www.nanafghan.com

قصص الانبیاء

په کندهاري پښتو

للامام ابی الفدا اسماعیل بن کثیر

۷۰۱-۷۷۴ هجریة

Ketabton.com

مکتبه رحمانیه
کانسي روډ کوټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصص الانبیاء

للامام الحافظ ابن کثیر الدمشقی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْآنَ (یوسف ۳)

قصص الانبیآء

للامام الحافظ عماد الدین ابی الفدآء إسماعیل بن کثیر الدمشقی

المولود سنة ۷۰۱ ، المتوفی سنة ۷۷٤ هجریة

ژباړه:

مولانا مُحمَّد احمَد الحقانی الافغانی

ناشر:

مکتبه رحمانیه ، کاسی روډ ، کوئټه

03337806049 :

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول حقوق محفوظ دي

© All Rights Reserved

لومړی چاپ

۱۴۲۸ ذی القعده \ نومبر 2007

Maktabah Rahmaniyah — مکتبة رحمانیة

Publishing Organization — خپروونـکی اداره

Kasi Road, Quetta, Pakistan . Mob: 03337806049 : کاسي روډ ، کوټه ، پاکستان ، ګرځنده ټلیفون شمیره

AL-ILM Computers, Quetta,. Mob: 03218016371 : العلم کمپیوټرز، کوټه پاکستان، ګرځنده ټلیفون شمیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

دقصص الانبیآء دمضامینو فهرست

دمصنف رحمة الله علیه حالاتو ته لنډه کتنه.......................... ۹
ذکر دهغو آیتونو چی وارد سویدی په باره کی دآدم علیه السلام ۱۰
ذکر دمکالمې دحضرت آدم علیه السلام او حضرت موسیٰ علیه السلام.................۲۸
ذکر دهغه احادیثو چی وارد دی په باره دپیدایش دآدم علیه السلام کی...................... ۲۹
قصه دزامنو دآدم علیه السلام یعنی دهابیل او قابیل............................ ۳۸
وفات دآدم علیه السلام او وصیت دده خپل زوی شیث علیه السلام ته.......................... ۴۵
ادریس علیه السلام.. ۴۸
قصه دنوح علیه السلام.. ۵۰
ذکر دیو څو خبرو په باره کی دنوح علیه السلام................................ ۷۸
روژه دنوح علیه السلام ۷۸
حج دنوح علیه السلام ۷۹
وصیت دنوح علیه السلام خپل زوی ته.. ۷۹
قصه دهود علیه السلام ۸۱
قصه دصالح علیه السلام چی نبی دبنی ثمود دی.................................... ۹۳
بیان دتیریدلو دنبی صلی الله علیه وسلم پر وادی الحجر باندی پرمځکی دثمود په کال دتبوك......... ۱۰۴
قصه دابراهیم الخلیل علیه السلام ۱۰۲
مناظره دابراهیم علیه السلام دباچا سره دوقت.................................... ۱۱۹
هجرت دابراهیم علیه السلام شام ته او داخلیدل دده دمصر کورونو ته او اوسیدل دده په
مځکه دبیت المقدس کی.. ۱۲۱
پیدایش داسماعیل علیه السلام دبی بی هاجرې څخه................................ ۱۲۷
بیان دهجرت دابراهیم علیه السلام او اسماعیل علیه السلام او بی بی هاجرې مکی ته او
جوړول دخانه کعبی.. ۱۲۹
امتحان دحلالیدو داسماعیل علیه السلام ۱۳۴
پیدایش داسحاق علیه السلام ۱۳۹
بیان دجوړولو دخانه کعبې.. ۱۴۲
ثنآء دالله جل جلاله او درسول الله صلی الله علیه وسلم پر ابراهیم علیه السلام باندی........................... ۱۴۷
محل دده په جنت کی.. ۱۵۷
اوصاف دابراهیم علیه السلام ۱۵۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

وفات دابراهیم ؑ او هغه اقوال چی دده دعمر په باره کی ویل سویدی............ ۱۵۹
اولاد دابراهیم ؑ ۱۶۱
قصه دلوط ؑ ۱۶۱
قصه دمدین قوم دشعیب ؑ ۱۷۳
نسل دابراهیم ؑ ۱۸۴
قصه داسماعیل ؑ ۱۸۵
اسحاق ؑ ۱۸۷
ذکر دهغه څه چی واقع سویدی په ژوند داسرئیل کی دعجیبو کارونو څخه........ ۱۹۱
قصه دایوب ؑ ۲۲۲
بیان دقصی دذی الکفل ؑ ۲۲۸
بیان دهغو امتونو چی په عام طور سره هلاك سویدی.............................. ۲۳۱
اصحاب الرس.. ۲۳۱
قصه دقوم دیٰس ۲۳۴
قصه دیونس ؑ ۲۳۷
فضیلت دیونس ؑ ۲۴۳
قصه دموسیٰ ؑ ۲۴۳
هلاکت دفرعون او دهغه دلښکر.. ۲۷۷
بیان په باره دبنی اسرآئیلو کی وروسته تر هلاکت دفرعون......................... ۲۸۴
بیان دهغو واقعاتو چی دتیه په مقام کی واقع سوی وه............................. ۲۹۱
غوښتنه دلیدلو دموسیٰ ؑ الله ﷻ لره... ۲۹۵
قصه ددوی دعبادت ګلیګی لره په ناموجودوالی کی دموسیٰ ؑ ۲۹۸
قصه دغوا دبنی اسرآئیلو... ۳۰۹
قصه دموسیٰ ؑ او خضر ؑ ۳۱۱
حدیث الفتون.. ۳۱۸
جوړول دقبة الزمان... ۳۳۰
قصه دقارون دموسیٰ ؑ سره... ۳۳۲
بیان دفضیلت دموسیٰ ؑ او دهغه دوفات.. ۳۳۷
حج دموسیٰ ؑ ۳۴۲
بیان دوفات دموسیٰ ؑ ۳۴۳
نبوت دیوشع بن نون ؑ ۳۴۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصه دخضر او الیاس علیهما السلام ۳۵۳
بیان دالیاس علیه السلام ۳۶۷
بیان دیوې ډلی دپیغمبرانو په بنی اسرائیلو کی وروسته تر موسٰی علیه السلام ۳۶۹
بیان دحزیقل علیه السلام ۳۷۰
الیسع علیه السلام ۳۷۱
قصه دشمویل علیه السلام ۳۷۳
قصه دداؤد علیه السلام ۳۷۷
وفات دداؤد علیه السلام ۳۸۴
قصه دسلیمان علیه السلام ۳۸۲
بیان دوفات دسلیمان علیه السلام او موده دده دباچهی ۳۹۷
بیان دیوې ډلی دنبیانو چی وختونه او زمانه یې صحیح معلومه نه ده ۳۹۸
ورانیدل دبیت المقدس ۴۰۰
بیان ددانیال علیه السلام ۴۰۷
جوړول دبیت المقدس وروسته تر خرابیدلو او راجمع کیدل دسردارانو دبنی
اسرآئیلو وروسته تر جلا کیدلو ۴۱۰
قصه دعزیر علیه السلام ۴۱۱
قصه دزکریا او دیحیٰی علیهما السلام ۴۱۵
سبب دقتل دیحیٰی علیه السلام ۴۲۱
قصه دعیسٰی بن مریم روح الله ۴۲۳
ولادت دعیسٰی علیه السلام ۴۲۸
بیان ددې خبری چی الله تعالی داولاد نه منزه دی ۴۳۷
ځای دپیدایش دعیسٰی علیه السلام او دهغه دتربیت په کوچنیوالی کی ۴۴۳
بیان دنازلیدلو دڅلورو کتابونو دآسمان څخه او دهغو وختونه ۴۴۶
بیان ددسترخوان ۴۵۴
بیان دپورته کولو دعیسٰی علیه السلام آسمان ته ۴۶۱
بیان دصفت دعیسٰی علیه السلام او دهغه فضآئل ۴۶۶
بیان دجوړولو دبیت اللحم اودقمامه ۴۷۳
بیان دخاتم الانبیآء حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ۴۷۳
عظمت دنبی صلی الله علیه وسلم ۴۷۴
بیان دحُسن دحضرت محمد صلی الله علیه وسلم او دهغه صلی الله علیه وسلم حُلیه مبارکه ۴۷۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیدایش دنبی اکرم ﷺ ۴۷۷
دنبی ﷺ دپیدایش ورځ ۴۷۷
بیان دورځی دپیدایش دنبی ﷺ ۴۷۷
دنبی ﷺ تی رودل ۴۸۱
بیان دبرکاتو دنبی ﷺ ۴۸۲
بیان دژر ژر غتمیدو دنبی ﷺ ۴۸۳
بیان دوفات دمور دنبی ﷺ ۴۸۵
بیان دنکاح دنبی ﷺ دخدیجة الکبرٰی سره ۴۸۶
تجارت دنبی ﷺ او سفر دنبی ﷺ شام ته ۴۸۷
اولاد دنبی ﷺ ۴۸۷
نوی تعمیر دخانه کعبې ۴۸۸
نبی ﷺ ته دنبوت زیری ورکول کیدل ۴۸۹
پر بعثت دنبی ﷺ باندی دیهودیانو عقیده ۴۹۰
دنبی ﷺ دنبوت ابتدآء ۴۹۱
ابتدآء دوحی ۴۹۱
نزول دقرآن کریم ۴۹۲
هغه کسان کومو چی اول اسلام قبول کړیدی ۴۹۳
داسلام ښکاره اعلان ۴۹۳
هجرة دحبشی ۴۹۴
هجرة دمدینی ۴۹۵
دنبی ﷺ مدینې منورې ته راتلل ۴۹۶
غزوه بدر ۴۹۶
بیان دحجة الوداع ۴۹۷
دحضرت عآئشه رضی الله عنها مناسكِ حج ۴۹۸

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمصنف صاحب رحمه الله علیه وژوند ته لنډه کتنه!

ددې کتاب مصنف داسلامی نړۍ یو ستر عالِم، فقیه، مفسر، محدث، او مؤرّخ دی.
دده اصلی نوم اسماعیل، لقب یې عماد الدین، کنیت یې ابو الفدآء، او دپلار نوم یې عمر، دنیکه نوم یې کثیر دی، او دی پخپله دابن کثیر په نامه سره ډیر شهرت لری.
دجندل په علاقه کی په کال ۷۰۱ هجری کی زیږیدلی دی، پلار یې دده ترپیدایش دوه کاله وروسته په کال ۷۰۳ هجری کی وفات سو.
علامه عماد الدین لیکلی دی (۱) چی تردې څلور کاله وروسته چی کله یې عمر شپږ کاله وو دخپل ورور سره دمشق ته ولاړی او هم هلته یې دعلم طلب شروع کی، په دمشق کی یې دابن الشحنة الحنفی، ابن الزراد، اسحاق الآمدی، ابن عساکر، حافظ مزی، ابن الرضی او یو شمیر نورو نامورو علماوو څخه دحدیثو سماع وکړه.
نوموړی دحافظ مزی سره ډیر وخت تیر کی او دهغه ټول تصینفات یې ورڅخه واوریدل او هم یې خپل استاذ ورته خپل لوره په نکاح ورکړه. (۲)
حافظ ابن حجر عسقلانی رح لیکلی (۳) دی: نوموړی په احادیثو باندی مشغوله سو، تردې چی داحادیثو په متن او رجالو کی یې پوره مهارت پیدا کی، او بیا یې یو تفسیر ولیکی چی په تفسیر ابن کثیر باندی مشهوره دی، او په احکامو کی یې یو ډیر غټ کتاب شروع کی خو هغه یې پوره نکړای سو، اوپه تاریخ کی یې یو غټ کتاب ولیکی چی په البدایة والنهایة سره مشهوره دی، او دنوموړی تصنیفات دده په خپل ژوند کی واطرافو ته دعالَم خپاره سوی وه.
هغه خپل ټول ژوند په درس، تدریس، تصنیف او مطالعې سره تیر کی ترڅو په کال ۷۷۴ هجری کی په دمشق کی وفات سو اودخپل شیخ اواستاذ ابن تیمیة وڅنګ ته د (الصوفیة) په قبرستان کی خاوروته وسپارل سو.
دنوموړی دمشهور تصنیفاتو څخه تفسیر ابن کثیر، البدایة والنهایة، الفصول فی السیرة، مختصر علوم الحدیث دابن الصلاح او نور دی. رحمه الله تعالی رحمة واسعة وتغمده بغفرانه

را ټولوونکی: محمد احمد الحقانی الافغانی رح

---

(۱). وګوره: شذرات الذهب فی اخبار من ذهب ج ۳ جزء ۲ ص ۲۳۱.
(۲). مخکی ذکر سوی کتاب او صفحه.
(۳). وګوره: الدرر الکامنة فی اعیان المئة الثامنة، ترجمة: اسماعیل بن کثیر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذکر دهغو آیتونو چی وارد سویدی په باره دآدم عَلَيْهِ السَّلَامُ کی:

الله ﷻ په آیت کی فرمایلی دی: مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى (طه **۵۵**)
اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (٢٦) وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ (٢٧) وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (٢٨) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (٢٩) فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (٣٠) إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (٣١) قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (٣٢) قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (٣٣) قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ (٣٤) وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ (٣٥) قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (٣٦) قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ (٣٧) إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ (٣٨) قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (٣٩) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ (٤٠) قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ (٤١) إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ (٤٢) وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ (٤٣) لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ (٤٤) (الحجر **۲۴، ۴۴**).
اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا (الکهف **۵۰**)
اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ (٦٧) أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ (٦٨) مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ (٦٩) إِنْ يُوحَى إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ (٧٠) إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ (٧١) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (٧٢) فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (٧٣) إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (٧٤) قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ (٧٥) قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ (٧٦) قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ (٧٧) وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ (٧٨) قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (٧٩) قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ (٨٠) إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ (٨١) قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (٨٢) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ (٨٣) قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ (٨٤) لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ (٨٥) قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ (٨٦) إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ (٨٧) وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ (٨٨) (ص، **۴۷، ۸۸**).

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمه قصه چې په دی آیاتونو کی ذکرده دا دمختلفو ځایونو دقرآن کریم څخه راټوله سوی ده، اوپه دی کی موږ بحث کړی دی په تفسیرونو (۱) کی اودلته موږ مضمون ذکر کوو دهریو آیت چې داایت په څه باندی دلالت کوی اوذکر دهغو احادیثو هم کوو چې دنبی ﷺ څخه نقل دی اوددی ځای سره تعلق لری پس الله ﷻ خبر ورکی په خپل خطاب سره ملائکو ته په دی قول خپل سره: إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً (البقرة۳۰) خبریې ورکی په دی قول سره دخپلی ارادی څخه چې پیدا کول دآدم ﷺ دی اودهغه دکورنی اوبیا دوی خلیفه ګرزول دی په مزکه کی ددی بیان هم الله ﷻ وکی: وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلَکُمْ خَلٰئِفَ الْاَرْضِ (الانعام ۱۴۵)، اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ الْاَرْضِ (النمل، ۶۲) نوخبر یې کی په طریقه دتنویه یعنی په نیت کولو سره په پیدائش دآدم ﷺ او دهغه دکورنی، په داسی طریقی سره خبر ورکول سو چې دیوغټ کار دکیدو څخه مخکی خبر ورکول کیږی، نو پوښتنه وکړه ملائکو په طریقه دسوال دپاره دکشف کولو اومعلومولو دحکمت، نه په طریقه داعتراض سره اونه ددی وجی څخه چې ددوی دبنی آدم سره څه حسد وو لکه څه رکم چې توهم کړی دی بعضو مفسرینو، هغو مفسرینو ویلی: أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ (البقرة۳۰) قتاده ویلی دی په تفسیر ددی آیت کی: داخبره معلومه سویده ددی څخه چې دآدم څخه مخکی په مځکه کی پریان وه اوملائکو دهغو دکارونو څخه استدلال وکی چې هغوی به په مځکه کی قسم قسم فسادونه کول. اوعبدالله بن عمر ؓ ویلی دی چې دآدم څخه په زرګونو کال مخکی پریانو دیوبل وینی تویې کړی وی نوالله په دوی پسی یوه ډله دملائکو ولیږله نو دوی یې وشړل دسمندرونو غاړو ته.

وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ (البقره ۳۰) یعنی ملائکو الله ﷻ ته وفرمایل چې ای الله ﷻ که چیری داخلګ ته پیدا کوی ددی دپاره چې ستاعبادت وکی نوموږ ستاسی عبادت کوو شپه اوورځ (یعنی هروخت اوپه موږ کی ستا نافرمانی هیڅ یونه کوی).

قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (البقره۳۰) یعنی هغه مشورت چې راجح دی تاسی په هغه باندی نه پوهیږی، یعنی ددی بنی آدمو څخه به انبیاء اوصالحین اوصدیقین اوشهداء پیدا کیږی.
بیا الله ﷻ بیان کی ملائکو ته شرافت دآدم ﷺ پر دوی باندی نو ویې فرمایل: وَعَلَّمَ آدَمَ

---

(۱). پوه سه! چې دمصنف ؒ دا عادت دی، هم په دې کتاب قصص الانبیآء او هم په البدایة والنهایة (تاریخ) او نورو کتابو کی دده، چې کم ځای دی پر یوه ایت باندی بحث کوی نو هلته داسی وایی: موږ پردې آیت باندی په تفسیر کی بحث کړیدی، او مراد یې ددې تفسیر څخه هغه تفسیر دی کم چې ده تصنیف کړیدی او نن سبا په عمومی ډول سره هرځای پیدا کیږی چې په تفسیر ابن کثیر مشهوره دی. محمد احمد الحقانی ؒ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا (البقره ۳۱) ابن عباس ؓ وایې چې: دنومونو څخه مرادهغه نومونه دی چې په کم باندی انسانان پیژندنه کوی لکه (انسان، آس، خر، غر، اوښ، اوداسی نور)، اومجاهد ویلی دی: الله ﷻ ورته ښوولی دی نوم ددیګ، او ښوولی یې دی ورته نومونه دحیوانانو او نومونه دمارغانو اوداسی نورو شیانو اوهم دارنګه قول کړی دی سعید ابن جبیر اوقتاده. اوربیع ویلی دی: ښوولی یې دی ورته نومونه دملائکو اوعبد الرحمان ویلی دی چې: ده ته یې ښوولی دی نومونه دکورنی خپل اوصحیح قول دادی چې: ښوولی یې دی ده ته نومونه دذواتو اوکارونو.

بخاری اومسلم دلته ذکر کړی دی روایت دهشام اوسعید چې دا دواړه نقل کوی دقتاده څخه چې هغه نقل کوی دانس ابن مالك څخه چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی چې مفهوم یې داسی دی: دقیامت په ورځ به الله ﷻ مومنان راټول کی نودوی به ووایی چې زموږ دی یو ځوك سفارش اوشفاعت وکی چې الله ﷻ موږ ددی تکلیف څخه په راحت کی کړی نوآدم ؑ ته به دوی راسی. الخ (تر آخره پوری دحدیث)

(داډیر اوږد حدیث دی چې داځای یې دذکر کولو دپاره مناسب نه دی).

حسن بصری ویلی دی: کله چې اراده وکړه الله ﷻ دپیدائش دآدم ؑ نو وویل ملائکو: نه وو رب زموږ چې پیدا کوی به یې یومخلوق مګر موږ به ترینه خبر وو، نو مبتلا سوه په دی سره (یعنی په دوی باندی په دی طریقی سره امتحان وسو)، همداسی قول دی دالله ﷻ (انْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ) او نورو ویلی دی چې داسی نه ده لکه څه رکم چې موږ ذکر کړه او نوری توجیهاتی یې ورلره ذکر کړی دی. دا اقوال موږ ذکر کړی دی په تفسیرونو کی نو دزیادت دپاره هلته رجوع وکی. بیاملائکو الله ﷻ لره پاکی بیان کړه په دی قول سره قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۳۲) یعنی پاکی ده تالره نسته زموږ دپاره علم مګر هغه چې تا موږ ته راښوولی دی اودا دقول دالله ﷻ: وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (۳٤) داډیر لوی اکرام دی دطرفه دالله پر آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ باندی کله چې یې جوړکی په خپل قدرت سره اوروح یې پکښی واچوی اوبیا یې ورلره ملائکی په سجده کړی لکه څه رکم چې الله ﷻ فرمایلی دی: فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (ص: ۷۲) نو دا څلور شرافتونه سوه دآدم عَلَيْهِ السَّلَامُ :

۱. پیدائش دآدم ؑ په خپلو لاسونو سره.

۲. اوپه هغه کی روح اچول.

۳. امر کول ملائکو ته په سجده سره ده ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴. ښوول آدم ﷵ ته دنومونو دشیانو

لکه څه رنګه چې موسٰی ﷵ به دقیامت په ورځ په ملا الاعلی کی آدم ﷵ ته ووایې چې (ته دانسانانو پلارېې ته الله ﷻ په خپلو لاسونوسره پیداکړی یې اوپه تاکی یې روح اچولی دی اوتاته یې پرسجده کړیدی ملائکی اوتاته یې ښوولی دی نومونه دټولو شیانو). (۱)

اوهم دارنګه اهل محشربه ورته دقیامت په ورځ وایې لکه څه رنګه چې ذکر سوه اووروسته به هم ذکرکول کیږی (یعنی په ورځ دقیامت کی به دآدم ﷵ سره خلګ بحث کوی اوموسٰی ﷵ به ورسره هم بحث کوی چې دهغه ذکربه وروسته په خپل ځای کی راسی).

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی په بل ځای کی: وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ (۱۱) قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ (۱۲) (الاعراف ۱۱، ۱۲) حسن بصری ویلی دی (۲) قیاس وکی ابلیس اودی اولنی کس دی چې قیاس یې وکی، او ویلی دی ابن سیرین اول چې چا قیاس کړی دی هغه ابلیس دی، اومابنده ګی نه ده کړی دلمر اوسپوږمی مګر په قیاس سره، دادواړه روایتونه نقل کړی دی ابن جریر، مطلب ددی دادی چې ابلیس ځان ته په نظر دمقایسی وکتل چې زه داور څخه پیدایم اوآدم ﷵ دخاوری څخه، ځان ورته ښه ښکاره سو دآدم ﷵ څخه، نومنع سو دسجدی کولو څخه سره دکیدلو دامر ټولو ملائکو ته دسجدی بیاهم ده انکار وکی، اوقیاس چې کله په مقابله دنص کی راسی نودا قیاس باطل وی په عرف او اعتبار سره، بیا داقیاس فاسد دی په خپل نفس کی هم ولی چې خاوره ډیره ښه او منفعت والا شی دی په مقابل داورکی په خاوره کی نرم والی اوحلم سته اوپه اورکی داشی نسته په اور کی سوزل دی اوغصه ده. بیا آدم ته الله ﷻ شرافت ورکی په دی چې په خپلو لاسونو یې جوړکی اوبیایې پکښې دخپل روح څخه روح واچوی اوبیایې امر ملائکو ته وکی دسجدی.

لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (۲۸) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (۲۹) فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ

---

(۱). ددې حدیث تخریج او تفصیل به وروسته راسی.

(۱) حسن بصری: دی ابو سعید بن ابی الحسن یسار البصری دی، پیدائش دده په کال ۲۱ دهجرت باندی سوی دی دی وو دلوړو تابعینو څخه ، اورا جمع وه په ده کی ټول فنونه، دعلم څخه اودزهد څخه اودورع او دعبادت څخه. دی وو امام داهل بصره وو اویکتا عالم وو په خپله زمانه کی وفات سوی دی په کال ۱۱۰ هـ باندی، وګوره: (حلیة الاولیاء ۲\۱۳۱، تذکرة الحفاظ ۱\۷۱، الوافیات ص۱۰۹، البدایة والنهایة ۹\۲۴۸، شذرات الذهب ۱\۱۳۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (٣٠) إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (٣١) قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (٣٢) قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (٣٣) قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ (٣٤) وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ (٣٥) (الحجر، ۲۸، ۳۵).

مستحق سو ابلیس ددی قهر دطرفه دالله ﷻ څخه، ولی چی هغه سپك وګڼی آدم ؑ اوهغه ته یې سجده ونه کړه اوعذرونه بیانول یې شروع کړه لکه څه رنګه چی الله ﷻ بیان کړی دی په سورت الاسراء کی: وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا (٦١) قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا (٦٢) قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا (٦٣) وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا (٦٤) إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا (٦٥) (الاسراء: ۴۱، ۴۵).

ووتی دی دطاعت څخه دالله ﷻ قصداً اوعناداً اوپه کبر کولو سره ددی خبری څخه چی سجده نه کول دی اودا نه وو مګر خیانت وو دطبع دده اورا کشول دده وکړه هغه خباثت دده دطاعت دالله ﷻ څخه ولی چی دده ماده خبیثه وه چی اور دی اودی پیدا داور څخه وو لکه څه رنګه چی په مسلم کی حدیث دعائشی ؓ ذکردی چی رسول ﷺ فرمایلی دی، پیدا سوی دی ملائکی دنور څخه، اوپیدا سوی دی پریان داور څخه، اوپیدا سوی دی آدم ؑ دهغه څخه چی تاسی ته یې صفت بیان سو (یعنی دخاوری څخه). حسن بصری ویلی دی: نه وو ابلیس دملائکو څخه بالکل. اوویلی دی شهربن حوشب: دی وو دپریانو دقبیلی څخه هغه کله چی دوی فساد وکی پرسر دمزکی باندی نو ولیږل الله لښکر دملائکو نو دوی یې قتل کړه اوڅه یې وشړل دسمندرونو غاړی ته، او وو ابلیس چی ده خوش اخلاقی وکړه نو ملائکو دی دځان سره آسمان ته وخیژوی نو دی پاته سو په آسمان کی، بیاچی کله امر وسو ملائکو ته په آسمان ددنیا کی، ابن عباس وایی چی: دده نوم عزازیل وو، اوپه بل روایت کی (الحارث) ذکر دی. النقاش وایی چی کنیه دده: ابو کردوس وو، ابن عباس وایی چی: دی وو دیوې ډلی دملائکو څخه چی هغه ته یې الجن وایه اودی وو اشرف ددوی او ډیر عبادت کوونکی ددوی څخه او وه دځلورو وزرونو والانو بیا مسخه کی الله ﷻ دده شکل نو شیطان ورڅخه جوړ سو.

دارنګه الله ﷻ په سورة اعراف کی فرمایلی دی قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ (١٦) ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ (١٧) (الاعراف، ۱۲، ۱۷) ابلیس وایې: یعنی په سبب دپریښیدو زما زه به په لارو کی کښینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلګو ته او راځم به دوی ته دهر اړخ څخه پس کامیاب به هغه وی چی دده مخالفت وکی او بدبخته به هغه وی چی دده تابعداری وکی. اوویلی دی امام احمد: خبر راکړی دی موږ ته هاشم بن القاسم هغه وویل خبر ورکی ابوعقیل چی خپل نوم یې عبد الله بن عقیل الثقفی دی......، همدارنګه سند بیان سوی دی تر رسول الله ﷺ پوری دی وایی چی ما اوریدلی دی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی یقیناً شیطان ناست وی بنی آدم ته په هری یوی لاری کی، دارنګه یې ټول حدیث ذکر کړی دی (لکه څه رنګه چی مخکی بیان سو په قباحتونو دابلیس کی). او اختلاف کړی دی مفسرینو په هغه ملائکو کی کموته چی امر دسجدی سوی وو. آیا داټولی ملائکی وی بالعموم لکه څه رنګه چی پردی دلالت کوی اکثره آیاتونه دقرآن ؟ داقول دجمهورو دی. یامراد په دی سره ملائکی دمځکی دی لکه څه رنګه چی داروایت کړی دی ابن جریر دطرفه دضحاك څخه چی هغه یې دابن عباس څخه نقل کوی ؟ اوپه دی قول کی انقطاع سویده که څه هم بعضی مفسرین دی ته ترجیح ورکوی مګر داډیره واضحه ده داولنیو سیاقاتو څخه اوپر دی قول باندی داحدیث هم دلالت کوی چی (اوسجده وکړه ده ته ملائکو ددی (یعنی ملائکی دمځکی ورڅخه مراد دی) دلته داذکر دعموم سوی دی والله اعلم.

اوقول دالله ﷻ ابلیس ته (قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا) (الاعراف ۱۳) (اُخْرُجْ مِنهَا) (الاعراف ۱۸) دا دلیل پردی خبره باندی دی چی ابلیس په آسمان کی وو بیا وروسته ورته امر وسو دکښته کیدو اوخروج یعنی راوتل یې وسوه دهغه ځای څخه چی په عبادتونو سره یې حاصل کړی وو بیا ورڅخه واخیستل سو دغه ځای دوجی څخه دکبر اودوجی څخه دمخالفت درب خپل نو راوشړل سو مزکی ته ذلیله اوګناه ګاره او امر وکی الله ﷻ آدم ؑ ته داوسیدلو په جنت کی دخپلی ښځی سره.

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى (۱۱۶) فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى (۱۱۷) إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى (۱۱۸) وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى (۱۱۹) (طٰه، ۱۱۲، ۱۱۹) او دسیاق ددی ایاتونو څخه دامعلومیږی چی بی بی حوا مخکی پیدا سویده دداخلیدلو دآدم ؑ څخه وجنت ته دا ددی قول څخه معلومیږی: وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ، اوپه دی قول سره تصریح کړیده اسحاق بن یسار، اودا ظاهر ددی آیت دی لیکن حکایت کړی دی السدی دابی صالح څخه چی هغه دابن عباس څخه اوهغه دمره څخه اوده دابن مسعود څخه او دیوی ډلی دصحابه وو څخه چی دوی ویلی دی: او وایستی الله ﷻ ابلیس دجنت څخه اوآدم ؑ یې وردننه کی نوآدم ؑ به په جنت کی یوازی اوسیدی نوبیده سو کله چی راکښېنستی نو سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ ته دادرخته راښوولی وای. اوبل اختلاف په دی خبری کی دی چی آدم ؑ چی کم جنت ته داخل سوی وو داپه آسمان کی وو اوکه په مځکه کی جمهور دا قول کوی چی داجنت په آسمان کی دی ولی چی دا ددی آیت څخه معلومیږی: (وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ) الف اولام په دی آیت کی دعموم دپاره نه دی اونه دمعهود لفظی دپاره دی بلکه ددی رجوع کیږی معهود ذهنی ته اودا مستقردی شرعًا دجنت ماوی څخه اوهمدارنګه قول دموسٰی ؑ آدم ؑ ته دقیامت په ورځ (په څه دی راوایستلو موږ اوځان دجنت څخه ؟) وروسته (۱) به ښه کلام پروسی. اومسلم روایت نقل کړی دی په خپل صحیح کی دحدیث دمالك الاشجعی څخه اونوم دده سعد بن طارق دی دی نقل کوی دابی حازم سلمه بن دینار څخه چی هغه نقل کوی دابی هریره ؓ څخه اوابی مالك دربعی څخه اوهغه نقل کوی دحذیفه څخه دوی ټول وایی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی (راټول به کړی الله ﷻ دقیامت په ورځ ټول خلګ نو مومنان به ودرول سی اوجنت به ورته وښوول سی. نودوی به آدم ؑ ته راسی او ورته وبه وایی چی ای زموږ پلاره خلاص کړه زموږ دپاره جنت، نووبه وایی دوی ته آدم ؑ ایانه وه را ایستونکی ستاسی یوه خطا زما ؟ (۲) اوداسی یې بیان کړی دی ټول حدیث اودا حدیث ډیر قوی دلیل دی په دی خبری چی دهغه جنت جنت الماوٰی دی.

اوبعضو ویلی دی چی آدم ؑ چی یې په کم جنت کی هستوګن کړی وو داجنت الخلدنه وو ولی چی دی پکښی مکلف سوی وو په نه خوړلو ددی درختی، اوددی وجی چی دی پکښی بیده سوی وو اوبیا ورڅخه را ایستل سوی وو، اودده خواته ورغلی دی ابلیس اودا منافی دی ددې چی دادی جنت الماوی سی. داقول نقل سوی دی دابی کعب څخه او دعبد الله بن عباس څخه او دوهب بن منبه څخه او دسفیان ابن عیینه څخه اوخوښ کړی دی دا قول ابن قتیبه په (المعارف) کی اوقاضی منذر بن سعید البلوطی په خپل تفسیرکی اوجلا تالیف یې هم جوړ کړی دی ددی په باره کی اوحکایت یې کړی دی دابی حنیفه څخه اودهغه داصحابو څخه اونقل کړی دی دا ابو عبد الله محمد بن عمر الرزای بن خطیب الری په

---

(۱). رابه سی تخریج ددې حدیث مخ ته نژدی.

(۲). تخریج کړیدی ددې بخاری په کتاب الرقاق کی، باب صفة الجنة والنار ۱۱\۲۵۲۵ اوتخریج کړیدی مسلم ددې حدیث په کتاب الایمان کی باب الشفاعة ۷۰۱۳، ۷۱، زه نه یم صاحب ددې کار ولاړ سئ ابراهیم علیه السلام ته کله چی دوی ورسی ابراهیم علیه السلام ته نوهغه ورته وایی چی زه صاحب ددې کارنه یم تاسی ولاړسئ عیسٰی علیه السلام ته کله چی دوی ورسی عیسٰی علیه السلام ته نو هغه ورته وایی چی زه صاحب ددې کار نه یم بیابه دوی ورسی محمد ﷺ ته نو نبی ﷺ به ولاړ سی او امانت اورحم به دواړه ولیږی دجنت دروازې ته یو به رسته طرف ته ولاړ وی اوبل به چپه طرف ته نو اول سړی به ستاسی څخه تیریږی په شان دبجلۍ دبریښنا.......او همدا ډول پاته حدیث تر آخره بوری بیان سویدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفسیر خپل کی دابی القاسم البلخی څخه اودابی مسلم الاصبهانی څخه اونقل کړی دی دا قرطبی په تفسیر خپل کی دمعتزله وو څخه او دقدریه وو څخه اودا قول نص دی دتورات هغه چی په لاس دیهودو کی دی اوحکایت دخلاف چی چاکړی دی په دی مسئله کی هغوی دغه علماء دی: (ابو محمد بن حزم په الملل والنحل کی اوابو محمد بن عطیه په خپل تفسیرکی اوابو عیسٰی الرمانی په تفسیر خپل کی اوحکایت یې کړی دی داولنیو جمهورو څخه، اوابو القاسم الراغب اوالقاضی الماوردی په تفسیر خپل کی چی ویلی دی دوی:
او اختلاف دی په هغه جنت کی چی آدم ﷤ اوحوا پکښی اوسیدلی دی پردوو قولینو یو قول دادی چی داجنت الخلدوو اودوهم قول دادی چی داجنت الله تعالٰی صرف ددوی دواړو دپاره جوړکړی وو اودا دار الابتلاء وو اونه وو جنت الخلد چی ګرځول سوی وو دار الجزاء اوبعضو علماء په دی خبره کی اختلاف کړی دی چی داجنت په آسمان کی وو اوکه په مځکه کی، یوقول دادی چی داپه آسمان کی وو ولی چی دوی ته پکښی ویل سوی دی چی کښته سی ددی څخه او (اهبت) لفظ ورته په قرآن کی ذکر سوی دی داقول دحسن دی او دوهم قول دادی چی داپه مځکه کی وو ځکه چی الله ﷻ په هغه کی په دوی باندی امتحان کړی دی دنه خوړلو ددرختی او دا قول دابن یحیٰی دی او وو دا وروسته تر امر دالله ﷻ ابلیس ته دسجدی وآدم ﷤ ته والله اعلم بالصواب داوو کلام ددوی متضمن سو کلام ددوی په درو اقوالو سره او ددی اقوالو څخه داسی معلومه سوه چی دوی متوقف دی په دی مسئله کی او ددی وجی څخه عبدالله الرازی حکایت کوی په خپل تفسیرکی په دی مسئلی باندی څلور اقوال: دری دادی کم چی موږ مخکی ذکرکړه اوڅلورم یې وقف دی او ابی علی الجبایې حکایت کړی دی ددی قول چی دهغه جنت په آسمان کی دی خو جنت الماوٰی نه دی او وارد کړی دی اصحاب دقول ثانی یو سوال چی دهغه جواب لازمی دی دوی ویلی دی چی شك نسته چی الله ﷻ پریښووی ابلیس کله چی دی منع سو دسجدی څخه، او امریې ورته وکی په وتلو سره دجنت څخه اودا خبره امر نه دی داوامرو شرعیه وو څخه په دی حیثت سره چی ددی مخالفت وسی، بلکه دایو امر قدری دی چی نه ددی مخالفت کیدای سی اونه یې ممانعت. او ددی وجی الله ﷻ فرمایلی دی: اُخۡرُجۡ مِنۡهَا مَذۡءُوۡمًا مَّدۡحُوۡرًا (الاعراف \۱۸) اوهمدارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَاهۡبِطۡ مِنۡهَا فَمَا یَکُوۡنُ لَكَ اَنۡ تَتَکَبَّرَ فِیۡهَا (الاعراف \۱۳)، اوپه بل ځای کی یې فرمایلی دی: فَاخۡرُجۡ مِنۡهَا فَاِنَّكَ رَجِیۡمٌ (الحجر \۳۴) اوضمیر راجع دی جنت ته یا آسمان ته یاددی منزل ته نو ددی څخه دا معلومیږی چی دده قدرت نه وو پرخپل مکان باندی هغه مکان چی دهغه څخه وشړل سو دوی وایی دظاهر دسیاقاتو دآیت څخه خو دامعلومیږی چی دی ابلیس وسوسه وراچولی وه آدم ته او دآیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه خودا معلومیږی چی دی ابلیس وسوسه کړی وه آدم ؑ ته اوخطاب یې کړی دی ورته په دی قول سره: هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَى (طٰه \ ۱۲۰)، اوپه دی قول سره: مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ (۲۰) وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ (۲۱) فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ (الاعراف \ ۲۰، ۲۲) اودا ښکاره خبره ده چی ابلیس ددوی سره په دغه ځای کی وو. دوی جواب کړی دی ددی سوال څخه په دی طریقی سره: چی ممتنع نه ده چی دی دي ددوی سره په جنت کی وی په طریقی دمرورسره یعنی مطلب داچی دا ابلیس به په دوی دواړو باندی تیریدی اورا تیریدی داسی نه وه چی مستقل ورسره په جنت کی پروت وو اودی ابلیس به وسوسه وراچوله په داسی حال کی چی دی به په دروازی کی ولاړ وو یابه لاندی دآسمان څخه اوپر دی دری واړو نظریو باندی اعتراض دی.
اوهغه چی حجت نیولی دی په هغه سره اصحاب ددی مقالی: هغه چی روایت یې کړی دی عبد الله ابن الامام احمد په الزیادات کی دهدیه بن خالد څخه چی هغه نقل کوی دحماد بن سلمه څخه هغه دحمید څخه اودحسن بصری څخه چی هغه نقل کوی دیحیٰی بن ضمرة السعدی څخه اوهغه نقل کوی دابی بن کعب څخه دی وایی چی کله چی دآدم ؑ دمرګ وخت پوره سو نو دجنت دانګورو غنچی ته یې زړه وسو نو ولاړی زوی دده چی ده ته انګور راوړی پس ولیده ده ملائکه نوپوښتنه یې ترینه وکړه ملائکو ورته وویل چیرته ځی ای اولاده دآدم ؑ نودوی ورته وویل چی زموږ دپلار زړه انګورو ته سوی دی نودی ملائکو ورته وویل چی بیرته ولاړسی هغه کفایت وکی دپلار ستاسی کله چی دوی بیرته راغله نو دپلار څخه یې ملائکو روح قبض کړی وو اوبیا غسل ورکی ملائکو آدم ؑ ته او خوشبویې یې ورباندی ولګوله او بیایې کفن ورکی، اوبیا جبرائیل ؑ دجنازی لمونځ پر ورکی او وروسته ورپسی نوری ملائکی هم ولاړی وی بیایې دفن کی او وویل ملائکو دی اولا دآدم ؑ ته چی داستاسی سنت دی په مړی کی (۱)، اوذکربه سی حدیث وروسته دسند سره اوپوره الفاظ ددی به دآدم ؑ دوفات ذکرسره بیانیږی. نودوی وایی که چیری رسیدل نه کیده هغه انګورو ته چی دآدم ؑ زړه ورته کیدی نودوی به دطلب دپاره نه وای وتلی نودا دلالت کوی په دی خبری باندی چی داجنت په مځکه کی وو نه په آسمان کی.
اوالله ډیر ښه پوهیږی. دوی وایی چی احتجاج په دی خبری کی دی چی الف لام په دی قول دالله ﷻ کی (يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ) مخکی نه دی بیان سوی عهد چی راجع سی هغه ته نودا وعده ذهنی ده لیکن داهغه ده چی پردی باندی دلالت کړی دی مخکی سیاق

(۱). ددې حدیث نور بیان مخ ته را روان دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکلام، ولی چی آدم ﷺ پیداسوی دی په مځکه باندی اوبیاوروسته نه دی لوړسوی آسمان ته اودی پیداسوی ددی دپاره وو چی دی په مځکه کی وی اوپه دی باندی خبرداری ورکی الله ﷻ ملائکوته په دی قول سره إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً او ویلی دی دوی چی دا قول دالله ﷻ : إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ (القلم \۱۷) په دی کی الف لام دعموم دپاره نه دی اومخکی معهود لفظی هم نه دی ذکر، بلکی دادواړه معهود ذهنی دی هغه چی په هغه باندی دلالت کوی سیاق چی هغه (باغ) دی اودوی ویلی چی ذکر دهبوط دلالت نه کوی په نزول دآسمان څخه، لکه څرنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ (هود \۴۸) نوح ﷺ په مځکه باندی ولاړ وو چی الله ورته امروکی چی کښتی ته وخیژی برکت دی وی پرتا باندی اوپر هغو خلګو باندی چی ستاسره په کښتی کی سپاره دی اودارنګه الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ (البقره \ ۶۱). اودا رنګه په بل ځای کی بیې فرمایلی دی: وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللهِ اوپه احادیثو کی اوپه لغت کی داډیر دی، اودوی ویلی دی چی هغه جنت چی په هغه کی آدم ﷺ هستوګن سوی وو هغه لوړ ځای دی دټولو مزکو څخه داسی مځکه وه چی په هغه کی درختی اوبوټی اومیوه جات اوآرم ورکوونکی سایه اوپرسکون مکان اوګرمایش دلمر بالکل برابر وو لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی : إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ یعنی خوار به نه وی باطن ستاپه لوږی والی سره اوظاهر به دی خراب نه وی په لڅوالی سره، وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ نوبرابر بیې ذکر کړی دی هریو نعمت دبل سره ولی چی ددواړو په مینځ کی علاقه سته پس دوجی دخوړلو دهغه درختی څخه راکښته سو سختی مزکی ته چی په هغه کی ستړی والی وو اومشقتونه وه اوامتحانونه وه اوخواری وی اوبدل وه خلګ په اعتبار ددین اواخلاق سره اوپه اعتبار داعمالو سره لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ (البقره \۳۶). اودلته نه لازمیږی ددی څخه چی دوی وه په آسمان کی لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی : وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا (الاسراء \۱۰۴) اوښکاره ده چی دوی په دی کی وه مګرپه آسمان کی نه وه. اودوی ویلی دی چی، اوداقول تفریع نه ده پرقول دمنکرینو دجنت اودوږخ باندی اوتلازم ددی دواړو په منځ کی هم نسته اودا قول دالله ﷻ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا یعنی دجنت څخه فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ یعنی راوایستل سوه دهغه دخوشحالیو څخه اودهغه دانعاماتو څخه کور دستړی توب ته اودخواري ته اودا ددی وجی چی شیطان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ښائسته کړه په زړونو کی دهغه درخته ﴿وَقَاسَمَهُمَآ﴾ یعنی قسم یې ورته واخستی په دی خبری چی: وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ زه ستاسی دپاره خیر خواه یم لکه څه رنګه چی یې ورته په بل آیت کی ویلی دی: فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَى یعنی ابلیس وویله آدم عليه السلام ته چی اٰیازه تاته داسی کار ونه ښیم چی هغه خوراك ددی درختی څخه دی چی په دی سره تاته حاصل سی دهمیشه والی زندګی او داسی ملکیت چی نه ختمیدونکی وی؟ اودایو قسم ددروغو خبره وه اوداسی خبره وه چی داصل څخه خلاف وه. اومقصد ددی خبری څخه دادی چی دشجرة الخلد څخه مراد دهمیشه والی درخته ده یعنی چی ددی څخه خوراك وسی نودهمیشه والی ژوند انسان ته حاصل سی اوکیدای سی چی ددی درختی څخه مراد هغه درخته وی چی امام احمد ذکر کړی دی. امام احمد نقل کوی دعبدالرحمان بن مهدی څخه چی هغه نقل کوی دشعبه څخه هغه نقل کوی دابی الضحاك څخه دی وایی چی ما اوریدلی دی دابو هریرة څخه چی هغه روایت کوی درسول الله ﷺ څخه: یقیناً په جنت کی یوه درخته ده چی دهغه څخه لاندی یو کس سل کاله مزل وکی نوددی سایه به ختم نه سی: دادرخته دخلدده (١) اودارنګه روایت کړی دی ددی غُنْدر چی ما وویله شعبه ته ایا داشجرة الخلد ده ؟ هغه وویله چی دا د (آیا) لفظ پکښی نسته، امام صاحب په دی باندی تفرد کړی دی (٢).

اودا قول دالله ﷻ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ اولکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی په سورة طٰه کی فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ (طٰه، ۱۲۱) اوحوا مخکی داٰدم عليه السلام څخه خوراك کړی وو اوهم دی بی بی حواپه آدم عليه السلام باندی دادرخته وخوړه. والله اعلم، اوپه دی باندی حمل کیږی حدیث دامام بخاری چی دی نقل کوی دبشربن یسارڅخه هغه نقل کوی دعبدالله څخه دی وایی چی موږ ته خبر راکړی دی معمر، هغه نقل کوی دهمام بن منبه څخه اوهغه نقل کوی دابو هریره څخه چی دی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی (که چیری بنی اسرائیل نه وای نوغوښه به نه وای زخیره سوی اوکه چیری حواء نه وای

---

(١). ددې حدیث تخریج بخاری کړیدی په کتاب بدء الخلق، باب ما جآء فی صفة الجنة وانها مخلوقة ۳۲۵۲\۲ اومسلم په کتاب الجنة وصفة نعیمها کی ۱۲۷\۱۷.

(٢). ددې حدیث تخریج امام احمد کړیدی ۴۵۵\۲ په خپل لفظ سره، په جنت کی یوه درخته ده چی یو مزل کوونکی تر هغه لاندی ۷۰ کاله یا ۱۰۰ کاله مزل وکی نودهغې سایه به ختمه نسی اودا شجرة الخلد ده، حجاج وایی چی یا سل کاله، ما وویله شعبه ته دا درخته شجرة الخلد ده هغه راته وویل چی دا لفظ پکښی نسته اولفظ دالطیالسی ۱۰\ح ۲۵۴۷ ان فی الجنة شجرة یسیر الراماهی فی ظلها مئة عام ما یقطعها وهی شجرة الخلد.

نو هیڅکله به هم خیانت نه وای کړی ښځی دخپل خاوند سره (۱) اوتخریج ددی دصحیحینو څخه دحدیث دعبدالرزاق (۲) څخه سوی دی چی هغه نقل کوی دهمام څخه اوبیا دی نقل کوی دابوهریره څخه او روایت ددی کړی دی احمد دهارون بن معروف (۳) څخه دی نقل کوی دوهب څخه اودی نقل کوی دعمر وبن حارث څخه اودی دابی یونس څخه اودی دابی هریره څخه، نو ددی دواړو روایتونو رجوع ابی هریره ﷛ ته کیږی. اوپه تورات کی ذکر سوی دی چی حواء ته ددرختی دخوړلو مار ویلی وه اودا مار ډیر ښکلی وو اوډیر ښائسته شکل یې درلودی نووخوړله بی بی حواء دهغه درختی څخه اوپه آدم ﷺ باندی یې هم دا درخته وخوړله اوپه تورات کی دابلیس ذکرنسته اوپه دی کی داهم ویل سوی دی چی دوی دواړه په جنت کی لڅ وه نودوی دواړوته راوړل سوی پاڼی دانځرو نو دهغه څخه یې ځان ته کپړی جوړی کړی اودارنګه ویلی دی وهب بن منبه چی وو ددوی دواړو لباس نور ددوی په عورت باندی اوداڅه چی ددوی په تورات کی ذکردی داټول غلط دی اودوی داپه خپله پکښی ځای کړی دی یعنی په تورات کی یې تحریف کړی دی ولی چی نقل دیوه کلام دیوی ژبی څخه دبلی ژبی کلام ته دومره اسان کارنه دی پاته لا داچی یوسړی په خپله په عربی باندی نه پوهیږی اونه احاطه لری په علم دکتاب خپل باندی نو ددی وجی څخه دوی په عربی ترجمه کی غلط سوی دی او ددوی څخه پکښی ډیری غلطیانی سوی دی لفظًا او معنًا. اوقرآن کریم پردی خبری باندی دلالت کوی چی دوی لڅ نه وه: يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا نودانه واردیږی دبل کلام دپاره.

ابی حاتم حدیث بیانوی چی نقل یې کوی دعلی بن الحسن بن اسکاب څخه هغه نقل کوی دعلی بن عاصم څخه اوهغه نقل کوی دسعید ابن عروه څخه اوهغه دقتاده څخه اوهغه دحسن څخه اوهغه دابی کعب څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: ان الله خلق آدم رجلاً طویلاً کثیر شعر الراس، کانه نخلة سحوق، فلما ذاق الشجرة سقط عنه لباسه، فاول مابدا منه عورته، فلما نظر الی عورته جعل یشتد فی الجنة، فاخذت شعره شجرة فنازعها، فناداه الرحمٰن عزوجل: یا آدم! منی تفر؟ فلما سمع کلام الرحمٰن قال، یارب، لا، ولٰکن استحیاء (۴)

---

(۱). تخریج ددې حدیث کړیدی امام بخاری په کتاب الانبیآء کی، باب خلق آدم وذریته ۳۳۳۰\۶

(۲). متفق علیه، تخریج ددې حدیث بخاری کړیدی په کتاب الانبیآء کی، باب قول الله تعالی (وواعدنا موسی ثلثین لیلة) ۳۳۹۹\۶ او مسلم په کتاب الرضاع کی، باب الوصیة بالنسآء ۵۹\۱.

(۳). تخریج ددې کړیدی مسلم په کتاب الرضاع کی، باب الوصیة بالنسآء ۵۹\۱، او احمد ۳۴۹\۲

(۴). دحدیث ترجمه داده: رسول الله ﷺ فرمایلی دی چی الله ﷻ پیدا کی آدم ﷺ یو سړی اوږد، چی دسریې ډیر وریښتان وه، داسی لکه دخرما درخته چی ډیره جګه اومیوه داره وی اوکله چی یې دمنع کړل سوی درختی څخه =

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوامام الثوری فرمایلی دی په نقل کولو سره دابی لیلی څخه چی هغه نقل کوی دمنهال بن عمرو څخه هغه نقل کوی دسعید ابن جبیر څخه اوهغه نقل کوی دابن عباس څخه چی د: وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ دلته دپاڼی څخه مراد پاڼه دانځرده او ددې اسناد ابن عباس ته صحیح دی اوګواکی چی دا اخیستل سوی دی داهل کتابو څخه. اوظاهر دآیت تقاضا دعموم کوی.

اوروایت ذکر کړی دی حافظ ابن عساکر دطرفه دمحمد بن اسحاق، چی هغه نقل کوی دحسن ابن ذکوان څخه چی هغه نقل کوی دحسن بصری څخه چی هغه نقل کوی دابی ابن کعب ﷺ څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ (وو ستاسی پلار آدم ﷺ په شان ددرختی دسحوق خورما، اویا ۷۰ لویشتی یې اوږدوالی وو ډیرو وریښتو والا وو ښکاره عورت والاوو، کله چی ده غلطی وکړه نوښکاره سوه ده ته بدی ددی نودجنت څخه دباندی سو نو مخامخ سوه ورته یوه درخته اوآدم ﷺ یې ترتندی را ونیوی، نواواز ورته وکی الله ﷻ چی زما څخه تښتی ای اٰدمه ؟ آدم ﷺ ورته وویل چی نه ای زماربه بلکی حیا کوم ستا څخه په هغه کارسره چی کم می کړی دی یعنی نافرمانی دالله ﷻ) (١) بیایې روایت کړی دی دطریقی دسعید ابن عروبه څخه چی هغه نقل کوی دقتاده څخه دی نقل کوی دحسن څخه اودی نقل کوی دیحیٰی بن ضمره څخه دی نقل کوی دابی ابن کعب څخه دی نقل کوی دنبی ﷺ څخه په همدی طریقی سره اودا صحیح روایت دی.

بیایې ذکر کړی دی دطریقی دخیثمه بن سلیمان الطرابلیسی څخه، چی هغه نقل کوی دمحمد بن عبدالوهاب څخه او دابی بن مرصافه العسقلانی څخه چی دی نقل کوی دآدم بن ابی ایاس څخه چی هغه نقل کوی دسنان څخه اودی نقل کوی دقتاده څخه هغه دانس ؓ څخه

= خوراك وکی نودده څخه دده جامه ولویده، اول یې دبدن څخه عورت ښکاره سو، کله چی یې خپل عورت ته وکتل نوپه جنت کی ځغاستی اوپیلیدی، کله چی یوې درختی ته نژدی سوچی ځان په پټ کړی نوهغه درختی دده وریښتان ونیول او ده ورڅخه راکش کړل خوهغه درختی نه ایله کوی، نوده ته آواز وکی الله تعالی چی ای آدمه! آیاته زما څخه تښتی، کله چی آدم ﷺ دالله ﷻ خبری واوریدی نو ویې ویل چی ای ربه، تښتم نه، لیکن دحیاء دوجی پټیږم.

ددې حدیث تخریج کړیدی حاکم په المستدرك علی الصحیحین ۲۲۲\۲ کی په خپل لفظ سره چی: ان آدم کان رجلاً طویلاً ، كانه نخلة سحوق، كثیر شعر الراس فلما رماهی الخطیئة بدت له عورته، وكان لا یراها قبل ذلك فانطلق هاربا فی الجنة فتعلقت به الشجرة فقال لها ارسیلینی قالت: لست بمرسلتك، قال وناداه ربه: یا آدم! امنی تفر؟ قال، یارب استحییتك، دحدیث تر نقل کولو وروسته حاکم ویلی دی چی دا حدیث صحیح دی سنداً، مګر امام ذهبی ؒ چی پرحاکم کم تلخیص کړیدی په هغه کی یې دحاکم سره دحدیث پر صحت باندی موافقت نه دی ورسره کړی.

(١). ددې تخریج کړیدی طبری ؒ په خپل تفسیر کی ۱۸۸\۱ دابن زید څخه اوحدیث ته یې مرفوع نه دی ویلی، السحوق: هغه درختی ته وایی چی ډیره اوږده وی او دهغې خرماوو ته رسیدل ډیر ګران وی، دا معنی یې علامه ابن الاثیر الجزری په النهایه کی ذکر کړیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرفوعًا هم په دی مخکی ذکرسوی ترتیب سره.
فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ (۲۲) قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۲۳) (الاعراف ۲۱\۲۲).
داقول دلالت کوی په دی خبره چی آدم ﷺ بیرته توبه وکښله اوانابت یې وکی اوخپله عاجزی یې بیان کړه الله ﷻ ته په ساعت دغلطی کی، اودا داسی یوعادت دی چی چاهم په ځان کی پیدا کی یعنی عاجزی په وخت دغلطی کی نو دهغه ددنیا اودآخرت دپاره به فائده مندوی. قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ (۲٤) داخطاب دی آدم ﷺ ته اوابلیس ته اوبعضی وایی چی مارهم ورسره سته، دوی ته امر وسو دکښته کیدو دجنت څخه اودلیل نیول سوی دی په دی حدیث سره چی مار ددوی سره وو چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی چی امرسوی وو رسول الله ﷺ ته دوژلو دمارانو، اوفرمایلی دی چی (موږ سالم نه یوپاته سوی ددی دلاس څخه دهغه ورځی را ایسی چی موږ یې په تیښته کړی یو (١)، اودارنګه قول دالله ﷻ په سورة طٰهٰ کی: قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ، دا امر دی آدم ﷺ ته اوابلیس ته اوتابع سوه حوآء دآدم ﷺ اومار دابلیس او چا دا ویلی دی چی دا امر دوی ته په صیغه دتثنیې سره سویدی، لکه څرنګه چی ذکر سویدی په دې قول دالله ﷻ کی: وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ، اوهرڅه چی دوباره ذکر کول دلفظ د (اهبطوا) په سورة البقرة کی دی: وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ (۳٦) فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۳۷) قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۳۸) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۳۹) ، البقرة ۳٦، ۳۹، بعضی مفسرین وایی چی داول اهبطوا څخه مرادکښته کیدل دی دجنت څخه وآسمان ته ددنیا او ددوهم اهبطوا څخه مراد کښته کیدل دی دآسمان څخه ومځکی ته او دا ضعیف دی داولنی قول دوجی چی دادی: وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ، البقرة ۳٦ پس دادلالت کوی پردې خبری چی داول

---

(١). ددې حدیث تخریج کړیدی ابو داؤد په کتاب الادب، باب فی قتل الحیاة ۵۲۴۸\۴ دحدیث دابی هریرة ﷺ څخه اوپه سرددې کی یې داهم ذکر کړیدی (اوچاچی پرې ښووی ددې څخه یوشی نو هغه زموږ څخه نه دی)، او احمد ذکر کړیدی په خپل تصنیف کی ۲۴۷\۲ په شان دلفظ دابی داؤد ۵۲۰۱\۲ دحدیث دابی هریرة ﷺ څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهبطوا څخه مراد کښته کیدل دی مځکی ددنیا ته. او صحیح دادی چی دا مکرر ذکر دی لفظًا که څه هم چی یو وی او راوپس سویدی دهر یوه ځل سره حکمًا داول سره دا مراد دی چی ددې دواړو په خپلوکی دښمنی وی او ددوهم سره دا مراد دی چی هغه چی الله ﷻ یې رالیږی څوك چی دهغه تابعداری کوی هغه به کامیاب وی اوچی چا دهغه مخالفت وکی نو هغه به ناکام اوبد بخته وی، اودې اسبابو لره ډیر نظآئر دی په قرآن حکیم کی. او روایت ذکر کړیدی ابن عساکر دمجاهد څخه دی وایی چی: امر وکی الله تعالی دوو ملائکو ته چی وباسی آدم علیه السلام او بی بی حواء دخپل همسایه توب څخه. نولیری کی جبرائیل علیه السلام تاج خپل اومیکائیل علیه السلام هم لیری کی هغه تاج چی په شان دامیل دی دخپل تندی څخه، او پیوست سو په آدم علیه السلام پوری یوه څانګه نوګمان وکی آدم علیه السلام چی تیزی وسوه په سزا ورکولو کی نوټیټ یې کی خپل سر اوویل یې: العفو العفو نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی ایا زما څخه پټیږی نوآدم علیه السلام ورته وویل چی نه ای زما سرداره بلکی ستا څخه حیاء کوم اوزاعی دحسان څخه نقل کوی چی نوم یې ابن عطیه دی: آدم علیه السلام په جنت کی سل کاله تیر کړی وه اوپه بل روایت کی اویا کاله ذکردی، اوپه جنت پسی یې اویا کاله ژړلی دی او دځوی په مرګ یې څلویښت کاله ژړلی دی. ددی راوی ابن عساکردی اوابن حاتم نقل کوی دابو زرعه څخه دی نقل کوی دعثمان بن ابی شعبه څخه دی نقل دجریر څخه دی نقل کوی دسعید څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه چی ده ویلی دی: راکښته سوی دی آدم علیه السلام په (دَحْنا) نومی ځای کی چی په مینځ دمکه اوطائف کی دی. او دحسن څخه نقل دی چی راکښته سوی دی په هندوستان کی اوحواء په جده کی اوابلیس په (دستمیان) کی چی دبصری څخه په یوڅو میله واقع دی اومار په اصبهان کی، ابن حاتم هم ددی روایت کړی دی. اوالسدی وایی: راکښته سوی دی آدم علیه السلام په هندوستان کی اوراکښته کړی دی دهغه سره حجر اسود اویوه دانه دبوټی دجنت څخه نودایې وکری په هندکی نودهغه څخه درختی اوبوټی را وټوکیدل. او دابن عمر رضی الله عنه څخه نقل دی چی: راکښته سوی دی آدم علیه السلام په صفا کی اوحواء په مروه کی. داروایت هم دابن حاتم څخه نقل دی اوعبد الرزاق نقل کوی دمعمر څخه هغه وایی چی ماته خبر راکړی دی عوف چی هغه نقل کوی دقسامه بن زهیر څخه دی نقل کوی دابی موسیٰ الاشعری څخه چی هغه فرمایې: کله چی الله ﷻ آدم علیه السلام دجنت څخه مزکی ته راولیږی نوهغه ته یې دهرشی جوړولو طریقه وښوولو اوتوښه یې ورلره ورکړه دجنت دمیوو څخه، نودا میوی ستاسی دهغه میوو څخه دی فرق دادی چی دامتغیر کیږی او هغه نه متغیر کیږی. اوحاکم ویلی دی په مستدرك خپل کی: خبر راکړی دی موږ ته ابا بکر بن بالویه، چی هغه نقل کوی دمحمد ابن احمد بن نضر څخه دی نقل کوی دمعاویه بن

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر څخه دی نقل کوی دزائده څخه دی نقل کوی دعماربن ابی معاویه البجلی څخه دی نقل کوی دسعیدبن جبیر څخه دی دابن عباس څخه چی ابن عباس فرمایلی دی: نه دی هستوګن سوی آدم علیه السلام په جنت کی مګر دماپښین څخه تر مازدیګره پوری. (۱)
اوپه صحیح مسلم کی دحدیث دالزهری چی نقل کوی دالاعراج څخه دی نقل کوی دابی هریره رضی الله عنه څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم: ښه ورځ چی په هغه کی لمر راختلی دی ورځ دجمعی ده، په دی کی آدم علیه السلام پیداسوی دی، اوپه دغه ورځ جنت ته داخل سوی دی اوپه دغه ورځ رایستل سوی دی (۲) اوپه صحیح کی په بل روایت سره ذکردی (اوپه دی کی به قیامت قائمیږی) اواحمد نقل کوی دمحمد بن مصعب څخه دی نقل دالاوزاعی څخه دی نقل کوی ابی عمار څخه دی نقل کوی دعبدالله بن فروخ څخه دی نقل کوی دابی هریره رضی الله عنه څخه دی نقل کوی دنبی علیه السلام څخه چی فرمایلی دی (ښه ورځ هغه چی په هغه کی لمر راختلی دی ورځ دجمعی ده، په دی کی آدم علیه السلام پیداسوی دی، اوپه دغه ورځ جنت ته داخل سوی دی، اوپه هغه ورځ را ایستل سوی دی اوپه هغه ورځ به قیامت هم قائمیږی) (۳) په شرط دمسلم سره هرڅه چی هغه حدیث دی چی نقل کړی دی ابن عساکر دطریقی دابی القاسم البغوی څخه چی دی نقل کوی دمحمد بن جعفر الورکانی څخه دی نقل کوی دسعید بن میسره څخه دی نقل کوی دانس رضی الله عنه څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم (راکښته سوی وو آدم علیه السلام اوحواء دواړه لڅ، چی په دواړو دجنت پاڼی وی، نودآدم علیه السلام ګرمی وسوه تردی چی کښینسی اوپه ژړا سو او وایی حواء ته ای حواء تنګ کړمه زه دی ګرمی، نوراغی جبرایل علیه السلام اورایی وړه کپړه، او امر یې وکی حواء ته چی دا وګنډه اوطریقه یې ورته وښووله اوامر یې وکی آدم ته چی وایې غونده، او وویل رسول الله صلی الله علیه وسلم: آدم علیه السلام به جماع نه کوله دحواء سره تردی چی دجنت څخه راکښته سوه دوجی دغلطی دهغه څخه چی ترینه سوی وه په جنت کی، اودارنګه یې وویله، او وه به چی بیده کیده به دوی جلاجلا یوبه په بطحاء کی بیدیدی اوبل به په بل ځای کی، تردی چی راغی ورلره جبرایل علیه السلام اوورته ویې ویل چی راتګ وکړه خپل اهل ته یعنی خپلی ښځی ته، اوطریقه دجماع یې هم وروښووله کله چی یې ورته راتګ وکی نوجبرایل ورته رالی اوور څخه یې پوښتنه وکړه چی خپل اهل دی څنګه پیداکی آدم علیه السلام ورته وویل چی صالحه داحدیث غریب دی اومرفوع کول ددی منکردی، اودا دی دکلام دبعض سلفو څخه.

---

(۱). ددې تخریج حاکم کړیدی په مستدرك کی ۵۴۲\۲ او ویلی یې دی چی دا حدیث صحیح پرشرط دشیخینو او هغوی ددې تخریج نه دی کړی، او موافقت ورسره کړیدی ذهبی.
(۲). ددې تخریج مسلم کړیدی په کتاب الجمعة ۱۴۱\۲ کی.
(۳). مخکی په دې لفظ سره ذکر د (نه به قآئمیږی قیامت مګر دجمعې په ورځ).

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسعید ابن میسره وایی چی هم دادی: ابوعمران البکری البصری: ددی په باره کی بخاری ویلی دی چی دامنکر الحدیث دی، اوابن حبان ویلی دی چی داموضوعی روایتونه نقل کوی، اوابن عدی ویلی دی چی داپټوونکی دامردی یعنی ددی امر په تیاره کی وی. (۱)
اودارنګه قول دالله ﷻ : فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (البقره ۳۷) ویل سوی دی چی دا داقول دی: قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ، اودانقل سوی دی دمجاهد څخه اودسیعد ابن جبیر اودابی العالیه اودالربیع بن انس څخه اودحسن څخه اودقتاده څخه اودمحمد بن کعب څخه اودخالد بن معدن څخه اودعطاء الخراسانی څخه اودعبد الرحمٰن بن زیدبن اسلم څخه، اوویلی دی ابی حاتم: چی نقل کوی دسعید بن عروبه څخه دی دقتاده څخه دی دحسن څخه دی دابی بن کعب څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ (ویله آدم ؑ خپل رب ته چی: ای ربه زما ایاچی زه توبه وکاړم اورجوع وکړم تاته نوایازه به دوباره جنت ته داخل سم؟ نو وویل رب ددی چی هو!) نوبیا داقول یې ذکر کی: فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ، اوویلی دی ابن نجیح چی نقل یې کوی دمجاهد څخه: چی آدم ؑ دا الفاظ ویلی وه (اللهم لااله الا انت سبحانك وبحمدك، رب انی ظلمت نفسی فاغفرلی انك خیر الراحمین. اللهم لااله الا انت سبحانك وبحمدك، رب انی ظلمت نفسی فتب علی انك انت التواب الرحیم) دارنګه روایت ذکرکړی دی حاکم اوالبیهقی اوابن عساکر دطریقی دعبدالرحمٰن بن زید بن اسلم څخه چی دی نقل کوی دخپل پلار څخه هغه نقل کوی دخپل نیکه څخه هغه نقل کوی دعمربن الخطاب څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: کله چی خطا وکړه آدم ؑ نو دالله ﷻ څخه یې سوال وکی چی: ای ربه زما! زه ستا څخه سوال کوم په حق دمحمد باندی چی ته ماته بخښنه وکړی، نوالله ﷻ ورته وویل چی تاڅه رنګه وپیژندی محمد اوحال داچی ماخو هغه تراوسه پوری پیدا کړی هم نه دی؟ آدم ؑ وویل: ای ربه زما آیا تازه نه یم پیداکړی؟ اوپه ماکی دی روح نه دی اچولی؟ ما لوړ کی خپل سرنو ومی لیدی چی په اطرافو دعرش کی لیکل سوی وو لااله الا الله محمد رسول الله، نوآدم ؑ وفرمایل چی زه پوه سم چی اضافت ددی نوم نه دی سوی مګر دابه تاته ګران اومحبوب دټولو مخلوقاتو څخه وی. نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی رښتیا وایی ته ای آدم، یقینًا داماته محبوب ترین شخص دی دمخلوقاتو څخه، اوچه تامانه سوال وکی په حق ددی باندی نومادرته بخښنه وکړه اوکه چیری محمدنه

---

(۱). دا روایت نقل کړیدی ابن عساکر دانس څخه او همدارنګه ویلی دی علامه متقی الهندی په کنز العمال کی (۱۱۵۱۴۳\۲)، او ویل سویدی چی ابن عدی ویلی دی چی دا مظلم یعنی په تیاره کی وی دده دحدیث بیان، کنز العمال ۳۵۵۲۷\۱۲ او سیوطی ویلی په الدر المنثور کی: سند ددې ضعیف دی ۱۳۸\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وای نومابه نه وای پیدا کړی دادنیا (١) بیهقی وایی چی یوازی والی کړی دی په دی باندی عبد الرحمٰن بن زید بن اسلم ددی وجی څخه داضعیف دی.
اودا آیت په شان دهغه قول دالله ﷻ دی: وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى (۱۲۱) ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى (۱۲۲)، (طٰه ۱۲۱\ ۱۲۲).

ذکر دمحاورې دحضرت آدم علیه السلام او دحضرت موسٰی علیه السلام

امام بخاری ویلی دی په نقل کولو سره دقتیبه څخه دی نقل کوی دایوب بن نجار څخه دی نقل کوی دیحیٰی بن کثیر څخه دی نقل کوی دابی سلمه څخه دی نقل کوی دابی هریره رضی الله عنه څخه چی دی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی (بحث به کوی موسٰی علیه السلام دآدم علیه السلام سره نوموسٰی علیه السلام به ورته وایی چی تارا ایستلی دی داخلګ دجنت څخه په خپله خطا سره اودا ټول دی په محنت کی اچولی دی نوآدم علیه السلام به وایی چی ای موسٰی ته ما ملامتوی په هغه کار چی الله ﷻ لیکلی وو مخکی ترپیدائش زما) نو وفرمایل رسول الله ﷺ: پس دلیل (حجت) به قائم کی آدم علیه السلام په موسٰی باندی (٢) همدارنګه داروایت نورو هم نقل کړی دی په مختلفو طریقو سره اودارنګه امام احمد یوروایت نقل کوی دمعاویه بن عمر څخه چی دی نقل کوی دزائد څخه، اودی نقل کوی دالاعمش څخه دی نقل کوی دابی صالح څخه دی نقل کوی دابی هریره رضی الله عنه څخه چی دی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی دی بحث به کوی آدم علیه السلام اوموسٰی علیه السلام، نوموسٰی علیه السلام به آدم علیه السلام ته وایی چی ته هغه شخصی یې چی ته الله ﷻ په خپلو لاسونو جوړکړی یې اوبیایې په تاکی دخپل روح څخه روح اچولی دی، تادا خلګ په محنت کی اخته کړه اوخلګ دی ټول دجنت څخه را وایستل، نوآدم علیه السلام به موسٰی علیه السلام ته وایی: ای موسٰی ته هغه شخص یې چی تاته الله ﷻ خپل کتاب درکړی دی اورسالت یې درکړی دی ته ماملامتوه په هغه کار چی ماکړی دی او الله ﷻ هغه کار دآسمانونو اودمزکو دپیدا کولو څخه مخکی لیکلی وو. نو وفرمایل رسول الله چی دوی دواړه بحث کوی. دارنګه ډیر حدیثونه ذکر سوی دی ددوی دواړو دمکالمې

---

(١). ددې تخریج کړیدی حاکم په مستدرك کی ۵۲۵\۱۲ او ویلی یې دی چی دا حدیث صحیح الاسناد دی او دا اول حدیث دی چی ذکر سویدی دعبد الرحمٰن بن زید څخه دده په کتاب کی، ذهبی ویلی دی چی دا موضوعی دی او ذکر کړیدی دا بیهقی په دلآئل کی ۴۸۹\۵ او ویلی یې دی چی تفرد کړیدی پردې باندی عبدالرحمٰن بن زید بن اسلم هم ددې وجی څخه، او دا ضعیف دی دا ذکر کړیدی طبرانی په المعجم الصغیر کی ۲۰۷\۱ ، او ویلی دی هیثمی په مجمع الزوآئد ومنبع الفوآئد ۲۵۳\۸ کی روایت ددې کړیدی الطبرانی په الاوسط کی اوپه الصغیر کی اوپه دې کی داسی اشخاص دی چی هغه زه نه پیژنم.
(٢). ددې تخریج کړیدی امام بخاری په کتناب التفسیرکی، سورة طٰهٰ، باب فلا یخرجنکم من الجنة فتشقٰی ۴۷۳۸\۸ او مسلم په کتاب القدر کی، باب حجاج آدم وموسٰی ۲۰۲\۱۲ دطریقی څخه دعمر.

په باره کی چی دوی دواړه به دقیامت په ورځ باندی دیوبل سره مکالمه کوی اوموسٰی ؈ به پرآدم ؈ باندی دلیل اوحجت قائموی اوآدم ؈ به دهغه ځخه جواب ورکوی. اودارنګه په هغو احادیثوکی علماوو خبری کړی دی چی دامکالمه اوبحث به دوی ولی کوی. خلاصه داچی موسٰی ؈ به دآدم ؈ سره بحث کوی دقیامت په ورځ باندی.

ذکر دهغه احادیثو چی وارد دی په باره دپیدائش دآدم ؈ کی

روایت نقل کړی امام احمد دیحیٰی اودمحمد بن جعفر ځخه دی نقل کوی دعوف ځخه دی نقل کوی دقسامه بن زهیر ځخه دی نقل کوی دابی موسٰی ځخه دی وایی چی ویلی دی نبی ﷺ. یقینًا پیداکړی دی الله ﷻ آدم دیوموټی خاوری دټولی مزکی ځخه (چی داخاوره دټولی مزکی ځخه لړلړ راټوله سوی وه) ، پس پیدا سوه بنی آدم په اندازه دمزکی، پیداسو ددی ځخه سپین اوسور اوتور اودرمیانه ددی (یعنی نیم سور اونیم سپین)، اوپیداېي پکښی کړه ښه اوبد، اوآسانی اوسختی اودرمیانه ددی. (۱)

او دارنګه ذکر کړیدی السدی په نقل کولو سره دابی مالك ځخه او دابی صالح ځخه چی دا دواړه نقل کوی دابن عباس ځخه چی دی نقل کوی دمره ځخه دی نقل کوی دابن مسعود ځخه اودی نقل کوی دیوی ډلی دصحابه وو ځخه دوی وایی چی: پس ولیږی الله ﷻ جبرایل مزکی ته چی دمزکی ځخه خاوره راوړی، نومزکی ته چی رالل نومزکی ورته ویله چی: زه پناه غواړم په الله ﷻ باندی ستا ځخه چی ته زما ځخه څه حصه کمه کړی اوماته ضرر ورسوی نوواپس سو جبرایل اوهیڅ یې ترینه وانه خیستل: اوالله ﷻ ته یې ویل چی ای ربه هغه استعاذه وکړه په تاباندی نوما پرېښوولو. بیایې میکائیل ورلیږی نو دهغه ځخه یې هم استعاذه وکړه نوهغه هم پرېښووله اوواپس سو اوالله ﷻ ته یې وفرمایل لکه څه رنګه چی جبرایل فرمایلی وو. بیایې ملك الموت راولیږی نودهغه ځخه یې هم استعاذه وکړه نوملك الموت ورته وویل چی زه استعاذه کوم په الله ﷻ باندی چی زه به نه سم ولاړ بیرته ترڅو

---

(۱). ددې حدیث تخریج کړیدی احمد ۴۰۰\۴، ۴۰۲ اوترمذی په کتاب التفسیرکی، سورة البقرة، باب ۳ (۲۹۵۵\۵) دطریقې دمحمد بن بشار ځخه چی دی نقل کوی دیحیٰی بن سعید او ابن ابی عدی او محمد بن جعفر او عبد الوهاب ځخه دوی وایی په نقل کولو سره دعوف ځخه او روایت ددې نقل کړیدی ابوداؤد په کتاب السنة کی، باب فی القدر ۴۶۹۳\۴ دطریقې ځخه دمسدد، چی یزید بن زریع او یحیٰی بن سعید ددې نقل کړیدی دوی وایی چی موږ ته رانقل کړیدی دا عوف، او بیهقی دا نقل کوی په السنن الکبرٰی کی ۹\۶ ح ۱۷۷۰۷ دطریقې دابی عبد الله الحافظ ځخه دی وایی چی خبر راکړیدی موږ ته محمد بن علی الصنعانی په مکه کی دی نقل کوی داسحاق بن ابراهیم ځخه دی وایی چی خبر راکړیدی موږته عبد الرزاق چی هغه ته خبر ورکړیدی متمم دی وایی چی ماته خبر را کړیدی عوف هم په دې الفاظو سره (ح ۱۷۷۰۸) دطریقې ځخه دحسن بن بشران دی نقل کوی داسماعیل بن محمد الصفار او دجعفر الرازی ځخه، دوی دواړه نقل کوی دسعدان بن نصر ځخه دی نقل کوی داسحاق الازرق ځخه دی نقل کوی دعوف الاعرابی ځخه هم په دې طریقې سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مې دالله ﷻ امرنه وی پوره کړی، نودمزکی دسر څخه يې خاوره واخستله اوهغه يې ګډه وډه کړه او ديوځای څخه يې ټوله نه ده را اخيستی اورا وايې خيسته سپينه اوتوره او سره خاوره نوپه دی وجه بنو آدم پيداکړل سوه په مختلفو رنګونو سره، نو ويې خيژوله دا خاوره لوړه نو وګرزيده داخاوره خړينه، بيا الله ﷻ ملائکو ته خطاب وکی په دی قول سره: إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ (۷۱) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (۷۲) (ص ۷۲،۷۱)، پس جوړکی الله ﷻ آدم ﷺ په خپل لاس (کمايليق بشانه) ددی وجی چی ابليس تکبر ونه کی، نوجوړ يې کی بشر نو وو دايو جسد دخاوری چی پروت وو ترډيری مودی پوری، دځلوينښتو کالو څخه وروسته تيری سوی پردی ملائکی نوبيريدی ددی څخه اوډير سخت بيريدونکی ددی څخه ابليس وو اودی به چی کله هم په دی باندی تيريدی نوضرر به يې ورکوی دده جسدته اووهی به يې دده جسد، نواواز به کوی دده جسد لکه پخه خټه چی څرنګه اواز کوی. لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمايلی دی (مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ) او ويل به يې چی ددی کار دپاره زه نه يم پيدا يعنی ددی وهلو دپاره، اودننه کيدی به دده دخولی څخه او دشا څخه به يې راوتی اوملائکو ته به يې ويله چی تاسی مه بيريږی ددی څخه ولی چی رب ستاسی صمددی اوداهسی خټه ده. که چيری دامسلط سوی وای په آدم ﷺ باندی نو هغه به يې هلاك کړی وای. کله چی دروح اچولو وخت رالی نوالله ﷻ ملائکو ته وفرمايل چی کله زه په دی کی روح واچوم نوتاسی دی ته سجده وکی، نوکله چی ورلره الله ﷻ روح په سرکی واچوی نوده پرنجی وکی، نوملائکو ورته ويل چی الحمدلله ووايه نوده وويل الحمدلله، نوالله ورته وفرمايل چی رحم دی وکړی رب ستا په تا باندی، کله چی يې ورلره په سترګو کی روح واچوی نوده وکته دجنت ميووته، اوکله چی يې ورلره په نس کی روح واچوی نودده ډوډی ته اشتهاء وسوه، نوده ټوپ ووهی دجنت په ميوو پسی مخکی ددی څخه چی دده په پښو کی روح واچول سو، اوداپه دی وخت کی چی الله ﷻ فرمايلی دی: خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ (الانبياء ۳۷) فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (۳۰) إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (۳۱) (الحجر ۳۰\ ۳۱) اوداسی يې ذکر کړی ده ټوله قصه (۱)

امام احمد وايی په نقل کولو سره دعبدالصمد څخه دی نقل کوی دحماد څخه دی نقل کوی دثابت څخه دی نقل کوی دانس بن مالك څخه دی وايی چی فرمايلی دی رسول الله ﷺ: کله چی پيداکی الله ﷻ آدم ﷺ نو پري يې ښوی دی ترډيری مودی پوری هم داسی، نو وو ابليس چی څرخيدی به پردی نوپوه سو چی دابی بسه دی په ځان باندی قدرت نه لری (۲)

---

(۱). دايې ذکر کړيدی په تاريخ الطبری ۱\۲۲، ۲۳ ذکر سويدی، قصه هم په دې طريقې سره.

(۲). ددې حديث تخريج کړيدی امام احمد ۳\۱۵۲ اومسلم ددې تخريج کړيدی په کتاب البر والصلة کی، باب =

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا رنګه روایت ذکرکوی عمر بن عبدالعزیز چی وایې: کله چی امر وسو ملائکو ته دسجدی نو وو اول سجده کوونکی اسرافیل ﷵ، نو راوستی الله ﷻ دی او ویې لیکی قرآن دده په تندی باندی. راوی ددی ابن عساکردی. دارنګه روایت ذکر کړی دی حافظ ابویعلی په نقل کولو سره دعقبه بن مکرم څخه دی نقل کوی دعمر بن محمد څخه دی نقل کوی داسماعیل بن رافع المقبری څخه دی نقل کوی دابی هریره ﷺ څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: یقیناً الله ﷻ پیداکړی دی آدم ﷵ دخاوری څخه بیایې وګرځوله خټه بیایې هم داسی پرېښوولې ترڅه وخته پوری بیاچی کله ترینه بوی داره خټه جوړه سوه نوبیایې هم داسی پرېښووله تردی چی داسی سوه لکه پخه خټه. نوفرمایې چی وو ابلیس چی تیریدی به په دی باندی نوویل به یې: چی ته پیداسوی یې دیولوی کار دپاره بیا پکښی الله ﷻ روح واچوی نو وو اول هغه ځای چی روح پکښی واچول سو سترګی اوپزه. نوده پرنجی وکی بیایې حمد درب بیان کی نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی رحم دی وکی رب ستاپه تا باندی بیاورته الله ﷻ وفرمایل چی ای آدمه ﷵ ولاړسه اودغو خلکو ته ووایه السلام علیکم، نوته وګوره چی دوی درلره څه جواب درکوی؟ نوراغی دوی ته اوالسلام علیکم یې ووایه، نوهغوی ورته په جواب کی وفرمایل چی وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته نو وفرمایل الله ﷻ آدم ﷵ ته داستا اوستا دنسل تحیه اوپه خیر راغلی دی. نوده وویل چی زمانسل څه ته وایې؟ نو ورته ویې وفرمایل چی خوښ کړه زما یولاس نوآدم ﷵ ویله چی زه راسته لاس خوښوم اوزما درب دواړه لاسونه راسته دی نوخلاص کی الله ﷻ خپل لاس مبارك (کمایلیق بشانه) نوپه هغه کی ټول نسل دآدم ﷵ وو، وروسته په دی کی داسی خلګ وه چی دهغه خولی دنور څخه ډکی وی، اوپه دی کی یو شخص وو چی آدم ﷵ دهغه نورته حیران سو ویې فرمایل، ای ربه زما داڅوك دی؟ نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی دا ستا زوی داود ﷵ دی: نوبیایې وویل چی ای زماربه دی لره دی څومره عمر ورکړی؟ نوورته یې وفرمایل چی شپیته کاله، نوده وویل ای ربه زما هبه کړه زما دعمر څخه ده ته څلوېښت کاله نوددی عمر به سل کاله سی نو وروسته وکی الله ﷻ دغه شان کار اودایې پر شاهد کی نو کله چی پوره سو عمر دآدم ﷵ نوالله ﷻ ورته ملك الموت ورواستوی، نوآدم ورته وفرمایل چی آیا زما دعمر څخه څلوېښت کاله نه دی پاته نودی به ورته وایی چی هغه تانه دی هبه کړی خپل زوی داود ﷵ ته؟ نودی به بحث وکی پردی عمر باندی (کم یې چی داود ﷵ ته هبه کړی وو) نوددی بحث ماده ددی په اولاد کی پاته سوه، اوهیره کړه ده خپله خبره

= خلق الانسان خلقا لا یتملك ۱۲/۱۲۴ په دوو طریقو سره، اول دا: چی نقل کوی دابوبکر بن شیبة څخه چی دی نقل کوی دیونس بن محمد څخه دی نقل کوی دحماد څخه هم په دې قول سره، دوهم دا: چی نقل کوی ابوبکر بن نافع څخه دی نقل کوی دبهز څخه دی نقل کوی دحماد څخه آه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(چې داود ؑ ته خپل ځلوېښت کاله عمر ورکول وو) نوددی په نسل کی دهیروالی ماده پاته سوه (یعنی آدم ؑ څخه چی څه رنګه خبره هیره سویده نودارنګه دده په اولاد کی دهیرولو ماده پاته سوه) اودارنګه ترمذی ویلی دی په نقل کولو سره دابونعیم څخه دی نقل کوی دهشام بن سعد څخه دی نقل کوی دزید بن اسلم څخه دی نقل کوی دابی صالح څخه دی نقل کوی دابی هریره څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: کله چی الله ﷻ پیداکی آدم ؑ نومسح یې کړه ملا دهغه، نو ولویدی ورڅخه هرهغه ځوك چی هغه دی پیداکیدونکی دده دنسل څخه ترقیامت دورځی پوری اوددوی دسترګوپه مینځ کی ګرځول سوی دی بربښیدل دنور، بیابه وړاندی سی دانسل آدم ؑ ته نودی به یې وګوی نو پوښتنه به وکی چی داڅوك دی؟ نوورته به وویل سی چی داستا نسل دی، نودی به پکښی یوسړی وګوری چی هغه به په تعجب کی واچوی دی، نودی به پوښتنه وکی ای ربه. داڅوك دی؟ نوورته به وویل سی چی داسړی به آخری امتونو کی وی چی داود ؑ یې نوم دی، نودی به وایی چی دی لره دی څومره عمر ورکړی دی: نوورته به وویل سی چی شپیته کاله: نواوبه وایی چی ای ربه زما زیات کړه دده عمر زما دحصی څخه څلوېښت کاله: کله چی دآدم ؑ عمر پوره سو اوملك الموت ورته رالی: نوده ورته وویل چی ایازما دعمر څخه څلوېښت کاله نه دی پاته؟ ورته وویل به سی چی تادغه څلوېښت کاله نه دی ورکړی خپل زوی داود ؑ ته؟ نودی به بحث وکی نودده داولادو سره هم بحث وسو، اوهیر کړه آدم ؑ نوهیرسو دده دنسل، اوخطایې وکړه آدم ؑ نوپه خطایې کی واقع سو دده نسل. (١)

اودارنګه ابن ابی حاتم روایت ذکرکړی دی دحدیث دعبدالرحمٰن بن زید اسلم څخه چی دی نقل کوی دوالدخپل څخه چی دی نقل کوی دعطاء بن یسار څخه دی نقل کوی دابی هریره څخه مرفوعًا په هم دی طریقی سره ذکرکړی دی اوداعبارت په کی زیات دی (بیایې مخکی کی آدم ؑ ته: نوورته وویل سوه چی ای آدمه داستا نسل دی، اوپه دی کی به ړوند اوګوډ اودبرګی ناجوړی والاوی، نووبه وایی چی ای ربه زما داولی تاداسی کړی دی زماپه نسل باندی؟ نور ورته به وویل سی، ددی دپاره چی ته زما دنعمت شکر وکاږه بیایې ذکرکړیده قصه دداود ؑ، اودابه ذکر کیږی په روایت دابن عباس کی هم، اوویلی دی امام احمد په مسند خپل کی په نقل کولو سره دالهیثم بن خارجه څخه دی نقل کوی دابو الربیع څخه دی نقل کوی دیونس بن میسره څخه، دی نقل کوی دابی ادریس څخه دی نقل کوی دابی الدرداء ؓ څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: پیداکی الله ﷻ آدم نودی یې په

---

(١). داذکر کړیدی هیثمی په المجمع کی ۱۹۷/۸ راوی ددې ابویعلی دی اوپه دې کی اسماعیل بن رافع هم دی، بخاری ویلی دی چی دی ثقه دی اوپه حدیثو کی یې مهارت سته او ضعیف کړیدی دی جمهورو، اوباقی نقل کوونکی ددې ټول ثقه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوږه باندی کښته کی نودده داوړی ښخه یوسپین نسل راووتی چی وو په شان دذړو میږیانو، بیایې وواهی په چپه اوږه باندی نودهغه ښخه یوتور نسل راپیدا سو چی وو په شان دسکارو، نوددی چی کم دراسته اړخ ښخه راوتلی وو نوالله ﷻ هغوی ته وفرمایل چی جنت ته ولاړسی په مرضی سره اوزما هیڅ پروا په تاسی باندی نسته: اوکم نسل یې چی دچپه اوړی ښخه راوتلی وو هغوی ته الله ﷻ وفرمایل ولاړسی جهنم ته زماهیڅ پرواه په تاسی باندی نسته (١)

او ویلی دی ابن ابی الدنیا په نقل کولو سره دخلف ښخه دی نقل کوی دهشام ښخه دی نقل دحکم بن سنان ښخه دی نقل کوی دحوشب ښخه دی نقل کوی دحسن ښخه چی ده ویلی دی: پیداکی الله ﷻ آدم عليه السلام نو راویې ایسته اهل جنت والا ددی دراسته اړخ ښخه اوجهنم والا ددی دچپه اړخ ښخه، اوبیایې دوی خپاره کړه پرمخ دمزکی باندی، ښه په دی کی ړانده وه اوښه پکښی ګنګیان وه اوښه پکښی په ناجوړی کی مبتتی وه نو وویل آدم عليه السلام ای زما ربه، زما اولاد دی برابرولی نه دی پیداکړی، نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی. زه غواړم چی زماشکر اداسی. اوامام بخاری ویلی دی په نقل کولوسره دعبدالله بن محمد بن منبه ښخه دی نقل کوی دابی هریره ښخه دی نقل کوی دنبی عليه السلام ښخه چی هغه فرمایلی دی: پیداکړی دی الله ﷻ آدم عليه السلام اودهغه اوږدوالی شپیته ګزه وو، نبی عليه السلام فرمایې چی بیاده ته وویل سوه چی ولاړسه اوسلام وکړه په هغه ملائکو باندی اوغوږ کښیږده چی ښه جواب درکوی، نودهغه جواب به ستا اوستا دنسل تحیه اوپخیر راغلی وی، نودی ورلی اوورته وی ویل چی: السلام علیکم، نوهغوی ورته په جواب کی وویل، وعلیکم السلام ورحمت الله وبرکاته نو وروسته هرهغه شخص چی داخلیږی جنت ته نوهغه په شان دآدم عليه السلام وی، نو تر نن ورځ پوری دخلګو عمرونه کمیږی (٢) اودارنګه ذکر کړی دی امام بخاری هم داروایت په کتاب الاستئذان کی دیحیٰی بن جعفر ښخه اودارنګه مسلم دمحمد بن رافع ښخه اودا دواړه بیانقل کوی دعبد الرزاق ښخه، او وویل امام احمد په نقل کولو سره دروح ښخه دی نقل کوی دحماد بن سلمه ښخه دی نقل کوی دعلی بن زید ښخه دی نقل کوی دسعیدبن المسیب ښخه دی نقل کوی دابی هریره رضي الله عنه ښخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: وو اوګدوالی دآدم عليه السلام شپیته ګزه اوپه (٧) ګزو کی پلن والی ددی وو (یواځی والی کړی

---

(١). ددې حدیث تخریج کړیدی امام احمد ۴۴۱.

(٢). تخریج ددې بخاری کړیدی په کتاب احادیث الانبیآء کی، باب خلق آدم وذریته ۳۳۲۲\۲ اودبلی طریقی ښخه په کتاب الاستئذان کی، باب بدء السلام ۲۲۲۷\۱۱ دطریقې دیحیٰی بن جعفر ښخه دی نقل کوی دعبد الرزاق ښخه هم په دې طریقې سره، اومسلم په کتاب الجنة وصفة نعیمها واهلها ۱۷۷\۱۷ دطریقې دمحمد بن رافع ښخه دی نقل کوی دعبد الرزاق ښخه هم په دې طریقې سره اوامام احمد ۳۱۵\۲ دعبد الرزاق ښخه.

دی په دی روایت باندی امام احمد). او ویلی دی امام احمد په نقل کوی سره دعفان ثخه دی نقل کوی دحماد بن سلمه ثخه دی نقل کوی دعلی بن زید ثخه دی نقل کوی دیوسف بن مهران ثخه دی نقل کوی دابن عباس ثخه دی وایې، کله چی نازل سو آیت د (دَین) یعنی قرض نو وفرمایل رسول الله ﷺ: اولنی سړی چی انکاریې کړی دی آدم ؑ دی: اولنی سړی چی انکار یې کړی دی آدم ؑ دی: هم دارنګه یې دری واره داسی وفرمایل. اوبیایې ورپسی مخکنی عبارت چی په مخکی حدیث کی بیان سو هغه ذکر کړی دی چی دده دراسته اړخ ثخه یونسل راووتی اوبیایې دچپه اړخ ثخه یونسل را وایستل سو. الخ (۱)

داحادیث دلالت کوی په دی خبری باندی چی الله ﷻ دآدم ؑ نسل ټول دهغه دملا ثخه را ایستلی دی په شان دمیږیو اوبیایې تقسیم کړی دی داپه دوو ډلو باندی چی یواهل الیمین، اوبل اهل شمال دی، اوورته یې داهم ویلی دی چی دا دجنت دپاره دی اوزه هیڅ باك نه په کوم. اودا دجهنم دپاره دی اوزه هیڅ باك نه په کوم. اوهرڅه چی ګواه کول ددی نسل دی په رب باندی اودوی ته طاقت دنطق ورکول دی دا په احادیثوکی نه دی ذکر.

هرڅه چی هغه حدیث دی چی روایت یې کړی دی امام احمد (۲) په نقل کولو سره دحسین بن محمد ثخه دی نقل کوی دجریر ثخه دی نقل کوی دکلثم بن جبر ثخه دی نقل کوی دسعید بن جبیر ثخه دی نقل کوی دابن عباس ثخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: یقیناً الله ﷻ اخستی دی دخلګو ثخه میثاق اووعده په ملا دآدم ؑ باندی په نعمان مقام کی په ورځ دعرفی باندی، نورا وېی ایستی دده دملا ثخه هغه ټول نسل چی دی یې پیدا کونکی دی ترقیامته پوری په شان دمیږیو بیایې ورسره خبری کړی دی په دی انداز سره : وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ (۱۷۲) أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا

---

(۱). ددې حدیث تخریج امام احمد کړیدی ۱\۲۵۱ اوبیهقی هم ددې روایت نقل کړیدی په السنن الکبرٰی کی دطریقې دابوبکر بن فورك ثخه چی دی خبر کړیدی عبد الله بن جعفر چی دی نقل کوی دیونس بن حبیب ثخه دی نقل کوی دداؤد ثخه دی نقل کوی دحماد بن سلمه ثخه هم په دې طریقې سره ۱۰\۱۴۶ او روایت ددې نقل کړیدی طبرانی په المعجم الکبیر کی دطریقې ثخه دعلی بن عبد العزیز دی نقل کوی دحجاج بن منهال ثخه دی نقل کوی دحماد بن سلمه ثخه هم په دې طریقې سره ۱۲\۱۲۵ ح ۱۲۹۲۸ او الطیالسی ۱۱\۳۵۰ دطریقې دحماد بن سلمه ثخه، هیثمی ویلی دی په مجمع کی ۸\۲۰۶ په دې سندکی علی بن زید دی او دی ضعیف ګرځولی دی جمهورو اوباقی سړی ددې ثقه دی.

(۲). ددې حدیث تخریج امام احمد کړیدی ۱\۲۷۲ په لفظ دمصنف سره، اوحاکم په مستدرك کی ۱\۲۷۰ ددې لفظ ثخه ماسوا په بل لفظ سره (بنعان یوم العرفة) او ویلی یې دی چی دا حدیث حسن اوصحیح دی اوبحث کړیدی مسلم په کلثم بن جبر باندی، او موافقه کړیده ورسره امام ذهبی، او هیثمی ویلی دی په مجمع کی ۷\۲۵ روایت ددې کړیدی امام احمد، او سړی ددې ټول ثقه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ (۱۷۳) (الاعراف \۱۸۲، ۱۷۳) په دی آیت کی دا بیان سوی دی چی الله ﷻ دبنی آدمو څخه لوظ او وعده اخستی ده اودوی یې په ځانونو باندی شاهدان کړی دی. ترآخره پوری.
امام احمد وایی په نقل کولو سره دحجاج څخه دی نقل کوی دشعبه څخه دی نقل کوی دابی عمران الجونی څخه دی نقل کوی دانس بن مالك څخه دی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی: وبه ویل سی یوسړی ته چی دجهنم والاوو څخه به وی په ورځ دقیامت کی: که چیری ستاسره وای په مځکه کی څه مال نو آیاتا به فدیه کوی هغه مال؟ نبی ﷺ وفرمایل چی داسړی به ووایی چی هونو الله ﷻ به ورته وایی چی ماخو ستا څخه ددی څخه ډیر سپك او وړوکی کار غوښتی وو په ملا دآدم ﷺ باندی هغه داچی ته شریك مه مقرروه زماسره نوتا انکار وکی اوزماسره دی شریك مقررکوی (۱) تخریج ددی یې کړی دی دحدیث دشعبه څخه. اوویلی دی ابو جعفر الرازی په نقل کولو سره دربیع بن انس څخه دی نقل کوی دابی العالیه څخه دی نقل کوی دابی کعب څخه په باره ددی قول دالله ﷻ کی وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ چی الله ﷻ ټول مخلوقات یووار دآدم ﷺ په ملا مبارکی باندی راټول کړی دی اودټولو څخه یې وعده اخیستی ده په خپل الوهیت باندی اوپه خپل ربوبیت باندی اوټولو څخه یې داوعده واخیسته، اودټولو څخه یې داپوښتنه وکړه چی: أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى (آیا زه ستاسی رب نه یم، نودی ټولو انسانانو په جواب کی ویل چی، ولی نه ته زموږ رب یې) نوالله ﷻ دوی ته وفرمایل چی زه شاهد کوم په تاسی باندی دا اوه آسمانونه اودا اوه مزکی اودا ستاسی پلار آدم ﷺ، په دی خبری چی تاسی دقیامت په ورځ دا ونه وایاست چی: موږ ته پته نسته ، پوه کړی په دی خبری باندی ځان چی نسته بل اله ماسوا زما څخه اونسته بل رب غیر زما څخه، اوشریك مه جوړوی زماسره بل څوك، اوزه به درلیږم تاسی ته پیغمبران اورسولان چی تاسی ته به زماوعده اومیثاق ښیی، اوزه به په تاسی باندی خپل کتاب نازلوم. نودا ټول نسل دآدم ﷺ به ووایی چی موږ شاهدی کوو چی ته زموږ رب یې اوزموږ اله یې، نسته زموږ دپاره بل رب ماسوا ستا څخه اونسته زموږ دپاره بل رب ستا څخه ماسوا اونسته زموږ دپاره اله بل ستا څخه. نودوی اقرار وکی په دغه ورځ داطاعت. اولوړ سو آدم ﷺ دی خپل نسل ته چی خپل نسل وګوری کم به چی دده څخه اودده داولاد څخه ترقیامته پوری پیداکیږی نودی چی کله خپل نسل

(۱). ددې تخریج امام احمد کړیدی ۱۲۷\۳ او دارنګه نقل دی په نزد دبخاری، کتاب احادیث الانبیآء، باب خلق آدم وذریته ۳۳۳۴\۲ هم په دې لفظ سره، یقینًا الله تعالی به ووایی هغه سپك عذاب والا جهنمی ته، الحدیث، اومسلم، کتاب صفة القیامة والجنة والنار باب فی الکفار ۱۴۷\۱۷ دطریقې دشعبه څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووینی چی په دی کی فقیران اومالداره، اوښکلی اوبدرنګه روغ اوناجوړی اوداسی نورو نښانو والا انسانان وه. نودی وویل ای ربه زما داټول انسانان دی ولی یوشان نه دی پیدا کړی؟ نوالله ﷻ به ورته وفرمایی چی زه داغواړم چی زماشکر وکاږی. اوپه دی کی یې پیغمبران ولیده چی په شان دشمعو وه اودنور څخه به ډك به وه، اوخاص سوی وه په یوبل میثاق اووعده باندی چی هغه نبوت اورسالت دی پس داهغه خصوصیت دی چی الله ﷻ ذکرکړی دی: وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا (الاحزاب \۷)، اودارنګه په بل ځای کی فرمایلی دی: فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللهِ (الروم \۳۰)، مخکی داذکر سوه چی الله ﷻ کله امر وکی ملائکو ته دسجدی آدم عليه السلام ته، ټولو دالله ﷻ دامر پوره والی وکی اومنعه سو ابلیس دسجدی څخه دوجی دحسد اوعداوت څخه، نوالله ﷻ وشړی هغه دجنت څخه او لیری یې کی دخپل دربار څخه اوکښته یې کی مزکی ته شړل سوی اوملعون اوترټل سوی.
امام احمد وایی په نقل کولو سره دوکیع څخه اودیعلی څخه اودمحمد څخه چی دادواړه ځامن دعبیددی دوی نقل کوی داعمش څخه دی نقل کوی دابی صالح څخه دی نقل کوی دابی هریره څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: کله چی وویل آدم عليه السلام سجده نو سجده یې وکړه، نوولګیدی شیطان چی ژړایې شروع کړه او وی ویل: ای تباهی اوافسوس دی وی زما دپاره. امر وسو آدم عليه السلام ته دسجدی نوده سجده وکړه نودده دپاره جنت دی، اوماته دسجدی امر وسو نوما نافرمانی وکړه نوزما دپاره اوردی. ([1]) بیا آدم عليه السلام په جنت کی اقامت اختیار کی دخپلی ښځی حواء سره، چی خوراك به یې کوی ددی جنت څخه چی څه ته به یې زړه کیدی، بیاچی کله دوی خوراك وکی دهغه درختی څخه چی دهغه څخه منع سوی وو نوددوی څخه وکښل سو هغه لباس چی دوی پکښی وه اوراکښته سوه مزکی ته.
اواختلاف مو دراکښته کیدو په باره کی مخکی ذکر کړی دی. اواختلاف سوی دی په مقدار اواندازه ددوی داقامت په جنت کی: نوبعضو ویلی دی چی یوڅو ورځی ددنیا دورځو په مقداریې تیری کړی دی، اومخکی موذکرکی هغه چی روایت یې کړی دی امام مسلم دابی هریره رضي الله عنه څخه مرفوعًا: اوپیدا سوی دی آدم عليه السلام په آخری ساعاتونو دورځ دجمعی هم په دغه ورځ باندی پیداسو اوهم په دغه ورځ باندی دجنت څخه را وایستل سو.
ابن جریر هم وایی چی: معلومه خبره ده چی آدم عليه السلام پیداسوی دی په آخری ساعت دورځی

([1]). ددې حدیث تخریج امام احمد کړیدی ۱۲۷\۳ اوهمدارنګه په نزد دبخاری هم ذکردی، کتاب احادیث الانبیآء، باب خلق آدم وذریته ۳۳۳۴\۲ هم په دې الفاظو سره، چی الله تعالی به دقیامت په ورځ هغه ادنی جهنمی ته وایی....الحدیث، او مسلم په کتاب صفة القیامة والجنة والنار فی باب الکفار ۱۴۷\۱۷ کی دطریقې دشعبه څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجمعی کی، اویوساعت دهغه دری اتیا کاله اوڅلور میاشتی دی، نودی پروت ووپه داسی حال کی چی روح په کی نه وو ترڅلوېښتو کالو پوری اواقامت یې کړی دی په جنت کی مخکی ددی څخه چی راکښته سی دری څلوېښت کاله اوڅلور میاشتی. (۱)
اودارنګه روایت ذکرکړی دی عبدالرزاق په نقل کولو سره دهشام بن حسان څخه دی نقل کوی دسوار څخه چی داخبر رسان دعطاء بن رباح وو: دی وایې: کله چی الله ﷻ آدم ﷺ دجنت څخه راوایستی نودده پښی په مزکی کی وی اوسرېې په آسمان کی وو نوالله ﷻ دی اوږدکی په اندازه دشپیتو ګزو، نونه دی نسل دده چی قدونه یې کمیږی تراوسه پوری او دارنګه ذکرکړی دی ابن جریر دابن عباس څخه: چی الله ﷻ وفرمایل آدم ﷺ ته: ای آدمه یقیناً زما دپاره یوحرم سته په اړخ دعرش کی نوته بیرته ولاړسه اوجوړکړه زما دپاره کور اودهغه څخه طواف کوه لکه څه رنګه چی طواف کوی ملائکی زما دعرش څخه، او ولیږه الله ﷻ یوه ملائکه چی هغه ځای ورته وښیې اومناسك یې وروښیی، اودایې هم ذکر کړی دی چی آدم ﷺ پرکم ځای چی تیرسوی دی هغه ځای کی بیا کلی جوړسوی دی: اوده داهم نقل کړی دی چی اول ډوډی هغه چی آدم ﷺ په مځکه کی خوړلی هغه اوه دانی دغنم وی چی جبرائیل ورلره راوړی وی نودوی پوښتنه ترینه وکړه چی داڅه دی؟ نوورته یې: وویل چی دا دهغه درختی څخه دی چی دکم څخه ته منع سوی وی اوتا ترینه خوراك کړی وو. نودوی ورته وفرمایل چی په دی څه وکم؟ نوجبرائیل ورته وفرمایل چی داپه مځکه کی وشینده، نوده وشیندلی دغه دانی نودهری دانی څخه سل زره دانی جوړی سوی نوبیا ده هغه وریبل، اوبیایې غلبیل کړه اوبیایې وځنډله بیایې وړه تری نه جوړکړه اوبیایې ترینه خمیره جوړه کړه اوبیایې ترینه ډوډی پخه کړه بیایې ډیر په سختیو سره وخوړله.
اودا قول دالله ﷻ په دی دلالت کوی: فَلاَ یُخْرِجَنَّکُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى، او وو اولی کپړی ددوی دوړیو دپسو څخه چی هغه یې پریې کړی اوبیا یې ترینه تار جوړکی، بیایې ترینه ځان ته جبه چی ورته چوغه هم ویل کیږی جوړه کړه اوحوا ته یې ترینه څادر اولوپټه جوړه کړه.
اوپه دی خبره کی هم ډیر اختلاف سوی دی چی آیا دآدم ﷺ اولاد په جنت کی پیدا سوی وو اوکه نه: بعضو ویلی دی چی نه وو ددوی دپاره اولاد په جنت کی اوبعضو ویلی دی چی ددوی دپاره اولاد په جنت کی پیدا سوی وو، نووو قابیل اوخور دهغه چی پیداسوی وه په جنت کی. اوداخبره ذکرسویده چی ددوی دپاره به په یوه حمل کی دوه بچی وه یوبه په کی نروو اوبل به په کی عورت اوامر ورته سوی وو چی واده به کوی هریو زوی دخپل دورور دخور سره چی ورسره پیدا سویده اودابل به ددی بلی سره واده کوی.

---

(۱). تاریخ الطبری ۷۸\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصه دزامنو دآدم ؑ : قابيل او هابيل

الله ﷻ په قرآن کريم کی فرمايلی دی: وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ (۲۷) لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ (۲۸) إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ (۲۹) فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۳۰) فَبَعَثَ اللهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ (۳۱) (المائده ۲۷\ ۳۱) .

علامه السدی ویلی دی په نقل کولو سره دابی مالك څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی نقل کوی دمره بن ابن مسعود څخه دی نقل کوی دیوډلی دصحابوو څخه وو آدم ؑ چی په نکاح کوله به يې ديوه نس دواړه حمل دبل نس ددواړو حمل سره، نوهابيل وغوښته چی واده وکی دقابيل دخور سره اوخور دقابيل ددی څخه ښائسته وه.

اودا قابيل دهابيل څخه مشرهم وو، نوقابيل وغوښته چی دی خپل خور ته په هابيل باندی ښه والی ورکی، نوآدم ؑ ورته امروکی چی په نکاح ورکی داخپله خور هابيل ته نوهغه انکار وکی اوامريې ورته وکی دصدقی ورکولو، او ولاړی آدم ؑ مکی ته چی حج وکی، آدم ؑ خپلو بچو ته دمزکو دحفاظت ذمداری ورکړه نوټولو انکار وکی تردی چی قابيل دا ذمواری قبوله کړه، بياچی کله دی هابيل اوقابيل دواړو صدقه ورکوله نوهابيل يوه غټه بچی داوښی ورکړه اودده سره پسونه اوبزی ډيری وی. اوقابيل ورکړه يوه ګيډی دخپلو کروندو څخه چی بيکاره وه نواور رالی اودهابيل صدقه يې وخوړله اودقابيل صدقه يې پريښوولی، نوقابيل ته درد ورلی اوهابيل ته يې وويل چی زه تاوژنم چی ته زما دخور سره واده ونه کی، نودی هابيل ورته وويل چی الله ﷻ صدقه دمتقيانو قبلوی. اودارنګه روايت ذکر کړی دی ابن عباس په نورو وجوهو سره، په نقل کولو سره دعبدالله بن عمر څخه ده ويلی دی په دی روايت کی چی زمادی قسم وی په الله ﷻ باندی چی مقتول زورور وو دقاتل څخه. ليکن منع کی دی حرج چی اوږد کی لاس خپل وهغه ته، اودارنګه ذکرکړی دی ابوجعفر الباقر چی آدم ؑ زيری ورکی دخوشحالی دوی ته په قبليدو باندی دهابيل څخه اوپه نه قبليدو باندی دقابيل څخه نوقابيل ووېل آدم ؑ ته: چی دهابيل څخه ځکه قبول سو چی هغه ته تادعا کړی وه اوماته دی دعانه وه کړی، اووعده يې وکړه دخپل ورور سره دهغه کارچی قصد يې ورته کړی وو چی دهغه وژل وو. پس يوه شپه وه چی هابيل دپسو او بزو سره ناوخته کی، نو وليږی آدم ؑ قابيل چی وګوری چی ده ولی ناوخته کی، کله چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړی قابیل نودی یې ولیدی دخپل کار سره نوورته یې وویل چی ستاسه الله ﷻ صدقه قبوله کړه اوزماسه یې قبوله نکړه نوهابیل ورته وویل چی الله ﷻ قبلول کوی دپرهیزګارانو څخه نوغصه سو قابیل په دی خبره باندی او ویې وهی هابیل په اوسپنه باندی چی دده سره وه نودی یې مړکی. او بعضو ویلی دی چی دی یې مړکی په ویشتلو سره په ډبری باندی پر سر، اودی بیده وو نووفات سو. اوبعضو ویلی دی چی دی ته یې پر مری باندی زور ورکړی وو اونوکان یې په لګولی وو لکه څه رنګه چی حیوان نوکان لګوی نو مړ یې کی. والله اعلم. اوقول دهابیل کله چی ورته دقتل اخطار ورکول کیدی: لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ داقول دلالت کوی په حسن خلق دده باندی اوپه خَوف باندی دالله ﷻ څخه دا دلالت کوی په خشیت اوعاجزی دده باندی او ځان یې بچ ساتی دهغه کار څخه چی ورور ورته اراده کړی وه یعنی هغه ورته دقتل اراده کړی وه نوده ورته دا اراده نه وه کړی. اوددی وجی څخه ثابت سوی دی په صحیحینو کی درسول الله ﷺ څخه چی هغه فرمایلی دی: کله چی دوه مسلمانان په خپلو کی دیوبل سره مخامخ سی دتورو په لحاظ نوقاتل اومقتول دواړه به په جهنم کی وی: نوصحابوو پوښتنه وکړه چی ای دالله رسوله. قاتل خوقتل کوی نوځکه جهنم ته ځی نومقتول ولی جهنم ته ځی؟ نورسول الله ﷺ وفرمایل چی: دی حریص وو دهغه پر قتل باندی (۱)

اودا رنګه قول دده: إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ، یعنی زه پریږدم قتل ستا که څه هم چی پرتا زوروریم او قوی یم او ما دا عزم کړیدی چی ته ککړ سی زما په ګناه باندی اوپه خپله ګناه باندی، یعنی زما دقتل په ګناه باندی به هم ملوث سی اوکم چی دی خپله مخکی کړی دی په هغه کی هم ککړ سی، داقول ذکر کړیدی مجاهد او السدی او ابن جریر اوداسی نورو، او دلته دا مراد نه دی چی ګناهونه دمقتول ټول اوړی دقاتل غاړی ته په مجرد قتل سره لکه څرنګه چی داوهم کړیدی بعضو خلګو، او هرڅه چی داخلګ ذکر کوی حدیث دنبی ﷺ نودغه خلګ دهیڅ څخه نه دی خبر لکه دا قول سو: چی نه به پریږدی قاتل پرمقتول باندی ذره هومره ګناه. (۲) نو ددې حدیث دپاره بالکل

ددی حدیث تخریج کړی دی امام بخاری په: کتاب الفتن کی. باب اذا التقی المسلمان بسیفهما (۱۳\ ۷۰۸۳) اومسلم په کتاب الفتن اشراط الساعة (۱۱\۱۸) کی ذکر کړی دی. او ابوداود په کتاب الفتن والملاحم، باب فی النهی عن القتال فی الفتنة (۴\۴۲۶۸) اونسايې په کتاب التحریم کی باب تحریم القتل (۷\ ۴۱۰۳) اوابن ماجه په کتاب الفتن. باب اذا التقی المسلمان بسیفهما، اوالفاظ ددی دادی: که په دوو مسلمانانوکی یوه پر بل باندی اسلحه لوړه کړه نودواړه به په جهنم کی وی، نوکه یودا بل قتل کی نودواړه به په کی داخلیږی.

(۲). داذکردی په الدرر المنتثرة فی الاحادیث المشتهرة (۳۵۹) کشف الخفاء (۲\ ۲۴۰) اوویلی دی سخاوی په المقاصد الحسنه (۹۵۰) اوویلی دی ابن کثیر: ددی دپاره بالکل اصل نسته اومعنايې صحیح ده لکه څه رکم چی =

اصل نسته، داحدیث ضعیف دی لیکن په دې قول باندی اتفاق سویدی دبعضو خلګو چی دقیامت په ورځ به مطالبه کوی مقتول دقاتل څخه نونه به وی حسنات دقاتل چی پوره والی وکړی دمقتول دپاره نو وابه ړول سی ګناهونه دمقتول قاتل ته، لکه څرنګه چی ثابت سوی دی داپه صحیح احادیثوکی دټولو ظلمونوپه باره کی، اوقتل په دې ظلمونوکی غټ ظلم دی، اوموږ دا ذکر کړیدی په تفسیر کی.

او دارنګه روایت ذکر کړیدی امام احمد اوابو داؤد اوترمذی په نقل کولو سره دابی وقاص څخه چی ده ویلی دی په وخت دفتنې دعثمان بن عفان کی: چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی، یقینًا یوه فتنه به په تاسی کی واقع کیږی په هغه کی به ناست غوره وی دولاړ څخه او ولاړبه په کی ښه وی دتلونکی څخه اوتلونکی به ښه وی دلوړ ختونکی اومنډه وهونکی څخه. نوصحابی ویله چی ای دالله رسوله ایاته پیدا کی چی زما کور ته څوك رادننه سی اوماته لاس را اوږدکړی. نورسول الله ورته وفرمایل چی، ته سه په شان دزوی دآدم ؈ (١)

اودارنګه روایت ذکر کړی دی ابن مردویه دحذیفه بن الیمان څخه مرفوعًا، چی هغه فرمایلی دی: ته سه په شان دښه دځامنو دآدم ؈ په بل روایت کی امام احمد ویلی دی په نقل کولو سره دابو معاویه څخه او دوکیع څخه، چی دا دواړه وایی چی موږ ته داحدیث بیان کړی دی اعمش دی نقل کوی دعبدالله بن مره څخه اودی نقل کوی دمسروق څخه دی نقل کوی دابن مسعود څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: نه قتل کیږی یونفس په ظلم سره مګروی به زوی دآدم چی اول قتل یې کړی دی څه حصه په ګناه دده کی، ولی هغه اول شخص دی چی داسنت یې اجراء کړیدی. (٢)

اوپه (قاسیون) نومی علاقه کی چی په شمال ددمشق کی واقع دی هلته یوغو غارونه دی چی هغه ته مغارات الدم ویل کیږی دا مشهوره دی په دی خبری چی په هغه ځای کی قابیل

= دانقل کړی ابن حبان دعمر څخه مرفوعًا په دی الفاظو سره: یقینًا توره محو کونکی ده دګناهونو. اودعقیلی دپاره په ترجمه داصوم بن غیاث کی، چی هغه دضعفائو څخه شمارل سوی دی، دادی: نه تیریږی یوه توره پرچا باندی مګروی محوه کوونکی دهغه ګناهونو لره. مګر ناصر الالبانی ویلی دی په السلسلة الضعیفه کی (۲۸۷۱) چی ددی دپاره بالکل اصل نسته.

(١). ددی حدیث تخریج کړی دی ترمذی په: کتاب الفتن کی، باب ماجاء تکون فتنة، القاعد فیها خیر من القائم (۱۹۴\۴) ابوعیسیٰ ویلی دی، اوروایت سوی دی ددی حدیث دسعد څخه هغه نقل کړی دی دنبی ؈ څخه اواحمد نقل کړی دی داپه (۱\ ۱۸۵) اوابوداود په کتاب الفتن والملاحم کی: باب فی النهی عن السعی فی الفتنه (۴۲۵۷\۴) اوصحیح کړی دی دا البانی په الجامع الصغیر کی (۱\۲۳۱).

(٢). ددی حدیث تخریج بخاری کړی دی په کتاب احادیث الانبیاء کی، باب خلق آدم وذریته (۲\ ۳۳۳۵) اومسلم: په کتاب السامه، باب اثم من سن القتل (۱۱۲۲۱) اوترمذی: په کتاب العلم کی، باب ماجاء: الدال علی الخیر کفاعله (۵\ ۲۲۷۳) اودا حدیث حسن اوصحیح دی اونسایې په کتاب تحریم الدم کی (۷\۳۹۹۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ورور هابیل قتل کړی دی، اودا خبره نقل سویده داهل کتابو څخه.
اودارنګه قول دالله ﷻ : فَبَعَثَ اللهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ (المائدة ۳۱) څه علمائو داخبره ذکر کړیده چی ده داخپل ورو یوکال په اوږه باندی ګرځولی دی. اونورو ویلی دی چی لوړکړی یې وو داسل کاله او وو همداسی تردی چی راولیږل الله ﷻ دوه کارغان، امام السدی ویلی دی په اسناد خپل سره صحابوو ته چی دادوه وروڼه وه دواړو دیوبل سره جګړه وکړه نودایوه دابل قتل کی اوبیایې ورلره کنده وکښله اوپه هغه کی یې دفن کی اودا یې ده ته ښودله چی دی هم خپل ورور په داسی طریقی سره دفن کی، نوکله چی ده ولیده داطریقه نووی ویل (یاویلتٰی اعجزت) نوده وکړه لکه څرنګه چی کړی وه هغه کارغه اودفن یې کی خپل ورور. او ویلی دی مجاهد چی قابیل ته په جزاء ورکولو کی تیزی وسوه اوپه هغه ورځ ورته عذاب ورکول سو په کم ورځ یې چی خپل ورور ووژی اودواړه ځنګنونه یې ورمعلق کړه په دواړو ورنونو پوری، او وګرځول سو مخ دده دلمر اړخ ته دادوجی دده دګناه څخه اودوجی دده دحسد اوبغض څخه دخپل ورور سره او دپلار سره.
اودارنګه په حدیث کی داسی ذکرسوی دی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: چی داسی یوه ګناه هم نسته چی دهغه عقوبت الله ﷻ په دنیاکی انسان ته ورکوی سره ددی چی په آخرت کی ورته هم دهغه جزاء ورکول کیږی مګر هغه ظلم دی اوخپلولی قطعه کول دی. (١)
اوهرڅه چی هغه څه دی چی ذکردی په کتاب داهل کتابو کی چی دوی ګمان دتورات پر کوی: چی الله ﷻ نیته ورکړه ده ته، اودی اوسیدی په (نود) مقام کی چی داپه شرق اړخ دعدن کی ده اودا اوسنی خلګ ورته (قنین) وایی اودده یوزوی پیداسو چی نوم یې خنون وو اودخنون یوزوی وو چی نوم یې عندر وو اودعندر زوی محوایل او دمحوایل زوی متوشیل اودمتوشیل زوی لامك وو. ده دوی ښځی کړی وی: چی دیوی نوم عداوه اودبلی نوم صلاوه. نوپیداسو دعدا څخه یوزوی چی نوم یې (ابل) وو اودی اول هغه شخص وو چی اوسیدلی دی په قباب کی اومال یې جمع کړی وو. اوبل زوی یې پیداسو چی نوم یې (نوبل) وو اودا اول هغه شخص وو چی ده دساز دپاره دوی کاسی جوړی کړی وی اودواړی په یې یو دبله وهلی. اوپیداسو د(صلا) څخه یوزوی چی نوم یې (توبلقین وو اودی اول هغه

(١). داحدیث صحیح دی تخریج ددی ترمذی کړی دی په کتاب القیامت کی، باب (۵۷) (۱۱۲۵\۴) اوویلی یې دی چی داحدیث حسن صحیح دی، اوابوداود په کتاب الادب کی ذکرکړی دی، باب النهی عن البغی (۴۹۰۲\۴) اوابن ماجه: په کتاب الزهدکی \ باب البغی (۲۵۴\۲) اودایې ویلی دی چی داصحیح الاسناد دی اوصحیح کړی دی دا البانی په الادب المفرد کی ۴۸.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شخص وو چې دپيتلو ثخه اوداوسپنې ثخه يې اسباب جوړ کړي وه، اويوه لوريې پيدا سوي وه چې نوم يې (نعمه) وه. اودا هم ورسره ذکردي چې آدم ﷺ خپلې ښځې ته يو وار راغي نوددي ښځې ثخه پيداسو يوغلام چې دهغه نوم يې (شيش) کښيښووي اوويل سوي دي چې دانوم يې ورته ځکه ايښوولی دی چې دی ورلره الله ﷻ دهابيل په مقابل کې هبه کې. اوپيدا سو دشيث ﷺ يوزوی چې نوم يې نوش وو.
اوويل سوي دي چې عمر دآدم ﷺ تردغه ورځې پورې چې په کمه ورځ کې دهغه زوی شيث پيداسوی وو يوسل او ديرش کاله وو، او وو عمر دشيث په هغه ورځ چې دده زوی انوش پيداسوی وو يوسل او پنځه شپيته کاله وو اوددوی دواړو بيا ددې دپيدائش ثخه وروسته (۸۰۷) کاله ژوند تيرکړی دی. اوددوی نور زامن او لوڼې هم پيداسوي وې ماسوا دانوش ثخه. اودانوش يوځوی پيداسو چې نوم يې قينان وو اودانوش عمر په دغه وخت کې نوی کاله وو او ددې دپيدائش ثخه وروسته يې (۸۱۵) کاله ژوند تيرکړی دی اوددی هم نور ځامن اولوری پيداسوی وی، بياچې کله وو عمر دمهلاييل پنځه شپيته کاله دده هم يو زوی پيداسو چې نوم يې (خنوخ) وو اوددې دپيدائش ثخه وروسته يې (۸۰۰) کاله ژوند نور تيرکړی دی اودده نور اولاد هم وو ماسوا دخنوخ ثخه.
بياچې کله وو عمر دخنوخ پنځه شپيته کاله نودده يوزوی پيداسو چې نوم يې متوشلخ وو اودده دپيدائش ثخه وروسته يې (۸۰۰) کاله ژوند نور تيرکړی دی، بياچې کله وو عمر دمتوشلخ (۱۸۷) کاله نودده يوزوی پيداسو چې نوم يې (لامك) وو اودده دولادت ثخه وروسته يې (۷۸۲) کاله ژوند تيرکړی دی اودده هم نور اولاد سوی وو، اوبياچې کله وو عمر دلامك (۱۸۲) کاله نودده يوزوی پيداسو چې نوم يې (نوح) وو اودده دپيدائش ثخه وروسته يې (۵۹۵) کاله نور ژوند تيرکړی دی اودده نور اولاد هم پيداسوی دی. بياچې کله دنوح ﷺ عمر (۵۰۰) کاله وو دده دری ځامن پيدا سوه چې نومونه يې (سام، حام، يافث) دی داهغه مضمون دی کم چې داسرائيلو په کتاب کې په وضاحت سره ذکرسوی دی دتاريخ په محفوظ کيدلو کې نظردی ولې چې په دې کې ډيری غلطيانی دی چې هغه به موږ ذکر کوو په خپلو مواضعو کې انشاء الله ﷻ، اودارنګه ذکرکوی امام ابوجعفر بن جرير په تاريخ خپل کې چې دحواء دآدم ﷺ ثخه ثلويښت بچې په (۲۰) حملونو کې (١) پيدا سوی وه اوابن اسحاق ويلې دی چې دوی نومونه هم پر ايښې دی. والله اعلم.
اوچا ويلې دی چې په (۱۲۰) حملونو کې يې دوه دوه بچې زيږولی دی چې يو به نارينه او بله به زنانه وه. چې اول په هغه کې قابيل او دهغه خور وه اوآخر دهغه عبد المغيث وو، بيا

---

(١). داپه تاريخ الطبری ١\٨٩ کې ذکردی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپاره سو خلګ دهغه ځخه وروسته په مځکه کی اوقبیلی اوډلی جوړی سوی، اوتر لیری ځایونو پوری خلګ ولاړه لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً، (النساء ۱\) اودارنګه ذکرکړی دی اهل تواریخو چی آدم ﷺ وفات سوی نه وو تردی چی دخپل نسل څخه یې (۴۰۰۰) افراد لیدلی وه. والله اعلم. اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ (۱۸۹) فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۱۹۰)، (الاعراف ۱۸۹\۱۹۰) نودا تنبیه ده اول آدم ﷺ ته اوبیا ذکر دجنس دی. اونه دی مراد په دی ځای کی صرف آدم ﷺ اوحواء، ولی چی اول ذکر دشخص واحد سوی دی بیا وریسی ذکر دجنس سوی دی لکه څه رنګه چی ذکرسوی دی په دی قول دالله ﷻ کی: وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ (۱۲) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ (۱۳) (المومنون ۱۲\ ۱۳) دارنګه دآدم ﷺ په فضائلو باندی ډیر احادیث وارد دی چی یودهغه څخه داقول درسول الله ﷺ دی چی دابی ذر رضی الله عنه څخه نقل دی دی وایی چی ماپوښتنه وکړه درسول الله ﷺ څخه چی ټول پیغمبران څودی؟ نورسول الله ﷺ ماته جواب راکی چی (۱۲۴۰۰۰) دی نوما بیاپوښتنه وکړه چی په دی کی څورسولان دی؟ نورسول الله ﷺ وفرمایل چی (۳۱۳) دی چی داجم غفیردی: نوماورته وویل چی اول ددی څخه څوك وو؟ نو ویې فرمایل چی آدم ﷺ دی نوما ورته وویل چی ایادی نبی اورسول دواړه دی؟ نورسول الله ﷺ راته وویل چی هو! پیدا کړی دی الله ﷻ دی په خپلو لاسونو سره او بیایې په کی دخپل روح څخه روح وراچولی دی اوبیایې برابر کړی دی دمخ داړخ څخه. (۱)

اودارنګه ویلی دی طبرانی په نقل کولو سره دابراهیم بن نائلة الاصبهانی څخه دی نقل کوی دشیبان بن فروخ څخه دی نقل کوی دنافع بن هرمز څخه دی نقل کوی دعطاء بن رباح څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: چی ایازه نه خبروم تاسی په ښه ملائکو باندی چی هغه جبریل دی، اوپه ښه پیغمبر باندی چی آدم ﷺ دی اوپه ښه ورځ باندی چی ورځ دجمعی ده اوپه ښه میاشت باندی چی میاشت دروژی ده، اوپه ښه شپی باندی چی شپه دلیلة القدرده، اوپه ښه ښځی باندی چی مریم بنت عمران ده (۲) دا اسناد ضعیف دی، او ویلی دی کعب الاحبار: نه به وی په جنت کی دهیڅ چا دپاره

---

(۱). داځه حصه ده داوږد حدیث څخه چی تخریج یې کړی دی احمد (۵\ ۲۴۴).

(۲). داموضوعی حدیث دی تخریج ددی کړی دی الطبرانی (۱۱ح ۱۱۳۴۱) اوهیثمی ویلی دی په المجمع کی =

ږیره مګر دآدم ﷤ به ږیره وی. ږیره دده به توره وی اوترنامه پوری به وی اواسم کنیه به نه وی دهیڅ چادپاره په جنت کی مګر دآدم ﷤ دپاره به وی، په دنیاکی ورته ابو البشر ویل کیږی اوپه جنت کی به ورته ابو محمد ویل کیږی.
اودا رنګه روایت ذکرکړی دی ابن عدی دطریقی دشیخ ابن ابی خالد څخه چی هغه نقل کوی دحماد بن سلمه څخه دی نقل کوی دعمرو څخه دی نقل کوی داابن دینار څخه دی نقل کوی دجابر بن عبدالله څخه مرفوعًا: دی وایی چی اهل جنت والا به رابلل کیږی په جنت کی په خپلو نومونو سره مګرنه آدم ﷤ چی هغه به په اسم کنیه سره رابلل کیږی چی ابا محمد دی اوددی روایت ابن عدی هم دی چی هغه نقل کوی دعلی بن ابی طالب څخه او هغه ضعیف دی په ټولو وجوهو سره. ([1])
اوپه حدیث داسراء کی هغه چی په صحیحینو کی ذکر دی: کله چی رسول الله ﷺ په آدم باندی تیرسو اودی وو په آسمان ددنیاکی، نوورته یې وفرمایل چی په خیر راغلی دی وی تالره ابن صالحه اوای نبی صالحه، نورسول الله ﷺ وفرمایل چی ماوکتله دهغه راسته اړخ ته نویوه توره ډله ناسته وه اوکله چی می وکتله دهغه چپه اړخ ته نویوه توره ډله وه کله چی دده راسته اړخ ته می وکتله نوخندل یې اوکله چی می ورته چپه اړخ ته وکتل ژړل یې، نوما وفرمایل چی ای جبرایله داڅه دی؟ نوجبرایل وویل چی داپه مینځ کی آدم ﷤ دی اودواړو اړخونو ته یې نسل دی کله چی دی خپل راسته اړخ ته وګوری نو وخاندی اوکله چی خپل چپه اړخ ته وګوری نو وژاړی ولی چی دا رسته اړخ جنت والادی اوچپه اړخ والا جهنمیان دی ([2])
اودارنګه ابوبکر البزار ویلی دی په نقل کولو سره دمحمد بن المثنٰی څخه دی نقل کوی دیزید بن هارون څخه دی نقل کوی دهشام بن حسان څخه دی نقل کوی دحسن څخه دی وایی چی وو عقل دآدم ﷤ په شان دټولو بچو دآدم ﷤ اوویلی دی بعضو علماوو په دی قول درسول الله ﷺ کی: نو وروسته زه تیرسم په یوسف ﷤ باندی اوهغه وو چی هغه ته ورکول سوی وو څه حصه دحسن، اومعنٰی ددی داده چی دی وو په نیمایې دحسن دآدم ﷤

= (۲\۱۴۵) او روایت ددی کړی دی طبرانی په الکبیرکی اوپه هغه کی نافع ابو هرمز دی اودا ضعیف دی اودا رنګه یې ویلی دی په (۳\۲۴۰) او دارنګه یې ویلی دی په (۸\ ۱۹۸) اودا متروك دی، اوویلی دی البانی په ضعیفو کی (۲۱۵۷) چی داموضوعی دی. والله اعلم

([1]). ددی راوی ابن عدی دی دایې ذکر کړی دی په الکامل کی (۴\ ۳۰۲) اوپه الموضوعات داابن جوزی کی (۲\ ص ۴۲۸) او ویلی یې دی چی داحدیث نه دی صحیح درسول الله ﷺ څخه.

([2]). داصحیح حدیث دی داڅه جزء دی دیواوږد حدیث څخه تخریج ددی کړی دی امام بخاری په کتاب الصلاة کی، باب کیفیت الصلوات المفروضه فی الاسراء (۱\ ۳۴۹) اواطراف ددی په (۱۴۳۴، ۳۴۳۲) اومسلم په کتاب الایمان کی، باب الاسراء برسول الله ﷺ ۲\۲۱۷، ۲۲۳) او احمد په (۵\ ۱۴۳، ۱۴۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندی اودا مناسبه ده، ولی چی الله ﷻ پیدا کړی دی آدم په خپلو لاسونو سره اوصورت یې ورکی په خپلو لاسونو (یعنی په خپل قدرت سره) اوروح یې په کی خپله اچولی دی. نو الله ﷻ به نه وو چی پیدا کوی به یې ښائسته شیان.
اودارنګه روایت نقل سوی دی دعبدالله بن عمر څخه او دابن عمر څخه هم داسی روایت دی مرفوعًا اوموقوفًا په دواړو صورتونوکی: کله چی الله ﷻ جنت جوړکی نوملائکو ورته وویل چی ای زموږ ربه وګرځوه دازموږ دپاره ولی چی تاګرځولی دی آدم ؑ لره دنیا اوهغه په هغه کی خوراك اوڅښاك کوی، نو الله ﷻ ورته وفرمایل چی زمادی په خپل عزت اوجلال باندی قسم وی چی زه به دننه کوم په دی کی نیکان اوصالحین، یعنی داجنت دصالحینو دپاره جوړدی ([1]) دارنګه په بل روایت کی رسول الله فرمایلی دی: یقینًا الله ﷻ پیداکړی دی آدم ؑ په صورت خپل باندی (یعنی دبل چاپه صورت نه وو) ([2]) پردی حدیث باندی ډیر اوږد بحث سوی دی چی داځای دتفصیل نه دی.

وفات دآدم ؑ او وصیت دهغه خپل زوی شیث ؑ ته

معنی دشیث: دالله ﷻ هبه (یعنی دالله ﷻ ورکړه)، اوداورته ځکه ویل کیږی چی دا الله ﷻ آدم ؑ ته هبه کړی وو وروسته دوفات دهابیل څخه، ویلی دی ابوذرؓ په حدیث خپل کی په نقل کولو سره درسول الله ﷺ څخه: یقینًا الله ﷻ نازل کړی دی دآسمان څخه (۱۰۴) صحیفی، اودهغه څخه یې په شیث ؑ باندی (۵۰) صحیفی نازل کړی دی.
ویلی دی محمد ابن اسحاق: کله چی حاضرسو آدم ؑ ته مرګ نووصیت یې وکی شیث ؑ ته اوهغه ته یې وښووله دشپی اودورځی ګینتی، اوورته یې ددغو وختونو عبادتونه هم ورته وښووله، اوورته یې داهم ویل چی په وروسته وخت کی به طوفان راځی. اوویل سوی دی چی دبنی آدم دنسب خاتمه په شیث ؑ باندی سوی دی اونور اولاد دآدم ؑ ټول مړه سوی دی اونیستی سوی دی. والله اعلم. اوکله چی وفات سوآدم ؑ نووه ورځ دجمعی رالی ورته ملائکی سره دخشبویانو اوکفن دطرفه دالله ﷻ دجنت څخه او عزتمندیې کی په دی کی شیث ؑ اوده ته یې وصیت وکی. ابن اسحاق وایې: تندر ونیوی لمر اوسپوږمی تر (۷) ورځو اوشپو پوری. اودارنګه ویلی دی عبدالله بن الامام احمد په نقل کولو سره دهدبه بن خالد څخه دی نقل کوی دحماد بن سلمه څخه دی نقل کوی دحمید څخه دی نقل کوی دحسن څخه دی نقل کوی دیحیٰی څخه دی نقل کوی دابن ضمره السعدی څخه دی

([1]). روایت ددی ذکرکړی دی عثمان بن سعید الدارمی دعبدالله بن عمر څخه مرفوعًا اوداصحیح دی، همدارنګه ذکر ددی ابن کثیر په البدایه والنهایه کی (۱\۵۵) هم کړیدی.
([2]). داځه حصه ده دحدیث څخه تخریج ددی کړی دی بخاری په کتاب الاستئذان کی، باب بدء السلام (۱۱\۲۲۲۷) اومسلم په کتاب البرو الصله کی، باب النهی عن ضرب الوجه (۱۲\۱۲۲) اواحمد (۲\۲۲۲) دابی هریره څخه.

وایی ما ولیدی یوشیخ په مدینه منوره کی خبری یې کولی مادهغه په باری کی پوښتنه وکړه نوخلگو راته وویل چی دا ابی بن کعب دی، نوده ویل: کله چی آدم عليه السلام ته مرگ حاضر سو نوخپل زامنو ته یې وویل: ای زمابچو زمادجنت میوو ته زړه سوی دی. نودی وایی چی دده ځامن ولاړه چی دا میوی طلب کړی. نومخامخ سوی دوی ته په لاره کی ملائکی او ددوی سره دآدم عليه السلام کفن اوخوشبویانی وی، اودوی سره وو تبر، اوبیلچه. اوبچی. نودوی ورته وویل چی ای بنی آدمو تاسی څه غواړی اودڅه شی طلب کوی؟ دوی ورته وویل چی پلار زموږ ناجوړی دی اودهغه دجنت میوو ته زړه سوی وو، نودوی ملائکو ورته وویل چی ولاړ سی ستاسی پلار وفات سوی دی. کله چی دوی راله نوددوی پلار وفات سوی وو او کله چی دوی ولیده حواء نودوی یې وپیژنده. اوبیا داپیوسته سوه په آدم عليه السلام پوری. نوآدم عليه السلام ورته وفرمایل چی لیری سه زما څخه ولی چی زه ستا دوجی څخه دلته راغلی یم، نو یوائی والی راوله زما اودملائکو په مینځ کی، نودده څخه یې روح واخیسته او غسل یې ورکی اوکفن یې پر وپیچی اوخوشبویانی یې پر ولگولی، اوقبریې ورته وکنښی اولحدیې ورته جوړکی اودجنازی لمونځ یې ورکی اوبیایې قبرته داخل کی اوپه قبرکی یې کښیښووی اوبیایې خاوری پر ورواچولی، بیادی ملائکو وویل: ای بنی آدمو داستاسی طریقه ده په مړو کی (۱) اسناد ددی صحیح دی ده ته.

اودارنگه روایت ذکرکړی دی ابن عساکر دطریقی دشیبان بن فروخ څخه دی نقل کوی دمحمد بن زیاد څخه دی نقل کوی دمیمون بن مهران څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم: تکبیرات وکړه ملائکو په آدم عليه السلام باندی څلور تکبیرات، اوتکبیرات به کوی ابوبکر پرفاطمه باندی اوتکبیرات به کوی عمر په ابوبکر باندی څلور واره، اوتکبیرات به کوی صهیب پرعمر باندی څلور واره. (۲) دا ویلی دی ابن عساکر. اوراوی ددی غیر دابن میمون څخه بل څوك دی نوبعضی ویلی دی چی ابن عمر دی. او اختلاف سوی دی په هغه ځای کی چی آدم عليه السلام په کی دفن سوی دی نو مشهوره

---

(۱). ددی حدیث تخریج امام احمد کړی دی (۵\ ۱۲۲) اوهیثمی وایی په المجمع کی (۸\ ۱۹۹): روایت ددی کړی دی عبدالله بن احمد اوپه مسند الرویانی (۳\ ۱۷) کی مرفوعًا ذکردی په دی لفظ سره: کله چی آدم عليه السلام وفات سو نو ملائکو ولمبوی. اوبنی آدم ته یې وویل چی داستاسی طریقه ده په مړو کی. اودا ذکر کړی دی المقدسی په المختارات کی.

(۲). داضعیف حدیث دی راوی ددی ابونعیم دی چی دایې په الحلیه (۹۲\۴) کی ذکر کړی دی اوددی دپاره شاهد سته دحدیث دانس څخه چی روایت یې کړی دی حاکم په مستدرك کی (۳۸۵\۱) اوویلی یې دی چی داحدیث حسن اوصحیح دی اوشیخینو ددی تخریج نه دی کړی اوالمبارك بن فضاله داهل زهد اواهل علم والاو څخه دی اوضعیف گرځولی دی دا البانی په ضعیف الجامع الصغیرکی (۴۱۲۰۰)، مگر دالبانی ضعیف کیدل دې حدیث لره صحیح نه دی، ځکه چی البانی ډیر صحیح حدیثونه ضعیف اوډیر ضعیف حدیثونه قوی بللی دی. والله اعلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره داده چی دی دفن سوی دی دهغه غرسره دکم سره چی دی دآسمان څخه راکښته سوی وو چی په هندوستان کی دی اوبعضی وایی چی دی په غر دابی قیس کی دفن سوی دی کم چی په مکه کی دی.
اوویل سوی دی چی کله دنوح ﷺ دطوفان زمانه وه نونوح ﷺ آدم اوحواء دواړه په تابوت کی لوړ کړه اوپه بیت المقدس کی یې پټ کړه دانقل سوی دی دابن جریرڅخه اوابن عساکر دبعضو څخه روایت کړی دی چی ویل سوی دی چی سریې دمسجد ابراهیم سره دی او دواړی پښی یې دصخره دبیت المقدس سره دی. اووفات سوی وه حواء دده څخه یوکال وروسته.
اواختلاف سوی دی دآدم ﷺ په عمر کی: نوموړ مخکی ذکرکړه په حدیث دابن عباس کی اوپه حدیث دابی هریره کی مرفوعًا: چی په لوح محفوظ کی دده عمر زر کاله لیکل سوی وو اودا معارضه نه کوی دهغه څه سره چی په تورات کی ذکردی چی ددی عمر (۹۳۰) کاله وو، ولی چی ددوی په قول کی طعن دی اودا مردود دی، ولی چی په دی کی خلاف سوی دی دهغه څخه کم چی زموږ په لاس کی حق دی اومعصوم دی دخطایانو څخه، اودارنګه جمع ددی ممکنه ده په مابین دتورات اوهغه څه کم چی په حدیث کی دی، ولی څه چی په تورات کی ذکرسوی دی که داچیری محفوظ وی نودابه حمل وی په موده داقامت ددی په مځکه کی وروسته دراکښته کیدلو څخه، اودا (۹۳۰) کاله په حساب شمسی سره صحیح دی اوپه حساب قمری سره (۹۵۷) کاله جوړیږی اودی ته به اضافت وسی دهغه (۴۳) کالو کم یې چی په جنت کی تیرکړی دی مخکی دراکښته کیدو څخه لکه څه رنګه چی ذکرکړی دی ابن جریر اوداسی نورو نوسی به داټول (۱۰۰۰) کاله.
اوویلی دی عطاء الخراسانی: کله چی وفات سو آدم ﷺ ژړا وکړه په دی باندی مخلوقاتو (۷) ورځی، اوروایت ددی کړی دی ابن عساکر کله چی وفات سو آدم ﷺ نو وسپارل سوه ټول کارونه شیث ﷺ ته، اودی وو نبی په بیان ددی حدیث سره چی روایت یې کړی دی ابن حبان په صحیح خپل کی دابی ذر څخه مرفوعًا: چی نازل سوی دی پر ده باندی (۵۰) صحیفی. بیاچی کله وفات کیدی دی نووصیت یې وکی خپل زوی ته چی انوش دی نودی ټول کارونه کوله دخپل پلار څخه وروسته. بیادده څخه وروسته زوی دده قنین اوبیا دده څخه وروسته زوی دده مهلاییل. اودی هغه دی چی ګمان پر کوی عجم دفارس چی داهغه سړی دی چی بادشاهی یې کړیده په (۷) واړو براعظمونو باندی، اودی اول هغه سړی دی چی ده درختی پری کړی وی اوآبادیانی یې جوړی کړی وی اوغټی غټی قلعی یې جوړی کړی وی، اودا هغه سړی دی چی ده جوړ کړی دی ښار دبابل اوښار دسوس الاقصیٰ، او داهغه سړی وو چی ابلیس او دهغه ډله یې وشړله دمزکی څخه او دسمندر غاړوته یې ولیږل او دغرونو سرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته یې وشړل اوده قتل کړه ددوی مشران اومداوت وکی دده دولت (۴۰) کاله. اوکله چې دی وفات سو نودده زوی (یرد) دده په ځای باندی ټوله عهده سمباله کړه اوبیاچی کله ده ته مرګ رالی نوده وصیت وکی خپل زوی ته چې (خنوخ) دی چی هغه حضرت ادریس ؑ دی په مشهور قول سره.

ادریس ؑ

الله ﷻ په قرآن کریم کی فرمایلی دی: وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا (۵۶) وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا (۵۷)، (مریم ۵۲ \ ۵۷) ادریس ؑ ته الله ﷻ نبوت ورکړی دی اوپه رښتنوالی سره، اودده خپل نوم خنوخ دی اودی په ستنه دنسبت دنبی ﷺ کی راځی لکه څه رنګه چی داقول کړی دی بل چا ماسوا دعلماوو دنسب څخه. اودی وو اول بنی آدم چې ورته نبوت ورکول سو وروسته دآدم ؑ څخه او وروسته دشیث ؑ څخه. اوابن اسحاق وایی چی دی اول سړی دی چی په قلم باندی یې خط لیکلی دی، اوده پیدا کړیده دزمانی دآدم ؑ څخه (۳۰۸) کاله.

اودارنګه ویلی دی یوی ډلی دخلګو چی دامشار الیه په حدیث دمعاویه بن الحکم السلمی کی دی چی کله پوښتنه وکړه درسول الله ﷺ څخه په باره دخط بالرمل یعنی لیکل په شګو باندی اوفال نیول په هغه سره، نورسول الله ﷺ وفرمایل چی دانبی وو چی لیکل به یې کول په شګو باندی اوپه هغه سره به یې فال نیوی نودچا خط چی دهغه سره برابرسی نو همدغه به وی (۱) اوډیر خلګ دعلماوو دتفسیر څخه اوداحکامو څخه داګمان کوی چی دی اول سړی دی چی ددوی په باره کی یې تکلم کړی دی، اوده ته یې نوم ورکړی دی دهرمس الهرامسه، اوپه دی پوری ددروغو خبری تړی لکه څه رنګه چی یې دنورو انبیاوو په سی اوعلماوو په سی اوحکماوو په سی دروغ ویلی دی.

اودا قول دالله ﷻ (وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا) دی لکه څه رنګه چی ثابت سوی دی داپه حدیث دصحیحینو کی په حدیث داسراء کی چی رسول الله ﷺ تیرسو په دوی باندی اودی وو په څلورم آسمان کی. اودارنګه یې آیت ذکرکړی دی ابن جریر په نقل کولو سره دانس څخه چی هغه نقل کوی دعبد الاعلی څخه دی نقل کوی دابن وهب څخه دی نقل کوی دجریر بن حازم څخه دی نقل کوی داعمش څخه دی نقل کوی دشمر بن عطیه څخه دی نقل کوی دهلال بن یساف څخه دی وایی چی پوښتنه وکړه ابن عباس دکعب څخه اوزه حاضروم په هغه ځای

(۱). داصحیح دی تخریج ددی مسلم کړی دی په: کتاب المساجد کی، باب تحریم الکلام فی الصلاة (۲۳\۵) او ابوداود په کتاب الصلاة کی، باب تشمیت العاطس فی الصلاة (۹۳۰\۱) اوالنسایې په کتاب السهوکی، باب الکلام فی الصلاة (۳\ ۱۲۷۱)، اواحمد په (۵\ ۴۴۷) کی ذکر کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کی: نوورته ویې ویل چی څه مراددی دالله ﷻ په باره دادریسؑ کی په دی قول کی (وَرَفَعْنٰهُ مَکَانًا عَلِیًّا) نوکعب وویله: هرڅه چی ادریس ؑ دی نوالله ﷻ ده ته وحی وکړی چی زه به تاته لوړوم هره ورځ په شان دعمل دآدم ؑ. ولی چی دی دخپل زمانی شخص وو، نورالی ده ته دوست دده دملائکو څخه اوورته یې وویل: چی الله ﷻ ماته دا وفرمایل نو خبری یې وکړی تردی چی زیات سی عملاً. نودی یې لوړ کی په منځ دداوړو وزرو کی او آسمان ته یې وخیژوی کله چی دی ورسیدی څلورم آسمان ته نویو ځای سو دده سره ملك الموت په منعه، نوخبره یې وکړه دملك الموت سره په باره دهغه کی چی دادریس ؑ سره یې پکښی خبری کړی وی، نو ویې ویل چی څه سو ادریس؟ دی زماپر ملا باندی دی. نو ورته ویې ویل چی څومره عجیبه کاردی زه خورالیږل سوی یم دده مرګ دپاره چی زه دده څخه روح قبض کړم په څلورم آسمان کی نوما وویل چی زه څه رنګه قبض کړم دهغه څخه روح حالانکی هغه په مځکه کی دی؟ نوروح یې ځینی واخستی په څلورم آسمان کی نوددی وجی الله ﷻ فرمایلی دی چی (وَرَفَعْنٰهُ مَکَانًا عَلِیًّا).

اودارنګه روایت ذکرکړی دی ابن ابی حاتم په خپل تفسیرکی. نودی لوړسو نو وویل دغه ملائکی ته. چی ته پوښتنه وکړه زما دپاره دملك الموت څخه چی زما څومره عمرپاته دی؟ نوده وویل چی ماته پته نسته تردی چی زه وګورم، نوکله چی یې وکتل نو ورته ویې وویل چی ته زما څخه پوښتنه کوی دهغه سړی په باره کی چی دهغه دسترګی درپ هومره وخت نه دی پاته، نوکله چی وکتله دی ملائکی دخپل وزر لاندی نو دده څخه روح اخستل سوی وو اوده ته پته هم نه وه. دا اسرائیلیات دی، اوپه بعضو ددی کی نکارت دی.

اوویلی دی ابن ابی نجیح په نقل کولو سره دمجاهد څخه په دی قول دالله ﷻ کی (وَرَفَعْنٰهُ مَکَانًا عَلِیًّا) دی وایی چی ادریس ؑ هم لوړ سوی دی آسمان ته په دی حال کی چی هغه نه وو مړ په شان دعیسیٰ ؑ اوپه دی خبره کی چی هغه تراوسه پوری نه دی مړنوپه دی قول کی نظردی. اوکه مراد داسی چی دمزکی څخه ژوندی لوړ سوی دی اوبیا هلته وفات سوی دی نودا منافی نه ده لکه څنګه چی مخکی په قول دکعب الاحبار کی ذکرسو.

اوویلی دی عوفی په نقل کولو سره دابن عباس څخه په باره ددی قول کی (وَرَفَعْنٰهُ مَکَانًا عَلِیًّا) لوړسو دی (۲) آسمان ته نوهلته وفات سو اوهمدارنګه نقل کړی دی ضحاك. اومتفق علیه حدیث کی داذکر دی چی دی په څلورم آسمان کی وفات سوی دی اوداصحیح قول دی اوداقول دمجاهد دی اوویلی دی حسن بصری (وَرَفَعْنٰهُ مَکَانًا عَلِیًّا) دی وایی چی جنت ته.

اوبعضو ویلی دی: چی دی لوړ سوی دی په ژوند دپلار کی چی (یردبن مهلاییل) دی. والله اعلم، اوبعضو داویلی دی چی ادریس ؑ مخکی دنوح ؑ څخه نه وو. بلکی دی په بنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسرائیلوکی وو. اوویلی دی امام بخاری په ذکر کولو سره دابن مسعود اوابن عباس څخه چی الیاس هم دا ادریس ﷵ دی اودلیل یې نیولی دی په هغه چی په حدیث دزهری کی دی چی نقل کوی دانس څخه په باره داسراء کی چی ذکر سوی دی: کله چی تیرسو رسول الله ﷺ نوورته وویل چی سلامتیا دی وی په زوی صالح باندی اونبی صالح باندی. اونه دی یې ویلی لکه څه رنګه چی ویلی وه ابراهیم اوآدم ﷵ نودوی وایی چی دانه دی په نسب درسول الله کی که چیری وای نوده به ورته هم داسی ویلی وای لکه څه رنګه چی ورته ابراهیم اوآدم ﷵ ویلی دی اودا په دی باندی دلالت نه کوی ولی چی اکثر دراوی څخه څه ناڅه هیرسی، یاداسی کیدی سی چی ده ورته دوجی دعاجزی څخه ویلی وی، اوځان ته نسبت په لحاظ دپلار والی اودمشری نه کوی لکه څه رنګه چی آدم ﷵ ته یې دابو البشر اسم کنیه ورکړیده، اوابراهیم ته خلیل الله اودا لوی اولی العزم والا دی وروسته ترمحمد رسول الله ﷺ څخه. پر دوی ټولو باندی دی دالله ﷻ رحمتونه وی.

قصه دنوح ﷵ

دده نوم اونسب، دده خپل نوم: نوح بن لامك بن متوشلخ بن خنوخ چی دا ادریس ﷵ دی بن یرد ابن مهلاییل بن قینن ابن انوش بن شیث بن آدم ﷵ دی.

ددوی پیدائش دآدم ﷵ دوفات څخه یوسل شپیته کاله وروسته سوی دی لکه څه رکم چی داذکر کړی دی ابن جریر اوداسی نورو اوپه تاریخ داهل کتابوکی دده اودآدم ﷵ دپیدائش په مینځ کی یوسل او شپوږ څلویښت کاله فاصله ده، اوحافظ ابوحاتم بن حبان ویلی دی په صحیح خپل کی په نقل کولو سره دمحمد بن عمر وبن یوسف څخه دی نقل کوی دمحمد بن مالك بن زنجویه څخه دی نقل کوی دابوتوبه څخه دی نقل کوی دمعاویه بن سلام څخه دی نقل کوی دخپل ورور څخه چی زید ابن سلام دی، دی وایی چی ما اوریدلی دی دابا سلام څخه دی وایی چی ما اوریدلی دی دابوامامه څخه دی وایی چی یوسړی وویله: ای رسول الله ﷺ: ایا آدم ﷵ نبی وو؟ نبی ﷺ ورته وفرمایل چی هو! داسی نبی دی چی خبری ورسره هم سوی دی. نوبیایې ورته وفرمایل چی دده اودنوح ﷵ په مینځ کی دڅومره وخت فرق دی؟ نورسول الله ﷺ وفرمایل چی: شل پیړی: (۱)، داپه شرط دمسلم سره دی اوبخاری ددی تخریج نه دی کړی. اوپه صحیح البخاری کی دابن عباس ﷠ څخه نقل سوی دی چی رسول الله فرمایې: چی دآدم اونوح ﵉ په مینځ کی لس پیړی وی اودوی ټول پر اسلام

---

(۱). روایت ددی طبرانی کړی دی په الکبیرکی (۸\ح ۷۵۴۵، اوهیثمی ویلی دی په المجمع کی (۸\۲۱۰) راوی ددی طبرانی دی. اوویلی دی ابن کثیر په البدایه والنهایه کی (۱\۱۰۱)چی دا په شرط دمسلم سره دی او تخریج ددی دبخاری دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندی وه (۱) که چیری مراد دقرن څخه سل کاله سی، لکه څنګه چی دامشهوره ده په خلګو کی نوددوی په مینځ کی به زرکاله سی اودا محاله نه ده، خو منافی نه ده چی دا سی ډیر لکه څه رنګه چی ویلی دی ابن عباس په قید داسلام کی، کیدی سی چی ددوی په مینځ کی بل شان قرون وی چی متاخروی اونه وی په اسلام کی، لیکن حدیث دامامه دلالت کوی په حصر کولو ددی په شلو پیړیو کی، اوزیات کړی دی ورسره ابن عباس داهم چی ټول په اسلام باندی وه، اوداپه دی وجه رد دی په هغه چا باندی چی بعضی تاریخ دانانو داګمان کړی دی چی قابیل اودهغه ځامنو داور عبادت کوی. والله اعلم بالاصح. اوکه چیری دقرون څخه مراد قومونه دخلګو سی لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ (الاسراء\ ۱۷)، اوداقول دالله ﷻ : ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ (المومنون \ ۳۱) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا (الفرقان \ ۳۸) اودارنګه یې ویلی دی: وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ (مریم \ ۷۴)، اودارنګه قول درسول الله ﷺ: خیر القرون قرنی.... نو وه قومونه مخکی دنوح ؑ څخه چی ډیر عمرونه به یې تیرول نوپه دی وجی دآدم ؑ او دنوح ؑ په مینځ کی زرګونو کالونه تیرسوی دی. والله اعلم، اونوح ؑ هغه وخت الله ﷻ راولیږی چی کله دبتانو عبادتونه شروع سوی وه اوخلګ ټول په کفر اوپه ګمراهی کی اخته سوی وه، نورا ولیږی الله ﷻ نوح ؑ رحمت دپاره دبندګانو، نودی وو اول رسول چی الله ﷻ مبعوث کی مزکی والاوته لکه څه رنګه چی به ویل کیږی په ورځ دقیامت کی په موقف کی به دده قوم ته بنو راسب ویل کیږی لکه څنګه چی داذکر کړی دی ابن جبیر او داسی نورو اواختلاف سوی دی ددوی په عمرکی کله چی دارسول مبعوث سو نوبعضی وایی چی دی دپنځوسو کالو وو اوچا ویلی دی چی د (۳۵۰) کالو وو اوچا ویلی دی چی دی د (۴۸۰) کالو وو داقول نقل کړی دی ابن جریر اوده نقل کړی دی دابن عباس څخه. اوذکر کړیده الله ﷻ دده قصه اوهغه چی دده دقوم سره سوی دی، اوهغه چی نازل سوی دی پرهغو باندی عذاب دطوفان، اوپه کمه طریقه چی محفوظ سو دی اوودده سره چی نور څوك په کښتی کی وه، نوپه سورة الاعراف اوسورة یونس اوهود اوالانبیاء اوالمومنون او الصافات اواقتربت کی ذکرسوی دی اونازل سوی دی دده په باره کی یومکمل سورة، نو

---

(۱). دامونه دی پیداکړی په بخاری کی مګر روایت ددی نقل کړی دی حاکم په مستدرك کی (۲\ ۵۴۲) دطریقی دابی نصرمحمد بن احمد بن عمر الخفاف څخه چی دی نقل کوی داحمد بن سلمه څخه دی نقل کوی دمحمد بن البشار څخه دی نقل کوی دابو داود څخه دی نقل کوی دهمام څخه دی نقل کوی دقتاده څخه دی نقل کوی دعکرمه څخه دی نقل کوی دابن عباس رضی الله عنه څخه دی وایی چی: وو په مینځ دنوح اوآدم ؑ کی لس پیړی داټول وه په شریعت دحق باندی نو دوی اختلاف وکی نو وروسته راولیږل الله ﷻ پیغمبران زیری ورکوونکی او بیرونکی. دا حدیث صحیح دی په شرط دبخاری باندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ﷻ په سورة الاعراف کی فرمایلی دی: لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (٥٩) قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (٦٠) قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٦١) أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (٦٢) أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (٦٣) فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ (٦٤) (الاعراف ۵۹\ ۲۵)، اودارنګه الله ﷻ په سورة یونس کی فرمایلی دی: وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللهِ فَعَلَى اللهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ (٧١) فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (٧٢) فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ (یونس ۷۱\ ۷۳)، اودارنګه الله ﷻ په سورة هود کی فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ (٢٥) أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ (٢٦) فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ (٢٧) قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ (٢٨) وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ (٢٩) وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (٣٠) وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللهُ خَيْرًا اللهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ (٣١) قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٣٢) قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ (٣٣) وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٣٤) أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ (٣٥) وَأُوحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (٣٦) وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ (٣٧) وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ (٣٨) فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ (٣٩) حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا

(c) ketabton.com: The Digital Library

احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ (٤٠) وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (٤١) وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ (٤٢) قَالَ سَآوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ (٤٣) وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (٤٤) وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ (٤٥) قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (٤٦) قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ (٤٧) قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ (٤٨) تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ (٤٩)، (هود ۲۵\ ۴۹)، اودارنګه الله ﷻ په سورة الانبياء کی فرمايلی دی: وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (٧٦) وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ، (سورة الانبياء ۷۲\ ۷۷)، اودارنګه الله ﷻ فرمايلی دی: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (٢٣) فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ (٢٤) إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّى حِينٍ (٢٥) قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ (٢٦) فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ (٢٧) فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (٢٨) وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ (٢٩) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ، (المومنون ۲۳\ ۳۰)، اودارنګه الله ﷻ په بل ځای کی فرمايلی دی: كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ (١٠٥) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ (١٠٦) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (١٠٧) فَاتَّقُوا اللهَ وَأَطِيعُونِ (١٠٨) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٠٩) فَاتَّقُوا اللهَ وَأَطِيعُونِ (١١٠) قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ (١١١) قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١١٢) إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ (١١٣) وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ (١١٤) إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مُبِينٌ (١١٥) قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ (١١٦) قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ (١١٧) فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (١١٨) فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ (١١٩) ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ (١٢٠) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (١٢١) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ، (الشعراء ۱۰۵\ ۱۲۲) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ (١٤) فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ، (العنکبوت ۱۴\ ۱۵)، اودارنګه الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ (٧٥) وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (٧٦) وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ (٧٧) وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (٧٨) سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ (٧٩) إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (٨٠) إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (٨١) ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ (الصفات ۷۵\ ۸۲)، اودارنګه الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ (٩) فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ (١٠) فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ (١١) وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ (١٢) وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ (١٣) تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ (١٤) وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ (١٥) فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ (١٦) وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ (سورة القمر ۹\ ۱۷)، اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (١) قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ (٢) أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ (٣) يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٤) قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا (٥) فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا (٦) وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا (٧) ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا (٨) ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا (٩) فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا (١٠) يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا (١١) وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا (١٢) مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا (١٣) وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا (١٤) أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا (١٥) وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا (١٦) وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا (١٧) ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا (١٨) وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا (١٩) لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا (٢٠) قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا (٢١) وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا (٢٢) وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا (٢٣) وَقَدْ أَضَلُّوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا (٢٤) مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللهِ أَنْصَارًا (٢٥) وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا (٢٦) إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا (٢٧) رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا (٢٨) (سورة نوح داول څخه ترآخره پوری) ددی آیتونو وضاحت اومکمل تفسیر موږ په تفسیرکی کړی دی. اوذکربه کو داټولی قصی چی په مختلفو آیتونوکی دی اوهغه احادیث به هم ذکر کووکم چی پردی باندی دلالت کوی. اوالله ﷻ دده مدحه په مختلفو ځایونو دقرآن کریم کی ذکرکوی.

نوالله ﷻ فرمایلی دی : إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا (١٦٣) وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللهُ مُوسَى تَكْلِيمًا (١٦٤) رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللهُ عَزِيزًا حَكِيمًا، (سورة النساء ۱۲۳\ ۱۲۵)، اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (٨٣) وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (٨٤) وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ (٨٥) وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ (٨٦) وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، (سورة الانعام ۸۳\ ۸۷)، اودارنګه الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (التوبه ۷۰)، اومخکی ذکرسوه قصه دده په سورة یونس کی اوپه سورة هود کی، اوسورة ابراهیم کی الله ﷻ فرمایلی دی: أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لا يَعْلَمُهُمْ إِلاَّ اللهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ، اودارنګه الله ﷻ په بل سورة کی فرمایلی دی: ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا (الاسراء ۳)، اوهم په دی سورة کی الله ﷻ فرمایلی دی: وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا (الاسراء \۱۷)، اومخکی تیره سوه قصه په سورة انبیاء کی اوپه سورة المومنون کی اوپه سورة الشعراء کی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا (سورة الاحزاب ۷)، اودارنګه الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ (۱۲) وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ (۱۳) إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ، (سورة ص ۱۲\ ۱۴)، اودارنګه الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ (۵) وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ (سورة غافر۵\ ۲)، اودارنګه الله ﷻ په بل ځای کی داسی فرمایلی دی : شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ (سورة شوری ۱۳)، اودارنګه الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ (۱۲) وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ (۱۳) وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ (سورة ق ۱۲\ ۱۴)، اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (سورة الذاریات \۴۶)، اودارنګه الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى (سورة النجم \ ۵۲) اوددی قصه په سورة القمر کی ذکرده.

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (سورة حدید\ ۲۶). اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی په بل ځای کی: ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَةَ نُوحٍ وَامْرَأَةَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ (سورة التحریم \ ۱۰).

اوهرڅه چی مضمون داحادیثو او دآثارو دی. نوهغه موږ مخکی ذکرکی په قول دابن عباس کی: چی وو په مینځ دآدم ؑ اونوح ؑ کی فاصله دشلو قرونو اوداټول وه په حق اواسلام باندی: روایت ددی کړی دی بخاری اودامو هم ذکرکړه چی مراد دقرن څخه یاموده ده اویا قوم قبیله ده. بیا وروسته ددغو قرونو صالحو څخه داسی خلګ پیداسوه چی عبادت به یې دبتانو کوی. او ووسبب ددی هغه چی ذکرکړی دی امام بخاری دحدیث دابن جریج څخه چی هغه نقل کړی دی دعطاء څخه اوهغه نقل کوی دابن عباس څخه په تفسیر ددی آیت کی: وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا (سورة نوح ۲۳) ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوی دی چی دانومونه دصالحینو دی دقوم دنوح عليه السلام څخه کله چی دوی وفات سوه نو وسوسه وکړه شیطان ددوی قوم ته چی دوی دی ورځی هغه ځای ته چی دوی به په کی کښنی ناسته اونومونه یې ورکړه هغو ځایونو ته اودوی دغه کاروکی او ددوی هغه ځایونو ته به ورتلل اودهغه عبادت به یې نه کوی کله چی داهم مړه سوه او ددوی اولاد پیداسو نو علم ختم سوی وو نوهغوی ددی صالحینو عبادت شروع کی (۱) اوابن عباس وایی چی دا عبادت دبتانو وروسته دقوم دنوح څخه په عربو کی پیداسو. اوهم دارنګه ویلی دی عکرمه اوالضحاك اوقتاده اومحمد بن اسحاق. اوویلی دی ابن جریر په تفسیر خپل کی په نقل کولو سره دابن حمید څخه دی نقل کوی دمهران څخه دی نقل کوی دسفیان څخه دی نقل کوی دموسٰی څخه دی نقل کوی دمحمد بن قیس څخه دی وایی چی: داوو یوصالح قوم په مینځ دآدم عليه السلام اونوح عليه السلام کی، او وه ددوی دپاره اتباع چی ددوی اقتدا به یې کوله، کله چی دوی مړه سوه نوددوی مقتدیانو داویله چی که چیری موږ ددی صورتونه جوړکړو نوزموږ به عبادت ته ډیرشوق کیږی چی کله موږ ددی صورتونه ګورو نوددی صورتونه یې جوړ کړه نوکله چی دوی هم مړه سوه او ددوی څخه وروسته خلګ راله نوهغوی ددی عبادتونه شروع کړه په وسوسه دابلیس لعین باندی اودایې ورته وویل چی ستاسی پلرونه ددوی عبادتونه کول او ددوی په واسطه یې بارانونه غوښتله، نودوی دوکه سوه ددی په وسوسی باندی اوددی عبادتونه یې شروع کړه، اودارنګه روایت ذکرکړی دی ابن ابی حاتم دعروه بن زبیر څخه چی دی وایې: ود اویغوث اویعوق اوسواع اونسر، داټول اولاد دآدم عليه السلام دی اومشر ددی (ود) دی.

اودارنګه ابن ابی حاتم وایی په نقل کولو سره داحمد بن منصور څخه دی نقل کوی دحسن بن موسٰی څخه دی نقل کوی دیعقوب څخه دی نقل کوی دابی المطهر څخه، دی وایی چی ذکر وسو دابوجعفر الباقر خواته دیزید ابن المهل په دی حال کی چی ده لمونځ کوی کله چی دی دلمانځه څخه فارغه سو اومخ یې راواړوی نو ویې ویل چی تاسی ذکر دیزید ابن المهلب وکی، ایا داهغه سړی نه دی چی داوژل سوی دی په هغه مځکه کی چی هلته اول عبادت دغیر الله سوی دی، دی وایی چی دوی ذکر دود وکی چی دایو صالح سړی وو او خپل قوم ته ډیر محبوب وو. کله چی دا وفات سو نودوی راټول سوه دده دقبر خوا ته، او مجمع یې داعتکاف په شکل ولګوله په مځکه دبابل کی اوفریاد یې شروع کی پردی باندی، وروسته کله چی ولیدی ابلیس لعین ددی خلګو دا فریادونه نودوی ته دانسان په شکل رالی اودوی ته یې وویل چی زه ستاسی فریادونه وینم په دی سړی باندی، نو ایازه

(۱). ددی حدیث تخریج کړی امام بخاری په کتاب التفسیرکی، سورة نوح، باب (ودًا ولا سواعا ولایغوث ویعوق) (۴۹۲۰۱۸).

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړنه کړم ستاسی دپاره یوشکل ددی چی تاسی ورته ګوری؟ نودوی ورته وویل چی ولی نه. نودوی ته یې دهغه شکل جوړکی. نونبی ﷺ وفرمایل: چی دوی داشکل په خپل مینځ کی کښیښووی اودایې یادوی. بیا چی کله دی ابلیس ولیدی ددوی کار نودوی ته رالی او دوی ته یې وویل چی ایازه داشکل ستاسی دهریوه په کورکی جلا جلا جوړنه کړم چی تاسی یې په خپل کورکی یادوی، نودوی ورته وویل چی ولی نه. نونبی ﷺ وویل، چی دوی ته یې په هرکورکی جلاجلا شکلونه جوړکړه اودوی به په خپلو کورونو کی دایادول. بیانبی ﷺ وفرمایل: چی ددوی اولاد چی کله رالی نوهغوی یې ددی عبادتونه شروع کړه ماسوا دالله ﷻ څخه، نو وه اول هغه چی عبادت یې سوی دی ماسوا دالله ﷻ څخه (ود) دانوم دهغه بت دی چی دوی ورته (ود) وایه اوتقاضا ددی مخکنی عبارت داسوه چی وو هریوبت چی عبات به یې کیدی ددغه ډلو دخلګو څخه، اوداهم ذکرسوی دی چی څومره وخت تیریدی نودوی نور هم مضبوطی مجسمی ددی شکلونو جوړولی اوبیایې ددی عبادت شروع کی ماسوا دالله ﷻ څخه، او ددوی په دی عبادتونو کی ډیر مسلکونه دی چی هغه موږ په تفسیرونو کی ذکرکړی دی. ولله الحمد والمنة.

اودارنګه ثابت دی په صحیحینو کی درسول الله ﷺ څخه: کله چی درسول الله ﷺ خواته ذکر کوی ام سلمه اوام حبیبه دهغه کلیسا چی دوی لیدلی وه په حبشه کی، چی نوم یې ماریه وه اودوی دواړو ذکروکی دهغه دحُسن اودهغه دتصویرونو، نورسول الله ﷻ وویل چی داهغه خلګ دی چی په دی کی صالح سړی مړسی نو پرهغه لوړ دوی ځای دعبادت جوړوی اوددوی تصویران جوړوي اوپه دغه کلیسا کی یې لګوی، داډیر بدترین خلګ دی په نزد دالله ﷻ باندی (۱)، اومقصود دادی چی کله فساد وغوړول سو په مځکه کی او دبتانو عبادتونه عام سوه، نو راولیږی الله ﷻ خپل بنده اوپیغمبر نوح ﷺ چی دعوت به یې کوی دالله ﷻ دعبادت طرف ته چی دهغه شریك نسته، اومنع کول به یې دنورو دعبادت څخه نو وو اول رسول دی چی الله ﷻ رالیږلی دی مزکی والاوو ته.

لکه څه رنګه چی داثابت سوی دی په صحیحینو کی دحدیث دابی حیان څخه دی نقل کوی دابی زرعه ابن عمروبن جریر څخه دی نقل کوی دابی هریره څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ په حدیث دشفاعت کی نورابه سی دوی آدم ﷺ ته اوورته وبه وایی چی ته ابو البشریې دټولو انسانانو پلار یې، تاپیدا کړی دی الله ﷻ په خپل لاس باندی (یعنی په

---

(۱). ددی حدیث تخریج بخاری کړی دی په کتاب الصلاة کی، باب هل تنبش قبور مشرکی الجاهلیة، ویتخذ مکانها مسجداً (۱\ ۴۲۷) اواطراف ددی په (۴۳۴، ۱۳۴۱) اومسلم په کتاب المساجد ومواضع الصلاة کی ذکر کړی دی، باب النهی عن بناء المساجد علی القبور (۵\۱۱)، اوالنسایې په کتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب النهی عن اتخاذ القبور مساجداً (۲\ ۷۰۳) کی راوړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قدرت سره)، اوپه تاکی یې خپل روح اچولی دی اوامریې کړی دی ملائکو ته دسجدی تاته اوته یې په جنت کی اوسولی یې، ایاته شفاعت نه کوی زموږ دپاره رب خپل ته ؟ ایاته نه ګوری چی موږ په کم حال کی یو اوموږ ته څه رارسیدلی دی؟ نودی به وایی چی نن ورځ الله ﷻ داسی په غضب کی دی چی نه مخکی هیڅکله داسی غصه سوی دی اونه به ددی څخه وروسته هیڅکله داسی غوصه سی، اوزه منع سوی وم دخوراك ددرختی څخه نوهغه حکم ماپوره نه کی. اووایی به نفسی نفسی یعنی نفس زما نفس زما، تاسی ولاړسی زما څخه ماسوا بل چاته، ولاړسی تاسی نوح عليه السلام ته. نودوی به بیاراسی نوح عليه السلام ته اوورته وبه وایی چی ای نوح عليه السلام ته هغه سړی یې چی ته الله ﷻ اول پیغمبر لیږلی یې مزکی والوته اوتاته الله ﷻ شکر ګزاربنده ویلی دی، ایاته نه وینی چی داموږ په کم حال کی یو، ایاته به زموږ دپاره شفاعت ونه کړی رب العزت ته؟ نودی به وایی چی نن ورځ رب زما داسی غصه دی چی نه مخکی ددی څخه داسی غوصه سوی دی اونه به وروسته ددی څخه داسی غصه سی، اودی به هم وایی چی نفسی نفسی. اودارنګه یې ټول حدیث ذکر کړی دی لکه څه رنګه چی ذکر کړی دی بخاری په قصه دنوح عليه السلام کی. پس کله چی ولیږی الله ﷻ نوح عليه السلام ده دعوت ورکی خلګو ته دعبادت دالله ﷻ طرف ته اوخلګ به یې منع کول دعبادت دنورو څخه اودشرك څخه دالله ﷻ سره اودبتانو دعبادت څخه اودوی ته به یې امرکوی ددی خبری چی دوی دالله ﷻ معرفت وپیژنی اودهغه وحدانیت وپیژنی، اوددی خبری دعوت به یې کوی چی نسته اله ماسوا دهغه څخه اونسته رب ماسوا دهغه څخه ، لکه څه رنګه چی امرکړی دی الله ﷻ هغو رسولانو ته چی دده څخه وروسته دده په نسل کی راغلی دی، لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ (الصافات ۷۷) اوالله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ (الحدید ۲۲) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ (سورة النحل ۳۶)، او دارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ (سورة الزخرف \ ۴۵) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ (سورة الانبیاء\ ۲۵) اوددی دوجی نوح عليه السلام خپل قوم ته وویل: يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (سورة المومنون\ ۲۳) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (سورة الاعراف \۶۵) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ (۲) أَنِ اعْبُدُوا اللهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ (سورة نوح۲\۳) اودارنګه یې په بل ځای کی فرمایلی دی: وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا (سورة نوح ۱۴) نوددی څخه دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومه سوه چې دهٔ دوی ته هرقسم دعوت ورکړی دی دشپې اوورځې، په پټه اوپه ښکاره، اوپه بیره ورکولو سره اوپه زیری ورکولو سره، اوپه دی طریقی کی یوه طریقه هم کامیابه نه سوه، بلکی دوی په خپلو گمراهیانو کی نور هم سرکښه سوه اومشران ددوی به داویل: قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (سورة الاعراف \ ۶۰) یعنی مشران ددوی به نوح ﷺ ت ویله: إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ یقیناً موږ وینو تا په گمراهی ښکاره کی نوده ورته وویل چې: قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (سورة الاعراف\ ۶۱) یعنی زه نه یم په گمراهی باندی هغه چې تاسی گمان کوی، بلکی زه په هغه سیده لاریم دالله ﷻ طرف ته هغه الله ﷻ چې یوشی ته وایی چې سه نوسی: أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (سورة الاعراف \ ۶۲) اودا شان درسول دی چې دی به وی بلیغ اوفصیح اوناصح او پوه شخص دالله ﷻ په باری کی، اودوی کافرانو به ورته ویله چې څه به یې ورته ویل: مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ (سورة هود\۲۷) دوی به تعجب کوی په دی خبری باندی چې رسول دی بشر وی، اوسپك به یې کتل هغو کسانو ته چې دده تابعداری یې کوله اوویل به یې چې داخو زموږ څخه کښته خلگ دی اودا ضعفاء خلگ دی. اوقول ددوی چې (بادی الرای) یعنی صرف ستا دعوت په اوریدو سره یې ایجابت وکی بغیر دکتو څخه اوبغیر دنظر څخه په دی کی. اوهم پرهغه خبروبه یې طعن (یعنی پیغور ورکوی) دکمو په سبب چې مدحه او ستاینه سوی وه د (صحابوو کرامو) ولی چې حق ښکاره سی نوپه هغه کی دسوچ کوی هیڅ ضرورت نه وی، بلکی څنگه چې ښکاره سی نواتباع کول یې واجب دی: ددی وجی څخه رسول الله ﷺ فرمایلی دی (په تعریف دابوبکر رضی الله عنه کی) چې ماچاته هم دعوت داسلام نه دی ورکړی مگر دهغه به په زړه کی تردد اوشك وو بغیر دابوبکررضی الله عنه څخه چې ده بغیر دڅه شك اوپښتنو څخه اسلام قبول کړی دی، اوهم په دی وجه دیوم الثقیفة په ورځ ددوی بیعت ډیرپه تلواری سره وسو بغیر دڅه فکر اوسوچ څخه، ولی چې افضلیت دده ښکاره وو او ظاهر وو په نورو صحابوو باندی، اوددی دوجی رسول الله ﷺ فرمایلی دی چې کله به یې دلیکل کولو اراده وکړه دپاره دمقررولو دخلافت دحقدارانو هغه لیکل به یې پریښوول، اوبیایې وفرمایل چې الله ﷻ اومومنان ټول انکارکوی په ماسوا دابوبکررضی الله عنه څخه، اوقول دکافرانو نوح ﷺ ته او دهغه تابعدارانوته : وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ یعنی نه دی ښکاره سوی ستاسی دپاره یوڅه خاص کار وروسته دایمان راوړلو څخه اونه ستاسی په موږ باندی څه فضل سته: بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ (۲۷) قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ بلکی تاسی موږ ته درواغجن ښکاری، اودا خطاب دنوح ﷷ ډیر دنرمی په اندازکی وو اونرمی به یې کوله په دعوت کی دحق طرف ته چی دوی دحق اړخ ته مایله سی لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى (طه \ ۴۴) اودارنګه یې په بل ځای کی فرمایلی دی: ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ (سورة النحل \ ۱۲۵) اودی نوح ﷷ به دوی ته ویله چی: قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ (سورة هود \ ۲۸) یعنی دانبوت اورسالت: فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ (سورة هود \۲۸) یعنی تاسی په دی حق باندی پوه نه سواست اوهدایت مو ځینی حاصل نه کی (أَنُلْزِمُكُمُوهَا) (سورة هود \۲۸) یعنی آیازه تاسی مجبوره کوم پردی باندی : وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ (سورة هود \۲۸) یعنی زما په تاسی کی څه حیله نسته اوحال دادی چی تاسی بد ګڼونکی یاست ددی حق وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (سورة الشعراء \ ۱۰۹) یعنی زه ستاسی څخه ددی په بدله کی هیڅ څه نه غواړم بلکه زه به دالله ﷻ څخه ددی په بدل کی ثواب غواړم دهغه ذات څخه چی هغه ښه ورکونکی دی دهرچا څخه اوهغه به ماته ښه راکی ترهغه چی تاسی یې ماته راکوی.

اودارنګه قول دالله ﷻ: وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ (سورة هود\ ۲۹) ګواکی چی دوی طلب وکی دده دلیری والی ددوی څخه، اودوی ورسره وعده وکړه اوپه دی خبره ټولو اتفاق وکی چی دی څه خبره اوڅه کار کوی نوموږ به دهغه څخه انکارکوو (إِنَّهُمْ مُلَقُواْ رَبِّهِمْ) یعنی دوی یې وبیرول چی تاسی که انکار وکی اوحق مو شاته وغورزوی نوتاسی به دالله ﷻ خواته پیش کیږی. او ددی وجی څخه کله چی کفار دقریشو دنبی ﷷ څخه داوغوښتله چی دی دځان څخه سپك اوکمزوری خلګ لیری کی، لکه عمار اوصهیب اوبلال اوخباب اوداسی نورسوه، نوالله ﷻ منع کی دی ددی کار څخه، لکه څنګه چی موږ بیان کړه په سورة کهف کی اوپه سورة انعام کی: وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ (سورة هود \۳۱) یعنی ده وویل چی زه خو یورسول اوبنده دالله ﷻ یم زه نه پوهیږم مګرپه هغه چی الله ﷻ ماته راښوولی دی اوزه په ځان باندی قادرنه یم مګرپه هغه چی الله ﷻ پرقادر کړی یم اوخپل نفس ته دنفع اوضرر رسولو مالك هم نه یم مګر هغه چی الله ﷻ وغواړی: وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ (سورة هود\ ۳۱) اوزه دانه وایم چی په دوی کی خیر نسته دالله ﷻ په نزد باندی په ورځ دقیامت کی، الله ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیږی ددوی په زړونو باندی اوجزابه ورلره ورکی ددوی دنیتونو مطابق که په نیت کی خیروو نوخیر اوکه په نیت کی شروو نوجزابه هم دشر ورکول کیږی.
لکه څه رنګه چی دوی ویلی دی په نورو ځایونو کی: قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ (۱۱۱) قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۱۲) إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ (۱۱۳) وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ (۱۱٤) إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ (سورة الشعراء ۱۱۱\۱۱۵) اودارنګه اوږده سوه زمانه ډیره ددوی په دی جنګونو کی لکه څه رنګه چی فرمایلی دی الله ﷻ : فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ (سورة العنكبوت \ ۱۴) ددی ډیری مودی تیریدو سره بیا هم ایمان قبول نه کی مګر لږو خلګو ددوی څخه، اووه به چی هریو نوی نسل راتلی نوهغه ته به مشرانو داوصیت کوی چی دده په دی خبری دی ایمان نه راوړی اودده مخالفت دی کوی. او وو به پلار چی کله به یی زوی عاقل اوبالغ سو نووصیت به یې ورته کوی چی دنوح ﵇ په دین باندی به ایمان نه راوړی ترڅو چی ژوندی یې، اودا ددوی کار وو چی انکار به یې کوی په خپله اونورو ته به یې هم دانکار کولو ترغیب ورکوی اومنع به یې کول داتباع دحق څخه، نوپه دی وجه نوح ﵇ عرض وکی خپل رب ته: وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا (سورة نوح \ ۲۷) اوددی وجی څخه وویل ورته دی کافرانو: قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۳۲) قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ (سورة هود ۳۲\ ۳۳) یعنی په هغه چی مادهغه ستاسی سره وعده کړیده په هغه باندی الله ﷻ قادردی، ولی چی هغه داسی ذات دی چی هغه هیڅ شی نه سی عاجزه کولی. بلکه هغه داسی ذات دی چی یوشی ته وایی چی سه نو پس هغه وسی، وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (سورة هود \۳۴) یعنی څوك چی الله ﷻ ګمراه کړیدی نوڅوك هم دانه سی کولی چی ده ته هدایت وکی الله هغه ذات دی چی چاته هدایت نصیب کوی اوچاته ګمراهی، اوهغه داسی ذات دی چی څه غواړی هغه کوی، اوهغه غالبه اوحکمتونو والا ذات دی، اوپوه دی په هغه چاچی هغه مستحق دهدایت دی اوپه هغه چاچی هغه مستحق دعقوبت دی، اوهغه ذات لره دی حکمت بالغه، وَأُوحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ (سورة هود \ ۳۶) داتسلی ده دهغه خبرو څخه چی دهغه داړخه ده ته وسوی، فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (سورة هود \۳۶) او دا تعزیه ده نوح ﵇ ته چی نور څوك ایمان نه راوړی ماسوا ددوی څخه چی کمو ایمان راوړی دی، اونه دی خفه کوی تا هغه چی وسو ولی چی کامیابی نژدی ده اودا خبربه حیران کی حیران کونکی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ (سورة هود ۳۷\) اودا ددی وجی څخه چی نوح عليه السلام کله مایوسه سو دخپل قوم څخه چی دهغو نور اصلاح اوکامیابی نه کیدله، اودایې ولیده چی په دوی کی نورڅه خیرنسته، اودایې ولیده چی نور هغو ده ته هر قسم اذیت اوتکلیفونه رسول په هره طریقی سره په قول اوفعل دواړو سره اودده مخالفت یې کوی اوتکذیب یې کوی دده، نودعا وکړه ده په عذاب راوستلو په دوی باندی دالله جل جلاله څخه، اوالله جل جلاله دده دادعا قبوله کړه.

الله جل جلاله فرمایلی دی : وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ (۷۵) وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (سورة الصافات ۷۵\ ۷۶) اودارنګه یې په بل ځای کی فرمایلی دی: وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (سورة الانبیاء \۷۶) اودارنګه الله جل جلاله فرمایلی دی: قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ (۱۱۷) فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (سورة الشعراء ۱۱۷\ ۱۱۸) اودارنګه الله جل جلاله فرمایلی دی: فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ (سورة القمر ۱۰) اودارنګه الله جل جلاله فرمایلی دی: قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ (۲۶) فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ (۲۷) فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۸) وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ (۲۹) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ (۳۰) ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ (۳۱) فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (۳۲) وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ (۳۳) وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ (۳٤) أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ (۳۵) هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ (۳۶) إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ (۳۷) إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ (۳۸) قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ (سورة المومنون ۲۶\۳۹) اودارنګه الله جل جلاله فرمایلی دی: وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا (۲۶) إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا (سورة نوح ۲۵\ ۲۷). پس راټول یې کړه ګناهونه ددوی اوکفر ددوی په دوی باندی اوفسق اوفجور ددوی په دوی باندی، نو وروسته الله جل جلاله امر وکی ده ته چی کښتی جوړه کی، او داکښتی ډیره غټه وه، چی ددی مثال مخکی هم نه وو اووددی څخه وروسته هم نسته، اوالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷻ ورته وویل چې کله زما امر وسو اوزما غضب په دوی باندی نازل کیدی هغه غضب چې دمجرمانو څخه بیانه لیری کیږی نوبیادی دوی ته په دی کښتی کی ځای مه ورکوی او واپسی به دوی خلګوته نه کوی، دایې ورته ددی وجې څخه وویل چې دعذاب په وخت کی بیا کیدی سی چې دده په زړه کی نرم والی راسی، ولی چې په کتلو اوبیریدلو کی ډیر فرق وی. نوددی وجه څخه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ (سورة هود \۳۷) اودارنګه یې فرمایلی دی: وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّعَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ (سورة هود \ ۳۸) یعنی دوی به استهزاء کوله ده نوح ﷺ په خبره باندی چې نوح ﷺ ورته دعذاب وینا کوله اودوی به داویل: قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ (سورة هود \۳۸) یعنی موږ پناه غواړو ستاسی څخه اوتعجب کوو ستاسی په دی کفرکی پر همیشوالی باندی اوستاسی په دی ضد باندی چې داضد تقاضا دعذاب کوی په تاسی باندی: فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ (سورة هود\۳۹) او وو ددوی داکفر غلیظ په دی دنیاکی اواضد ددوی اوعناد ددوی په دی دنیاکی، اودارنګه ددوی داضد به په آخرت کی هم وی اوانکاربه کوی دراتګ دپیغمبر څخه دوی ته. لکه څه رنګه چې امام بخاری ذکرکړی دی په نقل کولو سره دموسٰی بن اسماعیل څخه دی نقل کوی دعبد الواحد بن زیاد څخه دی نقل کوی داعمش څخه دی نقل کوی دابی صالح څخه دی نقل کوی دابی سعید څخه دی وایی چې فرمایلی دی رسول الله ﷺ: چې رابه سی نوح ﷺ اوقوم دده په ورځ دقیامت کی، نووبه وایی الله ﷻ: ایاتا دوی ته دین رسولی دی اوبیان کړی دی تادوی ته؟ نونوح ﷺ به وایی چې هو! ای ربه زما. نوبیابه دده قوم ته وایی چې ده تاسی ته دین در رسولی دی؟ نودوی به وایی چې نه: موږ ته خوبالکل پیغمبر نه دی راغلی، نووبه وایی نوح ﷺ ته چې ستا دپاره شاهدی کونکی څوك سته؟ نودی به ورته وفرمایې چې محمد ﷺ اوامت دهغه، نودا امت دنبی ﷺ به وایی چې موږ شاهدی ادا کوو چې ده ورته دین ورسولی دی.

اوداقول دالله ﷻ : وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا (سورة البقره \۱۴۳) اودوسط څخه مراد عدل دی. پس دا امت به شاهدی اداکی دخپل نبی په قول باندی چې هغه ریشتینی دی، په دی خبره چې الله ﷻ نوح ﷺ لیږلی وو په حق سره، اونازل کړی یې وو په ده باندی حق بیاده امر کړی وو په هغه باندی خلګوته، اودایې رسولی وو خپل امت ته په اکمله طریقه سره، اوهرڅه چې ددوی دپاره به په کی خیر وو نوهغه یې ورته هم بیان کړی دی اوامریې ورته کړی دی دهغه شی اوهر هغه کار چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوی به په کی نقصان وو نودهغه څخه یې منع کړی دی، اودا رنګه وو شان دټولو پیغمبرانو، تردی چی خپل قوم یې ددجال دفتنی څخه هم خبرکړی وو چی دهغه څخه ځان ساتی حالانکی چی دهغه په زمانه کی ددی دراوتلو هیڅ امکان نه وو بیاهم دده دشفقت او درحمت دوجی په خپل قوم باندی دا یې ورته ویلی وه.
لکه څنګه چی امام بخاری ویلی دی په نقل کولو سره دعبدان څخه دی نقل کوی دعبدالله څخه دی نقل کوی دیونس څخه دی نقل کوی دالزهری څخه دی نقل کوی دسالم څخه دی وایی چی ویلی دی ابن عمر: ولاړ سو رسول الله ﷺ دخلګو په مینځ کی نوداللّٰه ثناء او صفات یې بیان کړه. بیایې ذکر ددجال وکی نو ویې ویل: چی زه تاسی بیروم دهغه څخه، او نسته داسی یوپیغمبر چی خپل قوم یې دهغه څخه نه وي بیرولی. اودارنګه بیره ورکړه نوح ؑ خپل قوم ته، لیکن زه تاسی ته دهغه په باره کی یوقول وایم چی هغه چاهم نه دی ویلی خپل امت ته: تاسی ته پته سته چی هغه (ړوند) دی یعنی یوه سترګه یې ده، اوالله ﷻ اعور نه دی ([1]) اوداحدیث په صحیحینو کی هم ذکردی دحدیث دشیبان بن عبدالرحمٰن څخه چی هغه یې نقل کوی دیحیٰی بن ابی کثیر څخه دی نقل کوی دابی سلمه بن عبدالرحمٰن څخه دی نقل کوی دابی هریره څخه دی وایی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: ایازه تاسی خبرنه کړم ددجال په باره کی دداسی خبری څخه چی دامخکی یونبی هم خپل قوم ته نه ده کړی؟ دی (ړوند) دی اودی به راوړی دځان سره په مثال دجنت اودوږخ کم ته چی دی جنت وایی هغه به جهنم وی، اوزه تاسی ته بیره درکوم ددی څخه لکه څنګه چی بیره ورکړیده نوح ؑ خپل قوم ته دالفظ دبخاری دی. ([2])
اوبعضو سلفو داسی ویلی دی: کله چی قبوله کړه الله دده دعا نو امریې ورته وکی چی یوه درخته اره کی چی دهغه څخه بیا داکښتی جوړه کی، نودایې وکرله اوبیایې ورته سل کاله انتظار وکی، بیایې په سل کاله کی نجاری پر وکړه، اوبعضو ویلی دی چی په څلویښتو کالوکی. او ویلی دی محمد بن اسحاق دثوری څخه: اودا دساج لرګی درخته وه چی دایوه مشهوره درخته ده اوچا ویلی دی چی دا دچلغوزو درخته وه اوداپه نص دتورات کی ذکر دی، اوثوری ویلی دی چی: ده ته امر وسو چی ددی اوږدوالی دی (۸۰) ګزه ، اوددی دننه ځای او دباندی اړخ په تار کولو باندی بندکی، او وګرزوی ددې سینه داسی چی اوبه شړی

([1]). ددی حدیث تخریج امام بخاری کړی دی په کتاب احادیث الانبیاء کی، باب قول الله عزوجل، ولقد ارسلنا نوحا الی قومه) ۶\ ۳۳۳۷).

([2]). ددی حدیث تخریج کړی دی امام بخاری په کتاب احادیث الانبیاء کی، باب قول الله تعالی (ولقد ارسلنا نوحا الی قومه) ۶\ ۳۳۳۸) دطریقی دابی نعیم څخه. اومسلم په کتاب الفتن کی، باب ذکر الدجال (۱۸\ ۲۲) دطریقی دمحمد بن رافع څخه.

(یعنی سینه دې یې ورجگه اوتیره کړی ترڅو اوبه په آسانی سره وڅیرلای سی) اوقتادة [۱] ویلی دی چی وو ددی اوږدوالی (۳۰۰) گزه اوپلن والی ددی (۵۰) گزه اودی وایی چی دا قول په بناء دهغه دی چی مالیدلی دی په تورات کی.
اوحسن بصری ویلی دی چی ددی اوږدوالی (۲۰۰) گزه وو اوپلن والی ددی (۳۰۰) گزه وو اوابن عباس وایی چی ددی اوږدوالی (۱۲۰۰) گزه وو اوپلن والی ددی شپیته گزه وو، او بعضو ویلی دی چی اوږدوالی ددی (۲۰۰۰) وو اوپلن وایی یې (۱۰۰) گزه وو اودوی ټولو ویلی دی چی لوړ والی ددی (۳۰) گزه وو اودا دری چته وه هریو چت (۱۰) گزه وو نو لاندنی چت دپاره دحیوانانو وو مینځنی چت دپاره دانسانانو وو اولوړ چت دپاره دمرغانو وو، او وه دروازه ددی په پلن والی کی.
دارنگه الله ﷻ فرمایلی دی: قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ (۲۶) فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا (سورة المومنون ۲۳\ ۲۷) یعنی زموږ امر دی تاته، اوپه کتلوسره زموږ ستا جوړولو ته، چی موږ تاته صحیح طریقه دجوړولو وښیو، فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ، (المومنون ۲۳\۲۷) نوپیش یې کی هغه لوی کار ده ته اوامریې وکی چی کله عذاب په دوی راځی نوته داټول حیوانات اومرغان اوهغه کسان چی ایمان یې راوړی دی هغه ټول ته په دی کښتی کی سپاره کړه ددی دپاره چی ددوی نسل پاته سی، اودایې ورته هم وویل چی خپل کورنی هم دځان سره بار کړه مگرنه هغه چی په هغه باندی فیصله سوی وی. نو دوی بارکړه داټول په کښتۍ کی اوپه دی کافرانو باندی عذاب نازل سو، اودی ته یې امر کړی وو چی داکافران به بیادی کښتی ته نه راځی کله چی په دی باندی عذاب راکښته سی. لکه څه رکم چی موږ ددی بیان مخکی ذکرکی. اومراد په تنور سره په نیز دجمهورو باندی: مخ دمزکی مراد دی، یعنی راوتلی دا اوبه دمزکی دهر اړخ څخه تردی چی اوبه راوتلی دهغه تنورونو څخه چی هغه داور دپاره جوړسوی وه، اوداابن عباس څخه نقل دی: چی داتنور یوه چینه ده په هندکی. اوشعبی ویلی دی چی داپه کوفه کی ده اوقتاده وایی چی داپه الجزیره کی ده. اوویلی دی علی بن ابی طالب تنور چاودلو دسپیدوته اوړنا ددی ته، یعنی ددی نور او ړنا ته یعنی په دی وخت کی ته دا ټول بار کړه په کښتۍ کی دهر یوه

---

(۱). داقتاده زوی ددعامه بن قتاده بن عزیز ابوالخطاب السدوسی البصری دی ، دی مفسر اوحافظ وو، اوړوند وو امام احمد ویلی دی چی قتاده احفظ داهل بصری دی او وو دده سره علم په مفرداتو دلغت باندی او ورسره وو علم دحدیثو دی وفات سوی دی په طاعون ناجوړی سره. اودی پیدا سوی دی په (۶۰) هجری باندی اووفات سوی دی په (۱۱۸) هجری باندی اوبعضو ویلی دی چی په (۱۱۷) هجری باندی وفات سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجوړو څخه دوه دوه، اودا قول غریب دی یعنی په دی قول باندی اقوال دومره نسته.
اودارنګه قول دالله ﷻ : حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ (سورة هود\۴۰) داوو امر ده ته چی کله عذاب نازلیدی په دوی باندی چی بارکړی دی دهری جوړی څخه دوه دوه. اوپه کتاب داهل کتابو کی داذکر سوی دی: چی ده ته امر وسو چی بار کړی دځان سره دهغو حیواناتو څخه چی دهغه غوښه دخوړلو وی (۷) جوړی. اودهغه چی دهغه غوښه نه خوړل کیږی دوی دوی جوړی یونر اوبل ماده.
اودا بدل مفهوم دی دقول دالله ﷻ څخه اوحال داچی زموږ کتاب حق دی اوپه دی کی (اثنین) ذکر سوی دی که چیری داموږ وګرځوو مفعول به نوبیا برابریږی. والله اعلم.
اوبعضو داذکر کړی دی په روایت کولو سره ددابن عباس څخه: چی اول دننه سویدی دی کښتی ته مرغان (دړ) مرغی چی دایو قسم مرغی ده اوپه حیواناتو کی آخر (خر) دننه سوی دی، اودننه سو ابلیس دی ته چی ننبتی وو دخره په غوږ پوری ابن حاتم ویلی دی په نقل کولو سره دابی څخه دی نقل کوی دعبدالله بن صالح څخه دی نقل دلیث څخه دی نقل کوی دهشام بن سعد څخه دی نقل کوی دزیدبن اسلم څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی: کله چی داخل کړه نوح ﷺ کښتی ته دوی دوی جوړی، نوخپلو ملګرو ورته وویل چی: موږ به څنګه مطمئن سو؟ اویایې داسی وویل چی ته به څنګه مطمئن سی په باره دحیوان کی حالانکه زموږ سره زمری هم سته په دوی کی؟ نوالله ﷻ پردې زمری باندی تبه راوسته، نودا وه اوله تبه په مځکه کی چی الله ﷻ نازله کړه بیا دوی ګیله وکړه دموږك څخه چی داخو زموږ ټوله خوراکه خرابوی. نوالله ﷻ دی زمری ته وحی وکړی نوده پرنجی وکی نودهغه څخه پیشی راووتله نودا موږك پټ سو ددی پیشو څخه، داحدیث مرسل دی، اودارنګه قول دالله ﷻ : وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ (سورة هود \۴۰) یعنی چی دچا دعا قبوله سویده په باره دکافرانو کی اودچا نه ده قبوله سوی لکه دنوح ﷺ دعا دخپل زوی دپاره چی (یام) دی دی هم غرق سوپه هغه عذاب کی (وَمَنْ اٰمَنَ) (سورة هود\۴۰) یعنی بارکړه په دی کی هغه چی په تاباندی یې ایمان راوړی دی ستا دامت څخه. دارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ (هود \۴۰) یعنی په دی دومره موده کی ډیر لږو خلګو ایمان راوړی. سره ددومره تکلیفونو چی سهار اوماښام به یې دعوت کوی کله به یې بیره ورکوله دوی ته اوکله به یې زیری ورکوی کله به یې په نرمی سره دعوت کوی اوکله به یې تیزی کوله اوعلماوو اختلاف کړی دی په تعداد دخلګو کی چی دده سره په کښتی کی وه. نو ابن عباس ویلی دی چی (۸۰) سړی وه او ددوی سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې هم وې، اوکعب الاحبار ویلې دي چې (۷۲) وه. اوچاویلي دي چې (۱۰) وه اوچاویلي دي چې نوح ﷺ وو اووده دری ځامن وه اووده دځامنو ښځې يې ورسره دښځې د(یام) کم چې انکار کړی وو، اوځان يې دنجات دلاری څخه واړوی، اوپه دې قول کې مخالفت دی دظاهر دآیت سره، بلکې دا آیت په دې باندې دلالت کوی چې دده سره دخپلی کورنی څخه ماسوا نور خلک هم وه. لکه څنګه چې الله ﷻ فرمايلي دي: وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (سورة الشعراء \۱۱۸). اوويل سوی دي چې دا (۷) وه. اوهرڅه چې ښځه دنوح ﷺ وه داوه مور دټولو بچیانو دنوح ﷺ، حام، سام، یافث، یام، اودې ته اهل کتاب (کنعان) وايي اودا هغه وو چې غرق سوی وو په طوفان کې اوبل عابر وو. پس دامړه سویدې مخکې دطوفان څخه اوبعضی وايي چې دامړه سوی دی په طوفان کې اوداوه دهغو څخه چې پرده باندې هم دقول تسبیق سوی دی دوجې دکفر دده څخه. اوپه نزد داهل کتابو کې دی په کښتی کې وو. نودوی وايي چې احتمال لری چې ده وروسته کفر کړی دی، یادی انتظار کړی وی دقیامت. اوظاهر قول اولنی دی: لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا (سورة نوح \ ۲۲)، اودا رنګه الله ﷻ فرمايلي دي: فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۸) وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ (سورة المومنون ۲۸\ ۲۹) په دې آیت کې يې امر کړی دی درب په حمد کولو باندې اوشکر کولو باندې په دې خبره چې الله ﷻ ورته کښتی مسخره کړه اوده ته يې نجات ورکی اوفتح يې ورکړه په قوم دکافرانو باندې اوسترګې يې ورلره یخې کړې په هلاکت ده هغو کافرانو چې دده درسالت تکذیب يې کوی اوخلاف يې کوی لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمايلي دي: وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ (۱۲) لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ (۱۳) وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ (سورة الزخرف ۱۲\ ۱۴).

اودارنګه به ورته امرکیدی ددعاګانو په اول اول وختونو کې: چې دی وی په خیر اوبرکت کې اوچې وی دده عاقبت ښه اومحمود، لکه څه رنګه چې فرمايلي دي الله ﷻ خپل رسول الله ﷺ ته په وخت دهجرت کې: وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا (سورة الاسراء \۸۰) اوويلي دي نوح ﷺ په وخت دوصيت کې هغه خلګوته چې ورسره په کښتی کې وه: ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (سورة هود \ ۴۱) یعنی په نامه دالله ﷻ باندې دی ددی ګرځیدل اوانتهاء ددی، إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ یعنی هغه ذات دردناك عذاب ورکونکی دی سره ددی چې بخښونکی اومهربانه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، چی نه لیری کیږی عذاب ددی دظالمانو څخه، لکه څنګه چی یې داعذاب راکښته کړی وو په مځکه والاوو باندی چی عبادت یې دغیرو کړی وو.
الله ﷻ فرمایلی دی: وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ (سورة هود \ ۴۲) اودا په دی طریقی سره چی الله ﷻ بارانونه پر راکښته کړه داسی بارانونه وه چی نه مخکی داسی باران سوی وو اونه به وروسته داسی باران وسی اوامر وسو مزکی ته چی دهراړخ څخه اوبه راوباسه نوراوتلی اوبه دهراړخ دمزکی څخه. لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ (١٠) فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ (١١) وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ (١٢) وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ (سورة القمر ١٠\١٣) ددُسُر څخه مراد میخونه دی (تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا) (سورة القمر١۴) یعنی دازموږ په حفاظت باندی ګرځی اوزموږ په چوکیداری اوزموږ په مشاهدی سره ګرځی: جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ (سورة القمر\١۴) ابن جریر داذکر کړی دی چی داطوفان په میاشت د(آب) کی وو په حساب دقبطیانو (تاریخ الطبری (١\ ١١٨) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ (سورة الحاقه \١١) یعنی په کښتی کی: لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ (سورة الحاقه \ ١٢) ویلی دی یوی ډلی دمفسرینو: چی لوړی سوی وی اوبه هغه لوړ غر دمزکی ته (١۵) ګزه. اوداقول په نزد داهل کتابوهم دی، اوچاویلی دی چی (٨٠) ګزه اوعامی سوی وی دا اوبه هرطرف ته چی یوه حصه ددنیا نه وه پاته مګر په هغه کی به اوبه وی اویوزنده سرهم په دی کی نه سو پاته نه غټه درخته نه کوچنی. ویلی دی امام مالك دزید بن اسلم څخه وه دهغه زمانی خلګ چی قبضی یې کړی وی په غرونو باندی اوغنډیو باندی. اوعبدالرحمٰن ویلی دی چی نه وه په مځکه کی یوه غونډی مګر په هغه باندی به قبضه سوی وه، دادواړه روایتونه نقل کړی دی ابن ابی حاتم.
وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ (٤٢) قَالَ سَآوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ (سورة هود ۴٢\ ۴٣). اودا زوی (یام) وو چی ورور دحام اوسام اویافث وو، اوویل سوی دی چی نوم دده (کنعان) وو اوداوو کافر، اوکاربه یې کوی غیر صالح، اوده به خلاف کوی دخپل پلار سره په دین کی، نوهلاك سو دهغو سره چی هلاك سوه. اوپه تحقیق سره نجات پیداکی هغه کسانو چی غیر دنسب څخه وه ځکه چی ورسره په دین اومذهب کی موافق وه. وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (سورة هود\۴۴) یعنی کله چی فارغه سوه دمزکی والاوو څخه اوڅوك هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کی پاته نه سو دهغو څخه چی عبادت به یې کوی دغیرالله، نوامروکی الله ﷻ مزکی ته چی خپل اوبه راکش کړی، اوامر یې وکی آسمان ته چی باران بندکړه (وَغِيْضَ اَلْمَآءُ) یعنی کمی سوی دهغه څخه چی ځومره وی د(وَقُضِىَ اْلاَمْرُ) یعنی واقع سو پرهغه چی ورته په مقدر کی لیکل سوی وو وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ یعنی مورږ به ورته په ژبه دقدرت داوایو چی لیری والی دی وی دوی لره درحمت اومغفرت څخه.
لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ (سورة الاعراف \ ۶۴) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ (سورة یونس \ ۷۳) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ (سورة الانبیاء \ ۷۷) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ (۱۱۹) ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ (۱۲۰) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۲۱) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (سورة الشعراء ۱۱۹\ ۱۲۲) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ (سورة العنکبوت \ ۱۵) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ (سورة الشعراء \ ۶۶) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ (۱۵) فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ (۱۶) وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ (سورة القمر ۱۵\ ۱۷) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللهِ أَنْصَارًا (۲۵) وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا (۲۶) إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا (سورة نوح ۲۵\ ۲۷).
اوپه تحقیق سره قبوله کړه الله ﷻ دعادده، نوپاته نه سو په مخ دمزکی کی یو اودارنګه روایت ذکرکړی دی دوو امامانو چی ابوجعفر بن جریر دی اوابو محمد بن ابی حاتم دی په تفسیرونو خپلو کی دطریقی دیعقوب بن محمد بن الزهری څخه چی دی نقل کوی دقائد چی مولی دعبدالله بن ابی رافع دی دی نقل کوی دابراهیم بن عبدالرحمٰن بن ابی ربیعه څخه چی ده ته خبر ورکړی دی ام المومنین عائشه چی دی ته خبر ورکړی دی نبی ﷺ چی فرمایلی یې دی: که چیری رحم کړی وی الله ﷻ په یوه سړی باندی دقوم دنوح ﷺ څخه نو رحم به یې کړی وی په مور دماشوم باندی ویلی دی رسول الله ﷺ چی نوح ﷺ په خپل قوم کی (۱۰۰۰) کاله تیرکړی دی مګر (۵۰) کاله کم اوشنی کړی یې دی (۱۰۰) کاله درختی، نوداغتی سوی اوخپری وری سوی هرارخ ته، بیایې پربکړی دا اوکښنتی یې ترینه جوړه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نودا کافران به په ده باندی تیریده اوټوقی اومسخری به یې کولی، او ورته ویل به یې چی داکښتی ګرزوی په وچه کو اودابه څه رنګه ګرزوی ؟ نونوح عليه السلام به ورته ویله چی تاسی به وګوری چی داڅه رنګه ګرځی، کله چی دی فارغه سو او اوبه راووتلی دی نودیوه ماشوم مور وبیریدله په دی خپل زوی باندی او وه داچی ورسیده دریمی حصی دغره ته نوکله چی دی ته اوبه ور ورسیدلی نودا نوره هم لوړه ولاړه تردی چی دغره سرته وختله، نوبیاچی کله اوبه ددی ترپنډی پوری اورسیدلی نودی داماشوم په لاسونو کی لوړکی تردی چی داپه اوبوکی ډوبه سوه نودواړه په کی غرق سوه، که چیری په دوی کی الله جل جلاله په چا باندی رحم کولی نوپه دی وخت کی به یې دماشوم په مور باندی رحم کړی وای (۱) اوداحدیث غریب دی. اوددی روایت دکعب الاحبار څخه هم نقل سوی دی اودمجاهد څخه هم.

مقصود دا خبره ده چی دکافرانو څخه یوکور هم پاته نه سو په مخ دمزکی کی. نوڅه رنګه ګمان کوی بعضی مفسرین چی اعوج بن عنق دنوح عليه السلام دزمانی څخه مخکی موجود وو تر زمانی دموسیٰ عليه السلام پوری. اوویل سوی دی چی دایوکافر اوسرکښه انسان وو اوویل سوی دی چی دادیوی ښځی څخه په زناسره پیداسوی وو، اوویل سوی دی چی دادومره اوږد وو چی دسمندر څخه به یې ماهیان نیول اوهغه به یې دنورپه شعاع په خوله خوړله اوده به نوح عليه السلام ته ویله په دی حال کی چی دانوح عليه السلام به په کښتی کی وو چی داستا څه قصه ده او استهزاء به یې ورپوری کوله. اوده په باره کی داهم ویل سوی دی چی دده اوږدوالی (۳۳۳۳) ګزه وو. نور داسی خرافات نقل سوی دی په تفسیرونو کی چی هغه مخالف دی دمعقول اومنقول دواړو. هرڅه چی معقول دی. نوبیا ولی هلاکوی الله جل جلاله زوی دنوح عليه السلام حالانکی پلار ددی دټول امت مشر وو اواهل ایمان وو، اونه یې هلاکوی اعوج بن عنق اوحال داچی داولد الزنا وو اوډیر ظالم وو اوباغی وو لکه څه رنګه چی ددی په باره کی په تفسیرونو کی ذکرسوی دی؟ اوڅنګه الله رحم نه کوی په مور دهغه ماشوم باندی اونه په هغه ماشوم باندی. اوپریښی وو دا ظالم اودا ضدی اوسخت کافر اودشیطان مرید لکه څنګه چی ورلره داصفات په تفسیرکی ذکرسوی دی ؟ اوهرڅه چی منقول دی نوالله جل جلاله فرمایلی دی: ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ (سورة الشعراء \ ۶۶)، اودارنګه یې فرمایلی دی: رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا (سورة نوح \ ۲۶) بیا دهغه اوږدوالی چی دده دپاره ذکرسو دا مخالف دی دهغه حدیث څخه چی نبی عليه السلام ذکر کړی دی: چی الله جل جلاله آدم عليه السلام پیداکړی دی په اوږدوالی د (۶۰) ګزو، نوبیا دهغه څخه وروسته دخلګوقدونه کمیدل تردی وخته پوری.

---

(۱). ددی حدیث تخریج کړی دی حاکم په مستدرك کی (۲\ ۳۴۲) او ویلی دی چی داحدیث صحیح الاسناد دی او دواړو شیخینو ددی حدیث روایت نه دی کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوداقول دهغه شخص دی چی صادق اومصدوق دی اومعصوم دی چی دځان څخه خبری نه کوی: إِنْ هُوَ إِلاَّ وَحْيٌ يُوحَىٰ (سورة النجم \۴) یقینًا هغه وو چی تراوسه پوری دخلګو قدونه کمیږی. اوهم دارنګه ترقیامته پوری به ددی خلګو قدونه کمیږی. اودا قول تقاضا ددی خبری کوی کوی چی دآدم ؑ په نسل کی داسی څوك نه وو چی ددی څخه یې قد اوږد وو. نوڅه رنګه به پرېښوول کیږی داخبره کمه چی نبی ؑ ذکر کړیده اوتګ به کیږی هغه ددروغو اقوالو طرف ته کم چی په تفسیرونو کی ذکرسوی دی.
اوکم چی اهل کتابو ذکرکړی دی هغه اهل کتابو چی بدل کړی دی قول دالله ﷻ هغه چی په دوی باندی نازل سوی وو اوپه هغه کی یې تحریف کړی وو اوځایونه یې ورته بدل کړی وه؟ نو وروسته ستاڅه ګمان دی دهغه شخص په باره کی چی ددی په اقوالو باندی دلیل نیسی اوداهغه درواغجن اوخائن خلګ دی اوپه دی سره دوی امانت نیسی چی په دوی باندی دالله ﷻ دطرفه لعنتونه دی ترقیامته پوری، اوزه ګمان نه کوم چی داخبر دعوج بن عناق نه دی مګر اختلاف دی دبعضو زنادقه وو دطرفه چی هغه دالله ﷻ او دپیغمبرانو دښمنان دی.
بیاذکر کوی الله ﷻ دنوح ؑ سوال دخپل زوی دپاره په باره دغرقیدلو کی نودالله ﷻ څخه سوال کوی په دی اعتبار سره چی ځان پوه کی اوورته داخبره ښکاره سی نووایی چی: ای ربه زما تا زماسره وعده کړی وه چی زه به تا اوستا کورنی ساتم دطوفان څخه نوبیا ولی زما زوی هلاك اوغرق سو؟ نوجواب ورکول سو چی داستا داهل څخه نه دی په هغو کی چی مایې ستاسره دنجات وعده کړی وه. یعنی موږ تاته ویلی دی: وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ (سورة المومنون \ ۲۷). نودی وو دهغه څخه چی پرده مخکی فیصله سوی وه چی دابه غرقیږی ددی وجی څخه چی ده ځان داهل ایمان والاوو څخه لیری ایستلی وو. نو دی غرق سو دخپل ډلی سره چی کافران وه اوباغیان وه.
بیا الله ﷻ فرمایلی دی: قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ (سورة هود\ ۴۸) دا امردی نوح ؑ ته چی کله دمزکی دمخ څخه اوبه لیری سی اوګرځیدل پکښی کیږی نوبیا کښته سه دکښتی څخه هغه کښتی چی دډیر لوی سفر څخه وروسته د(جودی) غره پرملا باندی ودریده اودا مشهور غردی په الجزیره کی (بِسَلَٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكَٰتٍ) (سورة هود \ ۴۸) یعنی کښته سه دسلامتیا سره اودبرکت سره زموږ دطرف څخه په تاباندی او ستاپه امت باندی چی وروسته به پیداکیږی. ولی چی الله ﷻ نه وو ګرځولی دهغه مومنانو چی دنوح ؑ سره وو دهیڅ یوه دپاره نسل مګر دنوح ؑ دپاره. دوباره نسل بیا دنوح ؑ څخه خپور سوی دی لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ (سورة الصافات \ ۷۷) نودا نن ورځ چی څومره نسلونه دی ددی

ټول نسبت دنوح ﷺ دري واړو ځامونو ته کيږي. حام. سام. يافث. چې دده اسم کنيه ابو الروم ده. ويلي دي امام احمد په نقل کولو سره دعبد الوهاب څخه دي نقل کوي دسعيد څخه دي نقل کوي دقتاده څخه دي نقل کوي دحسن څخه دي نقل کوي دسمره څخه دي وايي چې فرمايلي دي رسول الله ﷺ: چې سام ابوالعرب دي. اوحام ابوالحبش دي. اويافث ابو الروم دي: ([1]) روايت ددي ذکرکړي دي امام ترمذي دبشربن معاذ العقدي څخه چې ده نقل کړي دي ديزيد بن زريع څخه دي نقل کوي دسعيد بن ابي عروبه څخه دي نقل کوي دقتاده څخه دي نقل کوي دحسن څخه دي نقل کوي دسمره څخه مرفوعًا هم په دي مخکنی طريقي سره.

اوويلي دي الشيخ ابوعمر بن عبدالبر: اودراوايت ذکرسوي دي دعمران بن حصين څخه چې دي وايي چې فرمايلي دي رسول الله ﷺ هم په دي طريقي سره په کم چې مخکې حديث بيان سو. دي وايي چې دلته مراد دروم څخه هغه اولني روم مراددي چې هغه يونان دي چې نسبت يې کيږي رومي بن لبطي بن يونان بن يافث بن نوح ﷺ ته. بيايې روايت نقل کړي دي دحديث داسماعيل بن عياش څخه دي نقل کوي ديحيٰی بن سعيد څخه دي نقل کوي دسعيدبن المسيب څخه چې دي وايې: دنوح ﷺ دري ځامن وه: حام سام يافث: اوبيا ددي دري واړو څخه دري ځامن پيدا سوه: نودسام دري ځامن پيداسوه چې عرب. او فارس، او رومو وو. اوديافث هم دري ځامن پيداسوه چې. ترك. اوصقالبه اوياجوج اوماجوج وه، او دارنګه دحام هم دري ځامن پيداسوه چې. القبط اوسودان. اوبربر وه.

اودارنګه حافظ ابوبکر البزار ويلي دي په مسند خپل کي په نقل سره دابراهيم بن هاني څخه او داحمد بن حسين بن عباد ابو العباس څخه دادواړه نقل کوي دمحمد بن زيدبن سنان الرهاوي څخه دي نقل کوي دابي څخه دي نقل کوي ديحيٰی بن سعيد څخه دي نقل کوي دسعيدبن المسيب څخه دي نقل کوي دابي هريره څخه دي وايي چې فرمايلي دي رسول الله ﷺ: چې نوح ﷺ زيږولي وه حام سام اويافث نودسام دپاره پيداسو (عرب او فارس او روم) اوپه دي کي خير سته اوديافث دپاره پيدا سو (الصقالبه اوترك اوياجوج او ماجوج) اوپه دي کي هيڅ خيرنسته. او پيدا سو دحام دپاره (القبط او سودان او بربر بيا دا

([1]). ددي تخريج احمد کړي دي (۵ \ ۹) اوپه بل اسناد سره احمد نقل کوي دحسين څخه دي نقل کوي دشيبان څخه دي نقل کوي دقتاده څخه دي وايي چې نقل کړي دي حسن دسمره څخه دي وايي چې فرمايلي دي رسول الله ﷺ : چې سام ابوالعرب دي اوحام ابو الحبش دي. اويافث ابو الروم دي. اوترمذي په کتاب تفسير القرآن کي ذکرکړي دي، باب سورة الصافات (۵ \ ۳۲۳۱) دطريقي دبشر بن معاذ العقدي څخه، اوپه کتاب المناقب کي، باب مناقب فصل العرب (۵\ ۳۹۳) اوابو عيسیٰ ويلي دي چې داحديث حسن اوصحيح دي اودايافث اوپافت. اويفت دي او حاکم په مستدرك کي (۲\ ۵۴۶) او ويلي يې دي چې داحديث حسن صحيح دي اوالطبراني (۷\ ۲۸۷۱)، اوضعيف ګرځولي دي الباني په الجامع الصغيرکي (۱۴ ۳۲)، مګر دده وضعيف بللوته اعتبار نسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل (١) سوی دی چی موږ ته ددی علم نسته چی دامرفوع دی اوکه نه مګر ددی وجی څخه، یواځی والی پری کړی دی محمد بن یزید بن سنان الرهاوی دخپل پلار څخه اودده په باره کی علماوو کلام کړی دی اودده په حدیث کی یې احتمالات ذکر کړی دی. اوروایت ددی کړی دی دده څخه ماسوا یحیٰی بن سعید مرسل او ددی اسناد یې نه دی ذکر کړی، اودایې قول دسعید ګرځولی دی. نودی وایی چی زه وایم چی داهغه چی ذکر کړی دی ابوعمر، دا محفوظ دی دابوسعید څخه، اوداقول دده چی: او دارنګه روایت ددی سوی دی دوهب بن منبه څخه هم په دی طریقی سره اویزید بن سنان ابوفروه الرهاوی ضعیف دی، دده پرقول باندی اعتماد نه سی کیدی.
اودارنګه ویل سوی دی: چی دنوح ﷺ دپاره دادری ځامن نه دی سوی مګر دطوفان څخه وروسته سوی دی، اودده یوزوی پیدا سوی وو مخکی دطوفان څخه چی (کنعان) وو هغه چی غرق سو، اویوه (عابر) چی مړه سوی وه مخکی دطوفان څخه.
اوصحیح قول دادی چی دادری واړه ورسره په کښتی کی وه، دوی هم وه او ددوی ښځی هم وی اوموریې هم وه او داذکر سوی دی په نص دتورات کی. اوپه دی کی یې داهم ذکرکړی دی چی حام دخپل ښځی سره په کښتی کی جماع وکړه نونوح ﷺ ورته ښراوی وکړی چی ددی څخه دخلقت نطفه جوړه سی نوبیا ددی څخه (کنعان) پیداسو چی تور وو اودا نیکه دسوډان والا دی. اوچا ویلی دی چی ده ولیدی خپل پلار بیده اوحال داچی دهغه عورت ښکاره سوی وو نوده پټ نه کی او ورور ورلره پټ کی نو ددی وجی څخه ورلره نوح ﷺ دعا وکړه چی دده دانطفه دی متغیره سی، اوچی داسی زوی دی وسی چی تابعداروی دده دوروڼو. اوذکر کړی دی امام ابوجعفر بن جریر دطریقی څخه دعلی بن زید بن جدعان دی نقل کوی دیوسف بن مهران څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه چی دی وایی: چی ویلی وه حوار یون عیسیٰ بن مریم ته: که ته چیری راوښیی موږ ته داسی یوسړی چی هغه کښتی په خپله لیدلی وی چی موږ ته دهغه بیان وکی، نودی وایی چی روان سو ددوی سره تردی چی راله یوی زړی خاوری ته، نودهغه خاوری څخه یې یوموټی را واخیستی اوبیایې دوی ته وویل چی تاسی ته پته سته چی داڅه دی نوهغوی ورته وویل چی الله ته اودهغه رسول ته پته سته نودوی ورته وفرمایل چی داپڼډی دحام بن نوح دی. نودی وایی چی ووهله عیسیٰ ﷺ دا خاوره په خپله امسا اوورته یې وفرمایل: چی پورته سه دالله ﷺ په امر باندی. نو

(١). اسناد ددی ضعیف دی هیثمی ویلی دی په المجمع کی (١١/١٩٣): روایت ددی نقل کړی دی البزار اوپه دی کی محمد بن یزید بن سنان الرهاوی دی چی دی نقل کړی دی دخپل پلار څخه. نومحمد ته ثقه ویلی دی ابن حبان، او ابو حام ویلی دی چی داصادق دی خوبیا یې هم ضعیف کړی دی اوضعیف ورته ویلی دی یحیٰی بن معین.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داوو چې را ولاړسو اوویې څنډله خاوره دخپل سر څخه اودی وو بوډا سوی. نوعیسیٰ علیه السلام ورته وویل: چې همداسی مړسوی وی؟ نوده ورته وویل چې نه لیکن زه چې مړسوی وم په دی حال کی چې زه ځوان وم، نوما ګمان داوکی چې داقیامت دی نوددی دوجی زه بوډاسوم نوده ورته وویل چې، موږ ته بیان وکړه په باره دکښتی دنوح علیه السلام کی. نوهغه ورته وویل چې دهغه اوږدوالی (۱۲۰۰) ګزه وو، اوپلن والی یې شپږ سوه ګزه وو، اودری چته پکښی وه یوچت هغه چې په هغه کی به حیوانان وو، اوبل چت هغه چې په هغه کی به انسانان وه اوبل چت هغه چې په هغه کی به مرغان وه. بیاکله چې دحیوان خوشیان زیات سوه نوامر وکی الله جل جلاله نوح علیه السلام ته چې دفیل لکی وپیچه نوکله چې یې دهغه لکی وپیچله نو دهغه څخه یو خنزیر اوبل ماده خنزیره پیدا سوه نودوی دواړو دخوشیانو په خوراك باندی شروع وکړه، اوکله چې واقع سو موږك چې کښتی یې سوری کوله نوالله جل جلاله امروکی نوح علیه السلام ته چې دزمری دسترګو په مینځ کی یوګزار ورکړه نوکله چې یې ګزار ورکی نودهغه څخه پشی پیداسوه نودا پشی په موږکانو پسی سوه. نوبیا ورته عیسیٰ علیه السلام وفرمایل چې: څه رنګه نوح علیه السلام ته پته ولګیدله چې ټول ملکونه غرق سوی دی؟ نودوی ورته ویل چې یوکارغه به یې لیږی چې هغه به خبر راوړی نوهغه پیداکړه یوه مرداره نوپه هغه باندی کښینسی نونوح علیه السلام ورته ښراوی وکړی نودهغه ورځی څخه دا دکورنیو سره مینه نه ساتی اولیږی ورڅخه تښتی. بیاده ویل چې: بیایې ولیږله کوتره نو دزیتون پاڼه یې راوړله په خپله مشوکه کی اوانځر په خپلو پښوکی. نوپوه سو چې ټول ملکونه تباه سوی دی نوددی په غاړه کی یې یو شین امیل واچوی، اودعایې ورته وکړه چې په امن اوخوشحالی کی دی وی. نو ددی څخه وروسته یې کورونه جوړ کړه. نو وویله دوی چې ای پیغمبره دالله جل جلاله ایا داته زموږ سره یوځای نه بیایی چې زموږ کوروالاوو ته داقصه وکی اوموږ ته دغه شان قصی کوی. نو ده وفرمایل چې څه رنګه به ستاسی سره ولاړسی دا اوحال داچې دده دپاره رزق نسته نور. نوبیا ده ورته وویل چې ولاړسه په حکم دالله جل جلاله باندی. نودی واپس خاوره وګرځیدی. اودا اثر غریب دی. اودارنګه نقل کړی دی علماء بن احبر دعکرمه څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه چې دی وایی: چې وه دنوح علیه السلام سره په کښتی کی (۸۰) سړی چې ورسره ښځی هم وی، اودوی په دی کښتی کی (۱۵۰) ورځی وه.

اوالله جل جلاله داکښتی متوجه کړه دمکی طرف ته نو راوګرځیده پرکعبې (۴۰) ورځی، اوبیایې دامتوجه کړه د (جودی) اړخ ته نوهلته داودریده نو ولیږی نوح علیه السلام کارغه مزکی ته چې دمزکی خبر ورلره راوړی چې څه رنګه حال دی: نودی کارغه ډیر وخت تیرکی نونوح علیه السلام کوتره ولیږله نودی راوړله پاڼه دزیتون اوخپلی پښې یې په خاوره کی ولړلی نونوح علیه السلام ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پته ولګیدله چې مځکه وچه ده اواوبه ختمې سوې دی نودی راکښته سو دجودی لاندی حصی ته اوهلته یې یوکلی جوړکی چې نوم یې ورلره (ثمانین) کښیښنووی. نو وو یوه ورځ چې ددوی په ژبه باندی (۸۰) قسمه ژبی ویل کیدی چې دهغه څخه یوه ژبه دعربی هم وه، او وه دوی چې دیوبل په خبره به نه پوهیده نو وو نوح ﷺ چې ددی څخه به یې تعبیر کوی او ویلی دی قتاده اوداسی نورو چې دوی ختلی وه کښتی ته په لسم درجب باندی نو دوی وه په کښتی کی (۱۵۰) ورځی اودا کښتی ولاړه وه په (جودی) کی یوه میاشت. او راووتل دوی دکښتی څخه په لسم دمحرم باندی.

اودارنګه روایت ذکرکړی دی ابن جریر مرفوعًا چې ددی قول سره موافق دی. اودوی په دی لسم دمحرم باندی روژه نیولی وه. اودارنګه ویلی دی امام احمد چه نقل کوی دابوجعفر څخه دی نقل کوی دعبد الصمد بن حبیب الازدی څخه چې دی نقل کوی دابی هریره څخه دی وایی چې تیرسو رسول الله ﷺ پرڅه خلګو دیهودو باندی اوحال داوو چې دوی دمحرم روژه نیولی وه یعنی دلسم دمحرم، نوپوښتنه یې ورڅخه وکړه چې دادڅه روژه ده؟ نودوی وویل چې داهغه ورځ ده چې په دی کی الله ﷻ موسٰی ﷺ اوبنی اسرائیل دغرقیدلو څخه بچ کړی دی، اوپه دی کی غرق سوی دی فرعون، اودا هغه ورځ ده چې په دی کی کښتی دریدلی ده په (جودی) باندی، نودا روژه نیولی ده نوح ﷺ او موسٰی ﷺ دپاره دشکر ادا کولو دالله ﷻ، نو وویل نبی ﷺ چې زه ډیر حقداریم دموسٰی دپاره اوزه ډیر حقداریم ددی روژی، نوامریې وکی خپل اصحابوته دروژی ددغه ورځی (۱) اوویل چې چاپه تاسی کی نن ورځ روژه نیولی وی نوهغه دی پوره کی، اوهغه چاچې دماپښین ډوډی یې خوړلی وی نو هغه دی باقی ورځ پوره کی (۲) اوددی حدیث په شان بل حدیث دی په صحیح کی په بل وجه سره، اودی غریب حدیث والا نوح ﷺ هم ذکر کړی دی.

اوهرڅه چې هغه دی چې ذکرکوی بعضی جاهلان داخبره چې دوی په دغه ورځ دانی وړه کړه اودوی به دهغه فضول دانو څخه هم خوراك کوی اودوی په دغه ورځ په کمه ورځ چې دکښتی څخه راکښته کیدل نو اَثْمَد رانجه یې ولګول ددی دپاره چې نظریې تیز سی پس ددی څخه چې راکښته سوه دتیاری دکښتی څخه داټول ددروغو خرافات دی اوغلطی

(۱). تخریج ددی احمد کړی دی (۲\ ۳۵۹\ ۳۲) اوددی دپاره ډیر شواهد دی صحیح دهغه څخه یوابن عباس دی چې دی وایی چې رالی نبی ﷺ مدینی ته نوویې لیده یهودیان چې دمحرم په لسم به یې روژه نیوله: الحدیث، روایت ددی بخاری کړی دی (۲۰۰۴\ ۳۳۹۷\ ۳۹۴۳\ ۴۲۸\ ۴۷۳۸) اوحدیث دابی موسٰی چې ویلی دی: وه عاشوره چې یهودیانو به په کی اختر کوی نونبی ﷺ وویل چې تاسی په دی ورځی باندی روژه ونیسی. الحدیث، روایت ددی بخاری کړی دی (۲۰۰۵\ ۳۹۴۲).

(۲). تخریج ددی احمد کړی دی (۲\ ۳۵۹).

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبری دی اوپه دی کی بعضی آثار دبنی اسرائیل والاوو څخه ذکردی چی هغه منقطع دی او په هغه باندی اعتماد نه سی کیدی اوهغه پسی اقتداهم نه سی کیدی.
اوویلی دی محمد بن اسحاق: کله چی الله ﷻ اراده وکړه چی کفایت ددی طوفان وکی نو مزکی ته یې سیلی راولیږله نومځکه یې وچه کړه اواوبه یې بندی کړی، نواوبه کمی سوی اوپرشا سوی، اوویې درول کښتی پر (جودی) باندی. په ګمان داهل تورات باندی. په (۷) میاشتی کی چی لس ورځی ورڅخه تیری سوی وی.
اوپه اولنی ورځ دلسمی میاشتی ښکاره سو سرونه دغرونو. بیاچی کله (۴۰) ورځی تیری سوی نوخلاصه کړه نوح ﷺ کړکی دکښتی هغه چی جوړه کړی یې وه په کی ، بیایې ولیږل کارغه چی په مځکه باندی څه سوی دی نودی واپس نه سو، نوبیایې کوتره ولیږله نودا بیرته راله اوځای یې نه کی پیدا چی پښی یې ایښی وای نونوح ﷺ لاس وراوږدکی اورا ویې نیوله اوکښتی ته یې دننه کړه، بیا (۷) ورځی تیری سوی بیایې ولیږل چی وګوری چی څه حال دی په مځکه کی، نودا بیرته راغله په ماښام کی او ددی په خوله کی دزیتون پاڼه وه، نوپوه سو نوح ﷺ چی اوبه کمی سوی بیایې (۷) ورځی وروسته ولیږله نودابیرته رانه له نونوح ﷺ ته پته ولګیده چی مځکه وچه سویده، بیاچی کله پوره سو کال په مینځ دطوفان کی اوپه هغه ورځ کی چی نوح ﷺ کوتره لیږلی وه نوداخل سو اولنی ورځ ددوهم کال، راښکاره سو مخ دمزکی اوراښکاره سوه ټول ځایونه اولیری کړی نوح ﷺ پردی دکښتی څخه. داهغه قول دی چی ذکرکړی دی دا ابن اسحاق په خپله اودا بعینه سیاق دتورات دی هغه چی په لاس داهل کتابو کی دی اوویلی دی ابن اسحاق: اوپه دوهمه میاشت کی ددوهم کال څخه په (۲۲) شپه کی الله ﷻ وفرمایل اوهغه چی ذکر کړی دی اهل کتابو چی الله ﷻ خبری کړی دی دنوح ﷺ سره په دی ویناسره چی: ووزه ته اوستا ښځه اوستا ځامن دخپلو ښځو سره دکښتی څخه، ددی دپاره چی تاسی واده وکی اوډیرسی نو دوی ټولو راوتل شروع کړه او وکړه نوح ﷺ ذبح دالله ﷻ دپاره اووایې خیسته دهر یوحلال حیوان څخه اودمرغیو حلالو څخه اوهغه یې ذبحه کړه دالله ﷻ درضامنتیا دپاره، اوالله ﷻ ورسره داوعده وکړه چی زه به دوباره په مزکی والاوو باندی داسی طوفان نه راولم اودخپل ددی خبری یاداښت ورکولو دپاره یې هغه (قوس) چی په وریځی کی وی هغه یاداښت ورکی، اودا هغه (قوس قزح) وی چی په دی سره دغرقیدلو څخه امان وی. بعضو داویلی دی چی داهغه قوس دی چی ډیروالی په کی نسته،یعنی داسی وریځ به نه راځی چی داولنی په شان طوفان راولی، اوبعضو داخبره کړیده چی داطوفان صرف دبابل په مځکه کی وو او نورو ځایونو ته نه دی رسیدلی. اوانکار کړی دی بعضی جاهلانو ددی څخه لکه فارس والا

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هندوالا اودوی وایی چی نه یو موږ چی تراوسه پوری موږ بادشاهی کوو دآدم ﷺ دوخت څخه تراوسه پوری پرلپسی اوداخبره کړیده کمو زنادقوو چی اتباع دشیطان دی، او دا خرافات دی ددوی دځان دطرفه اوکفردی اوجهل دی ښکاره اودا تکذیب درب دآسمانونو اودمزکو دی. اوحال داچی داخبره ټولو پیغمبرانو په تواترسره نقل کړیده په هره زمانه کی چی داطوفان په ټوله دنیاکی واقع سوی دی، اوهیڅ څوك هم نه وو پاته سوی دکافرانو څخه دوجی دقبولتیا ددعا دنوح ﷺ څخه.

ذکر دیو څو خبرو په باره دنوح عَلَيْهِ السَّلَامُ کی

دده په باره کی الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا (سورة الاسراء ۳\). ویل سوی دی چی ده به دالله ﷻ حمد بیانوی په ډوډی اواوبو کی اوپه ټولو کارونو کی.

اودارنګه ویلی دی امام احمد په نقل کولو سره دابواسامه څخه دی نقل کوی دزکریابن زائده څخه دی نقل کوی دسعید بن ابی برده څخه دی نقل کوی دانس بن مالك څخه دی وایی چی ویلی دی رسول الله ﷺ: چی الله ﷻ راضی کیږی دخپل بنده څخه په دی باندی چی کله هغه وخوری څه خوراك بیا دالله ﷻ حمد ووایی اویا وڅیښی اوبه نودالله ﷻ حمد ووایې. (۱) اودارنګه روایت ددی ذکر کړی دی مسلم اوترمذی اونسایي دحدیث دابی اسامه څخه اوښکاره خبره داده چی داشکر هغه عبادت دی چی داتړون لری دعبادات قلبیه سره اوقولیه سره اوفعلیه سره، ولی چی شکروی ددی شیانو سره.

روژه دنوح عَلَيْهِ السَّلَامُ

ابن ماجه ویلی دی په (باب صیام نوح ﷺ) کی په نقل کولو سره دسهل بن ابی سهل څخه دی نقل کوی دسعید بن مریم څخه دی نقل کوی دابن لهیعه څخه دی نقل کوی دابی جعفر بن ربیعه څخه دی نقل کوی دابی فردوس څخه دی وایی چی ما اوریدلی دی دعبد الله ابن عمر څخه چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: چی نوح ﷺ ټول کال روژه نیولی ده مګر دوه ورځی یې افطاری کوله چی هغه (وړوکی اختردی) (اوبل غټ اختردی) (۲) اودارنګه روایت ذکر کړی دی ابن ماجه دطریقی دعبدالله بن لهیعه څخه په اسناد سره اوپه لفظ سره.

اوویلی دی الطبرانی په نقل کولو سره دابو الزنباع روح بن فرج څخه دی نقل کوی دعمر بن خالد الحرانی څخه دی نقل کوی دابن لهیعه څخه دی نقل کوی دابی قتاده څخه چی دی نقل کوی دیزید بن رباح ابی الفرس څخه، چی ده اوریدلی دی دعبدالله بن عمر څخه چی

---

(۱). ددی حدیث تخریج احمد کړی دی (۳\۱۱۷) .

(۲). په سنن ابن ماجه کی په کتاب الصیام \ باب ماجاء فی صیام نوح ﷺ (۱\ ۱۷۱۴)، اوپه الزوائد کی: په اسناد ددی کی لهیعه دی اودی ضعیف دی. اوضعیف ګرځولی دی دا البانی په ضعیف الجامع الصغیر (۳۴۲۲) کی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: چی نوح علیه السلام به په دوام سره نیوله دټول کال روژه مګر دوی ورځی به یې نه نیوله چی کوچنی اختردی اوغټ اختردی، اوابراهیم علیه السلام به صرف دری ورځی روژه نیوله دهری میاشتی څخه اوباقی ټول کال به یې نه نیوله. (۱)

دنوح عَلَيْهِ السَّلَامُ حج

ویلی دی حافظ ابویعلی په نقل کولو سره دسفیان بن وکیع څخه دی نقل کوی دابی څخه دی نقل کوی دزمعه څخه اودازوی دابی صالح دی دی نقل کوی دسلمه بن دهوان څخه دی نقل کوی دعکرمه څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه چی ده ویلی دی: حج وکی رسول الله ﷺ نوبیا کله چی رالی وادی عسفان ته نوویې فرمایل چی: ابوبکره داکمه وادی ده؟ نو ده ورته ویلی چی داوادی عسفان ده نوبیا رسول الله ﷺ وفرمایل چی داهغه ځای دی چی په دی باندی نوح علیه السلام اوهود علیه السلام اوابراهیم علیه السلام تیر سوی دی پراوښانو باندی چی ځوان اوښان وه اوددوی سره خره وه چی واګی ددوی دخرما دپاڼو څخه وی. اوپرتوګ ددوی ده چپنو څخه وو اوڅادری ددوی دشړیو څخه وی، اودوی لګیا وه چی حج به یې کوی دبیت العتیق چی خانه کعبه ده (۲) اوپه دی حدیث کی غرابت دی

وصیت دنوح عَلَيْهِ السَّلَامُ خپل زوی ته

ویلی دی امام احمدپه نقل کولو سره دسلیمان بن حزب څخه دی نقل کوی دحماد بن زید څخه دی نقل کوی دصعقب بن زهیر څخه دی نقل کوی دزید بن اسلم څخه. حماد ویلی دی: چی زه داګمان کوم چی دی نقل کوی دعطاء بن یسار څخه دی نقل کوی دعبدالله بن عمر څخه دی وایی چی موږ وو درسول الله ﷺ سره نورالی یوسړی دکلی څخه چی پرهغه باندی یوه چوغه وه دسیجان چی په هغه باندی تنی وی چی ګنډل سوی وی په تار دوریښمو باندی نورسول الله ﷺ وفرمایل: چی بیشکه صاحب داستاسی ماته ورکړیده فارس بن فارس ته. یایې داسی وویل چی دا اراده لری دماتی ورکولو. اولوړ کړی دی ده هرشپونکی زوی دشپونکی لره. نودی وایی چی ونیوی رسول الله ﷺ دا سړی دغاړی څخه اوورته یې وویل چی: ایازه نه وینم په تاباندی داسی جامه چی ستاسره نه برابریږی؟ بیا یې وفرمایل چی: چی نبی دالله نوح علیه السلام کله چی دهغه دوفات وخت پوره سو نوخپل زوی ته یې وفرمایل چی: زه تاسی ته وصیت کوم ددوو شیانو اوتاسی منع کوم ددوو شیانو څخه: امر کوم تاسی ته دلااله الا الله که چیری ټوله آسمانونه اومزکی کښیوول سی په یوطرف کی او دا

---

(۱). داضعیف دی هیثمی ویلی دی: راوی ددی طبرانی دی چی دایې ذکر کړی دی په الکبیر کی، اوپه دی سند کی ابوقنان هم دی، اودازه نه پیژنم (۱۹۵\۳) اوضعیف ورته ویلی دی البانی په ضعیف دالجامع الصغیرکی (۳۴۲۵).

(۲). ددی تخریج کړی دی احمد، اوویلی دی هیثمی په المجمع کی (۲۲۰\۳)، اوروایت ددی کړی دی احمد اوپه دی کی زمعه بن صالح دی اودده په باره کی کلام دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لااله الا الله په بل اړخ کی نودابه پر درنه اوراجح وی، اودا اووه واړه آسمانونه اومزکی دا یوه ګرد دائره ده چی دا راغونډه کړی دی لااله الا الله. اوپه سبحان الله وبحمده باندی صله رحمی دهریو شی دی اوپه دی سره رزق ورکول کیږی ټولو خلګو ته. اوزه تاسی منع کوم دشرك څخه دالله ﷻ سره اودکبر څخه نودی وایی چی ماوویل یا، وویل سوه: ای دالله رسوله داشرك خومونږ پیژنو مګرداکبرڅه دی؟ چی وی زمونږ دیوه سړی دپاره ښائسته څپلی اودهغه دپاره ښکلی تسمی وی ایادی ته کبر ویل کیږی؟ نورسول الله ﷺ وفرمایل چی نه: نوبیا ورته وویل سوه چی دیوه شخص دپاره سپرلی وی چی هغه پر سپریږی ایادی ته کبر ویل کیږی نورسول الله ﷺ وفرمایل چی نه: بیاورته وویل سوه چی یوسړی ته ډیر خلګ راټولیږی اودهغه خواته ډیر خلګ ورځی نوایا دی ته کبر ویل کیږی؟ نورسول الله ﷺ وفرمایل چی نه: نوبیا ورته ماوویل یاورته وویل سوه چی ای دالله رسوله نوکبر څه ته وایې؟ نورسول الله ﷺ وفرمایل چی، حق ته ډیکه ورکول اوخلګوته په سپك نظرسره کتل، دی ته کبروایې. اوداپه اسناد صحیح سره ذکرسوی دی. اوروایت ددی کړی دی ابوالقاسم الطبرانی دحدیث دعبدالرحیم بن سلیمان څخه چی دی نقل کړی دی دمحمد بن اسحاق څخه ده نقل کړی دی دعمربن دینار څخه ده نقل کړی دی دعبدالله بن عمر څخه چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: چی وو په وصیت دنوح ﷺ کی خپل زوی ته دوی خبری. یوداچی ورته ویلی یې وه چی ددوو شیانو څخه مومنع کوم اوبل داچی ددوو شیانو امردرته کوم: اودارنګه یې ټول حدیث بیان کړی دی.

اودارنګه روایت ددی کړی دی ابوبکر البزار دابراهیم بن سعید څخه چی دی نقل کوی دابی معاویه الضریر څخه دی نقل کوی دمحمد بن اسحاق څخه دی نقل کوی دعمر بن دینار څخه اودی نقل کوی دعبدالله بن عمر بن الخطاب څخه دی نقل کوی دنبی ﷺ څخه هم په دی مخکی ذکرسوی طریقی سره (۱) اوښکاره خبره داده چی دانقل دی دعبدالله بن عمرو بن العاص څخه، لکه څنګه چی داخبره ذکر کړیده طبرانی. اوګمان کوی اهل کتاب چی نوح ﷺ کله کښتی ته وختی. نوعمر دده (۶۰۰) کاله وو،

اودامونږ مخکی ذکرکی په قول دابن عباس کی، اودایې ورسره هم زیاته کړیده چی دهغه څخه وروسته یې بیانور (۳۵۰) کاله ژوند تیرکړی دی، اوپه دی قول ددوی کی نظردی، او بیاکه جمع په منځ ددی قول او دقرآن کی نه راځی نودا بیا صرف خطاء دی ولی چی قرآن دا ذکر کړی دی چی نوح ﷺ په خپل قوم کی وروسته دبعثت څخه اومخکی دطوفان څخه

(۱). هیثمی ویلی دی په المجمع کی (۱۰\۸۴) راوی ددی البزاردی اوپه دی کی محمد بن اسحاق دی اودا مدلس دی اوثقه دی اوباقی سړی ددی روایت ټول صحیح دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰۰۰) کاله تیرکړی دی مگر (۵۰) کاله کم. بیا الله ﷻ راولیږی په دوی باندی طوفان په دی حال کی چی دوی ظالمان وه. بیا الله ﷻ ته پته ده چی ده به بیاڅومره وخت نور زندگی تیره کړی وی. پس که چیری محفوظ وو هغه چی نقل سوی دی دابن عباس څخه چی دده عمر (۴۸۰) کاله وو چی دی پیغمبر سو اوده ژوند تیرکړی دی وروسته دطوفان څخه (۳۵۰) کاله . نوپه دی ترتیب سره به دده عمر (۱۷۸۰) کاله سی. اوهرڅه چی قبر دده دی: روایت ذکرکړی دی ابن جریر اوالازرقی دعبدالرحمٰن بن سابط څخه اودارنگه دنورو تابعینو څخه په مرسل طریقی سره چی دده قبر دمسجد الحرام سره دی اودا قوی قول دی اوثابت کړی دی بعضو متاخرینو چی داپه (بقاع) نوم کلی کی دی چی نن ورځ په (کرك نوح) سره مشهوره دی. او هلته یومسجد دی چی ددی وجی څخه جوړ سوی دی.

قصه دهود ؑ

داهود بن شالخ بن ارفخشذ بن سام بن نوح ؑ دی. اوبعضو ویلی دی چی هود دعابر بن شالخ بن ارفخشذ بن سالم بن نوح ؑ دی. اوبعضو داویلی دی چی داهود بن عبدالله بن رباح الجارود بن عاد بن عوص بن ارم بن سام بن نوح ؑ دی. داذکر کړی دی ابن جریر.
او دی وو دهغه قبیلی څخه چی ورته به عاد بن سام بن نوح ویل کیدی. اودوی وه عرب چی اوسیده به په (احقاف) کی. اودا دشگو یوغردی. اوداوو په راسته اړخ دعمان او حضرت موت کی، په داسی مځکه چی دسمندرسره خواه ته وه چی ورته (الشحر) ویل کیده اوددی دوادی نوم (مغیث) وو. اودوی به ډیر په خیمو کی اوسیده داسی خیمی وی چی غټی ستنی به په کی ولاړی وی، لکه څه رنگه چی الله ﷻ فرمایلی دی: أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ (٦) إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ (سورة الفجر ۷\۶) ددی عاد څخه اولنۍ عاد مراددی یعنی عاد ارم ورڅخه مراد دی. اوهرڅه چی دوهم عاددی نودهغه ذکربه په خپل ځای کی راسی.
اوهرڅه چی اولنی عاددی نوهغه عاد ارم دی: إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ (٧) الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ، (سورة الفجر ۸\۷). یعنی په مثل دقبیلی باندی. یاپه مثل دستنو باندی. اوصحیح اولنی دی کم چی موږ په تفسیر کی ذکر کړی دی.
اوچا داویلی دی په خپل گمان سره چی (ارم) دایو ښاردی چی داڅرخی په مځکه کی، نو کله داپه شام کی وی اوکله په یمن کی وی اوکله په حجاز کی وی اوکله په نورو ځایونو کی وی. داداسی خبری دی چی په دی باندی هیڅ دلیل نسته دی.
اوپه صحیح دابن حبان کی ذکردی دابی ذر څخه په یواوږد حدیث کی چی هغه حدیث ذکر دی په باره دانبیاوو کی اوپه باره درسولانوکی په دی کی یې ویلی دی، چی ددی څخه څلور عرب دی: هوددی، اوصالح دی، اوشعیب دی، اوستا پیغمبر دی ای ابوذره یعنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

درسول الله ﷺ ځان ته اشاره وه. اودا ویل سوی دی چی هود علیه السلام اول هغه پیغمبردی چی په عربی ژبه کی یې خبری کړی دی، اوګمان کړی دی وهب بن منبه چی دده پلار اول شخص وو چی په عربی کی یې خبری کړی دی: اوبعضو داویلی دی چی نوح علیه السلام اول په عربی کی خبری کړی دی، اوویل سوی دی چی آدم علیه السلام اول په عربی کی خبری کړی دی اوداسی دنورو په ژبه کی هم ویل سوی دی. والله اعلم. اوویل کیده هغه عربانو ته چی مخکی داسماعیل علیه السلام څخه وه (عرب العاربه)، او ددوی ډیری قبیلی وی: چی دهغه څخه عاد، ثمود، جرهم، طسم، جدیس، امیم، مدین، عملاق، جاسم، قطحان، بنو یقطن، اوداسی نوری قبیلی، اوهرڅه چی (عرب مستعربه) دی نودا اولاد داسماعیل علیه السلام دی. او وو اسماعیل بن ابراهیم علیه السلام اول هغه سړی چی په عربی کی یې خبری کړی وی هغه عربی چی فصیحه اوبلیغه عربی وه او وو دی چی اخیستی یې وو داکلام دعربی دجرهم قبیلی څخه چی دحرم خواته دهاجری بی بی خواته راغلی وه. ددی بیان په خپل ځای کی تفصیلاً راځی انشاء الله ﷻ، خوالله ﷻ داعربی ددی په ژبی باندی ښه فصیحه کړه. اودغه رکم په دی باندی به تلفظ کوی رسول الله ﷺ: نومقصد داچی دعاد څخه مراد دلته اولنی عاد دی. او دامخکی هغه خلګ وه چی دطوفان څخه وروسته یې دبتانو عبادت کړی دی، اوددی دری بتان وه: صمدا، صمود، هرا. دادری بوتان وه ددوی چی دوی به یې عبادت کوی. نورا ولیږی په دوی کی الله ﷻ ورور ددوی چی هود علیه السلام دی نودوی ته یې دعوت ورکوی دالله ﷻ طرف ته. لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی وروسته ترذکر دقوم دنوح علیه السلام څخه ددوی ذکر دی او ددوی دکار چی دوی به څه کول.

الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (٦٥) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٦٦) قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٦٧) أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ (٦٨) أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (٦٩) قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٧٠) قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ (٧١) فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ (سورة الاعراف ۲۵\ ۷۲)، اوهم دارنګه الله ﷻ په بل ځای کی دنوح علیه السلام دقصی څخه وروسته داسی فرمایلی دی: ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ (٣١) فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (۳۲) وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ (۳۳) وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ (۳٤) أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ (۳۵) هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ (۳٦) إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ (۳۷) إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ (۳۸) قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُون (۳۹) قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ (٤٠) فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (سورة المومنون ۳۱\ ۴۱).

اودارنگه الله ﷻ فرمايلی دی: فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ (۱۵) فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ (سورة فصلت ۱۵\ ۱۶) .

اودارنگه الله ﷻ فرمايلی دی: وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ (٦) سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ (۷) فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ (سورة الحاقه ۲\ ۸) اودارنگه الله ﷻ فرمايلی دی په سورة الفجر کی: أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ (٦) إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ (۷) الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ (۸) وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ (۹) وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ (۱۰) الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ (۱۱) فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ (۱۲) فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ (۱۳) إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ (سورة الفجر ۲\ ۱۴) اوپه دی ټولو آيتونو باندی مونږ تفصيلی خبری کړی دی په تفسير کی په خپل خپل ځای کی اودارنگه ذکر دعاد په (سورة التوبه، ابراهيم، الفرقان، العنکبوت، ص، ق،) کی سوی دی. اودلته به اوس مونږ ذکر دقصی وکو په مجموعی طريقی سره هغه چی اضافت يې سوی دی احاديثو ته. اومخکی دامونږ ذکر کړه چی دامخکی هغه خلک وه چی دطوفان څخه يې وروسته عبادت دبتانو کړی وو. اوداپه دی قول دالله ﷻ کی ذکردی: وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً (سورة الاعراف\ ۲۹) يعنی دوی گرزول سوی وه په اهل دخپل زمانی کی ډير کلك اومضبوط خلک، اودارنگه الله ﷻ په سورة المومنون کی فرمايلی دی دی: ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ (سورة المومنون ۳۱) اودا قوم هود دی په صحيح قول سره، او بعضو داگمان کړی دی چی داثموديان مراد دی ددی قول څخه هغه استدلال کوی: فَأَخَذَتْهُمُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (سورة المومنون ۴۱) اودوی وایی چی قوم دصالح علیه السلام په سیلی سره مړه سوی دی نوددی وجی ددی څخه مراد قوم ثمود دی ولی چی قوم ثمود ته الله جل جلاله صالح علیه السلام رالیږلی وو: وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ (سورة الحاقه \۶) اوداچی ویلی دی دوی چی اجتماع راتلی سی په منځ د(چیغی) او (سیلی) کی پر دوی باندی یعنی دواړه پرراغلی دی لکه څه رنګه چی به داذکرکیږی په قصه داهل مدین والاوو کی وروسته ولی چی په هغوی باندی ډیر قسمونه دعذابونو یوځای سوی وه. بیاپه دی خبری کی اختلاف نسته چی عاد دثمود څخه مخکی تیر سوی دی، اومقصودی خبره داده چی قوم عاد داسی کافران وه چی دبتانو په عبادت کی سرکښه سوی وه نوالله جل جلاله دوی ته یوسړی راولیږی نودوی ته یې دعوت ورکوی دالله جل جلاله طرف ته نودوی دهغه تکذیب وکی او انکاریې وکی اوخلاف یې وکړه نوالله په داسی سخت عذاب سره ګرفتار کړه چی ډیر سخت عذاب وو. کله به یې چی دوی ته امر په عبادت دالله جل جلاله باندی کوی اورغبت یې ورکوی په طاعت دالله جل جلاله باندی نودوی به په جواب کی ورته ویل چی: قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (سورة الاعراف \۶۶) یعنی دوی به ورته ویل چی داته کم اړخ ته موږ رابولی نودا خولیونتوب دی اوموږ ته ته لیونی ښکاری په نسبت سره زموږ خپل کار ته چی عبادت دبتانو دی ولی چی زموږ کامیابی اورزق ددی سره تړل سوی دی، اوسره ددی څخه ته دروغ وایی چی ته الله جل جلاله موږ ته رالیږلی یې دپیغمبری ددروغو دعوه کوی: قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (سورة الاعراف \ ۶۷) یعنی ده به ورته وویل چی داسی نه ده څنګه چی تاسی ګمان کوی بلکه: أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ (سورة الاعراف \ ۶۸) یعنی زه خوتاسی ته دالله جل جلاله دپیغام بیانولو دپاره راغلی یم. اودبلاغ معنٰی داده چی ددروغو څخه صفا اودکمی زیاتی څخه هم خالی وی. اودبلاغت سره مستلزم وی فصاحت اودکلام مختصر بیانول اوپه مینځ کی فضول خبری نه شاملول. اودی دبلاغت سره دامقصد هم وو چی نصیحت وکی خپل قوم ته اوحرص یې وو په هدایت دقوم خپل باندی اودخپل قوم څخه یې په بدل کی هیڅ نه غوښتله. بلکی خالص دالله جل جلاله درضا منتیا دپاره او ددوی داصلاح دپاره به یې دعوت کوی او ددی اجربه یې نه غوښتی مګر دهغه ذات څخه چی رالیږلی یې دی ولی چی خیر ددنیا اوآخرت دواړه دهغه په لاس کی دی اوهغه ته یې ټول کار راجع کیږی. نوددی وجی څخه یې ویلی دی: يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ (سورة هود\ ۵۱) ایاستاسی دومره عقل اوتمیز نسته چی تاسی په دی باندی پوه سی چی زه تاسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رابولم هغه حق ارخ ته چی ښکاره ده اودانسان فطرت هم دادی چی په دی سره پیدا کیږی او هغه حق دین دی چی الله ﷻ په دی سره نوح ؑ هم رالیږلی وو اوهلاك کړی یې وه هغه خلګ چی ددی مخالفت یې کړی وو. اوزه چی تاسی رابولم دی حق ارخ ته اوستاسی څخه په بدله کی څه غواړم هم نه. بلکی ددی امید دهغه الله ﷻ څخه کوم چی مالك دګټی او نقصان دی، اوددی دوجی یوه (مومن) ویلی دی: اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ (۲۱) وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (سورة یٰس ۲۱\ ۲۲) اوورته وویل قوم هود چی: قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ (۵۳) إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (سورة هود \۵۳\ ۵۴) دوی به ورته وویل چی تاداسی یوکار هم ونه کی چی نمونه وار کاروی چی ستاپه رښتنوالی دلالت وکی، اوموږ هم داسی خلګ نه یو چی دخپل بتانو عبادت پریږدو صرف ستاپه تشی وینا باندی پیغمبر دڅه دلیل څخه اوپیغمبر دڅه معجزی څخه، اوموږ داګمان کووچی ته لیونی یې په هغه څه کی چی ته ورته رابلل کوی، اوزموږ په نزد داسی معلومیږی چی زموږ دی خدایانو ته لیونی کړی یې ولی چی ته زموږ خدایانو ته په سپك نظر ګوری نوزموږ خدایان تاته غوصه سوه نوته یې لیونی کړی. اوخبره ددوی په دی قول کی ذکر سویده : إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (۵٤) مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لا تُنْظِرُونِ (سورة هود ۵۴\ ۵۵) نوداسی کارونه به دوی کوله اوبیابه یې هود ؑ ته لیونی ویل اوپه دی کی به یې نقصانات راپیدا کول اوخپل خدایان یې ورته ددی مسبب ګرځول چی دازموږ خدایانو داکار کړی دی.

اوهود ؑ به دوی ته بیابیا داخبره کوله چی دوی چاته نفع اوضررنه سی رسولی اودا خو جماد دی نه په دی کی روح سته اونه په کی څه طاقت. اوکه چیری داسی وی لکه څنګه چی تاسی ګمان کوی چی دانفع اوضرر رسوی اوفتح اوکامیابی ورکوی. نوزه بری یم ددی څخه نوجوړ کی تاسی زما دپاره تدبیرونه تاسی ټول په هغه طریقو سره په کم باندی چی ستاسی وس کیږی اوڅه رنګه چی تاسی ماته ضرر راکولی سی هم په هغه طریقه ضرر راکی، اوماته یوساعت وخت هم مه راکوی اودسترګی درپ هومره وخت هم مه راکوی. او زه پرواه نه ساتم په تاسی باندی اونه څه فکر کوم په تاسی باندی اونه زه ګورم تاسی ته: إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (سورة هود\ ۵۶) یعنی ده ویل دوی ته چی ماتوکل کړی دی په هغه ذات باندی چی هغه حقدار دتوکل دی اوماڅان مضبوط کړی دی په هغه ذات پوری چی هغه نه ضائع کوی هغه سړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی په هغه پوری پناه ونیسی، اوزه تکیه نیسم دهغه ذات پوری، نوزه پرواه نه ساتم دهغه ثخه ماسوا دبل مخلوق، اونه په بل چاباندی توکل کوم اونه دبل چا عبادت کوم ماسوا دالله ﷻ ثخه. اوداخبره دهود ﷺ ددوی دپاره غټ دلیل وو چی هود ﷺ پیغمبر دی دالله ﷻ اودهغه بنده دی اودا دلیل وو په دی خبری باندی چی دوی په غلطه وه اوپه جهل اوپه باطله باندی وه ولی چی دوی ورته هیڅ قسم نقصان ونه رسوی اوهود ﷺ ته هم ددی ثخه ثه بدی محسوس نه سوه، نودی خبری دلالت وکی په رښتیا والی دهغه چی ده بیانوله دوی ته، اوبطلان دهغه چی دوی کوی عبادت دبتانو. اوهم په دی استدلال کړی وو حضرت نوح ﷺ : يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللهِ فَعَلَى اللهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ (سورة یونس\۷۱) اوهم دارنګه ویلی دی ابراهیم خلیل الله ﷺ : وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ (۸۰) وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۸۱) الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ (۸۲) وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (سورة الانعام ۸۰\ ۸۳)، وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ (۳۳) وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ (۳٤) أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ (سورة المومنون ۳۳\ ۳۵) دوی به داخبره لیری ګڼله چی الله ﷻ یوبشر پیغمبر را ولیږی. او په دی خبری کی ډیر کافران ګډ سوی دی هغه کافران چی قدیم دی اودا اوسنی هم دی، لکه ثه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ (سورة یونس \۲) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللهُ بَشَرًا رَسُولًا (۹٤) قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا (سورة الاسراء ۹۴\ ۹۵) او ددی وجی ثخه ورته هود ﷺ وفرمایل چی: أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ (سورة الاعراف\ ۲۳) یعنی داعجیبه خبره نه ده، ولی چی الله ﷻ ښه پوهیږی چی چیری خپل رسالت ولیږی. اودا قول دالله ﷻ : أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ (۳۵) هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ (۳٦) إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ (۳۷) إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ (۳۸) قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ (سورة المومنون ۳۵\۳۹) دوی به لیری ګڼل بیرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتلل اومنکره سوی وه دبیرته راولاړیدو دقبر څخه چې یووار خاوره سی، هیهات هیهات، لیری ده لیری ده داخبره اودا وعده یعنی مطلب یې داوو چې داممکنه نه ده، إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ یعنی مری به یوقوم اوژوندی کیږی به بل قوم، اوداعقیده ددهریانو ده. اوهرڅه چې عقیده ددوریه ده هغوی دا وایي چې هریو انسان راځي وروسته د(۳۰۰۰۰) کالو څخه. اوداټولی دروغ خبری دی چې دکافرانو عقیدی په منسلکی دی او داباطلی خبری دی چې په دی باندی هیڅ دلیل اوبرهان نسته مائل کیږی ددی اړخ ته عقل دهغو خلګو چې کافران دی داولاد دآدم ؑ څخه چې هیڅ عقل په کی نسته اونه دهدایت لاره پیژنی، لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ (سورة الانعام \ ۱۱۳) اودارنګه الله ﷻ ورته په بل ځای کی خطاب کړی دی اوزورنه یې ورکړی ده: أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ (۱۲۸) وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ (سورة الشعراء ۱۲۸\۱۲۹) ورته فرمایلی یې دی چې تاسی جوړوی په لوړو ځایونوکی کوټی په شان دمحلونو، اوهسی یې جوړوی حالانکی ستاسی ورته ضرورت هم نسته. ولی چې دوی به په خیمو کی اوسیدل، لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ (۷) الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ (۸) وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ (سورة الفجر ۷\ ۸) نودا عادِ ارم هغه خلګ وه چې جوړول به یې هغه ستنی چې په هغه باندی یې خیمی درولی. اوچا داسی ویلی دی چې دا (ارم) یوکلی دی دسرو زرو اودسپینو زرو اوداګرځی په ټولو ځایونو کی کله په یوملك کی وی اوکله په بل ملك وی. اودا غلطه خبره ده په دی باندی څه دلیل نسته. اودا قول دالله ﷻ : وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ، ویل سوی دی چې ددی څخه مراد قصرونه دی، اوبعضو ویلی دی چې ددی څخه دکوترو کوټنی مرادی دی، اوبعضو ویلی دی چې ددی څخه ځای داوبو مراددی دکم ځای څخه چې اوبه اخستل کیږی (لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ) یعنی په دی امید سره چې تاسی به په دی کورنو کی ډیر اوږد عمر تیروی وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ (۱۳۰) فَاتَّقُوا اللهَ وَأَطِيعُونِ (۱۳۱) وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ (۱۳۲) أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ (۱۳۳) وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۱۳۴) إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (سورة الشعراء ۱۳۰\ ۱۳۵) اودوی کافرانو ورته وویل چې: قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (سورة الاعراف\۷۰) یعنی ورته یې وویل چې ته راغلی یې ددی دپاره چې موږ یواځی عبادت دالله ﷻ وکو اومخالفت وکو دهغه څه چې زموږ پلرونو کړی دی اوهغوی چې په کم دین باندی وه هغه پریږدو؟ نوته راوله هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

عذاب چې تاسې زموږ سره وعده کړېده، اوموږ ستا خلاف کوو اوستا خبره نه منو اوستا تکذیب کوو.

لکه څنګه چې ورته دوی ویلی وه: قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ (۱۳۶) إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ (۱۳۷) وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ هرڅه چې په قرآئت دفتحی دخاء سره دی نو مراد به ددی څخه اختلاف دمخکی خلکو سی، یعنی داتاچې څه راوړی دی داتا دځان څخه جوړ کړی دی، اودا دمخکنیو کتابونو څخه را اخیستل دی. دارنګه تفسیر ددی کړی دی یوه سړی دصحابه وو څخه دتابعینو څخه.

اوهرڅه چې په ضمی دخاء اولام سره دی نومراد ددی څخه (دین) دی یعنی دادین چې موږ پر یو دادین زموږ دپلار اونیکه دین دی، اوموږ ددی څخه نه اوړو اونه په دی خپل دین کی څه بدل والی راولو، اوهمیشه به یوپه دی دین باندی کلك اومضبوط اودلته دواړه قرائتونه صحیح کیږی اولنی هم اودوهم اوپه دوهم کی دادی: وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ .

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ، (سورة الاعراف \۷۱) یعنی تاسی مستحق سواست دعذاب په دی خبری سره، ایاتاسی عبادت دبتانو مقدم کوی په عبادت دالله ﷻ باندی هغه بتان چې تاسی په خپل لاسونو باندی جوړکړی دی او دخپل ځان څخه مو ورته دخدایانو نوم ورکړی دی؟ چې دانوم ورته تاسی اوستاسی پلرونو ایښی دی، چې نه دی نازل کړی دا الله ﷻ اونه یې په دی باندی څه دلیل نازل کړی دی، او کله چې تاسی پرېښوی حق اومایل سواست باطل اړخ ته، اوتاسی ته برابره ده داخبره چې تاسی منع سی یامنع نه سی، نو وروسته انتظار کوی اوس دالله ﷻ دعذاب چې په تاسی باندی واقع کیدونکی دی، هغه عذاب چې بیانه ځی. اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ (۳۹) قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ (۴۰) فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ، (سورة المؤمنون ۳۹\ ۴۱) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۲۲) قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ (۲۳) فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (۲۴) تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ، (سورة الاحقاف ۲۲\ ۲۵) اودارنګه الله ﷻ ددی دهلاکت ذکرپه نورو ځایونوکی هم کړی دی. لکه داقول دالله ﷻ سو: فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ (سورة الاعراف \ ۷۲) اودارنګه قول دالله ﷻ : وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ (۵۸) وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ (۵۹) وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ، (سورة هود ۵۸ \ ۶۰) اولکه داقول دالله ﷻ سو: فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (سورة المومنون \ ۴۱) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۳۹) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (سورة الشعراء ۱۳۹\ ۱۴۰) اوهرڅه چی تفصیل ددی دهلاکت دی هغه الله ﷻ په دی آیت کی یې بیان کړی دی: فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (سورة الاحقاف \ ۲۴) داوو اول وخت دعذاب نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی: بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ، یعنی دواقع کیدودعذاب څخه اوهغه داقول ددوی وو: فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ، اوذکر کړی دی مفسرینو په دی ځای کی هغه خبر چی بیان کړی دی امام محمد بن اسحاق بن یساردی وایی چی: کله چی دوی انکار وکی دکفر اړخ ته دالله ﷻ څخه، نوالله ﷻ په دوی باندی تردرو کالو پوری اوبه بندی کړی یعنی باران به نه کیدی، تردی چی تنګ کړه دوی دی باران نه کیدل، نوده ویلی دی چی: کله به چی دوی ته یوکار سخت سو نودوی به بیا دالله ﷻ څخه مطالبه کوله دفراخی اودابه یې غوښتی دالله ﷻ څخه په خانه کعبه کی. ولی چی داخانه کعبه ددوی په نزد مشهوره وه دیوشی طلب کولو دپاره، اوپه هغه ځای کی به عمالیق اوسیدی چی داسلسله دعملیق بن لاوذ بن سام بن نوح ﷺ دی، او وو ددوی مشر یوسړی چی نوم یې معاویه بن بکر وو او وه دده مور دقوم دعاد څخه اونوم یې (جلهذه بنت الخیبری) وه نودا راوی وایی چی: ولیږله دی عاد یووفد چی شامل وه په کی (۷۰) کسان خانه کعبی ته ددی دپاره چی دباران دپاره دعا وغواړی، نودوی تیرسوه په معاویه بن بکر باندی په مکه کی، نودوی دهغه خواته پاته سوه تریوی میاشتی پوری، چی شراب به یې څښل اودوی ته به دوو مینزو دمعاویه سندری ویلی، اودوی وه چی رسیدلی وه دوی ته په یوه میاشت کی بیاچی کله اوږد سو ددوی دا پاته کیدل ددی خواته، او ددوی په خپل قوم باندی ترس وسو، او ددوی څخه یې حیا وکړه چی دوی ته یې دواپسی نه سو ویلی نویو شعر یې برابرکی چی په هغه کی یې ورته دتللو په باره کی ویلی وه اودوو ډموته یې ویل چی دا ورته دسندری په انداز کی ووایی نوهغه ډمو ورته داپه انداز دسندری کی وویل. نوبیا دوی ته پته ولګیده چی دوی په څه کارپسی راغلی وه، نوبیا دوی دخانه کعبی اړخ ته روان سوه او دخپل قوم دپاره یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا وغوښتله، نودعا وکړه ددوی داعی چی قیل بن عنزه وو، اوبیایې وویل چی انشاء الله دری قسمه وریځی به راځی. سپینه وریځه. اوسره اوتوره. نوبیا دی ته اواز وسو دآسمان دطرف څخه چی داته دځان دپاره خوښوی اوکه دخپل قوم دپاره نوده وویل چی توره وریځ خوښوم ولی چی په هغه کی ډیری اوبه وی، بیاورته دآسمان څخه اواز وسو چی تاخوښه کړه هغه هوا اوهغه وریځ چی ډیره ده اوهلاکونکی ده چی پاته به نه سی دعاد څخه یو هم. اونه به پریښوول کیږی پلار اونه زوی: سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا (سورة الحاقه \۷) یعنی ګرځول سوی وو په دوی باندی داسیلی (۷) ورځی پرلپسی. اوویل سوی دی چی اولنی ورځ په دی کی ورځ دجمعی وه، اوبعضو ویلی دی چی داورځ دچارشنبی وه فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ (سورة الحاقه \۷) مشابه یې ګرځولی دوی دتنو دخرما سره هغه تنی چی سرونه نه لری، اوداً ددی وجی څخه چی کله به پردوی باندی سیلی راله نوهریوه سړی به یې لوړوی اونسکور به یې غورزوی نوبدن به یې پاته کیدی بغیر دسر څخه، لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ (سورة القمر\۱۹) یعنی په ورځ سپیره کی، چی پرلپسی به وو عذاب په دوی باندی، تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ (سورة القمر\۲۰) اوبعضو ویلی دی چی داسپیره ورځ داورځ دچارشنبی وه اوبدفالی یې نیولی ده په دی سره نودوی په دی فال کی غلط سوی دی او خلاف یې کړی دی دقرآن څخه، ولی چی الله ﷻ په بل آیت کی فرمایلی دی: فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ (سورة فصلت \ ۱۲) نوددی څخه دامعلومه سوه چی دا (۸) ورځی وی پرلپسی، که چیری وی داورځی په خپله باندی سپیری نودا ټولی ورځی به بیا سپیری وی، اودا قول نه دی ذکر کړی دی هیڅ چا، مګرددی څخه مرادورځی سپیری دی په دوی باندی، اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ (سورة الذاریات\۴۱) یعنی هغه سیلی چی دخیر نتیجه نه ورکوی، ولی چی یوائی سیلی وریځ نه جوړیږی اودرختو ته هم فائده نه رسوی، بلکی داشندوی چی په نتیجه کی یې خیرنه وی، نوددی وجی څخه یې فرمایلی دی: مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ (سورة الذاریات \ ۴۲) یعنی داسی شی چی زوړوی اوختمیدونکی وی چی کاملاً فائده نه رسوی، اوداثابت سوی دی په صحیحینو کی دحدیث دشعبه څخه چی دانقل کړی دی دحکم څخه دی نقل کوی دمجاهد څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایی چی ویلی دی رسول الله ﷺ: (چی زما مدد سوی دی په صبا هوا سره چی دمشرق طرف څخه الوځی اوعادیان هلاک سوی دی په دبور سیلی سره چی دمغرب طرف څخه الوځی).

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوهرڅه چې داقول دالله ﷻ دی: وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (سورة الاحقاف \ ۲۱) نوظاهره دامعلومه سوه چې دعاد څخه مراد دلته مخکی عادیان دی، ولی چې سیاق داتقاضا کوی چې داقوم دهود ؑ دی، اودا احتمال هم لری چې ددی څخه مراد عادِ ثانی وی، اوپه دی باندی دلالت کوی هغه احادیث چې موږ ذکرکړی دی اووروسته یې ذکرکوو کم چې دحدیث دعائشهؓ څخه نقل دی. اوهرڅه چې داقول دالله ﷻ دی: فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا (سورة الاحقاف \ ۲۴) کله چې عاد ولیده داوریځ چې په فضاکی جوړیده نودوی ګمان داوکی چې داوریځ دباران ده، اومینځ کی هغه وریځ دعذاب وه، دوی عقیده درحمت پر وکړه اوهغه ددوی دپاره اجل وو، اودوی دخیر طمه ترینه وکړه اوپه مینځ کی ورته شر ورکول سو، الله ﷻ فرمایلی دی: بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ، (سورة الاحقاف \ ۲۴) یعنی دعذاب، بیایې ددی وضاحت کړی دی په دی قول سره: رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (سورة الاحقاف \ ۲۴) احتمال داکیدی سی چې دوی ته عذاب دهغه سیلی څخه رسیدلی وو کمه سیلی چې ډیره سخته وه اوډیره یخه وه، هغه سیلی چې په دوی باندی (۷) شپې مسلسل روانه وه سره د (۸) ورځو نو ددوی څخه یوتن هم پاته نسو، تردی چې په دوی پسی به داسیلی کورونو ته دننه کیدله اوغرونو ته ورپسی دننه کیدله اورا ایستل به یې اوهلاکول به یې دا عادیان، اوخراب یې کړه په دوی باندی کورونه ددوی چې مضبوط وه اوقصرونه ددوی چې ښائسته سوی وه، ولی چې دوی ځان ته غره سوی وه اودابه یې ویل چې څوك دی زموږ څخه زورور؟ نوالله ﷻ پر مسلط کی هغه شی چې ددوی څخه زورور وو، اوپه دوی باندی یې قادره کړه، اوهغه سیلی وه شنډه اودااحتمال هم لری چې داسیلی بالآخر وریځ وګرځیده نوهغه څه چې باقی پاته سوی وه نوهغوی داګمان وکی چې داوریځ درحمت ده دابه په موږ باندی را اوریږی نودهغه څخه ورلره الله ﷻ اور راپیداکی اوپه دوی باندی یې نازل کړه. لکه څه رنګه چې داذکر کړی دی یوغیر معروف شخص اودا وو په شان دهغه کم چې مدین اصحاب الضله ته رسیدلی وه، چې هغوی ته یخه سیلی اوعذاب دواړه یوځای سوی وه، سره دهغه چیغی څخه چې په سورة المومنون کی ذکرسوی دی. والله اعلم.

اونیولی دی ابن ابی حاتم په نقل کولو سره دابی څخه دی نقل کوی دمحمد بن یحیٰی بن الضریس څخه دی نقل کوی دابن فضیل څخه دی دمسلم څخه اودی نقل کوی دمجاهد څخه اودی نقل کوی دابن عمر څخه دی وایی چې فرمایلی دی رسول الله ﷺ: نه وو خلاص کړی الله ﷻ پرعادیانو باندی سیلی مګر دګوتمی هومره ځای یې خلاص کړی وو، نودا سیلی تیره سوه په دوی باندی نولوړ یې کړه دوی او ددوی چارپایان اوددوی مالونه ټول

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې څه دمزکی اوآسمان په مینځ کی وه ددوی، بیاچی کله ولیده حاضرو خلګو دعادیانو څخه دانو کلو والا ورته خپل اموال او چارپایان پرېښوولو (١) اوددی څخه صریح روایت دا دی چې مسلم ذکرکړی دی په خپل صحیح کی په نقل کولو سره دابوبکر الطاهری څخه دی نقل کوی دابن وهب څخه دی وایی چې ما اوریدلی دی دابن جریرڅخه دی نقل کوی دعطاء بن ابی رباح څخه دی نقل کوی دعائشه ؓ څخه دی وایی چې وو رسول الله ﷺ کله به یې چې ولیده سیلی نوفرمایل به یې: چې یا الله زه ستا څخه ددی دخیر سوال کوم اودهغه خیر چې په دی کی دی اودهغه خیر کم چې دی رالیږلی دی اوزه په تاسره پناه اخلم ددی دشر څخه اودهغه شر څخه چې دهغه دپاره را استول سویده اودارنګه یې ویلی دی چې کله به دآسمان رنګ بدل سو نودنبی ؑ رنګ مبارك به هم بدل سو اوکورته به ددنه کیدی او دباندی به وتی اومخ مبارك به یې راواړوی اوبیابه یې شاه کړه. بیابه چې کله باران وسو نودا تغیرات به ورڅخه لیری سوه نو عائشه رضی الله عنها ورڅخه پوښتنه وکړه چې داولی ای دالله رسوله نو ورته یې وفرمایل چې ای عائشې کیدای سی چې داپه شان دخبری دعاد سی چې هغو ویلی وه: فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا (٢) (الاحقاف\ ۲۴)، اوراوی ددی ترمذی دی اوابن ماجه اونسایې دی، دحدیث ابن جریج څخه، اودبلی طریقی څخه ویلی دی امام احمد په نقل کولو سره دهارون بن معروف څخه دی وایی چې موږ ته خبر راکړی دی عبدالله بن وهب دی وایی چې موږ ته خبر راکړی دی عمر اودا ابن الحارث دی چې ابا النضر نقل کوی دسلیمان بن یسار څخه چې دی نقل کوی دعائشه څخه چې دی فرمایلی دی، چې مانه دی لیدلی رسول الله ﷺ چې په ډکه خوله یې خندلی وی، او وو دی چې صرف تبسم به یې کوی اودا عائشه ؓ وایی چې: وو رسول الله ﷺ کله به یې چې ولیده وریځ درنه نوپه مخ مبارك کی به یې فرق راتلی نودی ورڅخه پوښتنه وکړه چې ای رسول الله داڅه وجه ده چې خلګ وریځ وګوری نوخوشحالی کوی ددی وجی چې باران کیږی، اوزه وینم تا چې ته کله وریځ وینی نوپه مخ مبارك کی موفرق راځی اوکراهیت محسوس کوی؟ نورسول الله ﷺ وفرمایل چې: ای عائشې زه بیریږم ددی خبری څخه چې په دی کی عذاب وی یقینًا عذاب ورکول سوی دی عاد ته هم په دی سیلی او وریځې سره،

---

(١). ددی حدیث تخریج کړی دی الطبرانی په الکبیر کی (۱۲\۱۳۵۵۳) او ویلی دی هیثمی په المجمع کی (۷\ ۱۱۳) راوی ددی طبرانی دی اوپه دی سندکی مسلم الملالی دی اودا ضعیف راوی دی.

(٢). ددی حدیث تخریج مسلم کړی دی: په کتاب الاستقاء، باب التعوذ عند رویة الریح والغیم والفرح بالمطر (۲\ ۱۹۲) اوترمذی په کتاب الدعوات کی، باب مایقول اذاحاجت الریح (۵\ ۳۴۴۹) اودارنګه ابوعیسٰی دانقل کړی دی اوپه دی باب کی ابی بن کعب دی، اوداحدیث حسن دی اوابن ماجه په کتاب الدعاء ، باب مایدعوبه الرجل اذا راي السحاب والمطر (۲\۳۸۹۱).

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکله چی قوم عاد داوریځ ولیده نوویل یې چی داوریځ پرموږ باندی را اوریدونکی ده [۱] نودا حدیث په شان دصریح دی په تغایر ددواړو قصوکی لکه څه رنګه چی دی ته اشاره کړیده موږ په تیرسوی بحث کی، نوبنا په دی قول سره مراد دهغه قصی څخه چی په سورة الاحقاف کی ذکر سویده عادِ ثانی یعنی دوهم عاد به ورڅخه مراد وی او دباقی قصو څخه چی ذکر سوی دی عاد اول به مراد وی.

اودارنګه روایت ددی ذکر کړی دی مسلم دهارون بن معروف څخه، اوتخریج ددی کړی دی امام بخاری اوابو داود دحدیث دابن وهب څخه. اومخکی ذکر کړی دی موږ حج دهود ﷺ دنوح ﷺ دحج سره. اوروایت نقل کړی دی امیر المومنین علی بن ابی طالب ﷺ چی ده ذکرکړی دی صفت دقبر دده چی داپه یمن کی دی، اونورو داویلی دی چی داپه دمشق کی دی اوپه جامع ددی دمشق کی یوه احاطه ده چی دوی ګمان دقبر دهود ﷺ پر کوی. والله اعلم.

قصه دصالح ﷺ چی نبی دبنی ثمود دی

بنی ثمود یوه مشهوره قبیله ده، چی دوی ته ثمود ویل کیږی دا ددوی دنیکه نوم وو دی ورور دجدیس وو، اودا دواړه ځامن دعاثر بن ارم بن سام بن نوح ﷺ دی.

اودا وه عرب اصل عرب چی عاربه ورته ویل کیږی اودوی دحجر په مقام کی اوسیدله چی داپه مینځ دحجاز اوتبوك کی دی، اوپه دوی باندی رسول الله ﷺ تیر سوی وو په دی حال چی نبی ﷺ روان وو تبوك ته او دده سره مسلمانان وه.

اودوی وه وروسته دقوم عاد څخه، اودوی به هم دبتانو عبادت کوی. نوالله ﷻ په دوی کی یوسړی راولیږی چی هغه دالله دبنده اودهغه رسول وو: صالح بن عبید بن ماسح بن عبید ابن حادر بن ثمود بن عاثر بن ارم بن نوح ﷺ. نوده دعوت ورکوی دوی ته دالله ﷻ دعبادت طرف ته اودوی به یې منع کوله دعبادت دبتانو څخه اوشرك کولو څخه. نوڅه خلګو په ده باندی ایمان راوړی اواکثریت کافران سوه اوانکار یې وکی هم په قول سره اوهم په فعل سره، اواراده یې وکړه دده دقتل، اودوی قتل کړه هغه اوښه چی دوی ته الله ﷻ معجزه رالیږلی وه. نوالله ﷻ ونیوله دوی په داسی عذاب چی دهغه څخه خلاصی نسته. لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ

---

(۱). ددی حدیث تخریج احمد کړی دی (۲\ ۲۲) اوامام بخاری په کتاب التفسیر کی، سورة الاحقاف، باب (فلما رواه عارضا) الایه (۸\ ۴۸۲۹، ۴۸۲۸)، اومسلم په کتاب الاستقاء کی، باب التعوذ عند روية الريح والغيم والفرح بالمطر (۲\ ۱۹۲) او ابوداود په کتاب السنة، باب مایقول اذاهاجت الريح (۱۴\ ۵۰۹۸).

(c) ketabton.com: The Digital Library

عَذَابٌ أَلِيمٌ (۷۳) وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (۷٤) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ (۷٥) قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (۷٦) فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (۷۷) فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (۷۸) فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ (سورة الاعراف ۷۳\ ۷۹) .

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ (٦١) قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ (٦٢) قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ (٦٣) وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ (٦٤) فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ (٦٥) فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ (٦٦) وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ (٦٧) كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ (سورة هود ۲۱\ ۲۸) .

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ (١٤١) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ (١٤٢) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (١٤٣) فَاتَّقُوا اللهَ وَأَطِيعُونِ (١٤٤) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٤٥) أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ (١٤٦) فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (١٤٧) وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ (١٤٨) وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ (١٤٩) فَاتَّقُوا اللهَ وَأَطِيعُونِ (١٥٠) وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ (١٥١) الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ (١٥٢) قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ (١٥٣) مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (١٥٤) قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ (١٥٥) وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ (١٥٦) فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ (١٥٧) فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (١٥٨) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (سورة الشعراء ۱۴۱\ ۱۵۹) .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ (٤٥) قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (٤٦) قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ (٤٧) وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ (٤٨) قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (٤٩) وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (٥٠) فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ (٥١) فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (٥٢) وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (سورة النمل ۴۵\ ۵۳)

اوډیر داسی نور ځایونه دی په قرآن کریم کی چی دادواړه قومونه یې یوځای ذکرکړی دی (عاد ثمود) لکه څه رنګه چی په سورة براءة کی اوپه سورة ابراهیم کی اوالفرقان کی او سورة ص کی اوسورة ق کی اوالنجم کی اوالفجر کی. اوویل سوی دی چی ددی دواړو قومونو په باره کی اهل کتابو ته څه علم نسته اونه دهغوی په تورات کی ددی په باره کی څه ذکر سوی دی. لیکن په قرآن کی داذکر سوی دی چی موسٰی ﷺ دوی ته ددی په باره کی خبر ورکړی دی. لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی په سورة ابراهیم کی: وَقَالَ مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ (٨) أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ (سورة ابراهیم ۸\ ۹) ددی څخه دامعلومه سوه چی دوی ته موسٰی ﷺ ددی په باره کی خبر ورکړی وو، خوددی وجی چی دادواړه قومونه اهل عرب وه نو ددوی په یادابنت کی په صحیح طریقی سره پاته نه وه او ددوی څخه یې تاریخ هیرسو. که څه هم ددی دواړو قومونو قصه مشهوره وه دموسٰی ﷺ په دور کی خو وروسته بیا ددوی څخه هیره سوه اوددی په باره کی موږ په تفسیرکی خبری کړی دی هغه ته رجوع وکی. ولله الحمد. اومقصود دلته بیان دقصی دصالح ﷺ دی اودهغه دبیچ کولو طریقه چی هغه څه رنګه الله ﷻ خوندی کی دعذاب څخه اودهغه قوم یې څه رنګه هلاك کی کمو چی دهغه مخالفت کړی وو.

اومخکی موږ داخبره ذکرکړه چی دوی عرب وه، اودوی وروسته دعاد څخه وه دوی ته نبی ددوی وفرمایل چی: وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٧٣) وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (سورة الاعراف ۷۳\ ۷۴) یعنی الله ﷻ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسی یې خلفاء ګرځولی یاست وروسته دعاد څخه چې تاسی دهغه څخه عبرت واخلی او تاسی ته یې مځکه نرمه ګرځولی ده چې تاسی قصرونه په کی جوړوی: وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا یعنی تاسی یې هوښیار ګرځولی یاست په جوړولو ددی کی اوپه برابرولو ددی کی. نو تاسی دالله ﷻ شکر وکاړی په عبادت دهغه باندی اوپه عمل صالح باندی اوپه شرك نه کولو باندی، اوتاسی ځانونه لیری ساتی دمخالفت دهغه دعبادت اوطاعت څخه، ولی چې ددی مخالفت عذاب ډیر سخت وی. اوددی وجی څخه یې ورته په دی قول سره وعظ او نصیحت کړی دی: فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۱۴۷) وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ، (سورة الشعراء ۱۴۲\ ۱۴۸) یعنی تاسی به پریښول کیږی دلته په امن سره په دی میوو کی اوپه دی ښائسته باغونوکی: وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ (۱۴۹) فَاتَّقُوا اللهَ وَأَطِيعُونِ (۱۵۰) وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ (۱۵۱) الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ (سورة الشعراء ۱۴۹\ ۱۵۲). اودایې ورته هم ویلی دی: قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا (سورة هود\۲۱) یعنی هغه ذات دی چې تاسی یې پیداکړی یاست اوستاسی خلقت یې په مځکه کړی دی، اوتاسی یې ګرځولی یاست ددی جوړونکی اوتاسی ته یې درکړی دی ددی میوی اوکروندی، نوهغه خالق دی اورازق دی، هغه لائق اومستحق دعبادت دی اوغیر دهغه څخه هیڅ څوك مستحق دعبادت نه دی: فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ (سورة هود\۲۱) یعنی تاسی لیری سی دهغه څخه چې تاسی یې عبادت کوی اوخاص دالله ﷻ طرف ته رجوع وکی، هغه ذات یې ستاسی څخه قبلوی اوتاسی ته بخښنه هم کوی: إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ (سورة هود\۲۱)، قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا (سورة هود\ ۲۲) یعنی دوی ویل چې ستا څخه خوزموږ داطمع وه چې ته به عقل مندیې مخکی ددی خبری څخه، اوداستا دعوت چې یوائې عبادت دالله وکو اوهغه بتان چې زموږ پلار اونیکه یې عبادت کوی هغه ټول پریږدو اودهغه څخه واوړو، اوددی وجی څخه دوی وویل: أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ (سورة هود \ ۲۲) قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ (سورة هود\۲۳) دا نرموالی دلهجی دصالح عليه السلام دی دوی ته اوپه ښه طریقی سره راتګ دی دوی ته او ددعوت ښه طریقه ده. یعنی ستاسی څه ګمان دی په باره دهغه قول کی چې زه یې تاسی ته کوم؟ او ستاسی به څه عذروی دالله ﷻ خواته په ورځ دقیامت باندی؟ اوتاسی به څوك خلاصوی دهغه دعذاب څخه اوحال دادی چې تاسی مامنع کوی ددی کارڅخه اوزما دعوت ته دبطلان په نظر ګوری ؟ اوزما دپاره داممکنه نه ده چې زه دالاره پریږدم ولی چې داپه ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندی واجب دی، اوکه چیری زه داپریږدم نوپه تاسی کی یوهم داقدرت نه لری چی ما دالله ﷻ دعذاب څخه خلاص کی. نوزه به ترهغه دادعوت تاسی ته کوم ترڅوچی الله ﷻ زما او ستاسی ترمینځ فیصله ونکړی، او دوی ورته داهم ویلی دی: قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ (سورة الشعراء\۱۵۳). یعنی په تاباندی جادو سوی دی اوته په خپلو خبرو باندی نه پوهیږی چی ته څه وایی اوکمی خبری کوی چی موږ دالله ﷻ عبادت په یوائی والی سره وکو اوهغه نور بتان چی زموږ پلار اونیکه یې عبادت کړی وو هغه ټول پریږدو. داقول دجمهورو دی، اودی وایی چی دمسحرین څخه مراد مسحورون دی یعنی په چاچی جادو سوی وی، اوبعضی وایی چی دمسحرین څخه مراد هغه دی چی دچا ځان ته جلا رایه وی. لکه څه رنګه چی ویل سوی دی (انما انت بشرله سحر) یعنی ته داسی سړی یې چی ستا دپاره جلا رایه اوسوچ دی چی دنورو څخه مختلف وی. په دی کی اولنی قول راجح دی ددی قول دوجی څخه: مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا (سورة الشعراء \ ۱۵۴) اودا قول ددوی: فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (سورة الشعراء ۱۵۴) یعنی دوی دده څخه سوال وکی چی داسی یوه معجزه راوړی چی هغه دده پرصدق باندی دلالت وکی: قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ (۱۵۵) وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ (سورة الشعراء ۱۵۵\۱۵۶) اودارنګه یې ورته وویل: قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (سورة الاعراف \ ۷۳).

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا (سورة الاسراء \۵۹) اوذکر کړی دی مفسرینو چی یوه ورځ ثمودیان په خپل عبادت ګاه کی ناست وه چی صالح ؑ ورته رالی اودعوت یې ورته شروع کی نوهغوی ورته وویل چی ته موږ ته ددی ډبری څخه اوښه جوړه کړه نوموږ به ستاخبره ومنو اواشاره یې وکړه هغه ډبری ته چی ددی ډبری څخه. اودهغه اوښی صفات یې ورته وښوول چی داسی اوښه وی اوداسی اوښه دی وی اودا یې ورته هم وویل چی دلسمی اوښه وی اواوږده وی، نوصالح ؑ ورته وویل چی که زه تاسی ته دغه اوښه پیدا کړم سره دهغو صفتونو چی تاسی ذکر کړه نوتاسی به بیا ایمان راوړی او زما تصدیق به کوی نوټولوپه جواب کی وویل چی هو! نو دټولو څخه یې لوظونه واخیستل اوبیا دخپل لمانځه په ځای کی ودریدی او الله تعالی ته یې لمونځ وکی اوبیا یې دعا وغوښتله دالله ﷻ څخه چی ددوی دا سوال پوره کړی، نو الله ﷻ امر وکی دې ډبری ته چی ددې څخه دی اوښه دلسمی جوړه سی په هغه شکل چی دوی غوښتی وه اوپه هغه صفتونو سره چی دوی غوښتی وه، نو کله چی دوی ولیدی دا عجیبه کار او دا دلیل چی دوی یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتنه کړې وه نو ډېرو ایمان راوړی اولږ پکښې پرځپل کفر او ګمراهی باندی روان وه.
نو ددی دوجی الله ﷻ وفرمایل (فَظَلَمُواْ بِهَا) چې دوی انکار وکی اوظلم یې وکی په دی باندی اودحق تابعداری یې ونه کړه په سبب ددی اوښی باندی، اوهغه خلګو چې ایمان راوړی وو دهغه مشر جندع بن عمر وبن محلاه بن لبید بن جواس وو اودی وو دمشرانو ددوی څخه اودا مشرف سو په اسلام سره اودانورچې داسلام څخه یې ځان لیری کی ذؤاب بن عمر بن لبید وو او الحباب ددوی دبتانو مشر وو، اورباب بن صعر بن جلمس هم ددوی دبتانو مشر وو. او ددی وجی څخه ورته وفرمایل صالح ﷺ (هَٰذِهِ نَاقَةُ اللهِ) (سورة هود\ ۲۴) ددی اضافت کړی دی الله ﷻ دځان طرف ته دوجی دتعظیم او تشریف ددوی.
لکه قول په شان دبیت الله، عبدالله (لَكُمْ ءَايَةً) (سورة هود \ ۲۴) یعنی دادلیل دی په دی رښتینوالی ددی خبر کم چې ماتاسی ته راوړی دی: فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ (سورة هود \ ۲۴) نو ددوی سره یې په دی خبری باندی اتفاق وسو چې دابه پرمځکه باندی ګرځی چې کم ځای یې خوښ وی اودی ته به څوك ضررنه رسوی اویوه ورځ به دا اوبه چښی اوپه بله ورځ به داقوم نو دی قوم به ددوو ورځو اوبه ځان ته را اخیستلی ولی چې یوه ورځ به پکښې ددی نمبر وو. اودا ویل سوی دی چې دوی به ددی دشیدو څخه هغومره څکل چې په څومره به یې کفایت کیده، نوددی دوجی الله ﷻ فرمایلی دی: لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ (سورة الشعراء \ ۱۵۵) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ (سورة القمر \ ۲۷) یعنی دایو امتحان دی په دوی باندی چې دوی ایمان راوړی اوکه نه؟ اوالله ﷻ ښه پوهیږی ددوی په کړو باندی (فَارْتَقِبْهُمْ) (سورة القمر \ ۲۷) یعنی ته انتظار کوه اوګوره چې ددوی سره څه کیږی (وَاصْطَبِرْ) (سورة القمر \ ۲۷) یعنی ته صبر وکه ددوی پردی تکلیفونو باندی داکم تکلیفونه چې تاته در رسوی وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ (سورة القمر \ ۲۸).
کله چې اوږده سوه په دوی باندی داخبره نو راجمع سوه ددوی علماء اواتفاق یې وکی ددی اوښی په ذبحه کولو باندی، چې ددی څخه په ارام سی اواوبه ورته پریمانه سی، اوشیطان ورته داکارښه ښکاره کی، الله ﷻ فرمایلی دی: فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (سورة الاعراف \ ۷۷) او ووهغه سړی ددوی څخه چې ددی په قتل باندی یې ابتداء وکړه رئیس ددوی: قدار بن سالف بن جندع، اودی وو سور اوژړ. اودی وو ارمونی دزنا څخه پیدا سوی وو اوپه کور دسالف کی پیدا سوی وو، اودی وو زوی دیوه سړی چې نوم یې صیبان وو او وو دده داکار په اتفاق دټولو، نوددی دوجی ددا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار نسبت کړی دی ټولو ده ته. اوذکر کړی دی ابن جریر اوداسی نورو مفسرینو: چی دوو ښځو دثمودیانو څخه چی دیوی نوم (صدوق) وه لور دالمحیا بن رهیر بن المختار او وه ډیر مالداره اوجائیداد والا، اودا وه په نکاح دیوه سړی کی چی هغه ایمان راوړی وو نودی ځان جلا کړه ددی سړی څخه اوبیایې ځان دخپل کاکا زوی ته وړاندی کی چی نوم یې (مصرع) وو اوورته یې وویل چی زه درسره واده کوم په دی شرط باندی چی دا اوښه ذبحه کړی. اوددی بلی ښځی نوم (عنیزه) وه لور دغنیم بن مجلز. اوددی اسم کنیه ام غنم وه اودا بوډی وه اوکافره وه، چی ددی څلوری وی دذواب بن عمر څخه چی دایو رئیس وو ددوی نودې واړندی کی خپل څلور واړه لورانی قداربن سالف ته په دی شرط سره چی دی دې هغه اوښه ذبحه کړی نوبیاچی دده کمه یوه انجلی په دی څلورو واړو کی خوښه سی نوهغه به ورلره ورکوی، نودی دواړو سړو اراده وکړه ددی دذبحه کولو اوپه خپل قوم کی یې پیل وکړه ددی خبری نو (۷) کسان ورسره نور هم ملګری سو اوټول (۹) کسان سوه.

لکه څنګه چی په دی قول دالله ﷻ کی ذکرسوی دی: وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الأَرْضِ وَلا يُصْلِحُونَ (سورة النمل \ ۴۸) اودی دواړو په نورو قبیلو کی هم داخبره خپره کړه نوټولو خلګو ورته ددی کار ترغیب ورکوی تردی چی دا اوښه یې مړه کړه اول مصرع په خپل غشی باندی وویشتله اوتر هغه وروسته ورپسی دوی ټولو منډی وهلی تردی چی قدار بن سالف پر رامخکی سو اودمری هډوکی یې ور ووهی نودا اوښه پرمخکه باندی پریوته اومړه سوه اوروایت ددی ذکر کړی دی عبد الرزاق دمعمر څخه چی دی وایی دهغه شخص څخه چی هغه دحسن څخه ده اوریدلی دی چی ده وویل: ای ربه زما! زما مور چیری ده؟ اوبیا هم په هغه ډبری کی دننه سوه اوپه هغه کی ورکه سوه.

اوبعضو داویلی دی چی دوی ورپسی وه تردی چی ذبحه یې کړه. الله ﷻ فرمایلی دی: فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ (۲۹) فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ (سورة القمر ۲۹\۳۰) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا (۱۲) فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللهِ نَاقَةَ اللهِ وَسُقْيَاهَا (سورة الشمس ۱۲\ ۱۳) یعنی ددی کار څخه منع سی: فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا (۱٤) وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا (سورة الشمس ۱۴\ ۱۵) .

ویلی دی امام احمد په نقل کولو سره دعبدالله بن نمیر څخه دی نقل کوی دهشام څخه دی نقل کوی دابو عروه څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی نقل کوی دزمعه څخه دی وایی چی خطاب وکی رسول الله ﷺ نوذکریې وکی داوښی اودهغه سړی چی دایې ذبحه کړی وه نو ویې فرمایل (اِذِنْبَعَثَ اَشْقٰهَا) یعنی را ولاړیدی دی ته هغه بدبخته ددوی اومشر ددوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اطاعت به یې کیدی. لکه ابی زمعه سو (۱)، اوتخریج ددی کړی دی دواړو دحدیث دهشام څخه هم په دی طریقی سره. اودارنګه محمد بن اسحاق ویلی دی په نقل کولو سره دیزید بن محمد بن خشیم څخه دی نقل کوی دمحمد بن کعب څخه دی نقل کوی دمحمد بن خثیم بن یزید څخه دی نقل کوی دعمار بن یاسر څخه دی وایی چې فرمایلی دی رسول الله ﷺ: ایا زه تاسی ته خبرنه درکوم په باره دډیر بدبخته سړی کی؟ نوصحابوو وویل چې ولی نه ای دالله رسوله. نووی فرمایل چې، یو ددوی څخه احیمر ثمودی دی هغه چې اوښه یې ذبحه کړی وه اودوهم هغه چې تابه وهی ای علی رضي الله عنه (۲) راوی ددی ابی حاتم دی.
اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (سورة الاعراف \ ۷۷) نودوی اظهار دکفروکی په دی وجوهوسره، یوداچې خلاف یې وکی دالله ﷻ اودهغه دپیغمبرپه نافرمانی کولوسره اودهغه خبری په نه منلو سره اوپه ذبحه کولو سره داوښی چې هغه ورته الله ﷻ یوه معجزه رالیږلی وه، اوبل داچې دوی په ځان باندی دعذاب تیزی وکړه نودوی مستحق سوه دعذاب په دوو وجوهو سره یوداچې په دوی باندی شرط ایښوول سوی وو چې دی اوښی ته به ضررنه رسوی اودوهم داچې دوی په خپله دعذاب راتلل وغوښتل: اوبل داچې دوی تکذیب دپیغمبر وکی سره ددی چې هغه ورلره معجزه پیش کړه دخپل نبوت اودخپل صداقت، اودوی ته داپته وه چې دارښتنی نبی دی خودوی مجبوره کړی وو ددوی هغه کلك کفر اوګمراهی اوضد په لیری والی دحق څخه او دواقع کیدلو دعذاب څخه پردوی باندی. الله ﷻ فرمایلی: فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي

---

(۱). ددی حدیث تخریج امام احمد کړی دی (۴\ ۱۷) اوامام بخاری په کتاب التفسیرکی. سورة الشمس وضحاها (۸\ ۴۹۴۲) اومسلم په کتاب صفت الجنة کی. باب جهنم اعاذنا الله منها (۱۷\ ۱۸۷\ ۱۸۸) اوترمذی په کتاب تفسیر القرآن کی، باب سورة الشمس وضحاها (۵\ ۳۳۴۳) دطریقی دهارون بن اسحاق الهمدانی څخه دی نقل کوی دعبده څخه دی نقل کوی دهشام څخه، اوابو عیسیٰ ویلی دی چې داحدیث حسن دی اوصحیح دی.
ددی حدیث تخریج احمد کړی دی (۴\ ۲۶۳) دطریقی دعلی بن بحر څخه دی نقل کوی دعیسیٰ بن یونس څخه دی نقل کوی دمحمد بن اسحاق څخه دی نقل کوی دیزید بن محمد بن خیشم څخه دی نقل کوی دمحمد بن کعب القرظی څخه دی نقل کوی دمحمد بن خیشم المحاربی څخه دی نقل کوی دعماربن یاسر څخه هم په دی طریقی سره اوهیثمی ویلی دی په المجمع کی (۹\ ۱۳۶) راوی ددی احمددی اوامام الطبرانی دی اوحاکم ویلی دی په مستدرك کی (۳\ ۱۴۰\ ۱۴۱) داحدیث حسن صحیح دی په شرط دمسلم سره. اوموافقت ورسره کړی دی
(۲). ددی حدیث تخریج احمد کړی دی (۴\ ۲۶۳) دطریقی دعلی بن بحر څخه دی نقل کوی دعیسیٰ بن یونس څخه دی نقل کوی دمحمد بن اسحاق څخه دی نقل کوی دیزید بن محمد بن خیشم څخه دی نقل کوی دمحمد بن کعب القرظی څخه دی نقل کوی دمحمد بن خیشم المحاربی څخه دی نقل کوی دعماربن یاسر څخه هم په دی طریقی سره اوهیثمی ویلی دی په المجمع کی (۹\ ۱۳۶) راوی ددی احمددی اوامام الطبرانی دی اوحاکم ویلی دی په مستدرك کی (۳\ ۱۴۰\ ۱۴۱) داحدیث حسن صحیح دی په شرط دمسلم سره. اوموافقت ورسره کړی دی امام ذهبی رحمه الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ (سورة هود \ ۶۵) اودوی داخبره ذکر کړیده چی اول ذبحه کوونکی ددی اوښی قداربن سالف دی (لعنة الله علیه) نودوی زخمی کړه دا اوښه او بیایې دواړه مخکنی پښی ور ووهلی نوبیا دا پریوته په مځکه باندی بیادی نورو ورته را منډه کړه اوهر یوورته دخپل توری سره ورنژدی کیدی اوغوښی به یې ورڅخه پرېکولی تر دی چی ددی اوښی بچی راښکاره سو اوده ولیده چی دمور څخه یې غوښه پری کیدله نو دی وتښتیدی اودغره سرته وختی اودری واره یې چغه ووهل نوددی وجی ورته وویل صالح عليه السلام : تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ یعنی ددی ورځی څخه ماسوا په کمه ورځ چی ورته ده داخبره وکړه، نودوی دده سره په دی وعدی کی هم دوکه وکړه پرضرر سربیره یې قتل هم کړه او دمخکی څخه یې ددی دقتل اراده کړی وه: قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ (سورة النمل \ ۴۸)، اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۵۰) فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ (۵۱) فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۵۲) وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ، (سورة النمل ۵۰\ ۵۳) اودارنګه په دوی باندی الله ﷻ دآسمان څخه کاڼی واورول اودوی یې ډیر په تیزی سره هلاك کړه ولی چی دوی دصالح عليه السلام دقتل اراده هم کړی وه اوکله چی داثمودیان دپنجشنبی په ورځ سهار راولاړیده نوداورځ ددوی دپاره داجل وه کله چی ماښام سو نوټولوپه جمع سره دا اواز وکی چی یوه ورځ داجل تیره سوه اومخونه ددوی ژړ وه اوبیاچی کله په دوهم سهار راولاړیده په ورځ دجمعی باندی نومخونه ددوی سره وه دبیری دلاسه، بیاچی کله ماښام سو نواواز وکی دوی چی یوه ورځ داجل اونیته یې تیره سوه بیاچی کله دخالی په سهار راولاړیده نو ددوی مخونه تور ګرځیدلی وه بیاچی کله ماښام سو نوکرار وویل چی یوه ورځ بله دنیتی تیره سوه. بیاچی کله دوی دیك شنبی په سهار راولاړیده نودوی ناست وه اوددی خبری انتظار یې کوی چی عذاب به کله راځی اودکم اړخ څخه به راځی. اونه به پوهیده چی ددوی سره به څه معامله کول کیږی کله چی لمر راوختی نوپه دوی باندی یوه سیلی راله دلوړی څخه اوپه دوی باندی رپه ولګیده دکښته اړخ څخه نودټولو روحونه خولی ته راورسیده او حرکات سکنات هرڅه جام سوه اوازونه بندسوه اوحقائق راښکاره سوه، نوصبا کړه دوی په خپلو کورونو کی تش بدنونه یعنی بدن به پروت وو خوروح به په کی نه وو اوحرکت به یې نسوای کولی نومفسرینو داویلی دی چی ددوی څخه هیڅ څوك هم پاته نه سو مګر یوه مینځه چی نوم یې (کلبه) وه اودا ډیره سخته دښمنه وه دصالح عليه السلام اودده سره یې ډیر بغض ساتی، نودی چی کله عذاب ولیدی نودا وتښتیده اودعربو یوی بلی ډلی ته ولاړه اوهغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته یې خبورکی دخپل قوم دعذاب په باره کی نوهلته یې طلب داوبو وکی نواوبه یې چې وچښلی نومړه سوه. الله ﷻ فرمایلی دی (كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَآ) (سورة هود \ ۲۸) یعنی دوی داسی ښکاریده لکه چې چیری هم دوی په عیش اوعشرت اودفراخی او دخوشحالی ژوند نه وی تیرکړی: أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ (سورة هود\ ۲۸) یعنی اواز دوی ته وسو په ژبه دقدرت سره. اودارنګه ذکر کړیدی امام احمد په نقل کولو سره دعبد الرزاق څخه دی نقل کوی دمعمر څخه دی نقل کوی دعبدالله څخه دی نقل کوی دعثمان څخه دی نقل کوی دخیثم څخه دی نقل کوی دابی الزبیر څخه دی نقل کوی دجابر څخه دی وایی چې کله نبی ﷺ تیرسو په یوی ډبری باندی نوویې ویل چې تاسی دمعجزو سوال مه کوی ولی چې ددی معجزی سوال کړی وو قوم دصالح ﷺ یعنی داوښی. چې هغه ددی شی څخه پیدا سوی وه اوددی څخه راوتلی وه، نودهغه قوم دالله ﷻ دخبری انکار وکی اونافرمانی یې وکړه اوهغه اوښه یې ذبحه کړه، اودوی وه چې چښل به یې یوه ورځ خپلی اوبه اوپه بله ورځ به یې ددی اوښی شیدی چښلی نودوی دا اوښه ذبحه کړه نوالله ﷻ راونیول دوی په داسی عذاب سره چې پرمخ دمزکی ددوی څخه یوتن هم پاته نه سو مګر یوسړی پاته سوی ووچې هغه په حرم کی وو، نو وویل سوه چې ای دالله رسوله هغه څوك وو نونبی ﷺ وفرمایل چې هغه ابو رغال وو کله چې دی دحرم څخه راووتی نوده ته هم داعذاب وررسیدی (۱) اوداحدیث یې په شرط دمسلم سره ذکر کړی دی اودا حدیث په کتب السنة کی نه دی ذکر سوی.

اودارنګه عبدالرزاق ویلی دی په نقل دمعمر څخه دی وایی چې ماته خبر راکړی دی اسماعیل بن امیه چې نبی ﷺ تیرسو په قبر دابو رغال باندی، نووی فرمایل: چې تاسی ته پته سته چې داڅوك دی؟ نودوی وویل چې الله ﷻ اودهغه رسول ته پته سته نونبی ﷺ وفرمایل چې داقبر دابی رغال دی، دایوسړی دی دقوم دثمود څخه، دی وو په حرم کی نو دحرم دوجی څخه دی دعذاب څخه بچ سو، نوکله چې دی دحرم څخه راووتی نوپه عذاب کی ګیرسو نوهلته بیا دفن سو، اودده سره دیوسرو زرو څانګه هم دفن سوه، نویو قوم رالی اوپه خپلو تورو سره یې دده تلاش وکی او دده قبر یې وکیندی او هغه دسروزرو څانګه یې ورڅخه را وایسته (۲) دانقل دی دعبد الرزاق څخه هغه نقل کوی دمعمر څخه هغه نقل کوی

(۱). ددی حدیث تخریج احمد کړی دی (۳\ ۲۹۲) اوهیثمی ویلی دی په المجمع کی (۷\ ۵۰) راوی ددی احمد دی او البزار دی اوطبرانی دانقل کړی دی په الاوسط کی اودارنګه یې نقل کړی دی په (۷\ ۳۸) اوحاکم په مستدرك کی (لکه\ ۳۲۰) اودایې ویلی دی چې داحدیث حسن صحیح دی اودواړو امامانو ددی تخریج نه دی کړی اوموافقت دده سره کړی دی امام الذهبی (۵\ ۵۲۷) اوپه دی باندی یې سکوت کړی دی اوذهبی داذکرکړی دی په شرط دمسلم باندی.

(۲). مصنف دعبدالرزاق (۲۰۹۸۹۱۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالزهری څخه: ابورغال ابوثقیف دی، اودا مرسل دی ددی وجی څخه.
اودارنګه بل روایت متصل ذکرسوی دی چی نقل کړی دی محمد بن اسحاق په سیرت کی داسماعیل بن امیه څخه دی نقل کوی دبجیربن ابی بجیر څخه، دی وایی چی ماوریدلی دی دعبدالله بن عمر څخه دی وایی چی ماوریدلی دی درسول الله ﷺ څخه کله چی موږ دطائف خوا ته ووتلو نوموږ تیر سو په یوقبر باندی، نورسول الله ﷺ وفرمایل چی: داقبر دابی رغال دی او دده اسم کنیه ثقیف دی.
اودی وو دقوم ثمود څخه او داجرم وو چی دی یې خلاص کړی وای دعذاب څخه نوکله چی دی راووتی ددی حرم څخه نوپه ده باندی داعذاب رالی کم چی دده په قوم باندی راغلی وو په دی ځای باندی اوبیا دفن سوی هم په دی ځای کی وو اودا یې هم ذکر کړیده چی دده سره دسرو زرو څانګه دفن سویده، که چیری تاسی هغه را وکیندی نوهغه څانګه به ورسره پیداکی. نوخلګو دهغه تلاش وکی نویې را وایسته دا څانګه (١) اودا قول دالله ﷻ: فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ (سورة الاعراف ۷۹) داخبر دی په باره دصالح ؑ کی، چی دی کله دخپل قوم څخه تلی نوهغوی ته یې دا وویل چی تاسی ته ما پوره دعوت درکی خوتاسی ونه منی: يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ یعنی ماخوتاسی ته هرممکن کوشش وکی چی تاسی دهدایت په لاره سی او زما داحرص وو چی تاسی په هدایت سی په قول زماهم اوپه نیت زماهم اوپه کار زماهم: وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ یعنی ستاسی زړونه داحق نه قبلوی اوستاسی فطرت دا دی چی حق نه خوښوی اونه حق غواړی نوددی دوجی وګرځیداست تاسی په دی دروند عذاب کی چه داستاسی سره متصل دی دهمیشه دپاره اونسته زما دپاره څه چاره چی زه ستاسی څخه دا عذاب لیری کم، اوکمه اندازه تبلیغ چی په ما باندی واجب دی هغه ماتاسی ته پوره کړی دی، لیکن الله ﷻ چی څه غواړی هغه کوی.
اوهمدارنګه خطاب کړی دی نبی ؑ دبدر څاهانو والا ته یعنی دبدرپه څاه کی یې چی کم مشرکان وراچولی وه، نبی ؑ دبدر په مقام کی دری شپی پاته سوه نوپه آخری شپه کی کله چی خپل سپرلی ته اوښتی نوخطاب یې وکی چی ای: دبدر څاهانو والا تاسی وموندل هغه څه چی ستاسی سره یې رب وعده کړی وه حقه. اوبیایې ورته وویل چی ډیر بدقوم یاست تاسی دپیغمبر خپل دپاره، تاسی زه درواغجن وګڼلم اوخلګو زه رښتینی وګڼلم، او

---

(١). ددی حدیث تخریج ابوداود کړی دی په کتاب الخراج والامارت والفیئ کی، باب نبش القبور (۳۰۸۸\۳) او البیهقی په سنن الکبری کی کتاب الزکاة، باب مایوجد منه مدفونًا فی قبور اهل الجاهلیه (۱۵۶\۴) اوضعیف ګرځولی دی دا البانی په ضعیف الجامع الصغیر (۲۰۸۲) کی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسی زه دکلی ځخه وایستم اوخلګو ماته ځای راکی اوتاسی زماسره جنګونه کول اوخلګ زمانصرت کوی، نوډیر بدقوم یاست تاسی دخپل نبی دپاره نوعمر ورته وویل چی ای دالله رسوله ﷺ ته خطاب کوی داسی قوم ته چی هغه مردار سوی دی؟ نونبی ﷺ وفرمایل چی: زمادی قسم وی په هغه ذات باندی چی زما روح دهغه په لاس کی دی تاسی به دومره ښه نه اوری لکه دوی چی څومره ښه اوری، خودوی جواب نه سی ورکولی، (۱) اوداهم ویل سوی دی چی صالح ﷺ نقل سو خانه کعبی ته اوهلته اوسیدی تردی چی وفات سو.

اودارنګه امام احمدویلی دی په نقل کولو سره دوکیع ځخه دی نقل کوی دزمعه بن صالح ځخه دی نقل کوی دسلمه بن وهرام ځخه دی نقل کوی دعکرمه ځخه دی نقل کوی دابن عباس ځخه دی وایی چی کله نبی ﷺ تیریدی په وادی عسفان باندی په هغه وخت کی چی ده حج کوی نوویې فرمایل: ای ابوبکره داکمه وادی ده نوهغه ورته په جواب کی وویل چی داوادی عسفان دی. نوبیانبی ﷺ وفرمایل چی: یقیناً په دی وادی باندی تیرسوی دی هود اوصالح په اوښانو باندی داسی اوښان چی دهغه واګی دخرما دپوستکو ځخه وی، ددوی اِزار (چی کښته ټوټه داحرام ده) دایې دچوغی ځخه وو اوڅادرونه ددوی دوړی ځخه وو چی دوی به تلبیه کوله اوحج به یې کوی دبیت الله شریفی ددی حدیث اسناد صحیح دی، اودا مخکی دنوح ﷺ په قصی کی ذکر سویدی درروایت دطبرانی ځخه اوپه هغه روایت کی نوح اوهود اوابراهیم علیهم السلام هم ذکر دی.

بیان دتیریدلو دنبی ﷺ په وادی الحجر باندی پرمځکه دثمود په کال دتبوک باندی

ویلی دی امام احمد په نقل کولو سره دعبدالصمد ځخه دی نقل کوی دصخر بن جویریه ځخه دی نقل کوی دنافع ځخه دی نقل کوی دابن عمر ځخه دی وایی کله چی نبی ﷺ په تبوك کی دصحابوو سره راکښته سوه، نودوی داستراحت دپاره په حجر مقام کی کښته سوه نودوی ټولو اوبه وچښلی دهغه څاه ځخه دکم ځخه به چی ثمودیانو اوبه چښلی، او بیایې خمبیره جوړه کړه داوړو ته هم په دی اوبو سره اوکټوی یې باندی کړی په اور باندی. نو نبی ﷺ چی داولیدل نوویې فرمایل چی دادیګونه واړوی اودا خمبیره په اوښانو باندی وخوری، بیاددی ځای ځخه ولاړه تردی چی دهغه چینی خواته ورسیده دکم ځخه چی هغه اوښی چی معجزه وه دپاره دثمودیانو هغه اوبه چښلی وی، اودوی یې منعه کړه چی دوی دی په هغه قوم باندی نه ورځی کم ته چی عذاب ورکول سوی دی اوبیایې وفرمایل: چی زه

---

(۱). صحیح البخاری: کتاب الجنائز، باب ماجاء فی عذاب القبر (۳\ ۱۳۷۰) اوپه کتاب المغازی کی، باب قتل ابی جهل (۷\ ۳۹۸)، اوباب (۱۲) ۷\ ۲۲ ۴۰۲۲) اوالنسایې په کتاب الجنائز، باب ارواح المومنین وغیرهم (۴\ ۲۷۵) کی او احمد (۲\ ۱۳۱) دحدیث دابن عمر ځخه اومسلم په کتاب الجنائز کی، باب المیت یعذب ببکاء اهله علیه (۲\ ۲۳۴) کی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تاسی باندی دهغه عذاب څخه بیره کوم چی داعذاب تاسی ته درونه رسیږی نوددی وجی څخه تاسی په دی ځایونو باندی مه ورځی (۱) اودارنگه احمدویلی دی په نقل کولو سره دعفان څخه دی نقل کوی دعبدالعزیز بن مسلم څخه دی نقل کوی دعبدالله بن دینار څخه دی نقل کوی دعبدالله بن عمر څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ په دی حال کی چی نبی ؑ دحجر په مقام کی وو، تاسی مه داخلیږی په دی عذاب ورکول سوو باندی مگر په دی حال کی چی تاسی ژړا کونکی یاست. که چیری تاسی ژړاکونکی نه یاست نوبیامه داخلیږی دغه ځای ته ولی چی پرتاسی باندی داعذاب رانه سی کم عذاب چی په دوی باندی راغلی وو، (۲) ددی تخریج یې کړی دی په صحیحینو کی بغیر دیو وجی څخه. اوپه بعضو روایاتوکی دی کله چی نبی ؑ تیریدی نوویې ویل ددوی کورونو ته به نه داخلیږی مگر په حال دژړا باندی، اوپه بل روایت کی داسی ذکردی چی که تاسی ته ژړا نه درځی نودالله ﷻ دبیری څخه وژړای چی پرتاسی باندی داعذاب رانه سی کم چی په دی خلگو باندی راغلی وو.

اودارنگه امام احمد ویلی دی په نقل کولو سره دیزید بن هارون څخه دی نقل کوی دالمسعودی څخه دی نقل کوی داسماعیل بن اوسط څخه دی نقل کوی دمحمد بن ابی کبشه الانباری څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه اوده دپلار نوم عمربن سعددی اوداهم ویل سوی دی چی دده نوم عامر بن سعد ؓ دی، دی وایی چی کله چی وه غزوه دتبوك نو خلگو منډی وهلی داهل حجر خواته په تیزی سره نودا خبره رسول الله ﷺ ته راورسیده نو نبی ؑ په خلگو کی اواز وکی چی (دجمعی لمونځ حاضردی) نودی وایی چی زه رالم دنبی ؑ خواته اونبی ؑ خپل اوښ نیولی وو اوفرمایل یې: ولی تاسی په هغه قوم باندی داخلیږی چی په هغو باندی الله ﷻ عذاب نازل کړی دی، نوپه دی کی یوه سړی اواز وکی چی ای دالله رسوله موږ دهغه څخه تعجب کوو. نورسول الله ﷺ اوفرمایل چی: ایاتاسی ته زه خبرنه درکوم په ډیرتعجب کی اچونکی باندی؟ داسی سړی چی تاسی ته خبر درکوی دهغه شیانو په باره کی چی مخکی ستاسی څخه تیر سوی دی اودهغه په باره کی چی وروسته ستاسی څخه راروان دی، نوتاسی مستحکم سی اومضبوط سی، ولی چی الله ﷻ ستاسی په عذاب باندی پرواه نه ساتی اوداسی قوم به راسی چی دځان څخه به څه نه سی لیری کولی (۳) اوداهم ذکرسوی دی چی دقوم صالح عمرونه ډیر اوږده وه، نودوی وه چی

---

(۱). احمد (۲\۱۱۷).
(۲). احمد (۲\۷۴) اوبخاری په کتاب التفسیرکی، سورة الحجر، باب ولقدکذب اصحاب الحجر المرسلین) (۴۷۰۲\ ۸) اومسلم په کتاب الزهدکی، باب النهی عن الدخول علی اهل الحجر الامن دخل باکیاً (۸\ ۱۱۰).
(۳). احمد (۴\ ۲۳۱) دا اسناد حسن دی.

کورونه به یې جوړول دځتو څخه نودا کور به خرابیدی دیوسړی دمرګ څخه مخکی، نوبیا دوی کورونه جوړکړه په غرونو کی. اودایې هم ذکرکړی دی چی کله دوی غوښتنه وکړه دصالح ﷺ څخه داوښی، نوالله ﷻ دوی ته دااوښه دډبری څخه راوایسته اوامریې وکی په پیدائش ددی اودده په نس کی چی کم بچی وه اودوی یې وبیرول دالله ﷻ دعذاب څخه چی دی اوښی ته به ضررنه رسوی اودوی ته یې داخبر ورکی چی هم په دوی کی به یوسړی پیدا کیږی چی دا اوښه به مړه کوی، اوددی سړی صفات یې ورته وښوول چی دابه سور اوشین اوګلابی رنګه سړی وی. نودوی امر وکی ټولو قبیلو ته چی داسی ماشوم چی پیداسی نو هغه دی مړکی. نودوی وه په دی خبری باندی عمل کوونکی تردی چی یوه پیړی ختمه سوه اوبله پیړی شروع سوه نوپه دی بلی پیړی کی یورئیس اومشر ددوی دخپل زوی دپاره دبل رئیس اومشر لور وغوښتله کله چی ددوی دواړو واده وسو نو ددوی څخه په هغه صفاتو ماشوم پیداسو اوداقدربن سالف وو، نودی قبیلو والا داسړی نسوای وژلی دوجی دشرافت دده دپلار اومور، نوداغټیدی ډیر ژر دابه په یوه هفته کی دومره غټیدی چی بل ماشوم به په یوه میاشت کی څومره غټیدی، تردی چی داپه خپله رئیس سو اوخلګو دده تابعداری شروع کړه. نودده په نفس کی ددی اوښی دقتلولو وسوسه جوړه سوه اودده سره په دی خبری کی (۸) کسان نورملګری سوه، اوداهغه (۹) کسان دی چی دصالح ﷺ دقتل اراده یې کړی وه، نوبیاچی کله ده مړه کړه اوښه کله چی داخبر صالح ﷺ ته راورسیدی نودوی هم په ژړاسره راله اوصالح ﷺ ته یې وویل چی موږ ددی کار څخه نه یوخبر چی داچا کړی دی اوددی اوښی بچی دغره سرته وختی نوصالح ﷺ ورپسی ورلی هلته نو داوښی بچی ژړل اوبیایې دصالح ﷺ خوا ته مخ کی اودری واره یې چغه ووهل نوبیا صالح ﷺ داقولووایه: تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ (سورة هود \۶۵) اودوی ته یې داخبره وکړه چی صباته به تاسی ژړ اوبیا به په دوهمه ورځ ستاسی مخونه سره کیږی اوبیابه په دریمه ورځ ستاسی مخونه تورسی. نوبیاچی کله څلورمه ورځ سوه نوسیلی ورته راله چی په هغه کی اواز وو، نورا ګیریې کړه دوی نوچی صباکیدی نودوی پراته وه په خپل کورونو کی مړه. اوددی په بعضو سیاقاتوکی نظردی اومخالفت دی دظاهر دقرآن سره لکه څه رنګه چی مخکی موږ ذکر کړه.

قصه دابراهیم الخلیل عَلَيْهِ السَّلَامُ

دټولو څخه مخکی بیان دده دنسب: دی ابراهیم بن تاریخ (۲۵۰) بن ناحور (۱۴۸) بن ساروغ (۲۳۰) بن راغو (۲۳۹) بن فالغ (۴۳۹) بن عابر (۴۶۴) بن شالح (۴۳۳) بن ارفخشذ (۴۳۸) بن سام (۶۰۰) بن نوح ﷺ. داوو قول داهل کتابو په کتاب ددوی کی دده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعمر څخه دهریوه سره جلا جلا لیکل سوی دی اودنوح عليه السلام په عمر باندی مومخکی تفصیلی خبره کړیده نودوباره ذکر کولو ته ضرورت نسته. اوحکایت کړی دی حافظ ابن عساکر په تاریخ خپل کی په باره دابراهیم عليه السلام کی په نقل کولو سره داسحاق بن بشر الکاهلی څخه چی صاحب دکتاب (المبتدا) دی دی وایی چی نوم دابراهیم عليه السلام دمور (امیله) وه بیاده ذکر کړی دی په باره دولادت دده کی لوی بحث.

اوویلی دی الکلبی: چی نوم یې (بونا) بنت کربتان بن کرثی وه دی دقبیلی څخه دبنی ارفخشذ بن سام بن نوح عليه السلام وو، اوروایت ذکرکړی دی ابن عساکر په بلی طریقی سره دعکرمه څخه چی دی وایې: وو دابراهیم عليه السلام اسم کنیه (ابو الضیفان) ویل سوی دی چی کله عمر دتارخ (۷۵) کاله وو نودده زوی ابراهیم عليه السلام پیداسو اونور ځامن یې هم پیداسوه چی ناحور اوهاران دی، اودهاران یوزوی پیداسو چی (لوط) عليه السلام دی. اوویل سوی دی چی ابراهیم عليه السلام په دوی کی مینځنی وو، اوهاران وفات سوی وو دپلار په ژوندون کی په هغه مځکه کی چی په کمه کی پیدا سوی وو، اوهغه مځکه د(کلدانیین) وه چی مراد ورڅخه مځکه دبابل ده اوداخبره صحیحه ده اومشهوره ده په نزد داهل تواریخو اوصحیح ګرځولی دی دا حافظ ابن عساکر، وروسته ددی څخه چی ددی روایت یې ذکر کړی دی دطریقی دهشام بن عمار څخه ده نقل کړی دی دالولید څخه دی نقل کوی دسعید بن عبدالعزیز څخه دی نقل کوی دمکحول څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایی چی: پیداسوی دی ابراهیم عليه السلام په دمشق کی په یوکلی کی چی نوم یې (برزه) وو په یوغرکی چی نوم یې (قاسیون) وو بیایې ویلی دی چی صحیح دادی چی دی پیداسوی دی په بابل کی، اوددی ځای نسبت ورته ځکه سوی دی چی ده هلته لمونځ کړی دی کله چی دی راتلی دلوط عليه السلام خواته نودوی ویلی دی چی ابراهیم عليه السلام واده وکی د (ساره) سره اوناحور واده وکی د(ملکا) سره دالور دهاران وو یعنی دخپل ورور لوریې وکړه. دوی وایی چی داساره وچه وه ددی بچی به نه پیدا کیدی. نودوی وایی چی تارخ دخپل زوی سره اودزوی دښځی سره اودخپل نمسی لوط سره دکلدانیین څخه ووتی اوکنعانیین ته ولاړه نودحران په مقام کی تارخ وفات سو اودده عمر (۲۵۰) کاله وو اوداخبره په دی باندی دلالت کوی چی دتاریخ په حران مقام کی بچی نه وو سوی، بلکی دده بچی ټول په کلدانیین کی پیداسوی وو اودا مځکه دبابل وه. بیادوی ولاړه دکنعانیین څخه چی دامځکه دبیت المقدس وه حران ته چی دامځکه دکلدانیین وه په هغه زمانه کی، اودامځکه دالجزیره اوشام هم وه. اودوی به عبادت د(۷) ستورو کوی، اوچاچی آباده کړی وه مځکه ددمشق هغوی هم پردی دین باندی وه چی مخ به یې دقطب شمالی خوا ته کوی اود (۷) ستورو عبادت به یې کوی په مختلفو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقوالو اوافعالو سره. اوددی وجی ښخه ددمشق پر (۷) دروازو چی قدیمی دروازی وی پر هغه نښانی ددی (۷) ستورو وی، اودارنګه وو اهل حران چی عبادت به یې دستورو کوی اودبتانو اودارنګه پرمخ دمزکی باندی چی څومره خلګ وه ټول کافران وه، ماسوا دابراهیم خلیل الله ښخه اودده دښځی ښخه اودلوط ﷺ ښخه. او وو ابراهیم ﷺ چی دده په واسطه الله ﷻ ددی کفر ازاله وکړه، اودده په سریې ګمراهی باطله کړه. ولی چی الله ﷻ ده ته په وړوکوالی کی هوښیاری ورکړی وه اوبیا وروسته پیغمبر سو اوالله دی خپل خلیل جوړکی، لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ (سورة الانبیاء \ **۵۱**).

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (١٦) إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (١٧) وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (١٨) أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللهِ يَسِيرٌ (١٩) قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (٢٠) يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ (٢١) وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (٢٢) وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٢٣) فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (٢٤) وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (٢٥) فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٢٦) وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (سورة العنکبوت ۱۶\ ۲۷) بیاذکر کوی الله ﷻ مناظره دده دخپل پلار سره او دخپل قوم سره دابه موږ ذکر کوو انشاء الله تعالی، اوورکړی وو ده مخکی دعوت خپل پلارته، او وو دده پلار چی عبادت به یې کوی دبتانو، اودی ډیر حقداره وو ترخلګو چی نصیحت ورته وسی په اخلاص سره، لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا (٤١) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا (٤٢) يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا (٤٣) يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا (٤٤) يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَلِيًّا (٤٥) قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا (٤٦) قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا (٤٧) وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَى أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا (سورة مریم ۴۱\ ۴۸) نوذکر کړه الله ﷻ هغه څه چی دده اودده دپلار په منځ کی وه دمحاوری څخه اودجګړی څخه اوډیر په ښه طریقی سره اوپه نرم لهجی سره یې خپل پلار ته دعوت ورکړی دی دحق طرف ته، اوبیان یې کی ورته بطلان دهغه چی دی پر وو چی هغه عبادت دبتانو وو هغه بتان چی اوریدل نسی کولی اولیدل نسی کولی اودخپل ځای څخه ښوریدی نه سی، نودداسی شی څخه به څوك څه رنګه فائده حاصله کړی اوڅنګه به دده څخه درزق اوکامیابی طمع کیدی سی ؟ بیایې ورته خبرورکی په باره دهغه علم او هدایت کی چی ورلره الله ﷻ ورکړی دی که څه هم دخپل پلار څخه وړوکی وو په عمرکی: يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا (سورة مریم \ ۴۳) یعنی نیك اوواضح ښکاره اوخالص علم چی راکشوونکی دی دخیر خوا ته اوپه دی سره به ستا دنیا اوآخرت دواړه ښه سی. نوکله چی ورته ده دانصیحت وکی نوپلاریې دده څخه اعراض وکی اودایې ونه منله اوچپه یې ابراهیم ؈ ته تهدید ورکوی: أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ (سورة مریم \ ۴۶) تهدیدیې ورلره ورکی هم قولاً اوهم فعلاً (وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا) (سورة مریم \ ۴۶) یعنی ما پریږده اوزما څخه لیری سه. نوددی خبری سره یې ابراهیم ؈ وویل (سَلَامٌ عَلَيْكَ) (سورة مریم \ ۴۷) یعنی زما دطرف څخه دی په تاسلامتیاوی اوزما دخوا څخه به تاته هیڅ ضررنه در رسیږی. اودایې ورته هم زیاته کړه: سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا (سورة مریم \ ۴۷) ابن عباس او غیر دهغه څخه بعضو داویلی دی یعنی رب زماپه ماباندی لطیف اومهربانه دی، په دی خبره چی ماته یې هدایت کړی دی دخپل عبادت اوپه اخلاص دهغه ذات دپاره نوددی دوجی یې ویلی دی: وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَى أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا (سورة مریم \ ۴۸) اواستغفار غوښتی دی ابراهیم ؈ خپلا پلار ته لکه څنګه چی یې وعده کړی وه دخپل پلار سره ددی خبری په دعاګانو خپلو کی. بیاچی کله ده ته داخبره معلومه سوه چی دی دښمن دالله ﷻ دی نوبیایې ځان بیزاره کی ددی کار څخه. لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ (سورة التوبه \ ۱۱۴). امام بخاری ویلی دی په نقل کولو سره داسماعیل بن عبدالله څخه اودی نقل کوی دخپل ورور څخه چی نوم یې عبدالحمید دی دی نقل کوی دابن ابی ذئب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثخه دی نقل کوی دسعید المقبری ثخه اودی نقل کوی دابی هریره ثخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: ملاقات به وکی ابراهیم ؑ دخپل پلار آزر سره په ورځ دقیامت کی چی په مخ دده باندی به توروالی اودوړه وی، نوابراهیم ؑ به ورته ووایې: ای ربه زما. تازماسره وعده کړی وه چی ته به ما نه شرمنده کوی نوتردی غټه شرمندګی څه ده چی زماپلار زماڅخه لیری دی ؟ نوالله ﷻ به ورته وفرمایې چی: ماحرام کړی دی جنت په کافرانو باندی، بیابه ورته وویل سی چی ای ابراهیمه ستا دپښو لاندی څه دی نودی چی کله وګوری نواورته به وغورځول سی (۱) همدارنګه روایت ددی سوی دی په قصه دابراهیم ؑ کی په جلا طریقی سره. اوویلی یې دی په تفسیرکی: ویلی دی ابراهیم بن طهمان دابن ابی ذئب ثخه دی نقل کوی دسعید المقبری ثخه دی نقل کوی دخپل پلار ثخه دی نقل کوی دابی هریره ثخه. اوهمدارنګه روایت ذکرکړی دی النسایې داحمد بن حفص بن عبد الله ثخه دی نقل کوی دخپل پلار ثخه چی دی بیانقل کوی داباهیم بن طهمان ثخه، اودا رنګه روایت یې کړی دی البزار دحدیث دحمادبن سلمه ثخه دی نقل کوی دایوب ثخه چی دی نقل کوی دمحمد بن سیرین ثخه دی نقل دابی هریره ثخه دی نقل کوی درسول الله ﷺ ثخه هم په دی ذکرسوی طریقی سره، اوپه سیاق ددی کی غرابت دی،

اودارنګه روایت ددی دحدیث دقتاده ثخه هم سوی دی چی هغه نقل کړی دی دعقبه بن عبد الغفار ثخه اوهغه دابی سعید ثخه اودی دنبی ؑ ثخه هم په دی ذکرسوی طریقی سره اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (سورة الانعام \ ۷۴) داآیت پردی باندی دلالت کوی چی دابراهیم ؑ دپلار نوم آزردی اوجمهور وایی چی دده نسب والا ابن عباس دی اودی وایی چی دده دپلار نوم (تارح) دی اواهل کتاب وایی چی دده دپلار نوم (تارخ) دی په خاء سره اوبعضو داویلی دی چی دا دده لقب دی ولی چی ده به دیوبت عبادت کوی چی دهغه نوم آزر وو.

اوابن جریر ویلی دی: چی ښه خبره داده چی دده دپلار نوم آزردی اوکیدی سی چی دده دپاره داده نور نومونه هم وه یاداسی چی دایویې نوم وو اودابل یې لقب ووو اودا کمه خبره یې چی کړیده په دی کی احتمال سته.

بیا الله ﷻ فرمایلی دی: وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ (۷۵) فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ (۷۶) فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ

---

(۱). په صحیح البخاری کتاب الاحادیث کی باب قول الله تعالی (واتخذ الله ابراهیم خلیلا) (۶\ ۳۳۵۰) اوپه کتاب التفسیر کی، سورة الشعراء، باب قول الله ﷻ ولاتخزنی یوم یبعثون (۸\ ۴۷۲۸، ۴۷۲۹).

(c) ketabton.com: The Digital Library

بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ (۷۷) فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (۷۸) إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۷۹) وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ (۸۰) وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۸۱) الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ (۸۲) وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (سورة الانعام ۷۵\ ۸۳) اودامقام دده دمناظری دی دخپل قوم سره. اوبیان ددی خبری دی چی دا ستوری چی رڼا ورکونکی دی دالائق دالوهیت نه دی اونه ددی لائق دی چی ددی دالله ﷻ سره یوځای عبادت وسی ، ولی چی دامخلوق دی اومسخردی اوجوړسوی دی کله راوځی اوکله پټیږی، نوورك سی ددی عالم څخه اودالله ﷻ څخه ددی عالم هیڅ یوشی نه سی پټیدلی اونه ورڅخه څه ورکیږی، بلکی هغه ذات دائم اوقائم دی، نسته لائق دعبادت بغیر دهغه نه بل څوك اونسته بل رب اوپالونکی ماسوا دهغه څخه. نوده ته یې اول دستورو دصلاحیت نه لرلو په باره کی ویناوکړه، نوده ورته وویل چی داخو ستوری دی دهغه څخه لږلوړه سپوږمی ده چی هغه ددی څخه هم ډیره رڼاکوی اوتردی ښایسته هم ده، بیادهغه څخه لوړ لمر دی چی هغه ددی دواړو څخه ډیره رڼاکوی، نودایې ورته بیان کړه چی داټول مخلوق دی اومسخردی اومربی دی اومقدردی تریوی اندازی پوری به چلیږی، لکه څنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (سورة فصلت \ ۳۷) اووددی دوجی الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً (سورة الانعام \ ۷۸) یعنی راکښته کونکی: قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (۷۸) إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۷۹) وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا (سورة الانعام ۷۸\ ۸۰) یعنی زه څه باك نه ساتم ستاسی په دی خدایانو باندی دکمو چی تاسی عبادت کوی بغیر دالله څخه، ولی چی دانفع اونقصان نه سی رسولی اونه څه اوری اونه څه شی دده په عقل کی راځی، بلکی داهم مسخردی په شان دستورو بلکه داهم جوړسوی دی اوکیندل سوی دی په لاسونوسره اوددی څخه ښکاره دامعلومیږی چی دابیان ددی صرف دستورو په باره کی دی اهل حران والاوو ته، ولی چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی به دستورو عبادت کوی، اودلته یې بل قول ذکر کړی دی چې ده دابیان په هغه وخت کی کړی وو کله چې دی دکلی څخه ووتی اودی وړوکی وو، لکه څه رنګه چې داقول ذکر کړی دی ابن اسحاق اوداسی نورو، اودا ورنژدی دی اسرائیلیاتو ته اوپه دی باندی اعتماد نه سی کیدلی، او لازماً چې بیا دحق مخالفت په کی وی. اوهرڅه چې بابل والاوو نوهغو به دبتانو عبادت کوی، اودا هغه خلګ وه چې دده سره یې مناظره کړی وه په باره دعبادت دبتانو کی اوبتان یې ورلره مات کړی وه اودهغه سپك والی یې کړی وو اوبطلان یې ورلره ذکرکړی وه.

لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِنْ دُونِ اللهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (سورة العنکبوت\ ۲۵) لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ (٥١) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (٥٢) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (٥٣) قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (٥٤) قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ (٥٥) قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (٥٦) وَتَاللهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ (٥٧) فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ (٥٨) قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ (٥٩) قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ (٦٠) قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ (٦١) قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ (٦٢) قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ (٦٣) فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ (٦٤) ثُمَّ نُكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ (٦٥) قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ (٦٦) أُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (٦٧) قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (٦٨) قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ (٦٩) وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ (سورة الانبیاء ۵۱\۷۰).

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ (٦٩) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ (٧٠) قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ (٧١) قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ (٧٢) أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ (٧٣) قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (٧٤) قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ (٧٥) أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ (٧٦) فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ (٧٧) الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (٧٨) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ (٧٩) وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ (٨٠) وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ (٨١) وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ (۸۲) رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ (سورة الشعراء ۶۹\ ۷۳).
اودارنګه الله ﷻ په بل سورة کی فرمایلی دی: وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ (۸۳) إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (۸٤) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ (۸۵) أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللهِ تُرِيدُونَ (۸٦) فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۸۷) فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ (۸۸) فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ (۸۹) فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ (۹۰) فَرَاغَ إِلَى آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ (۹۱) مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ (۹۲) فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ (۹۳) فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ (۹٤) قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ (۹۵) وَاللهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ (۹٦) قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ (۹۷) فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ (سورة الصافات ۸۳\ ۹۸) .
اوس دلته الله ﷻ دابراهیم ﷺ انکار بیان کی اوداهم بیانوی چی ده خپل قوم ته انکار وکی دعبادت دبتانو اوڅه رنګه یې ورته په سپك نظر باندی وکتله اونقصانات یې ورلره بیان کړه، نو ویې ویل: مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (سورة الانبیاء ۵۳). اونه وو ددوی سره دلیل مګر دابه یې ویله چی زموږ پلار نیکه په دی دین باندی وه اوهغوی هم ددی بتانو عبادت کوی: قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (سورة الانبیاء \ ۵۴) لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ (۸۵) أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللهِ تُرِيدُونَ (۸٦) فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (سورة الصافات ۸۵\ ۸۷) قتاده ویلی دی: نو ستاسی څه خیال دی چی ستاسی سره به څه کوی په ورځ دقیامت کی چی تاسی دالله سره ووینی اوحال داچی تاسی عبادت دنورو کړی دی؟ اودایې ورته هم وویل: قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ (۷۲) أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ (۷۳) قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (سورة الشعراء ۷۲\ ۷۴) دوی ورته تسلیم سوه چی دانه نفع رسوی چاته اونه ضرر رسوی اونه څه اوری اونه څه وینی، مګر دوی ته په دی کارباندی باعث کوونکی اقتدا ددوی وه په خپلو پلرونو اونیکه ګانو په سی چی جاهلان وه. نوددی وجی ورته دوی وویل چی: قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ (۷۵) أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ (سورة الشعراء ۷۵\ ۷۷) اودا دلیل قاطع دی دوی لره په بطلان ددوی دکار باندی اوده ورڅخه ځان لیری کی اونقصانات یې ورته پکښی راوسته، نوکله چی دی بتانو ضرر رسولای نوده ته به یې ضرر رسولی وای، اوکه اثریې کولی نوپه ده باندی به یې څه اثرکړی وای: قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ (سورة الانبیاء \۵۵) اودوی ورته وویل چی: داته چی کمی خبری کوی زموږ دآلهه وو په باره کی اونقصانات ورلره بیانوی اوپه سپك نظر ورته ګوری آیادا ته په حق اورشتیاسره کوی اوکه ته هیسی ټوقی اومسخری کوی؟
قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (سورة الانبیاء \

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۶) دوی ورته وویل چی زه داپه رښتیا وایم اوپه حق سره یې وایم. یقینا ستاسی رب الله دی هغه ذات چی دهغه څخه ماسوا بل ذات نسته اوبل الله نسته هغه ستاسی رب دی او رب دټولو شیانو دی، هغه جوړونکی دآسمانونو اودمزکو دی، پیدا کوونکی دی ددی په داسی شان سره چی داسی پیداکونکی بل نسته نودهغه ذات مستحق دعبادت دی اویك او تنها دی هیڅ شریك ورلره نسته، اوزه په دی باندی شاهد یم.

اوداقول دده: وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ (سورة الانبیاء \ ۵۷) یعنی ده قسم واخستی چی دی به چم جوړوی ددی بتانو دماتولو دپاره وروسته دتلو ددوی څخه خپل عید ګاه ته. ویل سوی دی چی داېي دځان سره په زړه کی پټ وویل اوابن مسعود ویلی دی: بعضو په کی داخبره ددی واوریده. او وه ددوی په هرکال کی یواختر چی دوی به دښار منځ ته ووتل، نوپلار ورته وویل چی راځه نوده وویل چی زه ناجوړی یم. لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ (۸۸) فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ (سورة الصافات ۸۸\ ۸۹) ده مخکی والی وکی ورته په خپل کلام کی چی دی خپل مقصود ته ورسیږی چی هغه سپك والی دبتانو دی اونصرت دالله ﷻ ددین دی اوباطلول دهغه عبادت دی چی دوی یې کوی چی عبادت دبتانو وو اوددی اهانت کول یعنی سپك والی کول په داسی طریقی چی دوی ته علم وسی چی دالاره باطله ده. نوکله چی دوی ووته خپل عیدګاه ته، اودی پاته سوه په خپل کلی کی: فَرَاغَ إِلَى آلِهَتِهِمْ (سورة الصافات \ ۹۱) یعنی دی ورلره ورلی په منډه اوپه پټه نوپیدایې کړل داپه یوغټ ځای کی، او ددوی مخ ته هر قسم خوراکونه پراته وه ددی دپاره چی په دی سره ورته نژدیکت وسی نوده ورته وویل په سپك والی سره چی آیاتاسی نه خوری: فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ (۹۱) مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ (۹۲) فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ (سورة الصافات ۹۱\ ۹۳) ولی چی دی قوی هم وو اوتیز هم وو اودرد هم وو نومات یې کړه په هغه اوسپنه چی دده په لاس کی وه لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی (فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا) (سورة الانبیاء \ ۵۸) ویې ګرځول داټول نیمګړی اوټول یې مات کړه: فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ (سورة الانبیاء \ ۵۸) ویل سوی دی چی ده هغه اوسپنه ددی غټ بت په لاس کی کښیښوولهٔ ددی دپاره چی هغوی دا ووایی چی دی غټ ته غیرت ورغلی دی په دی خبره باندی چی دده سره ددی واړو بتانو عبادت ولی کول کیږی پس کله چی دوی بیرته راله داختر څخه اووی لیدل هغه څه چی ددوی په معبودانو باندی سوی وه: قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ (سورة الانبیاء\۵۹) او په دی کارکی ددوی دپاره ښکاره دلیل وو که چیری دوی پوهیده، اوهغه داچی کم کار ددوی په خدایانوباندی سوی وو، که چیری

(c) ketabton.com: The Digital Library

داآلهه وی نودوی به دځان څخه مدافعت کړی وای دوی داخبره وکړه چی زموږ په دی خدایانو باندی دا چاکړی دی داخبره یې دډیری ناپوهی اودجهالت دوجی څخه وکړه: قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ (سورة الانبیاء \ ۶۰) یعنی دده نوم یې ځکه واخیستی چی دی به ورلره نقصانات ذکرکول اوعیبونه به یې ورلره بیانول، نودا وو چی دلته پاته سوی وه اوده مات کړی دی. اوبناء په قول دابن مسعود سره، دوی ذکر دابرهیم ﷷ وکی ددی وجی څخه چی هغه ویلی وه: وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ (سورة الانبیاء \ ۵۷) قَالُوا فَأْتُوابِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ (سورة الانبیاء ۶۱) یعنی په غټ میدان کی دشاهدانو سره دی راوستل سی چی داشاهدان دی شاهدی ورکی چی ده داخبره کړیده، او ددی دپاره چی ددی قصاص تعیین وکی چی بدل ورڅخه ددی واخلو. اوداوو غټ مقصد دابراهیم ﷷ چی داټول خلګ یومیدان ته راټول سی. نوچی قائم کړی په ټولو باندی حجت دبطلان دعبادت دبتانو. لکه څنګه چی موسٰی ﷷ فرعون ته ویلی وه: مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ (۶۲) قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا (سورة طه\ ۵۹) نوکله چی ټول راټول سوه اوابراهیم ﷷ یې راوستی لکه څنګه چی دوی ویلی وه: ویل سوی دی چی معنٰی ددی داسی ده: زه دی غټ ددوی باعث کړی وم پرماتولو ددوی باندی، اودوی ته یې وړاندی والی کړی دی په دی قول کی: فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ (سورة الانبیاء \۶۳).

اوداخبره یې دوی ته ځکه وکړه چی دوی ته داپته ولګیږی چی دابتان خبری نه سی کولی، نودوی به اعتراف وکی چی داهم جماددی په شان دنورو جماداتو: فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ (سورة الانبیاء \ ۶۴) یعنی دوی راله خپل ځان ته په ملامتیا سره نو ویې ویل چی: تاسی په خپله ظالمان یاست. یعنی دامو پریښی وه اوددی دحفاظت دپاره مو څوك مقررکړی نه وو: ثُمَّ نُكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ (سورة الانبیاء \ ۶۵).

السدی ویلی دی: چی دوی راله فتنی ته نوپه دی معنٰی سره به داسی سی (اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ) یعنی تاسی ظالمان یاست ددی په عبادت کی. اوقتاده ویلی دی چی: داقوم په حیرت کی واقع سو اوابراهیم ﷷ ته یې وویل چی ای ابراهیمه تاته خوداعلم سوی دی چی دوی خبری نه سی کولی نوبیاته زموږ څخه داپوښتنه ولی کوی چی موږ دده څخه دا پوښتنه وکړو؟ نوپه دی وخت کی ورته ابراهیم خلیل الله وویل: أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ (٦٦) أُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (سورة الانبیاء ۶۶\ ۶۷) لکه څنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: فَاَقْبَلُوْا اِلَيْهِ يَزِفُّوْنَ (سورة الصافات \ ۹۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهد ویلي دي چي دوی ورته منډی وهلی نوابراهیم ﷺ ورته وویل چي: أَتَعْبُدُونَ مَا يَنْحِتُونَ (سورة الصافات \ ۹۵) یعني تاسي څه رنګه عبادت کوی دهغه بتانو چي تاسي په خپل لاسونو هغه جوړکړي دي دکاڼو څخه اودلرګو څخه اوتاسي يې په خپل شکل اوصورت جوړوی چي څه رنګه ستاسي خوښه وی هغه شان يې جوړوی: وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ (سورة الصافات \ ۹۶)، دلته (ما) مصدریه ده په معنٰی دالذی سره دي نومقتضٰی دکلام دا سوه چي تاسي په خپله مخلوق یاست، اودابتان هم مخلوق دي نوڅه رنګه یومخلوق دبل مخلوق عبادت کوی؟ نوعبادت ستاسي دوی ته داښه نه دي دعبادت ددوی څخه تاسي ته، اوداباطله ده، نودابل هم باطله ده، ولي چي عبادت نه صحیح کیږي مګر خالق ته صرف چي دهغه هیڅ قسم شریك نسته: قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ (۹۷) فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ (سورة الصافات ۹۷\ ۹۸) دوی واوښته دجنګ څخه او دمناظری څخه ولي چي پاته راله په خبروکي، او ددوی سره څه حجت اودلیل پاته نه سو اونه څه شبهې چي دوی استعمال کړي وی دپاره دکامیابی خپلي، نوپاته راوسته دوی الله ﷻ، اوخپله کلمه يې په دوی باندي وړاندي او لوړه کړه لکه څنګه چي الله ﷻ فرمایلي دي: قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (۶۸) قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ (۶۹) وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ (سورة الانبیاء ۶۸ \ ۷۰) اودوی شروع سوه چي لرګي به يې راټولول چي دکم ځای څخه به ورته ورکول کیده، نودوی وه څه وخت چي دالرګي به يې راټولول تردي چي ددوی څخه به یوه ښځه ناجوړه سوه نوهغې به نذرکوی چي که زه روغه سومه نوزه به یوه ګیډۍ لرګي بارکم دابراهیم ﷺ دسوزلو دپاره نوبیا دوی یوه اوږده ستنه جوړه کړه اوپه هغه کي يې داخشاك کښېښوو‌له اواور يې ورته ورکی نودا اور دومره زیات سو چي دومره اورچا مخکي نه وو لیدلی، بیايې کښېښووی ابراهیم ﷺ په خله دمنجنیق کي چي داجوړکړي وو داکرادو څخه یوسړي چي نوم يې (هیزن) وو اودا اول هغه سړی وو چي منجنیق (توپ) يې جوړکړي وو، نوپر ده باندي الله ﷻ مځکه وچوله اودی کښته روان دي ترقیامته پوری. بیايې دي راونیوی چي تړل به يې اوده به ویل: لااله الا انت سبحانك رب العالمین، لك الحمد ولك الملك، لاشریك لك. نوبیاچي يې کله ابراهیم ﷺ دتوپ په خوله کي کښېنوی تړل سوی بیايې وویشتی اورته اوده به ویل حسبنا الله ونعم الوکیل، لکه څه رنګه چي ددي روایت ذکرکړي دي بخاری (۱) دابن عباس څخه چي دي وایي چي ابراهیم

(۱). صحیح البخاری: کتاب التفسیرکی، سورة آل عمران، باب (الذین قال لهم الناس ان الناس قدجمعوا لکم) الایة (۸\ ۴۵۶۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویلی وه. حسبنا الله ونعم الوکیل، داویلی وه ابراهیم ﷷ په هغه وخت کی کله چی اور ته وغورځول سو، اوداویلی دی محمد ﷺ په هغه وخت کی کله چی ورته خلګو داوویل: الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ (۱۷۳) فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللهِ وَاللهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ (سورة آل عمران ۱۷۳\ ۱۷۴) اوابو یعلی ویلی دی په نقل کولوسره دابوهشام الرفاعی څخه دی نقل کوی داسحاق بن سلیمان څخه دی نقل کوی دابی جعفر الرازی څخه دی نقل کوی دعاصم بن ابی النجود څخه دی نقل کوی دابی صالح څخه دی نقل کوی دابی هریره څخه دی وایی چی ویلی دی رسول الله ﷺ : کله چی ابراهیم ﷷ اورته وغورځول سونوهغه داوویل. ای ربه زماته په آسمان کی یواځی یې اوځه په مځکه کی یواځی ستاعبادت کوم (۱) ویلی دی علی بن ابی طالب: یعنی داسی اور چی ابراهیمﷷ ته ضرر ونه رسوی، او ویلی دی ابو العباس اوابو العالیه: که چیری الله ﷻ دانه وی فرمایلی: قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ نوابراهیم ﷷ ته به ضرر رسولی وای یخ والی داور.

اوکعب الاحبار ویلی دی: په دغه ورځ مزکی والو داور څخه فائده نه سوه اخستلی اوبل شی به یې نه سوزی ماسوا دلرګی څخه: روایت ذکرسوی دی چی جبریل ﷷ دده سره وو اودده خولی به یې وچولی اوده ته داور څخه هیڅ قسم تکلیف نه دی رسیدلی ماسوا ددې څخه اوالسدی ویلی دی: دده سره ملائکه دسایی هم وه، اوابراهیم ﷷ په دی اورکی دننه په شنه باغچه کی پروت وو، اوخلګو ورته کتل خوور رسیدی نه سوه، ښه کلمه هغه چی ویلی ده پلار دابراهیم ﷷپه هغه وخت کی چی خپل زوی یې په داسی حال کی ولیدی: ډیرښه رب دی ستا ای ابراهیمه. اودارنګه ابن عساکر روایت ذکرکړی دی دعکرمه څخه، چی مور دابراهیم ﷷ وکتله خپل زوی ته نو اوازیې ورپسی وکی: ای زویه زما: زه غواړم چی ستا خواته درسم نوخپل الله ته ووایه چی زماڅخه داکم اور چی ستا پرشاوخوا دی دا لیری کی چی زه درسم، نوده ورته وویل چی ښه نوداهم ورله اور ورته هیڅ ونه ویل، نوکله ورله نوخپل زوی یې مچ کی اوغاړه یې پر راوګرځول اوبیا بیرته ورڅخه راله. اودمنهال بن عمر څخه نقل دی چی دی وایې: خبر ورکول سوی دابراهیمؑ څخه چی ده (۴۰) ورځی تیری

(۱). حلیة الاولیاء (۱\ ۱۹) اوهیثمی ویلی دی په المجمع کی (۸\ ۲۰۲) راوی ددی البزاردی، اوپه دی روایت کی عاصم بن عمر بن حفص بن عاصم بن عمر بن الخطاب ذکردی، اوده ته ابن حبان ثقه ویلی دی. اودایې ویلی دی چی داخطا کیږی اوکله مخالفت هم کوی اوجمهورو ورته ضعیف ویلی دی اوابن حجر ویلی دی په التقریب کی (۳۰۲۸) عاصم بن عمر بن حفص بن عاصم بن عمربن الخطاب العمری اوابو عمر المدنی دادواړه ضعیف دی دقرن سابع څخه، اودی ورور دابو عبیدالله العمری دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی دی یا (۵۰) ورځی تیری کړی دی په دی اورکی، اودی ابراهیم ﷵ ویلی دی چی زما دا (۴۰) یا(۵۰) ورځی ژوندپه اورکی داسی ښی ورځی وی چی ماداسی ورځی په خپل زندګی کی نه دی تیری کړی اوزه داغواړم چی زماټوله زندګی دی داسی ارامه وی لکه څه رنګه چی په اور کی وه. دالله ﷻ رحمتونه اودرودونه دی وی پرده باندی. نودوی داغوښتل چی کامیاب سی خو الله ﷻ ذلیله اورسواکړه الله ﷻ فرمایلی دی: وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ (سورة الانبیاء \ ۷۰) اوپه بل آیت کی (ٱلْأَسْفَلِينَ) توری دی، (سورة الصافات \ ۹۸) نوپه دی دنیاکی هم خوار اوذلیله سوه اوپه آخرت کی ددوی دپاره داسی اوردی چی هغه اور ددوی دپاره یخ اوسلامتیا والانه دی، بلکی هغه اورداسی دی لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا (سورة الفرقان\ ۶۶) امام بخاری ویلی دی په نقل کولو سره دعبید الله بن موسیٰ څخه دی نقل کوی دابن اسلام څخه دی وایی چی موږ ته خبراکړی دی ابن جریر دی نقل کوی دعبد الحمید بن جبیر څخه دی نقل کوی دسعید بن المسیب څخه دی نقل کوی دام شریك څخه دی وایی چی رسول الله ﷺ امر وکی په قتل دکربوړی باندی، ولی چی ده دابراهیم ﷵ اور پوه کی ([1]) اوراوی ددی مسلم هم دی دحدیث دابن جریج څخه اوتخریج ددی نسايې هم کړی دی اوابن ماجه هم کړی دی دحدیث دسفیان بن عیینه څخه اودوی دواړو دعبد الحمید بن جبیربن شبیه څخه هم په دی روایت سره نقل کړی دی. اواحمد ویلی دی ([2]) په نقل کولو سره دمحمد بن بکر څخه دی نقل کوی دابن جریج څخه دی وایی چی ماته خبر راکړی دی عبدالله بن عبدالرحمٰن بن ابی امیه، چی نافع مولی دابن عمر ته خبر ورکړی دی عائشه دا وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: تاسی مړکی کربوړی ولی چی دی به اور پف کوی په ابراهیم ﷵ باندی، نودی وایی چی وه عائشه رضي الله عنها چی داکربوړی به یې مړکوی. اوویلی دی احمد په نقل کولو سره داسماعیل څخه دی نقل کوی دایوب څخه دی دنافع څخه، چی یوه ښځه داخله سوه په عائشه رضي الله عنها باندی نوده ولیده دده په کورکی یوه لیندی زوړنده سوی وه نو پوښتنه یې وکړه چی په دی باندی څه کوی نوعائشی رضي الله عنها ورته وفرمایل چی په دی باندی موږ کربوړی مړکوو، ولی چی رسول الله ﷺ موږ ته داخبره بیان کړیده چی ابراهیم ﷵ کله اور ته غورزول سوی وو نو نه وو پرمخ دمزکی باندی داسی یوځوان مګر هغه به ددی اور

([1]). صحیح البخاری: کتاب احادیث الانبیاء کی، باب قول الله تعالی (واتخذ الله ابراهیم خلیلا) (۶\ ۳۳۵۹) او مسلم په کتاب السلام کی ، باب استحباب قتل الوزغ (۱۴\ ۲۳۶) اوالنسايې په کتاب مناسك الحج کی، باب قتل الوزغ (۵\ ۲۸۸۵) اوابن ماجه په کتاب الصیدکی، باب قتل الوزغ (۲\ ۳۲۲۸).

([2]). احمد (۶\ ۲۰۰).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبندولو کوشش کوی، اوکربوړی به دا اور نورهم تیزوی اوپف کوی به یې، نوموړ ته امر وکی رسول الله ﷺ ددی دوژلو (۱) یواځی والی کړی دی احمد په دی باندی ددی دواړو وجوهو څخه. اوویلی دی امام احمد یه نقل کولو سره دعفان څخه دی نقل کوی دنافع څخه دی نقل کوی دثمامه چی مولاته ده دفاکه بن مغیره، دی ویلی دی چی: زه داخله سوم په کور دعائشهؓ کی نوما ولیده یوه لیندی چی ځړیده په کور ددوی کی، نوما وویله چی ای ام المؤمنین، په دې لیندۍ څه کوی، نوهغې راته وویل چی دا دکربوړو دمړه کولو دپاره ده ولی چی رسول الله ﷺ موږ ته داخبره بیان کړیده چی: کله ابراهیم ؑ اورته وغورځول سو نونه وو په مخ دمزکی باندی یوحیوان هم مګر هغه به دا اوربندوی غیر دکربوړی څخه چی هغه به دا اور پوکوی چی تیزسی، نوموړ ته امروکی رسول الله ﷺ دده په وژلو باندی. (۲)

مناظره دابراهیم ؑ دبادشاه دوقت سره

دارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (سورة البقرة\ ۲۵۸) دلته الله ﷻ ذکر دمناظری دابراهیم ؑ کوی دهغه ظالم بادشاه سره چی ځان ته یې دعوه دالوهیت کړی وه، نوابراهیم ؑ دده دادعوه باطله کړه په خپل دلیل سره، اوبیان یې کی دده داجهالت او ناپوهی، اوخپل دلیل یې پرقائم کی، مفسرینو اوداسی نورو علماوو چی انساب والا دی ویلی دی: اودا بادشاه بادشاه دبابل وو.

اونوم دده نمرود بن کنعان بن کوش بن سام بن نوح ؑ وو. داقول مجاهدکړی دی. اونورو داویلی دی چی نمرود بن فالح بن عابر بن صالح بن ارفخشذ بن سام بن نوح ؑ، مجاهد اونورو داویلی دی: اودی وو یوبادشاه دبادشاهانو ددنیا څخه، ولی چی په دی ټوله دنیا باندی څلورو کسانو بادشاهی کړیده: په دی کی دوه مسلمانان وه اودوه کافران وه، هرڅه چی دوه مسلمانان وه (ذوالقرنین، سلیمان) وه اوهرڅه چی دوه کافران وه هغه (نمرود، بختنصر) وو، اودایې هم ذکرکړی دی چی نمرود (۴۰۰) کاله بادشاهی کړیده، اودی په دی خپلی بادشاهی کی ډیر باغی سوی وو اوډیر ظالم هم وو، اوددنیا ژوند ته یې ډیر ښه والی ورکړی وو. اوکله چی ده ته ابراهیم ؑ دعوت ورکی دالله ﷻ طرف ته نوده انکار وکی ولی چی ده دنیاته ډیر ترجیح ورکړی وه اوډیر اوږده اوږده امیدونه یې ساتلی وه نوده دابراهیم ؑسره په دی خبری کی جنګ اوجګړه شروع کړه، اوځان ته یې درب دعوه کوله.

---

(۱). احمد (۲\ ۲۱۷).

(۲). (۲\ ۸۳) ابن ماجه: کتاب الصید، باب قتل الوزغ (۲\ ۳۲۳۱).

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوکله چی ورته ابراهیم علیه السلام وفرمایل: رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قتاده او السدی اومحمد ابن اسحاق ویلی دی چی ده داخبره په هغه وخت کی وکړه کله چی نمرود دوه کسان راوسته اویویې ورڅخه مړکی اوبل یې پرینښووی نودا داسی سو لکه چی یویې ژوندی کی اوبل یې مړکی.
اوداابراهیم علیه السلام داسی مرادنه وو په کمی طریقی چی ده داکار وکی بلکی په نوی پیدا کولو سره اونوی وجود ورکولو سره یې مراد وو اوابراهیم علیه السلام ددی آیت څخه ځکه استدلال وکی چی دامړه کول اوژوندی کول اوداهوا اوبارانونه اولمر راخیژول اوداهرڅه مسخر کول خو یو جوړونکی اوخالق غواړی نودا آیت پردی باندی دلالت کوی چی په خارج کی ددی دپاره فاعل سته چی هغه الله جل جلاله دی اوپیدائش ددی حیوان وو په خارج کی دایومنظر دی اومړ کول ددی هم یو منظردی اودلیل دی په وجود دخالق باندی چی هغه الله جل جلاله دی نوددی دوجی ابراهیم علیه السلام داوفرمایل: رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ نوقول ددی جاهل بادشاه: قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ که چیری مراد ددی قول ددی بادشاه څخه دا سی چی په خارج کی داڅه مناظر او مشاهد دی ددی خالق زه یم نوده کبروکی اودا دده ضد اوعناد دی اوکه چیری دایې په مقابل دهغه کی ویلی یې کم چی مخکی دقتاده اوالسدی اومحمدبن اسحاق په قول کی تیرسوه نوده دابراهیم علیه السلام جواب ورنه کی اوپاته رالی دهغه په مقابل کی اوددی څخه بغیر ابراهیم علیه السلام ده ته بله خبره هم وکړه ددی دپاره چی دده سره څه دلیل پاته نه سی په دعوه دالوهیت کی نوابراهیم علیه السلام ورته وویل چی: فَإِنَّ اللهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ یعنی دالمر چی مسخر دی هره ورځ راخیژی اوبیا لویږی دمشرق څخه راوځی اوپه مغرب کی کښته کیږی نوهغه ذات دی چی دایې مسخرکړی دی اوپه دی باندی قادری دی اوهغه ذات دی چی په هرڅه باندی قدرت لری اودهرشی پیداکونکی دی، نوکه ته چیری یې په هغه شان چی ته یې دعوه کوی چی ته مړه کول اوژوندی کول کوی نودا دمغرب لخوا څخه راخیژوه که ته په دی باندی قادریې، اوکه تا دا کار ونه کی نوداته چی څه وایی دا دروغ دی اوباطل دی او ددی خبری تاته هم پته سته اوټولو خلگو ته پته سته چی ته دانه سی کولی اونه په دی باندی قادریې، بلکی ته ددی څخه هم عاجزه یې چی یومچ پیداکی یاپه هغه باندی طاقت ولری، نوابراهیم علیه السلام ورته بیان کړه دهغه دعوه اودا دعوه یې ور باطله کړه اوهغه لاره اومسلك یې هم باطل ور وګرځوی دقوم په مخ کی، نوددی سره داسی یوه خبره هم پاته نه سوه چی دابراهیم علیه السلام جواب یې ورکړی وای بلکه چپ پاته سو اوخبری منقطع اونیمګړی پاته سوی اوددی وجی څخه الله جل جلاله فرمایلی دی: فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (سورة البقره \ ۲۵۸).

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوذکرکړی دی السدی چې دابراهیم ﷺ اودنمرود دامناظره دهغه ورځ شخه وه کله چې ابراهیم ﷺ داور څخه راووتی، اوپه دغه ورځ یې خلګ نه وه راټول کړي، نووه ددوی په مینځ کی دامناظره. اودارنګه روایت ذکرکړی دی عبدالرزاق دمعمر څخه دی نقل کوی دزید بن اسلم څخه، دی وایي چې دنمرود سره خوراکه وه چې پرخلګو باندی یې بیشله نو دخلګو ډلی به راتلی اوخوراکه به یې وړله تردی چې ابراهیم ﷺ ورته په یوی ډلی کی رالی نوده ته یې خوراکه ورنه کړه اوپه هغه دوران یې ورسره مناظره وکړه نوابراهیم ﷺ بیرته کورته راروان سو اوورسره هیڅ هم نه وه نوپه لاره کی یې دخاورو څخه دواړی بوری ډکی کړی اودایې وویل چې په دی به خپل کور والا مشغول کړم اوکورته رالی اوبارېې کښیښووی اوبیده سو نودده ښځه ساره راله اودایوه بوری یې خلاصه‌کړه نودښو خوراکونو څخه ډکه وه نودهغه څخه یې ورلره خوراکه پخه کړه کله چې ابراهیم ﷺ راکښینستی نو دوی داخوراك برابر کړی وو نوده پوښتنه ورڅخه وکړه چې دامو دکم ځای څخه کړه، نو ښځی ورته وویل چې داهغه دی چې تاراوړی وه، نوده ته پته ولګیده چې دا دالله ﷻ دخوا څخه دوی ته رزق ورکول سوی دی. زید ابن اسلم ویلی دی: اوولیږله الله ﷻ دی ظالم بادشاه ته یوه فرشته چې په الله ﷻ باندی ایمان راوړی نوده ورته انکار وکی، بیایې ورته په دوهم وار وویل نوبیایې انکاروکی بیایې ورته په دریم وار وویل نوبیایې هم انکار وکی اودایې وویل چې ته خپل ډلی راټولی کړه اوزه به خپل ډلی راټولی کړم. نونمرود راټول کی خپل لښکر دلمرخاته په وخت کی، نوالله ﷻ ورته دغوماشو یوه ډله راولیږله په دی اندازی چې دلمر سترګه یې هم ونه لیدله، اوالله داپر مسلط کړه نو ددوی څخه یې داغوښی داسی وخوړی چې صرف هډوکی یې پاته سوی اوددی څخه یوه ددی بادشاه په پوزه کی دننه سوه اودده په دماغوکی دامچ (۴۰۰) کاله پاته سو الله ﷻ ورته ددی مچ په ذریعه عذاب ورکی. نو داوو چې خپل سربه یې وهی په ډانګو باندی په دی دومره موده کی تردی چې الله ﷻ په دی سره هلاك کی.

هجرت دابراهیم ﷺ شام ته اوداخلیدل دده دمصر کورونو ته او اوسیدل دده په مځکه دبیت المقدس کی

الله ﷻ فرمایلی دی: فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۲۶) وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (سورة العنکبوت ۲۶\ ۲۷). اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ (۷۱) وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ (۷۲) وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ (سورة الانبیاء ۷۱\ ۷۳)

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله یې چې دخپل قوم سره دالله ﷻ دپاره جګړه وکړه، نوپه هجرت باندی ووتی ددوی دخوا څخه، اووه دده ښځه وچه چې بچی به یې نه پیدا کیدی، اونه وو دده دپاره دبچیانو څخه یوهم بلکی ددی سره وراره دده وو لوط ؑ، ورکی الله ﷻ ده ته ددی څخه وروسته صالح اولاد، اودده په خاندان کی یې نبوت وګرزوی، نودده څخه وروسته چې څومره پیغمبران راغلی دی هغه دده په نسل کی دی، اوهریو کتاب چې نازل سوی دی دآسمان څخه نوهغه دده په نسل کی نازل سوی دی نوواحد مشرهم دده دنسل څخه وو مدام دالله ﷻ دخوا څخه په ده باندی یوفضل اوکرم وو کله چې ده هجرت وکی اوخپل قوم اوخپلوان یې پریښوولړه، اوهجرت یې وکی داسی ځای ته چې هلته دالله ﷻ دعبادت کولو تمکن وو اوخلګو ته دعوت هم کیدی سو.
اوهغه مځکه چې دی یې قصد دهجرت کړی وو مځکه دشام وه، اودا هغه مځکه ده چې ددی په باره کی الله ﷻ فرمایلی دی: إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ (سورة الانبیاء \ ۷۱) داقول دقتاده اوابو العالیه اوابی بن کعب دی، اوروایت کړی دی عوفی دابن عباس څخه چې داقول دالله ﷻ : إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ددی څخه مراد مځکه دمکی ده، ولی چې په دی باندی داقول دالله ﷻ دلالت کوی: إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ (سورة آل عمران \ ۹۶) اوکعب الاحبار وایی چې مځکه د (حران) مراددده، اومخکی موږبیان کړه هغه چې نقل سوی وو داهل کتابو څخه: چې دی راوتلی وو دمزکی دبابل څخه دی وو اودده وراره وو اودده ورور وو ناحور اودده ښځه وه اودده دورور ښځه وه (ملکا) اودوی کښنته سوه په حران علاقی باندی، نومړ سو پلار دده په دغه علاقه کی.
اوالسدی ویلی دی ولاړی ابراهیم اولوط دشام خوا ته، نو یوځای سو ابراهیم ؑ دسارا سره اودا دحران دباشاه لوروه اودوی ته یې ددوی ددین په باره کی خبری وکړی نوهغه ورته داخپله لور ورکړه په دی شرط چې په دی کی به څه تغیرنه راولی.
داروایت نقل دی دابن جریر څخه اوپه دی قول کی غرابت دی اومشهوره خبره داده چې دا دده داکا لوروه چې هاران نوم یې وو چې دهغه نسبت حران ته کیدی سی اوچا داویلی دی چې دا دده دورور لوروه خور دلوط ؑ چې هاران دی، لکه څه رنګه چې داقول نقل کړی دی السهیلی دالقتیبی څخه اودالنقاش څخه، نوده داخبره ډیره بعیده کړیده اوبلا علمه یې دا خبره کړیده اوچا داویلی دی چې ده واده دخپل دورور دلور سره کړی وو که داچیری جائز وی نوددوی سره پردی خبری باندی دلیل نسته، اوکه چیری داکار جائز وی نوبیاهم دانبیاوو دپاره دومره تجاوز نه دی ثابت لکه داقول چې دربانیینو دیهودو څخه نقل دی.
اوبعضو داذکر کړی دی چې دی کله شام ته رالی نوالله ﷻ ورته وحی وکړی چې زه دامځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځوم ستا څخه وروسته ستا دنسل دپاره خلف چې هغوی په کی اوسیږی نوابراهیم ﷺ ذبحه وکړه دالله ﷻ دشکر اداکولو دپاره، اوپه بیت المقدس کی یې مشرقی قبه (ګنبد) جوړه کړه اوبیا دهغه ځای څخه ولاړی یمن ته، نوهلته ډیر قحطی اوخشکی وه نوبیامصرته اوبیایې قصه دسارا اودبادشاه ذکر کړیده چې ابراهیم ﷺ ورته وویل چی ته ده ته ووایه چی ته زماخور یې. اوبیایې دبادشاه خدمت ذکرکړی دی چی ددوی یې څه رنګه خدمت کړی دی اوبیادوی ووتله په طرف د(تیمن) یعنی دبیت المقدس خوا ته، اوددوی سره مالونه اوغلامان اوسپرلی وی، اوامام بخاری ویلی دی په نقل کولو سره دمحمد بن محبوب څخه دی نقل کوی دحماد بن زید څخه دی نقل کوی دایوب څخه دی دمحمد څخه اودی دابی هریره څخه چی ده ویلی دی: چی ابراهیم ﷺ دروغ نه دی ویلی مګر په دری ځایونوکی: دوه یې دالله ﷻ درضا دپاره ویلی دی یودا (اِنِّی سَقِیۡمٌ) (سورة الصافات \ ۸۹) اوبل دا (بَلۡ فَعَلَهُ، کَبِیۡرُهُمۡ هٰذَا) (سورة الانبیاء \ ۲۳) اوبل داچی یوه ورځ دی وو اودده ښځه ساره وه دوی په مخ دیوظالم بادشاه ورله اوددی بادشاه داقانون وو چی دچاښځه چی به ښایسته وه نوهغه به یې ورڅخه اخسته اودچاسره به چی خور یالور یامور وه نوهغه ته به یې څه نه ویل نودی بادشاه ته چا خبرورکی چی دلته یوسړی راغلی دی اودهغه سره یوه ښځه ده چی ډیره ښائسته ده نودی بادشاه ابراهیم ﷺ راوغوښتی اوپوښتنه یې ورڅخه وکړه چی دادرسره څوك ده نوده ورته وفرمایل چی په دی دنیاکی ما اوتا دواړه مومنان یو اوبل مومن نسته که چیری ستا څخه پوښتنه وسوه نوته ورته ووایه چی دازما ورور دی اوما درواغجن نه کړی نودی بادشاه چی ورته لاس اوږد کی نودلاس څخه یې الله ﷻ طاقت واخستی نوده وفرمایل ساره ته چی ماته دعا وغواړه دالله ﷻ څخه چی زما دالاس جوړکی نوزه تاته بیاڅه ضررنه رسوم. بیایې په دوهم وار بیالاس وراوږدکی نوبیایې الله ﷻ دلاس څخه طاقت واخستی، نوده ساره ته بیا وویل چی ته دالله ﷻ څخه ماته دعا وغواړه چی زما لاس جوړکی نوزه به تاته هیڅ ضررنه رسوم، نودی بیا الله ﷻ ته دعا وکړه اودده لاس جوړسو، بیایې په دریم وار بیالاس وراوږدکی نوبیا ورسره هم هغه چم وسو نوساره ورته بیا دعاوکړه نودی جوړسو، نوبیایې خپل چوکیداران راوغوښتل اوورته یې وویل چی دا تاسی ماته چشی راوستلی دی داخو انسان نه دی بلکی داخو شیطان دی نودی ته یې په خدمت کی ورکړه هاجره. نوداچی کله ابراهیم ﷺ ته راله نوهغه په لمانځه ولاړ وو نوپه اشاره سره یې ورڅخه پوښتنه وکړه چی څه وسوه؟ نودی ورته وویل چی الله ﷻ اراده دکافرانو وګرځول واپس هم دهغو په غاړو کی، او ورته یې وویل چی داهاجره یې ماته په خدمت کی راکړه، نوابوهریره وویل چی: داستاسی مور ده ای بنو ماء السماء یعنی عرب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورڅخه مراد دی (۱) یواځې والی کړی دی په دی سره امام بخاری په دی اعتبار سره موقوفًا اودارنگه روایت ذکرکړی دی الحافظ ابوبکر البزار دعمر بن علی الفلاس څخه دی نقل کوی دعبدالوهاب الثقفی څخه دی نقل کوی دهشام بن حسان څخه دی نقل کوی دمحمد بن سیرین څخه دی نقل کوی دابی هریره څخه دی دنبی ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی: چی ابراهیم ؑ بالکل دروغ نه دی ویلی مگردری واره، داتول یې دالله ﷻ دپاره ویلی دی، یودا (اِنِّی سَقِیْمٌ) اوبل دا (بَلْ فَعَلَهُ، کَبِیْرُهُمْ هٰذَا)، اوبل دا چی دی روان وو په مځکه دیوظالم بادشاه کی چی یوکورته وردننه سو، نودی چاهغه ظالم بادشاه ته خبرورکی چی دلته یوسړی راغلی دی اوډیره ښائسته ښځه ورسره ده نودی بادشاه ورپسی خپل چوکیداران راولیږل نودوی راله اوهغه کوروالوته یې وویل چی دلته ستاسی په کورکی دوه کسان راغلی دی نوابراهیم ؑ یې بوتلی اودی بادشاه ورڅخه داپوښتنه وکړه چی دا ستاسره څوك ده نوده وویل چی هغه می خورده. نوبیاچی دی خپلی ښځی ته رالی نوورته یې وویل چی دی ظالم زما څخه ستاپه باره کی پوښتنه وکړه چی داڅوك ده نوماورته وویل چی دازما خورده اویقینًا دلته زما اوستا څخه ماسوا بل مسلمان نسته، اوته زما خوریې او ما درواغجن نه کړی دده خواته. نوددی ساره پسی دابادشاه کسان ولیږله اودایې راوستله، نودی بادشاه چی ورته لاس اوږد کی نودلاس څخه یې الله ﷻ طاقت واخستی، نودی وویل ساری ته چی ماته دعا وغواړه دالله ﷻ څخه چی زما دالاس جوړ کړی نوزه تاته بیاڅه ضرر نه رسوم. بیایې په دوهم وار بیالاس وراوږد کی نوبیایې الله ﷻ دلاس څخه طاقت واخستی، نوده ساره ته بیا وویل چی ته دالله ﷻ څخه ماته دعاوغواړه چی زمالاس جوړ کی نوزه به تاته هیڅ ضررنه رسوم، نوده بیا الله ﷻ ته دعا وکړه اووده لاس جوړ سو، بیایې په دریم وار بیالاس وراوږدکی نوبیا ورسره هم هغه چم وسو نوساره ورته بیا دعا وکړه نو دی جوړ سو، نوبیایې خپل یوادنی سړی ته وویل چی داتاماته څه راوستلی ده داخو انسان نه دی بلکی داخو شیطان دی نودایې وایستله اوپه خدمت کی یې ورته هاجره ورکړه. نو داچی کله راله ابراهیم ؑ ته راله نوهغه په لمانځه ولاړ وو نوکله یې چی دامحسوس کړه چی داراله نوپه اشاره سره یې ورڅخه پوښتنه وکړه چی څه وسوه؟ نودی ورته وویل چی الله ﷻ کافی سو زما دپاره دکافرانو څخه، اوورته یې وویل چی داهاجره یې ماته په خدمت کی راکړه (۲) اوددی تخریج یې دحدیث دهشام څخه هم کړی دی. بیا البزار ویلی دی چی

---

(۱). صحیح البخاری کتاب الاحادیث، باب قول الله تعالی (واتخذالله ابراهیم خلیلا) ۲\ ۳۳۵۸.

(۲). صحیح البخاری: کتاب الانبیاء، باب قول الله تعالی (واتخذالله ابراهیم خلیلا) (۲\ ۳۳۵۷)، اومسلم په کتاب الفضائل، باب فضائل ابراهیم الخلیل ؑ (۱۲۳\۱۵)، اوترمذی په کتاب التفسیرکی، سورة الانبیاء (۵\ ۳۱۶۶) اوده ویلی دی چی داپه بل روایت سره هم ذکرسوی دی په بل اعتبار سره دابی هریره څخه. اوابوعیسٰی ویلی دی: =

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددی پته نسته چی ددی اسناد چاکړی دی محمدچی هغه نقل کړی دی دابی هریره څخه مگر دهشام څخه سوی. اوروایت ددی سوی دی غیرموقوف. اودارنگه ویلی دی امام احمد په نقل کولو سره دعلی بن حفص څخه دی نقل کوی دورقاء څخه چی دده نوم ابوعمر الیشکری دی دی نقل کوی دابی الزناد څخه دی داعراج څخه اودی نقل کوی دابی هریره ﷺ څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ چی ابراهیم ﷺ دروغ نه دی ویلی مگر په درو ځایونو کی: دوه یې دالله ﷻ درضا دپاره ویلی دی یودا (اِنِّی سَقِیمٌ) (سورة الصافات \ ۸۹) اوبل دا: بَلْ فَعَلَهُ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا، (سورة الانبیاء \ ۶۳). اوبل داچی یوه ورځ دی وو او دده ښځه ساره وه دوی په مخ دیوظالم بادشاه ورله اوددا بادشاه داقانون وو چی دچاښځه چی به ښائسته وه نوهغه به یې ورځخه اخسته اودچاسره به چی خور یالور یامور وه نوهغه ته به یې څه نه ویل نودی بادشاه ته چا خبرورکی چی دلته یوسړی راغلی دی اودهغه سره یوه ښځه ده چی ډیره ښائسته ده نودی بادشاه ابراهیم ﷺ راوغوښتی اوپوښتنه یې ورځخه وکړه چی دا درسره څوك ده نوده ورته وویل چی دامی خورده.

اوبیا دا ابراهیم ﷺ دسارا خواته رالی اوورته یې وویل چی په دی دنیاکی زه اوته دواړه مومنان یو اوبل مومن نسته که چیری ستا څخه پوښتنه وسوه نوته ورته ووایه چی دازما ورورده اوما دروانمجن نه کړی. نوکله چی داداخله سوه ددی خواته نواودس یې وکی او لمونځ یې شروع کی اوبیایې دادعا وویله چی ای ربه زما تاته ښه پته ده چی ماپه تاباندی ایمان راوړی دی اوستا درسول تابعداری می کړیده اوخپل عورت می ساتلی دی دغلط ځایونو څخه صرف خپل خاوند ته، نوته په ماباندی کافران مه مسلط کوی نوددی په پښو باندی پردی واچول سو اودهغه دپښو څخه طاقت وایستل سو.

ابو الزناد ویلی دی په نقل کولو سره دابوسلمه بن عبدالرحمٰن څخه چی هغه نقل کوی دابی هریره څخه چی دی ساره ویلی دی ای ربه زماکه چیری دی مړسی نودا خلگ به وایی چی دی ښځی وژلی دی نودی وایی چی بیرته یې ولیږله دا، نوداسی یې بیان کړی دی په دریم اوڅلورم وار باندی چی تاسی ماته نه دی رالیږلی مگرشیطان، دابوزی ابراهیم ته اوهاجره ورلره ورکی. نودی وایی چی دابیرته راله دابراهیم ﷺ خواته اوابراهیم ﷺ ته یې وویل چی زما څخه الله ﷻ دکافرانو مکر لیری کی اوماته یې یوه مینځه په خدمت کی راکړه (۱)

په دی اعتبارسره امام احمد یوائی والی پرکړی دی اوداپه شرط دصحیح سره اودارنگه روایت ددی کړی دی بخاری دابی الیمان څخه دی نقل کوی دشعیب بن ابی حمزه څخه دی

= چی داحدیث حسن صحیح دی اوابوداود په کتاب الطلاق کی، باب فی الرجل یقول لامراته، یااختی (۲\ ۲۲۱۲).

(۱). احمد (۲\ ۴۰۳) صحیح البخاری (۲\ ۳۳۵۸) من ابی هریرة ؓ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نقل کوی دابی سعید څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ هم په دی طریقی سره خوددی څخه لږ مختصردی، اوویلی دی ابن ابی حاتم په نقل کولو سره دسفیان څخه دی دعلی بن زید بن جدعان څخه اودی نقل کوی دابی نضره څخه دی نقل کوی دابی سعید څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: په دری کلمو کی ابراهیم ؑ دروغ ویلی دی یوهم ددی دپاره جائزنه وو مگر دالله ﷻ ددین دپاره یې ویلی دی، یودا: اِنِّیْ سَقِیْمٌ، او بل دا: بَلْ فَعَلَهٗ کَبِیْرُهُمْ هٰذَا، چی دی دیو ظالم بادشاه په کلی باندی تیریدی نوهغه چی کله دده دښځی اخستلو کوشش کوی نوده ورته وفرمایل چی دامی خورده (١) نوقول دده په حدیث کی چی (دامی خورده) نومراد دینی خورده اوداقول یې چی (په مخ دمزکی باندی بغیر زما اوستا څخه نور مومنان نسته) یعنی جوړه دمومنانو نسته بغیر زموږ څخه اودا په دی طریقی سره ځکه متعین سوی دی چی لوط ؑ هم وو اوهغه هم پیغمبر وو. او وو ابراهیم ؑ دهغه را ایسی چی خپل ښځه یې لیږلی وه دبادشاه خواته په لمانځه یې شروع کړی وه تربیرته راتلو پوری ددی دپاره چی الله ﷻ دده اهل دبدکاری څخه وساتی او دکافرانو دمکر څخه یې ازاده کړی، اوهم داسی کارددہ ښځی هم کړی وو. کله به چی ورته دابادشاه په غلطه اراده راولاړیدی نودابه ولاړیده اواودس به یې وکی اوپه لمانځه به دریدله، اودالله ﷻ څخه به یې دعا غوښتل هغه دعاچی موږ مخکی ذکرکړه. نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی: وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ (سورة البقره \ ۴۵) نو پس حفاظت وکی ددی الله ﷻ اوبچ یې کړه ددی بادشاه څخه اوددی عفت اوعصمت یې وساتی دخپل حبیب اوخلیل ابراهیم ؑ دپاره. اوبعضو علماوو داقول کړی دی چی دری ښځی نبیانی تیری سوی دی (ساره، دموسٰی ؑ مور، مریم) اوجمهورو ویلی دی چی داصدیقات دی اوددی څخه الله ﷻ ډیر رضامنددی، اومالیدلی دی په بعضو آثارو کی چی الله ﷻ ددوی ترمنځ هغه حجاب لیری کړی وو کله چی دا ددی ابراهیم ؑ دخوا څخه ووته اوترځو چی بیرته راتله اوده کتله دی خپلی ښځی لره په دی حال کی چی هغه دبادشاه سره وه اودایې هم لیدله چی الله ﷻ یې څه رنگه عصمت خلاص کړی دی، داددی دپاره چی دده په زړه کی اطمینان وی اوقرار وی په دی خبری باندی چی بادشاه ورته څه نه دی ویلی، ولی چی دده ورسره ډیر زیات محبت وو اوډیره ورته گرانه وه، دوجی ددی ددین داری اوخپلولی او حسن څخه چی ښکاره وو، ولی چی داخبره سوی وه ددی په باره کی چی دحوا څخه وروسته

---

(١). ابن کثیر ویلی دی چی ددی په اسناد کی علی بن زید بن عبدالله بن زهیربن عبدالله بن جدعان التیمی البصری دی چی په اصل کی حجازی دی اودی معروف دی په علی بن رید بن جدعان باندی چی نسبت دده پلار اونیکه ته کیږی اودی ضعیف دی دځلورمی طبقی څخه دی اودی وفات سوی دی په (۳۱) کال باندی اوبعضو داویلی دی چی ددی څخه مخکی مړدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددی په شان ښائسته ښځه بله نه وه.
اوبعضو تواریخو والا داخبره ذکرکړیده چی دضحاك په نامه داظالم بادشاه دفرعون ورور وو کم چی په مصر کی وو اوده به کارکوی دخپل ورور دپاره په دی ځای کی اوبعضو دا ویلی دی چی دده نوم سنان بن علوان بن عویج بن عملاق بن لاوذ بن سام بن نوح عليه السلام وو.
اوابن هشام داویلی دی یعنی کم سړی چی دوی یې اراده کړی وه هغه عمربن امرء القیس بن مایلون بن سبا، اودی وو په مصر کی دانقل کړی دی سهیلی.
بیا ابراهیم عليه السلام دمصر څخه رالی یمن ته، اودا هغه مقدسه مځکه وه چی دوی په کی اوسیدله، اووه ددوی سره مالونه اوغلامان اوسامان هرڅه وو، او ددوی سره ملګری سوه هاجره القبطیه المصریه. بیا لوط عليه السلام جلاسو سره دخپلو مالونو په امر دابراهیم عليه السلام باندی اوولاړی دغور مزکی ته چی مشهور په غور زغرسره دی، نودسدوم په نامه علاقه کی کښته سو اودا غټ کلی وو اوه ددوی علاقی خلګ ډیر بدبخته اوضرری او فاسدان، اوامر وکی الله جل جلاله ابراهیم عليه السلام ته چی دی دی وګوری چار چاپیره مشرق ته او مغرب اوشمال اوجنوب ته، اوپه دی خبره یې ورلره زیری ورکی چی داټوله مځکه ستادپاره ده، اوستادنسل دپاره ده ترقیامته پوری، اوزه به ستانسل زیاتومه تردی چی وبه ګرځی په شان دخاوری دمزکی دومره به یې ډیرکړمه. اوداتائید دخبری درسول الله صلی الله علیه وسلم کوی چی هغه داقول دی: الله جل جلاله زمادپاره دامځکه دزاویې په شکل وګرځوله نومادددی مشرق اومغرب دواړه خواوی ولیدلی. اوزما امت به رسیږی هغه اندازی ته داکمه اندازه چی ماولیدله ([1]).
نوویل سوی دی چی یوه ډله دظالمانو په لوط عليه السلام باندی تسلط وکی اودهغه څخه یې ټول مالونه واخیسته اوپسونه اوبزی یې ورڅخه هم واخستی نوکله چی داخبره ابراهیم عليه السلام ته ورسیده نودی پسی رالی اوددی ابراهیم عليه السلام سره (۳۱۸) کسان وو نوپناه وغوښتله لوط عليه السلام په دوی باندی نوخپل مالونه یې بیرته واخسته، اوډیر خلګ یې مړه کړه هغه چی دښمنان دالله جل جلاله اودهغه درسول وو اوددوی ته یې ماته ورکړه تردی چی ورسیده شمال خوا ددمشق ته اوداګمان سوی دی چی مقام ابراهیم ته ځکه مقام ابراهیم ویل سوی دی چی دلته دابراهیم عليه السلام لښکر ولاړ وو. بیا دی بیرته رالی خپل کلی ته په داسی حال کی چی دی کامیاب وو اوتائید دده سوی وو، اودده بیره به لیده بادشاهان دبیت المقدس په داسی حال کی چی ددوی عزت اواکرام کونکی وو اوپه دی خپل کلی کی بیاپاته سو.

پیدائش داسماعیل عليه السلام دبی بی هاجری څخه

اهل کتابو ویلی دی: چی ابراهیم عليه السلام سوال کړی وو دالله جل جلاله څخه دښه کورنی اودښه نسل،

([1]). صحیح مسلم: کتاب الفتن (۱۳۱۸۸).

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوالله ﷻ ورته زیری ورکی، اوابراهیم ؑ چی کله (۲۰) کاله په بیت المقدس کی تیرکړه نوساره ورته وویل چی الله ﷻ زه دبچو څخه محرومه کړی یمه، نوزه ددی امت خواته ورزمه کیدی سی چی الله ﷻ راته دلته زوی راکی. کله چی ابراهیم ؑ ته داهاجره بی بی هبه سوه نوده ورسره جماع وکړه نوهغې ورڅخه حمل واخستی. نودوی وایی چی کله دی ورڅخه حمل واخستی نوپرساره باندی به لوړه لوړه کیده، نوساره ته پردی باندی غیرت ورلی نو شکایت یې وکی ابراهیم ؑ ته نوابراهیم ؑ ورته وویل چی څه په کوی هغه په وکړه، نو هاجره وبیریده او وتښتیده اودیوی چینی خواته ورله. نوده ته وویله یوی ملائکی دملائکو څخه، ته مه بیریږه ولی چی الله ﷻ به ددی ماشوم څخه ډیر خیرخپروی اودې ته یې امر وکی په واپسی باندی اودا زیری یې ورلره ورکی چی دابه هلك وی اودده نوم به اسماعیل وی، اودی به دټولو خلګو مشر وی اودټولو خلګو لاسونه به پرده باندی وی. نو دی دالله ﷻ شکر وکی په دی کار باندی اودا زیری ددی پرنبی ﷺ باندی سمون خوری او برابریږی ولی چی په محمد ﷺ باندی الله ﷻ دعربو نوم لوړکی، اودوی مالکان سوه دټولی دنیاهم په مشرق اوهم په مغرب، اودوی ته الله ﷻ علم نافع ورکی اوعمل صالح یې ورکی داسی چی مخکنی یوه امت ته هم داسی نه وو ورکول سوی، اودانه وو مګر په شرف دنبی ؑ په نورو انبیائو باندی، اودوجی دبرکت درسالت دده اوکمال دده په هغه څه چی ده راوړی دی دالله ﷻ دطرفه اودوجی دعام بعثت دده ټولو خلګوته.

اوکله چی هاجره راله نواسماعیل ؑ ورڅخه پیداسو. دوی وایی چی دی پیداسو په دی حال کی چی عمر دابراهیم ؑ (۸۶) کاله وو.

اوکله چی اسماعیل ؑ پیداسو نوالله ﷻ زیری ورکی ابراهیم ؑ ته داسحاق دساره څخه چی ددی څخه به داپیدا کیږی، نودی الله ﷻ ته په سجده پریوتی، اودی هاجری ته یې وویل چی ستادعاپه باره داسماعیل کی قبوله سوه اودهغه څخه به ډیر خیرخپریږی اونسل به یې ډیروی اودده څخه به دولس عظیم شخصیات پیداکیږی، اودی ګرځول سوی دی دیو لوی قوم پیشوا اومشر اودا ددی امت دپاره هم زیری دی اودا دولس عظیم شخصیات خلفاء الراشدین دی چی دوی ته زیری ورکول سوی دی په حدیث دعبدالملك بن عمیر کی چی دی نقل کوی دجابر بن سمره څخه دی دنبی ؑ څخه نقل کوی چی فرمایلی دی: چی دولس امیران به وی. اوبیایې یوه کلمه وویله چی په هغه باندی زه پوه نه سوم، نوماپوښتنه وکړه دابی څخه: چی څه یې ویله؟ نوهغه راته وویل چی ویې فرمایل چی داټول به دقریش څخه وی. نو(۴) ددی څخه: ابوبکر اوعمر اوعثمان اوعلی ؓ دی، اوددی څخه عمر بن عبد العزیز دی اوددوی څخه بعضی بنی عباس دی. اودلته هغه دولس امامان نه دی مراد

(c) ketabton.com: The Digital Library

کم چې دروافضو دی چې هغوی اول امام علی رضی الله عنه ګڼی اوآخرنی امام یې په سرداب چې دسامرا یوه علاقه ده هلته یې دوی انتظار کوی چې هغه به په آخری وخت کې راوزی هغه دی اودا ددوی په ګمان سره محمدبن الحسن العسکری دی، نوپه دوی کی بغیر دعلی رضی الله عنه څخه اودده دزوی څخه چې حسن دی ددوی دواړو څخه بغیر په دی نورو کی هیڅ نفع نسته کله چې یې خپل خلافت معاویه رضی الله عنه ته وسپاری اودمسلمانانو ترمینځ یې اور دجنګ ختم کی، اوداباقی چې څه دی نوددی هیڅ داسی واقعه یاکار نسته چې په هغه کی دمسلمانانو خیر وی یاڅه فائده وی. اوهرڅه چې هغه امام ددوی چې په سامراکی یې دوی انتظارکوی نودهغه هیڅ حقیقت نسته داهسی غلطی ده ددوی په نفسونو کی اوهسی عبث بی فائدی خبره ده. اومقصودی خبره داده چې کله دبی بی هاجری زوی اسماعیل علیه السلام وسو نوساری ته به ډیر غیرت ورتلی په دی باندی، اودابراهیم علیه السلام څخه به یې دامطالبه کوله چې ددی دمخ څخه دی ځان پناه کړی نودی ولاړی اودځان سره یې هاجره اوخپل زوی اسماعیل روان کړه دمکی خوا ته، اوویل سوی دی چې دده دازوی په دی وخت کی تی رودونکی وو کله یې چې هلته پرېښوولو اوشا یې کړه ورته نوهاجره راولاړه سوه اوپه ابراهیم علیه السلام پوری ومښتله چې ای ابراهیمه ته چیری ځی؟ چې موږ دلته پرېږدی اوزموږ سره دومره څه نسته چې زموږ کافی سی؟ نوابراهیم علیه السلام ورته جواب ورنه کی، نوبیاچې ورته دی دادوباره وویل نوبیایې جواب ورنه کی نودې ورته وویل چې آیاتاته الله جل جلاله ددی خبری امرکړی دی؟ نوابراهیم علیه السلام وویل چې هو! نوبیادی ورته وویل چې الله جل جلاله به موږ نه ضایع کی.

اوذکرکړی دی الشیخ ابومحمد بن ابی زید په کتاب (النوادر) کی: چې ساره غصه سوه هاجری ته اوداقسم یې وکی چې ددی به دری اندامونه پرې کم نوابراهیم علیه السلام ورته وویل چې په غوږ کی یې سری وکړه اوغوږوالی په ورپه غوږکه نوستا قسم به مات سی.

بیان دهجرت دابراهیم اواسماعیل اوبی بی هاجره علیهم السلام مکی ته اوجوړول دخانه کعبی

امام بخاری وایی په نقل کولو سره دعبدالله بن محمد څخه چې دا ابوبکر بن شیبه دی دی نقل کوی دعبدالرزاق څخه دی نقل کوی دمعمر څخه دی نقل کوی دایوب السختیانی څخه اودکثیر بن کثیر بن المطلب بن ابی وداعه څخه یوپه بل باندی زیاتوی چې دوی نقل کوی دسعید بن جبیر څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه چې ده ویلی دی: اول هغه ښځه چې ځان ته یې جلاځای اخستی دی هغه مورد اسماعیل علیه السلام ده اودی داځای ځکه اخستی وو په یوازی والی سره چې دساره څخه خلاصه سی، بیا راوستله دا ابراهیم علیه السلام اوددی سره خپل زوی اسماعیل علیه السلام هم وو اودی لا شیدی رودونکی ماشوم وو، تردی چې دایې پرېښووله دخانه کعبی سره دزمزم سره په لوړه حصه دجماعت کی اوپه دغه ورځ په مکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کی نه څوك وو اونه په کی اوبه وی، اودا دواړه یې هلته پرېښوولې اودخرما یوه ګېډۍ یې ورسره هم کښېښوله اویوه ډولچه وه چی په هغه کی اوبه وی نوبیا واپس روان سو ابراهیم علیه السلام تریو ځای پوری چی ددی ښځه هاجره ورپسی هم روانه وه، نوبیایې ورته وویل چی ای ابراهیمه ته چیری ځی اوموږ دلته په دی دښته کی پرېږدې چی نه په کی انسانان سته اونه په کی څه بل شی؟ نودایې ورته بار بار وویل خوابراهیم علیه السلام به ورته نه کتله، نوبیایې ورته وویل: چی تاته الله ﷻ ددی کار امرکړی دی؟ نوابراهیم علیه السلام به ورته نه کتله، نوبیایې ورته وویل: چی تاته الله ﷻ ددی کار امرکړی دی؟ نوابراهیم علیه السلام ورته وفرمایل چی: هو: نوبیا دې وویل چی بیابه موږ الله ﷻ نه ضایع کوی. اوبیا داراله نو ولاړی ابراهیم علیه السلام تردی چی (ثنیه) ته ورسیدی چی ددوی څخه پناه سوه نوبیایې مخ راواړوی اولاسونه یې لوړکړه او دا دعایې وکړه: رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ (سورة ابراهیم \ ۳۷) اود اسماعیل علیه السلام مور راله چی خپل بچی ته یې شیدی ورکولی اوددغو اوبوڅخه به یې څښلی تردی چی دااوبه ختمی سوی اودا اوددی زوی دواړه تږی سوه، نودا ماشوم وګرځیدی چی پښی یې وهلی اوړیدی راوړیدی، نودا ورڅخه لیری ولاړه ددی وجی چی دده داحال ونه وینی، نودی پیداکی صفا نژدی ځای، نوبیاتله چی په دی دښته کی ګرځیدله چی څوك سته اوکه نه، نوهیڅ څوك یې پیدانه کی نودصفا غونډۍ څخه راکښته سوه اوبیا ددی دښتی مینځ ته راورسیده اوبیایې منډی وهلی په تیزی سره تردی چی داوادی یې ختمه کړه بیا مروان ته راله نوهلته یې وکتله چی څوك سته اوکه نه، نوهلته هم څوك نه وو نوهمداسی یې (۷) چکرونه ووهل خوڅوك یې پیدانه کی.

ابن عباس ویلی دی چی نبی ﷺ فرمایلی دی نوددی وجی څخه داخلګ په دغه ځای کی دا (۷) چکرونه وهی نوداچی کله په مروه کی وه نو اواز ورته وسو اودا ورته واورول سوه چی ستاسره دلته یوامداد سته نودی ولیدله یوه ملایکه دزمزم دځای سره نودی دا اوبه لټولی په خپل وزری سره تردی چی اوبه راښکاره سوی، نودا راله چی دا اوبه یې ذخیره کولی او په لاس سره یې اوبه راختستی داسی، اودی به دواړه لاسونه داوبو څخه ډکول اوخپله ډولچه به یې ډکوله اودا اوبه به زیاتیدی کله به چی ورڅخه دی لپه ډکوله. ابن عباس ویلی دی چی نبی ﷺ فرمایلی دی: رحم دی وکړی الله ﷻ پرمور داسماعیل باندی که چیری دا زمزم یې هم داسی پرېښوولی اولپی یې ورڅخه نه وی ډکی کړی نونن ورځ به دایوه ښایسته چینه وای نودی وڅښلی ددی اوبو څخه اوخپل زوی ته یې هم ددی څخه اوبه ورکړی. اوبیا ورته ملایکی وویل: چی ته مه بیریږه دضایع کیدلو څخه چی ته به ضایع سی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې چې دلته دالله ﷻ کوردی چې داماشوم اودده پلار به یې جوړوی، اوالله ﷻ ددی اهل نه ضایع کوی او وه داخانه کعبه دمزکې څخه لوړه په لړ اندازی سره، چې پر دی به سیلاب راتلی اوغاړی به یې ورڅخه وړلی نودوی وه هم داسې چې په دی باندی تیریده یوه ډله دجرهم قبیلې اویاڅه اهل دجرهم قبیلې وه چې دوی راروان وه دکداء دلارې څخه، نودوی راکښته سوی وه په هغه کښته ځای دمکې کې نودوی ولیدله یوه مرغې نودوی وویل چې دامرغې ددی اوبو په سې ګرځې اوموږ هم په دی پسې رالو اوپه دی وادی کې بالکل اوبه نسته. نودوی ولیږل یوخادم یادوه خادمان په هغه اوبو پسې اوراله اودوی ته یې داوبو خبورکې چې دلته اوبه سته نوټول په دی اوبو پسې ورله اوداراوی وایې چې دامور داسماعیل ﷺ ددی اوبو خواته وه، نودوی ورته وویل چې ته به موږ ته اجازه وکړې چې موږ ستاسره دلته پاته سو؟ نودی ورته وویل چې: هو خوستاسی زموږ سره په اوبوکې څه حق نسته. عبدالله ابن عباس ویلې دی چې نبې ﷺ فرمایلې دی: چې دوی یوځای سوه دام اسماعیل سره اودی هم الفت او ډیروالی خوښوی، نودوی ټول دلته نازل سوه اوخپل اهل یې هم دلته راوغوښتی تردی چې ډیر کورونه جوړسوه په هغه ځای کې اودا ماشوم ځوان سو اوعربې یې ازده کړه ددی خلګو څخه، اودوی په تعجب کې سوه ددی ماشوم څخه کله چې دی ځوان سو نوکله چې دی غټ سو نوده ته یې واده وکې، اوبیا مور دده وفات سوه، اوبیا رالی ابراهیم ﷺ وروسته دواده داسماعیل ﷺ څخه نوډیر تلاش یې وکی خو اسماعیل ﷺ یې پیدانه کی، نوبیایې دده دښځې څخه داپوښتنه وکړه چې څه سو نودی ورته وویل چې: دباندی وتلی دی موږ ته دڅه خوراك دپاره بندوبست کوی. بیایې ددی څخه دژوند په باره کې پوښتنه وکړه چې ستاسی ژوند څه رنګه تیریږی، نودی ورته وویل چې موږ انسانان یو اوموږ ډیرپه تکلیف اوپه سختۍ کې یو اوشکایتونه یې ورته وکړه. نو دی ابراهیم ﷺ ورته وویل چې: کله دی خاوند رالی نوورته ووایه چې دروازه دی بدله کړه، کله چې اسماعیل ﷺ رالی نوڅه یې محسوس کړه نوپوښتنه یې وکړه چې آیاڅوك راغلی وو؟ نودی ښځې ورته وویل چې هو راغلی وو یوبوډا چې داسې او داسې وو اوستا په باره کې یې پوښتنه وکړه نوماورته خبورکې، اوزما څخه یې پوښتنه وکړه چې ستاسی ژوند څنګه تیریږی؟ نوما ورته وویل چې په ډیر سختۍ اوپه تکلیفونو سره. نوده ورته وویل چې تاته یې څه وصیت کړی دی. نودې ورته وویل چې: هو، ماته یې دا امرکړی وو چې تاته دهغه سلام وسپارم، اوتاته یې داوینا وکړه چې خپله دروازه بدله کړه. نوده ورته وویل چې هغه زما پلار وو اوماته یې امرکړی دی چې زه ستا څخه جلاسم نوبیرته ولاړه سه خپل کورته اودی ته یې طلاق ورکی او ددوی څخه یې بله ښځه وکړه، اوبیا دده څخه ابراهیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷺ تر ډېره وخته پوری لیری وو تردی چی ډېروخت بعد بیاراللی نواسماعیل ﷺ په کور کی نه وو، نوددی دښځی ځخه یې پوښتنه وکړه چی څه سو نوهغې ورته وویل چی څه کار او روزګارته وتلی دی. نوبیایې ورته وویل چی ستاسی ژوند څه رنګه دی؟ نودی ورته وویل چی موږ په ډېره فراخی اوخوشحالی کی یو، اوداالله ﷻ حمد اوثناء یې بیان کړه. نو بیایې ورځخه پوښتنه وکړه چی ستاسی خوراك څه شی دی نودی ورته وویل چی غوښه، نو بیایې ورته وویل چی ستاسی چښاك څه شی دی نودی ورته وویل چی : اوبه، نوابراهیم ﷺ وویل چی ای الله دوی لره برکت واچوی په غوښه اواوبو ددوی کی، نبی ﷺ فرمایلی دی: اونه وو ددوی دپاره په دغه ورځ باندی یوه دانه دخوراك، اوکه ددوی سره څه دانه هم وای نوپه هغه کی به یې ورلره دعا کړی وای. نودی وایی چی په مکه کی دادوه شیان هیڅکله نه ختمیږی. نوده ورته وویل چی: کله دی خاوند کورته رالی نوزما سلام پر وایه اوورته ووایه چی خپل دروازه مضبوطه وساته، نوکله چی اسماعیل ﷺ کورته رالی نو پوښتنه یې وکړه چی آیاڅوك راغلی وو دلته، نودی ورته وویل چی: هو، یوبوډا سړی راغلی وو چی ښائسته حسن اوصورت والاوو، اودهغه صفتونه یې بیان کړه، نو زما څخه یې ستاپه باره کی پوښتنه وکړه نوماورته خبرورکی، بیایې زما څخه پوښتنه وکړه چی ستاسی ژوند څه رنګه دی نوماورته وویل چی موږ بالکل په خیرسره یو. نوده پوښتنه وکړه چی آیاتاته یې څه وصیت کړی دی؟ نودی ورته وویل چی: هو اول یې درته سلام ووایه اودا امر یې درته وکی چی دخپل دروازی درشل مضبوط وساته. نوده وویل چی دامی پلار وو اودروازه ته یې اوماته یې امرکړی دی چی زه تا وساتم دځان سره بیایې دارنګه ډېر وخت ددوی څخه لیری تیر کی، بیا رالی اودا اسماعیل ﷺ دزمزم خواته وو نوکله یې چی یوبل ولیده نوداسی یې سره ولیده لکه څه رنګه چی پلار دزوی سره ولیده اوزوی دپلار سره بیایې وویل. ای اسماعیله ماته الله ﷻ امر کړی په یوکار باندی. نوده ورته وویل چی وکړه هغه چی الله ﷻ درته ویلی دی، نوده ورته وویل چی ته به زماسره په دی کی مدد وکی؟ نودی اسماعیل ﷺ ورته وویل چی زه به ستا مدد کوم. نوده وویل چی ماته الله ﷻ امرکړی دی چی زه دلته یوکور جوړ کړم اواشاره یې وکړه هغه لوړ ځای ته. نودی وایی چی: په دغه وخت کی دوی لوړ کړه بنیادونه دخانه کعبی نواسماعیل ﷺ به ډبری راوړلی او ابراهیم ﷺ به کور جوړوی تردی چی لوړه یې کړه دهغه بناء اوراوړل سو حجر اسود او ابراهیم ﷺ دا ایښوولو اواسماعیل ﷺ مدد ورسره کوی اودوی دواړو داویل: رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (سورة البقرة \ ۱۲۷) دی وایې: چی دوی دواړو داکور جوړوی تردی چی ددی پرشا وخوا راوګرځیده اودواړو داویله: رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (سورة

(c) ketabton.com: The Digital Library

البقره \ ۱۲۷) (۱) اوبیایې ویلی دی په نقل کولو سره دعبدالله بن محمد څخه دی نقل کوی دسعید بن جبیر څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه چی دی وایې: کله چی وو په مینځ دابراهیم کی اودهغه دکوروالاوو کی څه چی وه، نودا راوته داسماعیل اودهغه دمورسره او ددوی سره بوکه داوبو وه چی په هغه کی اوبه وی، اودارنګه یې بیان کړی دی ټول حدیث (۲) اوداحدیث دکلام دابن عباس څخه دی اودموشح څخه دی په مرفوع کولو دبعضو سره. اوګواکی کی چی دا ابن عباس داسرائیلی خرافاتو څخه را اخیستی وی. اوپه دی کی داهم ذکردی چی په هغه وخت کی اسماعیل ؈ شیدی رودونکی ماشوم وو. اوپه نزد داهل تورات والاوو دی: چی ابراهیم ؈ ته الله ﷻ امروکی چی خپل زوی اسماعیل ؈ سنت کی او دهرچا سره چی څه غلامان اوسی ټول دی سنت کی نوټول یې سنت کړه اودا وروسته ترتیریدلو د (۹۹) کالو دعمر دابراهیم ؈ څخه، نوو داسماعیل ؈ عمر په دی وخت کی (۱۳) کاله، اودا یومثال وو دالله ﷻ ددوی په اهل کی، نوددی څخه داپته لګیږی چی داکار دی کړی دی په امرِ وجوبی سره. اوددی وجی څخه دعلماوو صحیح اقوال دی چی دوی واجب کړی دی داپه هریوه سړی باندی لکه څنګه چی دامقرر دی پرخپل ځای.
اودارنګه داثابت سویدی په حدیث دبخاری کی چی نقل کوی دی دقتیبه بن سعد څخه دی نقل کوی دمغیره بن عبدالرحمٰن القرشی څخه دی نقل کوی دابی الزناد څخه دی داعرج څخه اودی نقل کوی دابی هریره څخه دی وایی چی نبی ؈ فرمایلی دی چی ابراهیم ؈ سنت کړی وو په (۸۰) کلنی کی په قدوم علاقه کی. په دی اسناد کی ددی تابعداری کړیده عبدالرحمٰن بن اسحاق دابی الزناد څخه او ددوی تابع دی عجلان چی دی نقل کوی دابی هریره څخه، اوراوی ددی عمر بن ابی سلمه دی چی دی نقل کوی دابی هریره څخه، اودا رنګه روایت ذکر کړی دی مسلم دقتیبه څخه چی په بعضو الفاظو کی فرق سره کوی: سنت کړی وو ابراهیم ؈ په (۸۰) کلنی په قدوم کی (۳) اوداقدوم هغه اله ده چی په دی باندی یې سنت کړی دی. اودالفظ منافی نه دی چی داد(۸۰) کالو څخه لوړ وو. لکه څه رنګه چی په حدیث دابی هریره ؓ کی داذکر سوی دی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی چی ابراهیمؑ سنت کړی وو په (۱۲۰) کلنی کی، اوددی څخه وروسته (۸۰) کاله یې نور تیر کړی دی (۴)

(۱). صحیح البخاری : کتاب احادیث الانبیاء باب یزفون (۲\ ۳۳۶۴).
(۲). صحیح البخاری: کتاب احادیث الانبیاء باب یزفون (۲\ ۳۳۶۵).
(۳). صحیح البخاری: کتاب الانبیاء کی باب قول الله تعالی (واتخذ الله ابراهیم خلیلا) (۲\ ۳۳۵۶) اوپه بله طریقه سره په کتاب الاستئذان کی، باب الختان بعد الکبر ونتف الابط (۶۲۹۸) اواحمد (۱\ ۳۴۷) دطریقی دعبد الرازق څخه.
(۴). صحیح البخاری: کتاب الانبیاء کی، باب یزفون (۲\ ۳۳۶۵).

(c) ketabton.com: The Digital Library

روایت ددی ابن حبان کړی دی. اوپه دی سیاقات کی ذکر دحلالولو اسماعیل عليه السلام نه دی ذکر اوداپه مقدمات دابراهیم عليه السلام کی نه دی ذکر مګر دری واره یوپه هغه ځای کی چی هاجره وفات سوی وه اودی واده کړی وو، اوبل داچی دی یې په وړوکوالی کی څه رنګه پریښی وو. لکه څه رنګه چی داذکر سوی دی مخکی. تردی چی اسماعیل عليه السلام واده وکی تر هغه وخت پوری ابراهیم عليه السلام دده دحال څخه نه دی خبرسوی چی دوی په کم حال کی دی، اوداهم ذکرسوی دی چی ده ته به مخکه اوږده کیدله، اوداهم ویل سوی دی چی دی به پر براق باندی ددوی خواته ورتلی، نوده به څه رنګه ددوی دحال څخه خبر نه اخستی په دی وخت دضرورت اوشدت حاجت کی؟ اوګواکی چی دابعضی سیاقات چی ذکرسو دا داسرائیلی خرافاتو څخه دی اوپه دی کی دحلالولو قصه نه ده ذکرسوی چی داحلالول پرچا باندی سوی دی، مشهور اواصح قول دادی چی داحلالیدل پراسماعیل عليه السلام باندی وه لکه څه رنګه چی په سورة الصافات کی ذکرسوی دی.

امتحان دحلالیدو داسماعیل عَلَيْهِ السَّلَامُ

الله جل جلاله په قرآن کریم کی فرمایلی دی: وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ (۹۹) رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۰۰) فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ (۱۰۱) فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللهُ مِنَ الصَّابِرِينَ (۱۰۲) فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ (۱۰۳) وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ (۱۰٤) قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۰۵) إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ (۱۰۶) وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ (۱۰۷) وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (۱۰۸) سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ (۱۰۹) كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۱۰) إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (۱۱۱) وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۱۲) وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ (سورة الصافات ۹۹\ ۱۱۳) ذکرکړه الله جل جلاله دابراهیم عليه السلام په باره کی چی کله ده هجرت وکی دخپل کلی څخه، نوده سوال وکی درب خپل څخه چی ده ته یوولد صالح ورکی، نوالله جل جلاله ورته زیری ورکی په یوهوښیار ماشوم باندی، چی هغه اسماعیل عليه السلام دی، ولی چی دا اول هغه سړی دی چی دده دپاره پیداسوی دی په (۸۶) کلنی کی اوپه دی کی دهیڅ چا اختلاف نسته چی داپه هغه عمر دابراهیم عليه السلام کی پیداسوی دی، اودی دده اول زوی اواول ځوان وو. اوداقول دالله جل جلاله (فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ) (سورة الصافات \ ۱۰۲) یعنی داځوان سو اودخپل پلار په شان په مصالح کی یې کوشښونه کول. مجاهد ویلی دی (فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ) یعنی ځوان سو اوولاړی په کار باندی اخته سو لکه څنګه چی یې پلار کول. نو همدارنګه ابراهیم عليه السلام خوب ولیدی چی ده ته امروسو چی دا اسماعیل عليه السلام حلال کړه، اوپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حدیث کې دابن عباس څخه مرفوعاً ذکردی چې: خوب دانبیاوو علیهم السلام وحې وی (۱) داذکر کړی دی عبیدبن عمیر هم. اودا امتحان وو دالله جل جلاله دطرفه چې داخپل ګران زوی دالله جل جلاله دپاره ذبحه کوی اوکه نه اودی اوس برابر سو په عمرکی، اواول یې ورته دا امرکړی وو چې دی او دده مورداسی ځای ته بوځه چې هغه شړ اودښته وی اوشنه پکښې نه وی نوپه هغه کې ده دالله جل جلاله امر پوره کی اومکی ته یې بوتلی اوپه هغه ځای کی یې پرېښوو ی اوپه الله جل جلاله باندی یې توکل وکی اوپه هغه باندی یې وسپاره نوالله جل جلاله دوی دواړو ته په دغه شړ ځای کی فراخی ورکړه اورزق یې ورلره ورکی دداسی ځایونو څخه چې ددوی په ګمان کی هم نه وو، وروسته ددی ټولو اوامرو څخه الله جل جلاله ورته امر دحلالولو ددی وکی نوده په دی کی هم انکار ونه کی اودالله جل جلاله په امر پوره کولو کی یې تیزی وکړه. اوبیایې داخبره خپل زوی ته وکړه ددی دپاره چې په ده باندی داخبره سپکه سی اوزړه یې اطمینان په وکی داسی نه چې په زوره اوپه قهر سره دی حلال کړی: قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى (سورة الصافات \ ۱۰۲)، قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللهُ مِنَ الصَّابِرِينَ، نوورته وویل اسماعیل علیه السلام څه امرچې تاته سوی دی هغه پوره کړه اوته به ماپیدا کی دصبر کوونکو څخه اوداوو جواب ددوی دزوی داسماعیل علیه السلام داسی جواب چې دتابعداری وو اودالله جل جلاله داطاعت مطابق وو. الله جل جلاله فرمایلی دی: فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ (سورة الصافات \ ۱۰۳) ویل سوی دی چې: اسلما، دادواړه تسلیم سوه دالله جل جلاله امرته. او داویل سوی دی چې دلته تاخیر اوتقدیم دی یعنی تله للجبین، پرمخی یې راوغوځوی. او ویل سوی دی چې دی یې دڅټ لخوا څخه حلالوی ددی وجی څخه چې دی یې ونه وینی داقول دابن عباس دی اودمجاهد دی اودسعید بن جبیردی اودقتاده اودضحاك دی او بعضی وایی چې ددی نورو حیواناتوپه شان یې حلال کی چې تندی یې دمزکی سره لګیدلی وو. اوچا ویلی دی چې (اسلما) ابراهیم علیه السلام تکبیر وکی اواسماعیل علیه السلام کلمه دتشهد ویله السدی ویلی دی: چې چاړه یې دده پرمری باندی وګرځوله خوکارېې نه کوی. نوپه دغه وخت کی ورته دالله جل جلاله دخوا څخه اواز وسو چې (أَن يَآ إِبْرٰهِيمُ قَدْ صَدَّقْتَ ٱلرُّؤْيَآ) (سورة الصافات ۱۰۴\ ۱۰۵) یعنی حاصل سو ستا دتابعداری اودطاعت امتحان، اوستا راتګ دالله جل جلاله دامر دپوره کولو خوا ته او خپل زوی دی قربانی ته ورکی، لکه څنګه چې دی ځان

(۱). صحیح البخاری: کتاب الوضوء کی، باب التخفیف فی الوضوء (۱\ ۱۳۸)، اوپه کتاب الاذان کی، باب وضوء الصبیان (۲\ ۸۵۹) اوالطبرانی په الکبیر کی (۱۲\ ۱۲۳۰۲) اوهیثمی په المجمع کی (۲\ ۱۷۲) اوروایت ددی طبرانی کړی دی دابن عباس څخه چې هغه دخپل استاذ څخه چې عبدالله بن محمد بن ابی مریم دی اودی ضعیف دی اوباقی ټول صحیح دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته واړندی کړی وو، اولکه څنګه چی دی خپل مالونه خپاره کړی دی دمیلمنو دپاره، نو ددی وجی څخه الله ﷻ وفرمایل: إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ (سورة الصافات \ ۱۰۲) یعنی دا امتحان دی ښکاره اوواضح. اوداقول دالله ﷻ : وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ (سورة الصافات \ ۱۰۷) یعنی په فدیه کی ورکی موږ ده ته په مقابل دزوی دده کی یونر پسه چی سپین وو اوښکرو والاوو اوتړل سوی وو په اغزی داری درختی پوری دثبیر په نامه غرکی چی داپه مکه کی یو غردی اودا دجمهورو قول دی اومشهور قول دی نوری ویلی دی په نقل کولو سره دعبد الله بن عثمان بن خیثم څخه دی نقل کوی دسعید بن جبیر څخه داوو په جنت کی (۴۰) کاله چی بیا راکښته سو ثبیر غرته، اوپر دی باندی سره وړی وه اوداابن عباس څخه نقل دی چی راکښته سو دوی ته یوپسه دثبیر غر څخه چی دهغه غټی سترګی وی اوښکرونه یې هم وه اواواز یې هم کوی نوهغه یې حلال کی، اوعبید بن عمیر ویلی دی چی دایې په هغه مقام کی حلال کی. اوپه بل روایت کی داابن عباس څخه نقل دی چی دا دوعلا څخه راغلی وو اوبعضو داویلی دی چی دادتیس څخه راغلی وو چی نوم ددی جریر وو، نوداقول به یا صحیح وی یابه غلط وی پته نه لګیږی. اوبیا غالبه داده چی کیدی سی چی دا اکثره نقل سوی وی داسرائیلی خرافاتو څخه. اوپه قرآن کی صرف اکتفاء سویده په ذکر دامتحان باندی، اودا ذکرسوی دی چی دزوی په بدله کی ورته الله ﷻ فدیه دبل شی ورکړه، اوذکر سوی دی په حدیث کی چی دا پسه وو.

امام احمد ویلی دی دسفیان څخه چی ده نقل کړی دی دمنصور څخه اودی دخپل اکا څخه چی مسافع دی اودی دصفیه بن شیبه څخه ده ویلی دی چی ماته رسول الله ﷺ فرمایلی دی: چی مالیدلی دی دپسه ښکرونه چی زه کورته دننه سوم نوزما څخه هیرسو چی زه تاته وایم چی دالیری کړه ولی چی په کورکی هغه شی نه دی پکارکم چی دانسان لمونځ خرابوی (۱) سفیان ویلی دی چی داښکرونه ترهغه وخته پوری ددوی په کورکی پراته وه ترکم چی یې دا کور وسوزی. اودارنګه داابن عباس څخه نقل دی چی دی وایی چی داسردپسه زوړند وو په میزاب رحمت پوری ترهغه وخته پوری چی وچ سو اوختم سو. اودا دلیل دی په دی خبری باندی چی ذبیحه اسماعیل ؑ دی نه بل ثوك، ولی چی همدی په مکه کی هغه وخت وسیدی اواسحاق نه وو په مکه کی.

اوهمدا دقرآن څخه ظاهر معلومیږی، بلکه داپر نص دی چی ذبیحه دلته اسماعیل ؑ دی، ولی چی دلته الله ﷻ اوله قصه ذبیحه ذکر کړیده اوبیایې وروسته ویلی دی: وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (سورة الصافات \ ۱۱۲)، اومستند خبره ده چی داسحاق په باره کی کم

(۱). احمد (۴\ ۶۸. ۵\ ۳۸۰).

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقوال سوی دی هغه اسرائیلیات دی اوددوی په کتاب کی وروسته ډیر تحریفونه سوی دی. اوددوی په کتاب کی داسی راغلی دی چی ابراهیم ﷺ ته امرسوی وو چی خپل وحید زوی ذبحه کړه اوپه بله نسخه کی داسی ذکردی چی اسحاق ذبحه کړه نودا ذکر دلفظ داسحاق دادروغ دی اوپه بله نسخه کی یې ورته ویلی دی چی خپل ځوان ذبحه کړه، نو ددی څخه هم داپته لګیږی چی دابراهیم ﷺ وحید اوځوان زوی اسماعیل ﷺ وو او اسحاق په هغه وخت کی ورکوتی وو، اودا اسحاق دوی ځکه ذکر کړی دی دوجی دحسد ددوی دعربو سره و ولی چی اسماعیل ﷺ ابو العرب دی کم چی په حجاز کی اوسیږی چی یودهغه څخه رسول الله ﷺ دی. اواسحاق ﷺ دیعقوب ﷺ پلاردی. اودا اسرائیل دی. چی ددوی نسبت ورته کیږی، نودوی دا اراده وکړه چی داشرف په دی باندی جاری کی، نو دالله ﷻ په کلام کی یې تحریف وکی اوزیادت یې په کی وکی نودوی دومره جاهلان دی چی په دی خبره باندی هم نه پوهیږی چی فضیلت دالله ﷻ په لاس کی دی هغه چی یې چاته غواړی نوهغه ته یې ورکوی، اودسلفو څخه هم بعضو داخبره کړیده چی دا اسحاق ﷺ وو، اودا خبره دوی نقل کړیده دکعب الاحبار څخه یاداهل کتابو څخه اوپه دی کی دنبی ﷺ څخه څه حدیث هم ثابت نه دی چی دهغه دوجی داموږ ومنو، اوظاهر قرآن کریم څخه دانه معلومیږی بلکی دمفهوم څخه اودعلاقی څخه یې دامعلومیږی چی اسماعیل ﷺ مراددی، اوڅه ښه استدلال کړی دی ابن کعب القرظی په دی خبره باندی چی دا اسماعیل ﷺ دی او اسحاق ﷺ نه دی په دی قول دالله ﷻ سره: فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ (سورة هود\۷۱) نوڅه رنګه زیری ورکوی اسحاق ته چی دهغه څخه وروسته یعقوب پیدا کیږی.
اوبیا امرکوی په حلالولودده باندی اودی وړوکی دی اومخکی ددی څخه چی یعقوب پیدا سوی وو؟ نوداسی نه سی کیدلی، ولی چی ددی تناقض راځی دهغه زیری سره کم یې چی مخکی ورکړی دی. والله اعلم. اوپه دی استدلال دده باندی سهیلی اعتراض کړی دی چی (فَبَشَّرْنٰهَا بِاِسْحٰقَ) داجمله تامه ده، اوداقول: فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ دابله جمله ده چی دزیری په ځای کی نه راځی ده ویلی دی چی داپه عربی کی جائزنه دی چی دا مجرور وی اودده سره دوباره حرف جرنه وی راغلی نوداسی جائزنه دی چی ویل کیږی مررت بزید اوبیا ددی څخه وروسته عمر ویل کیږی، تردی چی ددی څخه وروسته بعمر وویل سی. اوده ویلی دی چی په دی قول کی: وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ دامنصوب دی په فعل مضمرسره چی تقدیر دعبارت داسی جوړیږی: اوموږ هبه کړی دی اسحاق ﷺ ته یعقوب ﷺ اوپه دی کی کم چی ده ذکر کړی دی نظردی اوشبهه ده په کی. اوترجیح یې دی خبری ته ورکړیده چی ددی څخه مراد اسحاق دی اواسماعیل ﷺ نه دی مراد، اوحجت یې نیولی دی په دی قول سره (فَلَمَّا بَلَغَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَعَهُ اَلسَّعْیَ (سورة الصافات \ ۱۰۲) ده ویلی دی چی اسماعیل ﷺ نه وو ددوی سره په حال دوړوکوالی کی په غر دمکی کی نوده ورسره څنګه سعی وکړه ؟ اوپه دی قول کی هم نظر اوشبهه ده، ولی چی دانقل سوی دی چی ابراهیم ﷺ به اکثره په براق باندی تلی مکی ته، چی خبربه یې اختستی دخپل زوی اوبیرته به تلی. والله اعلم.
نودهغه چا څخه چی حکایت یې کړی دی چی دااسحاق دی هغه: کعب الاحباردی، اوروایت ذکرسوی دی دعمر څخه اودعباس څخه اودعلی او ابن مسعود اومسروق اوعکرمه رضي الله عنهم اوسعید بن جبیر اومجاهد اوعطاء اوالشعبی اومقاتل اوعبید بن عمیر اوابی میسره اوزید بن اسلم اوعبدالله بن شفیق اوالزهری اوقاسم اوابن ابی برده اومکحول اوعثمان بن حاضر اوالسدی اوحسن اوقتاده اوابی الهذیل اوابن سابط رضي الله عنهم څخه، اودا اختیار دابن جریردی، اودا ددوی څخه دوه روایتونه نقل دی چی دی نقل کوی دابن عباس څخه، خولیکن صحیح روایت ددی او داکثرو دادی چی دا اسماعیل مراددی، اومجاهد اوسعید اوالشعبی اویوسف بن مهران اوعطاء اویوبل غیر معروف چی دابن عباس څخه یې نقل کړی دی داټول وایی چی اسماعیل مراد دی.
اوابن جریر ویلی دی په نقل کولو سره دیونس څخه دی نقل کوی دابن وهب څخه اودی دعمر بن قیس څخه اودی دعطاء بن رباح څخه اودی دابن عباس څخه چی ده ویلی دی: چی په فدیه ورکول سوی اسماعیل دی اویهودیان داګمان کوی چی اسحاق دی اودوی دا دروغ وایی (۱) اودارنګه عبدالله بن امام احمد نقل کوی دخپل پلار څخه چی هغه ویلی دی چی دا اسماعیل مراد دی. اوابن ابی حاتم ویلی دی: چی ماپوښتنه وکړه دحاتم څخه، او روایت یې نقل کړی دعلی څخه اودابن عمر څخه اودابی هریره څخه، اودابی طفیل څخه او دسعید بن کعب څخه اودابی جعفر محمد بن علی څخه اودابی صالح څخه چی دوی ټولو ویلی دی: چی ذبیحه اسماعیل ﷺ دی اوددی حکایت کړی دی البغوی هم دالربیع بن انس څخه او دالکلبی څخه اودابی عمرو العلاء څخه. ماویلی دی: چی روایت ذکرسوی دی دمعاویه څخه، اودده څخه داذکر سوی دی چی یوسړی نبی ﷺ ته رالی: اوورته یې وویل چی ای ځویه ددوو ذبیحینو. نورسول الله ﷺ وخندل، (۲) اوهم په دی قول باندی ټګ کړی دی عمر بن عبد العزیز اومحمدبن اسحاق بن یسار اوحسن بصری به داویله چی په دی کی هیڅ شك نسته، اودارنګه ویلی دی محمد بن اسحاق دبریده څخه چی دی نقل کوی

---

(۱). تاریخ الطبری (۱\ ۱۲۱) راوی ددی حاکم دی چی ذکر کړی یې دی په مستدرك کی (۲\۵۵۵) اوپه دی باندی یې سکوت اختیار کړی دی.
(۲). راوی ددی حاکم دی په المستدرك کی (۲\ ۵۵۴) اوپه دی باندی یې هم سکوت کړی دی. اودارنګه روایت ددی ذکر کړی دی ابن جریر په التاریخ کی (۱\ ۲۵۸).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسفیان بن فروه الاسلمی څخه اودی نقل کوی دمحمد بن کعب څخه، چی ده دوی ته دا خبره کړی وه چی ده داخبره دعمر بن عبد العزیز څخه کړی وه اودی خلیفه وو کله چی دی وو په شام کی دده سره یعنی استدلال دده په دی قول باندی وروسته دعصمت څخه: فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ (سورة هود \ ۷۱) نوعمر ورته وویل چی: په دی خبره کی ما تراوسه پوری نظرنه دی کړی اوماته هم داسی ښکاری لکه څه رنګه چی یې ته وایې. اوبیا یې په یوسړی پسی یوسړی ولیږی چی هغه دده سره په شام کی وو اویهودی وو نونوی مسلمان سوی وو او دا ددوی دعالمانو څخه وو، نودده څخه یې پوښتنه وکړه چی: کم زوی دابراهیم ﷺ ذبیحه وو؟ نوده وویل چی زمادی په الله ﷻ باندی قسم وی چی اسماعیل ﷺ دی اویهودو ته ددی خبری علم سته خوهغوی یې دحسد دوجی نه منی چی ددوی دعربو سره حسد دی اودا فضیلت اوشرف دصبر دوی نه غواړی چی دادی ددوی دپاره ثابت سی نودوی ددی څخه انکار کوی اوداګمان ساتی چی اسحاق ﷺ دی ولی چی اسحاق ﷺ ددوی پلار دی. اودامسئله موږ ذکر کړیده په خپل تفسیرکی سره داحادیثو او آثارو. ولله الحمد.

پیدائش داسحاق علیه السلام

الله ﷻ دده په باره کی فرمایلی دی: وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۱۲) وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ (سورة الصافات ۱۱۲\ ۱۱۳) اودا زیری دملایکی دخواه سوی وو ابراهیم ﷺ اوساره ته کله چی داملایکی په دوی باندی تیریدلی اودقوم دلوط ؑ علاقی ته تللی، ددی دپاره چی دهغوی کورونه تباه کړی اوددوی هلاك کړی دوجی دفسق اوفجور ددوی څخه، ددی بیان به په خپل ځای کی راځی ان شاء الله تعالی.
الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ (۶۹) فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ (۷۰) وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ (۷۱) قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ (۷۲) قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ (سورة هود ۶۹\ ۷۳). اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ (۵۱) إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ (۵۲) قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ (۵۳) قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ (۵۴) قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ (۵۵) قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ (سورة الحجر ۵۱\ ۵۶).

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودارنگه الله ﷻ فرمایلی دی: هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ (٢٤) إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ (٢٥) فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ (٢٦) فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ (٢٧) فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ (٢٨) فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ (٢٩) قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ (سورة الذاریات ۲۴\ ۳۰) الله ﷻ بیان کوی ددی ملائکو. اودادری وه جبریلؑ اومیکائیلؑ اواسرافیلؑ، دوی چی کله راله دابراهیم ؑ کورته نودوی گمان دمیلمنو پر وکی، نودی ورسره معامله دمیلمنو وکړه اودوی ته یې یو گیلگی حلال کی چی ښه چاغ وو اوښه مال وو دده دمالونو څخه، نوکله یې چی دا ورنژدی کی دوی ته نودوی لاسونه نه ورکښته کړه. اودا ددی وجی څخه چی دملائکو خوراك ته ضرورت نسته نوابراهیم ؑ ته ددوی څخه بیره محسوسه سوه: وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوالَاتَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ (سورة هود\ ۷۰) یعنی موږ ددوی دهلاکت دپاره رالیږل سوی یو. نودوی په دغه وخت ساره ته زیری ورکی. اودا ولاړه وه دمیلمنو سرته لکه څه رنگه چی داعادت په عربو کی وو نوکله چی دی وخندل په دی زیری باندی نو الله ﷻ ورته وفرمایل: فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ (سورة هود\ ۷۱) یعنی زیری ورکی فرشتو دی ته په دی خبره سره: فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ (سورة الذاریات \ ۲۹) (فَصَكَّتْ وَجْهَهَا) (سورة الذاریات \ ۲۹) یعنی داسی ډول یې وکی لکه څنگه چی یې ښځی دتعجب په وخت کی کوی: يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا (سورة هود \ ۲۷) یعنی څه رنگه به زه وزیږوم بچی اوحال داچی زه خوبوډی یم اودازما خاوند بوډادی ؟ نوداحیرانه سوه دی خبری ته چی په دی عمرکی اوپه دی حال کی داسی خبره واقعی دتعجب خبره ده. نوددی وجی څخه فرشتو ورته وویل چی: إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ (٧٢) قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللهِ رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ (سورة هود ۸۲\ ۷۳).

اودارنگه تعجب وکی ابراهیم ؑ په زیری ورکولو سره لوړ پربل زیری ساره ته اودپاره دمضبوطیدو دزړه دساره اودپاره دخوشحالولو دساره: قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ (٥٤) قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ (سورة الحجر ۵۴\ ۵۵) په تاکید سره یې بیان کړه ورته داخبره اوقراری یې ورلره ورکی په دی باندی، نوددواړو زیری یې ورکی (بِغُلَمٍ عَلِيمٍ) (سورة الحجر \ ۵۳) اوداغلام علیم اسحاق ؑ دی ورور داسماعیل ؑ اودا رنگه الله دده صفت کړی دی په وعدو سره دصدق اوپه صبر سره، اودارنگه یې په بل آیت کی ذکرکړی دی: فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ اودا هغه دی چی په دی سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

استدلال کړی دی محمدبن کعب القرضی اوغیر دده څخه په دی باندی چی ذبیحه اسماعیل ؑ دی، ولی چی داسحاق ؑ ذبح کول جائز نه دی وروسته دزیری څخه په وجود دده باندی اوپه وجود دده دزوی باندی. اوپه نزد داهل کتابو دوی ته ابراهیم ؑ یو سورسوی ګیلګی اودمکی ډوډی اوغوړی اوشیدی راوړی وی اودوی هغه خوړلی دی. نودا قول محض غلط دی اودایې ویلی دی چی ده کتل چی دوی خوراك کوی اودا ډوډی به په هواکی ختمیدله. اوپه نزد ددوی الله ﷻ ابراهیم ؑ ته وفرمایل: هرڅه چی سارادده ستاښځه نو ددی نوم سارا نه ده بلکی ساره ده اوزه تاته په دی کی برکت اچوم اوددی څخه تاته بچی درکوم، اوپه دی زوی کی به دی هم برکت اچوم نوددی به ډلی ډلی نسلونه ګرځی اوددی نسل به اکثره بادشاهان وی اوغټ خلګ به وی، نوابراهیم ؑ پرسجده پریوتی. اووی خندله اودځان سره یې داوویل: آیاد (۱۰۰) کالو څخه وروسته به زما دابچی پیدا کیږی؟ اویایې داسی وویل چی داساره به بچی راوړی اودهغې عمر (۹۰) کالو ته رسیدلی دی. اوداقول دالله ﷻ : فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ (سورة هود\ ۷۱) دادلیل دی په دی خبری باندی چی دا اوریدل چی ددی زوی اسحاق به پیداکیږی، اوبیابه دهغه څخه وروسته یعقوب پیداکیږی. یعنی دادواړه به پیداکیږی دده په ژوندون کی ددی دپاره چی ددی سترګی په یخی سی، اوذکر کول دیعقوب په ټول نسل داسحاق ؑ کی دادلالت کوی په خصوصیت دده باندی اوفائدی دده باندی اوددی تعین یې ځکه وکی چی اسحاق ؑ او دهغه مور دواړه به خوشحالی کوی دده په پیدائش باندی لکه څنګه چی دده مور په پیدائش دزوی باندی خوشحالی کړی وه.

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا (سورة الانعام \ ۸۴). اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَايَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ (سورة مریم\۴۹) اوداخبره به انشاء الله تعالی قوی اواصح وی چی‌مراد ددی څخه اسماعیل ؑ دی، اوددی تائید دهغه حدیث څخه هم ثابتیږی چی روایت یې کړی دی سلیمان بن مهران الاعمش دابراهیم بن یزید التیمی څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی نقل کوی دابی ذر څخه دی وایی چی ماویل: ای رسول الله ﷺ اول جمات کم یوجوړ سوی دی؟ نو نبی ؑ وفرمایل چی: مسجد الحرام: نوبیا ورڅخه ماپوښتنه وکړه چی بیا وریسی کم جمات جوړ سویدی نونبی ؑ وفرمایل چی: مسجد الاقصیٰ: نوبیا ورڅخه ماپوښتنه وکړه چی ددی دواړو په مینځ کی څومره وخت فرق دی، نونبی ؑ وفرمایل چی: (۴۰) کاله نو بیا ورڅخه ماپوښتنه وکړه چی وریسی کم مسجد جوړ سوپدی؟ نونبی ؑ وفرمایل چی بیاچی په کم ځای کی لمونځ درته رالی اوکوی یې نوهم هلته لمونځ کوه دغه ځای ستا

دپاره مسجد دی ([1]) اوپه نزد داهل کتابو، یعقوب ﷺ مخکنی هغه سړی دی چی مسجد الاقصیٰ یې جوړکړی وو، اودا مسجد دایلیا دی په بیت المقدس کی الله ﷻ دی ورلره شرافت ورکړی. نووینا په دی قول سره جوړول دیعقوب ﷺ مسجد الاقصیٰ لره داوروسته دی ترجوړولو دابراهیم ﷺ اواسماعیل ﷺ مسجد الحرام لره په موده د(۴۰) کالو سره.
اوجوړول ددی وو وروسته دپیدائش داسحاق ﷺ څخه، ولی چی ابراهیم ﷺ چی کله دعا وکړه، نوده په خپله دعا کی وویل لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ (۳۵) رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۳۶) رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ (۳۷) رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ (۳۸) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ (۳۹) رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ (٤٠) رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ (سورة ابراهیم ۳۵\ ۴۱) اوهغه چی ذکردی په حدیث کی چی سلیمان بن داود ﷺ کله یې چی جوړوی بیت المقدس نودالله ﷻ څخه یې دری سوالونه وکړه په دی قول سره: رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (سورة ص \ ۳۵) اوداموږ دده په قیصی کی ذکر کوو. نومراد ددی څخه به تجدید اونوی کول ددی دعمارت وی لکه څنګه چی مخکی ذکرسوه چی ددی دواړو ترمینځ (۴۰) کاله تیرسوی دی، اوداچاهم نه دی ویلی چی دسلیمان ﷺ اودابراهیم ﷺ په منځ کی (۴۰) کاله تیرسوی دی، دابن حبان څخه چی په هغه په خپل تقاسیم کی داویلی دی. اودا قول موافق نه دی.

بیان دجوړولو دخانه کعبی

په قرآن کریم کی الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ (۲۶) وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ (سورة الحج ۲۲\ ۲۷) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ (۹۶) فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ

---

[1]. صحیح البخاری: کتاب الانبیاء کی باب (۱۰) (۲\ ۳۳۶۶) اوباب (ووهبنا لداود سلیمان نعم العبدانه اواب) (۲\ ۳۴۲۵) اومسلم په کتاب المساجد ومواضع الصلاة کی (۵\ ۲) اوالنسایي په کتاب المساجد کی، باب ذکر ای مسجد وضع اولاً (۲\ ۲۸۹) اوابن ماجه په کتاب المساجد والجماعات کی، باب ای مسجد وضع اولاً (۱\ ۷۵۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ (سورة آل عمران ۹۷\۹۶) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذِ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ (۱۲٤) وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ (۱۲٥) وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۱۲٦) وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۲۷) رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۱۲۸) رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (سورة البقره ۱۲۴\ ۱۲۹) .

ذکرکوی الله ﷻ دلته دخپل بنده اورسول اوخلیل چی امام دی دپرهیزګارانو اوپلار دی دانبیاوو ابراهیم ؈ چی ده جوړه کړه خانه کعبه چی دااولنی مسجد دی چی جوړسوی دی دعام خلګو دپاره، چی داخلګ په دی کی دالله ﷻ عبادت وکی، اوالله ﷻ دځان دپاره مکان جوړ کی چی الله ﷻ ته څوك قربت حاصلوی نودی ځای ته دی ځان رسوی اوخلګو ته یې بلنه وکړه دی ځای ته چی دلته دی راټولیږی، اودارنګه موږ روایت نقل کړی دی دامیر المومنین علی بن ابی طالب څخه اوداسی نورو څخه چی الله ﷻ ده ته درابلنی دعوت ورکړی دی په وحی سره، اوداموهم ذکرکړی دی چی دابالکل دبیت المعمور په سیده کی جوړ سوی دی په دی حیثیت سره چی که دابیت المعمو راولویږی نوپه دی باندی به دلوړه څخه راولویږی. اوهم دارنګه داوو واړو آسمانونو عبادت ګاهانی ددی په سیده کی دی، لکه څنګه چی بعضو سلفو داخبره کړیده: چی په هرآسمان کی یوعبادت خانه ده دهغو مخلوقاتو دپاره چی هغوی په کی دالله ﷻ عبادت کوی اوهغه په شان دکعبه ده لکه څه رنګه چی دمزکی والاوو دپاره ده. نوامر وکی الله ﷻ ابراهیم ؈ ته چی یوکور دی په مځکه کی هم داسی جوړکی چی په هغه کی مزکی والا عبادت کوی اوالله ﷻ ورته هغه برابر ځای هم وروښووی کم چی دهغه ورځی څخه متعین وو چی دکمی ورځی څخه آسمان اومځکه پیداسوی دی، لکه څنګه چی داثابت سوی دی په صحیحینو کی: چی داځای حرم ګرځولی دی الله ﷻ دهغه ورځی را ایسی چی په کمه ورځ یې داآسمانونه اومزکی پیداکړی نودا مځکه حرامه ده په حرمت دالله ﷻ سره ترورځی دقیامته پوری اودانه دی ثابت دنبی ؈ څخه چی خانه کعبه مځکی دابراهیم ؈ څخه وو اوکه نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱) اوبعضو تمسك کړی دی په دی قول باندی (مَكَانَ الْبَيْتِ) نوداپه دی خبره باندی دلالت نه کوی چی دامځکی وو بلکی داپه علم دالله کی دمځکی ځخه ثابت وو، اوتعظیم ددی ځای دانبیاوو سره وو دوخت دآدم ﷵ ځخه تروخت دابراهیم ﷵ پوری. اومځکی موږ دا خبره ذکرکړیده چی آدم ﷵ په دی ځای باندی یوګنبده جوړه کړی وه، اوملائکی ده ته ویلی وه: چی موږ طواف کړی دی (۴۰) ورځی خولیکن داټولی خبری داسرائیلی روایاتو ځخه نقل دی اومخکی موداویلی دی چی ددی خبری تصدیق نه سی کیدی اونه ورته دروغ ویل کیږی نوپه دی باندی دلیل نه نیول کیږی، مګر هغه چی هغه ته حق مردود ویلی دی نوهغه ردول کیږی.

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ (سورة آل عمران \ ۹۶) یعنی اول هغه کور چی وضع سوی دی دپاره دبرکت اوهدایت دخلګو په بکه کی دامحل دکعبی دی، (فِيهِ ءَايَٰتٌ بَيِّنَٰتٌ) (سورة آل عمران \ ۹۷) یعنی چی بناددی ابراهیم الخلیل کړی دی چی پلار دپیغمبر انو دی اودامام دپرهیز ګارانودی، هغه چی په ده پوری اقتداء کول کیږی اودده په سنت پوری تمسك کیږی. نوددی وجی ځخه ویل سوی دی (مَقَامُ اِبْرٰهِيْمَ) (سورة آل عمران \ ۹۷) یعنی هغه ډبره چی په هغه باندی به ابراهیم ﷵ دریدی اوخانه کعبه به یې جوړوله کله چی دده ترقامت خانه کعبه لوړه سوه نوزوی ورلره داډبره کښیښووله چی هغه ترنن ورځ پوری سته. لکه ځنګه چی داذکر سوی دی په حدیث دابن عباس کی چی اوږد حدیث دی. اوداډبره په خانه کعبی پوری پیوسته وه دهغه وخت ځخه تر خلافت پوری دعمربن الخطاب نوده ورځخه دابیا لرِ راليری کړه، ددی دپاره چی تکلیف نه وی طواف کونکو ته دوجی دهغه خلګو ځخه چی هغه ددی خواته لمونځ کوی اوداکار عمربن الخطاب په خپله خوښه کړی دی، ولی چی ده به په اکثرو کارونو کی دالله ﷻ سره موافقت کوی، یوددی ځخه داقول دی دده رسول الله ﷺ ته چی که موږ ددی ابراهیم ﷵ ددی ځای ځخه مصلی یعنی ځای دلمونځ جوړکو نوښه به وی، نوپه دغه وخت کی الله ﷻ دا آیت نازل کی: وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى (۲) (سورة البقره \ ۱۲۵) اواثار دپښو دابراهیم ﷵ باقی وه تراول وخت داسلام پوری. یعنی دده دپښو پل په دی ډبره کی جوړ سوی وو بغیر دچپلکو ځخه هم داسی. نوددی وجی ځخه الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ (سورة البقره \ ۱۲۷) یعنی په حال کی ددی دجوړولو:

---

(۱). صحیح البخاری: کتاب جزاء الصید، باب لایحل القتال بمکه (۱۴ ۱۸۳۴) اومسلم په کتاب الحج کی باب تحریم مکه وتحریم صیدها وخلاها وشجرها ولقتطها (۹\۱۳۲۳) دحدیث دابن عباس ځخه.

(۲). صحیح البخاری، کتاب التفسیر، سورة البقرة، باب قوله: وَاتَّخِذُوامِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى، ۴۴۸۳\۸ او احمد ۲۴\۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (سورة البقره \ ۱۲۷) نودا دواړه په مقصد داخلاص او اطاعت دالله ﷻ سره اخته وه اودوی دواړه دالله ﷻ څخه داسوال کوی چی سمیع اوعلیم ذات دی چی ددوی څخه داعمل قبول کی: رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (سورة البقرة \ ۱۲۸) مقصدی خبره داده چی ابراهیم ﷺ جوړکی اشرف جماعت په اشرف ځای، په داسی ځای کی چی هیڅ قسم درختی بوټی نسته، اودعایې وکړه ددوی داهل دپاره دبرکت، اوددی چی دوی ته ورکوی په رزق کی میوی دهرځای څخه سره ددی چی اوبه اودرختی اومیوی نسته، اودا دعایې هم وکړه چی داځای دی دامن اوفراخی اوګرځی.

نوالله ﷻ فرمایلی دی: أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ (سورة العنکبوت \ ۲۷) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَى إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا (سورة القصص \ ۵۷) اودالله ﷻ څخه یې داسوال وکی چی په دوی کی دی رسول راولیږی هم ددوی څخه، یعنی ددوی دجنس څخه، اوددوی په ژبه باندی چی بلیغه او فصیحه عربی وایي. ددوی دپاره یې دواړه قسمه دعا وکړه هم ددنیا دپاره اوهم دآخرت دپاره. اودارنګه الله ﷻ دده دادعا قبوله کړه اوپه دوی کی یې هم ددوی دجنس څخه پیغمبر راولیږی اوپه ده باندی یې نبوت اورسالت دواړه ختم کړه اوپوره دین یې په کامله طریقی سره ورکی چی ددی څخه مخکی یوقوم ته هم داسی نه وو ورکول سوی، اوعام یې کی ددوی دعوت ټولی مزکی والاته سره ددی چی ژبی اوجنسونه مختلف وه، په ټولو ځایونوکی چی پروچه دی اوپرلنده دی ټولوته ترقیامت دورځی پوری، اودا وو دده دخصائصو څخه په منځ دټولو انبیاوو کی، په شرافت دده په خپل نفس کی اوپه پوره والی دهغه څه چی ده ته ورکول سوی وو درسالت څخه، اوپه شرافت دځای دده باندی اوپه شرافت دفصاحت دده باندی وو اوپه کمال دشفقت دده پرخپل امت باندی، اوپه مهربانی اولطف دده باندی نوددی وجی څخه ابراهیم ﷺ مستحق ددی وګرزیدی چی په لوړو درجو دآسمان کی واوسول سی اومقام ورکول سی چی ده دمزکی والاوو دپاره کعبه جوړه کړه په مقابل دبیت المعمور کی چی کعبه ده داووم آسمان والاوو چی یوه ملایکه ورباندی یووار طواف وکی نوهغه ته دوباره ترقیامته لمبر نه ورکول کیږی دطواف اوهره ورځ هلته (۷۰۰۰) ملایکی طواف کوی، اوصفت اوکیفیت دجوړولو دخانه کعبی موږ په تفسیرونو کی ذکرکړی دی، اوهغه چی څه اثار اواخبار ذکرسوی دی په دی باره کی، نوڅوك چی غواړی نومراجعه دی ورته وکی. نوددی وجی څخه السدی ویلی دی: کله چی امر وکی الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷻ ابراهیم ؑ ته او اسماعیل ؑ ته چې داکور جوړکی نوده ته پته نه وه چې داپه کم ځای کې جوړکي، تردې چې ولیږله الله ﷻ هوا چه نوم یې (الخجوج وو) دوی ته چې ددی دوه وزره وه اویو سریې وو په شکل دمار باندې نودوی ته یې جارو کړی هغه ځای دخانه کعبې چې داول څخه یې تاسیس سوی وو، نودوی شروع سوه چې کیندل یې بنیادونه اوبنیادونه یې کنبیښوول، اوداپه هغه وخت کې کله چې الله ﷻ وفرمایل: وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ (سورة الحج \ ۲۶) نوکله چې دوی هغه بنیادونه پوره کړه اورکن ته راورسیده نوابراهیم ؑ اسماعیل ؑ ته وویل چې ای ځویه یوه ښه ډبره راوړه چې دلته یې کښېږدم. نوده ورته وویل چې ای پلاره زما زه ستړی یم نوپه دی خبره باندې دی ولاړی. نوجبریل دهند څخه حجر اسود راوړی، اوداوو په شان دیاقوتو سپینو اودا آدم ؑ دځان سره دجنت څخه را کښته کړی وو نودا دخلګو دګناهونو دوجې توره سوه، نواسماعیل ؑ ورته ډبره راوړله نودا حجر اسود یې ولیدی په رکن کې نوپلار ته یې وویل چې: ای زماپلاره دادرته چا راوړی ؟ نوورته یې وویل چې: داهغه چاراوړی چې ستا څخه ډېر چابك دی. نوداخانه کعبه یې جوړولوه اودا دعایې کوله: رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (سورة البقره \ ۱۲۷).

اوذکر کړی دی ابن ابی حاتم چې دایې دپنځو غرونو څخه جوړه کړی وه، اوذو القرنین چې دټولې مزکې بادشاه وو پر دوی باندې تیریدی اودوی دواړوداخانه کعبه جوړوله نوپوښتنه یې ورڅخه وکړه چې تاسې ته چا امرکړی دی ددې په جوړولو باندې نوده ابراهیم ؑ ورته وویل چې موږ ته الله ﷻ امرکړی دی ددې په جوړولو باندې، نودی ذوالقرنین ورته وویل چې ستاسره څه ثبوت دی په دی خبره باندې نوده ورته پنځه پسونه په ګواهي کې پیش کړه نوبیایې خبره ومنله اوتصدیق یې ددوی وکی. اوازرقي داویلي دی چې: دی ذو القرنین ددی ابراهیم ؑسره په دی ځای کې طواف کوی. اوداکعبه په جوړولو دابراهیم ؑ سره ډیره اوږده وه اوبیا قریشو داکوچنې کړه دشمال دخوا څخه کم چې دشام خوا ته نژدې وه په هغه صورت چې په کم باندې نن ورځ ده. اوپه صحیحینو کې دحدیث دمالك څخه چې نقل یې کړی دی دابن شهاب څخه دی نقل کوی دسالم څخه چې خبر ورکړی دی عبدالله بن محمد بن ابی بکر دابن عمر څخه چې هغه نقل کوی دعائشه رضي الله عنها څخه چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی: ایاته نه وینې چې ستاقوم چې کله کعبه جوړوله نودابراهیم ؑ دبنیادونو څخه یې کمه کړی وه ؟ نوما وویل چې ای دالله رسوله ﷺ: ته نه غواړې چې دابیرته په هغه شکل باندې دوباره جوړه کړې؟ نونبی ﷺ وفرمایل چې: که چیری ستا دقوم په باره دکفر کې خبرې نه وای نومابه اوس په هغه شکل جوړه کړې وای، اوپه بل روایت کې داسې ذکر دی چې که چیری ستا دقوم وینانه وای په باره دکفر کې یا دجاهلیت کې نومابه دکعبې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزانه خلګو ته په خیرات کی ورکړی وای اوددی دروازه به می په مځکه کی جوړه کړی وای، اوحجر اسود به می په کی ایښی وی. (۱)

اودارنګه بناء ددی سوی ده دابن الزبیر په ورځوکی په هغه شکل چی ورته نبی ﷺ اشاره کړی وه هغه چی ورته خبر ورکړی وو خاله دده عائشه رضي الله عنها ددی شکل، کله چی دی شهید کی الحجاج په کال (۳۷) باندی نوعبد الملك ته یې داولیکله ددی په باره کی چی داکار یې دځان څخه دی کړی، نوامریې وکی په بیرته راتلو په هغه شکل باندی چی په کم شکل باندی اول وه نوهغه دیوال چی دشام خوا ته وو هغه یې مات کی او دهغه ډبری یې کعبی ته دننه کړی اوحجرِ اسود یې دباندی را وایستی اوددی دروازه یې بیالوړه کړه کم چی شرقی خوا ته وه اوکمه دروازه چی مغرب خوا ته وه هغه یې لیری کړه لکه څه رنګه چی ترنن ورځی پوری ده، بیاچی کله دوی ته داخبره ورسیده چی داابن الزبیر دعائشی رضي الله عنها په خبره باندی کړیده کله چی ورلره هغې خبر ورکی نودوی بیا پښیمانه سوه په هغه کارچی یې وکی، اوافسوس یې وکی چی په هغه شکل یې پریښی وای، بیاچی کله دالمهدی بن المنصور دور وو نومالك بن انس ورته مشوره ورکړه چی دا واپس جوړه کی په هغه شکل اوصورت په کم شکل اوصورت چی ابن الزبیر جوړه کړی وه. نو ده وویل چی زه بیریږم چی ددی څخه بادشاهان لوبه جوړه نه کړی، یعنی کله به چی کم یو بادشاه راځی نوهغه یې چی په کم شکل غواړی نوپه هم هغه شکل به یې جوړوی، نوخبره پر هغه ځای پاته سوه چی پر کم باندی نن خانه کعبه ده. یعنی دهغه دجاهلیت شکل یې پاته سو.

ثناء دالله ﷻ او درسول الله ﷺ په ابراهیم عليه السلام باندی

الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذِ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ (سورة البقره \ ۱۲۴) کله چی ده پوره کړه هغه چی الله ﷻ ورته امرپه کړی وو دهغو غټو تکالیفو څخه، نووی ګرځول دی امام دخلګو دپاره چی دده په لاره باندی ټول خلګ اقتداء کوی اودده پیروی به کوی. اوده سوال وکی دالله ﷻ څخه چی دا امامتیا دی په سبب دده باندی متصل اوباقی دی وی دده په نسل کی، نودا سوال ورلره الله ﷻ قبول کی اودا امامتیایې دده په نسل کی باقی پاته کړه، اوخاص یې کړه دده په نسل پوری علماء هغه چی عاملین دی.

(۱). صحیح البخاری: کتاب التفسیر، سورة البقره، باب قول الله تعالی (واذ یرفع ابراهیم القواعد من البیت) (۸\ ۴۴۸۴) اومسلم په کتاب الحج کی، باب مقض الکعبه وبنائها (۹\ ۸۸). اومالك په موطاکی کتاب الحج، باب ماجاء فی بناء الکعبه (۱\ ۱۰۴) اواحمد (۲\ ۱۱۳، ۱۷۷) ، اوالنسایې کتاب المناسك . باب بناء الکعبه (۵\ ۲۹۰۰) اوالترمذی کتاب الحج، باب ماجاء فی کسر الکعبه (۳\ ۸۷۵).

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلي دي: وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (سورة العنكبوت \ ۲۷) اودارنګه الله ﷻ فرمایلي دي: وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (٨٤) وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ (٨٥) وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ (٨٦) وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (سورة الانعام ۸۴\ ۸۷) نوپس ضمير په دی قول دالله ﷻ کی (وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ) داراجع دی ابراهيم ؑ ته بناء پرقول مشهور، اولوطؑ ته که څه هم دی دده دنسل څخه نه دی اوغالبًا داخل سوی دی اوچا دا احتمال ذکرکړی دی چی داضمیر راجع دی نوح ؑ ته لکه څنګه چی داموږ بیان کړی ده دهغه په قصه کی. والله اعلم. اودارنګه الله ﷻ فرمایلي دي: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ (سورة الحديد\۲۶) نوهریو کتاب وروسته دنوح ؑ څخه دده په نسل کی پیغمبر ته نازل سوی دی نودا دده یوخصوصیت دی چی دده څخه جلاکیدی نه سی. اوداددی وجی څخه چی دده دوه ځامن سوی وه دخپل ملا څخه اودواړه هلکان وه: اسماعیل دهاجری څخه، اواسحاق دساره څخه، اوددی څخه بیایعقوب ؑ پیداسوی دی چی هغه اسرائیل وو چی هغه ته دهغه دټول قوم نسبت کیږی، نوپه ده کی نبوت وو اوډیر سو داسی حد ته ورسیدی چی تعدادیې دشمار څخه زیات دی صرف هغه ذات ته یې پته سته کم چی رالیږلی دی اورسالت یې ورکړی دی تردی چی ختم سوی دی په عیسٰی ابن مریمؑ باندی دبنی اسرائیل څخه. اوهرڅه چی اسماعیل ؑ دی نو داوو دعربو څخه په اختلاف دقبیلو سره، لکه څه رنګه چی به داوروسته ذکرکوو انشاء الله تعالی، اونسته په نسل دده کی نبی اورسول ماسوا دهغه څخه چی په هغه باندی نبوت ختم سوی دی اوفخر دبنو آدم دی چی محمد رسول الله ﷺ بن عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم القرشی، المکی اوبیا المدنی دی دالله ﷻ درود اورحمت دی وی په ده باندی، نودده په شجره کی ماسوا دده څخه بل پیغمبر نسته . اودا داسی سرداردی چی مخکنیو اوآخرنیو دده غبطه کړی ده. اوڅه رنګه چی په صحیح مسلم کی ثابت دی چی نبی ؑ فرمایلي دي: چی زه به ودریږم په داسی ځای باندی چی دهغه ځای رغبت به هریو کوی تردی چی ابراهیم ؑ هم، نوداخبره دنبی ﷺ دلالت کوی پردی باندی چی ابراهیم ؑ افضل المخلوقات دی وروسته دنبی ﷺ څخه په نزد دمخلوقاتو، په دی دنیاکی هم اوپه آخرت کی هم.

او دارنګه روایت ذکر کړی دی بخاری چی نقل کوی دعثمان بن ابی شیبه څخه دی دجریر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه اودی دمنصور څخه اودی دمنهال څخه اودی دسعید بن جبیر څخه اودی دابن عباس څخه دی وایی چی وو رسول الله ﷺ چی تعوذ یې کوی په حسن اوحسین باندی اودایې فرمایل چی ستاسی په پلار باندی اسماعیل اواسحاق تعوذ کړی دی: اعوذ بکلمات الله التامه، من کل شیطان وهامة، ومن کل عین لامة (1)

اوروایت کړی دی اهل السنن دحدیث دمنصور څخه هم په دی قول سره.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ سورة البقره\ ۲۶۰) ذکرکړی دی مفسیرینو ددی سوال دپاره ډیر اسباب موږ یې دلته مختصر ذکرکوو اوپه تفسیر کی موپه پوره طریقی سره وضاحت کړی دی حاصله خبره داده چی الله ﷻ ددی دسوال اجابت وکی، اوده ته یې امروکی چی څلور مرغی راونیسه او ځیری کړه هغه اوټوټی یې کړه او ددوی ټول اندامونه دیوبل سره ګډ وډکړه اوبیا ددی هره ټوټه پر جلاجلا غرباندی کښیښږده، اوبیاورته ده دالله ﷻ په امرسره اواز وکړه نودابه تاته راسی، نوکله چی ده داکاروکی اوبیایې ورته اواز وکی ورته راله اوهره ټوټه خپل خپل ځای ته ورله اوپه خپل ځای کی راله اومرغی ورڅخه جوړه سوه، اوده کتل دالله ﷻ هغه قدرت ته چی یوشی ته ووایی چی سه نوبیا سوی وی، نودامرغی ده ته په الوتلو سره رالی چی ده ته ښه ښکاره سی داخبره. اوبعضو داویلی دی چی ده ته امرسوی وو چی دهریو سر دځان سره په لاس کی ونیسه نوهره مرغی به ده ته راتله اوخپل سربه ورسره یوځای کیدی اوبیابه الوته. اوابراهیم ؑ دالله ﷻ په قدرت باندی یقین وو چی هغه مړه کول اوژوندی کول کوی خودا ده خوښوله چی داپه خپل سترګو سره وګوری اودعلم یقین څخه عین الیقین ته خبره ورسیږی. نوالله ﷻ دده داسوال قبول کی اوده ته یې هغه کار وروښووی.

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (٦٥) هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (٦٦) مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (٦٧) إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ (سورة آل عمران ۶۵\ ۶۸) الله ﷻ دیهودو اودنصارٰی هغه خبره ردوی چی دوی

---

(1). صحیح البخاری: کتاب احادیث الانبیاء، باب ۱. (۲\ ۳۳۷۱) ، اوترمذی په کتاب الطب کی، باب. ۱۸ (۴\ ۲۰۶۰) اوابوداود په کتاب السنه کی، باب القرآن (۴\ ۴۷۳۷) اوابن ماجه په کتاب الطب کی، باب ماعوذ النبی ﷺ وما عوذبه (۲\ ۳۵۲۵) .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایی چې ابراهیم ﷺ ددوی په دین باندی دی نوالله ﷻ ددوی څخه بری کی او ددوی جهالت اوکم عقلی یې بیان کړه په دی قول کی: وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ (سورة آل عمران \ ۲۵) یعنی څنګه به ستاسی په دین باندی وی اوحال دادی چې تاسی ته دهغه ددین څخه وروسته دین درکول سوی دی؟ نوددی وجی څخه یې فرمایلی دی (اَفَلاَ تَعْقِلُوْنَ) (سورة آل عمران \ ۲۵) تردی چې فرمایلی یې دی: مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (سورة آل عمران \ ۲۷) نودایې ورته بیان کړه چې هغه دالله ﷻ په مخلص ددین باندی وو، اودا قصد کول دی داخلاص طرف ته اوپه قصداً اړول دحق دی باطل ته نوابراهیم ﷺ ددی کار مخالف وو اوداکار دیهودو اودنصارٰی او دمشریکینو خوی دی.

لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (۱۳۰) إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۳۱) وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۱۳۲) أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۱۳۳) تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۳٤) وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۳۵) قُولُوا آمَنَّا بِاللهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۱۳٦) فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۳۷) صِبْغَةَ اللهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ (۱۳۸) قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ (۱۳۹) أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللهِ وَمَا اللهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۱٤۰) تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (سورة البقرة ۱۳۰\۱۴۱)

نوپاکی بیان کړه الله ﷻ دخپل خلیل چې دانه یهودی دی اونه نصرانی دی، بلکی دایې بیان کړه چې داخالص مسلمان دی اودمشرکانو څخه نه دی.

نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ (سورة آل عمران \ ۲۸) یعنی ددی تابعداران هغه خلګ وه چې دده په زمانه کی وه اوچاچی دده په دین پوری ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیوست ساتلی دی دده څخه وروسته (وَهَٰذَا النَّبِيُّ) (سورة آل عمران\ ۶۸) یعنی محمد ﷺ مراد دی، ولی چی الله ﷻ ده ته هم دابراهیم ؑ په شان خالص دین ورکړی دی، اوالله ﷻ ورلره پوره دین ورکړی دی، لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۲۰) شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۱۲۱) وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (۱۲۲) ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (سورة النحل، ۱۲۰\ ۱۲۳).

اودارنګه بخاری نقل کړی دی روایت دابراهیم بن موسی څخه اودی دهشام څخه اودی نقل کوی دمعمر څخه اودی دایوب څخه اودی دعکرمه څخه اودی دابن عباس څخه چی رسول الله ﷺ کله تصویرونه په کورکی ولیدل نوکورته نه دننه کیدی تردی چی امربه یې وکی نو تصویرات به یې وران کړه نوبیابه دننه سو (۱) اوداقول دالله ﷻ (أُمَّةً) یعنی امام وو هدایت کونکی اوداعی دخیر طرف ته، چی اقتدا کول کیږی دده په دی کی (قَانِتًا لِّلَّهِ) یعنی په خشوع سره الله ﷻ ته په هرحال کی اوپه حرکاتو اوسکناتو کی (حَنِيفًا) یعنی مخلص په بصیرت سره (وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۲۰) شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ) یعنی شکر کونکی دی دخپل رب په خوله سره اوپه زړه سره اوپه عملونو سره (اَجْتَبٰهُ) یعنی اختیار کړی یې دی دی خپل ځان ته اودخپل رسالت دپاره اودی یې خپل خلیل ګرځولی دی. اوجمع کړی یې دی ده ته دواړه خیرونه هم ددنیا اوهم دآخرت.

الله ﷻ فرمایلی دی: وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا (سورة النساء\۱۲۵) رغبت ورکوی الله ﷻ په تابعداری دابراهیم ؑ ولی چی دی پرنیك اوخالص دین باندی وو، اوده پوره والی کړی وو په هغه ټولو خبرو چی ورته الله ﷻ فرمایلی وی، نوالله ﷻ دده تعریف وکی په دی سره (وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِيْ وَفّٰى) (سورة النجم ۳۷). نوددی وجی څخه الله ﷻ دی خپل خلیل مقرکی. اوخلیل ویل کیږی انتهایې محبوب ته. اودارنګه دامرتبه نبی ؑ هم حاصله کړیده لکه څنګه چی په صحیحینو کی حدیث نقل دی دجندب البجلی څخه اودعبد الله بن عمر څخه اودابن مسعود څخه چی دی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی: ای خلګو! یقینًا زه ګرځولی یم الله ﷻ خلیل دخپل ځان دپاره. اودارنګه په خپل آخرنی خطبه کی یې فرمایلی دی: ای خلګوکه چیری دمزکی والاوو څخه خلیل نیول کیدی نومابه ځان ته ابوبکر رضی الله عنه خلیل نیولی وای خو لیکن صاحب ستاسی (چی دنبی ؑ ځان مراد وو) خلیل دی دالله ﷻ ددی دواړو

(۱). صحیح البخاری: کتاب الحج، باب من کبر فی نواحی الکعبه (۳\ ۱۲۰۱).

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخریج (¹) یې دحدیث دابی سعید ؓ څخه کړی دی. اودارنګه ثابت سوی دی دحدیث دعبد الله بن الزبیر څخه اودابن عباس څخه اودابن مسعود څخه.
اودارنګه روایت ذکرکوی بخاری په نقل کولو سره دسلیمان بن حرب څخه دی نقل کوی دشعبه څخه دی دحبیب بن ابی ثابت څخه دی دسعید بن جبیر څخه دی دعمر بن میمون څخه دی وایی چی کله چی معاذ یمن ته رالی نودوی ته یې دسهارلمونځ ورکی نودایې وویل (واتخذ الله ابراهیم خلیلا) نوددی قوم یوه سړی ویل چی دابراهیم ؑ دمور سترګی یخی سوی، (²) اوابن مردویه ویلی دی په نقل کولو سره دعبدالرحیم بن محمدبن مسلم څخه دی نقل کوی داسماعیل بن احمد بن اسید څخه دی دابراهیم بن یعقوب الجوزجانی څخه په مکه کی دی نقل کوی دعبدالله الحنفی څخه دی دزمعه بن صالح څخه دی دسلمه بن وهرام څخه دی دعکرمه څخه اودی دابن عباس څخه چی دی وایی ناست وو څه صحابه درسول الله ﷺ چی درسول الله انتظار یې کوی، نوراووتی تردی چی نژدی سو دوی ته نو دایې واوریده چی دوی تذکری کولی چی بعضو ددوی څخه داویله: دتعجب خبره ده چی الله ﷻ ابراهیم ؑ ځان ته خلیل نیولی دی، اوبعضو په کی داویله چی څه عجیبه خبره ده چی موسیٰ ؑ دالله ﷻ سره خبری کړی دی اوکلیم الله دی. اوبعضو په کی داویله چی عیسیٰ ؑ دالله کلمه ده اودهغه روح دی. اوبعضو داویله چی الله ﷻ خوښ کړی دی آدم ؑ، نونبی ؑ راووتی اوسلام یې وکی اوبیایې داوویل: ما واوریدی ستاسی خبری او ستاسی تعجب: یقیناً الله ﷻ ګرځولی دی ابراهیم ؑ خلیل اودا صحیح خبره ده اودموسیٰ سره یې خبری کړی دی اوداهم صحیح خبره ده اوعیسیٰ دالله ﷻ کلمه اوروح دی اوداهم صحیح خبره ده، بیشکه زه دالله ﷻ حبیب یم اوبیاهم تاسی فخرنه کوی، اوبیشکه زه اول شفاعت کوونکی یم اوبیاهم تاسی فخرنه کوی، اوبیشکه زه اول سړی یم چی زه به دجنت دروازه خلاصوم نوالله ﷻ به هغه خلاصه کړی نوموږ ټول به هغه ته دننه کیږو اوزموږ سره به قاریان دمومنانو وی، اوزه عزتمند داولنیو اودآخرنیو هغه یم ترقیامته پوری اوبیاهم تاسی فخرنه کوی (³) په دی حدیث کی غرابت دی په دی اعتبارسره اوپه نورو اعتبارونو سره ددی شواهد یردی. اودارنګه روایت ذکرکړی دی حاکم په مستدرك کی دحدیث دقتاده

(¹). صحیح البخاری: کتاب مناقب الانصار، باب هجرت رسول الله ﷺ واصحابه (۷\ ۳۹۰۴) اومسلم په کتاب فضائل الصحابه کی، باب فضائل ابوبکر ؓ (۱۵\۱۵۰) دحدیث دابی سعید الخدری څخه، اوابن ماجه په المقدمه کی، باب فی فضائل اصحاب الرسول الله ﷺ (۱\ ۹۳) دحدیث دابی الاحوص څخه چی نقل یې کړی دی دعبد الله څخه.
(²). صحیح البخاری: کتاب المغازی، باب بعث ابی موسیٰ ومعاذ الی الیمن قبل حجت الوداع (۷\ ۴۳۴۸).
(³). الترمذی: کتاب المناقب، باب فضل النبی ﷺ (۵\ ۳۶۱۲) اودارنګه ابوعیسیٰ هم بیان کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه چې دی یې نقل کوی دعکرمه څخه اودی دابن عباس څخه دی وایی چې: آیا تاسی انکارکوی دخلیل والی څخه دابراهیم ﷵ اودکلام دموسٰی څخه اودلیدلو دمحمد ﷺ څخه؟ (۱) اودارنګه ویلی دی ابن ابی حاتم په نقل کولوسره دابی څخه دی نقل کوی دمحمد بن خالد السلمی څخه دی دالولید څخه اودی داسحاق بن یسار څخه دی وایی چې: کله چې الله ﷻ ابراهیم ﷵ خپل خلیل وګرځوی نوده ته یې په زړه کی بیره ورواچوله نودده دسینی اواز به دلیری څخه اوریدل کیدی لکه څه رنګه چې دمرغی دسینی اواز په هوا کی اوریدل کیږی.

اودارنګه ویلی دی عبید بن عمیر: وو ابراهیم ﷵ چې خلګ به یې میلمه کوله نویوه ورځ ووتی نوڅوك نه وو چې میلمه کړی یې وای، نورالی خپل کورته نویو سړی یې په خپل کور کی ولاړ ولیدی، نوورته ویې ویل چې ای دالله بنده، ته چا رادننه کړی یې زماکورته بغیر داجازی زما څخه رالی ؟ نودی سړی ورته وویل چې زه رادننه سوی یم په اجازه درب زما باندی. نوبیایې ورځخه پوښتنه وکړه چې ته څوك یې؟ نوده ورته وویل چې زه ملك الموت یم، زه الله ﷻ رالیږلی یم خپل یوبنده ته دبندګانو څخه، ستادی زیری مبارك سی چې هغه سړی الله ﷻ خلیل جوړ کړی دی دځان دپاره. نوده ویله چې هغه څوك دی؟ زمادی قسم وی په الله ﷻ باندی چې ته داسړی ماته راوښیه که داپه هغه ګوټ ددنیاکی وی نوزه به یې راولم، اوزه به دهغه سره یم یوځای تردی چې زموږ جدایې راولی مرګ. نوده ورته وویل چې هغه بنده ته یې. نودی ابراهیم ﷵ وویل چې زه یم؟ نوهغه ورته وویل چې هو. نوبیایې ورځخه پوښتنه وکړه. چې زه الله ﷻ په کم کارباندی خلیل ګرځولی یم هغه ورته وویل په دی خبره چې ته یې خلګو ته ورکوی اودهغو څخه طلب نه کوی راوی ددی ابن ابی حاتم دی. اودارنګه الله ﷻ په ډیرو ځایونو کی دده ثناء اومدحه ذکر کړیده، نوبعضو ویلی دی چې په (۳۵) ځایونو کی داثناء اومدحه دده ذکرده، چې (۱۵) ددی څخه په سورة البقره کی ذکردی اودی یودهغه پنځو اولو العزم څخه دی چې په قرآن کی ذکردی په مابین دټولو انبیاوو کی چې هغه په دوو آیتونو کی چې سورة الاحزاب اوسورة الشورٰی دی په دی کی ذکردی، اوهغه داقول دالله ﷻ دی: وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا (سورة الاحزاب\۷) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ (سورة الشورٰی\۱۳) بیادی اشرف اواولوالعزم دی پس درسول الله

---

(۱). الحاکم فی المستدرك (۲\ ۴۲۹) اوویلی یې دی چې داحدیث حسن دی اوصحیح دی په شرط دبخاری سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷺ څخه. اوداهغه سړی دی چی نبی ﷺ په اوم آسمان کی ورسره لیدلی وه په دی حال کی چی مخ یې دبیت المعمور خواته ګرځول سوی وو هغه بیت المعمور چی دورځی (۷۰۰۰۰) ملائکی طواف پر کوی اوبیا ورته دوباره لمبر نه ورکول کیږی. اوهغه چی ذکرسوی دی په حدیث دشریك بن ابی نمیر کی چی نقل کړی یې دی دانس څخه په حدیث داسراء کی چی ابراهیم ﷺ په شپږم آسمان کی دی اوموسٰی ﷺ په اووم آسمان کی دی، نوپه دی شریك باندی تنقید سوی دی په باره ددی حدیث کی. (۱) اواولنی صحیح وو اودارنګه احمدویلی دی په نقل کولو سره دمحمدبن بشر څخه دی نقل کوی دمحمدبن عمر څخه اودی دابو سلمه څخه دی دابی هریره څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: کریم چی زوی دکریم دی اوبیازوی دکریم دی اوبیازوی دکریم دی هغه، یوسف بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم ﷺ دی. یواځی والی کړی دی په دی سره احمد (۲) اوبیا هغه چی دلالت کوی په فضیلت دموسٰی ﷺ پرابراهیم ﷺ باندی په هغه حدیث کی هم معلومیږی چی ویل سوی دی: او دری کسان وروسته سوی دی آخرته داسی ورځی ته چی دهغه به ټول رغبت کوی تردی چی ابراهیم ﷺ هم (۳) راوی ددی مسلم دی دحدیث دابی کعب رضی الله عنه څخه اوداهغه مقام محموددی چی نبی ﷺ ورڅخه خبر ورکړی دی په دی قول سره: زه سردار دبنو آدم یم ترقیامته پوری اوتاسی هیڅ فخرنه کوی. (۴)

اوبیایې ذکرکی طلب دشفاعت دخلګو دآدم ﷺ څخه اوبیا دنوح ﷺ څخه اوبیا دابراهیم ﷺ څخه اوبیا دموسٰی ﷺ څخه اوبیا دعیسٰی ﷺ څخه، نوهریوه به ورڅخه ځان په منع کی تردی چی رابه سی محمد ﷺ ته نووایی به چی زه ددې دپاره یم، زه ددې دپاره یم. اودا رنګه یې ټول حدیث بیان کړی دی.

اودارنګه بخاری روایت ذکرکړی دی په نقل کولو سره دعلی بن عبدالله څخه دی دیحیٰی بن سعید څخه دی دعبیدالله څخه دی دسعید څخه اودی دابی هریره څخه دی وایی چی وویل سوه ای رسول الله څوك ډیره ښه سړی دی اوډیر اکرام والا دی؟ نورسول الله ﷺ وویل ډیر اکرام والا اوښه سړی ددوی څخه متقی ددوی دی یعنی پرهیزګار ددوی، نودوی وویل چی مونږ ددی پوښتنه نه ده کړی. نونبی ﷺ ورته وفرمایل چی اکرم اوښه سړی یوسف ﷺ دی چی زوی دنبی دی اوبیازوی دنبی اوبیا زوی دابراهیم ﷺ دی. نودوی ورته وویل چی ددی په باره کی پوښتنه نه کوو نونبی ﷺ ورته وفرمایل چی دعربو په باره کی رانه پوښتنه

---

(۱). مسلم، کتاب الایمان، باب الاسرآء برسول الله ﷺ ۲۱۷۱۲. (۲). احمد ۳۳۲۱۲. (۳). مخکی ذکرسویدی.

(۴). مسلم، کتاب الفضآئل، باب فضل نسب النبی ﷺ ۳۷۱۱۵ دحدیث دابی هریرة رضی الله عنه څخه، اوترمذی په کتاب تفسیر القرآن کی، باب ومن سورة بنی اسرآئیل ۳۱۴۸۱۵، ۳۲۱۵ اوابن ماجه په کتاب الزهدکی، باب ذکر الشفاعة ۴۳۰۸۱۲ اواحمد ۲۱۳ دحدیث دابی سعید څخه، اواحمد ۲۸۱۱۱ دحدیث دابن عباس څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوی؟ نو دوی ورته وویل چی هو. نونبی ﷺ وفرمایل چی ښه ددوی په جاهلیت کی هغه ښه دی په اسلام کی کله چی پوهیږی. (۱) اودارنګه روایت کړی دی ددی بخاری په بل ځای هم. اومسلم اونسایې دطریقی دیحیٰی بن سعید القطان څخه چی دی یې نقل کوی دعبید الله څخه (چی دی ابن عمرو العمری دی) هم په دی الفاظو سره.

اوبیا ویلی دی امام بخاری چی ویلی دی معتمر دعبیدالله څخه چی دی نقل کوی دسعید څخه اودی دابی هریره څخه اودی دنبی ﷺ څخه. ماویلی دی چی اسنادیې ددی کړی دی په بل ځای کی دحدیث ددوی دواړو څخه اودحدیث دعبیده بن سلمان څخه. اونسایې دحدیث دمحمد بن بشر څخه اودوی څلورو واړو دانقل کړی دی دعبیدالله بن عمر څخه چی دی یې نقل کوی دسعید څخه اودی یې دابی هریره ﷛ څخه اودی دنبی ﷺ څخه اوددوی پلرونه یې په کی نه دی ذکرکړی. اودارنګه امام بخاری ویلی دی په نقل کولو سره داسحاق بن منصور څخه دی دمحمد بن عمر څخه اودی دابوسلمه څخه اودی دابی هریره څخه دی وایی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: چی عزتمند زوی دعزتمند اوبیاهم زوی دعزتمند اوبیا زوی دابراهیم ﷺ یوسف بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم دی، په دی باندی یې یواځی والی کړی دی دطریقی دعبدالرحمٰن بن عبدالله بن دینار څخه چی دی نقل کوی دخپل پلار څخه چی هغه بیانقل کوی دابن عمر څخه هم په دی الفاظو سره (۲) هرڅه چی هغه حدیث دی چی امام احمد یې روایت کړی دی په نقل کولو سره دیحیٰی څخه اودی نقل کوی دسفیان څخه اودی دمغیره بن النعمان څخه اودی دسعید بن جبیر څخه اودی دابن عباس څخه اودی دنبی ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی: دټولو خلګو حشر به لڅ کیږی، نو اول هغه سړی چی هغه ته به جامه ورواچول سی هغه به ابراهیم ﷺ وی بیایې داآیت ووایه: كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ، نوتخریج ددی یې کړی دی په صحیحینو کی دحدیث دسفیان الثوری څخه اوشعبه بن الحجاج څخه اودا دواړه دمغیره بن النعمان څخه اودی دسعید بن جبیر څخه اودی دابن عباس څخه هم په دی الفاظو سره. اودافضیلت معینه تقاضا دافضلیت دنسبت نه کوی چی مخکی څوك ښه وی نو وروسته به هم وی داهغه فضیلت دی چی الله تعالی په خپل قدرتِ کامله سره چی چاته وغواړی ورکوی یې، لکه څرنګه چی یې فضیلت ورکړیدی نبی ﷺ ته اوداسی فضیلت یې ورلره ورکړی دی چی مخکنی اوآخرنی ټول یې غبطه کوی.

---

(۱). صحیح البخاری کتاب الانبیآء، باب قول الله تعالی (واتخذ الله ابراهیم خلیلا) ۳۳۵۳\۲ اوباب (ام کنتم شهدآء اذ حضر یعقوب الموت) ۷۴۳۳\۲ اوباب قول الله تعالی (لقد کان فی یوسف واخوته ایات للسآئلین) ۳۳۸۳\۲ اوپه کتاب المناقب کی باب: ۱، ۳۴۹۰\۲، کتاب الفضآئل، باب فضآئل یوسف ۱۳۴\۱۵.

(۲). مخکی بیان سوی دی.

اوهرڅه چې هغه احادیث دی چې امام احمد ذکرکړی دی په نقل کولو سره دوکیع څخه او دابونعیم څخه دی نقل کوی دسفیان څخه چې دا الثوری دی دی نقل کوی دمختار بن فلفل څخه اودی دانس بن مالك څخه دی وایی چې نبی ﷺ ته یوسړی رالی اوورته یې وویل چې: ای په خلګو کی ښه نونبی ﷺ ورته وفرمایل چې هغه ابراهیم ﷺ دی ([1]) نوددی روایت کړی دی مسلم دحدیث دالثوری څخه اودعبدالله بن ادریس څخه، اودعلی بن مشهر څخه اودمحمد بن فضیل څخه اودی څلور واړو دمختار بن فلفل څخه اودا په وجه دعاجزی یې ویلی دی یعنی پرخپل پلار باندی ځان ته فضیلت نه ورکوی لکه څنګه چې یې فرمایلی دی چې تاسی مالره په انبیاوو باندی فضیلت مه راکوی: اوبیایې وویل چې: تاسی مالره فضیلت مه راکوی په موسیٰ ﷺ باندی، ولی چې ټول خلګ به بیهوښه وی نوځه به اولنی سړی یم چې په هوښ کی به راځم، نوزه به پیداکم موسیٰ ﷺ چې هغه به نیولی وی یوه ستنه دعرش نوماته پته نسته چې دابیهوښه سوی دی اوکه ده ته بدله ورکول سویده دطور په غر کی؟ ([2]) اودامنافی نه دی دهغه سره چې په تورات کی ثابت دی چه فرمایلی یې دی: زه به سردار دبنو آدمو یم په ورځ دقیامت کی.

اودارنګه حدیث دابی بن کعب په صحیح مسلم کی: او وروسته به سی دری کسان داسی مقام ته چې دهغه به هریو رغبت کوی تردی چې ابراهیم ﷺ هم. اوهرڅه چې وو ابراهیم ﷺ ښه دپیغمبرانو اواولی العزم وو وروسته دمحمد ﷺ څخه، نوامر وسو لمونځ کونکو ته چې په لمانځه کی په تشهد کی داوایې، کم چې ثابت سوی دی په حدیث دکعب بن عجره کی اوداسی نوروکی، دی وایی چې صحابه وو به وایی چې پرتا باندی خو دسلام اودرود طریقه موږ ته معلومه ده خوپه ابراهیم ﷺ باندی به څه رنګه سلامتیا وایو اودرود وایو؟ نونبی ﷺ وفرمایل: تاسی وایاست: اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم وبارك علی محمد وعلی آل محمد کمابارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم، انك حمید مجید، ([3]) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی ﴿وَاِبْرٰهِيمَ الَّذِي وَفّٰى﴾ (سورة النجم \ ۳۷) . دوی ویلی دی چې ده پوره والی کړی دی په هغه ټولو ویناګانو درب دده باندی اوبرابر کړی یې دی هغه ټول خصلتونه اوشعبی دایمان، اوده به انکارنه کوی په

([1]). احمد (۳\۱۷۸) مسلم: کتاب الفضائل، باب فضائل ابراهیم ﷺ (۵\ ۱۲۱، ۱۲۲).

([2]). صحیح البخاری: کتاب الخصومات، باب مایذکر فی الاشخاص والملازمه والخصومة بین المسلم والیهودی (۵\ ۲۴۱۱) اواطراف ددی په (۳۴۰۸ ، ۳۴۱ ، ۳۴۷۲ ، ۴۸۱۳ ، ۵۰۲۲ ، ۶۵۱۷، ۶۵۱۸، ۷۴۲۸ ، ۷۴۷۲) او مسلم کتاب الفضائل، باب فضائل موسیٰ ﷺ (۱۵\ ۱۳۲) اواحمد (۳\ ۴۱).

([3]). صحیح البخاری کتاب الانبیاء، باب (۱۰) (۶\۳۳۷۰) اواطراف ددی په (۴۵۹۷، ۲۳۵۷)، اومسلم: کتاب الصلاة، باب الصلاة علی النبی ﷺ ۱۲۶\۱۴، اواحمد ۲۴۱\۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچنی کاردرب خپل باندی، اودده څخه به کوچنی کارنه هریدی په غټو کارونو سره. عبد الرزاق ویلی دی چی موږ ته خبراکړی دی معمر دطاوس څخه چی هغه نقل کوی دخپل پلار څخه چی هغه دابن عباس څخه په دی قول دالله ﷻ کی: وَإِذِ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ (سورة البقره \ ۱۲۴). دی وایی چی الله ﷻ په ده باندی امتحان کړی دی په پاکوالی سره: پنځه په بدن کی اوپنځه په سرکی. بریت کوچنی کول. اوغړغړه کول، اومسواك وهل، اوپزه کی اوبه اچول، اومسح دسرکول، اودتخر څخه وریښته لیری کول، اوپری مینځل هغه اثرات دمیتیازو په اوبوسره، (۱) راوی ددی ابن ابی حاتم دی اوروایت نقل سوی دی دسعید بن المسیب څخه اودمجاهد څخه اودالشعبی څخه اودالنخعی څخه اودابی صالح څخه اودابی الجلد څخه هم په دی طریقی سره اوهم په دی الفاظو سره. ماویلی دی چی په صحیحینو کی دابی هریره رضی الله عنه څخه روایت نقل دی چی نبی علیه السلام فرمایلی دی: فطرت دانسان تقاضا دپنځو شیانو کوی: سنت کول، اوداوسپنی په ذریعه ویښته لیری کول دتخر څخه اودناف دکښته څخه، اوبریتونه کوچنی کول، اونوکان پرې کول، اودتخرڅخه وریښته ایستل. (۲)

اوپه صحیح مسلم کی اواهل السنن والانقل کوی دحدیث دوکیع څخه چی دی یې نقل کوی دزکریا څخه اودی دابی زائده څخه دی دمصعب بن شیبه العبدری المکی الحجبی څخه دی دطلق بن حبیب العنزی څخه دی دعبدالله بن الزبیر څخه دی دعائشه رضی الله عنها څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: دانسان فطرت دلسو شیانو تقاضا کوی سنت کول، اوداوسپنی په ذریعه وریښته لیری کول دتخر څخه اودناف دکښته څخه، او بریتونه کوچنی کول، اونوکان کاټ کول، اودتخر څخه وریښته ایستل، اودګوتو بندونه پریمنځل، اوپزی ته اوبه اچول، اومسواك کول، اوږیره پریښوول، اواستنجاء کول. (۳)

او وروسته به دده دعمر په باره کی ذکر کیږی اودده دسنت په باره کی به هم خبره کیږی. نو دا ټولی خبری بالجمله دلالت کوی په مدحه دده باندی (وَإِبْرٰهِيْمَ الَّذِي وَفّٰى).

محل دده په جنت کی

حافظ ابوالبزار ویلی دی په نقل کولو سره داحمد بن سنان القطار الواسطی څخه اودمحمد

(۱). حاکم په مستدرك کی (۲\ ۲۶۶) اودایې ویلی دی چی داحدیث حسن دی په شرط دشیخینو سره.

(۲). صحیح البخاری: کتاب اللباس، باب تقلیم الاظافر (۱۰\ ۵۷۷۹) اومسلم په کتاب الطهارة کی، باب خصال الفطره (۳\ ۱۲۶) اوترمذی په کتاب الادب کی، باب ماجاء فی تقلیم الاظفار (۵\ ۲۷۵۶)

(۳). مسلم: کتاب الطهاره، باب خصال الفطره (۳\ ۱۴۷) اوترمذی په کتاب الادب، باب ماجاء فی تقلیم الاظافر (۵\ ۲۷۵۷) ابوداود: کتاب الطهاره، باب السواك من الفطر (۱\ ۱۴) اوالنسایي: کتاب الزینه من السنن، باب الفطره (۸\ ۵۰۵۵) ابن ماجه: کتاب الطهاره، باب الفطره (۱\ ۲۹۳) اواحمد (۶\ ۱۳۷).

(c) ketabton.com: The Digital Library

بن موسیٰ القطان څخه دوی دواړه نقل کوی دیزید بن هارون څخه دی دحماد بن سلمه څخه دی دسماك څخه اودی دعکرمه څخه اودی دابی هریره څخه دی وایی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی : یقیناً په جنت کی یوقصردی. گمان کوم چی دلؤلؤ (ملغلرو) څخه دی. چی په هغه کی بیره نسته اونه تکلیف سته چی داتیار کړی دی الله ﷻ دابراهیم ؑ دپاره. (۱)

البزار ویلی په نقل کولو سره داحمد بن جمیل المروزی څخه دی نقل کوی دالنضر بن شمیل څخه اودی دحماد بن سلمه څخه اودی دسماك څخه اودی دعکرمه څخه اودی دابی هریره ؓ څخه چی دی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه هم په دی الفاظو سره. اوبیایې دا ویلی دی چی موږ ته داعلم نسته چی داچا نقل کړی دی دحماد بن سلمه څخه اواسناد یې کړی دی یزید بن هارون ته اوالنضر بن شمیل ته اودی نورو ته په روایت موقوف سره ما وویل که چیری داعلت په کی نه وای نودابه په شرط دصحیح وای. اوددی تخریج یې نه دی کړی.

اوصاف دابراهیم ؑ

امام احمد ویلی دی په نقل کولو سره دیونس اوحجین څخه دوی دواړه نقل کوی داللیث څخه دی دابی الزبیر څخه اودی دجابر څخه اودی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی: عرض به وسی پیغمبرانو ته، اودارنگه احمد ویلی په نقل کولو سره داسود بن عامر څخه دی داسرائیل څخه دی دعثمان څخه یعنی ابن المغیره دی دمجاهد څخه دی دابن عباس څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: ماولیدی عیسیٰ ؑ اوموسیٰ ؑ اوابراهیم ؑ، نوهرڅه چی عیسیٰ ؑ دی نوهغه خلاصی سینی والادی او برداره دی، اوڅه چی موسیٰ ؑ دی نوهغه غټ بدن والا دی. نوصحابه وو ورته وفرمایل چی ابراهیم ؑ څه رنگه وو نو ویې ویل چی تاسی خپل صاحب ته وگوری. یعنی دنبی ؑ ځان مراد وو.

اودارنگه بخاری فرمایلی دی په نقل کولو سره دبیان بن عمر څخه دی نقل کوی دالنضر څخه دی دابن عیون څخه اودی دمجاهد څخه چی ده اوریدلی دی دابن عباس څخه، اوذکر یې دوی ته وکی ددجال چی دهغه دسترگو په مینځ کی کافر لیکل سوی دی اویا (ك، ف، ر) لیکل سوی ده نودی وایی چی مانه دی اوریدلی، خولیکن نبی ؑ دایې ویلی دی: هر څه چی ابراهیم ؑ دی نو تاسی وگوری خپل صاحب ته. اوراوی دی بخاری دی اومسلم دی دمحمد بن المثنی څخه دی نقل کوی دابن ابی عدی څخه اودی دعبدالله بن عوف څخه

(۱). راوی ددی البزار دی اوطبرانی دی چی دایې په الاوسط کی ذکرکړی دی هم په دی طریقی سره. اوالفاظ دطبرانی جلادی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم په دی الفاظو سره. اوهم دارنګه روایت ددی کړی دی بخاری په کتاب الحج کی اوپه کتاب اللباس کی اومسلم، ټولو دمحمد بن المثنی څخه هغه چی دی یې نقل کوی دابن عدی څخه اودی دعبدالله بن عون څخه هم په دی الفاظو سره.

وفات دابراهیم ﷺ او هغه اقوال چی دده دعمر په باره کی ویل سوی دی

ابن جریر په تاریخ کی خپل کی ویلی دی (۱) چی پیدائش دده په زمانه دنمرود کی سوی وو، داهغه دی چی دده په باره کی ویل سوی دی چی داضحاك بادشاه دی چی مشهور بادشاه دی، چی ویل سوی دی چی ده (۱۰۰۰) کاله بادشاهی کړیده، اودا انتهایې ظالم اوجابرسړی وو. اوبعضو ویلی دی چی دی داولاد دبنی راسب څخه دی هغه چی نوح ﷺ ورته لیږل سوی وو، اودی په دغه وخت کی ددنیا بادشاه وو اوداهم ذکرسوی دی چی دده په وخت کی یوستوری راښکاره سوی وو چی دلمر اوسپوږمی رڼا یې پټه کړی وه، نو حیران کړه دی کار ددی زمانی خلګ، اونمرود وبیریدئ، نورا ټول یې کړه نجومیان او کاهنان اوپوښتنه یې ورڅخه وکړه ددی په باره کی، نودوی ورته وویل چی ستاپه قوم کی به یوماشوم پیداکیږی چی ستا بادشاهی به دهغه په لاس ختمیږی نوده امروکی سړو ته چی دخپل ښځو څخه منع سی اوماشومان به یې مړه کول ددغه وخت راسی، نووسو ولادت دابراهیم ﷺ په دغه وخت کی، نوالله ﷻ وساتی ددوی دمکر څخه، اودده څخه ځوان جوړ سو تکړه ځوان وو تردی چی وسو هغه کارچی ورته مخکی خبر ورکول سوی وو. او وو دده پیدائش په سوس علاقه کی اوچاویلی دی چی په بابل کی، اوچاویلی دی په اسود کی چی یو طرف دی دکوثی. اومخکی تیرسو دابن عباس څخه چی دی پیداسوی دی په برزه کی چی یوښاردی دمشق. نوکله چی الله ﷻ دده په لاس باندی نمرود هلاك کی نوبیا دی ولاړی حران ته، اوبیا دشام مزکی ته اواقامت یې اختیارکی په ایلیاکی لکه څه رنګه چی موږ مخکی داذکر کړه. اودوه ځامن یې پیداسوه چی اسماعیل اواسحاق عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وه اومړه سویده ساره ددی څخه مخکی په حبرون علاقه کی هغه چی په مځکه دکنعان کی دی او دده عمر (۱۲۷) کاله وو په قول داهل کتابو سره. نوددې په مرګ باندی ابراهیم ﷺ ډیر زیات خفه سو. او واخسته دیوسړی څخه مځکه په (۴۰۰) میثقاله باندی په (حیث) مقام کی اوهلته یې ساره دفن کړه اوبیا ابراهیم ﷺ دخپل زوی دپاره جرګه وکړه اوهغه ته یې واده وکی د(رفقا) لور دبتویل بن ناحور بن تارح، اوخپل مولایې ورپسی واستوی اودایې په اوښ باندی راوستله. اودوی ویلی دی چی بیا ابراهیم ﷺ بل واده وکی د(قنطورا) سره نو ددی څخه یې پیداسوه (زمران، یقشان، مادان، مدین، شیاق، شوح) اودا ټول اولاد

(۱). تاریخ الطبری (۱\ ۱۸۷).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دقنطورا وه، ویل سوی دی چی دی ناڅاپه یودم مړ سوی دی، اوهم دارنګه داود اوسلیمان علیهما السلام هم. اوهغه چی ذکرکړی دی اهل کتابو اوداسی نورو. دوی ویلی دی چی دی اول ناجوړی سوی دی اوبیا وروسته مړسوی دی اوپه (۱۷۵) کلنی کی وفات سوی دی. اوویل سوی دی په (۹۰) کلنی کی وفات سوی دی اودفن سوی دی په مغارات کی په کم ځای کی چی یې ساره دفن کړی وه په حبرون علاقه کی، اودی دفن کړی دی ځامنو دده اسماعیل او اسحاق، اوبعضو داویلی دی چی دده عمر (۲۰۰) کاله وو لکه څه رنګه چی داقول ابن الکلبی کړی دی. نوویلی دی ابن حبان ابوحاتم په صحیح خپل کی چی موږ ته خبراکړی دی المفضل بن محمد الجندی په مکه کی دی نقل کوی دعلی بن زیاد الخلعی څخه دی دابو قره څخه اودی دابن جریج څخه اودی دیحیٰی بن سعید څخه اودی دسعید بن المسیب څخه اودی دابی هریره څخه دی وایی چی نبی ﷺ فرمایلی دی: سنت سوی دی ابراهیم علیه السلام په قدوم کی چی عمر یې (۱۲۰) کاله وو اوددی سنت څخه یې وروسته (۸۰) کاله نور ژوند تیرکړی دی [1] اودارنګه ددی روایت ذکر کړی دی الحافظ ابن عساکر دطریقی دعکرمه بن ابراهیم څخه اودجعفر بن عون العمری څخه دی نقل کوی دیحیٰی بن سعید څخه اودی دسعید څخه اودی دابی هریره څخه موقوفًا.

اودارنګه محمدبن اسماعیل الحسانی الواسطی ویلی دی: زیادت یې کړی دی په تفسیر دوکیع کی په باره دهغه کی چی دده په زیادات کی ذکرکړی دی په نقل کولوسره دابو معاویه څخه دی نقل کوی دیحیٰی بن سعید څخه اودی دسعیدبن المسیب څخه اودی دابی هریره څخه دی وایی چی: ووابراهیم علیه السلام اول هغه سړی چی پرتوګ یې اغوستی دی اواول هغه سړی چی دوریښتانو په منځ کی یې لاره اړولی وه او اول سړی چی په چاړه سره یې وریښته لیری کړی دی، اواول هغه سړی چی په قدوم کی یې سنت کړی دی، اودی د(۱۲۰) کالو وو، اواول چی میلمانه یې جوړکړه، اواول هغه سړی چی بوډاسوی وو. هم دارنګه روایت یې ذکرکړی دی موقوف، اودامشابه دی دمرفوع سره، خلاف ثابت دی دابن حبان دپاره. والله اعلم. اودارنګه ویلی دی مالك دیحیٰی بن سعید بن المسیب څخه چی دی وایې: وو ابراهیم علیه السلام اول هغه سړی چی دمیلمسیتا رواج یې جوړکی اواول هغه چی بریتونه یې کوچنی کړی وه، اواول هغه سړی چی بوډاوالی یې ولیدی اواول هغه چی سنت یې کړی وو نوده ویل چی: ای ربه زما داڅه دی؟ نو الله جل جلاله ورته وویل چی داوقاردی، نوده وویل ای الله زیات کړی دازما دپاره وقار [2] اونورو ورسره دازیات کړی دی چی اول هغه

---

[1]. مخکی ددی بیان تیر سوی دی.

[2]. موطاء امام مالك: کتاب صفت النبی ﷺ، باب ماجاء فی السنت فی الفطرت (۱۲\۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

شخص وو چې بریتونه یې کوچنی کړي دي اوپرتوګ یې اچولی دی. نوقبر دده اوقبر دده دزوی چې اسحاق دی اویعقوب دی په مربعه کې دی کم چې سلیمان بن داود ﷺ جوړکړی دی په حبرون علاقه کې، اودانن ورځ دخلیل په نامه باندی مشهوره دی. اوداخبره په تواتر سره نقل ده چې یوامت یې دبل امت څخه نقل کړي دي اویوه پیړۍ یې دبلی پیړۍ څخه نقل کړي دی دزمانی دبنی اسرائیل څخه تردی زمانی پورې، چې دده قبرپه مربعه کې دی په حقیقت کې اوهرڅه چې دتعیین په باره کې دی نودنبی ﷺ څخه هیڅ روایت نقل نه دی.
نوپکار دی چې دهغه ځای احترام دی وسی ددی وجې څخه چې دلته دابراهیم خلیل الله قبر دی اوپه دی په مځکه کې څه خراب کارونه سی په دی بیری سره چې دلته چیری قبر دابراهیم خلیل الله نه وی اودهغه دځامنو قبرونه نه وی. اودارنګه ابن عساکر روایت ذکر کړی دی په سندسره وهب بن منبه ته دی وایي چې دابراهیم ﷺ په قبرباندی یوشعر پیدا سوی دی (الهی جهولا امله. یموت من جاء اجله).

اولادونه دابراهیم عَلَيْهِ السَّلَامُ

اول زوی دابراهیم ﷺ دهاجری څخه سوی وو چې نوم یې اسماعیل دی اوبیا دوهم اسحاق ﷺ دساره څخه اودهغه څخه وروسته ابراهیم ﷺ واده وکی دقنطورا سره چې لور دیقطن الکنعانیه وه نو ددی څخه یې شپږ بچی پیداسوه: مدین، زمران، سرج، یقشان، نشق، او دشپږم نوم یې نه دی ذکرکړی. بیایې ددی څخه وروسته دحجون سره واده وکی چې لور دامین وه، نوددی څخه یې پنځه بچی پیدا سوه: کیسان، سورج، امیم، لوطان، نافس، همدارنګه ذکرکړی دی ابوالقاسم السهیلی په خپل کتاب (التعریف والاعلام) کی.

قصه دلوط ﷺ

واقعه دلوط ﷺ په ژوند دابراهیم ﷺ کې واقع سویده، اوهغه چې دده پرقوم باندی کم سخت عذاب نازل سوی وو. اودا لوط بن هاران بن تارح چې آزردی دهغه اولاددی دابراهیم ﷺ وراره دی، ولی چې ابراهیم اوهاران اوناحور دا دری کوچنی ورونه دی لکه څنګه چې داخبره موږ مخکی ذکر کړیده، اوویل سویدی چې داهاران هغه سړی دی چې حران علاقه یې جوړه کړیده، اوداخبره ضعیفه ده دوجې دمخالفت ددی دهغه څه سره چې داهل کتابو سره دی. اودا لوط ﷺ دخپل اکا څخه جلاسوی وو په امر دهغه سره اونازل سوی وو سدوم علاقی ته چې مځکه دغور زغروه اوداخاص مرکز وو ددغو علاقو اوپه دوی کې ډیر نااهله خلګ ظالمان اوکافران اوبدخویه خلګ اوسیدله اوډیر بدکردار والاوه، چې دوی به خلګو ته لاری نیولی اوپه خپلوکی به یې په بدکاری باندی راتګ کوی اومنع به یې نه کول دبدکاری څخه چاچې به کوله اوډیر بددی هغه چې دوی یې کوی، اودوی نوی فاحشه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناه راوستلی وه چی مخکی چانه وه کړی دبنوآدم څخه، اوهغه داچی نارینه وو ته به یې راتګ کوی، اوهغه زنانی چی ورلره الله ﷻ ورکړی وی هغه یې هم داسی پریښی صرف نیکانو خلګو ته نودوی ته دعوت ورکی لوط ؑ دالله ﷻ دعبادت طرف ته چی دهغه په یواځی والی سره عبادت وکی اوشریك ورلره مه نیسی، اودوی یې منع کړه ددی بدکاري څخه اودهغه کارڅخه چی مخکی چاپه بنو آدم کی کړی نه وو، نودوی ډیروخت هم داسی په خپلو ګمراهیو کی تیرکی اوپه خپله بی دینی کی، اودوی روان وه په خپل کفر کی اوپه خپل فسق اوفجورکی، نوالله ﷻ داسی عذاب پر نازل کی چی هغه واپس کیدونکی نه وو اوداسی یې تس اونس کړه چی عبرت وګرزیدی دوروستنیو خلګو دپاره. نوددی وجی څخه الله ﷻ ددوی قصه په قرآن کریم کی په مختلف ځایونو کی ذکرکوی.

نوالله ﷻ فرمایلی دی: وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ (٨٠) إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ (٨١) وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلاَّ أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ (٨٢) فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ (٨٣) وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ (سورة الاعراف ٨٠\ ٨۴).

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ (٦٩) فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ (٧٠) وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ (٧١) قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ (٧٢) قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللهِ رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ (٧٣) فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ (٧٤) إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ (٧٥) يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ (٧٦) وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ (٧٧) وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ (٧٨) قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ (٧٩) قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ (٨٠) قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ (٨١) فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ (٨٢) مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ (سورة هود ٦٩\ ٨٣).

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ (٥١) إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ (٥٢) قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ (٥٣) قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ (٥٤) قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ (٥٥) قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ (٥٦) قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (٥٧) قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ (٥٨) إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ (٥٩) إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ (٦٠) فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ (٦١) قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ (٦٢) قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ (٦٣) وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (٦٤) فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ (٦٥) وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ (٦٦) وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ (٦٧) قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ (٦٨) وَاتَّقُوا اللهَ وَلَا تُخْزُونِ (٦٩) قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ (٧٠) قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (٧١) لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (٧٢) فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ (٧٣) فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ (٧٤) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ (٧٥) وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ (٧٦) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ (سورة الحجر ۵۱\ ۷۷) .

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ (١٦٠) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ (١٦١) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (١٦٢) فَاتَّقُوا اللهَ وَأَطِيعُونِ (١٦٣) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٦٤) أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ (١٦٥) وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ (١٦٦) قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ (١٦٧) قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ (١٦٨) رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ (١٦٩) فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ (١٧٠) إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ (١٧١) ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ (١٧٢) وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ (١٧٣) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (١٧٤) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (سورة الشعراء ۱۲۰\ ۱۷۵) . اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ (٥٤) أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (٥٥) فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ (٥٦) فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ (٥٧) وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ (سورة النمل ۵۴\ ۵۸) .

او دارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْعَالَمِينَ (۲۸) أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۲۹) قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ (۳۰) وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُو أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ (۳۱) قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ (۳۲) وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ (۳۳) إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (۳٤) وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (سورة العنكبوت ۲۸\ ۳۵).

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۱۳۳) إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ (۱۳٤) إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ (۱۳۵) ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ (۱۳٦) وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ (۱۳۷) وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (سورة الصافات ۱۳۳\ ۱۳۸) .

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (۳۱) قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ (۳۲) لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ (۳۳) مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ (۳٤) فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۳۵) فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۳٦) وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (سورة الذاريات ۳۱\ ۳۷) .

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ (۳۳) إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ (۳٤) نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ (۳۵) وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ (۳٦) وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ (۳۷) وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ (۳۸) فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ (۳۹) وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ (سورة القمر ۳۳\ ۴۰)،

اودارنګه موږ په دی قصه کی بحث کړی دی په خپل خپل ځایونو کی په تفسیرخپل کی.

اودلته مقصود دا دی چی ده کم امرپیش کی اوالله ﷻ ځنګه عذاب نازل کی په دوی باندی. اوداپه دی طریقی سره چی کله لوط ؑ دوی ته دعوت ورکی وعبادت دالله ته چی واحد ذات دی اوشریك ورلره نسته، اودوی یې منعه کړه دهغه زیاتی څخه چی دوی کوی، نودوی داخبره دلوط ؑ ونه منله تردی چی یوسړی هم داخبره ونه منله، اوهغه څه بدیې چی کوله هغه یې پری نه ښوده، بلکی روان وو په دی خپل حال کی، او وانوښتی دخپل ګمراهی اوبدی څخه اودا کوشش به دوی کوی چی داپیغمبردخپل کلی څخه ځنګه وباسی.

اوددوی جواب به داوو کله به چی دوی ته څه خبره وسوه نوپه ناپوهی اوجهالت سره به یې داویله: أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ (سورة النمل \ ۵۲) نودوی وګرزوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقام دمدحی مقام دذم اودبدی چی دوی تقاضا دایستلو دده کوله. اودوی داکارنه کوی مگر دضد دوجی اودعناد دوجی اودجهالت دوجی، نوپاکی بیان کړه الله تعالی دده اوداهل دده مگر دښځی پاکی الله تعالی ورلره بیان نکړه اودوی یې ددې ځای څخه په امن کی وایسته اودا نور بدبخته یې پکښی دهمیشه دپاره پاته کړه، نوکله چی الله ﷻ په دوی باندی گرمی راوسته نوپه دوی باندی داسی لگیدله لکه اورچی چا پر لگولی وی. اواوبه ددوی مالگیجنی سوی. اوددوی داجواب نه وو مگر ددی وجی چی دوی یې منعه کول دبد کاری څخه اودفاحشی څخه داسی بدکاری چی مخکی دهیچا دلاسه هم داکارنه دی سوی، نوددی وجی څخه الله ﷻ داسی عذاب ورکی چی دوروستنیو دپاره عبرت سو، اوسره ددی چی کوچنی عذابونه پرمقرر وه بیاهم دوی خلگو ته لاری پرې کولی اوخیانتونه به یې کول، اوخپل دگپ شپ ځای ته به راټولیدل چی هلته به یې بدکارونه اوبدی خبری کولی تردی چی ویل سوی دی چی دوی به په خپلو مجلسونه کی بادونه دآواز سره (گوزونه) اچول او دیوبل څخه به یې حیانه کوله که څه هم ددوی څخه یوغټ کار وسی اودوی په شرمیږی نه، اودوی به غوږ نه اینښووی نصیحت کونکی ته مثال ددوی دحیوان وو چی په عقل کی به یې خبره نه راتله اونه به یې دومره شعور وو چی ښه اوبد وپیژنی اوحق اوباطل وپیژنی. اوتوبه گار کیدل نه دهغه څخه چی کول یې اونه پښیمانه کیده په هغه څه چی مخکی ورڅخه سوی وو اونه یې دمستقبل په باره کی سوچ کوی چی په مستقبل کی به څه کیږی، نوالله ﷻ په کلك عذاب سره گرفتار کړه. اودوی به ویله لوط ﷺ ته دا: ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (سورة العنکبوت \ ۲۹). نودوی طلب دهغه عذاب وکی چی لوط ﷺ به په هغه سره بیره ورکوله دوی ته، نوپه دی وخت کی دعاوکړه لوط ﷺ دعذاب په دوی باندی، اودنصرت خپل په دوی باندی. نوالله ﷻ ته غیرت ورلی دده په دعاباندی، اوپه غضب کی سو دده دغضب دوجی، اودده دعایې قبوله کړه اوطلب یې ورلره منظور کی نو الله ﷻ خپل ملائکی ورولیږلی، نوهغه ملائکی په ابراهیم ﷺ باندی تیری سو اوهغه ته یې زیری ورکی دزوی، اوخبریې کړه چی دوی دڅه کار دپاره راغلی دی اودوی په یو کارپه سی رااستول سوی دی: قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (۳۱) قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ (۳۲) لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ (۳۳) مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ (سورة الذايات ۳۱\ ۳۴) اودارنگه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُو أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ (۳۱) قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ (سورة العنکبوت ۳۱\ ۳۲) اودارنگه الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ (سورة هود \ ۷۴) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ (۷۵) يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ (سورة هود ۷۵\ ۷۴) یعنی ددی خبری څخه تیرسه اوپه بل څه کی بحث کوه ولی چی دافیصله سویده، اوپه دوی باندی عذاب واجب سوی دی اوهلاکت پر واجب سوی دی: إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ یعنی په دوی باندی فیصله سویده دعذاب اودانه ده بیرته تلونکی. وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ، اودارنګه ذکرکړی دی السدی اوسعید بن جبیر اوقتاده اومحمد بن اسحاق: چی ابراهیم ﷺ وویله: تاسی تباه کوی هغه کلی چی په هغه کی (۳۰۰) مومنان دی. نودوی وویل چی نه. نوبیا ابراهیم ﷺ وویل چی (۲۰۰) مومنان دی؟ نودوی وویل چی نه نوبیایې وویل چی (۴۰) مومنان؟ نودوی ورته وویل چی نه. نوبیاده وویل چی (۱۴) مومنان دی؟ نودوی ورته وویل چی نه. نوابن اسحاق وایی تردی چی ورته وویل چی تاسی خوبه په کی یومومن لیدلی وی؟ نودوی وویل چی نه: قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا، اوپه نزد داهل کتابو باندی ده ویلی دی: ای ربه زماته داهلاکوی کله اوپه دی کی (۵۰) کسان صالحان دی؟ نوالله ﷻ وفرمایل چی زه دوی نه هلاکوم کله چی په دوی کی ۵۰ صالحان وی خو دا نسته پکښی، نوبیا ۱۰ ته راکښته سو نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی زه دوی نه هلاکوم کله چی په دوی کی (۱۰)صالحان وی خوداپه کی نسته.

الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ (سورة هود \ ۷۷) مفسرینو ویلی دی کله چی داملایکی جلاسوی دابراهیم ﷺ څخه یعنی (جبرایل، اومیکائل، اواسرافیل) نودوی راروان سوه تردی چی راورسیده سدوم ته، په شکلونو دښائستو هلکانو کی، دپاره دامتحان دالله ﷻ په قوم لوط باندی اودپاره ددی چی حجت پرقائم سی نودوی میلمانه سوه دلوط ﷺ په کورکی دلمر پریوتو څخه وروسته ددی وجی څخه چی هغه خلګ یې ونه وینی نوبیابه ددوی اهانت اوبی عزتی وکی. اودوی داګمان وکی چی دوی انسانان دی: سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ، ابن عباس اومجاهد اوقتاده اومحمد بن اسحاق ویلی دی چی داډیر سخت امتحان وو اوده ته پته وه چی ددوی څخه مدافعت کول کیږی دشپی، اوددوی سره یې داشرط ولګوی چی دبل چا سره به نه میلمانه کیږی، خولیکن ده ولیدل چی ددوی څخه پټیدل نه کیږی. اوقتاده ویلی دی چی دوی باندی رانازل سوه په هغه مځکه کی چی ده په کی کارکوی. نودوی یې میلمانه کړه ولی چی حیاء ورله چی دوی ته یې انکار نسو کولی نو ددوی مخ ته روان سو، اوورته شروع سوه چی ددی کلی څخه ووزی اوبل کلی ته ولاړسی اوورته یې وویل څه چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې وویل: زمادی قسم وی په الله ﷻ باندی چی په مخ دمزکی کی ددوی ځخه خبیث او بدکاره خلګ نسته. نوبیایې لږ مزل وکی، اوبیایې ورته داخبره څلور واره وکړه اوویلی دی چی دوی ته ویل سوی وه چی ترهغه پوری به یې نه هلاکوی ترڅوچی په دوی باندی شاهدی نه وی کړی نبی ددوی السدی ویلی دی داملایکی دابراهیم ﷺ دخواځخه راووتلی اوروانی سوی دلوط ﷺ دکلی خوا ته، نودوی کلی ته ماپښین رالی، نوکله چی دوی سدوم نهرته راورسیدی نوهلته دلوط ﷺ یوه لور ولاړه وه چی خپل کورته یې اوبه وړلی، اودلوط ﷺ دوی لوڼی وی چی دمشری نوم (ریثا) وه او دکشري نامه (زغرتا) وه. نودوی ورته وویل چی آیادلته کم کورسته؟ نودې ورته وویل چی هو سته، تاسی دلته ودریږی تر هغه پوری چی زه درته دوباره راسم. دایې ورته ځکه وویل چی په دوی باندی وبیریده دخپل قوم څخه، نودارالله خپل پلار ته اوورته ویې ویل: ای پلاره. تاغواړی څه ځوانان په دروازه دښارکی، مانه دی لیدلی مخونه دیوقوم چی دهغوی څخه ښه وه، نورانه ولی هغوی ستاقوم نوبی عزتی به ورلره وکی. اودی خپل قوم منع کړی وو چی دچا میلمستیا به نه کوی اوورته یې وویل چی ته زموږ څخه لیری سه موږ به میلمستیا ورکوو. نودوی یې را وسته کورته اوهیڅ څوك په خبرنه سو بغیر دخپل کوروالاوو څخه، نودده ښځه راووته او قوم یې خبرکی. اودایې وویل چی په کور دلوط ﷺ کی داسی هلکان دی چی داسی مخونه ما تراوسه دچاهم نه دی لیدلی. نورالی قوم ده ته چی چیغی یې وهلی.

اوداقول دالله ﷻ : وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ (سورة هود\ ۷۸) یعنی ددی څخه ماسوا او مخکی ددوی دومره ګناهونه دی غټ غټ اوډیر، قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ (سورة هود \ ۷۸) یعنی دوی ته یې پیش قدمی وکړه چی دازما لور ده داپه نکاح سره واخلی ځان ته داستاسی دپاره ډیره لائقه اومناسبه ده، اودایې ورته ځکه وویل چی یونبی دخپل امت دپاره په منزله دپلار وی، لکه څه رنګه چی په حدیث کی ذکرسوی دی. اولکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ (سورة الاحزاب \۶) اودا هغه قول دی چی په دی سره نص کړی دی مجاهد اوسعید بن جبیر اوالربیع بن انس او قتاده اوالسدی اومحمد بن اسحاق چی داصواب دی یعنی راجح دی. اوبل قول داهل کتابو دی چی هغه خطا قول دی چی دوی ویلی دی چی دادوی ملایکی وی اودوی ډیر وخت دده سره تیر کړی وو. اودارنګه اهل کتابو په دی خپل قول کی ډیر زیاتی کړی دی. چی مناسب نه دی دملائکو سره. اوداقول دالله ﷻ : فَاتَّقُوا اللهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ (سورة هود\۷۸) دوی یې منع کړه دهغه فاحش څخه چی دوی غوښتله نودا شاهدی سوه په دی خبره باندی چی په دوی کی صحیح اوپرهیزګاره سړی نه وو، بلکی ټول

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی اوکم عقلان وه. نودوی جواب ورکی لوط ﷺ ته په دی خبری سره: لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ یعنی دوی ورته وویل چی تاته پته ده چی موږ څه غواړو اوزموږ څه مقصددی، نودوی داخبره وکړه خپل پیغمبرته، اوبیره یې نه کوله دالله ﷻ څخه اودهغه دعذاب څخه چی دردناك عذاب دی. نوددی وجی څخه ورته لوط ﷺ وفرمایل چی: لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ (سورة هود \ ۸۰) لوط ﷺ داوویل چی که زما دومره وس اوطاقت وای په تاسی باندی اویا ماتاسی منع کولی سوای نومابه تاسی ته هغه عذاب درکړی وای دکم چی تاسی مستحق ګرځیدلی یاست. اوالزهری ویلی دی په نقل کولو سره دسعید بن المسیب څخه اودابی سلمه څخه چی دوی دواړه نقل کوی دابی هریره ﷺ څخه مرفوعًا: موږ ډیر لائق یوپه شك سره دابراهیم څخه، اورحم دی وکی الله ﷻ په لوط ﷺ باندی چی طلب یې دقوت کوی په دوی باندی، اوکه چیری بندیدل په جیل کی نه وای نویوسف ﷺ به په جیل کی نه بندیوان کیدی اودهریوه دعابه قبوله سوی وای، ([1])

اودارنګه ویلی دی محمد بن عمربن علقمه دابی سلمه څخه اودی دابی هریره څخه: چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: رحم دی وکی الله ﷻ په لوط ﷺ باندی، که چیری ده ته یې ورکړی وای هغه طاقت چی ده یې سوال کړی وای، نوهیڅکله به هم الله ﷻ په بل قوم کی پیغمبرنه وای رالیږلی مګرهم دده په قوم کی به یې رالیږلی، ([2]) دارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ (٦٧) قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ (٦٨) وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ (٦٩) قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ (٧٠) قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (سورة الحجر ۲۷\ ۷۱). نوامریې وکی دوی ته چی دخپل ښځو سره دی نژدیکت وکی اوددی کارڅخه دی ځان واړوی بیاهم دوی نه منع کیده، بلکی څومره به یې چی منع کول نوهغومره به دوی حریص کیده په دی میلمنو پسی، اودوی نه پوهیده چی په دوی باندی الله ﷻ دعذاب فیصله کړی ده اودوی په خپله ددی خپل عذاب خوا ته ورروان وه، اوصبا ورځ ددوی دهلاکت وه. نو ددی وجی الله ﷻ دخپل نبی محمد ﷺ په ژوند باندی قسم وکی اووی فرمایل: لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (سورة الحجر\ ۷۲) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ

([1]). صحیح البخاری کتاب الانبیاء، باب قول الله عزوجل (ونبئهم عن ضیف ابراهیم) (۲\ ۳۳۷۲) اواطراف ددی په (۳۳۷۵. ۳۳۸۷. ۴۵۳۷. ۴۶۴۹. ۲۹۹۲) اومسلم په کتاب الایمان کی \ باب زیادت طمانینه القلب بتظاهر الادله (۲\۱۸۳) اواحمد (۲\ ۳۲۶).

([2]). الترمذی په کتاب التفسیر باب ومن سورة یوسف (۵\ ۳۱۱۶) ابوعیسیٰ ویلی دی چی داحدیث حسن صحیح دی اواحمد (۲\ ۳۳۲، ۳۸۴) اوالبانی ویلی دی په صحیح الادب المفرد کی (۴۷۲) داحسن صحیح دی: وګوره: دده صحیح (۴\ ۱۲۱۷).

(c) ketabton.com: The Digital Library

بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ (۳۶) وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ (۳۷) وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ (سورة القمر ۳۲\ ۳۸) ذکرکړی دی مفسرینو داخبره چی لوط ؈ به داخپل قوم منع کوی اومدافعت به یې کوی په بندی دروازی سره، اوهغوی داکوشش کوی چی دی دروازه خلاصه کی، تردی چی ددواړو خواوو څخه ښه زور وچلیدی تردی چی لوط ؈ وفرمایل: لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ (سورة هود \ ۸۰) نومابه پرتاسی باندی عذاب نازل کړی وای. نودی ملائکو ورته وویل چی: يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ (سورة هود \ ۸۱) اوداییې هم ذکرکړی دی چی جبریل راووتی په دوی په سی اوپه خپل وزر یې ددوی مخونه وهل نوددوی سترګی ړندی سوی: تردی چی ویل سوی دی چی ددوی داسترګی مکمل ختمی سوی اوهیڅ ورڅخه پاته نه سوی. نوراله دوی اولوط ؈ ته یې وعده ورکړه دصبا ورځ چی زموږ اوستا درك به معلوم سی. الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ (۳۷) وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ (سورة القمر ۳۷ \ ۳۸) نوپه دغه وخت کی دی فرشتو لوط ؈ ته امروکی چی دشپی په آخرنی وخت کی ددی ځای څخه دخپل اهل سره ووزی: وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ (سورة هود \ ۸۱) یعنی دعذاب په اواز اوریدو باندی به په تاسی کی یوهم شاته نه ګوری کله چی په دوی باندی عذاب نازلیږی.

اوداقول دالله ﷻ : إِلَّا امْرَأَتَكَ (سورة هود\ ۸۱) په قرآئت دنصب سره: احتمال لری چی دا مستثنٰی وی ددی قول دالله ﷻ څخه (فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ (سورة هود\۸۱) ګواکی چی ده ته خطاب دی چی خپل ښځه به دځان سره نه بیاییې، اودا احتمال هم کیدی سی چی ددی څخه ماخوذ وی: وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ (سورة هود \ ۸۱) یعنی دابه ترشا وګوری نوپرتاسی به هم داعذاب نازل سی. اوداقرآئت په رفع سره دی اودا احتمال قوی هم دی، خولیکن اولنی په معنٰی کی ډیرښکاره دی. والله اعلم. اوالسهیلی ویلی دی دلوط ؈ دښځی نوم (والهه) وه نوهرکله چی لوط ؈ دخپل کورنی سره ووتی نوددوی سره یوسړی هم ددوی دقوم څخه نه وو اوبعضو داویلی دی چی ښځه ورسره وتلی وه. نوکله چی دوی ووتله اودباندی سوه ددی کلی څخه لمر راوختی نونازل سو پردوی باندی عذاب په امرالله ﷻ سره، داسی عذاب پرنازل سو چی دهغه څخه خلاصیدل اسان نه وو.

اوپه نزد داهل کتابو: فرشتو دوی ته امروکی چی دغره سرته وخیژی اوددوی څخه یې غوښتنه وکړه چی ولاړسی دوی یوبل کلی ته. نودوی ورته وویل چی ولاړسی اوموږ به ستاسی انتظار کووکله چی تاسی هلته ورسیدلاست نوبیابه موږپه دوی باندی عذاب نازل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کو. نودوی ذکرکړی دی چی دوی لیری کلی ته ولاړه چی دهغه کلی نوم (صوعر) وو چی خلګ ورته غورزغر وایی نوکله چی لمر راوختی نوپه دوی باندی عذاب راکښته سو. الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ (۸۲) مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ (سورة هود ۸۲\ ۸۳) اوجبریل ﷺ داټول حیوانات په خپل ورزر سره لوړ دآسمان طرف ته وخیژول تردی چی ملائکو په آسمان کی دچرګو کړکړی اودسپی اوازونه اوریدل نوبیایی پړدابله خوا را ایله کړه مطلب داچی دامځکه یې پر چپه کړه. نواول هغه خلګ چی ددی ځخه وغورځول سو هغه ددوی شریفان خلګ وه: مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ (سورة هود\ ۸۳) اوسجیل فارسی لفظ دی معرب دی اوهغه قوی ته ویل کیږی چی پوخ سوی وی (مَنْضُودٍ) (سورة هود \ ۸۳) یعنی یودبل په سی راروان وه پرلپسی (مُسَوَّمَةً) (الذاریات \ ۳۴) یعنی غټ غټ ولیکل سو په هریوکاڼی باندی نوم دهغه شخص چی په هغه پسی رالیږل کیدی دهغه کاڼی نوهغه به یې بالکل ذری ذری کی.

لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ (الذاریات \ ۳۴) اولکه څنګه چی یې فرمایلی دی: وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ (سورة الشعراء \ ۱۷۳)، وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ (۵۳) فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ (۵٤) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ (سورة النجم ۵۳\ ۵۵) یعنی اړول ددی چپه لوړه حصه ددی لاندی کول اولاندی حصه ددی لوړه کول اوپه دوی باندی یې دکاڼو باران وکی چی پرلپسی وو، اوپه هرکاڼی به دهغه سړی نوم موجود وو اولیکل سوی وو دچاد پاره به چی هغه رالیږل کیدی اوهرکاڼی به په خپل سړی باندی راغورځیدی په حاضرینو کی اوهغه چی مسافر وو اودکلی ځخه دباندی وو پرهغوی به په هغه ځایونو کی راولویدی چی په کم ځای کی هغوی په هغه وخت کی وه اوویل سوی دی چی دلوط ﷺ ښځه ورسره وتلی وه ددی کلی ځخه. خودی چی کله اواز واوریدی اودکلی رالویدل یې ولیده نوپه شایې وکتل اودالله ﷻ دامر مخالفت یې وکی نوپه دی باندی هم یوکاڼی را ولویدی اودایې ځیره کړه نودی خلاف کړی وو مخکی هم اواوس یې هم خلاف وکی. اودا هغه وه چی په میلمنو یې خلګ خبرکړی وه په خپل قوم کی. لکه څنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: ضَرَبَ اللهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَةَ نُوحٍ وَامْرَأَةَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ (التحریم \ ۱۰) دوی دواړو خیانت کړی وو دخپل خاوندسره په نه منلوددین کی. اودلته دامرادنه دی چی دوی فاحشی وی هیڅکله داسی نه ده. ولی چی الله ﷻ هیڅ پیغمبرته داسی ښځه نه ورکوی چی هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدکاره اوفاحشه وی لکه څنګه چې ابن عباسؓ ویلی دی چې هیڅ کله باغی سوی نه ده دپیغمبر ښځه. اوچاچې ددی خلاف خبره وکړه نودابه دده ډیره غټه غلطی وی. الله ﷻ په قصه د(افك) کی یعنی هغه بهتان چې په عائشه رضي الله عنها باندی تړل سوی وو، کله چې نازل سو براءت دام المومنین چې لور دابوبکر الصدیق وه ښځه درسول الله ﷺ ده، کله چې دی ته وویل افك والا هغه چې ویلی یې وه نوالله ﷻ مومنانو ته زجر اوزورګیرنه ورکړه او ویې بیرول دهغه څه باره کی چې څه یې ویلی وه: إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللهِ عَظِيمٌ (۱۵) وَلَوْلا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ (سورة النور ۱۵\۱۶) یعنی پاکی دی وی ستادپاره چې وی دی ستا ښځه په دی صفت سره. اوقول دالله ﷻ په دی ځای کی: وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ (سورة هود \ ۸۳) یعنی داسزا لیری نه ده، په دې باندی تصریح کړیده امام شافعی اواحمد بن حنبل او دارنګه ډیر علماء دامت.

اودارنګه یې حجت نیولی دی په هغه روایت سره چې امام احمد ذکرکړی دی اواهل السنن هم ذکرکړی دی دحدیث دعمربن ابی عمر څخه چې دی نقل کوی دعکرمه څخه اودی دابن عباس څخه، چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی: څوك چې تاسی پیداکی دهغه چا څخه چې ددوی سره مشابهت کوی اوددوی په شان کارکوی. نوددی وجی څخه بعضو علماوو داقول کړی دی چې ددی کار والا سړی به رجم کول کیږی که څه هم واده یې نه وی کړی یایې واده کړی وی. اوپه دی چې کاریې کوی په شان دقوم لوط نوفاعل اومفعول دواړه قتل کی. (۱)

اوامام ابو حنیفه رحمه الله علیه داقول کړی دی چې اللائط به دغره دسر څخه راغورځول کیږی او دلوړی خوا څخه به کاڼی پر راویشتل کیږی لکه څنګه چې دقوم لوط سره سوی دی.

وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ اوګرځولی دی الله ﷻ هغه ځای ددوی یووړوکی سمندر چې دهغه داوبو څخه څوك فائده نه سی اخستلی. اونه دهغه مزکی څخه څوك فائده اخستی سی کم چې یې خواته ده. نوګرځیده داعبرت اومثال اووعظ اونښانه دالله ﷻ په قدرت باندی او دهغه په عظمت باندی اودهغه په عزت باندی په انتقام اخستلو کی دهغو څخه چې دالله ﷻ اودهغه دپیغمبر تکذیب کوی اومخالفت کوی اوپه خپلو خواهشاتو پسی روان وی، او دا دلیل دی په رحمت دالله ﷻ باندی په خپلو نیکو بندګانو باندی په نجات ورکولو سره دوی ته ددغه عذاب څخه اودهلاکت څخه اورا ایستل دوی دتیارې څخه دڼا خوا ته.

(۱). الترمذی: کتاب الحدود، باب ماجافی حد الوطی (۱۴۵۶\۴) دحدیث دعمربن ابی عمر څخه اودطریقی دعاصم بن عمر څخه چې دی یې نقل کوی دسهل څخه.

لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۸) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (سورة الشعراء ۸\ ۹) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ (۷۳) فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ (۷۴) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ (۷۵) وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ (۷٦) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ (سورة الحجر ۷۳\ ۷۷) یعنی په سترګو دفراست سره چې ورته وکتل سی نوپته لګیږي چې څنګه بدل کړی دی الله ﷻ دغه خلګ اوددی مځکه اوکلی؟ اوڅنګه یې آبادکړی دی وروسته دخرابیدلو ددی څخه؟ لکه څنګه چې روایت ذکرکړی دی ترمذی مرفوعًا: تاسي وبیریږی دفراست دمومن څخه ولی چې دی کتل کوی په نور دالله ﷻ سره [1] اوبیایې ووایه: إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ اودا قول: وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ یعنی په داسې لاری باندی چې نن ورځې پوری قائمه ده.

لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ (۱۳۷) وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (سورة الصافات ۱۳۷\ ۱۳۸) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (سورة العنکبوت \ ۳۵) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۳۵) فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۳٦) وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (سورة الذاریات ۳۵\ ۳۷) یعنی موږ ددوی څخه پریښوولو یوه نښانه اوپند دهغه خلګو دپاره چې دآخرت څخه بیره کوی اودالله ﷻ څخه بیره کوی اوخپل درب دبیری څخه خپل نفس منع کوی دګناهونو څخه، اوځان دمحارمو دالله ﷻ څخه ساتی اودکار څخه دقوم دلوط ؑ ځان ساتی، ددی وجی څخه چې هغه حدیث پرثابت نه سی: څوك چې ځان دکم قوم سره مشابه کوی نوهغه به دهغوی څخه وی لکه په یوشعر کی ذکرسوی دی چې (تاسی که بعینه دلوط ؑ قوم نه یاست نوهغه هم ستاسی څخه لیری نه دی) نو پوهیدونکی ددی شعر بیره کوی دخپل رب څخه، اوراتګ کوی په هغه څه چې الله ﷻ یې امرکوی، اودنبی ؑ ارشاد وی، اوراتګ کوی هغه زنانو ته چې الله ﷻ دوی لره پیدا کړی دی اوځان ساتی داتباع دشیطان څخه، ولی چې بیا پرده باندی هم دهغه عذاب حق کیږي، اوداخلیږی لاندی تردی قول دالله ﷻ : مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ (سورة هود\ ۸۳).

* * *

---

[1]. الترمذی کتاب التفسیر، سورة الحجر (۵\ ۳۱۲۷) ابوعیسیٰ ویلی دی چې داحدیث غریب دی موږ داپیژنو صرف هم په دی اعتبار سره اونور اعتبارات اووجوهی ورلره نسته اودارنګه روایت ذکر سوی دی دبعضو اهل علم والاوو څخه اوپه الحلیه کی (۱۰\ ۲۸۱) دحدیث دابی سعید څخه اوالطبرانی په الکبیر کی (۸\ ۷۴۹۷) ذکرکړی دی اوویلی دی الهیثمی په المجمع کی (۱۰\ ۲۲۸) چې راوی ددی طبرانی دی اواسناد ددی حسن دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصه دمدین قوم دشعیب علیه السلام

ددوی په باره کی الله جل جلاله فرمایي: وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۸۵) وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ (۸۶) وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (۸۷) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ (۸۸) قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ (۸۹) وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ (۹۰) فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (۹۱) الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ (۹۲) فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ (سورة الاعراف **۸۵\ ۹۳**)

اودارنګه الله جل جلاله فرمایلی دی: وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ (۸٤) وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (۸۵) بَقِيَّةُ اللهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ (۸۶) قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ (۸۷) قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (۸۸) وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ (۸۹) وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ (۹۰) قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ (۹۱) قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ (۹۲) وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ (۹۳) وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ (٩٤) كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ. (سورة هود ۸۴\۹۵)

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ (٧٨) فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ (سورة الحجر ۷۸\۷۹) .

اودارنګه الله ﷻ په سورة الشعراء کی فرمایلی دی: كَذَّبَ أَصْحَابُ الأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ (١٧٦) إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلا تَتَّقُونَ (١٧٧) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (١٧٨) فَاتَّقُوا اللهَ وَأَطِيعُونِ (١٧٩) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٨٠) أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ (١٨١) وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ (١٨٢) وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (١٨٣) وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ (١٨٤) قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ (١٨٥) وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (١٨٦) فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (١٨٧) قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ (١٨٨) فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (١٨٩) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (١٩٠) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (سورة الشعراء ۱۷۶\۱۹۱).

اهل مدین عرب قوم وه چی اوسیدله په خپل کلی کی چی (مدین) نوم یې وو هغه مځکه چی دمعان سره نژدی وه په اطرافو دشام کی. هغه چی نژدی دی دحجاز سره په څنګ دسمندر دلوط ؑ. او وو ددوی لیری والی دنژدی والی سره. اومدین یوه قبیله وه چی دا ځای په دوی مشهور سوی وو،

اودوی اولاد دمدین بن مدیان بن ابراهیم ؑ وه. اوشعیب ؑ ددوی نبی وو چی دی زوی دمیکیل بن یشجن وو، ابن اسحاق ویلی دی. ده ته په سریانی ژبه کی (یترون) ویل کیږی اوپه دی کی شبهه ده. اوبعضو داویلی دی چی شعیب بن یشخر بن لاوی بن یعقوب دی، اوبعضو داویلی دی چی شعیب بن ویب بن عیفابن مدین بن ابراهیم ؑ دی، اوویل سوی دی چی شعیب بن صیفور بن عیفا بن ثابت بن مدین بن ابراهیم ؑ دی. اودارنګه نور اقوال هم دده په نسب کی ذکر سویدی.

اوابن عساکرویلی دی: چی ویل سوی دی چی انا دده، اویا مور دده، لور دلوط ؑ ده. او دی دهغو کسانو څخه وو چی په ابراهیم ؑ باندی یې ایمان راوړی وو اودهغه سره یې هجرت کړی وو اودهغه سره دمشق ته ننوتلی وو. دوهب بن منبه څخه نقل دی چی دوی ویلی دی. ده اوملغم دواړو په ابراهیم ؑ باندی ایمان راوړی وو په هغه ورځ باندی چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابراهیم ﷺ په اور کی اچول سوی وو، اودده سره یې هجرت کوی وو شام ته نوده ته یې په نکاح باندی دواړی لوڼی دلوط ﷺ ورکړی. اودا ابن قتیبه ذکرکړی دی. اوپه دی قول دده کی شبهه ده. اودارنګه دابو عمر بن عبدالبر په (استیعاب) کی په ترجمه دسلمه بن سعد العنزی کی دی چی په نبی ﷺ باندی یې په عنزه مقام کی ایمان راوړی دی نوددی وجی څخه ورته نسبت دعنزه کیږی، نودی وایې: ښه ځای اوکلی عنزه دی ولی چی دلته دشعیب ﷺ نصرت سوی دی اودموسٰی ﷺ نصرت په کی هم سوی وو: نوکه داروایت صحیح وی نوپته لګیږی چی داشعیب ﷺ دموسٰی ﷺ خسردی اودی دقبیلی دعربوڅخه دی چی ورته عنزه ویل کیږی، ولی چی دوی وه ددی څخه وروسته په ډیری مودی سره. اوپه حدیث دابو ذرکی هغه چی ذکردی په صحیح ابن حبان کی په ذکر دانبیاوو اورسولانو کی چی دی وایې: څلور ددوی څخه په عربوکی دی چی هغه: شعیب: هود، صالح، اوستانبی ﷺ دی ای ابو ذره (۱) اوبعضو سلفو شعیب ﷺ ته (خطیب الانبیاء) ویلی دی. دده دفصاحت او بلاغت دوجی اودارنګه ابن اسحاق فرمایلی دی په نقل کولو سره دبشربن جوبیر څخه او دمقتل څخه اودابن عباس څخه دی وایی چی رسول الله ﷺ به کله ذکر دشعیب کوی نو ورته به یې خطیب الانبیاء ویل. (۲)

او وو اهل مدین والا چی ځوزان به یې غورځول په لاره کی اولاروی به یې تنګول، او عبادت به یې کوی (ایکه) دایو بوټی دی چی ډیرګڼ دی اوپرشا وخوا یې نورډیر بوټی وی، اودوی په معامله کی یعنی رانیولو اوخرڅولو کی ډیر بدبخته وه چی دخلګو څخه به یې په دوکه بازی سره اوپه ناپ اوتول کی په کمی سره پیسی وهلی، دخلګو څخه به یې پیسی زیاتی اخستلی اوشیان به یې کم ورکول. نوالله ﷻ دوی ته شعیب ﷺ په طور پیغمبر راولیږی چی هم ددوی دقوم څخه وو نودوی ته یې دعوت ورکی دالله ﷻ خوا ته اودهغه دعبادت خواته چی دهغه عبادت وکی په یوازی والی سره اوشریك ورته نه ګرزوی، اودوی یې منع کول ددی کارونو څخه چی بدکارونه وه اونامناسب کارونه وه، نوبعضو په دی کی ایمان راوړی اوډیرو اظهار دکفر وکی، تردی چی الله ﷻ خپل عذاب پرمسلط کی، اوهغه ذات بادشاه دهرڅه دی اوحمید ذات دی لکه څنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ (سورة الاعراف \ ۸۵) یعنی دلالت اوښکاره حجت، اودلیل چی قاطع دلیل دی په رښتنوالی دده باندی اوپه دی باندی چی الله ﷻ دارسول مقررکړی دی په دوی کی، اوهغه معجزی چی الله ﷻ دده په

(۱). داضعیف دی راوی ددی ابن حبان دی (۱\ ۹۴) (۲\ ۲۰۷۹).
(۲). حاکم فی المستدرك (۲\ ۸۲۵) اوسکوت اختیارکړی دی الذهبی پردی باندی. اوتاریخ الطبری (۱\ ۲۲۹).

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس سره ښکاره کړی دی هغه مو‌ږ ته نه دی رانقل سوی تفصیلاً. که څه هم دا په الفاظو کی اجمالاً داخلیږی: فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا (سورة الاعراف ۸۵) امر یې وکی دوی ته په عدل باندی اودوی یې منع کړه دظلم څخه اووعده یې ورکړه په خلاف کولو ددی باندی.

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۸۵) وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ (سورة الاعراف ۸۵\ ۸۶) یعنی په لاره کی (تُوعِدُونَ) یعنی تاسی وعده ورکوی خلکو ته چی پیسی به ورڅخه اخلی اودارنګه یې تاسی بیروی په لاره کی. السدی ویلی دی په تفسیر خپل کی دصحابه وو څخه: وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ (سورة الاعراف\۸۵) یعنی دوی به دلاروی څخه لسمه حصه دمال دهغه اخستله.

اواسحاق بن بشر ویلی دی په نقل کولو سره دجویبر څخه دی نقل کوی دالضحاك څخه دی دابن عباس څخه دی وایی چی: دوی ډیر باغیان خلګ وه چی په لاره کی به کښېنسته، او دخلګو څخه به یې په زوره پیسی اخستلې، اودوی اول خلګ وه چی داسنت یې ایجاد کی. وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا (سورة الاعراف \۸۶) منع یې کړه دوی دشکولو دلاری څخه. وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ (سورة الاعراف \ ۸۶) دوی ته یې یادانښت وکی په نعمت دالله ﷻ سره اودوی ته یې تحذیر ورکی دعذاب دالله ﷻ هغه که چیری دوی خلاف وکی دهغه څه چی دوی ته ویل کیږی اودوی ته دهغه امر کیږی. لکه څنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی په بلی قصی کی: وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ (سورة هود\۸۴) یعنی تاسی دهمیشه دپاره په دی لاری باندی تګ مه کوی نوالله ﷻ به هغه څه چی تاسی ته یې درکړی دی نو دهغه څخه به برکت وباسی، اوتاسی به غریبان کی اوهغه مالداری به ستاسی څخه لیری کړی کم چی ستاسی سره ده. اودا تاسی راکشوی دآخرت دعذاب خوا ته، اودچاچی دغه ګناه اودا بله ګناه دواړه یوځای سی، نودابه واقع سی په ډیرغټ تاوان کی. نواول یې دوی منعه کړه دهغه کارونو څخه کم چی دوی کول اوبیایې تحذیر ورکی دوی ته دعذاب دالله ﷻ څخه، په دی دنیاکی اوپه آخرت کی ولی چی دآخرت عذاب بیاډیر دردناکه وی، اودوی ورسره ضدشروع کی په سخت ضد سره وروسته تردی بیان دشعیب ؑ : وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (۸۵) بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ (سورة هود ۸۵\ ۸۶). ابن عباس اوحسن بصری ویلی دی: بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ یعنی رزق دالله ﷻ ستاسی دپاره ډیره ښه ددی څخه چی تاسی شکول کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوابن جریر ویلی دی. هغه چی زیات پاته کیږی تاسی ته وروسته ترناپ اوتول ترهغه ښه دی ستاسی دپاره هغه چی کم الله ﷻ ستاسی په تقدیر کی لیکلی وی.
اودارنګه نقل دی دارروایت دابن عباس څخه اودحسن څخه، اوداشبیه دی ددی قول دالله ﷻ سره: قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ (سورة المائده \ ۱۰۰) یعنی هغه لږ حلال مال ستاسی دپاره ډیرښه دی دهغه ډیرو حرامو څخه هرڅه چی حلال دی په هغه کی برکت سته اوپه حرامو کی برکت نسته که څه هم ډیردی، يَمْحَقُ اللهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ (سورة البقره\۲۷۶). وقال رسول الله ﷺ: سود که څه هم ډیرښکاری خولږ وی (١) راوی ددی احمددی.
اودا رکم الله ﷻ رسول الله ﷺ فرمایلی دی: خرڅونکی اواخستونکی دواړو ته اختیار سته ترهغه پوری چی جلاسوی نه وی که چیری دوی ریشتیا وایی اوصفا بیان وکی نودوی ته به په دی کی برکت واچول سی اوکه دوی څه خبره پټه کړه اودروغ یې وویل نوهغه برکت به ورڅخه ختم سی (٢) اومقصودی خبره داده چی ګټه حلاله برکتی وی که څه هم کمه وی اوحرام که څه هم ډیر وی خوبرکت پکښی نه وی نوددی وجی څخه نبی دالله ﷻ شعیب ﷺ وفرمایل: بَقِيَّةُ اللهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، اوداقول دالله ﷻ : وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ (هود\۸۶) یعنی داڅه چی زه تاسی ته وایم داتایو دالله ﷻ درضادپاره وکی اوزه نه یم ستاسی حفاظت کونکی بلکی هغه ذات دی. قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ (سورة هود\ ۸۷) دوی ورته وویل دمسخری په طور سره اوستهزاء سره: دالمونځ ستا تاته داامر کوی چی موږ پریږدو هغه څه چی زموږ پلرونو اونیکه ګانو دهغه عبادت کوی؟ اوموږ معامله ونه کړو مګرپه هغه شکل چی ته یې غواړی اوته په راضی یی اوپریږدو هغه معامله چی زموږ په کی فائده ده اوموږ ښه په خوشحاله کیږو؟ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ .
ابن عباس اومهیمون بن مهران اوابن جریج اوزید بن اسلم اوابن جریر ویلی دی: داویلی دی دښمنانو دالله ﷻ شعیب ﷺ ته په طور داستهزاء اومسخرو په ده پوری.

---

(١). ابن ماجه: کتاب التجارات، باب التغلیظ فی الربا (۲۲۷۹\۲) دحدیث دابن مسعودڅخه په دی لفظ سره: نسته ځوك چی خپله پیسه زیاته کړی په رباسره یعنی سود مردار دی نودهغه واپسی به لږو ته کیږی. اوپه زوائدو کی ذکر دی اسناد ددی صحیح دی اوسړی ددی ټول ثقه دی.
(٢). صحیح البخاری: کتاب البیوع، باب البیعان بالخیار مالم یفترقا (۲۱۱۰\۴) دحدیث دحکیم بن حزام څخه، مسلم کتاب البیع، باب ثبوت خیارالمجلس فی البیع (۱۷۶\۱۰) دحدیث دحکیم بن حزان څخه، اوترمذی په کتاب البیوع کی باب ماجاء فی البیعین بالخیار مالم یتفرقا (۱۲۴۶\۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (سورة هود\ ۸۸) دا دده نرموالی دخبرو دی ددوی سره اومهربانی ده دده پردوی په واضحه طریقه سره. ده وویل دوی ته: إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ، یعنی پربښکاره امر دالله ﷻ دطرفه اوهغه زه رالیږلی یم تاسی ته، وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا یعنی نبوت اورسالت، یعنی عام یې کی په تاسی باندی ددی معرفت، نوزما به په تاسی کی څه حیله کیدی سی؟

اودارنګه نوح ﷺ هم خپل قوم ته فرمایلی دی وه. اوداقول دده: وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاكُمْ یعنی زه تاسی ته امرنه کوم دیوکار چی زه په کی ستاسی څخه مخالفت کوم بلکی چی دکم کار څخه تاسی منع کوم دهغه نه په خپله هم منع کیږم اواول به ورڅخه زه منعه کیږم. دی ته ویل کیږی صفت محموده چی ډیربښه صفت دی اولوړ صفت دی، اوددی په ضد کی صفت ذمیمه دی یعنی بدصفتونه لکه څه رنګه چی داپه علماوو دبنی اسرائیلو کی دی اودهغه په جاهلو خطیبانو کی دی. الله ﷻ فرمایلی دی: أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (سورة البقره \ ۴۴)

اودارنګه ددی سره موږ ذکرکړی دی هغه قول درسول الله ﷺ چی فرمایلی دی: رابه وستل سی په ورځ دقیامت یوسړی نووبه وغورځول سی په جهنم کی نودی به وځرخول سی داسی چی دده کولمی به دخیټی څخه راولویږی نوپرده به تاویږی داسی لکه څنګه چی خر پر میچن تاویږی، نوراټول به سی جهنمیان ټول اوورته وبه وایی چی: ای فلانکیه. ولی په تا څه سوی دی؟ آیاته نه وی چی تابه امرکوی په نیکی سره اومنع به دی کوله دبدی څخه؟ نودی به وایی چی ولی نه، خومابه منع کوله دبدی څخه اوپه خپله به می نه کول، اوامربه می کوی په نیکیو باندی اوپه خپله به می نه کول (۱) اوداصفت مخالف دی دانبیاوو څخه، پس هرڅه چی هغه سرداران دی اوعقلمند علماء دی، هغه چی بیره کوی دالله ﷻ څخه په غیب سره، نودهغوی حال به داسی وی لکه څه رنګه چی شعیب ﷺ ویلی دی: وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ (سورة هود \ ۸۸) یعنی زما اراده نه وی په هرامر زماکی مګر اصلاح دکارونو اودخبرو ستاسی (وَمَا تَوْفِيقِي) یعنی په ټولو احوالو کی: إِلَّا بِاللهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ یعنی په هغه باندی می توکل دی اوهغه زمادټولو کارونو جوړونکی دی اوهغه ذات ته زما واپسی ده اوزمادهر کار هغه ته واپسی ده مقام دترغیب

---

(۱). صحیح البخاری: کتاب بدء الخلق باب صفت النار وانهامخلوقة (۲\۳۲۶۷) اواطراف ددی په (۷۰۹۸) اومسلم په کتاب الزهدکی، باب عقوبت من امر بالمعروف ولایفعله (۱۸\ ۱۱۸) اواحمد (۵\ ۲۰. ۲۰۷، ۲۰۲، ۲۰۵).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی. اوبیایې نقل وکی یوقسم ترهیب ته نوویې فرمایل: وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ (سورة هود \ ۸۹). یعنی تاسی ته به دابغض اوکینه هیڅ فائده درنه کړی مګر داچې دالله ﷻ عذاب به په څان باندی حلال کړی، په شان دمخکنیو قومونو، لکه قوم دصالح، هود، اونوح، سو هغوی هم خلاف وکی دپیغمبرانو نوپه څانونو یې دالله ﷻ عذاب حلال وګرزوی. اوداقول دده: وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ویل سوی دی چی ددی څخه مراد زمانه ده یعنی قوم لوط ستاسی څخه دومره مخکی نه دی تیرسوی چی تاسی ته دهغه دهلاکت خبره نه یې رارسیدلی بلکی ضرور به تاسی اوریدلی وی دهغوی په باره کی. اوویل سوی دی چی مراد ددی څخه لیری والی دزمانی نه دی بلکی لیری والی دمکان مراددی، یعنی داقوم لوط ستاسی څخه دومره لیری نه دی. اوویل سوی دی چی مراد ددی څخه کارونه اواقوال یعنی خبری ددوی دی، نو مطلب داسو چی تاسی اوقوم لوط په کارونوکی اوپه خبروکی سره دومره لیری نه یاست. اوجمع والی ددی اقوالو په مینځ کی ممکن دی، ولی چی دوی نه دهغه څخه لیری نه وه نه په مکان کی اونه په زمان کی اونه په صفاتو کی. اوبیاده راوستی ترهیب په ترغیب باندی نو ویې ویل: وَاسْتَغْفِرُوْارَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ (سورة هود\۹۰) یعنی تاسی لیری ووځئ دهغه څخه چی تاسی په کی یاست اوتوبه وکاږی خپل رب ته هغه ذات چی بخښونکی اومهربانه دی اومحبت کونکی دی، لکه چاچی توبه وکښل الله ﷻ ته نوهغه یې وبخښی اودمور څخه ډیر زیات پرمهربانه سی، (وَدُودٌ) اودی هغه محبت کونکی دی که څه هم چی وروسته دتوبی څخه وی، اوکه څه هم وروسته دغټو غټو ګناهونو څخه وی.

قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا (سورة هود\ ۹۱) روایت ذکرسوی دی دابن عباس اوسعید بن جبیر اوثوری څخه چی دوی ویلی دی: وو داشعیب ﷺ په سترګو ړوند. اودارنګه په حدیث کی نقل سوی دی مرفوعًا: ده ژړلی دی په محبت دالله ﷻ کی تردی چی سترګی یې ړندی سوی وی، نوورکی الله ﷻ ده ته نظردده، اوورته یې وویل چی ای شعیبه ته ژاړی ددی وجی چی ته داور څخه بیریږی؟ یاستا ډیرشوق کیږی جنت ته؟ نوده په جواب کی وویل بلکی زه ژاړم ستادمحبت دوجی نوکله چی زه تاووینم نوبیامی څه پروا نسته چی په مابلندی څه کول کیږی، نووحی ورته وسوی: چی مبارکی دی وی تالره دلیدلو زماسره، نوددی وجی څخه می ستاپه خدمت کی موسیٰ بن عمران ولګوی چی هغه زماکلیم دی یعنی زماسره یې خبری کړی دی. راوی ددی الواحدی دی چی نقل کوی دمحمد بن علی الکوفی څخه دی دعلی بن الحسن بن بندار څخه دی دعبدالله محمد بن اسحاق الرملی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه اودی دهشام بن عمار څخه اودی داسماعیل بن عباس څخه (۱) دی یحیٰی بن سعید څخه دی دشداد بن اوس څخه دی دنبی ﷺ څخه هم په دی طریقی سره اوپه دی کی ډیر غرابت دی، اودی ته خطیب البغدادی ضعیف ویلی دی. اودا قول ددوی: وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ (سورة هود\۹۱) دی دوجی دکفر ددوی څخه چی انتهاء ته په کی رسیدلی وه اودوجی دعناد څخه چی ډیر سخت ضداو عنادیې وو، ورته به یې ویل چی ستا دخاندان خطرنه وای نوموږ به ته رجم کړی وای، اولکه څه رنګه چی ورته ویلی دی دوی: مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ (سورة هود\ ۹۱) دوی به ورته وویل چی موږ ستاپه ډیرو خبرو باندی نه پوهیږو، ولی چی موږ ددی طلب نه کوو اوزموږ ورته اراده نسته اونه موورته همت سته. اوداپه شان دقول دکفارو دقریشو وو چی رسول الله ﷺ ته به یې فرمایل: وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ (سورة فصلت \ ۵) اوداقول ددوی: وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا (سورة هود\۹۱) یعنی پریښوول سوی او کمزوری (وَلَوْلاَ رَهْطُكَ) یعنی قبیله ستا اوخاندان ستا: لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ، نوموږ به ته رجم کړی وای: قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللهِ (سورة هود\۹۲) یعنی تاسی زما دقبیلی اوخاندان څخه بیریږی اوزما رعایت کوی اودهغه الله دعذاب څخه نه بیریږی؟ اوزما رعایت نه کوی ددی لحاظ څخه چی زه پیغمبر یم؟ نووګرځیدی قوم زماپه تاسی باندی ګران اوعزتمند دالله ﷻ څخه: وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا (سورة هود \ ۹۲) یعنی هغه ذات خبردار دی اوپوه دی په هغه څه چی تاسی یې کوی اوراګیرونکی دی هغه لره، اوتاسی ته به سزا درکوی په هغه ورځ چی هغه ته به بیرته واپس کیږی. وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ (سورة هود\ ۹۳) داامر یوه سخته وعده ده اوتاکید دی دوی ته دعذاب اودوی ته تاکیددی ددی خبری چی په دی خپلو کړو باندی دی روان اوسی اوداخپله طریقه راونیسی، ژردی چی دوی ته به پته ولګیږی چی چاله دی کور دآخرت اوچاله دی هلاکت: مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ (سورة هود\ ۹۳) یعنی په دی ژوند ددنیاکی (وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ) یعنی په آخرت کی (وَمَنْ هُوَ

---

(۱). دا اسماعیل بن عیاش دی، ابوحاتم ویلی دی: وو اسماعیل بن عیاش دکلکو اومضبوطو حافظانو څخه په یادولو دحدیث کی نوکله چی غټ سو نوپه حفظ کی یې تغیررالی، دایې نقل کړی دی داوزاعی څخه اوده دالزهری څخه ده دسعید بن المسیب څخه ده دعمربن الخطاب څخه. اودارنګه روایت کړی دی دیحیٰی بن سعید الانصاری څخه ده دانس بن مالك څخه. اوداهل شام څخه دی، ددی پیدائش په کال (۱۰۲) کی سوی دی، اووفات یې سوی دی په کال (۱۸۱) هجری کی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

كَذِبٌ) اوځوك دروا غجن دی په موږ دواړو کی په باره دهغه څه کی چی خبردرکول سوی دی اوزیری درکول سوی اوبیره درکول سویده: وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ داپه شان ددی قول دی: وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (سورة الاعراف \ ۸۷) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ (۸۸) قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ (سورة الاعراف ۸۸\ ۸۹) دوی اراده وکړه دځانونو سره چی داڅه کسان چی په شعیب ؑ باندی یې ایمان راوړی دی دوی به بیرته خپل دین ته راواړوو، نوشعیب ؑ ددوی سره په جګړه سو، اوورته یې وویل آیا چی موږ نه غواړو نوبیاهم یعنی په زوره باندی، اودوی تاسی ته نه راځی په اختیار ددوی سره، مګر که دوی راځی نوپه زور ستاسی باندی اودوجی دبیری ستاسی څخه، اودا ددی وجی څخه چی یوزړه ته یووار ایمان ورکښته سی نوبیا دهغه څخه نه راوځی اونه ځوك بیا دهغه څخه راځی قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللهِ تَوَكَّلْنَا (سورة الاعراف \ ۸۹) یعنی هغه زموږ دپاره کافی دی اوهغه زموږ خلاصونکی دی اوهغه ته زموږ ورتګ دی په هریوه کارکی، اوبیایې طلب دفتحی وکی په خپل قوم باندی، نوکامیاب کړه الله ﷻ دوی په هغه کافرانو باندی اودوی ته یې په تیزی سره هغه عذاب ورکی دکم چی دوی مستحق وو: رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ یعنی ته ښه حاکم یې. نوده دعا وغوښتله دالله ﷻ څخه، اوالله ﷻ دنبی دعاکله هم نه ردوی په باره دنصرت کی په قوم کافرانو باندی: وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ (سورة الاعراف\ ۹۰) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوافِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ، ذکرسوی دی په سورة الاعراف کی چی دوی هلاك سوی دی په ښوریدلو دمزکی سره یعنی مځکه پر ښورول سوی وه، او زلزله پرواستل سوی وه چی سخته زلزله وه چی ددوی څخه یې ساګانی وایستلی اوتش بدنونه پاته سوه، اوددوی حیوان دمزکی لکه دکاڼو وچ کلك سو نه په کی روح وو اونه په کی حرکت.

اودارنګه الله ﷻ په دوی باندی مختلف اقسام عذابونه راتول کړی وه، داددی وجی څخه چی کله دوی داکارونه شروع کړه اوپه انتهاء کی ورته ورسیده، نوالله ﷻ په دوی باندی داسی زلزله راوسته چی ټول حرکات یې ورجام کړه، اوداسی لوړه چیغه یې پررا وایسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی هغه ټولی چیغی یې په ختمی کړی اوداسی سایه یې پرراولیږل چی دهغه څخه یې داور شغلی وربارندی را واورول سوی چی دوی ورته دغونډیو اودرختو څخه راټول سوی وه. خو لیکن الله ﷻ په هرسورة کی چی څنګه دهغه ځای سره مناسب وی ذکریږی کړی دی ددوی قصی، لکه څنګه چی دوی وعده ورکړی وه رسول دالله ﷻ شعیب عليه السلام ته دا ایستلو دده دکلی څخه اویا دده واپسی هغه دین ته کم چی ددی خلګو وو. نوالله ﷻ وفرمایل: فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (سورة الاعراف \ ۹۱) نودوی چی کمه وعده شعیب عليه السلام ته ورکړی وه نوهغه پردوی باندی چپه سوه. اوهرڅه چی په سورة هود کی ذکردی: نوهلته یې ویلی دی چی دوی هلاك سوی دی په چغی سره نوکله چی دوی سهار کی نودوی پراته وه تش بدنونه چی روح په کی نه وو، ولی چی دوی خپل نبی ته په استهزاء سره اوپه مسخرو داویلی وه: أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ (سورة هود\ ۸۷) نومناسب داوو چی چیغه یې ذکرکړه ولی چی داپه شان دزجروو دهغه خبری څخه چی دوی کوله خپل نبی شعیب عليه السلام ته، نوراله پردوی باندی داسی چیغه چی دوی یې چپه کړه اوداسی زلزله چی دهرڅه څخه یې حرکت ختم کی. اوهرڅه چی په سورة الشعراء کی دی نوپه دی کی یې داسی ذکرکړی دی چی پردوی باندی عذاب راغلی دی دسایې، اودا وو جواب دهغه څخه چی دوی یې طلب کړی وو، اودانژدی والی وو هغه ته چی دوی ورته رغبت کوی، دوی ویلی وه: قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ (۱۸۵) وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (۱۸۶) فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۱۸۷) قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ (سورة الشعراء ۱۸۵\ ۱۸۸). الله ﷻ فرمایلی دی اوهغه اوریدونکی اوکتونکی ذات دی: فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (سورة الشعراء \۱۸۹) اوبعضو داګمان کړی دی لکه قتاده سو اوداسی نورو: چی اصحاب الایکه جلا امت وو دمدین څخه، نودا قول ددوی ضعیف دی. اودوی دی خبری ته مائل کړی دی دی دوو قولونو یودا: كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ (۱۷۶) إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ (سورة الشعراء ۱۷۶\ ۱۷۷) اودلته یې ورته د: أَخُوهُمْ ټکی نه دی ذکرکړی وروریې ورته نه دی ویلی. لکه څه رنګه چی یې بل ځای فرمایلی دی: وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا (سورة الاعراف\۸۵، هود\۸۴، العنکبوت \۳۶) اودوهم داچی: په یوځای کی یې ورته عذاب دیوم الظله ویلی دی، اوپه بل ځای کی یې الرجفه یعنی زلزله او الصیحه یعنی چیغه ویلی دی چی په دی سره عذاب ورکول سوی دی. جواب داولنی: ورور یې ورته ځکه نه دی ویلی په دی آیت کی: كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ، ولی چی ددوی دا صفت وو چی دوی به عبادت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دایکه درختی کوی، نوددی وجی وروروليی ورسره مناسب نه وه.
اوکله چی یې نسبت دقبیلی وکی نوبیایې وروروليی ذکرکړه ولی چی دقبیلی په صورت کی دایې ورور وو. اودافرق کول ډیر باریك دی اوعظیم فرق دی. اوهرڅه چی ددوی جګړه ده په دی خبری باندی چی یوم الظله یې ویلی ده، نوکه دا دلیل وی پردی خبری باندی چی دا جلا امت وو نوبیا خو ددی څخه داهم معلومیږی چی الرجفه اوالصیحه والاهم دوی جلا جلا قبیلی وی، اوداچاهم نه دی ویلی چی داهم دوه نور امتونه وه. اوهرڅه چی هغه حدیث دی چی حافظ ابن عساکر ذکرکړی دی په ترجمه اوتعریف دشعیب ﷺ کی دطریقی دمحمد بن عثمان بن ابی شیبه څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه اودی دمعاویه بن هشام څخه دی دهشام بن سعید څخه دی دشقیق بن ابی هلال څخه دی دابی ربیعه بن یوسف څخه دی دعبدالله بن عمر څخه مرفوعًا: یقینًا قوم مدین اواصحاب الایکه دواړه جلاجلا امتونه دی چی دی دواړو ته الله ﷻ شعیب ﷺ پیغمبر را استولی وو. نوپه دی حدیث کی غرابت دی، اوددی په ټولو سړیوکی کلام دی. اوداشبهه هم پکی سته چی داکلام دعبدالله بن عبدعمر خپل وی، یادهغه څخه چی ورته رسیدلی وو په ورځ دیرموك کی هغه دوه اقوال دی دبنی اسرائیلو، اوالله ﷻ ښه پوهیږی. اوبیا دارنګه الله ﷻ ذکرکړی دی داصحاب الایکه والاوو دپاره هغه صفت چی په ناپ اوتول کی کمی کول دی چی داصفت یې داهل مدین دپاره هم ذکرکړی وو، نوداخبره په دی باندی دلالت کوی چی دوی دواړه یوقوم دی اودواړه یوامت دی، خوپه ډیر اقسامو دعذابونو باندی هلاك سوی دی. اوذکرکړی دی په هرځای کی هغه عذابونه چی ده هغه ځای سره مناسب وی.
اوداقول دالله ﷻ : فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (سورة الشعراء ۱۸۹\) ذکر سوی دی چی الله ﷻ ددوی څخه (۷) ورځی مسلسل هواء بنده کړی وه اوسخته ګرمی یې پر راکښته کړی وه، نوددوی ته به نه درختی یوه فائده ورکوله اونه سایی، نوددوی وتښتیده ددی خپل ځای څخه اوبل ځای ته ولاړه، نوپه دوی باندی وریځ راغله اودوی ټول دهغه لاندی راټول سوه ددی دپاره چی ددی وریځی څخه فائده واخلی اولږ ارام وکی. نوکله چی دوی ددی وریځی لاندی راټول سوه نوالله ﷻ دلوړی څخه عذاب پر رانازل کی په شکل داور نوداور شغلی پر را واورول سوی اومځکه په زلزله سوه ورباندی، اودآسمان څخه وربانډی چیغی ووهل سوی، نوددوی څخه یې روحونه وایستل، اوتش بدنونه پاته سوه، فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (۹۱) الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ (سورة الاعراف ۹۲\۹۱) اونجات ورکی الله ﷻ شعیب ﷺ ته اوهغو کسانوته چی ایمان یې راوړی وو، لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ (٩٤) كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ (سورة هود ۹۴\ ۹۵) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ (٩٠) فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (٩١) الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ (سورة الاعراف ۹۰\ ۹۲) اوبیا دارنګه الله ﷻ دخپل نبی په باره کی خبرورکوی چی ده بیره ورکړه دوی ته اودوی یې منع کړه په رټلو سره اوزیری ورکولو سره اوپه بیره ورکولو سره، نوالله ﷻ فرمایلی دی: فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ (سورة الاعراف \ ۹۳) یعنی اعراف یې وکی ددوی څخه اومخ یې ورڅخه وګرزوی وروسته دهلاکت ددوی اودایې ورته وویل: ای قومه زما یقیناً ماتاسی ته دالله راکړی رسالت اوپیغام راورسوی اوتاسی ته می نصیحت وکی. یعنی ما اداکی هغه څه چی پرما باندی واجب وه دتبلیغ څخه اودکامل نصیحت څخه، اوماحرص وکی ستاسی په هدایت باندی په هرهغه طریقی سره چی زماپه وس کی وه، بیاهم تاسی ته زمانصیحت فائده درنه کړه، ولی چی الله ﷻ هغه سړی ته هدایت نه کوی چی څوك ګمراهی خوښوی، اونه وو ددوی دپاره څوك مددګار اوزه په تاسی باندی نه خفه کیږم وروسته ددی څخه، ولی چی تاسی به زمانصیحت نه قبلوی، اوتاسی به بیره نه کوله دورځی دقیامت څخه. نو ددی وجی څخه یې ورته ویلی دی (فَكَيْفَ ءَاسَىٰ) یعنی څه رنګه خفګان وکم (عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ) یعنی نه قبلوی حق اونه دی خوا ته ګوری نودالله ﷻ عذاب یې پرځان باندی واقع کی، اودارنګه ذکرکړی دی الحافظ ابن عساکر په تاریخ خپل کی دابن عباس څخه: چی شعیب ؑ وروسته دیوسف ؑ څخه وو. اودوهب بن منبه څخه دانقل دی چی شعیب ؑ په مکه کی وفات سوی دی دهغه مومنانو سره چی دده سره یوځای وو، اوقبرونه ددوی په مغرب خوا دکعبی کی دی په منځ ددار الندوة اودارِ بنی سهم کی.

نسل دابراهیم ؑ

قصه ددوی مخکی دنوح ؑ سره یوځای ذکرسویده اوهغه څه چی په دوی باندی تیرسوی دی هغه هم موږ بیان کړه.

اوهغه موهم ذکرکړه کم حالات چی دده په زمانه کی دلوط ؑ دواقعی تیر سوی وه نودا رنګه مودقصی دلوط ؑ څخه وروسته قصه دمدین اواصحاب الایکه ذکرکړه نوموږ هم دقرآن کریم په طرز باندی ذکرکړه. اوس موږ شروع کووپه بیان دنسل دابراهیم ؑ تفصیلا ولی چی الله ﷻ دده په نسل کی نبوت اورسالت ګرځولی دی، نوهرنبی چی دده څخه وروسته راغلی دی هغه دده په اولاد کی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصه داسماعیل علیه السلام

او وه دابراهیم علیه السلام دپاره ډیر ځامن لکه څه رنګه چی موږ ذکرکړی دی، لیکن په دی کی مشهور دغه دوه دی چی اسماعیل اواسحاق دی چی دوی دواړه لوی اوافضل پیغمبران وو په دوی دواړو کی افضل اوښه اسماعیل علیه السلام دی هغه چی ځان یې قربانی ته وړاندی کړی وو. اسماعیل زوی دابراهیم علیه السلام دی دهاجری قبطیې څخه. اوبعضو داویلی دی چی ذبیحه اسحاق علیه السلام دی، اودانقل دی داسرائیلیاتو څخه دهغه اسرائیلو څخه چی په تورات کی یې تبدیلی کړیده. ددوی دکتاب په نص کی دالیکل سوی دی چی اسماعیل علیه السلام پیداسوی وو په هغه وخت کی چی دابراهیم علیه السلام عمر (۸۶) کاله وو اواسحاق علیه السلام پیداسوی وو کله چی دابراهیم علیه السلام عمرد (۱۰۰) څخه لوړ وو، نودلته داخبره ښکاره ده چی ځوان زوی دده اسماعیل علیه السلام وو نوهم دغه ذبیحه هم وه.

الله جل جلاله فرمایلی دی: فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ (١٠١) فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللهُ مِنَ الصَّابِرِينَ (سورة الصافات (۱۰۱\ ۱۰۲) یعنی ده اطاعت دخپل پلاروکی په هغه څه کی چی ورته امرسوی وو اوداوعده یې وکړه چی صبر به کوی نوپوره والی یې وکی په دی خپلی خبری باندی او صبریې وکی. اودارنګه الله جل جلاله فرمایلی دی: وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا (٥٤) وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا (سورة مریم **۵۴\ ۵۵**).

اودارنګه الله جل جلاله فرمایلی دی: وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ (٤٥) إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ (٤٦) وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ (٤٧) وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ (سورة ص **۴۵\ ۴۸**).

اودارنګه الله جل جلاله فرمایلی دی: وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ (۸۵) وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ (سورة الانبیاء **۸۵\ ۸۶**).

اودارنګه الله جل جلاله فرمایلی دی: إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ (سورة النساء \ **۱۲۳**) .

اودارنګه الله جل جلاله فرمایلی دی: قُولُوا آمَنَّا بِاللهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ (سورة البقره \ **۱۳۶**).

ساودارنګه الله جل جلاله فرمایلی دی: أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللهُ (سورة البقره \ **۱۴۰**) .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیان کړه الله ﷻ دده ښه صفتونه اودی یې پیغمبر وګرزوی، اوبیان یې کړه دده پاکی دهغه څخه کم چې ورته دی کافرانو منسوب کړی وو، اوامریې کړی دی مومنانو ته چې په هغه څه چې په ده باندی نازل سوی دی په هغه باندی ایمان راوړی. اوعلماء النسب داخبره ذکر کړیده چې دا اولنی شخص وو چې داس سپرلی یې کړیده، اوآس مخکی دده دسپرلی څخه وحشي وو نوده په کی انست پیداکی، اودارنګه سعید بن یحیٰی الاموی ویلی دی په مغازیه کی په نقل کولو سره دیوشیخ څخه چې دقریشو څخه وو ده نقل کړی دی دعبد الملك بن عبدالعزیز څخه دی دعبدالله بن عمر څخه، چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی: تاسی واخلی سپرلی اوهغه عادت کړی ولی چې داستاسی دپلار اسماعیل عليه السلام میراث دی. او وه داعرب مخکی وحشیان نوده ورلره دعوت ورکی په خپل دعوت سره نودوی ورلره جواب ورکی. اودی اولنی سړی دی چې په فصیحه عربی کی یې خبری کړی دی، او وه په مکه کی چې جرهم اوعمالقه اواهلِ یمن والا وه داهغه امتونه وه چې دابراهیم عليه السلام څخه مخکی وه. اموی ویلی دی په نقل کولو سره دعلی بن المغیره څخه دی نقل کوی دابوعبیده څخه دی دمالك څخه دی دمحمد بن الحسین څخه دی دخپل پلار څخه دی دنبی عليه السلام څخه چې فرمایلی یی دی: اول هغه سړی چې په عربی باندی یې شروع کړیده هغه اسماعیل عليه السلام دی، اودی د(۱۴) کالو وو (۱) اودامورِ مخکی ذکرکړه چې ده واده کړی وو کله چې دی ځوان سو دعمالقه وو څخه، اوبیاورته پلار امرکړی وو چې ددی څخه جلاسی. اموی ویلی دی: داعماره بنت سعد بن اسامه بن اکیل العمالیقی وه. اوبیا دهغه څخه وروسته یې دبلی ښځی سره واده وکی نوپلار ورته امروکی چې پردی باندی دی خیال وکی اودادی نه پریږدی، اودا السیده بنت مضاض بن عمر الجرهمی وه، اوویل سوی دی چې دا دریمه ښځه دده وه. اوددی څخه یې (۱۲) بچی پیداسوه اوداټول هلکان وه اوپه دوی باندی نومونه ایښی وه محمدبن اسحاق اوهغوی دا دی: نابت، قیذر، ازیل، میشی، مسمع، ماش، دوصا، اورر، بطور، نبش، طیما، قیذما.

اوهمدارنګه ذکرکړی دی اهل کتابو په خپل کتاب کی چې دا دولس عظیم سړیان وه. او وو اسماعیل عليه السلام پیغمبر ددغو خلګو کم چې دده خواته اوسیدله اوهغه چې پرشا وخوا وه، دقبیلی دجرهم اوعمالیقه اواهل یمن والاو دپاره. اوکله چې ده ته مرګ رالی نوده وصیت وکی خپل وررورته چې اسحاق عليه السلام دی اودخپل وررور وریره یې ورکړه چې (نسمه) نوم یې وه، نوددې څخه یې د(الروم) په نامه زوی پیداسو. اوپه بل قول سره دده د (یونان) په نامه

(۱). الدیلمی: مسند الفردوس (۱\ ۹۵) دابن عباس څخه، اوالشیرازی په القاب کی دعلی څخه همدارنګه المتقی الهندی ویلی دی په کنز العمال کی (۱۱\۳۲۳۰۹) اودارنګه المناوی په فیض القدیر کی ویلی دی (۳\ ۹۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوی سوی وو اوچاویلی دی چی په اولاد د (العیص) کی الاسبان هم سته، په دی باندی توقف کړی دی ابن جریر.
اودفن سو په الحجر مقام کی دخپل مور څنګ ته، اودده عمر (۱۳۷) کاله وو. اوروایت ذکر کړی دی عمربن عبدالعزیز چی ده ویلی دی: شکایت وکی اسماعیل ﷷ خپل رب ته دګرمی دمکی څخه، نوالله ﷻ ورته وحی وکړی چی زه به تاته یوه کړکی دجنت خلاصه کم په هغه ځای کی چی ته دفن کیږی دهغه هوابه په تاباندی لګیږی ترورځی دقیامته پوری.
اوعرب دحجاز دټولو نسبت دده دوو ځامنو ته کیږی چی (نابت ، اوقیذر) دی.

اسحاق ﷷ

دده پیدائش سوی وو په دی حال کی چی دده دپلار عمر (۱۰۰) کاله وو، وروسته دورور خپل اسماعیل ﷷ څخه او وو عمر دساره چی کله ورته دازیری ورکول سو (۹۰) کاله الله ﷻ فرمایلی دی: وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۱۲) وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ (سورة الصافات ۱۱۲\ ۱۱۳) اوذکر کړی دی الله ﷻ په مختلفو آیتونوکی دده صفتونه.
اومخکی موږ ذکرکړی دی په حدیث دابی هریره ﷺ کی چی دی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی: کریم زوی دکریم اوبیازوی دکریم یوسف بن اسحاق بن ابراهیم ﷷ دی. اوذکر کړی دی اهل کتابو داخبره چی اسحاق ﷷ کله واده وکی د(رفقا) سره چی لور دبتوایل ده په ژوندون دپلار کی نودده عمر (۴۰) کاله وو. اوداوچه وه نوده ورته دالله ﷻ څخه دعاوکړه نودی حمل واخستی، نووسو ددی دوه زامن جوړه چی دیوه نوم (عیصو) وو اودبل نوم (العیص) وو اودی داهل الروم پلار دی اودوهم (یعقوب) دی هغه چی ورته دبنی اسرائیل نسبت کیږی.
اوویل سوی دی چی اسحاق ؑ ته دیعقوب ؑ څخه عیصو ډیرګران وو، اومور ددی ته یعقوب ؑ ډیرګران وو، ولی چی مور اکثره کشر اولاد خوښوی اوورته ګران وی اودی وړوکی اولاد ددی وو. نوکله چی دااسحاق ﷷ ضعیفه سو نوډوډی اوخوراکی ته یې زړه وسو نوالعیص ته یې وویل چی ښکار وکی اوڅه راوړی چی دی ورته بیادعا وکی اودبرکت دعاورته هم وکی. اودا العیص ښکاری وو، نودی ووتی، نوبیاامروکی رفقا یعقوب ؑ ته چی دوه ګیلګی دی حلال کړی بغیر دخپلو مالونو څخه، اوددی څخه دی داسی خوراکه جوړه کړی لکه څنګه چی پلار ددوی یې غواړی، اوداورته راوړی مخکی دراتګ دورور څخه ددی دپاره چی ده ته دعاوکی، نومور یې ورته کپړی دالعیص واچولی. نوکله چی ده داخوراکه پلارته پخه کړه، نوپلار ورڅخه پوښتنه وکړه چی ته څوك یې نوده ورته وویل چی ستازوی، نوبیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته پلار وويل هرڅه چې اواز دی نواواز دیعقوب دی اوکپړی دالعيص دی. هرکله چې يې ډوډی وخوړله اوفارغه سو نودعايې ورته وکړه چې الله ﷻ دی ستا داولاد رزق هم ډيرکی اوستا اولاددی هم ډيرکی. نوکله چې دی راووتی دخپل پلار لخوا څخه نورالی دده ورور چې العيص دی دخپل پلار خواته اوهغه څه چې پلار يې غوښتی وو هغه يې هم راوړه، نو ور نژدی يې کړه، نودی پلارورته وويل چې داڅه دی ای ځويه زما؟ نوده ورته وويل چې دا هغه څه دی چې ستاورته زړه سوی وو، نوورته يې وويل چې اياتا ماته يوساعت مخکی دا راوړی نه وه چې ماوخوړل اودعامی درته هم وکړه؟ نوده وويل؟ نه زما دی په الله ﷻ باندی قسم وی، نوده ته پته ولګيده چې هغه دده ورور وو اوپر ده باندی مخکی سوی دی، نودده په نفس کی هغه ته خړه راغله اوده داهم ذکرکړی دی. چې ده خپل ورورته وعده ورکړه چې کله ددوی مور اوپلار مړه سی نودی به بياوژنی، اوده سوال وکی دخپل پلار څخه نوپلار ورلره نوری دعاګانی وکړی. نوکله چې مور ددوی واوريده هغه څه چې دی العيص يعقوب ته وويل اووعده يې ورسره وکړه دقتل نويعقوب ته مور امروکی چې دخپل ورور لابان خوا ته دی ولاړسی چې په حران کی دی، اوترڅه وخته پوری دی دهغه سره اوسيږی ترڅو پوری چې دده دورور غصه ختمه سی اودا امريې ورته هم وکی چې دهغه دلوښو يوی سره واده وکی، اوداخبره دی خپل خاوند اسحاق ﷺ ته وکړه اودايې ورته وويل چې ده ته امروکی په دی خبری باندی اووصيت ورته وکی اودعاورته وکی، نوده دغه رکم کاروکی. نو ووتی اوجلا سو يعقوب ﷺ ددوی څخه، نوپرده باندی ماښام سو په داسی يوځای کی چې هلته يې خوب وکی ، اويوه ډبره يې راواخيسته اوسرته يې کښيښوولـه اوبيده سو نوپه خوب کی يې وليده يوه زينه (پايه) چې دمزکی څخه دآسمان خوا ته ختلی وه چې په هغه باندی ملايکی آسمان ته ختلی اوکښته کيدلی، اوالله ﷻ ده ته خطاب کوی چې: زه به په تاسی کی برکت اچوم اوستا نسل به زياتوم، نوکله چې دی دخوب څخه راولاړيدی نوډير خوشحاله سو، اوداندريې وکی چې که په خير سره خپل خاندان ته راسی نوپه دغه ځای کی به عبادت ګاه جوړوم، اوهرڅه چې الله ﷻ راکوی په هغه کی به عشر صدقه کوم، اوبيا يې دغه ډبری ته تکيه ولګوله اوپه دی ډبری باندی يې غوړی ولګول ددی دپاره چې پته ورته ولګيږی ددی ځای اوددی ځای نوم يې (بيت ايل) کښيښووی يعنی بيت الله دالله ﷻ کور اودا ځای دبيت المقدس دی چې نن ورځ مشهوره دی په هغه نوم سره دا اول يعقوب ﷺ جوړکړی دی، دابحث به وروسته ذکرکيږی. ويل سوی دی چې کله يعقوب ﷺ دخپل ورور خواته دحران علاقی ته رالی نودده دوی لوڼی وی چې دمشری نوم (ليا) وه اودکشری نوم (راحيل) وه اوداکشره ډيره ښائسته اوښه هم وه، نوددی خبره يې ورسره ومنله په دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرط باندی چی (۷) کاله به دده مالونه څروی اوساتی. نوکله چی دده پرماما لابان باندی تیره سوه نوډوډی یې وکړه اوخلګو ته یې دعوت ورکی، اوده ته یې واده کړه خپله مشره لور (لیا) اودا دسترګو څخه کمزوری وه اودشکل څخه هم بدرنګه وه. نوکله چی سهار سو نوده خپل ماما ته وویل چی تاخو زماسره غداری وکړه اودوکه دی راسره وکړه؟ ولی چی ما ستاسره وعده ددی کشری کړې وه چی راحیل ده. نوده ورته وویل چی دازموږ په قانون کی نسته چی موږ وړه ورکو اومشره په کور ناسته وی، نوکه ستا دابله خوښه وی نو(۷) کالو نورکار وکه نودابله به بیا درکړم. نوده (۷) کاله نورکار وکی اودابله یې هم په نکاح کړه، اودا ددوی په هغه ملت کی جائز وه بیا وروسته په تورات کی دامنسوخ سو. اودا یواځی دلیل کافی دی په نسخ ددی باندی، ولی چی دیعقوب ﷺ په زمانه کی خودا جائز وو اوداکار دیعقوب ﷺ دلیل دی ددی په جواز باندی. اوپه هبه کی ورکړه لابان هری یوې لورته یوه یوه مینځه نو (لیا) ته یې یوه مینځه ورکړه چی نوم یې (زلفی) وه اوراحیل ته یې (بلهی) ورکړه نولیا الله ﷻ کمزوری کړه ددی وجی چی ددی اولاد سوی وو، نواول هغه چی دیعقوب ﷺ اولاد سوی وو هغه (روبیل) وو دی دلیا څخه پیدا سوی وو اوبیا دده څخه وروسته شمعون، اوبیا یهوذا، نوپه دی وخت کی غیرت ورلی راحیل ته اودده اولاد نه کیدی، نودی په هبه کی ورکړه یعقوب ﷺ ته خپله مینځه نویعقوب ﷺ ورسره جماع وکړه، نوددی څخه یې یوزوی پیداسو چی نوم یې (دان) وو اوبیایې بل زوی پیداسو چی نوم یې (نیفتالی) وو، نوپه هغه وخت کی لیا هم خپله مینځه یعقوب ﷺ ته هبه کړه نوددی هم دیعقوب ﷺ څخه دوه ځامن پیداسوه چی دیونوم (جاد) وو اودبل (اشیر) وو نوبیا لیا حمل واخستی اویوزوی یې پیداسو چی نوم یې (ایساخر) وو اوبیایې حمل واخستی او شپږم زوی یې پیداسو چی دهغه نوم (زابلون) وو اوبیایې په اوم وار باندی لور پیدا سوه چی نوم یې (دینار) وه نوددی دیعقوب ﷺ څخه (۷) اولاده پیداسوه. بیا دعا وکړه راحیل الله ﷻ ته اوسوال یې ورڅخه وکی چی دی ته اولاد ورکی، نودې ته الله ﷻ یوزوی ورکی چی عظیم الشان هستی وه اوپه حسن کی هم کامل حسن والا وو چی نوم یې (یوسف) وو. داټول په دی حال کی پیداسوه چی دوی په حران کی وه، اوده خپل ماما ته څاروی څروله اوشپږ کاله ورته نورپاته وه، نوددی شل کاله پوره سوه دهغوی سره په حران کی، بیاده طلب وکی دخپل ماما څخه دتلو خپل کور اواهل ته، نوتره ورته وویل چی ستادوجی زماپه مالونو کی ډیر برکت اچول سوی دی نوته وغواړه زما څخه څه چی غواړې. نوده ورته وویل په دی کال کی چی ستا دمال کم حمل وی نوهغه به ماته راکړې نوکله چی نژدی سو یعقوب ﷺ د(ساعیر) مزکی ته نوملاقات وکی دده سره ملائکو اوزیری یې ورلره ورکی په بیرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتلو باندی اوڅه کسان ولیږل یعقوب ﷺ خپل وروړته چی هغه نرم سی اوتواضع په کی راسی. نوداخلګ راله اویعقوب ﷺ ته یې وویل چی العیص تاته (۴۰۰) کسان تیارکړی دی ستا دجنګ دپاره چی تاقتل کړی. نویعقوب ﷺ وبیریدی دهغه خبری څخه، نوده دعا وغوښتله دالله ﷻ څخه اوعاجزی یې ورته وکړه اوتضرع یې ورته وکړه، اورامخ ته یې کړه هغه وعده چی یې ورسره کړی وه اوهغه عهد چی یې ورسره کړی وو. اودا سوال یې وکی چی دخپل وروړ دشر څخه یې وساتی، اوده برابره کړه دخپل وروړ دپاره غټه هدیه اوتحفه چی (۲۰۰) پسونه وه اوداسی نوړیر حیوانان وه دبزو څخه اوغوایو څخه اواوښانو څخه اوسرلیو څخه اوخرونه وغیره وغیره، اوامریې وکی هریوه غلام ته چی داهر قسم جلا جلا وروړی نوکله چی اول قسم دیوه غلام سره وروړسیدی نوالعیص ورڅخه پوښتنه وکړه چی دا دچادی اوته څوك یې، نودی غلام ورته وویل چی داستا دوروړ یعقوب ﷺ دی اوتاته یې هدیه کړی ده اوددی څخه وروسته دوه نور هم دی چی هغه یې هم تاته هدیه کړی دی. اویعقوب ﷺ دخپلی ښځی سره وروسته پاته سو اودوی ورځی وروسته ورلی چی ده شپی به یې مزل کوی اودورځی به یې دمه کول. بهرحال کله چی یعقوب ﷺ ولیدی خپل وروړ العیص نو(۷) واره یې ورته سجده وکړه اودده وروړ سره (۴۰۰) کسان وه، اودا سجده ددوی په خیر راغلی وه په هغه زمانه کی اودا ددوی دپاره جائزوو، لکه څنګه چی سجده کړی وه ملائکو آدم ﷺ ته، اولکه څنګه چی سجده کړی وه دیوسف مور اوپلار یې یوسف ﷺ ته. نوکله چی العیص دی ولیدی نوځان ته یې راټینګ کی اوپر تندی یې ښکل کی او په ژړاسو، اولوړکی العیص سر نو ویې لیده ښځی اوماشومان. نوورته یې وویل چی دا دکم ځای څخه سوه ستا دپاره؟ نوورته یې وویل چی داهغه څه دی چی الله ﷻ ستا وروړته هبه کړی دی. نونژدی سوی دادوی مینځی دی العیص ته اوسجده یې ورته وکړه.
اودارنګه بیا لیا ورته نژدی سوه سره دبچو خپلو اوسجدی یې وکړی اوبیا ورته راحیل دخپلو بچو سره نژدی سوه اوسجدی یې ورته وکړی. اوعرض یې ورته وکی چی دده هدیې قبولی کی نوهغه قبولی کړی، اورالی العیص او ددوی مخ ته راروان وو اوددوی وروسته شاته راروان سوه اوددوی سره هغه څاروی اوهر څه وه چی دوی قصد کونکی وه (ساعیر) غره لره نوکله چی ددوی تیریده په ساحور باندی نوهلته یې هغه ته کور جوړکی، اوبیاتیر سو په اورشلیم باندی چی کلی دشخیم وو نوهلته کښته سو، اووایې خیسته هلته یو کښت دشخیم بن جمور څخه په سلو اوښانو باندی، نوهلته یې خیمی ولیګولی اوبیایې هلته یو مذبح یعنی ځای دحلالیدو جوړکی نو (ایل) نوم یې ورته کښیښووی چی دارب دی داسرائیل اوامر ورته وکی الله ﷻ په جوړولو ددی باندی، اوهغه بیت المقدس دی نن ورځ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چې بنا ورلره سلیمان ﷺ نوی کړه. اودا هغه ځای دډېری وو چې یعقوب ﷺ ایښی وو دپاره دمعلومولو دهغه ځای، لکه څه رنګه چې داموږ مخکی ذکر کړه.
اوبیا راحیل بل حمل واخستی نودهغه څخه (بنیامین) پیداسو نودده دپیدائش دوجی دی ته ډېرتکلیف ورسیدی تردی چې دامړه سوه نویعقوب ﷺ دا پټه کړه په (افراث) کی اوهغه بیت اللحم دی نن ورځ، اوددی په قبر باندی یعقوب ﷺ یوکاڼی ایښی وو چې هغه ترنن ورځ پوری سته، نو وو اولاد دیعقوب ﷺ دوولس نارینه (رویبل، شمعون، لاوی، یهوذا، ایساخر، زابلون، یوسف، بنیامین، دان، نفتالی، جاد، اشیر) اورالی یعقوب خپل پلار اسحاق ﷺ ته نودهغه سره یوځای اوسیدی په حبرون کی چې هغه مځکه دکنعان ده په کم ځای کی چې به ابراهیم ﷺ اوسیدی، بیا ناجوړی سو اسحاق ﷺ اووفات سو په عمر د(۱۸۰) کالو کی اوپټ کی دی خپلو ځامنو، العیص اویعقوب دخپل پلار سره یوځای په مغارات کی هغه چې اخستی وو لکه څه رنګه چې داموږ مخکی ذکرکړی دی.

ذکر دهغه څه چې واقع سوی دی په ژوندون داسرائیل ﷺ کی دعجیبو کارونو څخه

یودهغه څخه: قصه دیوسف بن راحیل ﷺ ده. یقینا نازل کړی دی الله ﷻ دده په شان کی ډیر آیتونه په قرآن کریم کی، ددی دپاره چې سوچ اوفکر وسی په دی کی اوودده دقصی څخه نصیحت واخستل سی. اعوذ بالله من الشیطان الرجیم، بسم الله الرحمٰن الرحیم، الٓر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (۱) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۲) نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ (سورة یوسف ۱\ ۳).
الله ﷻ په دی ځای کی اول دخپل کتاب چې په نبی ﷺ باندی یې نازل کړیدی دی دهغه مدح کوي اوتعظیم یې بیانوی چې داسی کتاب مو ورباندی په عربی ژبه کی نازل کړی دی اوهر عاقل اوهوښیار سړی په پوهیږی.
اودا اشرف کتاب دی هغه چې دآسمان څخه نازل سوی دی، اودایې نازل کړی دی په لاس داشرف الملائك جبریل ﷺ باندی چې په ملائکو کی یې لوړ مقام دی. نوددی څخه یې وروسته داوویل چې: نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ (سورة یوسف \ ۳) یعنی په هغه کتاب کی کم چې تاته موږ نازل کړی دی.
اولکه څنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۵۲) صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ (سورة الشورٰی ۵۲\ ۵۳). اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَدُنَّا ذِكْرًا (٩٩) مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا (١٠٠) خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا (سورة طه ۹۹\ ۱۰۱) یعنی هغه څوك چی اعراض کوی ددی قرآن څخه اوتابعداری کو دنورو شیانو نوهغه ته به هم داوعده رسیږی. لکه څه رنګه چی ویل سوی دی په حدیث کی چی ذکرسوی دی په ترمذی کی دعمر بن الخطاب رضي الله عنه څخه مرفوعًا اوموقوفًا: چاچی طلب دهدایت وکی په بل چاباندی ماسوا دالله جل جلاله څخه نوهغه په ګمراهی باندی دی. (۱)
اودارنګه ویلی دی امام احمد په نقل کولو سره دسریج بن النعمان څخه دی دهشیم څخه دی دمجالد څخه دی دالشعبی څخه دی دجابر څخه: چی عمربن الخطاب رالی رسول الله صلى الله عليه وسلم ته چی ده ته څه خبری دیهودیانو رسیدلی وی، نوده داوویلی دنبی عليه السلام خواته نونبی عليه السلام ته درد ورلی اووی فرمایل چی: تاسی یقین کوی په دی باندی؟ زمادی قسم وی په هغه ذات باندی چی زما روح دهغه په قبضه کی دی، چی تاسی دهغوی څخه پوښتنه مه کوی دیوشی که هغوی تاسی ته حق وایی نوتاسی ورلره تکذیب کوی اوچی درته باطل وایی نو دهغه تصدیق کوی، اوزما دی قسم وی په هغه ذات باندی چی زماروح دهغه په قبضه کی دی که چیری موسیٰ عليه السلام اوس ژوندی وای نوهغه به هم زماپه دین باندی وای (۲) اسناد ددې صحیح دی، او ددې روایت احمد کړیدی په بلی وجهی سره هم دعمر رضي الله عنه څخه په هغه کی یې دا هم ویلی دی چی: اوزما دی قسم وی په هغه ذات باندی چی زما ژوند دهغه په لاس کی دی که موسیٰ عليه السلام په دې وخت کی راسی اوتاسی دهغه تابعداری وکی نوهم به تاسی ګمراه یاست، تاسی زما حصه یاست دامت څخه اوزه ستاسی دحصې نبی یم. (۳)
اودارنګه ددی حدیث طریقې په اول دسورة یوسف کی ذکرسوی دی. اوپه بعضو کی دی: چی رسول الله صلى الله عليه وسلم خطاب وکی خلګو ته نوپه خپلی خطبی کی یې وفرمایل: ای خلګو: ماته جوامع الکلم راکول سوی دی یعنی لنډی خبری چی اوږد مطلب یې وی، اوماته خبره مختصره کول کیږی په اختصارسره، اوماتاسی ته داقرآن سپین اوپاك راوړی دی نوتاسی په دی کی بدلون ونه کړی اودوکه دی نه کړی تاسی دوکه کونکی. نوبیایې امر وکی په هغه صحیفی باندی نوهغه یې خرابه کړه اوختمه یې کړه.
إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ (٤) قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ (٥) وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ

---

(۱). الترمذی: کتاب فضائل القرآن، باب ماجاء فی فضل القرآن (۵\ ۲۹۰۲) اوضعیف ګرځولی دی دا البانی په ضعیف سنن الترمذی کی (۵۵۴).
(۲). احمد (۳\ ۱۰).
(۳). ابویعلی اوابن المنذر اوابن ابی حاتم اوالعقیلی په الضعفاء کی، اوسعید بن منصور په السنن ونصر المقدسی کی. هم دارنګه المتقی الهندی په کنز العمال کی (۱\ ۱۲۲۵).

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (سورة یوسف ۶\۱۲) اومخکی مور داذکرکی چی دیعقوب ؑ دپاره دولس ځامن وه اودبنی اسرائیلو نسبت هم دوی ته کیږی اوو په دوی کی اشرف او اجل یوسف ؑ وو. اواکثره علماوو داخبره کړیده چی دده څخه ماسواپه کی پیغمبر بل نه وو. اوهغه نورو ورونړته یې وحی هم نه ده سوی اوهغه چی څه ښکاره دی ددوی دقول او فعل څخه په دی قصی کی نوهغه هم پردی باندی دلالت کوی لکه داکم چی علماوو ویلی دی. اوهغه چاچی ددوی په نبوت باندی یې دلیل پیش کړی دی هغه دلیل دا آیت دی: قُلْ آمَنَّا بِاللهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ (سورة آل عمران \ ۸۴) نودوی داګمان کړی دی چی دوی الاسباط دی. نودا دلیل ددوی قوی نه دی، ولی چی په الاسباط سره قبیلی دبنی اسرائیلو مراد دی اوهغه انبیاء چی په دوی کی وه او وحی پرنازلیدله هغه مراددی. اوالله ﷻ ته ددی خبری علم سته. اوهغه چی تائید کوی په نبوت ددوی باندی په مینځ دده دورونوکی نوهغه دی دی چی دده څخه ماسوا په ورونړ دده کی هیڅ آیت اوقول نه دی ذکرسوی اوداقول هم دلالت پرکوی چی کم قول نقل کړی دی احمد دعبد الصمد څخه اودی دعبدالرحمٰن څخه اودی دعبدالله بن دینار څخه دی دخپل پلار څخه نقل کوی اودی دابن عمر څخه نقل کوی اودی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی دی: کریم زوی دکریم اوبیا زوی دکریم یوسف بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم ؑ دی. کریم په معنٰی دمهربان اوعزتمند سره دی. یواځی والی کړی دی امام بخاری په دی باندی، نوددی روایت نقل کړی دی دعبدالله بن محمد څخه اوده دعبدالصمد بن عبدالروارث څخه هم په دی الفاظو سره. اوددی ټول وجوهات اوطرف په قصه دابراهیم ؑ کی ذکرسویدی.

ویلی دی مفسرینو اوداسی نورو: ولیدی یوسف ؑ خوب مخکی دبالغ کیدو څخه چی یوولس ستوری یې ولیده، اودا اشاره وه هغونورو ورونړته، اولمراوسپوږمی اودااشاره وه مور اوپلار ته چی دوی ته ټول ورته سجده کړی وه، کله چی دی ولاړیدی نوداقصه یې پلارته ذکرکړه، نوپلار ته یې پته ولګیده چی دی به خپل منزل چی لوړ منزل دی هغه ته به رسیږی په دنیاکی هم اوپه آخرت کی هم، په داسی شان سره چی په دی کی به ورته پلار اومور او ورته ټول سجده کوی، نودی زوی ته یې امروکی چی داخبره دی پټه وساتی دځان سره اودا قصه دی خپلو ورونړته نه کوی ددی وجی څخه چی ورسره حسد ونه کړی اوڅه مکر اوچل دده دختمولو دپاره جوړنه کړی. اودادلالت کوی په هغه څه باندی چی موږ مخکی ذکرکړی دی. اوددی وجی څخه په بعضو اثارو کی داذکر سوی دی: چی تاسی خپل حاجتونه په پټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره کوی اوهغه پټ ساتی، ولی چی دهرنعمت پسی حسد ګروی (۱) اوداهل کتابو څخه دانقل دی چی ده داقصه خپلو وروڼو ته وکړه اوپلار ته یې هم وکړه اوداخبره ددوی غلطه ده، وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ یعنی څه رنګه چی یې تاته داخوب ښوولی دی، نوکه ته داپټ وساتی (يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ) نوتابه خاص کړی په مهربانی باندی اوپه رحمت باندی، وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ، اوتاته دخوبونو رااېستلو تعبیر وښیو اوداسی نور علم به درته وښیې چی نورو ته به نه وی ازده (وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ) یعنی په وحی کولو سره تاته (وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ) یعنی ستاپه سبب باندی، اوحاصل به کړی ستاپه وجه باندی دنیوی اواخروی دواړه خبرونه كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ یعنی څه رنګه چی یې دانعمت پوره کړی دی ستا پلرونو ته ورکول سوی دی چی یعقوب اواسحاق اوابراهیم ﷺ دی: إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ اولکه څنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ (سورة الانعام\۱۲۴) نو ددی وجی څخه رسول الله ﷻ فرمایلی دی کله چی ورڅخه پوښتنه وسوه چی کم سړی ډیر عزتمند دی؟ نووې فرمایل چی: یوسف نبی دالله چی دی زوی دانبیاوو دی. اودارنګه روایت ذکرکړی دی ابن جریر اوابن ابی حاتم په تفسیرونو خپل کی، اوابویعلی اوالبزار په مسندونو خپل کی دحدیث دالحکم بن ظهیر څخه. اوده ته ضعیف ویلی دی ائمه وو. دی نقل کوی دالسدی څخه اودی دعبدالرحمٰن بن باسط څخه اودی دجابر څخه دی وایی چی رالی رسول الله ﷺ ته یویهودی چی نوم یې بستانه الیهودی وو، نووې ویل چی: ای محمد ماخبرکه دهغه ستورو څخه چی یوسف ﷺ لیدلی وو چی سجدی یې کړی وه ده ته؟ نوپټه خوله سو نبی ﷺ اوڅه جواب یې ورنه کی، نوراکښته کړل جبریل ﷺ نومونه ددی ستورو نونبی ﷺ په ده پسی یوسړی ولیږی اوورته یې وفرمایل چی آیاته ایمان راوړی که زه تاته دا وښایم؟ نودی یهودی ورته وویل چی هو. نوورته یې وویل چی هغه (جریان، الطارق، الذیال، ذو الکفل، قابس، وثاب، عمودان، الفلیق، المصبح، الضروح، ذوالفرع، الضیاء، النور،) دی، نویهودی وویل، یقیناً دادهغو نومونه دی. اوپه نزد دابو یعلی باندی: کله چی ده قصه وکړه خپل پلار ته نوهغه وویل چی داګډوډ کاردی الله ﷻ به داراټولوی، اولمر دده پلار دی اوسپوږمی دده مورده. (۲) لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ (۷) إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَى أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۸) اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ

---

(۱). داحدیث طبرانی ذکر کړیدی.
(۲). الحاکم فی المستدرک (۴\ ۹۲) اوویلی یې دی چی داحدیث حسن صحیح دی په شرط دمسلم باندی. اودارنګه البیهقی په دلآئل النبوة کی، جامع ابواب اسئلة الیهود وغیرهم، باب مطالب اسمآء النجوم التی سجدت لیوسف ۲\۲۷۷ اودارنګه السیوطی ویلی دی په الدر المنثور کی ۴\۴۹۸.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ (۹) قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (سورة یوسف ۱۰\۷) بیانوی الله جَلَّ جَلَالُهُ هغه څه چی په دی قصی کی دی دحکمتونو څخه، اوهغه دلالتونه اونصیحتونه اوواقعی، اوبیایې ذکر کړی دی حسد اوکینه دده دورونو دیوسف عَلَیهِ السَّلَام سره په دی خبری باندی چی پلار دهغه سره مینه اومحبت ډیرکوی اودده سکه ورور چی بنیامین دی ددوی سره به یې په نسبت دهغه نورو ډیره مینه کوله، اودانور ورنوه یوه ډله وه نودوی وویل چی موږ ډیر حقدار یو په مینه کولو سره ددی دواړو څخه، إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ یعنی په مخکی کولو ددوی دمحبت په موږ باندی. بیادوی مشوره وکړه په خپل مینځ کی په قتلولو دیوسف باندی اویالیری کولو دده داسی مزکی ته چی بیرته رانه سی، ددی دپاره چی دپلار مخ یې دوی ته راواوړی او ددوی سره محبت شروع کی، اودوی توبه وکاړی ددی څخه وروسته. کله چی دوی په دی کار باندی موافق سو (قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ) نوددوی څخه یوه وویل، مجاهد وایی چی داشمعون وو، اوالسدی ویلی دی چی دایهودا وو، اوقتاده اومحمد بن اسحاق ویلی دی چی دامشر ددوی روبیل وو: لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ، تاسی دی مه وژنی بلکی په څاه کی یې واچوی نوبعضی مسافرین به یې دځان سره بوزی (اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ) که چیری تاسی داکار ضرور کوی. نودوی په دی خبره باندی فیصله وکړه، نوددی څخه وروسته: قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ (۱۱) أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (۱۲) قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ (۱۳) قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ (سورة یوسف۱۱\۱۴) اودخپل پلار څخه یې غوښتنه وکړه چی دی ددوی سره ولاړسی چی لوبی وکی اووګرځی چکرونه ووهی.

اوالله جَلَّ جَلَالُهُ ته علم وو چی دوی په زړه کی ورته څه ساتلی وو. نوپلار ورته جواب ورکی چی: ای زمابچو په ماباندی ګرانه وی دده څخه ماسوا ساعت تیرول که څه هم نیمه ورځ هم وی، اوسره ددی زه پر بیریږم چی تاسی به په خپلو لوبو کی مشغول یاست اودی به درنه شرمښ وخوری، اوداماشوم دی دځان څخه مدافعت نه سی کولی. قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ، یعنی که شرمښ راسی اودی وخوری زموږ دمینځ څخه نوبیا خو به موږ تاوانیان یواوعاجزان به یو اوهالکان به یو. اوپه نزد داهل کتابو باندی، دی یې ورسره ولیږی اوپه خپله ورپسی سو ترڅه حده پوری اوبیا رالی اودا خبره هم ددوی غلطه ده.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۱۵) وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ (۱۶) قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ (۱۷) وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ (سورة یوسف ۱۸\۱۵) نودی ترهغه په پلار پوری مبتنی وو تردی چی ورسره یې ویې لیږی نودوی وه چی کله دپلار دسترګو څخه پناه سوه، نوشروع سوه چی ورته یې ښکنځل کول اوسپکی به یې ورته کولی په قول اوفعل دواړو طریقو سره، اودوی راټول سوه چی دی څاه ته وغورزوی، نوکله یې چی دی وروغورځوی په دی کی نوالله ﷻ ورته وحی وکړی، چی لازمه ده ستا دپاره چی ته به وځی ددی سختی څخه فراخی ته، اوته به خبر ورکوی دی خپل ورو ته په داسی حال کی چی ته به په دوی کی عزتمند یې، اودوی به تاته محتاجه وی اوستا څخه به بیریږی، (وَهُمْ لاَ يَشْعُرُونَ) مجاهد ویلی دی چی دوی پوه نه سوه په دی وحی دالله ﷻ باندی ده ته. اوابن عباس و یلی دی (وَهُمْ لاَ يَشْعُرُونَ) یعنی په خبرولو ستا دوی لره ددی کار څخه په دی حال کی چی دوی به نه پوهیږی، هم دارنګه قول ابن جریر هم کړی دی. نوکله چی یې په څاه کی واچوی اوولاړی نودده قمیص یې راواخیستی اوپه وینو کی یې ککړ کی، اوخپل پلار ته راله دماخوستن په وخت کی اوحال داوو چی دوی ټولو ژړل. نوددی وجی څخه بعضو سلفو ویلی دی چی: تادی دوکه نه کړی هره ژړا ولی چی اکثره ظالم وی چی دمظلوم په شکل ژاړی. اوبیایې دلته ژړا ددی ورونو دیوسف ذکر کړیده نوچی ماښام راله دوی خپل پلار ته په ژړا اوخپل عذر یې بیانوی: قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا یعنی دخپلو جامو سره (فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ) یعنی زموږ په نیست والی کی کله چی موږ دمنډی مقابله کوله. اوداقول ددوی: وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ یعنی ته به زموږ داخبره نه منی داکم چی موږ تاته وکړه په باره دخوړلو دشرمښ کی، که څه هم موږ رشتینی یو. وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ یعنی ددروغو وینه چی په خپله یې په دی قمیص باندی لګولی وه، ولی چی دوی یوه مرغی ونیوله اودهغه وینه یې دده په قمیص باندی واچوله، ددی دوجی چی پلار ته دا وایی چی شرمښ خوړلی دی. اوددوی څخه داهیر سوه چی داقمیص یې څیره کړی وای، لکه څه رنګه چی په عربی کی متل دی چی آفت ددروغو هیریدل دی دهغه نوکله چی دایعقوب ﷺ ولیدی نوورته پته ولګیده چی دا درواغ دی نوبیایې هم دوی ته وویل: قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ، اوپه نزد داهل کتابو باندی روبیل ورته دامشوره ورکړی وه چی دی به په څاه کی واچوی په دی حیثت سره چی دوی ته پته ونه لګیږی اوڅوك به یې راواخلی اوپلار ته به یې راولی نودوی په غفلت کی سوه اودی یې خرڅ کی پریوی قافلی باندی. نوکله چی په سهار باندی روبیل رالی چی یوسف راوباسی نو وی کتله چی یوسف نسته، نوچیغه یې ووهله او دهغه کپړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې ځیری کړی اودیوه سرلی په وینه کی یې رنګ کړی نوکله چی پوه سو یعقوب نوکپړی یې ځیری کړی اویوتور پرتوګ یې واغوستی اوخفه کښېنستی چی په خپل زوی پسی یې خفګان کوی. اودا دوجی ددی څخه چی ددوی په تعبیر کی خطایې راله اوالله ﷻ وفرمایل:
وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ (۱۹) وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ (۲۰) وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۲۱) وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۲۲) وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ، (سورة یوسف ۱۹\۲۳).
په دی اٰیاتونو کی الله ﷻ خبرورکوی دیوسف ؑ څخه په هغه وخت کی چی دی په سلواغه کی پروت وو، چی دی کښېنستی چی انتظار یې کوی دالله ﷻ دمهربانی اودهغه دفراخی، نوراله مسافران.
اهل کتاب وایی چی دوی دمصرخوا ته روان وه نودوی ولیږله څه کسان چی ددی ځاه څخه اوبه راوړی نوکله چی یوسړی ددی څخه سلواغه ډکوله نویوسف ؑ په دی سلواغی پوری مښتی وو. نوکله چی هغه سړی دایوسف ؑ ولیدی نو ویې ویل (قَالَ يٰبُشْرٰى) ای زیری والاوو: هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً، یعنی دایی دځان سره وویل چی څوك پوښتنه کوی نوموږ به ورته وایو چی داماشوم زموږ سره په سامان کی شماردی (وَاللهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ) یعنی هغه ذات پوه دی په هغه څه چی ورونو ورسره وکړه، اوپه هغه څه هم عالم دی چی دوی دځان سره په سامان کی شمارکی. سره ددی یې دده حالات بدل نکړه ولی چی دالله ﷻ په دی کی حکمت وو اودده عظمت په کی وو اورحمت په کی وو داهل مصروالاوو دپاره هغه څه چی الله ﷻ به کوی په لاس ددی ماشوم باندی، چی داماشوم به داخلیږی دی مصرته په شان دقیدی اوبیابه دهغه ځای بادشاه کیږی اودده دوجی به دغو خلګو ته الله ﷻ دینی او دنیاوی فائدی ورکوی په داسی اندازی سره چی څه حدبه یې نه وی اوڅه صفت به یې هم څوك نه سی کولی. اوکله چی داورونه دده پوه سوه چی دی قافلی والا دایوسف راوایستی نوورته یې وویل چی دازموږ ماشوم دی زموږ څخه پاته سوی دی نوپه دوی باندی یې خرڅ کی په لږو پیسو باندی: وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ، ابن مسعود اوابن عباس اونوف البکالی اوالسدی اوقتاده اوعطیه العوفی ویلی دی چی: دی یې خرڅ کی په شلو درهمو باندی اودوه دوه درهمه یې په خپلوکی تقسیم کړه اومجاهد ویلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په (۲۲) درهمو باندی یې خرڅ کړی دی. اوعکرمه اومحمد بن اسحاق ویلی دی چې په (۴۰) درهمو باندی یې خرڅ کړی دی. والله تعالی اعلم، وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا، اودا یولوی احسان وو دطرفه دالله ﷻ څخه په ده باندی اواحسان دهغه وو په ده باندی چې دی یې اهل کی دباشاه دکور اوده ته یې دنیوی اواخروی دواړی فائدی ورکړی، اودوی داویلی دی چې دی چا اخستی وو هغه دمصر وزیر وو اودی یې وروسته وزیر دخزانی، جوړیږی چې خزانی بیاده ته وسپارل سوی. اسحاق ویلی دی چې دده نوم قطفیر بن روحیب وو اوویلی یې دی چې دی دمصر وزیروو اوبادشاه دمصر په هغه ورځو کی الریان بن الولید وو، چې دی دعمالیقه وو څخه وو.

اودایې ویلی دی چې ددی وزیر دښځی نوم (راعیل) وه بنت رماییل اونورو داسی ویلی دی چې نوم ددی (زلیخا) وه اوظاهره داده چې دی ددی لقب وو، اوبعضو داویلی دی چې نوم یې (فکا) وه بنت ینوس، راوی ددی الثعلبی دی دهشام الرفاعی څخه.

اوویلی دی ابن اسحاق په نقل کولو سره دمحمد بن السائب څخه دی دابی صالح څخه او دی دابن عباس څخه. او وو نوم دهغه سړی چې دی یې ورڅخه په مصرکی اخستی وو مالك بن زعر بن نویت بن مدیان بن ابراهیم عليه السلام وو.

اوابن اسحاق وویل دابی عبیده څخه اوده دابن مسعود څخه ویلی دی چې هوښیار خلګ دری وه: وزیر دمصر کله چې یې وویل خپلی ښځی ته چې دده اکرام اوعزت وکی اودوهم هغه ښځه چې دموسی عليه السلام په باره کی یې خپل پلار ته ویلی وه چې داپه خدمت سره ونیسه اودریم ابوبکر رضي الله عنه کله یې چې عمر بن الخطاب خلیفه کی. اوبیایې ویلی دی: واخستی دی عزیز دمصر په (۲۰) دینارو باندی، اوویلی یې دی چې په یوه تول مشك باندی، اوویل سوی دی چې په یوه تول وریښمو باندی یې واخیستی. والله تعالی اعلم.

اوداقول دالله ﷻ : وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ یعنی دافیصله موږ وکړه چې دده به عزت کوی عزیز مصر اودهغه ښځه اوده ته موږ ځای ورکی په مځکه دمصرکی: وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ یعنی پوه په راایستلو دتعبیر دخوبونو: وَاللهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ یعنی کله چې الله ﷻ دڅه اراده وکړه نوهغه ته اسباب دداسی ځای څخه برابروی چې دبنده په عقل کی نه وی، نوددی وجی الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۲۱) وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ نودا آیت دلالت کوی په دی خبری باندی چې په ده باندی دا ټول کارونه مخکی دعمر دنبوت څخه سوی دی چې هغه عمر (۴۰) کاله دی چې په دی عمر کی الله ﷻ خپل بندګانو ته نبوت ورکړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبیاپه دی عمر دنبوت کی اختلاف دی چی عمر دنبوت څومره وی: نومالك بن الربيعه او زيد بن اسلم اوالشعبی ویلی دی چی حلم دی یعنی په وخت دحلم کی الله ﷻ نبوت ورکوی. اوسعید بن جبیر ویلی دی چی په (۱۸) کلنی کی، اوالضحاك ویلی دی په (۲۰) کلنی کی اوعکرمه ویلی دی چی په (۲۵) کلنی کی اوالسدی ویلی دی په (۳۰) کلنی کی اوابن عباس اوقتاده اومجاهدویلی دی په (۳۳) کلنی کی. اوحسن ویلی دی په (۴۰) کلنی کی، اودده په دی قول باندی دلیل هم سته کم چی الله ﷻ فرمایلی دی: حَتَّى إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً (سورة الاحقاف \۱۵).

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (٢٣) وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ (٢٤) وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٢٥) قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٢٦) وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٢٧) فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ (٢٨) يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ (سورة يوسف ۲۹\۲۳) دلته ذکرکوی الله ﷻ هغه چی ښځه دعزیز مصر ده ته نژدی والی کوی اودده څخه یې طلب کړی وو دزنا اوداسی طلب یې ورڅخه کړی وو چی داورسره برابره نه وه، اودا صاحب دمال اوجمال وه. اودمنصب اوځوانی والا وه.

اوهغه بیان هم الله ﷻ کړی دی چی دی څه رنګه دروازی بندی کړی اودراتلو یې ورته وویل اودی اغوستی وی ښایسته جامې اوځان یې ورته سنګارکړی وو اوسره ددی چی دوزیر ښځه هم وه. ابن اسحاق ویلی دی چی داوه خورزه دبادشاه چی الریان وه.

اودارنګه یوسف ﵇ هم ښائسته هلك وو اوځوان وو مګر داچی پیغمبر وو، نو وساتی الله ﷻ دی دهغه فحش کار څخه اودمکر دهغه ښځی څخه، نودی سردار دهغه (۷) کسانو دی کم چی به دالله ﷻ دعرش ترسایی لاندی ولاړوی چی په هغه ورځ به بله سایه نه وی ماسوا دهغه سایی څخه، نومقصودی خبره داده چی دی ورته دعوت وکی ددی کار دپاره اوحرص یې وو په سخت حرص سره، نویوسف ﵇ ورته وفرمایل: مَعَاذَ اللهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ یعنی دښځی خاوند یې مراد وو چی هغه زما تربیه کړیده اوزما سیددی اوزما عزت اواکرام یې کړی دی، إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ مخکی موږ خبره کړیده په دی قول دالله ﷻ کی: وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ یعنی پرده باندی یې ځان غالب کړی وو مګر که دالله ﷻ مدد نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وای. نوددی څخه دامعلومه سوه چی الله ﷻ دده دعصمت حفاظت وکی، اودی یې پاك وساتی دبدو کارونو څخه، نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی: كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ، اومونږ دده حفاظت وکی ددی وجی څخه چی دی وو زمونږ دصالحینو بندګانو څخه. (وَاسْتَبَقَا الْبَابَ) اووتښتیدی ددی څخه په خوا ددروازی چی ددی څخه ځان خلاص کی نودا ورپسی هم ورله (وَأَلْفَيَا) یعنی پیدایې کی (سَيِّدَهَا) سید خپل (لَدَا الْبَابِ) ددروازی خواته نوخبره یې ورته بدله کړه اومخکی والی یې وکی ورته: قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ، تهمت یې ولګوی په یوسف ﷵ باندی اوحال داوو چی داپه خپله متهمه وه په دی خبره باندی. نوددی وجی څخه یوسف ﷵ وویل: هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي، نودی محتاج سو چی ووایی حق په وخت دحاجت کی: وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا، ویل سوی دی چی داکوچنی ماشوم وو په زانګوکی. داقول دابن عباس دی. اوروایت ذکرسوی دی دابی هریره څخه اودهلال بن یساف څخه اودحسن البصری څخه اودسعید بن جبیر اوالضحاك څخه اومختار کړی دی دا ابن جریر، اوپه دی کی یې دوه مرفوع حدیثونه ذکرکړی دی دابن عباس څخه اودانور یې موقوف کړی دی اوچاویلی دی چی داسړی وو داقول دابن عباس اودعکرمه اومجاهد اوالحسن اوقتاده اوالسدی اومحمد بن اسحاق اوزید بن اسلم دی. نو وویل د: إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ، ولی چی ده به ورته وړاندی کیدل کړی وی نوهغې به دځان څخه منع کړی وی نودیوسف ﷵ دکالو دمخ خوا به څیری سوی وی، وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ، اویابه ورته دی ښځی وړاندی والی کړی وی نودی به ورڅخه تښتیدلی وی نودشا څخه به دی ښځی وار پرکړی وی نوبیا دا یوسف ﷵ ریشتینی دی او داښځه درواغجنه ده. نوددی وجی څخه الله ﷻ وفرمایل: فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ، یعنی تاورته دامکر جوړکړی وو اوتاورته وړاندی والی کړی دی اوبیا دی وروسته تهمت پر ولګوی: يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا، یعنی داچاته مه وایه اوداخبره پټه که ولی چی دداسی خبری پټول ښه دی دښکاره کولو څخه اوامریې وکی دی ښځی ته چی دخپلی ګناه څخه توبه وکاږی، ولی چی بنده کله توبه وکاږی الله ﷻ ته نوالله ﷻ دهغه بنده توبه قبلوی.

اواهل مصر که څه هم عبادت یې دبتانو کوی خوداپته ورته وه چی بخښونکی دګناهونو او په هغه سره نیونکی یوائی الله ﷻ دی. نوددی وجی څخه ورته خپل خاوند وویل اوعذر

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې ورته وکی دی ښځی ددی چې دی صبر نسوای کولی په داسی حال کی، مګر دانوره پاکدامنه وه خودلته ورڅخه صبر ونه سو نوددی وجی څخه یې ورته ویلی دی: وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ (یوسف \ ۲۹).

اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۳۰) فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ (۳۱) قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَنْ مِنَ الصَّاغِرِينَ (۳۲) قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۳۳) فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، (سورة یوسف ۳۰\ ۳۴) دلته ذکرکړی دی الله ﷻ هغه خبری چې دکلیو زنانه وو به کولی، هغه چې دغېو خلګو ښځی وی اولونی وی چې طعن به یې کوی په دی باندی چې دوزیر ښځی خپل غلام ته په دی کارسره دعوت ورکړی دی، اوددی عیب به یې بیانوی، اودابه یې هم ویله چې دغلام سره دومره مینه کوی چې داددی سره لائق اومناسب نه دی. نوددی وجی څخه به یې ورته ویله: إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ، یعنی په ایښولو دیوشی کی بغیر دخپل محل څخه، فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ، یعنی کله چې دې دهغوی هغه عیب دانی واوریده چې دوی به ویله چې دخپل غلام سره مینه کوی اودهغه په عشق کی غرقه ده نو دی دخپل عذر ښوولو دپاره هغوی ته یوپروګرام جوړکی اوټول یې ورته راټول کړه اوهری یوی ته یې چاړه ورکړه اوداسی شیان یې په مخ کی ورته کښېښوول چې هغه په چاړه باندی پری کیږی اویوسف ﷺ یې هم تیار کړی وو اوښائسته کپړی یې وراغوستی وی او بیایې ورته امروکی چې پردوی باندی دی راووزی. نوکله چې دی راووتی نودی دومره ښائسته وه چې دڅوارلسم سپوږمی ده ته نسوه رسیدلی: فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ، نوکله چې دوی دی ولیدی نوددوی داګمان نه وو چې په بنی آدم کی به داسی ښائست وی اودده په حسن کی ډوبی سوی تردی چې ځانونه ورڅخه هیرسوه اوخپل لاسونه یې پری کړی خوپه زخمونو باندی پوه نه سوی: وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ، په حدیث داسراء کی ذکر سوی دی چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی چې زه تیرسوم په یوسف ﷺ باندی نوهغه ته الله ﷻ دآدم ﷺ نیم حسن ورکړی وو (۱) دی دآدم ﷺ دحسن په نیمی برخی باندی ځکه وو چې

(۱). مسلم: کتاب الیمان \ باب الاسراء برسول الله ﷺ (۲\ ۲۲۳)، او احمد (۳\ ۱۴۸) دحدیث دانس څخه.

آدم عليه السلام الله ﷻ په خپل لاس باندی جوړکړی وو اوخپل روح یې په کی اچولی وو نوهغه وو
په نهایت ښایسته شکل باندی نوددی وجی څخه به جنت ته جنتیان دننه کیږی په اوږدوالی
اوپه حسن دآدم عليه السلام باندی. اویوسف عليه السلام په نیم حسن دآدم عليه السلام باندی وو.
اونه وه ددوی په مینځ کی نورداسی ښایسته څوك، لکه څه رنګه چی دحوا څخه وروسته
په حسن کی څوك نه وو ترساره پوری نو همدارنګه دوی هم وه. ابن مسعود ویلی دی چی:
وو مخ دیوسف عليه السلام په شان دبرېښنا دآسمان، اوکله به چی ده ته کمه ښځه راتله دځه
ضرورت دپاره نوده به ورڅخه مخ پټوی. اونورو داویلی دی چی دی به اکثره په برقعه کی
ګرځیدی ددی دپاره چی څوك یې ونه وینی. نوپه دی کارسره عذر ددی ښځی دوزیر هم
پوره سو اودوی ته هم ښکاره سوه خبره اوهغه هرڅه ددوی په مینځ کی تیرسوه دپرې کیدو
دلاسونو څخه اوهغه چی دوی دده دمینی په اثرهم اختته اومدهوشه هم سوه دده په کتلو
سره. قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ، اوبیایې دلته مدح کوی دیوسف عليه السلام چی داهغه دی چی
دده په باره کی تاسی ما ملامتوی، وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ یعنی دی منع سو اوکاریې
ونه کی، وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَنْ مِنَ الصَّاغِرِينَ اووی باقی ښځی چی ده ته به یې
ویل چی ددی خپلی سیدی خبره ومنی، نوده انکار وکی په سخت انکار سره، اوځان یې
یوې خواته کی ددی کار څخه ولی چی دی په سلسله دانبیاووکی دی اوبیایې دعاوغوښتله
دِرب څخه: رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ
الْجَاهِلِينَ، یعنی وې ویل چی ای الله که تازه ځان ته پریښووم نوزما په ځان باندی څه وس
نسته اوزه ضعیف یم اوعاجزه یم، اودخپل نفس مالك نه یم په نفع رسولو کی اودضرر څخه
په ځان خلاصولو کی. نوډیرضعیفه یم مګر داچی ته می قوی کی اوزما دعصمت حفاظت
وکی، اوماوساته په خپل قوت اوحفاظت سره.
نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی: فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
(۳٤) ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّى حِينٍ (۳۵) وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ
أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ
إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (۳٦) قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا
عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ (۳۷) وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ (۳۸) يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۳۹) مَا تَعْبُدُونَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (٤٠) يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ، سورة یوسف (۴۱\۳۴) ذکرکوی الله ﷻ دلته هغه رایې چې ددی عزیز مصر اودهغه دښځی وی چې دا یوسف ؑ ترڅه وخته پوری په جیل کی بندکی، اوخلکو ته داښکاره کی چې داکاردی یوسف ؑ کړی دی اوده اول ښځی ته پیش قدمی کړیده، نوچې ددی خلکو داخبری کمی سی دده په باره کی، اوداالله ﷻ شکروکاږی په دی باندی، نوددی وجی څخه چې داخبره پټه کی اوددی څخه یې واړوی نویوسف ؑ یې په زیاتی سره بندکی اوظلم یې ورسره وکی، او وه دا دهغه څه څخه چې الله ﷻ ورلره په تقدیرکی لیکلی وه، خوپه دی طریقی سره یې دده دعصمت حفاظت وکی ولی چې دی ددوی دمعاشری څخه لیری وو اوددی ځای څخه بعضو صوفیانو دلیل نیولی دی چې دعصمت دخلاصون داطریقه ده چې لیری سی دخلکو څخه اوهیڅ څوك ونه وینی. الله ﷻ فرمایلی دی دی: وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ اوویل سوی دی په دی دوو ځوانانو کی یودباچا ساقی وو چې هغه ته به یې اوبه ورکولی چې نوم یې (نبوا) وو اوبل ډوډی والاوو چې ډوډی به یې پخوله چې نوم یې (مجلث) وو اودوی هم په څه کارونو متهم سوی وه نوقیدیان سوی وه. نوکله چې دوی ولیدی یوسف ؑ نودوی په تعجب کی سوه دده دانداز اودخاموشی څخه اودطریقی څخه، اودده دقول اوفعل څخه، اودده دډیرو عبادتونو اواحسان څخه دخلکو سره، نوهریوه ددوی دواړو څخه یو یوخوب ولیدی خپل مناسب. نومفسرینو ویلی دی: چې دوی دواړو په یوه شپه کی خوب ولیدی.

هرڅه چې ساقی وو نوده ولیدی په خوب کی چې دری دستی وی دانګورو چې هغه پاڼی وکړی اوبیایې غونچې ونیولی اوبیایې انګور پاخه سوه اوهغه یې وچوڼل اودهغه شربت یې په بادشاه باندی وچښل، اودی ډوډی والا وکتل په خوب کی چې دده په سرباندی دری ډوډی دی اومرغان راځی اودده دسر څخه ډوډی خوری نودوی دافیصله راوړله دده خواته او دده څخه یې طلب دتعبیر وکی اودایې ورته وویل چې: إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ، نوده ورته مخکی دتعبیر څخه دا وویل چې زه خبریم په دی باندی هم: قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا، چې تاسی ته به کم خوراك درکول کیږی اوهغه به خواږه وی اوکه تروه، لکه څه رنګه چې عیسیٰ ؑ فرمایلی وه: وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ (سورة آل عمران\۴۹) اودایې ورته هم وویل چې داتعلیم دالله ﷻ دی چې ماته یې راکړی دی ولی چې زه مومن یم اوموحدیم دالله ﷻ اوپه ملت دابراهیم ؑ باندی یم، مَا كَانَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللهِ عَلَيْنَا، یعنی په دی باندی چی موږ ته یې هدایت کړی دی (وَعَلَى النَّاسِ) یعنی موږ ته امرسوی دی په دی خبری باندی چی موږ امروکو خلګو ته اودعوت ورکو خلګو ته په دی خبری باندی چی هغوی عبادت دالله ﷻ وکی اوهغوی ته دهدایت اورشد لاره وښیو اوداپه خپله په فطرت دانسان کی پراته وه چی هغه دی عبادت دالله ﷻ وکی اودهغه اطاعت دی وکی: وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ، اوبیایې دوی ته دعوت ورکی دتوحید خواته اوورته یې بیان کړه بدی دهغه څه چی دالله ﷻ څخه یې ماسوا عبادت کول کیږی اوسپك یې کی عبادت دبتانو په نظر ددوی کی اودایې ورته وویل: يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۳۹) مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ (سورة یوسف ۳۹\۴۱) یعنی متصرف په کارونو دبندګانو کی صرف یوالله دی، هغه چی هدایت کوی چاته چی غواړی اوګمراه کوی څوك چی غواړی، او ؤ دعوت دوی دواړوته په دی انداز کی کمالِ دعوت ولی چی ددوی نفسونه دده خواته متوجه وه چی دی به اوس زموږ په باره کی څه وایې، نودا مناسب وه چی دوی ته په هغه وخت کی دعوت ورکی ولی چی په هغه وخت کی ورته دعوت فائده ورکوی دهغه څه څخه زیات چی دکم دوی پوښتنه کړی وه، بیاچی کله شروع سو دوی ته په باره دهغه څه کی چی دوی یې پوښتنه کړی وه نوورته یې وویل: يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا، دابیان هغه ساقی ته وو، وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ دابیان هغه ډوډی والاته وو، قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ یعنی فیصله وسوه په باره دهغه څه کی چی تاسی یې پوښتنه وکړه په حتمی فیصلی سره، اوواجب یې کړه ددی کیدل په هرحال چی وی، نوددی وجی څخه په حدیث کی ذکرسوی دی: خوب پیش کول داسی سړی ته چی هغه یې تعبیر نسی راوستی که هغه ته وویل سی اوهغه یې تعبیر وکی نوهغه شان واقع کیږی. اودارنګه روایت نقل سوی دی دمجاهد اودابن مسعود اودعبدالرحمن بن زیدبن اسلم څخه چی دوی ویلی دی: دوی هیڅ څه نه وو لیدلی، نوده ورته وویل چی فیصله وسوه په باره دهغه څه کی چی تاسی یې فتوی غوښتله. وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ (سورة یوسف \ ۴۲) خبر ورکوی الله ﷻ په دی آیت کی دیوسف عليه السلام څخه چی ده هغه یوه خلاصیدونکی ته وویل چی ساقی وو (أُذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ) یعنی ذکرکړه زما امر دبادشاه خواته چی زه په جیل کی هسی بی ګناه پروت یم. اودا دلیل دی پردی خبره باندی چی سعی به کوی په اسبابو کی اودانافی نه دی دتوکل سره په رب باندی. اودا قول: فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ، یعنی هیر کی ددی ساقی څخه شیطان

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وصیت چې ورته یوسف علیه السلام کړی وو.

داقول کړی دی مجاهد اومحمد بن اسحاق اوداسی بل هم. اودا قول راجح هم دی، اودا په نص داهل کتابو کی هم سته. (فَلَبِثَ) یوسف تیرکړه: فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ، البضع. ویل کیږی په مابین ددرو اولسو کی هرعدد ته، اوویل سوی دی چی تر(۷) پوری اوویل سوی دی چی ترپنځو پوری بضع دی، اوویل سوی دی چی دلسو څخه کم ته البضع ویل کیږی، ددی قول حکایة الثعلبی کړی دی. اومنع کړی دی فراء استعمال دالبضع په ماسوا دلسو کی اوکم ددی ته نیف ویل کیږی اوالله جل جلاله فرمایلی دی: فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ، اوبیایې فرمایلی دی (فِى بِضْعِ سِنِيْنَ) اودا رد دی ددی قول. الفراء ویلی دی چی: ویل کیږی بضعة وعشر، بضعة وعشرون. دارنګه تربضعة وتسعون پوری اودانه ویل کیږی چی بضعة ومائة اوبضعة والف، اوددی سره خلاف کړی دی الجوهری. اوپه صحیح کی دی: الایمان بضع وستون شعبة: یعنی: ایمان څه باندی شپیته شعبی دی. اوپه بل روایت کی. بعضة وسبعون شعبه دی. (۱) اوچاویلی دی چی په فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ، کی ضمیر یوسف ته راجع دی. اودا غلطه خبره ده، که څه هم ددی روایت نقل سوی وی دابن عباس څخه اودعکرمه څخه.

اوهغه حدیث چی دابن جریر څخه نقل سوی دی په دی ځای کی هغه دټولو وجوهو څخه ضعیف دی. ددی په اسناد باندی یواځی والی کړی دی ابراهیم بن یزید المکی الخوری او دا متروك ګرځول سوی دی.

هرڅه چی هغه قول دی چی دابن حبان څخه نقل سوی دی په ذکر دهغه وحی سره چی یوسف علیه السلام په هغه سره قید سوی وو: دی وایی چی ماته خبرراکړی دی الفضل بن الحباب الجمحی دی نقل کوی دمسدد بن مسرهد څخه دی دخالد بن عبدالله څخه اودی دمحمد بن عمر څخه دی دابی سلمه څخه اودی دابی هریره څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم: رحم دی وکی الله جل جلاله په یوسف علیه السلام باندی که چیری ده داکلمه نه وای ویلی: اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ نوده به نه وای پاته سوی په جیل کی اودی به نه وی پاته سوی په جیل کی، اورحم دی وکی الله جل جلاله په لوط علیه السلام باندی که چیری دی مدد نه وی غوښتی په باره دهلاکت دقوم کی دمضبوط سړی، په هغه وخت کی کله چی ده خپل قوم ته وویل: لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ (سورة هود\۸۰) نو ویې فرمایل چی لیږلی به وی الله جل جلاله هرنبی دده په قوم کی (۲)

(۱). تخریج ددی بخاری کړی دی په کتاب الایمان کی \ باب امور الایمان (۹\۱) اومسلم په کتاب الایمان کی \ باب الحیاء شعبة من الایمان (۲\ ۲) اونسایی په کتاب الایمان کی \ باب ذکرشعب الایمان (۸\ ۵۰۱۹) اوالترمذی په کتاب الایمان کی \ باب ماجاء فی استکمال الایمان وزیادته ونقصانه (۵\ ۲۲۱۴).

(۲). ابن حبان (۱۷۴۷) اوالبانی دابن‌کثیرپه خبری پوری تعلیق‌کړی دی چی داضعیف دی په روایت دابن حبان‌کی =

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولی چی دده حدیث منکردی ددی وجی څخه اودمحمد بن عمر بن علقمه دپاره ډیر اقوال دی چی هغه یوازی والی پرکړی دی اوپه هغه کی نکارت دی اودا لفظ دده دمنکرو څخه دی اوپه دی کی پرغلطی باندی هغه حدیث دلیل دی کم چی په صحیحینو کی ذکردی .

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ (٤٣) قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ (٤٤) وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ (٤٥) يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ (٤٦) قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ (٤٧) ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ (٤٨) ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ (سورة یوسف (۴۳\ ۴۹).

داټول بیان داسبابو دخلاصیدو دی دیوسف ﷺ دجیل څخه په اکرام اوعزت سره، اوداپه دغه رکم سره چی بادشاه دمصر چی الریان وو هغه خوب ولیدی. اهل کتاب وایی داخوب یې په داسی حال کی لیدلی وو چی دی دنهرپه غاړه کی بیده وو، اوده ولیده چی راووته غوایان چی چاغ وه اوددی نهر څخه راووته، اوهغه به ګرځیده دی ته مخامخ په چمنونو کی بیاراووته (۷) غوایان چی خوار وه ددغه نهر څخه نودهغوی سره یوځای ګرځیده اوبیایې دا (۷) سره چاغ غوایان وخوړل، نودی ناڅاپه راولاړ سو په دغه وخت کی. اوبیا بیده سو وی لیدل بیا (۷) دانی شنی په یوه لاس کی، او(۷) وچی دانی په بل لاس کی، نودا اوچی رالی دا لانده یې وخوړل، نودی بیاژر راولاړ سو. په بیری سره. نوکله چی ده دابیان کړ خپل قوم ته نوهیڅ څوك په کی نه وو چی ددی یې ښه تعبیر را ایستلی وای، (قَالُوٓاْ اَضۡغٰثُ اَحۡلٰمٍ) بلکی ټولو به داویله چی هسی بی فائدی خوب دی. کیدی سی چی ددی تعبیر نه وی او زموږ سره ددی علم نسته نوددی وجی څخه دوی وویل: وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ نوپه دغه وخت کی هغه ساقی ته دیوسف ﷺ هغه وصیت یادسو په داسی وخت کی چی ټول خلګ عاجزه سوه اودالله ﷻ هم په دی کی لوی حکمت وو: وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ یعنی په یادښت کی یې رالی (بَعۡدَ اُمَّةٍ) یعنی څه موده بعد اوهغه موده بضع سنین دی. او بعضو داسی ویلی دی لکه ابن عباس سو اوعکرمه سو اوالضحاك سو (وَاذَّكَرَ بَعۡدَ اُمَّةٍ)

= دوجی دالفضل بن الحباب څخه ولی چی په ده کی لړڅه کلام وو، اوویلی دی چی انصراف دده دنکارت محمدبن عمر ته کیږی ولی چی ده ددی روایت کړی دی دمحمد بن بشر څخه هم په دی الفاظو سره اوابن بشر ثقه دی او حافظ دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یعنی یادیږ سو دهیریدو څخه وروسته. اومجاهدیږ په سکون دمیم سره وایی نودهغه هم دا معنٰی جوړیږی چی وروسته دهیریدلو څخه نوده وویل خپل مالك ته اوخپل قوم ته: أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ، یعنی تاسی ماولیږی دیوسف ﷺ خواته نوورته رالی اوورته یې وویل: يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ، اوپه نزد داهل کتابو: چی بادشاه ته چی کله هغه ساقی خبرورکی په باره دیوسف ﷺ کی، نوده وغوښتی دی خپل دربارته، اوقصه یې ورته وکړه دهغه څه چی لیدلی وه، نوده ورته تعبیر وکی. اودا غلط قول دی.

اوصحیح قول هغه دی کم چی الله ﷻ په قرآن کی ذکرکړی دی چی ددی په جواب کی یې تیزی ونکړه اوتعبیر یې ورته په ښه طریقی سره ورکی. چی اول به اووه کاله فراخی وی اوبیابه وروپسی اوه کاله دخوشك سالی وی: ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ، یعنی راځی به پکښی بارانونه اوفراخی (وَفِيهِ يَعْصِرُونَ) یعنی په دی‌کی به خلګ شربتونه دمیوو څخه باسی. نوتعبیر یې ورته ددی وکی اوپه خیرباندی یې ورته دلالت وکی. اوورته یې دا هم ارشاد وکی چی پردوی باندی به دوه قسمه حالات راځی دخوشحالی اودسختی، او طریقه یې ورته وښووله چی دوی به په دی اولنی فراخی کی ذخیره جوړوی ځان ته چی بیا یې په دی قحط سالی کی وخوری اوددی اولنی فصل دانی دی به په دی اوږو خپلو کی کښیږدی تربل فصله پوری، اودا ددی پرکمال باندی اوددی پرعلم باندی دلالت کوی.

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ (۵۰) قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (۵۱) ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ (۵۲) وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ، (سورة یوسف ۵۳\۵۰) کله چی بادشاه پوه سو دده په عقلمندی باندی اودده په کمال علم باندی، نوغوښتنه یې وکړه چی دی دې دې دربارته راوستل سی، ددی دپاره چی دی دده دخاصوکسانو څخه یوسړی سی. نوکله چی ورته یوسړی رالی دبادشاه دکسانو څخه نوده ورته داوویل چی دابه زما دپاره ښه وی چی ماددی ځای څخه وباسی تردی چی ښکاره نه سی داخبره چی زه دلته بی ګناه قیدسوی یم اوددی خبری څخه بری سی چی دی ښځی پردی باندی بهتان لګولی دی. قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ، یعنی بادشاه ته: فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ، ویل سوی دی چی ددی معنٰی داسی ده، یقینًا زما مالك په دی خبری باندی خبرداردی چی زه ددی کار څخه پاك یم، نوورته امر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکی چی دهغو ښځو څخه داپوښتنه وکړی چی زه څنګه سړی یم: قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ، نوپه دغه وخت کی وویل: قَالَتِ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ چی زلیخاده، الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ، یعنی ښکاره سو حق اوواضح سو اوداهم پکاردی چی دحق تابعداری وسی: أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ، یعنی ماورته مخکی والی کړی وو اودی په خپل قول کی رشتینی دی، ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ویلې دی چی داکلام دیوسف ﷺ دی، یعنی ده طلب دتحقیق وکی ددی وجی څخه چی دی بادشاه ته پته ولګیږی چی زه دده سره په غیبوکی خیانت نه کوم. اوویل سوی دی چی داقول دزلیخادی، یعنی اعتراف یې ددی وجی څخه وکی چی ددی خاوند ته پته ولګیږی چی ورسره په غیبو کی خیانت نه کوم، اومراد ددی فعل دفحشاء نه وو بلکی خطایې ځینی سویده. اوددی قول تائید کړل سوی دی داکثرو علماوو څخه اودمتاخرینو څخه. اودا دابن حاتم اوابن جریر څخه نه دی نقل مګر اولنی قول ورڅخه نقل سوی دی. وَمَآ أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ، ویل سوی دی چی داکلام دیوسف ﷺ دی اوداهم ویل سوی دی چی داکلام دزلیخادی داهم تفریع ده پراولنی قول باندی اوظاهره پکی داده چی داکلام دزلیخا دی. والله ﷻ اعلم. وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ (٥٤) قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ (٥٥) وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (٥٦) وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (سورة یوسف ۵۴\ ۵۷) کله چی ښکاره سوه بادشاه ته دده پاکدامنی دهغه څخه چی دوی ورپسی تړلی وو: وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي، یعنی ګرځوم تا دخپل خاص کسانو څخه، اودغتو خلګو څخه په خپل ملك کی، نوکله چی یې دده خبری واوریدلی اودده حال ورته بیان سو: قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ، یعنی خاوند دځای او امانت. قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ، داطلب وکی ددی خبری چی دی دی دخزانو مالك وګرځول سی، ولی چی دی وینی هغه حال چی پرخلګو باندی راځی اوپه دی کی داسی کاروکی چی الله ﷻ په راضی کړی، اوده خبرورکی بادشاه ته چی زه یې حفاظت کولی سم اوامانت یې دځان سره ساتلی سم. اودا دلیل دی په دی خبری باندی چی یوسړی په ځان کی دیوکار کولو صلاحیت لری یادامارت صلاحیت لری نوهغه یې طلب کولی سی. اوپه نزد داهل کتابو: فرعون ده ته ډیره لویه رتبه ورکړه، اوپر ټولی مزکی باندی یې مشر کی، اوخپل تاج یې پرسر باندی ورکښېښووی اودوریښمو کپړی یې ورواغوستلی اوخپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم سړی یې مقرر کی، اوورته یې داوویل چی ته په دی هرڅه باندی مسلط سوی یې او دایې ورته وویل چی زه ترتالوی نه یم اولوړ نه یم مګر دکرسی په لحاظ باندی. اودایې ویلی دی چی په دغه وخت کی یوسف ﷺ ددیرشو (۳۰) کالو وو، اوده ته یې ښه منصب والا اوعظیم الشانه ښځه ورکړه، اوحکایت کړیدی الثعلبی چی ده قطفیر باچا لیری کی دمنصب څخه اودهغه منصب یې یوسف ﷺ ته ورکی. اوویل سوی دی کله چی قطفیر مړسو نودده ښځه یې یوسف ﷺ ته په نکاح باندی ورکړه چی زلیخاوه اوپه هغه وخت کی زلیخا پیغله وه، داددی وجی څخه چی ددی خاوند به ښځوته راتګ نه کوی، نودیوسف ﷺ ددی څخه دوه بچی پیدا سوه چی یو (افرایم) اوبل (منسا) وو اودایې ویلی دی چی وعده یې ورسره وکړه دمصر دباشاهی وروسته ددی څخه، اوده په دوی کی داسی معامله وکړه چی ټول خلګ ورڅخه خوشحاله وه اوداهم ذکرسوی دی چی په کمه ورځ دی پربادشاه باندی داخل سو نوهغه دده سره په (۷۰) ژبوکی خبری وکړی نوده ورلره جوابونه ورکړه نو هغه دده پوهی ته حیران سو چی په دی عمر کی دومره پوه دی.

الله ﷻ فرمایلی دی: وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ، یعنی وروسته دسختی څخه اودقید اوحصر څخه، وګرځیده دده دپاره ټوله مځکه دمصر هواره چی په کم ځای کی یې خوښه وای په هغه ځای کی ګرځیدلی سوای، يَتَبَوَّأُ مِنْهَاحَيْثُ يَشَاءُ، یعنی کم ځای ته چی ورځی نوپه هغه ځای کی یې ډیرعزت اواکرام کیږی: نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ، دابدله ده دالله ﷻ دطرفه خپل بنده مومن ته په دی دنیا کی سره ددی چی په آخرت کی یې ورلره هم زخیره کړی وی، نوددی وجی څخه یې ویلی دی: وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ، اوداویل سوی دی چی قطیفر خاوند دزلیخا کله چی وفات سو نو دهغه ښځه یې یوسف ﷺ ته ورکړه اودهغه منصب یې هم ده ته وسپاری نودی وزیر وو. او محمد بن اسحاق ویلی دی چی بادشاه دمصر الریان بن الولید خپله بادشاهی ده ته پریښوولوله: وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ (۵۸) وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ (۵۹) فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ (۶۰) قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ (۶۱) وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (سورة یوسف ۵۸\۲۲) دلته خبر ورکوی الله ﷻ دراتلو دورونو دیوسف څخه مصرته دغلی دپاره. اوداپه هغه وخت کی کله چی کلونه دقحط سالی راغلی وه. اوپه دغه وخت کی یوسف ﷺ حاکم وو په مصر کی نو کله چی دوی داخل سوه پر یوسف ﷺ باندی نوهغه وپیژندله اودوی ونه پیژندله. ولی چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوی په زړه کی بیادانه دی راغلی چی یوسف ﷺ باندی به څه سوی وی. اوپه نزد داهل کتابو کله چی دوی دده خواته راله نودوی ورته په سجده سوه نویوسف ﷺ وپیژنده او هغوی نه پیژندی. اودایې وغوښته چی دوی دی ونه پیژنی، نودوی ته یې وویل چی تاسی جاسوسان یاست، تاسی راغلی یاست زموږ ملك ته ددی دپاره چی زموږ دملك خبر یوسی، نودوی ورته وویل چی پناهی دی وی په الله ﷻ باندی زموږ موږنه یوراغلی مګرددی دپاره چی خپل اهل اوعیال ته غله اودانه یو سو دوجی دهغه مصیبت دقحط سالی څخه، اوموږ دیوه پلار ځامن یو دبنی کنعان څخه، اوموږ دولس ورونه یو چی یوزموږ څخه غیب سوی دی، اوزموږ کوچنی ورور دپلار سره دی. نوده ورته وویل چی خامخا به زه ستاسی په باره کی ځان خبروم، اودوی یې دځان سره دری ورځی بندیان کړی وه، اوشمعون یې ځینی پاته کی ددی وجی چی هغه کشر ورور ورته راولی. نوددی په بعضو خبرو کی شك دی. الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ نوکله یې چی دوی ته غله ورکړه هریوه ته خپله حصه او زیاته یې ورلره ورنه کړه: قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ، اودوی وه چی دحال پوښتنه یې ددوی څخه کړی وه چی دوی څوکسان دی؟ نودوی ورته ویلی وه چی دولس کسان، نو زموږ څخه یو تللی دی اوکوچنی ورور په کورکی دی. نوده ورته ویلی وه چی بل کال ته راځی نوهغه هم دځان سره راولی. أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ، یعنی تاسی ونه لیده چی ما ستاسی سره څنګه سلوك اوانصاف وکی نورغبت یې ورلره ورکی چی کال ته دی هغه هم دځان سره راولی اوبیایې ترغیب ورکی که هغه یې رانه وستی: فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ، نوزه به بیاتاسی ته غله هم نه درکوم اورانژدی کیدو ته به موهم نه پریږدم قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ یعنی موږبه پوره کوشش وکو په راوستلو دهغه دځان سره (وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ) یعنی موږ په دی کارباندی قادر یو. اوبیایې خپل کسانو ته امروکی چی دوی ته خپل سپرلی اوغله ورکی په داسی حال کی چی دوی ته درك هم نه وو: وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ، ویل سوی دی چی داسی غله یې ورلره پکښی کښیښنووله چی دوی یې په کتوسره بیرته راوړی اواختلاف کړی دی مفسرینو په بضاعه یعنی په توښو ددوی کی چی دایې څه ورلره ورکړی وه.

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (٦٣) قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (٦٤) وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ (٦٥) قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ (٦٦) وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ (٦٧) وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ، (سورة یوسف ٦٣\ ٦٨). ذکرکوی الله ﷻ په دی ځای کی هغه کار چی وروسته ددوی دبیرته راتلو څخه او ددوی ددی قول څخه وپلار خپل ته چی (مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ) یعنی وروسته ددی کال څخه که چیری ته زموږ سره زموږ داورور ونه لیږی نوزموږ څخه به غله منع سی، اوکه ته دی زموږ سره ولیږی نوزموږ څخه به غله نه منع کیږی، وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي، یعنی موږ څه غواړو اوحال داچی موږ ته غله راکول سویده ؟ (وَنَمِيرُ أَهْلَنَا) اوموږ به خپل اهل ته اوکورنی ته ددی کال برخه ورکو اوهغه څه به ورکو چی ددوی ددی کال کارپه کیږی: وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ، اوموږ به دخپل ورور حفاظت هم وکو نوددی په سبب باندی به (كَيْلَ بَعِيرٍ) یوه توښه داوښی زیاته واخلو. الله ﷻ فرمایلی دی (ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ) یعنی په مقابله دده کی چی دده دابل زوی هم ولاړسی. او وو یعقوب ؑ ته داډیر ګران ولی چی په ده کی به یې دیوسف ؑ هغه بوی محسوسوی، اودده په وجه به یې زړه صبروی نودوی ته یې وویل: چی دابه هیڅکله ونه لیږم ستاسی سره لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ، تردی چی تاسی ماته وعده راکی ددی خبری چی دی به ماته راولی مګرنه په هغه صورت کی چی تاسی ټول ګیرسی نوبیا خیردی، فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ، نوپه تاکید سره یې ددوی څخه وعده نامه واخسته اوزوی یې ورسره ولیږی، اوکه چیری دده دقوم حاجت نه وای غلی ته نوبه یې هیڅ کله خپل زوی ددوی سره نه وای لیږلی، لیکن په تقدیرونو کی دالله ﷻ حکمتونه وی، اوبیایې دوی ته امروکی چی دوی ټول دی دیوی دروازی څخه نه دننه کیږی بلکی دمختلفو دروازو څخه دی دننه سی. داددی وجی څخه چی ویلی یې دی چی دوی دنظره نه سی ولی چی دوی ټول په حسن کی ډیر منل سوی وه. داقول دابن عباس اومجاهد اودقتاده اوالسدی دی. اوداهم ویل سوی دی چی دایې ورته ځکه وویل چی دوی جلاجلا دننه سی ددی دپاره چی دیوسف ؑ په باره کی ورته کیدای سی چی څوك معلومات ورکی. ابراهیم النخعی ویلی دی چی اولنی قول ښه دی. اوددی وجی څخه یې ویلی دی: وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللهِ مِنْ شَيْءٍ، اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ، په نزد داهل کتابو باندی. دیعقوب ﷺ دی بادشاه ته څه تحفی دبادامو اودغوزیانو اودشاتو اوداسی نورو شیانو ورولیږله.

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۶۹) فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ (۷۰) قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ (۷۱) قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ (۷۲) قَالُوا تَاللهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ (۷۳) قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ (۷٤) قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ (۷۵) فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ (۷۶) قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ (۷۷) قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (۷۸) قَالَ مَعَاذَ اللهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ، (سورة یوسف ۷۹\۲۹). دلته الله ﷻ بیان دهغه څه کړی دی چی کله دوی بنیامین دیوسف ﷺ خواته راوستی اودی یوسف ﷺ دی بنیامین ته دځان سره ځای ورکی اوورته یې پټ داخبر ورکی چی داستا سکه ورور دی. اوورته یې بیان کړه هغه ټوله قصه چی دوی ورسره کړی وه په کم حال کی. بیاده چل جوړکی په پاته کولو دده کی ددوی څخه. نوامریې وکی خپلو کسانوته چی ددوی سامانونه دوی ته په اوښانو باندی برابرکی. اوهغه لوښی چی یوسف ﷺ به پکښی اوبه چښلی اوخلګو ته به یې په کی غلی ورکولی نوهغه یې دخپل وررور په توښی کی کښیښووی، بیایې دوی ته داخبره ورسوله چی دوی دالوښی پټ کړی دی دبادشاه څخه، اوددوی سره یې وعده وکړه په بیرته راکولو ددی لوښی کی یوتوښه زیاته، اوداخبره ورته یواواز کونکی وکړه. نودوی راوګرځیده اودایې وویل: قَالُوا تَاللهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ، دوی وویل چی تاسی ته پته ده زموږ په باره کی دهغه خبری چی تاسی یې په موږ پسی تری. قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ (۷٤) قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ، اودا وو ددوی شریعت چی چابه غلا وکړه نوهم هغه غل به یې به بدله کی ورکوی هغه سړی ته چی دچا څخه به غلاسوی وو. نوددی وجی څخه دوی وویل: كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ، اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَامِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ، ددی وجی څخه چی ددوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرده باندې داخیال رانه سي چې دوی دده سره څه چل کوی، اوبیا الله ﷻ فرمایلي دي: كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ، دايې ورته ددې وجې څخه وویل که داسې يې ورته نه وای ویلی نو دیوسف سره به بله طریقه دراګرځولو نه وای، اودده داحق نه وو چې دې يې په زیاتي سره راګرځولو وای. إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ، یعنی په علم کې: وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ اوداپه دې وجې چې یوسف عليه السلام ددې څخه ډېر پوه وو، اوداڅه چې ده کوله نودايې په امر دالله ﷻ باندې کوله، ولې چې په دې کارباندې وروسته یوعظیم مصلحت جوړیږي، هغه داچې دده قوم اوپلار اومور ټول به مصرته راځي اوښه عزت اواکرام به يې کیږي. نوکله يې چې دخپل ورور دبار څخه اودتوښې څخه دهغه لوښې راوایستی چې بنیامین دی: قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ، مراد ددوی ورڅخه یوسف عليه السلام وو، ویل سوي دي چې ده دخپل مور دخوا دنیکه څخه بوت پټ کړی وو اوبیايې هغه مات کړی وو. اوویل سوي دي چې ده به په غلاسره دکور څخه ډوډۍ ایستله اوپه فقیرانو باندې به يې تقسیموله. اونور اقوال په کې هم سته. نوددې وجې څخه دوی داوویل: قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ، اوداکلمه دلیري والې ده: قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ، دا جواب يې یاپه پټه ورکړی دی یاپه ښکاره، نوپه دوی باندې دننه سو په نرمۍ اوپه مهرباني سره اودايې یوسف عليه السلام ته وویل: قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ، یعنی دده یوبوډا پلار دی زموږ څخه یوسړی راوګرځوه کړه دده پرځای باندې، نویوسف عليه السلام ورته وویل چې دازموږ په قانون کې نسته چې موږ متهم سړی پریږدو اوغیر متهم سړی بندکړو اوموږ ته دااجازه نسته. اوپه نزد داهل کتابو باندې چې یوسف عليه السلام په دغه وخت کې ورته دځان تعریف اوورپیژندنه وکړه چې زه یوسف یم اوتاسې مې وروڼه یاست. اوداخبره هم ددوی په دغه ځای کې غلطه ده اودوی نه دي پوه سوي.

فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (۸۰) ارْجِعُوا إِلَى أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ (۸۱) وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (۸۲) قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۸۳) وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَى عَلَى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ (۸٤) قَالُوا تَاللهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ (۸۵) قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۸٦) يَا بَنِيَّ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْئَسُوا مِنْ رَوْحِ اللهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ، (سورة یوسف ۸۰\ ۸۷) ذکرکوی الله ﷻ ددوی هغه نا امیدی چی ددی بنیامین په خلاصولو کی یې ښکاره کړه اوپه خپل مینځ کی اخته سوه چی خبری یې کولی چی اوس څه وکو نو مشر ددوی چی روبیل دی هغه وویل: أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللهِ چی تاسی به ټول ماته راځی اودا کشربه هم راولی مګرپه دی صورت کی چی ټول پاته سی اوټول ګیر سی. نوتاسی خلاف وکی دوعدی دپلار اودهغه په حکم کی موکوتاهی راوستله، نوزماپه مخ کی څه پاته نه دی چی زه دپلار خواته ورسم اوهغه ته مخ ښکاره کم: فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ یعنی ترهغه وخته پوری به زه په دی ځای کی پروت یم: حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي، په وتلو باندی، أَوْ يَحْكُمَ اللهُ لِي، په دی باندی چی زماورور ماته راکی په څه طریقه باندی، وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (۸۰) ارْجِعُوا إِلَى أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ، یعنی خبرورکی په دی کار باندی کم چی تاسی په خپلو سترګو ولیدی ښکاره، وَمَا شَهِدْنَا إِلَّابِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ (۸۱) وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا، یعنی داهغه خبردی چی ته موږ خبرکړی په دی سره، اودده دغه خبره چی غلایې کړیده داپه مصر کی مشهوره سویده اوهرچاته ددی خبری علم سته: وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (۸۲) قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ، یعنی کم کارچی تاسی ذکرکی همدارنګه نه دی ولی چی هغه غلانه کوی اونه دهغه خوی اواخلاق داسی دی، بلکه: بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ابن اسحاق اوداسی نورو ویلی دی کله چی دوی زیاتی کړی وو په باره دیوسف ﷺ کی نوددی وجی څخه ورته پلار داسی وویل. اوداخبره اهل السلف هم کړی ده: ولی چی دبدی سزا بده وی وروسته دبدی څخه اوبیایې داوویل: عَسَى اللهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا، یعنی یوسف اوبنیامین اوروبیل (إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيْمُ) یعنی زماپه دی حال باندی (اَلْحَكِيْمُ) یعنی په خپلو کارونو کی اوپه قدرت کی، اودهغه ذات دپاره دی حکمت بالغه اوحجت قائم په داسی کارونوکی. (وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ) یعنی مخ یې واړوی ددوی څخه: وَقَالَ يَاأَسَفٰى عَلٰى يُوسُفَ، ذکریې کی خفګان خپل پرزوی باندیهغه زوړغم یې راښکاره کی، اوداقول: وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ، یعنی ډیرو ژړاګانودوجی (فَهُوَ كَظِيْمٌ) اودی دغصی څخه ډك وو دوجی دغم څخه اودوجی دافسوس څخه په یوسف ﷺ باندی. کله یې چی ځامنو دده دالیری والی اوغم اوخفګان ولیدی نوورته یې وویل (قَالُوا) دوی ورته په طریقه دنرمی اوشفقت اومهربانی سره وویل: تَاللهِ تَفْتَأُتَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًاأَوْتَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ دوی ورته وویل چی هغه ته دومره یادوی په هروخت کی تردی چی ته به یاضعیف سی اویا

(c) ketabton.com: The Digital Library

به دپښو اولاسونو څخه پاته سی، نوکه ته په ځان باندی مهربانی وکړی اوشفقت وکړی نودابه تاته ښه وی: قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللهِ مَالَا تَعْلَمُونَ، دی خپل ځامونو ته وایی چی زه دخپل غم اوخفگان شکایت الله ﷻ ته کوم تاسی ته یې نه کوم اوزه دالله ﷻ څخه ډیر امیدلرم چی تاسی یې ورځخه نه لری. اوزه په دی هم دالله ﷻ څخه امید واریم چی دهغه دخوب مطابق زه اوتاسی به ورته سجده کوو. نوددی وجی څخه یې ویلی دی: وَأَعْلَمُ مِنَ اللهِ مَالَا تَعْلَمُونَ، نوبیایې دوی ته وویل چی تاسی ووځی تاسی ولاړسی اودیوسف ؑ اودهغه دوروړ په باره کی معلومات وکی: يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْئَسُوا مِنْ رَوْحِ اللهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ، یعنی تاسی مه ناامیده کیږی دخوشحالی څخه چی وروسته دغم نه وی اودفراخی څخه چی وروسته دتنگوالی اودسختی څخه وی، مگر قوم دکافرانوته چی په هغوی باندی وروسته دغم څخه خوشحالی نه راځی.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ (۸۸) قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ (۸۹) قَالُوا أَئِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (۹۰) قَالُوا تَاللهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ (۹۱) قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (۹۲) اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ (سورة یوسف ۸۸\ ۹۳) خبر ورکړی دی الله ﷻ په دی آیتونوکی دورونو دیوسف ؑ ده ٔ ته، او دراتگ څخه ددوی هغه مصرته چی دوی ته ددوی ورور ورکړی او څه غله ورلره هم ورکی: فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ، یعنی دسختی څخه اودلوږی څخه اودوجی دډیرو افرادو څخه چی زموږ په کورکی افراد ډیردی: وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ یعنی خرابی وی اودایې ورته وویل چی دازموږ څخه خوك نه قبلوی په خپل قوم کی مگر داچی ته تجاوز وکی موږ ته ددی څخه. ویل سوی دی چی داڅه اشرفی وی بیکاره، او چاویلی دی چی لږ وی. اوچاویلی دی چی دصنوبر ددرختی دانی وی اوداسی نور اقوال هم په کی ذکردی. اودابن عباس ؓ څخه نقل دی هغه وایی چی دابوریانی وی اورسیانی وی. او داسی نورشیان وه. فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ، ویل سوی دی په دی قول خپل باندی، دا دالسدی قول دی. اوویل سوی دی په بیرته راتلو دورور زموږ، داقول دابن جریج دی، اوسفیان بن عیینه ویلی وی: حرام گرځول سوی دی صدقی په نبی ؑ باندی اوپه دی آیت سره یې پاکی بیان سویده. روایت ددی ابن جریر نقل کړی دی. نوکله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی ده ولیده چی دوی په کم حال کی دی اوددوی سره نه دی پاته مگر هغه بیکاره مال، نو بیایې ځان وروپیژندی اوپر دوی باندی یې مهربانی وکړه اوهغه حال یې ورته بیان کی چی تاسی څه کړی وه په یوسف ﷺ باندی: قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ (۸۹) قَالُوا، دوی په تعجب سره وویل اوبیایې په تکرارسره پوښتنه وکړه چی ته هغه یوسف یې: أَئِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ ایاته یوسف یې: قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا أَخِي، یعنی زه یوسف یم اودامی ورور دی هغه یوسف چی تاسی ورسره څه کړی وه تاسی ته پته ده اودورور په باره کی یې ورته دچم جوړولوپه باره کی هم وویل چی دی می په یوچل باندی ستاسی څخه راګرځوی (قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا) یعنی په احسان کولو سره په موږ باندی اوپه ځای راکولو سره موږ ته، اودا ددی وجی څخه چی موږ صبر وکی په هغه څه باندی چی موږ ته ستاسی دخوا څخه را رسیدلی وه. اوپه اطاعت کولو زموږ خپل پلارلره اودهغه محبت چی په موږ باندی وو دشفقت اودمهربانی. نوددی وجو څخه الله ﷻ په موږ باندی فضل اوکرم وکی: فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (۹۰) قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا، یعنی تاته یې فضیلت درکړی دی پرموږ باندی اوتاته یې هغه څه درکړی دی چی هغه یې موږته نه دی راکړی: وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ، یعنی په هغه څه کی چی تاته موږ درسولی دی، اوموږ ستاسره یوځای یو: قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ یعنی زه به بدنه وایم تاسی ته په هغه څه چی تاسی کړی دی زماسره دنن ورځی څخه وروسته. اوبیایې ورته داقول هم زیات کی چی: يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اوبعضووقف کړی دی په دی باندی اوداسی یې ویلی دی: قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمْ، اوبیایې ددی قول څخه شروع کړیده: اَلْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ نوداقول ضعیف دی اومخکنی قول صحیح دی. نوبیا ددی څخه یې وروسته خپل قمیص دوی ته ورکی چی دایوسی اودپلار په سترګو باندی یې واچوی نودهغه نظر به سم سی، په حکم دالله ﷻ باندی. اوبیایې ورته امروکی چی دوی دی ټول اهل خپل مصرته راولی، په خیرت سره اوپه سلامتیا سره. اودوی راټول سوه وروسته دډیری اوږدی جدایې څخه، په پوره راټولیدلو سره.

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ (۹٤) قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ (۹۵) فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۹۶) قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ (۹۷) قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۹۸) فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ (سورة یوسف ۹۴\۹۹) عبدالرزاق ویلی دی چی ماته خبر راکړی دی اسرائیل ده نقل کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی دابی سنان څخه اوده دعبدالله بن ابی الهذیل څخه دی وایی چی ما اوریدلی دی دابن عباس څخه چی ویلی یې دی: (وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ) دی وایی کله چی دوی راجلا سوه دخپل توښو سره نوهوا راله اودیوسف ؑ قمیص یې ددی توښی څخه پورته کی او دیعقوب ؑ خواته یې راوړی: قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ نوده پیداکی اومحسوس یې کی هغه بوی دیوسف ؑ په فاصلی ددرو ورځو باندی. اوهمدارنګه الثوری اوشعبه اوداسی نورو هم ویلی دی. حسن بصری اوجریج المکی ویلی دی: ددی په منځ کی (۸۰) میله مزل وو. اوداقول دده (لَوْلاَ اَنْ تُفَنِّدُوْنِ) یعنی داسی ونه وایاست تاسی چی داخوتا دبوډا والی دوجی وویله چی ذهن دی کارنه کوی. الفند. بوډاوالی ته وایې. ابن عباس او قتاده اومجاهد اوسعید بن جبیر دا وایې: (اَنْ تُفَنِّدُوْنِ) تاسی داونه وایاست چی کم عقلی خبری کوی: قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ یعنی داکلمه یې ورته په غصه کی وویل چی ته په هغه زړو خیالاتوکی اوس هم ګرځی. الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا، یعنی په تش قمیص اچولو باندی دده دسترګو نظر سم سو اوړوندوالی ورڅخه زائل سو. نوخپلو ځامنو ته یې وویل چی تاسی ته مانه وه ویلی چی زه دالله ﷻ څخه هغه امید لرم کم چی تاسی یې نه لری هغه امید داوو چی ژرترژره به الله ﷻ موږتول یوځای کی اوماته به خوشحالی راکول سی. نودهغه څخه وروسته دوی پلارته وویل چی: قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ، دوی طلب وکی دخپل پلار څخه چی دوی ته بخښنه وکی دهغه کار چی کم ددوی څخه سوی دی. نوپلار ورلره جواب ورکی په دی الفاظو سره: سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ، ابن مسعود اوابراهیم اوعمر بن قیس اوابن جریج اوداسی نورو ویلی دی: دوی یې وروسته کړه دسهار وخت ته.

ابن جریر ویلی دی په نقل کولو سره دابوالسائب څخه اودی دابن ادریس څخه دی وایی چی ما اوریدلی دی دعبدالرحمن بن اسحاق څخه دی نقل کوی دمحارب بن دثار څخه ده ویلی دی چی عمر رضی الله عنه جماعت ته راتلی نودیوه انسان څخه یې داواوریدل چی داسی دعا یې کوله: یا الله تاماته دعوت کړی ووی نوما یې اجابت وکی، اوماته دی امرکړی وو نوما پوره والی وکی، نوداوخت دسهاردی نوماته مغفرت وکی. دی وایی چی کله یې دا اواز ته غوږ کښیښووی نودا دعبدالله بن مسعود دکور څخه راتلی، نوبیایې دعبدالله څخه دا پوښتنه وکړه ددغه په باره کی نوویې ویله: ولی چی یعقوب ؑ خپل اولاد سهار وخت ته وروسته کړی وو په دی قول سره: سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي، اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ، اودارنګه ثابت سوی دی درسول الله ﷺ څخه په صحیحینو کی

چی فرمايلی يې دی: راکښته کيږی رب زموږ هرسهار آسمان ددنيا ته نووايی چی: آياسته ثوك غوښتونکی چی زه يې ورلره وکم؟ آياسته ثوك چی توبه وکاږی چی زه دهغه توبه قبوله کړم؟ آياسته ثوك دبخښنی طلب کونکی چی زه ورته بخښنه وکړم، ([1]) اوپه بل حديث کی داسی ذکردی چی يعقوب ؑ خپل ځامن دجمعی ورځی ته وروسته کړه.

ابن جرير ويلی دی په نقل کولو سره دالمثنٰی څخه دی وايی چی موږ ته بيان کړی دی سليمان بن عبدالرحمٰن ابوايوب الدمشقی دی نقل کوی دالوليدڅخه اودی دابن جريج څخه اودی دعطاء څخه اودی دعکرمه څخه اودی دابن عباس څخه دی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه: سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي، په ورځ دجمعی کی، اودا دقول څخه دوررور زما يعقوب ؑ خپلو بچو ته دی اوپه دی حديث کی غرابت دی ديوې وجهی څخه، اوپه مرفوع والی ددی کی نظردی. اواشبه قول دادی چی دانقل دی دابن عباس څخه موقوفًا.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ (۹۹) وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۱۰۰) رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ (سورة يوسف ۱۰۱\۹۹) اوداخبردی دحال راټوليدلو ددوی وروسته ديواوږدی جدايې څخه، چی ويل سوی دی (۸۰) کاله جدايې تيره سوی وه. اوبعضو ويلی دی چی (۸۳) کاله تير سوی وه، دا دواړه روايتونه دحسن څخه نقل دی اوچاويلی دی چی (۸۵) کاله تيرسوی دی. داقول دقتاده دی. اومحمد بن اسحاق ويلی دی ذکرسوی دی چی دی دده څخه (۱۸) کاله غيب سوی وو اواهل کتاب والا وايی چی (۴۰) کاله غيب سوی وو. اوظاهر دسياق دقصی څخه دامعلوميږی چی تحديد دمودی په کی نسته بلکی متفرق ذکرسوی دی، کله چی دی ته پيشگی وکړه زليخانو دی د (۱۷) کالو وو، نوبياده (۷) کاله په جيل کی تيرکړه اوبيايې (۷) کاله دفراخی تيرکړه اودی خزانه دار وو اوبيايې (۷) کاله تيرکړه په مينځ ددی خلکو کی، اوراله ورته دده په اولنی کال باندی چی غله يې وړه دده څخه اوپه دوهم کال ورسره بنيامين هم وو اوپه دريم کال يې ورته ځان وښووی چی زه يوسف يم اوامريې دوی ته وکی

---

[1]. صحيح البخاری: کتاب التهجد، باب الدعاء والصلوٰة آخر الليل (۳:۱۱۴۵) مسلم: کتاب صلات المسافرين وقصرها، باب الترغيب فی الدعاء والذکرفی آخر الليل والاجابت فيه (۲\ ۳۲) اوترمذی په کتاب الصلاة کی، باب ماجاء فی نزول الرب الی سماء الدنيا کل ليلة (۲\ ۴۴۲) اوابو داود په کتاب السنة کی، باب ماجاء: فی ساعات الليل الجهميه (۴\ ۴۷۳۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی ټول راولی مصرته، نوټول راله: فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ، یعنی داپلار اومور ورسره یوځای سوه ماسوا دورونو څخه، ویل سوی دی چی په دی کی تقدیم اوتاخیر دی یعنی اول ورسره یوځای سو اوبیایې ورته وویل: ادْخُلُوامِصْرَ إِنْ شَاءَ الله آمِنِينَ، اوپه نزد داهل کتاب باندی کله چی یعقوب علیه السلام دجاشر مزکی ته ورسیدی. اودامځکه دابلیس ده. نورالی یوسف علیه السلام دی ته په دغه ځای کی اوولیږی یعقوب علیه السلام خپل زوی یهوذا دځان څخه مخکی چی هغه ته زیری ورکی دراتلو، اوددوی په نزد داهم ذکردی چی بادشاه دوی ته راووتی ددوی دخیر مقدم دپاره اودغه ځای یې دوی ته ورکی دپاره اوسیدلو اودپاره دآبادولو.

اودارنګه ذکرکړی دی یوی ډلی دمفسرینو چی: کله دایعقوب علیه السلام راشوه سو مزکی دمصر ته نویوسف علیه السلام ورته راووتی اودده سره ډیر لښکر وو دپاره دخدمت دیوسف علیه السلام اودپاره داکرام اوتعظیم دیعقوب علیه السلام اوده دعا وکړه بادشاه ته نوالله جل جلاله دده دراتګ په سبب باندی هغه نور کالونه دقحط ددوی څخه لیری کړه په برکت ددوی باندی. والله اعلم. اوټول خلګ مجموعه چی دیعقوب علیه السلام سره راوتلی وو دده اولادونه اولمسیان ټول (۲۳) کسان وه دا قول دابن اسحاق دی، اوموسیٰ بن عبیده دمحمد بن کعب څخه نقل کړی دی چی ده دعبد الله بن شداد څخه نقل کړی دی دی وایی چی (۸۳) کسان وه، اوابو اسحاق دمسروق څخه ویلی دی چی (۳۹۰) کسان وه. دوی وایی چی وتلی وه دوی دموسیٰ سره په حال ددی کی چی دوی زیات وه د (۲۰۰۰) کسانو څخه چی مقاتلین وه. اوپه نص داهل کتابوکی (۷۰) کسان ذکردی. الله جل جلاله فرمایلی دی: وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ ویل سوی دی چی مور دده مړه وه لکه څنګه چی داقول دعلماوو داهل التورات وه.

اوبعضی مفسرینو ویلی دی چی: دا دوباره راژوندی کړی وه الله جل جلاله. اونورو داویلی وه چی دادده خاله وه اوخاله پرځای دموروی. اوابن جری اوداسی نورو ویلی دی: ظاهر دقرآن پر دی باندی دلالت کوی چی مور دده تردغه ورځی پوری ژوندیې وه. اودوی دواړه یې دځان سره لوړکړه کټ ته یعنی دځان سره یې پرتخت باندی کښینول. (وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا) اوداټول ورته په سجده سوه یعنی دامور اوپلار اویوولس ورونه، دپاره دتعظیم اواکرام اودا ددوی په نزد باندی جائز وه، اوداسجده په نورو امتونو کی هم جائزوه تردی چی زموږ په ملت کی داحرامه سوه: وَقَالَ يَا أَبَتِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ، یعنی داتعبیر دهغه خوب ووچی مالیدلی وو اوتاراته ویله وه چی داپټ وساته اوخپلو ورونو ته یې مه بیانوه. اوزماسره دی وعده وکړه دهغه څه چی وعده دی راسره وکړه: قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ یعنی وروسته دغم اودتنګ دستی څخه زه وګرځول سم حاکم په مصر چی یوه کلمه وایم نو هغه نافذه سی پرټولو باندی: وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ یعنی دکلیو څخه، ولی چی دوی په علاقو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعربوکی اوسیده اوهغه تش کلی وه: مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي یعنی هغه کار چې مخکی تفصیلاً ذکرسو. اوبیایې وویل: إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ یعنی داسی ذات دی چې یوکار وغواړی نوهغه ته داسی اسباب تیار کړی دداسی ځایونو څخه چې هلته دبنده ګمان نه وی اوالله ﷻ یې اسانوی اوپه خپل قدرت کامله سره یې اداکوی (اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيْمُ) یعنی په ټولو امورو باندی (اَلْحَكِيْمُ) په خپل خلق کی اوپه خپل قدرت اوشریعت کی. اوپه نزد داهل کتابو باندی: یوسف ؑ ددوی چې کم خوراکه وه هغه یې خرڅه کړه اوددوی ټول مالونه چې کم په خزانه کی پراته وه سپین زر اوسره زر ټول یې خرڅ کړه تردی چې ددوی نفسونه یې هم خرڅ کړه نودوی غلامان سوه، نووه به دوی چې دخپلو میوو پنځمه حصه به یې بادشاه ته ورکوله نودارواج پاته سو په اهل مصرکی وروسته ددی څخه. داقول داهل کتابو دی. بیاچې کله یوسف ؑ ته پته ولګیده چې په دی باندی نعمت پوره سو. اودده هغه هره حصه یوځای سوه، نوده ته پته ولګیده چې په دی کورکی یعنی کور ددنیا مراددی په دی کی قراری نسته، اودهرتمام والی څخه وروسته نقصان دهغه وی، نوپه دغه وخت کی په الله ﷻ باندی یې ثناء وویل، او اعتراف یې وکی دهغه په نعمتونو باندی اودهغه په احسان باندی، نودالله ﷻ څخه یې سوال وکی چې دی وفات کی اودی ملحق کی په خپل نیکانو بندګانو پوری، اوهمدارنګه لکه څنګه چې په دعاکی ویل کیږی. اللهم احیینا مسلمین وتوفنا مسلمین، یعنی یاالله ته موږ مسلمانان ژوندی کړی اومسلمانان مومړه کړه (١) اواحتمال لری چې ده داسوال کړی وی په هغه وخت کی کله چې ورلره ملائکی رالی او روح یې ورڅخه واخستی، لکه څه رنګه چې داسی سوال رسول الله ﷺ کړی دی په وخت دوفات کی، لکه څنګه چې یې فرمایلی وه: اللهم فی الرفیق الاعلی دری (٢) واره اوبیاددی څخه وروسته وفات سو، اودا احتمال هم کیدی سی چې ده مرګ غوښتی وی دالله څخه په صحت کی اوپه روغوالی دبدن کی، اوداجائز وو په ملت ددوی کی اوښه وو، لکه څنګه چې ابن عباس نقل کړی دی دی وایی چې: یونبی هم دمرګ سوال نه دی کړی مخکی دیوسف ؑ څخه. هرڅه چې زموږ په شریعت کی دی نوممانعت راغلی دی دطلب دمرګ څخه مګر په فتنوکی، لکه څه رنګه چې په حدیث دمعاذ کی چې ددعاګانو په باره کی احمد نقل

---

(١). دایوجزء دی ددی حدیث څخه (استوو حتی اثنی علی ربی) احمد (٣\ ٤٢٤) دحدیث دعبدالله الزرقی څخه، او الطبرانی په الکبیر کی (٥\ ٤٥٤٩) اوهیثمی ذکرکړی دی په المجمع کی (١٢١\٦) راویان ددی احمددی اوالبزار دی، اوپه الحلیه کی (١٠\ ١٢٧) اوحاکم په مستدرك کی (١\ ٥٠٢) اوویلی دی چې داحدیث حسن صحیح دی.
(٢). تخریج دی بخاری کړی دی په کتاب المغازی کی، باب مرض رسول الله ﷺ (٧\ ٤٤٣٢) دحدیث دعائشی څخه. اومسلم په کتاب الفضائل، باب فی فضل عائشه رضی الله عنها (١٥\ ٢٠٩) اوالترمذی په کتاب الدعوات کی، باب (٧٧)، (٥\ ٣٤٩٢).

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی دی: واذا اردت بقوم فتنةً فتوفنا الیك غیر مفتونین. اوپه بل حدیث کی: ابن آدم، الموت خیر لك من الفتنه، اومریم ویلی دی: اوعلی بن ابی طالب رضي الله عنه هم طلب دمرګ کړی دی په هغه وخت کی کله چی فتنی ډیری سوی اوقتلونه ډیرسوه اوخبری اتری ډیری سوی، اوامام بخاری هم طلب دمرګ کړی دی کله چی حالات ډیر پرسخت سوه. اوهرڅه چی په وخت دغم کی اوتنګوالی کی هغه روایت چی په بخاری کی ذکردی دحدیث دانس بن مالك څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: ستاسی څخه دی یوسړی هم دمرګ سوال نه کوی دوجی دهغه مصیبت څخه چی په ده باندی نازل سوی وی. که چیری دی محسن سړی وی نوده هه به په دی ذریعی زیادت داحساناتوکول کیږی اوکه خطاکاروی نوپه دې سره به ورلره سزا اوبدله ورکول کیږی خولیکن دی دی داسی وایی ای الله ته ماژوندی وساتی که چیری زما دپاره ژوند ښه وی اوته مامړ کړی که چی زما دپاره مرګ ښه وی اوبهتروی. (۱)

اومرادپه ضررسره دلته هغه دی چی خاص وی دانسان په بدن پوری دناجوړی څخه اوداسی نورو شیانو څخه، په دین کی نه دی مراد. اوظاهره خبره دا ده چی نبی الله یوسف عليه السلام به دا سوال یاددی وجی څخه کړی وی چی مرګ به ورته حاضرسوی وو یابه یې په بل نیت باندی کړی وو. اوذکرکړی دی ابن اسحاق داهل کتابو څخه چی یعقوب عليه السلام دیوسف عليه السلام سره په مصرکی (۱۷) کاله پاته سو، اوبیاوفات سو، اوداوصیت یې کړی وو خپل زوی یوسف عليه السلام ته چی دی دی دفن سی دخپل پلار اونیکه سره یوځای چی اسحاق اوابراهیم عليهما السلام دی.

السدی ویلی دی چی دی یې شام ته یووړی اوهلته یې په مغارات کی دهغو سره یوځای دفن کی، په نزد داهل کتابو باندی عمر دیعقوب عليه السلام دهغه ورځی راسی چی مصرته داخل سوی وو (۱۳۰) کاله وو، او ددوی په نزد باندی هغه په مصرکی (۱۷) کاله پاته سوی دی، نوددی وجی څخه دوی ویلی دی چی دده ټول عمر (۱۴۰) کاله وو اودا ددوی دکتاب عبارت دی اودا غلط دی داپه نسخه کی غلطی ده یا پکښی دوی کمی اوزیاتی کړیدی.

اودارنګه الله جل جلاله په خپل کتاب کی فرمایي: أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ، دلته یعقوب عليه السلام خپل بچیانوته وصیت کوی داخلاص اوداطاعت دالله په هغه طریقی سره پرکمه چی ټول انبیاء تیرسوی دی. اواهل کتابو داویلی دی چی ده خپل یوه یوه زوی ته جلاجلا وصیت کړی دی اودوی ته یې ددوی دکارونو خبر ورکی، اوزیری یې ورکی

(۱). تخریج ددی بخاری کړی دی په کتاب الدعوات کی، باب الدعاء بالموت والحیات (۱۱\۲۳۵۰) اومسلم په کتاب الذکر والدعاء کی، باب کراهیة تمنی الدعوات لضرر نزل به (۷\۱۷) اوالنسایي په کتاب الجنائز، باب تمنی الموت (۱۲۸۰\۴) اوابوداود په کتاب الجنائز، باب کراهیت التمنی الموت (۳\۳۱۰۹).

(c) ketabton.com: The Digital Library

یهوذاته چې دده په نسل کې به یوسړی پیداکیږي چې هغه به ډیر عظیم الشان والاوی او دهغه به ډیر خلګ اوقومونه تابعداري کوي، اوهغه عیسیٰ علیه السلام دی. والله اعلم.
اودایې ذکرکړی دی چې کله یعقوب وفات سو نواهل مصرپه هغه باندی (۷۰) ورځی ژړا وکړه، اوامروکی یوسفؑ طبیبانو ته چې په ده باندی دی خوشبویانی ولویږی چې خراب نه سی، اودارنګه یې (۴۰) ورځی وځنډوی اوبیا اجازه واخسته یوسف علیه السلام دبادشاه څخه چې دخپل پلار سره ولاړسی چې دغه پټ کړي دخپل اهل سره یوځای، نوووتی یوسفؑ اودهغه سره مشران دمصر وه اوروان سو تردی چې مغارات ته ورسیدی هغه چې ابراهیم علیه السلام اخستی وو اوبیا دوی راله خپل ځای ته اودوی بیاپاته سوه په مصر کی اوبیایوسف علیه السلام ته مرګ حاضرسو نوده وصیت وکی چې دی دی دمصرڅخه وایستل سی کله چې دوی په خپله ووزی اودفن دی سی دخپلو پلرونو سره په مغارات کی نودی یې په تابوت کی واچوی او خوشبویانی یې پرولګولی اوپه مصرکی یې ښخ کی تردی چې موسیٰ علیه السلام رالی اوبیایې دهغه ځای څخه وایستی اوپه مغارات کی ښخ کی. دوی ویلی دی چې دی د(۱۲۰) کالو وو کله چې دی وفات سو، اومبارك بن فضاله وایي دحسن څخه دی چې کله په څاه کی وغورځول سو نودی د (۱۷) کالو وو ،اوبیا دپلار څخه (۸۰) کاله غیب وو، اودهغه څخه یې وروسته (۳۳) کاله ژوند تیرکړی دی اودی وفات سوپه داسی حال کی چې دی د(۱۲۰) کالو وو. اوبعضو داویلی دی چې ده وصیت وکی خپل ورور یهوذا ته. والله تعالی اعلم.

قصه دایوب علیه السلام

ابن اسحاق ویلی دی: دی وو دروم دعلاقی. اودی ایوب بن موص بن رازح بن العیص بن اسحاق بن ابراهیم الخلیل علیه السلام وو.
اوداسی نورو دده دنسب په باره کی داسی ویلی دی: ایوب بن موص بن رعویل بن العیص بن اسحاق بن یعقوب، اوداسی نور اقوال هم سته دده په نسب کی. اوابن عساکر ویلی دی چې مور دده دلوط علیه السلام لوروه، اوویل سوی دی چې دده پلار دهغه کسانو څخه وو چې په ابراهیم علیه السلام باندی یې ایمان راوړی په هغه ورځ چې ابراهیم علیه السلام ورته غورځول سوی وو. او مشهور اولنی نسب دی، ولی چې دی داولاد دابراهیم علیه السلام څخه دی، لکه څه رنګه چې داپه دی قول دالله جل جلاله کی ذکردی: وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ، الآیة په دی کی صحیح قول دا دی چې ضمیر راجع دی ابراهیم علیه السلام ته نه نوح علیه السلام ته.
اودی دهغو انبیاوو څخه دی چې دده په باره کی نص ذکرسوی دی دوحی په سورة النساء کی: إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ (سورة النساء \ ۱۲۳) پس صحیح خبره داده چې دی په اولاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالعیص کی راغی اودده دښځی نوم (لیا) وه چی لور دیعقوب وه اوبعضو داویلی دی چی دده دښځی نوم (رحمت بنت افرائیم) اوویل سوی دی چی دده نوم (لیل بنت منیسا بن یعقوب) وه. اوداقول مشهوردی نوددی وجی څخه مودادلته ذکرکی اوبیادده څخه وروسته ذکردبنی اسرائیلو کوو اوهغه په دی باندی عطف کوو انشاء الله ﷻ .

الله ﷻ فرمایلی دی: وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (۸۳) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ (سورة الانبیاء ۸۳\ ۸۴). اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ (٤١) ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ (٤٢) وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ (٤٣) وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ (سورة ص ۴۱\ ۴۴).

اوروایت ذکرکړی دی ابن عساکر دکلبی څخه چی ده ویلی دی چی اول پیغمبر چی الله ﷻ رالیږلی دی ادریس ﷺ دی اوبیا، نوح، اوبیا ابراهیم، اوبیا اسماعیل، اوبیا اسحاق، او بیا یعقوب، اوبیا یوسف، اوبیا لوط، اوبیا هود، اوبیا صالح، اوبیا موسی اوهارون، اوبیا الیاس، اوبیا الیسع، اوبیا عرفی بن سویلخ بن افرائیم بن یوسف بن یعقوب، اوبیا یونس بن متٰی چی داولاد دیعقوب څخه دی، اوبیا ایوب بن زراح بن آموص بن لیفرز بن العیص بن اسحاق بن ابراهیم علیهم السلام .

اوپه بعضی ترتیب ددی کی نظر اوشبهه ده ولی چی دامشهوره ده چی هودؑ اوصالحؑ دنوح ﷺ څخه وروسته دی اوچاویلی دی چی ابراهیم. والله اعلم، علماء دتفسیرونو اودتواریخو داویلی دی: وو ایوب ﷺ ډیرپیسه دار سړی اومالونه ورسره هم ډیر وه دهر قسم نوعی څخه اوډیری مزکی ورسره وی دڅنیبی مزکی څخه ترحوران مزکی پوری ټوله مځکه دده وه. اوحکایت کړی دی ابن عساکر چی دده مځکه هم ډیره وه اواهل اواولاد یې هم ډیر وه. نو الله ﷻ ورڅخه داهرڅه واخیسته اوسلب یې کړه ورڅخه، اودده په بدن کی ډیری ناجوړی پیداسوی، اودده په بدن کی روغه حصه نه وه ماسوا دزړه څخه اوداژبی څخه، چی په دی سره به یې ذکر دالله ﷻ کوی. اوده په دی ټولو حالاتو کی صبرکوونکی وو، اوذکرکوونکی وو دالله ﷻ په سهار اوماښام کی. اودده ناجوړی دومره اوږده سوه چی خلګو ورسره ناسته پریښوولی اودخپل کلی څخه یې وایستی اودباندی یې یوبل ځای ته بوتلی اوهلته یې پریښوی، اوخلګو ورسره انقطاع وکړه، اویوسړی هم بل نه وو چی دده سره یې څه کلام ساتی ماسوا دښځی دده څخه، چی دی ښځی به حق ورادا کوی اوخدمت به یې ورته کوی، ولی چی داښځی به دده هغه زاړه احسانات یادول اودده شفقت به یې یادوی ددې سره. نودا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه چې دده به یې مددکوی په قضایې حاجت کې اودده په نورو کارونوکې هم. نوددوی حال دومره خراب سو چې دی ښځې به یې دنورو کره په مزدوری باندی کارکوی اوروزی به یې تیروله، اوصبربه یې کوی دده سره په هغه حال کې چې بچیان ورڅخه هم واخستل سوه او مالونه ورڅخه هم واخستل سوه. اوهغه چې ددی خاوند ته رسیدلی دی دناجوړیو څخه او، هغه چې دوی ته تنګدستی ورسیده وروسته دمالداری څخه اودخلګو خدمت ته پاته سو وروسته دنعمت څخه اوسعادت څخه.

اوثابت سوی دی په حدیث کې درسول الله ﷺ څخه چې فرمایلی یې دی: چې په ډیرسخت مصیبت کې راګیریدونکی انبیاء دی، اوبیا ورپه سی صالحان دی اوبیا ورپسی ددوی په شان چې څوك وی (۱) اوبیایې وفرمایل چې پرانسان باندی دهغه ددین په اندازی هومره مصیبتونه راځی، دچاپه دین کې چې ډیر مضبوط والی وی نوهغومره مصیبتونه زیات پر راځی. اودا ناجوړیانو زیات نکړی ایوب ؈ مګر صبر اوحمد دالله ﷻ چې دابه یې نورهم زیات کوی اودایوب ؈ صبر خلګ په ضرب المثل کې یعنی دمتل په طور دامثال خلګ ورکوی چې په دومره ناجوړیو کې دالله ﷻ شکر کول دهرچا کارنه دی. اودارنګه روایت ذکرکړی دی وهب بن منبه اوداسی نورو علماوو دبنی اسرائیلو څخه په قصه دایوب ؈ کې داوږدو خبرو څخه، چې دده څخه مال څه رنګه ولاړی اوبیایې اولاد څه رنګه ولاړی، او بیا داناجوړی څه رنګه ده ته ورسیده. اوبیاده ته الله ﷻ خبرورکې په باره دصحت دده کې. اودمجاهد څخه نقل دی چې ایوب ؈ اولنی هغه سړی وو چې ده ته ناجوړی رسیدلی وه.

اودارنګه اختلاف کړی په موده دده دناجوړی کې: نوبعضو داویلی دی چې (۳۰) کاله ناجوړی یې تیره کړیده چې نه زیاته وه اونه کمه وه. اوانس ؓ ویلی دی چې (۷) کاله، په دی ناجوړی کې پروت وو تردی چې الله ﷻ ورته شفا ورکړه. اوحمید ویلی دی چې په دی ناجوړی کې یې (۱۸) کاله تیرکړی دی، السدی ویلی دی چې دده څخه غوښه ولویده تردی چې صرف هډوکی اودماغ یې پاته سوی وو اودده ښځې به ترده لاندی کانی اچول، نوکله چې داناجوړی پراوږده سوه نوښځې ورته وویل چې ای ایوبه ؈ که ته چیری رب ته دعا وکی نوستا څخه به داناجوړی لیری کې اوپر موږ باندی به فراخی راولی، نوده وویل چې ما (۷۰) کاله په صحیح اوسالم وجود سره تیرکړی دی نودابه دالله ﷻ دپاره لږوی چې زه (۷۰) کاله ورلره صبروکم. نودې به ورته بیا داخبره دوباره نه کوله اودی به یې خدمت کوی

---

(۱). صحیح الترمذی: کتاب الزهد، باب ماجاء فی الصبر علی البلاء (۴\ ۲۳۹۸) ابوعیسیٰ ویلی دی چې داحدیث حسن صحیح دی. اوحاکم ذکرکړی دی په مستدرك خپل کې (۳\ ۳۴۳) اوصحیح یې ورته ویلی دی، اواحمد په (۱\ ۱۷۲. ۱۷۴. ۱۸۰ ۱۸۵) دحدیث دسعد بن ابی وقاص څخه. اوالطبرانی په الکبیر کې (۲۴\ ۲۲۲) دحدیث دابی عبیده بن حذیفه څخه دی دخپل خاله څخه چې فاطمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اومزدوري به يې کوله دخلګو اوايوب ﷺ ته به يې ډوډۍ بندوبست کوی. بیاخلګوپه دی باندی مزدوری هم نه کوله چی ورته پته ولګیده چی دا دایوب ښځه ده، ددی بیری ځخه چی دوی ته داناجوړی چیری ونه رسیږی ددی دوجی نوکله چی دی ولیده چی څوك هم په دی باندی خدمت نه کوی نوخپل څه کالی یې خرڅ کړه اوپه هغه باندی یې ښه ډیر طعام واخستی، اودده خواته راله نوده قسم ورته وکی چی زه به دې خوراك ته لاس هم ورنه وړم تردی چی ته ماته داونه وایی چی دادی دکمه کی؟ نودې ورته وویل چی خدمت می وکی دخلګو تردی چی خلګ په ما خبر سوه چی دا دایوب ﷺ ښځه ده نوبیا یې کار نه راکوی اوبیا می خپله لوپټه هم خرڅه کړه دډوډۍ دپاره، نوکله یې چی سرلڅ سو اونور هیڅ نه وه نوبیایې وویل: أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

اوابن ابی حاتم ویلی دی په نقل کولوسره دابی ځخه دی دابی سلمه ځخه دی دجریربن جازم ځخه اودی دعبدالله بن عمیر ځخه دی وایی چی: دایوب دوه وړونه وه، نوکله چی دده خوا ته راله نوورته نژدی کیدی نسوای نودلیری ځخه ورسره ودریده نوهغه یوبل ته وایی که چیری الله ﷻ ته دایوب ځخه څه دخیر علم وای نوپرده باندی به یې داناجوړیانی نه وای راوستلی نوایوب ﷺ ته ددوی دخبری ځخه ډیر تکلیف ورسیدی اوبیایې دا دعا وکړه: یا الله که چیری تاته داپته وی چی مایوه شپه هم په ډکه خیټه خوراك نه وی کړی اوماته پته وی دلوږی په باره کی نوزما تصدیق وکی، نوتصدیق دده وسو داسمان ځخه اودوی دواړو واوریدی.

اودارنګه دابن ابی حاتم اوابن جریر ځخه نقل دی چی دوی نقل کوی دیونس بن عبدالاعلی ځخه دی دوهب ځخه اودی دنافع بن زید ځخه اودی دعقیل ځخه اودی دالزهری ځخه اودی دانس بن مالك ځخه اودی درسول الله ﷺ ځخه چی فرمایلی یی دی: یقینًا نبی الله ایوب ﷺ وخت تیرکړی دی په ناجوړی خپله کی (۱۸) کاله، نودی پریښووی نیژدو اولیرو ټولو مګر دوه وروڼه دده چی خاص وروڼه دده وه. چی دده خواته به سهار اوماښام راتله، نوپه دوی کی یودی بل ته وویل: تاته پته سته چی ایوب داسی ګناه کړیده چی په دی دنیاکی داسی ګناه هیڅ چانه ده کړی تراوسه پوری، نودی بل ورته وویل هغه څه رکم؟ نوده ورته وویل چی ته نه ګوری چی د(۱۸) کالو راایسی پروت دی په دی ناجوړی کی اوالله ﷻ رحم نه پر کوی نودغه سړی چی ورته رالی نودایې ورته وویل چی هغه بل داسی خبره کوی، نو ایوب ﷺ وفرمایل چی زه نه پوهیږم چی تاسی څه وایاست؟ غیر ددی ځخه چی دوو کسانو به دالله ﷻ نوم په جنګ کی واخیستی نوهغه به می منع کول ددې کار ځخه چی دالله ﷻ نوم دی دحق ځخه ماسوا په بل څه کی وانه خلی.

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوذکرکړی یې دی چې: دی به قضایې حاجت ته وتی نوحاجت به یې پوره کی نوبیابه ښځی دلاس څخه ونیوی اوبیرته به یې راوستی، نویوه ورځ داورڅخه وروسته پاته سوه اولږ یې ناوخته کی نوالله ﷻ ورته وحی وکړی چې: ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ، (سورة ص ۴۲\) نوکله چې دا راله نوویې لیده چې الله ﷻ دده څخه هغه ناجوړی لیری کړی وه، اوپه هغه شکل باندی وو په کم باندی چې مخکی وو دناجوړی څخه نوکله چې دی ولیدی نو ورته یې وویل ای الله ﷻ دی برکت واچوی په تاکی: آیا مانه وو لیدلی دانبی دالله ﷻ چې په ناجوړی باندی گرفتار وو؟ نوپه الله ﷻ می دی قسم وی چې مانه دی لیدلی ستا غوندی سړی په سړوکی کله چې صحیح وی یعنی ناجوړی درپکی نه وه. نودی ایوب ﷺ ورته وویل چې هم هغه ایوب یم.

اوابن ابی حاتم ویلی دی په نقل کولوسر هغه دابی څخه دی نقل کوی دموسیٰ بن اسماعیل څخه دی دحماد څخه دی دعلی بن زید څخه دی دیو سف بن مهران څخه دی دابن عباس څخه دی وایی چې ده ته الله ﷻ دجنت کپړې ورواغوستلی، نودی یوغاړی ته کښېنستی، نوکله چې دده ښځه راله نودی یې ونه پیژندی نوورته یې وویل ای بنده دالله، چیری ولاړی هغه ناجوړی چې دلته پروت وو؟ نوده ورته وویل چې کیدی سی هغه سپویا یاشرمښانو وړی وی، اوتریو ساعت پوری یې خبری ورسره کولی. نوورته ویې ویل چې مړه نه سی، زه ایوب یم، نودې ورته وویل چې ته په ماپوری مسخری کوی ای بنده دالله ؟ نوده ورته بیا وویل، چې مړه نه سی زه ایوب یم ماته الله ﷻ بیرته خپل بدن راکی. ابن عباس داسی ویلی دی: اوورکړه ده ته الله ﷻ خپل مالونه اواولاد اوهغه قوم اوغلامان چې دده وه. وهب بن منبه ویلی دی: وحی وکړی الله ﷻ ده ته چې مادرکی تاته ستا اولاد اوستا مالونه اوددوی په شان چې څه نوردی. نوته ولمبیږی په دی اوبوباندی نوپه دی کی ستا دپاره شفاده، اوته دخپلو خپلوانو څخه صدقه ورکړه، اودهغو دپاره استغفار طلب کړه، ولی چې هغوی زما نافرمانی کړیده ستاپه لحاظ سره. راوی ددی ابن ابی حاتم دی. اودارنګه ویلی دی ابن ابی حاتم په نقل کولو سره دابوزرعه څخه دی نقل کوی دعمر بن مرزوق څخه دی دهمام څخه اودی دقتاده څخه اودی دالنضربن انس څخه اودی دبشیر بن نهیك څخه اودی دابی هریره څخه دی دنبی ﷺ څخه چې فرمایلی یې دی: کله چې ایوب ﷺ ته الله ﷻ شفاء ورکړه نو دسروزرو باران یې پروکی چې دسروزرو ټوټی به پر راټوئیدلی نوده به را واخیستل اوپه کپړوکی به یې لګول، نوالله ﷻ ورته وفرمایل چې ته نه مړیږی ای ایوبه، نوده وویل چې ستاپه رحمت باندی به څوك مړیږی ای الله. (۱) اوهمدارنګه روایت ددی امام احمد هم کړی

(۱). الحاکم فی المستدرك (۲\ ۵۸۲) اوویلی یې دی چې داحدیث حسن صحیح دی په شرط دمسلم باندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی دابی داود الطیالسی څخه اودعبد الصمد څخه چی دی دهمام څخه نقل کوی دی دقتاده څخه هم په دی الفاظو سره. اوامام احمدویلی دی په نقل کولو سره دسفیان څخه چی دی نقل کوی دابی الزناد څخه دی داعرج څخه دی دابی هریره څخه: ولیږلی یوسړی ایوب ﷷ ته دسروزرو ګینی نواخته سو ایوب ﷷ چی دایې لګول په کپړو خپلوکی، نو ورته وویل سوه چی ای ایوبه داکافی نه دی داکم چی موږ تالره درکړه؟ نوده وویل چی ای ربه زما څوك استغناء کوی ستا درحمت څخه؟ اودا موقوف روایت دی. اوددی روایت ذکر سوی دی دابی هریره څخه مرفوعًا. (۱)
اوامام احمد ویلی دی په نقل کولو سره دعبدالرزاق څخه دی دمعمر څخه اودی دهمام بن منبه څخه اودی دابی هریره څخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: وو ایوب ﷷ چی لمبیدی لڅ، نورالی ده ته یوسخی سړی چی ورسره سره زروه، نواخته سو ایوب ﷷ چی دایې په کالوکی لګول. نوالله ﷻ ورته دلوږ څخه اواز وکی چی: ای ایوبه زه تامالدار کوم په دغه څه سره چی تاته یې درکوم. نوده ورته وویل چی هیڅ شك نسته په دی خبره کی، خوزما هم استغناء نسته ستا درحمت څخه. (۲) راوی ددی امام بخاری هم دی دحدیث دعبد الرزاق څخه هم په دی الفاظو سره.
اوداقول د(أُرْكُضْ بِرِجْلِكَ) یعنی ووهه مځکه په پښی خپلی باندی نوده وکړه هغه چی ورته امرسوی وو په هغه باندی، نورا وتوکوله الله ﷻ ده ته داوبو چینه دمزکی څخه اوورته یې امر وکی چی په دی کی دی ولمبیږی اوددی څخه دی اوبه وچښی نولیری کړه الله دده څخه هغه ناجوړی چی په ده باندی لګیدلی وه اوهغه ظاهر اوباطن دواړه خواوی دبدن یې ورلره ورکړی اوپوره صحت مند اوکامل اوښائسته یې ورلره ورکړی تردی چی مالونه اواولاد یې ورلره هم ورکړه، اودسرو زرو باران یې هم پروکی، اودده بچیان یې دده خلیفګان وګرځوله، لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی (وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ) نوویل سوی دی چی ده ته الله ﷻ دخپل قوم سره بیاژوند ورکی، اوداهم ویل سوی دی چی دی ته یې اجرونه هم ورکړه او ددوی اولاد چی دده څخه وروسته راغلی وو هغوی ته یې هم ددی اجر ورکی اودآخرت دپاره یې هم ددوی اجر اونیکیانی پاته کړی. اوداقول (رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا) یعنی دالیری کول دسختی اوناجوړی دده څخه، دازموږ دخواه رحمت اواحسان دی پرده باندی: وَذِكْرٰى لِلْعَابِدِينَ، یعنی دانصیحت دی دهغه چادپاره چی په داسی ناجوړیانو باندی ګرفتاروی اویا

---

(۱). احمد (۲\۲۴۳).
(۲). احمد (۲\۳۱۴). صحیح البخاری: کتاب الغسل، باب من اغتسل عریانا (۱\۲۷۹) اواطراف ددی په (۳۳۹۱، ۷۴۹۳) کی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داولادو په ضائع کیدلو باندی ګرفتاروی، نوددوی دپاره یومثال پروت دی په ژوند دنبی دالله ﷻ ایوب ﷺ کی چی ده په دومره تکلیف کی څه رنګه صبرکړی دی اوڅه رنګه یې دالله ﷻ څخه امید ساتلی دی، تردی چی هغه سختی یې ورلره په اسانی باندی اوپه خوشحالی باندی بدله کړه اوچا داویلی دی چی ددی څخه دایوب ﷺ دښځی دنوم پته لګیږی چی نوم یې (رحمة) وو. نودا خبره ډیره لیری ده الضحاك ویلی دی چی الله ﷻ ورلره ځوانی ورکړه اوزیاته یې کړه ورلره تردی چی دده (۲۶) زامن پیداسوه. اوددی څخه وروسته ایوب ﷺ (۷۰) کاله زندګی تیره کړه په مځکه دروم باندی په دین دابراهیم خلیل ﷺ باندی اوبیایې وروسته دده دین بدل کی اوداقول: وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًافَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ، دارخصت دی دالله ﷻ دخواه ده ته، په باره دهغه څه کی چی ده قسم کړی وو چی خپله ښځه به سل درې وهی. نوویل سوی دی چی ده قسم کړی وو دوجی دخرڅولو دده دښځی دخپلو کوڅیو، اوویل سوی دی چی ددی وجی څخه چی دده ښځی ته شیطان ځان دطبیب په شکل جوړکړی وو اودی ایوب ﷺ ته داویلی وه نوبیایې قسم واخستی چی زه به تا (۱۰۰) درې وهمه، نوکله چی ورته الله ﷻ عافیت ورکی نودا فتویٰ یې ورلره ورکړه چی داتول یوځای کړه اوپه دی باندی دی یې یووار ووهه، نوپه دی سره به یې قسم پوره سی. نوددی وجی څخه ورلره الله ﷻ رخصت بیان کړی دی په ورپسی آیت کی په دی قول سره: إِنَّاوَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ، اودارنګه استعمال کړی دی ډیرو فقهاوو رخصت په باب دنذرونوکی اوپه باب دقسمونوکی، اودومره توسیع یې پکښی کړیده چی بهانی په کی جوړی کړی دی دپاره ددی چی دقسم څخه په خلاص سی. اودا رنګه ابن جریر اوداسی نورو علماوو دتاریخ داذکر کړی دی: چی ایوب ﷺ کله چی وفات سو نوعمریې (۹۳) کاله وو، اوویل سوی دی چی ددی څخه یې ډیر عمروو. اودارنګه لیث ذکرکړی دی دمجاهد څخه: چی په ورځ دقیامت کی به الله ﷻ بحث کوی دسلیمان ﷺ سره په باره دمالدارانوکی، اودیوسف ﷺ سره په باره دمریانوکی، اودایوب ﷺ سره په باره دناجوړیانو اوتکلیفونو والاکی. راوی ددی ابن عساکردی. اوده وصیت کړی دی خپل زوی (حومل) ته اودده پرکارونو باندی وروسته دده څخه زوی دده (بشر) قائم وو، اودی هغه دی چی ډیر خلګ داګمان پر کوی چی دی ذوالکفل ﷺ دی: والله اعلم. اووفات سوی دی دده دازوی په دی حال کی چی دی نبی وو او وو دده عمر (۷۵) کاله نودلته قصه دذی الکفل ذکر کوو، ولی چی بعضو داویلی دی چی دازوی دایوب ﷺ وو.

بیان دقصی دذی الکفل ﷺ

هغه چی بعضی ګمان دزوی دایوب ﷺ پرکوی الله ﷻ فرمایلی دی وروسته دقصی دایوب

(c) ketabton.com: The Digital Library

علیه السلام خخه: وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ (٨٥) وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ، (سورة الانبیاء ۸۵\۸۶). اودارنګه یې په بل ځای کی فرمایلی دی: وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ (٤٥) إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ (٤٦) وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ (٤٧) وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ، (سورة ص ۴۵\ ۴۸). نوښکاره داخبره ده چی داهم دی نبیاوو څخه ووکم چی سادات دی اوبعضو دا ویلی دی چی دی نبی نه وو بلکی یونیك سړی وو. اودی وو چی دخپل قوم دبچو کفالت به یې کوی، اوددوی په مینځ کی به یې دعدل فیصلی اوکارونه کول نوددی وجی څخه ورته ذی الکفل ویل کیږی. اوروایت ذکرکړی دی ابن جریر اوابن ابی حاتم دطریقی دداود بن ابی الهند څخه دی دمجاهد څخه چی دی وایې: کله چی غټ سو الیسعؑ نوویې ویل: که چیری زه خلیفه وګرځوم یوسړی په خلګو باندی خلیفه اوبیا وګورم چی دوی څه رنګه کار کوی؟ نوخلګ یې راټول کړه اوورته یې وویل چی ستاسی څخه به څوك زما خلیفه توب قبول کړی په دی شرطونو سره: چی دورځی به روژه نیسی، اودشپی به لمونځونه اوقیام اللیل کوی، اوغصه به نه کوی؟ نویوسړی ولاړ سو اووی ویل چی، زه، نوده ورته وویل چی ته دورځی روژه نیسی، نوده وویل هو، اوبیایې ورته وویل، چی ته دشپی قیام اللیل کوی نوده وویل چی هو، اوبیایې ورته وویل چی ته غصه نه کوی نوده ورته وویل چی نه. نودی وایی چی، وریې کی ده ته خلافت، اوبیایې په دوهمه ورځ بیادغه رکم وویل نوټول چپ سوه اوهیڅ چا ږغ ونه کی، اوهغه سړی راولاړ سو. نوبیایې خلیفه کی. نودی وایی چی: وګرځیدی ابلیس چی ویل یې یوشیطان ورلی په وخت دقیلوله (چی دماپښین دخوب وخت وی) کی، اوداسړی به دشپی نه بیدیدی اونه به دورځی بیدیدی مګرپه دغه وخت کی. نو دروازه یې وروټکوله: نوده وویل چی څوك یې؟ نودی شیطان وویل زه بوډاسړی یم اوفقیر اومظلوم یم. نودی راولاړ سو اودروازه یې خلاصه کړه نودی شروع سو چی قصه یې ورته کوله، اوویل یې چی زما اوزما دقوم په منځ کی جګړه ده، اوهغوی زماسره وکړه چی څه یې کوله اواوږده یې کړه قصه تردی چی داوخت دقیلولی ختم سو نوده ورته وویل چی کله دفیصلو وخت وی نوپه هغه وخت کی راسه، نوکله چی دفیصلو وخت سو نودی یې ډیر ولټوی خوپیدایې نه کی دغه بوډا، بیاپه دوهمه ورځ بیا رالی نودی ذی الکفل ورته وویل چی تاته خوپرون ماویلی وه چی دفیصلی په وخت کی راسه نوته ولی رانه لی، نوده ورته وویل چی زما قوم دومره خبیث قوم دی چی هغوی ته پته ولګیږی چی ته ناست یې نوماته وایی چی تاته ستاحق درکوو اوچی ته ولاړی نوبیا دخپلی خبری څخه واوړی، نوپرده باندی یې دنن ورځ قیلوله هم خرابه کړه اوخوب ته یې پرینه ښووی نوده ورته بیا وویل چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دفیصلی په وخت کی راسه نودی بیانه رالی نوپه صبا باندی بیادی دخوب په وخت کی رالی نودده دراتگ ځخه مخکی ذی الکفل خپل کور والاته امر کړی وو چی دننه راتلو ته به ځوك نه پریږدی، نوکله چی دی بیارالی نوکور والا ورته وویل چی شاته سه نوده ورته وویل چی ماته یې داوخت ښوولی دی چی په دی وخت کی راسه نوبیاهم کوروالا پری نه ښووی نودی دیوه سری ځخه دی کمری ته دننه سو اوددننه خوا ځخه یې دروازه وټکوله نو دی چی راولاړ سو نوګوری چی دروازه بنده ده اودی په کمره کی دننه دی، نوپوه سو چی دا شیطان دی نوورته ویې ویل چی آیا دالله ﷻ دښمن یې نوده وورته وویل چی هو! زه متعین سوی یم ددې دپاره چی تازما کار پرخپل ذمی باندی واخستی زه په ځه طریقی باندی تا غصه (قهرجن) کړم. نوددی وجی ځخه ده ته ذی الکفل (خاوند دذمی) ویل کیږی، ولی چی دده کار یې پرخپله ذمه اخستی وو اوبیایې پوره کوی.

اوهمدارنګه ابن ابی حاتم دابن عباس ځخه روایت نقل کړی دی همداسی روایت اوهمدا رنګه روایت ذکرکړی دی عبدالله بن الحارث اومحمد بن قیس اوابن حجیره الاکبر اوداسی نورو سلفو هم داروایت ذکرکړی دی، اوهمدارنګه روایت نقل کړی دی ابن ابی حاتم دابی ځخه دی دابو الجماهر ځخه دی دسعید بن بشیر ځخه دی دقتاده ځخه دی دکنانه بن الاخنس ځخه اودی دابوموسیٰ الاشعری ځخه اودی پرمنبر باندی ولاړوو اودایې ویله. نه وو ذی الکفل پیغمبر بلکی دی یونیك سړی وو چی هره ورځ به یې (۱۰۰) نفلونه کوله، نو ددی وجی ځخه ورته ذوالکفل ویل کیږی. اوروایت ذکرکړی دی ابن جریر دطریقی دعبد الرزاق ځخه چی ده نقل کړی دی دمعمر ځخه اوده دقتاده ځخه دی وایی چی ابوموسیٰ الاشعری ویلی دی: همداسی یې روایت ذکرکړی دی منقطع، اوهرځه چی هغه حدیث دی چی ذکرکړی دی امام احمد په نقل کولو سره داسباط بن محمد ځخه دی دالاعمش ځخه دی دعبدالله بن عبدالله ځخه اودی دسعید ځخه چی مولی دطلحه دی دی دابی عمر ځخه دی وایی چی ما آوریدلی دی درسول الله ﷺ ځخه یوحدیث چی نه می دی اوریدلی مګر یو یادوه واره اوهمداسی یې شمار وکی تراوو پوری، یعنی دومره واره به می اوریدلی وی خولیکن کیدی سی چی ددی ځخه می زیات آوریدلی وی چی فرمایلی یې دی، ذوالکفل یوسړی وو په بنی اسرائیلو کی چی په خپلی ګناه باندی یې پروا نه وه اودهغه ځخه به یې توبه نه کښله نوده ته راله یوه ښځه نوده ورلره (۶۰) دیناره ورکړه په دی شرط باندی چی دا به ورسره زناکوی، نوکله چی داسړی ددی ښځی په هغه ځای باندی کښېنستی په کم ځای کی چی ورلره سړی کښېنی نودی ښځی وژړل نوده ورته وویل چی ولی زه دی نسوم خوښ؟ نودی ښځی ورته وویل چی نه بلکه داداسی کاردی چی مخکی ما هیځکله نه دی کړی، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زه دمجبوري څخه داکار کوم، نودی سړی ورته وویل چې ته داکار کوی اومخکی تا هیڅکله نه دی کړی. نوداسړی ورڅخه جلاسو اوورته یې وویل چې ځه ولاړه سه اودا دینار هم ستاسوه، اوبیانبی ﷺ وفرمایل چې بیاکله دی ذی الکفل ګناه نه ده کړی، نوکله چې دی مړسو په شپه کی نوسهار دده په دروازه باندی لیکل سوی وه چې الکفل ته الله ﷻ مغفرت کړی اوبخښلی یې دی (١) اوراوی ددی ترمذی دی دحدیث داعمش څخه هم په دی الفاظو سره اودایې ویلی دی چې داحسن دی اوذکرکړی دی دارروایت بعضو نوموقوف کړی یې داپر علی بن عمر باندی، ولی چې په دی حدیث کی ډیر غرابت دی اودده په اسناد کی شبهه ده. اوکه چیری داحدیث محفوظ وی نوپه دی کی الکفل ذکرسوی دی نه ذو الکفل بغیر داضافت څخه اودا یوبل سړی دی نه هغه چې په قرآن کریم کی ذکرسوی دی.

بیان دهغو امتونو چې په عام طور سره هلاک سوی دی

اوداټول مخکی دنازلیدلو دتورات څخه سوی دی په دی دلیل دقول دالله ﷻ سره: وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى، (سورة القصص\۴۳) لکه څه رنګه چې روایت کړی دی ابن ابی حامت اوابن جریر اوالبزار دحدیث دعوفی الاعرابی څخه چې ده نقل کړی دابی نضره څخه دی دابی سعید الخدری څخه دی وایی چې نه دی هلاك کړی الله ﷻ یو قوم هم وروسته دنازلیدلو دتورات څخه په عام طورسره مګر یوکلی والا چې دهغو څخه بیزوګیان جوړسوی وه. ته نه ګوری دی قول دالله ﷻ ته: وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى، اومرفوع ویلی دی دیته البزار، اودا اشبه خبره ده نوداخبره پردی باندی دلالت کوی چې په عمومی طورسره امتونه ټول دتورات نازلیدو څخه مخکی هلاك سوی دی. نو یو دهغوی څخه دی:

اصحاب الرس

الله ﷻ فرمایلی دی: وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا (٣٨) وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا (سورة الفرقان ١٢\١۴) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ (١٢) وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ (١٣) وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ، اوددی آیتونو څخه پته لګیږی چې دوی هلاك سوی دی اوکورونه یې هم وران سوی دی، ابن جریر ویلی دی چې دوی اصحاب الاخدود وه کم چې په سورة البروج کی ذکردی، ولی چې دوی په نزد دابن اسحاق باندی مخکی دمسیح څخه تیرسوی دی. اوپه دی کی نظردی.

---

(١). ضعیف الترمذی: کتاب صفت القیامت والقائق \ باب (۴٨) (١۴\ ٢۴٩٢) اواحمد (١٢\ ٢٣) اوحاکم (١۴\ ٢۵۴).

اوروایت ذکرکړی دی ابن جریر دابن عباس څخه چی دوی یوکلی والاوه دقوم دثمود څخه.
اودارنګه الحافظ ذکرکړی دی په الکبیر کی یعنی ابوالقاسم بن عساکر په اول دتاریخ کی، په وخت دجوړیدو ددمشق کی، دتاریخ دابی القاسم عبدالله بن عبدالله بن جراد اوداسی نورو څخه. چی دا اصحاب الرس یوقوم وه چی دوی ته الله ﷻ پیغمبر ولیږی چی نوم یې (حنظله بن صفوان) وو، نودوی ددی پیغمبر تکذیب وکی اودی یې قتل کی، نودوی وګرځیده عادبن عوص بن ارم بن سام بن نوح اوزوی دالرس وو. نودوی نازل سو په احقاف کی، نوهلاك کړه الله ﷻ دا اصحاب الرس اودوی خپاره سوه په یمن کی اودوی نیست اونا بود سوه په ټوله مځکه کی تردی چی جبرون بن سعدبن عاد بن عوص بن ارم بن سام نوح پکښی دمشق ته ولاړی اوهلته یې ښار جوړکی، اونوم یې پر کښیښوو (جبرون)، اودا عادِ ارم دی چی خاوندان داوږدو اوږدو قدونو وه، اونه سته ددوی نښانی دستنو په نورو ځایونو کی مګرچی په شام کی څومره دی، نودوی ته یې ولیږی هود ؑ یعنی دا عاد ته چی په احقاف کی وه نودوی دده تکذیب وکی، نوالله ﷻ هلاك کړه نوداهم داتقاضا کوی چی دوی دعاد څخه هم مخکی دی په موده دډیری زمانی سره. (١)
اوروایت ذکرکړی دی ابن ابی حاتم دابی بکربن ابی عاصم څخه چی دی دخپل پلار څخه او دی دشبیب بن بشر څخه اودی دعکرمه څخه اودی دابن عباس څخه دی وایی چی: الرس: دا یوکلی دی په آذربیجان کی. اوالثوری ویلی دی دعکرمه څخه چی: الرس دا څاه درسو دی چی دوی په دی کی نبی غورزولی وو اوپه هغه کی یې دفن کړی دی.
ابن جریج اوعکرمه ویلی دی چی الرس: دا اصحاب یٰس دی. اوقتاده ویلی دی چی دوی دیمامه کلی خلګ وه. ماویلی دی که چیری اصحاب الرس، اصحاب یٰس وه نودوی هم په عام عذاب باندی هلاك سوی دی.
لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ، اوددی قصه به وروسته بیانیږی که څه هم بل څوك وی، خودی هم په عام عذاب باندی هلاك سوی دی.
اوبنا برهر تقدیر دامنافی دی دقول دابن جریر سره. اودارنګه ابوبکرمحمد بن النقاش ویلی دی: چی ددی اصحاب الرس یوڅاه وو چی دهغه څخه به دوی خپل ضرورتونه پوره کول او دهغه په واسطه به یې خپل کښتونه اوبه کول اوباغونه به یې اوبه کول، اوددوی یوبادشاه وو چی ډیر عادل وو اوخوش اخلاق وو، کله چی داباشاه مړسو نودوی ډیرزیات دغم اظهار پروکی، نوچی یوڅو ورځی تیری سوی نودوی ته شیطان دهغه بادشاه په شکل رالی اودوی ته یې وویل چی: زه خومړسوی نه یم زه خوستاسی څخه هسی یوڅو ورځی لیری تللی وم

(١). تاریخ عساکر (١١/١٥).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددی دپاره چی ستاسی حالات وګورم په خپل نیستوالی کی، نودوی سخت خوشحاله سوه، اودا شیطان امروکی چی ددی اوددوی په منځ کی پرده ولګول سی اودوی ته یې داخبر ورکی چی زه به هیڅ کله نه مړکیږم اوهمیشه به ژوندی یم، نواکثرو کسانو دده تصدیق وکی، اودده په فتنه کی اخته سوه اودده عبادت یې کوی.

نوالله ﷻ دوی ته پیغمبر ولیږی نودوی ته یې خبر ورکی چی داشیطان دی اوستاسی سره دپردی ځخه اخواته خبری کوی، اودوی یې منعه کړه دده دعبادت ځخه، اودوی ته یې امر وکی په عبادت دالله ﷻ باندی. السهیلی ویلی دی چی ده ته په خوب کی وحی کیدلی، او دده نوم (حنظله بن صفوان) وو. نودوی ورسره دښمنی وکړه اوقتل یې کی اوپه ځاه کی یې واچوی نودوی تږی سوه، اودرختی یې وچی سوی اومیوی یې خرابی سوی، اوکورونه یې وران سوه اودانسانیت دژوند ځخه واوښته دوحشت ژوندته، اوددوی په ځایونو کی به بیا جنات اوحیوانان اوسیده. اوهغه چی ذکر کړی دی ابن جریر دمحمد بن حمید ځخه چی ده نقل کړی دی دسلمه ځخه اودی داسحاق ځخه اودی دمحمد بن کعب القرظی ځخه دی وایی چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ یقینًا اول به جنت ته یوتور سړی دننه کیږی، اودا ددی وجی ځخه چی الله ﷻ یوکلی والاته یوپیغمبر لیږلی وو نوپه هغه باندی هیڅ چا ایمان نه وو راوړی ماسوا دهغه تور سړی ځخه، بیادهغه کلی والاوو دی پیغمبرته کنده وکښه او دی یې په هغه کنده کی وغورزوی او دلوړی خوا ځخه یې ډبری پر واورولی، نونبی ؑ وفرمایل چی: نوبیا دغه سړی وو چی تلی به اوخاشی به یې ټولولی اوهغه به یې خرڅولی اوپه هغو پیسو باندی به یې خوراکه اخستله اودی نبی ته به یې راوړله اوتر هغه ډبره به یې ددی کندی ځخه ورایستله اوده ته به یې ورکوله، اوبیابه بیرته راتلی. نودی په دغه ترتیب سره وو ترډیر وخته پوری، نویوه ورځ دی ولاړی چی خاشی اولرګی برابر کړی نو خاشی یې برابری کی اوهغه یې وتړلی، نوکله چی یې رالوړکړل نوستړی والی یې محسوس کی نوپر اړخ پریوتی، نوالله ﷻ وربا ندی خوب غالبه کی تردی چی (۷) کاله بیده پاته سو. بیادی راولاړسو اوستومانی یې وایستله اوپردی بل اړخ باندی پریوتی نوبیا الله ﷻ خوب پرغالب کی نوبیا تر (۷) کالو پوری بیده پاته سو. اوبیا راولاړ سو اوغوټه یې راپورته کړه اودده داګمان وو چی دی بیده نه وو مګرڅه حصه دورځ یانیمه ورځ، نورالی اوداخاشی یې خرڅی کړی اوخوراکه یې واخسته اوهغه کندی ته ورلی نونبی پکښی نه وو، ولی چی دی قوم را ایستلی وو اوایمان یې په راوړی وو اودده تصدیق یې کړی وو، نونبی ؑ فرمایلی دی چی دهغه نبی ددی تورسړی په باره کی پوښتنی کولی نوخلګو به ورته ویل چی موږ ته پته نسته تردی چی دغه نبی وفات سو نوپه هغه وخت کی داتور سړی دخوبه راولاړ سو. نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا رسول الله ﷺ وفرمایل چې دغه تورسړی به اول جنت ته دننه کیږی (١) داحدیث مرسل دی اوپه مثل ددی کی نظردی، اوکیدای سی چې ده دامختصر کړی وی دکلام دمحمد بن کعب القرظی څخه، والله اعلم. بیا ردکړی دی پردی باندی ابن جریر په خپله، اوویلی یې دی چې ددی حمل کول پراصحاب الرس باندی نه صحیح کیږی کم چې په قرآن کی ذکردی. دی وایی چې الله ﷻ خبر ورکړی دی داصحاب الرس څخه چې دوی یې هلاك کړی دی او دلنه دوی په نبی باندی ایمان راوړی دی. اوبیا چا داویلی دی چې دوی اصحاب الاخدود دی اوداقول ضعیف دی، اوبل داچې دوی ته وعده ورکول سویده دآخرت دعذاب که چیری دوی توبه ونه کاږی. اوپه دنیاکی ددوی هلاکت نه دی ذکر سوی.

قصه د قوم د یٰس

دوی اصحاب القریه (دکلی خاوندان) دی اصحاب یس.

الله ﷻ فرمایلی دی: وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ (١٣) إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ (١٤) قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ (١٥) قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ (١٦) وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (١٧) قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ (١٨) قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ (١٩) وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ (٢٠) اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ (٢١) وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٢٢) أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ (٢٣) إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (٢٤) إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ (٢٥) قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ (٢٦) بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ (٢٧) وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ (٢٨) إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ، (سورة یس ۱۳\ ۲۹).

دامشهوره سویده دډیرو سلفو څخه چې داکلی د (انطاکیه) دی. راوی ددی ابن اسحاق دی دایې نقل کړی دی دابن عباس څخه اودکعب الاحبار څخه اودوهب بن منبه څخه، اوهمدا رنګه روایت ددی نقل سوی دی دبریده بن الخصیب څخه اودعکرمه څخه اودقتاده څخه اودالزهری څخه اودی یې دنورو څخه. ابن اسحاق ویلی دی: چې ددی یوبادشاه وو چې انطخیس بن انخطیس وو، اوده به دبتانو عبادت کوی. نودوی ته الله ﷻ درې رسولان ولیږله چې (صادق، مصدوق، شلوم) وه، نودوی دهغو تکذیب وکی، اوداظاهره ده چې دوی

---

(١). ددی تخریج ابن اسحاق کړی دی اوابن جریر دمحمد بن کعب القرظی څخه نقل کړی دی. اوهمدارنګه ویلی دی السیوطی په الدر المنثور کی (٦\ ۲۵۷).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالله ﷻ دخواه رسولان وه، اوګمان کړی دی قتاده چی دوی رسولان دمسیح علیه السلام وه.
اوهمدارنګه ابن جریر ویلی دی دوهب څخه دی دابن سلیمان څخه دی دشعیب الجبایي څخه: چی دمخکنی رسولانو نومونه (شمعون. یوحنا، بولس) اوهغه کلی (انطاکیه) وو. اودا قول ضعیف دی. ولی چی انطاکیه والاته کله چی الله ﷻ رسولان ولیږل دری پیغمبران نو اول ښارو والا هغه وه چی په مسیح باندی یې ایمان راوړی وو. اواهل دهغه کلی چی په قرآن کی ذکرسوی دی نوهلاك سوی دی. لکه څنګه چی یې په آخرددی قصی کی ذکرکړی دی وروسته دوژلو دخپل پیغمبر څخه: إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ، خو لیکن اولنی دری پیغمبران چی کم ذکرسوه هغه لیږل سوی دی انطاکیه والاوته نودوی دده تکذیب وکی نوالله هلاك کړه، بیاچی کله دوباره ددوی ابادی وسوه نوبیا ورته مسیح راولیږل سو نوپه هغه باندی دوی بیا ایمان راوړی وو. والله اعلم.
هرڅه چی داخبره چی ددی قصی څخه چی په قرآن کریم کی ذکرسویده ددی څخه اصحاب المسیح مرادوی نودا ضعیفه خبره ده. او دظاهر سیاق دقرآن څخه داپته لګیږی چی دوی رسولان دالله ﷻ دخوا څخه هغه قوم ته وه ماسوا دمسیح څخه. الله ﷻ فرمایلی دی (وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلاً) یعنی خپل قوم ته ای محمد ﷺ (اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ) یعنی ددغه ښار والاو : إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ (۱۳) إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ، یعنی دوی داخبره پر رد کړه چی تاسی هم دهغو نورو دوو په شان انسانان یاست، اودوی داخبره لیری ګڼله چی الله ﷻ انسان هم پیغمبرکوی اوخلګو ته یې لیږی، نودی پیغمبرانو ورته وویل چی الله ﷻ ته داپته سته چی موږ دهغه دخوا پیغمبران یو که څه هم تاسی زموږ تصدیق نه کوی، اوکه چیری موږ دروغ ویله نوالله ﷻ به موږ ته عذاب راکړی وی اوتاسی په دی خبری سره مستحق دعذاب ګرځی: وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ یعنی په موږ باندی دومره لازم دی چی موږ تاسی ته دالله پیغام راورسوو، اوباقی هدایت دالله ﷻ په لاس کی دی چی چاله هدایت ورکوی اوڅوك ګمراه کوی (قَالُوْا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ) یعنی موږ بدفالی نیولی ده په هغه څه سره چی تا زموږ دپاره راوړی دی اوموږ ته یې بیانوی: لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ، یعنی موږ به تا وترټو په ویناسره اوپه وهلو سره: وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ یعنی دوی به ورته وعده دقتل ورکړه اودایې ورته وویل چی زموږ دخوابه ستاسی سپکاوی وسی که چیری تاسی دغه کار پرینه ښووی (قَالُوْا طٰئِرُكُمْ مَّعَكُمْ) دابد فالی رد سویده پرتاسی باندی (اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ) یعنی په سبب ددی چی زه تاسی ته دآخرت یاداښت کوم تاسی ماته وعده دقتل راکوی او زمادسپکاوی اراده کوی: بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ یعنی تاسی حق قبلونکی نه یاست اونه ورته ستاسی اراده سته چی قبول یې کړی. داقول دابن جریر دی خو اولنی قول ښه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوداقول دالله ﷻ: وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى، یعنی دنصرت درسول دپاره او دښکاره کولو دایمان دپاره په هغو رسولانو باندی: قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ (۲۰) اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ، یعنی تاسی ته دعوت درکوی دحق خواته بغیردځه نفعی څخه اوبغیر دځه پیسو څخه. بیاده په خپله دوی ته دعوت شروع کی اوورته یې وویل چی عبادت وکی دهغه الله ﷻ په وحدت سره اوشریك ورلره مه جوړوی، اودوی یې منع کړه دعبادت دغیرو څخه چی په هغه کی نه ددنیا نفع سته اونه دآخرت نفع سته: إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ، یعنی که ما پرینبووی عبادت دالله ﷻ اودبل چاعبادت می شروع کی. بیایې دپیغمبرانو خوا ته مخ کی اودایې ورته وویل: إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ، ویل سوی دی: چی واوری زماداخبره اوپه دی باندی شاهدی وکی دالله ﷻ خواته زما دپاره، اوچا ویلی دی معنی ددی داسی ده: واوری ای زما قوم والاو چی ماښکاره ایمان راوړی دی په دی پیغمبرانو باندی نوپه دغه وخت کی یې داسړی مړکی. اوچا ویلی دی چی دی یې په وهلو باندی وژلی دی. اوچا ویلی دی چی پرده باندی یې یوه حمله وکړه دوی ټولو اومړ یې کی. اوحکایت کړی دی ابن اسحاق دابن مسعود څخه دی وایی چی په خپلو کسانو باندی یې دده سره بدفعلی وکړه تر دی چی دده کولمی راووتی. اودارنګه روایت ذکرسوی دی دالثوری څخه چی ده نقل کړی دی دابن ابی مجلز څخه چی ددې سړی نوم (حبیب بن مری) وو اوبیایې ویلی دی، چی دی نجار وو، اوویل سوی دی چی دی موچی وو، اوویل سوی دی چی دی دوبی وو، او ویل سوی دی چی دی بنا وو، او ویل سوی دی چی ده به عبادت کوی په یوغار کی په دغه ځای کی. والله اعلم.

اوداابن عباس رض څخه نقل دی چی پرده باندی ډیر ژر دجذام ناجوړی لګیدلی وه، اوده به ډیری صدقی ورکولی نودی مړکی دخپل قوم خلګو، نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی (قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ) یعنی کله چی دی ووژی قوم دده نوالله ﷻ ورته وویل چی دننه سه جنت ته، نوکله چی دی دجنت خوشحالیانی اومنظری وکتلی نو وې ویل: قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ (۲٦) بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ، یعنی چی ایمان یې راوړی وای په هغه څه چی ما ایمان په راوړی دی نودوی ته به هم حاصل سوی وای هغه څه چی ماته حاصل سوی دی، ابن عباس ویلی دی چی ده نصیحت کړی وو خپل قوم ته په ژوندکی په دی قول سره: قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ، اودمرګ څخه وروسته په دی قول سره: قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ (۲٦) بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ، راوی ددی ابن ابی حاتم دی. اودارنګه قتاده ویلی دی چی مومن دی دبل مومن سره نه یوځای کیږی مګرهغه ته به نصیحت کوی اودوکه به ورسره نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوی، ولی چی مومن ته الله ﷻ ډیر عزت اوکرامت ورکړی دی. قتاده ویلی دی چی الله ﷻ په دوی باندی بیاڅه پرواه ونه ساتله وروسته دقتل دده څخه: إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ، اوداقول دالله ﷻ: وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ یعنی پر دوی باندی مونورحجت قائم نکی مګر داچی انتقام موورڅخه واخستی په رالیږلو دلښکر سره دآسمان څخه پر دوی باندی.
اوابن اسحاق اوقتاده اوابن مسعود وایی چی دلښکر څخه مراد بل رسالت دی یعنی دوی ته موږ بل رسول راونه لیږی دآسمان څخه. ابن جریر وایی چی اولنی معنٰی ښه ده. ماویلی دی چی ښه نه بلکی قوی معنٰی ده. نوددی وجی څخه یې ویلی دی (وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ) یعنی موږ ته حاجت پاته نه سو چی موږ ددوی څخه انتقام واخلو وروسته ددی څخه چی دوی زموږ دنبی تکذیب وکی اوزموږ اولیاء یی قتل کړه: إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَاهُمْ خَامِدُونَ، مفسرینو ویلی دی: چی الله ﷻ دوی ته جبریل ولیږی اوپر دوی باندی یې یوه چیغه ووهل نودوی ټول چپ اوخاموش پراته وه، ولی چی دوی هلاك سوه دوجی دتکذیب کولو دخپل پیغمبر هغه چی الله ﷻ دوی ته ورلیږلی وو، اوانطاکیه والاوپه مسیحؑ باندی ایمان راوړی دی اودهغه نصرت یې کړی دی. نوددی وجی څخه ویل کیږی چی انطاکیه اول کلی دی چی دوی په مسیح باندی ایمان راوړی دی. هرڅه چی هغه حدیث دی چی نقل کړی دی الطبرانی دحدیث دحسین الاشقر څخه. (١)
دسفیان بن عتبه څخه دی دابن ابی نجیح څخه دی دمجاهد څخه دی دابن عباس څخه دی دنبی ؑ څخه چی فرمایلی یې دی، مخکی کیدونکی دری دی اول مخکی کیدونکی موسٰیؑ ته یوشع بن نون دی، اومخکی کیدونکی عیسٰیؑ ته صاحبِ یٰسٓ دی، او مخکی کیدونکی محمدﷺ ته علی بن ابی طالب دی (٢) داحدیث ثابت نه دی، ولی چی په دی کی حسین دی اودی دهغه زیاتی کوونکو اوغلو والا شیعګانو څخه دی، اوپه دی روایت باندی یې یواځی والی کړی دی اودی ضعیف دی دهری وجی څخه. والله اعلم.

قصه د یونس ؑ

الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ (سورة یونس\۹۸) مفسرینو ویلی دی چی الله

---

(١). الحسین بن الحسن الاشقر الفزازی. الکوفی، دی وفات دی په کال (۲۰۸) هجری کی، تقریب التهذیب دابن حجر العسقلانی، ترجمة رقم = (۱۳۱۸).
(٢). ضعیف الطبرانی کبیر (۱۱۵۲۱۱)، هیثمی ویلی دی په المجمع کی (۹\۱۰۲) راوی ددی طبرانی دی اوپه دی کی حسین بن حسن الاشقردی ده ته ابن حبان ثقه ویلی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷻ یونس ﷺ د(نینوی) دکلی خلگو ته لیږلی وو چی دا دالموصل خواته دی، نودوی تکذیب دده وکی اودخپل کفر خوا ته یې ترجیح ورکړه اوهمیشه والی یې وکی په خپل کفر باندی اوپر خپل ضدباندی کلك ولاړوه، نوکله چی دوی ډیر اوږدوالی وکی په دی خپل کفرکی نودی ددوی دمینځ څخه راووتی، اودوی ته یې وعده ورکړه چی په دوی باندی به عذاب نازلیږی ددرو ورځو څخه وروسته ابن مسعود اومجاهد اوسعید بن جبیر اوقتاده ویلی دی. کله چی دی ددوی دمنځ څخه ووتی، اودوی ته یې خبر ورکی چی پردوی باندی به عذاب نازلیږی نوالله ﷻ ددوی په زړونوکی انابت اورجوع واچوله اودتوبې خوا ته مائله سوه اوپه خپلو کړو باندی پښیمانه سوه نودوی ټولو سوال اوزاری وکړه دی خپل نبی ته او ټولو ورته عاجزی ښکاره کړه اوځانونه یې ورته مسکینان کړه سړو اوښځو اوځوانانو او سپین ږیرو اوکوشنیانو ټولو ورته ژړا شروع کړه تردی چی ټولو حیوانانو هم اوازونه شروع کړه. نوالله ﷻ ددوی څخه عذاب لیری کی اوداعذاب پردوی باندی تیرسو په شان دتوری شپی. نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا یعنی په تیرو سوو کلوکی که یوه هم ایمان راوړی وای نوهغه ته به هغه ایمان فائده ورکړی وای، نوداپر دی خبری باندی دلالت کوی چی مخکی داسی کلی نه دی تیرسوی چی ایمان یې راوړی وی، بلکی الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا یعنی چی ایمان راوړی وی ټولو، اودارنګه اختلاف کړی دی مفسرینو: چی آیادوی ته دغه ایمان په آخرت کی فائده ورکوی اوکه نه، چی دوی دعذاب څخه خلاص کی لکه څه رنګه چی یې په دنیاکی دعذاب څخه خلاص کړی وه؟ بنا پردوو قولو. یوخوداچی هو دوی ته به فائده ورکوی اوداظاهره ده دسیاق دآیت څخه، لکه څه رنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی (لَمَّآ ءَامَنُواْ) اودارنګه یې فرمایلی دی: وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِئَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ (۱٤۷) فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ، اودامتاع الی حین نه دی مګر داچی دغه ایمان به خلاصونکی وی ددوی په آخرت کی، والله اعلم.

اودوی (۱۰۱۰۰) زر کسان وه. اواختلاف سوی دی ددی څخه په زیادت کی نومکحول ویلی دی چی (۱۰۰۰۰) کسان وه اوابن عباس ویلی دی چی (۳۰۰۰۰) کسان وه. اوسعید بن جبیر ویلی دی چی (۷۰۰۰۰) زره کسان وه. اوپه دی کی هم اختلاف سوی دی چی دی ددی دوتلو څخه مخکی ورلیږل سوی دی اوکه وروسته ؟ اویادوی دواړه په یووخت کی سوی دی؟ داپه دری قولونو سره دی چی په تفسیرونو کی ذکرسوی دی. اومقصود دا دی چی دی کله په غصی سره دخپل قوم خواته ولاړی، نودی کښینستی په یوه کښتی کی نودا کښتی پردوی باندی درنه سوه اوموجونه پر ډیرسوه اونژدی وه چی غرقه سوی وای بناپه هغه قول سره چی په تفسیرونو کی ذکردی: نودوی مشوره وکړه په خپل مینځ کی چی قرعه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندازی (هسکه\ پچه) وکړی نوچی دچانوم راوختی نو هغه به دکښتی څخه ځان غورزوی اوبوته. نوکله چی دوی قرعه وکړه نودیونس ﷺ نوم راوختی نودوی ده ته اجازه ورنه کړه چی دی ځان وغورزوی. نودوی بیاپه دوهم وار باندی قرعه اندازی وکړه نوبیا دده نوم را وختی، نوده خپلی کپړی وکاږلی اوځان یې برابروی چی اوبو ته ورولویږی، نودوی بیاپړی نه ښووی. په دریم وار بیادده نوم راوختی نوده ځان اوبو ته ورایله کی، ولی چی الله ﷻ څه غواړی هغه کوی. الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۱۳۹) إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ (۱۴۰) فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ (۱۴۱) فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ (سورة ص: ۱۳۹ \۱۴۲) نوکله چی دی په اوبو کی وو نودی تیر کی ماهی چی غټ ماهی وو، اوویل سوی دی چی دا ماهی بل ماهی وخوړی اوتیر یې کی. دوی ویلی دی: کله چی دی دماهی خیټی ته ورسیدی نوده ګمان وکی چی مړسومه اوکله یې چی ځان وښوروی نوبیایې اندازه وسوه چی ژوندی دی، نودی په سجده پریوتی الله ته. اودایې وویل چی ای ربه زما تاته ماسجده ګاه وګرځوله داسی ځای چی په داسی ځای کی تاته چاسجده نه ده کړی. اواختلاف سوی دی په موده دتیرولو دده په خیټه دماهی کی نومجالد دالشعبی څخه نقل کړی دی: چی ماپښین یې تیرکړی وو اوماخستن یې راوایستی، اوقتاده ویلی دی: دری ورځی یې تیری کړی دی، اوجعفر الصادق ویلی دی چی: اووه ورځی یې تیری کړی دی. اوسعید بن ابی الحسن اوابو مالك ویلی دی چی: (۴۰) ورځی یې تیرکړی دی. اوالله ته صحیح علم دی چی څوورځی یې تیری کړی دی. نومقصود داچی داماهی به په سمندرکی ګرځیدی را ګرځیدی اوددی تسبیح اوذکر کول دالله ﷻ دا یونس ﷺ اوریدی. لکه څه رنګه چی ددی قصی څخه خبر ورکړی دی الله ﷻ په خپل کتاب کی: وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا، یعنی خپل اهل اوکور والاته: فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ (۸۷) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ، فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ یعنی تنګوالی پرده باندی. ویل سوی دی چی عام تقدیر مراددی: فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ ابن مسعود رضی الله عنه اوابن عباس اوعمربن میمون اوسعید بن جبیر اومحمد بن کعب اوالحسن اوقتاده او الضحاك دوی ټولو ویلی دی: په تیاره دسمندرکی اوپه تیاره دنس دماهی کی اوپه تیاره دشپی کی. اوسالم بن ابی الجعد ویلی دی: دی ماهی تیرکی اوهغه ماهی بل ماهی تیرکی نودری تیاری یوځای سوی یوه تیاره دیوه ماهی اوبله دبل ماهی اوبله دسمندر تیاره: فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ (۱۴۳) لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ، معنی ددی داده که چیری ده په هغه ځای کی دالله ﷻ تسبیح نه وای کړی نودی به ترقیامته پوری په دغه ځای کی پروت وای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا معنی نقل کړل سویده دسعیدبن جبیر څخه په یو دوو روایتونو سره. اوویل سوی دی چې ددی معنی داسی ده (فَلَوْلَا اَنَّهُ کَانَ) یعنی مخکی دتیرولو دماهی څخه (مِنَ الْمُسَبِّحِینَ) یعنی داطاعت کونکو څخه اودلمونځ کونکو څخه. داروایت ذکرکړی دی الضحاك اوابن قیس اوابن عباس اوابو العالیه اووهب بن منبه اوحسن بصری اوقتاده اوسعید بن جبیر او السدی اوداسی نورو. اوپردی باندی دلالت کوی هغه روایت داحمد چې نقل کړی یې دی دابن عباس څخه چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی، ته یادلره الله نوالله به تایاد لری. ته الله یاد ساته نوته به یې پیداکی په خپل مخ کی. ته الله یادکړه په خوشحالی کی الله به تایاد کړی په غم اوخفګان کی. (۱)

اوروایت نقل کړی دی ابن جریر په تفسیر خپل کی اوالبزار په مسند خپل کی دحدیث دمحمد بن اسحاق څخه په هغه روایت سره چې نقل کړی دی عبدالله بن رافع دمولی دسلمه څخه دی وایی چې ما آوریدلی دی دابوهریره څخه چې ویلی یې دی: فرمایلی دی رسول الله ﷺ: کله چې الله ﷻ وغوښته چې دی دماهی په نس کی واچوی نوماهی ته یې امروکی چې داواخله اوتیریې کړه خودده څخه به غوښه نه شکوی اونه به هډوکی ورماتوی. نوکله چې دی دسمندر آخری حصی ته ورسیدی نودی یونس ؏ ته احساس وسو نوده وویل چې دا څه وو نوپوه سوچې الله ﷻ دی ماهی ته وحی وکړی. داتسبیح دحیوانانو داوبو وو. نو ویلی یې دی چې تسبیح وکی، اودی دماهی په خیټه کی وو نوملائکو دده تسبیح واوری. نو وویل چې ای ربه موږ اورو یو ضعیف آواز په عجیبه مځکه کی، نورب العزت وفرمایل چې دازما بنده یونس ؏ دی زما نافرمانی یې وکړه نوما دماهی په خیټه کی بندکی. نودی فرشتو وویل هغه نیك بنده چې تاته به یې هره ورځ نیك اعمال راختل؟ نورب العزت وفرمایل چې، هو، نودوی سفارش ورلره وکی الله ﷻ ته، نورب العزت دی ماهی ته امروکی چې دایوغاړی دسمندرته راوکاږه. لکه څنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِیمٌ، دالفظ دابن جریر دی لفظًا اومتناً دواړه دخپل قول دی. بیاویلی دی البزار: موږ ته پته نسته دهغه په باره کی چې دابل چا په بلی وجی سره بیان کړی وی.

اوابن حاتم ویلی دی په تفسیرخپل کی په نقل کولو سره دابوعبد الله احمد بن عبدالرحمٰن څخه دی دخپل اکا څخه چې ابوصخردی دی وایی چې یزید الرقاشی ویلی دی چې ما اوریدلی دی دانس بن مالك څخه اودا پته نسته راته چې داحدیث مرفوع کړی دی انس رسول الله ﷺ ته اوکه نه ؟ رسول الله ﷺ فرمایلی دی : یونس ؏ په خیټه دماهی کی دا

---

(۱). احمد (۱\ ۲۹۳، ۳۰۳، ۳۰۷) اوالترمذی: کتاب صفت القیامه والرقائق والورع ، باب (۵۹) (۴\ ۲۵۱) ابو عیسٰی ویلی دی چې داحدیث حسن صحیح دی، اوحاکم په خپل مستدرك کی (۳\ ۵۴۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعاکوله: اللهم لااله الاانت سبحانك انی کنت من الظالمین. نودادعا قبوله سوه لاندی دعرش څخه، نو وویل فرشتو چی عجیبه اواز دی دعجیبه ځای څخه. نورب العزت وویل چی آیا تاسی دانه پیژنی؟ نودوی وویل چی نه ای ربه داڅوك دی؟ نورب العزت وفرمایل چی دازمابنده یونس ؑ دی. نودوی وویل چی ستابنده یونس هغه چی راتله تراوسه پوری دهغه نیك اعمال چی قبلیدله؟ نودوی وویل ای ربه آیاته رحم نه کوی په دی باندی چی ددی مصیبت څخه یې خلاص کړی؟ نورب العزت وویل چی ولی نه، نوامریې وکی ماهی ته نوپه یوخوا دسمندرکی یې راوایستی. (۱)

اوراوی ددی ابن جریرهم دی دیونس څخه چی ده نقل کړی دی دابن وهب څخه هم په دی الفاظو سره. ابوهریره ﷺ ویلی دی: اوبرابرکی الله ﷻ ده ته یووحشی پسه چی وابښه به یې خوړل اوده لره به یې شیدی ورکولی هرسهار اومابښام. الله ﷻ فرمایلی دی (فَنَبَذْنَٰهُ) یعنی وغورځوی دی موږ (بِٱلْعَرَآءِ) داهغه ځای دغریبی دی چی هیڅ پکښی نه وی ددرختو اوبوټو څخه (وَهُوَسَقِيمٌ) یعنی دبدن څخه کمزوری سوی وو. ابن مسعود ویلی دی چی دی په شان دچیچی دقارغه وو کله چی بالکل بڼی نه وی پر، اوابن عباس اوالسدی ویلی دی چی دی په شان دنوی پیدا سوی چیچی وو چی بالکل څه نه وی پر: وَأَنۢبَتۡنَا عَلَيۡهِ شَجَرَةٗ مِّن يَقۡطِينٖ ابن مسعود اوابن عباس اوسعید بن جبیر اومجاهد اوعکرمه اووهب بن منبه اوهلال بن یساف اوعبدالله بن طاوس اوالسدی اوالضحاك اوعطاء الخراسانی چی دا: کدو دی، بعضی علماوو داویلی دی چی په راښنه کولو دکدو کی دټولو علماوو اتفاق دی، په دی کی ډیری خوبیانی دی، یوداچی ددی پاڼه نرمه وی اوسایه یې زیاته وی، اومچان ورلره نه راځی، او ددی میوه داول دراټوکیدلو څخه ترآخره پوری چی ختمیدو والاوی خوړل کیږی، او اومه اوپخه په دواړو طریقو سره خوړل کیږی. اودماغ قوی کوی.

اومخکی تیرسو کلام په باره دمسخر کولو دالله ﷻ کی ده ته دمیږی چی سهار اومابښام به یې ده ته شیدی ورکولی. داټول دالله ﷻ رحمت اواحسان وو پرده باندی. نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی: فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ وَنَجَّيۡنَٰهُ مِنَ ٱلۡغَمِّۚ یعنی دمصیبت څخه اودتنگوالی څخه چی دی په کی گرفتاروو: وَكَذَٰلِكَ نُـۨجِي ٱلۡمُؤۡمِنِينَ یعنی دازموږ کاردی دهرهغه چادپاره چی موږ څخه طلب وکی په دعاسره ابن جریر ویلی دی په نقل کولو سره دعمران بن بکار الکلاعی څخه دی دیحییٰ بن صالح څخه دی دابویحییٰ بن عبدالرحمٰن څخه دی دبشر بن منصور څخه دی دعلی بن زید څخه دی دسعید بن المسیب څخه دی وایی چی ما آوریدلی دی

(۱). ابن ابی حاتم. اوابن ابی الدنیا په الفروج کی اوابن مر دویه. همدارنگه ویلی دی السیوطی په الدر المنثورکی (۵\ ۲۲۸) اوتفسیر ابن کثیر کی (۳\ ۱۹۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسعدبن مالك څخه اودا ابن ابو وقاص دی دی وايي چی ما اوريدلی دی درسول الله ﷺ
څخه چی فرمايلی يې دی: نوم دالله هغه چی دعاپه کړيده يونس عليه السلام چاچی دعاوکړه په هغه
دعاسره نوقبليږی به اوڅوك چی څه په غواړی نوورکول کيږی به، دا دعا ديونس عليه السلام ده.
نودی وايي چی ما وويله ای رسول الله ﷺ داخاص ده دپاره ديونس عليه السلام اوکه زموږ دپاره
هم نونبی عليه السلام وفرمايل چی ستاسی دپاره عام ده اودهغه دپاره خاص ده آيا تانه دی
اوريدلی قول دالله جل جلاله: فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ (۸۷)
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ نوداشرط دی دطرفه دالله دهغه چا دپاره چی
دعاکوی. امام احمد ويلی دی په نقل کولوسره داسماعيل بن عمير څخه دی ديونس بن ابی
اسحاق څخه دی دابراهيم بن محمد بن سعد څخه دی دخپل پلار څخه چی محمد دی اودی
دسعد څخه، دی وايي چی زه تيرسوم په عثمان بن عفان باندی چی هغه په جماعت کی
ناست وو نوماسلام پرواچوی نوسترګی يې زماخوا ته وګرځولی نوجواب يې رانه کی، نوزه
رالم عمر ته نوما ورته وويل چی: آيا په اسلام کی څه نوی تبديل سويدی؟ نوراته يې وويل
چی نه اوولی داپوښتنه کوی؟ نوماورته وويل چی زه په عثمان بن عفان باندی په جماعت
کی تيرسوم اوسلام می پرواچوی خوجواب يې رانه کی نوعمر رضی الله عنه په عثمان رضی الله عنه پسی يو
سړی واستوی نورالی نوورته يې وويل چی څه شی منع کړی ته چی دده سلام دی وانه
خستی؟ نوعثمان رضی الله عنه وويل چی ماخو داسی نه دی کړی. نوسعد وويل چی ماورته وويل
چی هم داسی دی کړی دی، نوهغه هم قسم واخستی اوماهم قسم واخستی. نودی وايي چی
بيا وروسته عثمان ته ورپه ياد سوه نوبيايې وويل چی هو! داسی سوی دی، اواستغفار يې
وکی الله ته، اوبيايې ماته وويل چی ته په ماباندی تيرسوی اومادځان سره يوه کلمه اړوله
چی دنبی عليه السلام څخه می اوريدلی وه، اوزمادی قسم وی په الله جل جلاله باندی کله چی زه دغه
کلمه ووايم اورايادسی يې کم نوزماپه سترګو باندی پردی راکښته سی اوزماپه زړه باندی هم
پردی راکښته سی. نوسعد وايي چی زه تاسی ته خبر درکوم چی اول دعاموږ ته رسول الله
ﷺ وښووله چی يواعرابی رالی نونبی عليه السلام دهغه سره روان سو اوزه ورپسی وم نوما وويله
چی نبی عليه السلام به شاته وګوری نوزه به ورڅخه دهغه دعا پوښتنه وکړم نودا اعرابی زما څخه
مخکی سو نوما پښه کلکه ووهل نونبی عليه السلام مخ مبارك راواړوی اووی وويل چی څوك دی
نوما ورته وويل چی زه يم، نوماورته وويل چی هغه دعاتاسی موږ ته ذکرنه کی نوبيايې
وفرمايل چی، هو هغه دعا ديونس عليه السلام وه چی دماهی په خيټی کی يې کړی وو: لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ نوپه دی سره چی هرمومن دعاوکی نوهغه به خامخا قبليږی.
راوی ددی ترمذی دی اونسايي دحديث دابراهيم بن محمدبن سعدڅخه هم په دی الفاظوسره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضیلت دیونس علیه السلام

الله جل جلاله فرمایلی دی: وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ، (سورة الصافات\۱۳۹) اوددی ذکر کړی دی الله جل جلاله په هغو انبیاووکی کم چی په دی دوو سورتونوکی ذکرسوی دی (سورة الانعام، سورة النساء)، امام احمد نقل کوی دوکیع څخه دی دسفیان څخه دی دالاعمش څخه دی دابی وائل څخه دی دعبدالله څخه دی وایی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی: نه دی پکار یو بنده ته داچی وایی چی زه ښه یم دیونس بن متی څخه.

دارنګه روایت داسی بخاری هم ذکرکړی دی دحدیث دسفیان الثوری څخه. اوامام بخاری ویلی دی په نقل کولوسره دحفص بن عمر څخه دی نقل کوی دشعبه بن قتاده څخه دی دابی العالیه څخه دی دابن عباس څخه دی دنبی علیه السلام څخه چی فرمایلی دی: نه دی پکار یوسړی ته چی هغه دی ووایی چی زه ښه یم دیونس علیه السلام څخه، اودده نسب یې بیا بیان کړی دی.

اوراوی ددی احمد هم دی اومسلم هم دی اوابو داود هم دی دحدیث دشعبه څخه. اودارنګه روایت ذکرکړی دی احمد په نقل کولو سره دعفان څخه دی دحماد بن سلمه څخه دی دعلی بن ابی زیدڅخه دی دیونس بن مهران څخه اودی دابن عباس څخه چی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی: نه دی پکار یوه سړی لره داچی هغه ووایی چی زه ښه یم دیونس بن متٰی څخه. اوپه بخاری کی اوپه مسلم کی دحدیث دعبدالله بن الفضل څخه روایت کوی چی ده نقل کړی دی دعبدالرحمٰن بن هرمز الاعرج څخه دی دابی هریره څخه په قصه دهغه مسلمان کی چی یهودی ته یې څاپیړه ورکړی وه په دغه وخت کی کله چی ده وویل: نه دی هغه چی په ټول عالم کی ښه دی مګر موسٰی علیه السلام.

امام بخاری ددی روایت په آخرکی ویلی دی: اوزه نه وایم چی یوسړی هم دیونس بن متٰی څخه ښه دی. یعنی نه دی پکار چاته هم چی ځان ته ښه ووایی پر یونس بن متٰی علیه السلام باندی. اوپه بل قول کی: نه دی پکار چاته هم چی ما ښه کی پریونس بن متٰی باندی، لکه څه رنګه چی په بعضو احادیثوکی ذکرسوی دی: تاسی مامه ښه کوی پریونس بن متٰی باندی. اودا دوجی دعاجزی څخه دی چی ځان ته پر بل باندی فضیلت نه ورکوی.

قصه دموسٰی علیه السلام

داموسٰی بن عمران بن قاهث بن عازر بن لاوی بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم علیه السلام دی الله جل جلاله فرمایلی دی: وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا (۵۱) وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا (۵۲) وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا (سورة مریم ۵۱\۵۳)

اودارنګه رب العزت په قرآن کریم کی په مختلفو ځایونو کی دی ذکر کړیدی. اودده قصه یې په بی شمارو ځایونوکی ذکرکړی ده. اوپر دی باندی موږ تفصیلی بحث کړی دی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفسیرونو کی. اودلته ورڅخه مختصر غوندی بحث ذکرکوو اوهغه احادیث چی نقل سوی دی دده په باره کی اونور اثار اواسرائیلی خبری هم. الله ﷻ فرمایلی دی: طسٓمٓ (۱) تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (۲) نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ذکرکوی الله ﷻ اول مختصره قصه اوبیاییې اوږدوی، نوذکر کړی دی خپل نبی ته چی ده ته خبرورکول کیږی په باره دموسٰی ﷺ اوفرعون کی یعنی په صدق سره هغه ته چی ده ته غوږ ایږدی اوددی مشاهده کوی: إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا، یعنی جباریت اوظلم اوزیاتی یې وکی په مځکه کی، اواعراض یې وکی دطاعت دخپل رب څخه. اوخلګ یې ډلی ډلی واړول، چی څه ډلی به کمزوری وی چی هغه بنی اسرائیل دی چی دیعقوب ﷺ اولاد دی، اودوی ښه خلګ دمزکی وه. اوظلم یې هم په دوی باندی مسلط کی چی بچیان یې ورلره حلالول چی ډیر بیغیرته کاردی: يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ اوده دا کار ددی وجی څخه شروع کړی وو چی په دی بنی اسرائیلوکی یوه خبره ډیره مشهوره وه هغه داچی ابراهیم ﷺ کله په مصر باندی تیریدی نوهغه ظالم بادشاه دساره عزت پایمال کوی نوپه دغه وخت کی ابراهیم ﷺ ویلی وه چی په بنی اسرائیلو کی به یوسړی پیداکیږی چی دهغه په لاس باندی به الله ﷻ دمصر بادشاه ته شکست ورکوی اوبادشاهی به ورلره ختموی. نوداخبره قبطیانوپه خپل مینځ کی وکړه، نوفرعون لعین ته داخبره ورسیده نودا خبره ده خپلو مشرانو چی دده سره په دربار کی ناست وه هغوی ته یې وکړه نودهغه څخه وروسته یې داکار شروع کی، ددی بیری څخه چی په بنی اسرائیلوکی داماشوم پیدانه سی اوپر دوی باندی غالب نه سی. خو دقدرت دفیصلو څخه خلاصیدل نسته.
اوذکر کړی دی السدی دابی صالح څخه اودابی مالك څخه چی دوی یې نقل کوی دابن عباس څخه اودی دمره څخه اودی دابن مسعود څخه اوداسی دڅه صحابه وو څخه: چی فرعون په خوب کی ولیده چی دبیت المقدس لخوا څخه اور راروان وو اودده مانی یې وسوزله اوټول قبطیان یې هم تباه کړه اوبنی اسرائیلو ته یې هیڅ ضرر ورنه کی، نوکله چی دی راولاړیدی نوپه بیره سو ددی خوب څخه، نوفال والا اوجادوګران ټول یې راټول کړه، او ددی خبری پوښتنه یې ورڅخه وکړه، نودوی ورته وویل چی داماشوم به پیداکیږی په دی بنی اسرائیلوکی اودده په لاس باندی به ستاهلاکت وی، نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی: وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ اودوی بنی اسرائیل وه: وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ یعنی هغه خلګ چی دوی ته به دمصر ملك ورکول کیږی اوبادشاهی به دوی ته پاته کیږی: وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ یعنی هغه کمزری به طاقتور کی اوطاقتور به کمزوری کی اوداټول هرڅه دبنی اسرائیل دپاره ذکرسوی وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا، (سورة الاعراف \ ۱۳۷) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۵۷) وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ (۵۸) كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ (سورة الشعراء ۵۷\ ۵۹) اوددی تفصیل به په خپل ځای کی راسی ان شاء الله. مقصودی خبره دا ده چی فرعون خپل مکمل کوشش وکی چی موسٰی پیدانه سی اودده دپاره یې ډلی جوړی کړی چی په بنی اسرائیل باندی ګرځی اودښځو حملونه دی ګوری چی کله یې زیږوی، اوپه کم وخت کی به چی پیدا کیدی نوپه هغه وخت کی به یې وژی.

اوپه نزد داهل کتابو باندی: چی ده به امر کوی په وژلو دځوانانو باندی ددی دپاره چی دده داقوم پر دوی باندی غالب نه سی، اوپه دی خبری کی نظردی اوشبهه ده، بلکی باطله ده، بلکی ده به امرکوی په مړکولو دماشومانو باندی وروسته دپیدائش دموسٰی ؑ څخه.

لکه څه رنګه چی رب العزت فرمایلی دی: فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ، نوددی وجی څخه بنی اسرائیل والا موسٰی ؑ ته وویل: أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا (سورة الاعراف \ ۱۲۹) نو پس صحیح خبره داده چی فرعون اول دځوانانو دقتلولو امرکړی وو اوبیا وروسته دموسٰی دپیدا کیدو دبیری څخه یې ماشومان مړه کول، خوبیاهم قدرت ورته داخبره کړیده اودابه پرراځی سره ددی چی دی هره حربه استعمالوی خودهغه ذات څخه تیښته نسته. اوقدرت دی فرعون ته دا وایی چی دهغه ماشوم چی دده په وجه نوربی شماره ماشومان ووژل سوه ددی ماشوم تربیه نه کیږی مګر همداستا په کورکی به کیږی اودابه نه غټیږی مګر همداستا په ډوډی باندی به غټیږی او ستاپه روزی باندی به غټیږی اوبیابه ستاهلاکت هم دده په لاس باندی وی دوجی دمخالفت دهغه څخه چی تاته یې دی بیانوی دښکاره حق څخه، اوهغه ذات قوی ذات دی اوداسی ذات دی چی رجوع نه وی مګرهم ده ته وی. اوداسی یوبل دمفسرینو څخه داویلی دی: چی قبطیانو شکایت وکی فرعون ته دکمی دبنی اسرائیلو ولی چی دوی کم سی نوهغه کارونه چی دوی کوله نوهغه به بیا مجبوراً قبطیانو کوله. نوفرعون اعلان وکی چی یوکال دی ماشومان نه وژل کیږی اوپه بل کال باندی دی وژل کیږی نوپه هغه کال باندی چی معافی وه نوپه هغه کال باندی هارون ؑ پیدا سوی وو اوپه هغه کال باندی چی قتل وو نوموسٰی ؑ پیداسوی وو نوکله چی مور دده حمل واخستی نوځومره به چی داحمل زیږیدوته نژدی کیدی نودومره به داحمل تنګیدی یعنی چاته به پته نه لګیدله چی ددی حمل دی، نوکله

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې چې دی وزیرړوی نوالهام ورته وسو چې ده ته تابوت جوړکی، نوتابوت یې ورلره جوړکی اوپه هغه کی یې کښېښووی اوپه سمندرکی یې پرېښووی، اودرسی سرېې دځان خوا ته ونیوی، نوکله به چې دوی ولاړه نوبیابه یې راوایستی. (۱)
الله ﷻ فرمایلی دی: وَأَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّ مُوسَى أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (٧) فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ (٨) وَقَالَتِ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ قُرَّةُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ، (سورة القصص ۹\۷) داوحی دالهام وی لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ (٦٨) ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (سورة النحل ۲۸\ ۲۹) اودا وحی دنبوت نه دی لکه څه رنګه چې بعضو ویلی دی لکه ابن حزم سو اوداسی نور، بلکی صحیح مخکنی قول دی کم چې ددی څخه مخکی ذکرسو، داقول دابو الحسن الاشعری دی.
السهیلی ویلی دی: چې دموسیٰ دمور نوم (ایارخا) وه اوویل سوی دی چې (ایاذخت) وه مقصود دادی چې دی ته دالار ښوونه سوی وه، اودې ته داوویل سوه چې خفه کیږه مه اومه غم کوه، ولی چې دی ولاړسی نوالله ﷻ یې تاته راوپس کوی، اوالله به دی نبی ګرزوی چې دالله ﷻ کلمه به لوړوی په دنیاکی، او وه داچې څه امر به ورته کیدی نوهغه به یې پوره کوی. نویوه ورځ دی داموسیٰ ﷺ په دی سمندرکی یوې خواته کښېښووی اودی ورڅخه هیرسو چې داوتړی دی روان سو په دریاءِ نیل کی تردی چې دفرعون پرکورباندی هم تیرسو فَالْتَقَطَهُ الُ فِرْعَوْنَ، الله ﷻ فرمایلی دی: لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا، بعضو ویلی دی چې دالام دتعقیب دی، یعنی دافرعون راولاړیدی داغستو دپاره چې دی دده دپاره دغم اودخفګان سبب جوړسی: إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ داوزیر دفرعون وو (وَجُنُودَهُمَا) یعنی تابعداران دده (كَانُوا خَطِئِينَ) یعنی دوی وه په خلاف دصحیح لاری نودوی مستحق سوه ددی عذاب اودتاوان.
مفسرینو داسی ذکرکړی دی چې یوی مینځی دی پیداکی په اوبوکی چې په تابوت کی بند وو، نودوی داخلاص کی تردی چې دایې دفرعون دښځی خواته کښېښووی چې (آسیه) وه دالوردمزاحم بن عبیدبن الریان وه هغه چې دیوسف ﷺ په دورکی دمصرفرعون وو. اوویل سوی دی چې دا دبنی اسرائیلو څخه وه چې په نسب دموسیٰ ﷺ کی شریکه وه. اوددی مدحه به په قصه دمریم ﷺ کی راسی. اودا دواړی به دقیامت په ورځ دنبی ﷺ ښځی وی.

(۱). تاریخ الطبری (۱\ ۲۳۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې دې داتابوت خلاص کې نو دموسیٰ ؑ په مخ کې یې دنبوت نور ولیدی، اوددی ډیر خوښ سو نوفرعون ته یې وویل چې دابه زموږ دسترګو یخ والی سی یعنی موږ به یې ځان ته زوی کو کیدی سی چې موږته یې څه نفعه اوفائده راورسیږی، هرڅه چې دی آسیه ته فائده ورځخه ورسیده هغه داچې په دنیا کې یې ایمان پر راوړی اوپه آخرت کې به جنت ددی مقام وی اودنبی ؑ بی بی به هم وی (وَهُمْ لاَ یَشْعَرُوْنَ) اودوی ته داعلم نه وو چې الله ﷻ به ددی ماشوم په لاس باندی کمی کارنامې کوی.

دارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۰) وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۱۱) وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ (۱۲) فَرَدَدْنَاهُ إِلَى أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (سورة القصص ۱۰\۱۳) ابن عباس اوعکرمه اوالضحاك اوقتاده اومجاهد اوابو عبیده اوسعید بن جبیر اوداسی نورو ویلی دی چې: دده دمور ددنیا دنورو امورو څخه بالکل ذهن پرې سوی وو مګر هم دی موسیٰ ته: إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ، یعنی داورتله اوپه ښکاره طور سره یې ورڅخه دا ماشوم غوښتی: لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا، که چیری موږ ددې زړه نه وای مضبوط کړی اودې ته موصبرنه وای ورکړی: لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۰) وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ، اودا ددې مشره لور وه (قُصِّيهِ) یعنی ورپسی سه اوماته یې خبر راوړه: فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُون، اوداپه دی طور سره چې کله موسیٰ ؑ ددوی په کورکی تم سو اوپاته سو نودوی داکوشش کوی چې ده ته هرهغه غذا ورکی چې دی یې خوری خوده هیڅ نه خوړله نوبیایې دی بازار ته وایستی چې وګوری چې دی دچا تی روی نو دهیڅ چاتی یې نه رودی. لکه څه رنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ نوپه دغه وخت‌کی دخورسترګی پرده باندی ولګیدلی نودوی ته یې وویل چې یوکور والا درته وښیم چې هغه ته یې ویسی، نودې چې کله داخبره وکړه نودوی ورته مخامخ سوه اوورته یې وویل چې څه شی مجبوره کړی یې په دی باندی چې ته پرده باندی دومره شفقت کوی اوموږته لارښونه کوی نودې ورته په جواب کی وویل چې ددې دپاره چې بادشاه خوشحاله سی نودوی روان سوه ددی موسیٰ ؑ مور خواته په داسی حال کی چې دوی ته داپته نه وه چې دایې مورده نوکله یې چې دې ته ورکی نوددی څخه یې شیدی رودلی، نودوی ټول خوشحاله سوه، اویوزیری ورکونکی رالی آسیی یې ته اودا خوشخبری یې ورکړه، نودده مور یې راوغوښته خپل محل ته اوورته یې وویل چې ددی ماشوم دلته حفاظت کوه نودی انکاروکی اووی ویل چې دازما سره ولیږه زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته زه به یې هلته ښه پرورش وکم، نوبیرته یې دځان سره راوستی کورته، اودی آسیې ورلره تنخوا اوکپړی اوداسی نور سامانونه مقرر کړه دهری میاشتی دپاره. الله ﷻ فرمایلی دی: فَرَدَدْنَاهُ إِلَى أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ، یعنی څه رنګه چی موورسره وعده کړی وه دبیرته راتلو دې ته نوهغه شان وعده موپوره کړه ورلره، اوداښکاره دلیل دی په زیری درسالت دده باندی: وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ، اودابل احسان دی دالله ﷻ دخوا څخه په موسٰی ؑ باندی اودده په مورباندی. لکه څه رنګه چی یې فرمایلی دی: وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى (۳۷) إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّكَ مَا يُوحَى (۳۸) أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي، یعنی دا احسان دی چی چابه ده ته کتله نو ورسره به یې محبت کوی اوهرچاته ګران وو: وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي، قتاده اوداسی نورو ویلی دی: یعنی ته ښه خوراك کوی اوښه کپړی اچوی اوښه اوسیږی داهرڅه زمادخوا څخه دی ولی چی مور تاته په تقدیر کی غټ کار درسپارلی دی چی هغه دبل په تقدیر کی نسته: إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَى أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا، ددی فتنی احادیث به په خپل ځای کی بیانوو. کله چی الله ﷻ په ده باندی خپل احسان ذکرکی نواوس بیان دده دبلوغت اولویې والی کوی، اوداهغه عمروی چی په دی کی انسان برابرسی دجسم دلحاظ څخه هم اودعقل لحاظ څخه هم، او اکثرو ویلی دی چی داعمر د(۴۰) کالو دی، ورکی الله ﷻ ده ته حکمت اوعلم، اونبوت او رسالت هغه چی ورته دمخکی څخه زیری ورکول سوی وو. اوبیایې شروع وکړه په بیان دسبب دوتلو دده دمصر څخه اوسبب دتلو مدین ته. الله ﷻ فرمایلی دی: وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا ابن عباس اوسعید بن جبیر اوعکرمه اوقتاده اوالسدی ویلی دی: دا وخت دنیمی ورځی وو یعنی نیمه ورځ تیره سوی وه، اوداابن څخه روایت دی چی: داوخت ددوو ماسخوتنو په مینځ کی وو، فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ یعنی یوبل یې وهل (هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ) یعنی اسرائیلی وو (وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ) اودابل قبطی وو: فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ او وو دموسٰی ؑ ډیررعب ولی چی دی متبنی زوی وو دفرعون، او وو دبنی اسرائیلو دپاره یوقسم عزت ولی چی اسرائیلی دده په کورکی لوی سوی وو اوددوی سرونه دده په وجه لوړی سوی وه، نوکله چی دی اسرائیلی ددی موسٰی ؑ څخه مدد وغوښتی نو موسٰی ؑ دی قبطی ته مخ راواړوی (فَوَكَزَهُ) مجاهد ویلی دی چی په دی مټ دلاس یې یو ګزار ورکی، اوقتاده ویلی دی، په هغه امسایې ګزار ورکی کمه چی ورسره په لاس کی وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فَقَضٰی عَلَیْهِ) نومړسو ددی دوجی، او وو دغه قبطی کافر اومشرك په الله ﷻ باندی، او موسٰی دده دقتل اراده نه وه کړی بلکی دده دوهلو اراده يې وه، اوده ته يې زورنه ورکول په دی وهلو باندی. اوسره ددی يې داویله چی: قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ.

الله ﷻ فرمایلی دی: فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ (١٨) فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ (١٩) وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ (٢٠) فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ، (سورة القصص ١٨\٢١) خبر ورکوی الله ﷻ چی موسٰیؑ په مصر کی نور بیریدونکی سو دفرعون څخه اودهغه دلښکر څخه دوجی ددی څخه چی هغه ته خبرونه رسیږی ددی خبری چی داقتل ماکړی دی، نوددوی به هغه ګمان وی چی دوی مضبوط سوه دغه ګمان به يې پوخ سی اوقتل عام به شروع کړی نوددی وجی څخه په بیری سره به ګرځیدی په مصرکی نوپه دغه دوران کی دغه اسرائیلی چی موسٰی ؑ ورلره مدد کړی وو ده وریسی بیااواز وکی دمدد دپاره، نوموسٰی ؑ وترټی په دی جګړو باندی اوورته يې وویل (اِنَّكَ لَغَوِیٌّ مُبِیْنٌ) نوبیا چی اراده وکړه موسٰی ؑ ددی قبطی دوهلو اودی قبطی ته چی يې مخ ورواړوی: قَالَ يَا مُوسٰى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ

بعضو داویلی دی چی دا داسرائیلی قول دی چی داخبريې ورکی دهغه کار چی پرون سوی وو، اوداموسٰی ؑ چی څنګه په دی قبطی پسی راروان سو نودی اسرائیلی داګمان وکی چی دی په ده سی راروان دی نوددی وجی څخه يې داوویل، ولی چی ددې څخه يې مخکی ترټلی وو په دی قول سره (اِنَّكَ لَغَوِیٌّ مُبِیْنٌ) نوده وویل موسٰی ؑ ته هغه څه چی يې ورته وویل، اوخبره يې ورته ښکاره کړه هغه چی څه پرون سوی وه. نوداقبطی ولاړی اوفرعون ته يې خبرورکی په باره دموسٰی ؑ کی چی ده هغه قتل کړی دی اوداکلام اکثرو نه دی ذکر کړی. اودا احتمال هم لری چی داقائل قبطی وی، اوکله چی ده ولیدی چی موسٰی ؑ دده خواته مخ ته راځی نوده دمخکنیو خبرو څخه اوددی حالاتو څخه اندازه واخسته چی هغه پرونی قتل ده کړی دی. خومقصودی خبره داده چی فرعون ته خبره ورسیده چی موسٰی قاتل دی دهغه پرونی سړی نودی فرعون په موسٰی ؑ پسی څه کسان ولیږل چی دی راولی دربار ته نوددی کسانو څخه یوبل سړی دی موسٰی ؑ ته مخکی سو: وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعٰى، اودايې ورته وویل: قَالَ يَا مُوسٰى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مِنَ النَّاصِحِينَ، یعنی په هغه څه کی چی زه یې درته وایم. الله ﷻ فرمایلی دی: فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ، یعنی ووتی دمصر څخه په تیزی سره چی نه ورته لاره معلومه وه اونه یې څه ځای پیژندی، اودایې ویله: فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۱) وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ (۲۲) وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ (۲۳) فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ (سورة القصص ۲۱\۲۴) په دی ځای کی خبر ورکوی الله ﷻ دوتلو دده دمصر څخه په بیری سره چی چیری کم سړی یې دفرعون دقوم څخه ګیرنه کی، اوده ته داپته نه وه چی کم خواته روان دی، اودا ددی وجی څخه چی دی مخکی دمصر څخه کله بهرنه وو وتلی: وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ یعنی متوجه سو دمدین خواته: قَالَ عَسٰى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ یعنی امیددی چی دالاره رسیدلی وی منزل مقصود ته: وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ، اوداوو یوڅاه چی دوی به اوبه ورڅخه چښلی، اودامدین هغه کلی وو چی الله ﷻ په کی اصحاب الایکه هلاك کړی وه، چی دشعیب علیه السلام قوم دی، او وو ددوی هلاکت دموسٰی علیه السلام دراتګ څخه مخکی په یوقول دعلماوو سره. اوکله چی دی رالی ددی اوبو خوا ته: وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ، یعنی خپل پسونه به یې ورڅخه لیری کول ددی وجی څخه چی ددا نوروپه پسوکی ګډ‌نه سی اوپه نزد داهل کتابو باندی داوی لوڼی دشعیب علیه السلام، اوداخبره ددوی هم غلطه ده، اواحتمال هم لری چی وی، خوپه دغه ځای کی دوې وی، اوجمع ددی دواړو په مینځ کی مانع نه ده، مګر ظاهره داده چی ددی دوو څخه ماسوا نورنه وه په دغه ځای کی: قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ یعنی موږ قدرت نه لرو په چښلو داوباندی وروسته دتیریدلو ددی خلګو څخه دوجی دکمزوری زموږ څخه. اوکله چی دوی خپل پسونه اوبزی اوبه کړی نودهغه څخه چی کمی زیاتی اوبه پاته وی په هغه باندی موږ خپل پسونه اوبه کوو، اودی خلګوبه چی کله اوبه وچښلی اوخپل پسونه به یې اوبه کړل نوپرهغه څاه باندی به یې ډبره کښیښوله چی چابه نسوای لیری کولی، نوپه دغه ورځ باندی موسٰی علیه السلام لوړه کړه دغه ډبره په یواځی باندی اودوی ته یې اوبه ورکړی او ددوی پسونه یې هم اوبه کړه، اوبیایې دغه ډبره دوباره پردغه څاه باندی کښیښووله اوراله اودیوې درختی لاندی سایې ته کښیناسته امیر المؤمنین وایی چی داډبره به دلسو کسانو څخه کمو کسانو نسوای لوړولی. بیادوی راله دیوې درختی سایې ته چی درخته دکیکروه، او روایت کړی دی ابن جریر دابن مسعود څخه چی ده ولیدل دغه درخته چی ښوریدله او

(c) ketabton.com: The Digital Library

شنه وه: فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ دی وایی دغو ښځوته.

الله ﷻ فرمایلی دی: فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۵) قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ (۲۶) قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِندِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللهُ مِنَ الصَّالِحِينَ (۲۷) قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ (سورة القصص ۲۷\۲۵) کله چي کښېنستی موسیٰ ﷺ ددغه درختی سایې ته اودایې وویل: فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ، نودی انجونو داخبره دده اوریدلی وه، نودی دواړو خپل پلار ته داخبره وکړه نویوې ته امروکی پلار یې چي ورسی اودغه سړی راولی: فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ، یعنی تګ دازادو به یې کوی یعنی په پخوا زمانی کی به دمینځو اودازادو ښځو په تګ اوپه لباس کی فرق وو: قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا داخبره یې ورته ځکه ښکاره وکړه چي په زړه کی یې څه شك رانه سی، اودایې دپوره والی دحیا نښه وه اوذهانت نښه یې وه: فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ یعنی دخپل واقعی څخه یې خبرکی (قَالَ) یعنی دغه بوډا شعیب ﷺ ورڅخه مراد دی: لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ یعنی ته وتلی یې دهغو دسلطنت څخه اودهغو ددولت څخه اوپه دی کی اختلاف دی چي داڅوك وو؟ بعضی وایی چي داشعیب ﷺ وو اودی دخپل قوم دهلاکت څخه وروسته ډیره موده پاته سویدی. اوداقول مشهور دی اواصح دی اوپه دی باندی قول کړی دی حسن بصری اومالك بن انس. اوبعضو داویلی دی چي داشعیب وو خوشعیب ﷺ نه وو بلکی دی ددی اوبو مشر وو اوبعضو داویلی دی چي دایوسړی وو چي یثرون نوم یې وو. اوپه نزد داهل کتابو باندی داعالم دمدین وو اومشر ددوی وو، کله چي دی موسیٰ ﷺ خپل قصه دی شعیب ﷺ ته وکړه نوشعیب ﷺ ورته دنجات پیدا کولو زیری ورکی، نوپه دغه وخت کی ورته دده یوی لور وویل (يَاأَبَتِ اسْتَئْجِرْهُ) یعنی دخپلو پسو اوبزو دپاره، اوبیایې ورته دده مدحه وکړه چي داډیر قوی دی اوامانت ګردی، نوپلار ورڅخه پوښتنه وکړه چي تاته څه رنګه پته ولګیده چي دی طاقتور دی؟ نودې ورته وویل چي ده په یواځی هغه ډبره لوړه کړه چي هغه ډبره نسی لوړولی مګرلس کسان، اوامین په دی دی، چي زه کله دده سره راروانوم نوزه دده څخه مخکی سوم، نوده راته وویل چي زما څخه شاته سه، که ما لاره غلطه کړه نوماته مخکی ته کانړی وله نوماته به علم وسی دلاری. ابن مسعود وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دری کسان ډیر هوښیاران دی: یوصاحب دیوسف ؑ کله یې چی خپل ښځی ته وویل (اَکْرِمِیْ مَثْوٰهُ) اوصاحب دموسٰی ؑ کله یې چی وویل: يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ، اوابوبکر کله یې چی خلیفه مقرروی عمر بن الخطاب: قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِندِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللهُ مِنَ الصَّالِحِينَ، اوپه دی سره استدلال نیولی دی یوجماعت داصحابو دابی حنیفه څخه، په صحت ددی باندی چی په بیعه کی دوه شیان وی اوپه دواړو کی یوخوښ کړی اووایې خلی داجائز ده اوداسی نور اقوال یې هم سته، داپه دی قول سره: إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ، په دی استدلال کی نظردی، ولی چی دامراوضه ده اوهغه معاقده ده. اوبیا الله ﷻ فرمایلی دی: ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ، ویل سوی دی چی موسٰیؑ خپل خسرته داوویل چی، خبره به ستا دقول موافق وی چی کم ماتیر کړه په دی کلونو کی یعنی یا اووه کاله یالس کاله نودابه زماخوښه وی، اوالله ﷻ زموږ په وینا باندی شاهد دی اوهغه وکیل دی پر موږ باندی، اوسره ددی موسٰی ؑ کم تیر نکړه بلکی هم هغه لس کاله یې تیرکړه. امام بخاری ویلی دی په نقل کولو سره دمحمد بن عبد الرحمٰن څخه دی دسعید بن سلیمان څخه دی دمروان بن شجاع څخه دی دسالم بن الافطس څخه دی دسعید بن جبیر څخه، دی وایی چی زما څخه پوښتته وکړه یویهودی داهل الحیره چی: موسٰی ؑ کمه نیټه پوره کړی وه؟ نوما ورته وویل چی ماته پته نسته تردی چی زه ورسم دعربو علماوو ته اودهغوی څخه پوښتنه وکړم، نوما پوښتنه وکړه دابن عباس ؓ څخه نو ویې ویل چی: هغه ډیره اوښه یعنی لس کاله. ولی چی دالله ﷻ رسولان چی کله خبره وکی نوهغه بیاپوره کوی (۱) په دی حدیث باندی یواځی والی کړی دی بخاری په دی اعتبار سره، اودارنګه ددی روایت کړی دی النسایې په حدیث دفنونو کی.

اودارنګه ددی روایت نقل کړی دی سنید دحجاج څخه دی دابن جریج څخه دی دمجاهد څخه: چی رسول الله ﷺ پوښتنه وکړه دجبرایل څخه اوجبرایل پوښتنه وکړه داسرافیل څخه اواسرافیل پوښتنه وکړه دالله ﷻ څخه: نوجواب یې ورکی چی هغه ډیر وفادار وخت یې ورسره تیرکړی دی، اوهمداسی بل روایت نقل کړی دی ابن ابی حاتم اوالبزار دحدیث دعوید بن ابی عمران الجونی څخه اودی ضعیف دی، ده نقل کړی دخپل پلار څخه ده نقل کړی دی دعبدالله بن الصامت څخه ده دابی ذر څخه، چی درسول الله ﷺ څخه پوښتنه وسوه چی موسٰی ؑ کمه نیټه دشعیب ؑ تیره کړی وه؟ نونبی ؑ وفرمایل چی هغه ډیره

(۱). صحیح البخاری، کتاب الشهادات، باب من امر بانجاز الوعد ۵\۱۲۸۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او وفاداره نیته. اوویل سوی دی چی چابه ورځخه پوښتنه وکړه چی دکمی یوه سره یې واده کړی وو، نوویې فرمایل چی دکشری سره.
اودارنګه ددې روایت ذکرکړی دی ابن ابی حاتم اوالبزار دطریقی دعبدالله بن لهیعه ځخه چی دی نقل کوی دحارث بن یزیدالحضرمی ځخه دی دعلی بن رباح ځخه دی دعتبه بن الندر ځخه چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی، چی موسیٰ عليه السلام ځان په کرایه ورکی دپاره دحفاظت دعفت اودپاره دډوډی. نوکله یې چی پوره کړه نیته وویل سوه چی کمه نیته یې پوره کړی وه نونبی عليه السلام وفرمایل چی هغه ډیره وفاداره نوکله چی دی دشعیب عليه السلام ځخه جلا کیدی نودی ښځی ورته وویل چی ددې پلاره ځخه حیوانان وغواړی ددی دپاره چی خپله ورځی په تیروی، نودوی ته یې ورکړه دټولو حیوانانو ځخه یو یورنګ په دغه کال باندی او وه دده پسونه اوبزې توری ښائسته.
دارنګه روایت نقل دی دابن جریر ځخه په نقل کولو سره دمحمد بن المثنیٰ ځخه دی دمعاذ بن هشام ځخه دی دابی ځخه دی دقتاده ځخه دی دانس بن مالك ځخه دی وایی چی: کله چی نیته دموسیٰ عليه السلام پوره سوه نودوی طلب وکی دشعیب عليه السلام ځخه چی ده ته به ورکوی په دی کال باندی دهغه پسه بچیان چی ددغه رنګ ځخه یې رنګ بدل وی، نوشعیب عليه السلام ورسره داخبره ومنله، نوموسیٰ عليه السلام په اوبوکی دی پسوته رسی ورواچوله نودا پسونه وبیریدل نودټولو بچیان په برګ رنګ کی پیداسوه مګر دیوه پسه، نوددی ټولو بچیان یې دځان سره وی وړل. دا اسناد ښه دی ولی چی ددی سړی ټول ثقه دی، والله اعلم.
اومخکی ذکرسو چی دیعقوب عليه السلام ماما چی لابان وو دی یعقوب عليه السلام ته یې وعده کړی وو هرهغه پسه چی په برګ رنګ کی وو. نوهغه هم داکار کړی وو کم چی موسیٰ عليه السلام وکی.
الله جل جلاله فرمایلی دی: فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (۲۹) فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۳۰) وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ (۳۱) اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ، (سورة القصص ۲۹\ ۳۲) مخکی دابیان سوه چی موسی عليه السلام خپله وعده اونیته پوره کړی وه، کم چی ددی قول ځخه معلومیږی: فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ، دمجاهدځخه نقل دی چی ده لس کاله تیرکړی وه وروسته ددی ځخه دی بیا ولاړی، اوداقول (وَسَارَ بِأَهْلِهِ) یعنی دخپل خسر لخوا هغه په دی ارادی باندی چی ووینی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخپل اهل سره په پټه طریقه، اودده سره خپل حیوانان هم وه. دوی وایی چې په دوی باندی شپه راله اوددوی څخه لاره غلطه سوه نواخته سوه چې دشمع څخه به یې کار اخستی نو هغه هم کارنه کوی، نوپه دی حال کی ده ولیدی یواور چې شغلی یې وهلی دطور خوا ته او دا دمغرب خوا ته یوغروو دده دراسته لاس څخه: قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا، اوداپته نسته چې دا دده څخه ماسوا بل چا ولیدی اوکه صرف ده ته ښکاره سوی وو، ولی چې دا اور په حقیقت کی نور وو اودده کتل هرچاته نه دی میسر: لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ، یعنی ددی خوا څخه به ماته داعلم وسی چې لاره کمی خواته ده: أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ نوددی څخه داپته لګیږی چې ددوی څخه لاره غلطه سوی وه په داسی شپه کی چې تیاره هم وه او یخ هم وو، دده قول دده څخه چې په بل سورة ذکردی: وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى (٩) إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى، نوداهم په دی باندی دلالت کوی چې ددوی څخه لاره غلطه سوی وه اوپه دغه شپه تیاره هم وه. اودا ټول یې په سورة النمل کی راټول کړی دی په دی قول کی: إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ، اوده راوړی ددی ځای څخه خبرکم خبر یې چې راوړی اوهدایت یې پیداکی اوکم هدایت اونوریې دهغه ځای څخه حاصل کی اوکم نور؟ الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اوپه سورة النمل کی یې ویلی دی: فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، یعنی پاکی ده دهغه ذات دپاره چې هغه څه غواړی هغه کوی اوحکم په هغه څه کوی کم چې غواړی: يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (سورة النمل\٩) دارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (سورة النمل\٩)، فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسٰى (١١) إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (١٢) وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى (١٣) إِنَّنِي أَنَا اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (١٤) إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى (١٥) فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدٰى (سورة طه ١١\١٦) ویلی دی یوه سړی غیر دمفسرینو څخه: کله چې قصد وکی موسٰی عليه السلام دغه اورته نوکله چې وروسیدی، نوویې لیدی چې داشغلی لمبې وهی په درخته دځوزانو کی چې شنه وه، نوددا اور ډیری شغلی وی اودا درخته ډیره شنه وه نودی حیران ورته ودریدی په تعجب کی، اووه دا درخته په یوخوا ددی غره کی، لکه څنګه چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ، او وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسیٰ ﷤ په یووادی کی چی نوم یې طوی وو نودده مخ دقبلی خوا ته وو، اودا درخته دده راسته خوا ته وه، نوالله ﷻ ورته اواز وکی چی چپلکی وکاږه ولی چی دی په مقدس مقام دطویٰ کی ولاړ وو. اوبیا ورته الله ﷻ خطاب وکی په دی قول سره: إِنِّي أَنَا اللهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ، إِنَّنِي أَنَا اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي، یعنی زه خالق اورب دټول عالم یم، هغه رب چی لائق دعبادت ماسوا زما څخه بل څوك نه دی اونه څوك زما څخه ماسوا دعبادت دپاره ټاکل سوی دی، اوبیایې ورته داخبر ورکی چی دا دنیا دپاته کیدو ځای نه دی بلکه دپاته کیدو اودقراری ځای جنت دی هغه قیامت چی دهغه راتګ حق دی: لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى، یعنی جزا ورکول کیږی هرنفس ته دهغه دعمل.

بیا الله ﷻ ورته وفرمایل چی: وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسٰى، یعنی داستاپه لاس کی څه دی: قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرٰى، ده وویل چی زمالکړه ده اوپه دی سره زه خپل پسونه څروم اوپه دی کی زما نوری فائدی هم سته: قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسٰى (۱۹) فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى، اودا یوداسی کاروو چی عادت ددی تقاضانه کوله، اوداپه وینا دهغه ذات سره وسو چی یوشی ته وایی چی سه نوپس وسی. اوپه نزد داهل کتابو باندی ده دالله ﷻ څخه سوال وکی چی ده ته داسی یودلیل اونښه وښایاست چی دی یې اهل مصرته پیش کی په هغه وخت کی چی هغوی دده تکذیب وکی، نوالله ﷻ ده ته وویل چی داستا سره په لاس کی څه دی، نوده ورته وویل چی لکړه ده نورب العزت ورته وفرمایل چی دا وغورزوه نوکله یې چی دا وغورزوله نوددی څخه لوی اژدها جوړسو نوموسیٰ دشا پرخوا وتښتیدی، نوالله ﷻ ورته امروکی چی دا دی ونیسی، نوکله چی ورته ده لاس واچوی نو بیرته لکړه ورڅخه جوړه سوه.

اودارنګه الله ﷻ په بل آیت کی فرمایلی دی: وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ یعنی کله چی ده لکړه وغورزوله نوددی څخه ډیره غټه اژدها جوړه سوه چی زامی یې ښورولی اوپه تیزی سره به ښوریدی، نوکله چی موسیٰ داولیدی نوپه شاه باندی یې منډه کړه، ولی چی دانسان فطرت اوطبیعت ددی څخه بیره کوی نوالله ﷻ ورته خطاب وکی په دی وینا سره: يَا مُوسٰى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ، نوکله چی رالی نوالله ﷻ ورته امروکی: قَالَ خُذْهَا وَلَاتَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولٰى، ویل سوی دی چی دی په ډیرهیبت کی سو، نوده اول دآخری حصی څخه ونیوی اوبیایې دمینځ څخه ونیوی تردی چی ختم سو. اوپه نزد داهل کتابو باندی ترغوړ یې ونیوی، نوکله یې چی ورته لاس کی نوبیرته خپل شکل ته ور واوښتی چی لکړه وه، بیایې ورته امروکی چی خپل لاس په جیب کی دننه کی، اوبیایې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته امروکی چی لاس راوباسه نوگوری چی لاس یې بریښی دسپوږمی په شان، نوددی وجی څخه یې فرمایلی دی: اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ، ویل سوی دی چی ددی معنٰی داسی ده چی کله ته وبیریږی نولاس دی په زړه باندی کښیږده نوتاته به سکون در ورسیږی. داکار که څه هم په هغه پوری خاص دی بیاهم دبرکت دپاره که څوك داکوی نوجائزدی ولی چی په دی کی اقتداء ده په ده پسی، اوپه سورة النمل کی یې فرمایلی دی: وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ یعنی دالاس اولکړه، دوی دواړه ستادپاره مضبوط دلائل دی دی دواړو ته اشاره سویده په دی قول کی هم: فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ، اوسره ددی څخه اوه آیتونه اونښی نوری هم دی. نوداټول (۹) استدلالات سوه هغه چی ذکرسوی دی په دی قول دالله ﷻ کی: وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا (۱۰۱) قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا (سورة الاسراء ۱۰۱\۱۰۲) اوداپه دی قول دالله ﷻ کی په تفصیل سره ذکرسوی دی، اوددی په باره کی به په خپل ځای کی کلام بیانیږی. دلته مقصودی خبره داده چی کله امروکی الله ﷻ موسٰی ؑ دتلو دفرعون خواته نوده وویل: قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (۳۳) وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (۳٤) قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ (سورة القصص ۳۲\۳۳) په دی آیتونو کی رب العزت خبر ورکوی دوینا دموسٰی ؑ هغه کله چی ورته الله ﷻ امر وکی چی فرعون دخواته ورسه، نوده خپل عذربیان کی په دی قول سره: قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (۳۳) وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ، یعنی هغه زماسره مددکونکی وگرزوی اوزما دپاره یې وزیرکی چی زما مدد کوی په اداء کولو درسالت ستاکی، ولی چی هغه زما څخه په خبره بیانولوکی ډیر فصیح دی اوپه تبلیغ کی هم زما څخه ښه دی. نوالله ﷻ ورلره جواب ورکی په دی قول سره: قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ، یعنی تاسی ته به هیڅ تکلیف ونه رسوی دوی په سبب ددلیل زموږ باندی: أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ، اوپه سورة طٰه کی یې ورته ویلی دی: اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى (۲٤) قَالَ رَبِّ اشْرَحْ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي صَدْرِي (۲۵) وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي (۲٦) وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِسَانِي (۲۷) يَفْقَهُوا قَوْلِي، ویل سوی دی: چې دده په ژبه کی فرق وو چې په سبب دهغه سکروټی چې فرعون ورلره په ژبه ایښی وه، په هغه وخت کی کله چې یې دفرعون ږیری ته لاس کی نوهغه ته داپته ولګیده چې دی به هم دده قتل سبب وی نوآسیه ورته وویل چې داماشوم دی نه پوهیږی بیایې ورته مخ ته خرما اوسکروټی کښیښوولی دپاره دامتحان نوچی کله ده خرماته لاس کی نوفرعون دده لاس وراوړدکی سکروټی ده نوهغه ده په ژبه باندی کښیښووله نودهغه سره یې په ژبه کی فرق راغلی وو، نوددی وجی ورته فرعون ویلی دی په هغه وخت کی کله چې ده بیان او تبلیغ کوی دوی ته (ولا یکاد یبین) ولی چې موسٰی عليه السلام به دوی ته دزړه خبره په وضاحت سره نسوای کولی. بیاموسٰی عليه السلام وویل: وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي (۲۹) هَارُونَ أَخِي (۳۰) اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي (۳۱) وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي (۳۲) كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا (۳۳) وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا (۳٤) إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا (۳۵) قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى (سورة طه ۲۹\ ۳٦) الله جل جلاله ورته په جواب کی وویل چې تاته درکول سو هرهغه څه چې تاوغوښتی، اوهارون عليه السلام یې ورسره په طور دامداد یوځای کی چې دده زړه په ډاډه وی. الله جل جلاله فرمایلی دی: وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۰) قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ (۱۱) قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (۱۲) وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ (۱۳) وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (۱٤) قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ (۱۵) فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱٦) أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ (۱۷) قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ (۱۸) وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ، (سورة الشعراء ۱۰\۱۹) تقدیر دکلام داسی دی: نودوی راله اوهغه څه چې امرورته کړی وو رب ددوی چې فرعون ته وایی نوهغه یې هم دی فرعون ته وویل اودا یې ورته هم وویل چې بنی اسرائیل پریږدی چې خپل عبادت وکی اوهرځای چې غواړی نو هم په هغه ځای کی دی دالله جل جلاله عبادت وکی اوداظلم اوستم دی نور نکوی په دوی باندی. نوفرعون تکبر ښکاره کی په خپل نفس کی اوموسٰی عليه السلام ته یې په نظر دسپکاوی باندی وکتل اودایې ورته وویل: قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ یعنی ته هغه سړی نه یې چې موږ په خپل کورکی لوی کړی یې اوتربیه درلره موږ درکړیده؟ اوپه تاباندی موږ احسان وکی څه موده اوتاته مونعمتونه درکړه څه موده؟ اودا دلالت کوی په دی باندی چې داهغه فرعون وو چې په ده پسی یې کسان لیږلی وه اودی ورڅخه تللی وو اوپه نزد داهل کتابو باندی داهغه نه وو بلکه دابل فرعون وو، اوهغه فرعون چې موسٰی ورڅخه تښتیدلی نوهغه فرعون بیامړ سوی وو په منځ دغه وخت کی چې موسٰی په مدین کی وو. اودا قول:

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ یعنی تا ووژی قبطی، اوزموږ څخه وتښتیدی او زموږ دنعمتونو څخه دی غلطه فائده واخیسته: قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ یعنی مخکی دوحی څخه اودرسالت لیدو څخه ماته ماداکار کړی دی. اوبیا فرعون ته په جواب ورکولو اخته سو په مقابل دهغه څه کی چی ده ورته تربیه ورکړه په دی قول سره: وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ، یعنی ته دا احسان پرما باندی خپل ښکاره کوی چی تازما تربیه کړیده اوزه یوسړی یم دبنی اسرائیلو څخه اوهغوی دی دهرڅه څخه محرومه کړی دی.

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ (۲۳) قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ (۲٤) قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ (۲۵) قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ (۲٦) قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ (۲۷) قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ، دلته الله ﷻ بیان دمناظری دموسیٰ ؑ اودفرعون کړی دی چی موسیٰ ؑ ورته دلائل پیش کوی په ذات دالله ﷻ باندی اودی په مقابله دهغه کی وایي: فَحَشَرَ فَنَادَىٰ (۲۳) فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ، وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي، اوده په دی خپل قول کی ضدی دی ولی چی ده ته ښه پته وه چی خالق حقیقی الله ﷻ دی اودی یوبنده دهغه دی، لکه څنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ، دایي دوجی دانکار درسالت دده څخه وویل، اودایي ښکاره کول چی دی الله ﷻ پیغمبرنه دی رالیږلی: (وَمَارَبُّ الْعٰلَمِيْنَ) ولی چی دوی ورته ویلی وه: اِنَّا رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ، ګواکی چی دی ورته وایی چی هغه رب څوك دی چی تاسی یي راوستلی یاست: رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ یعنی رب العالمین هغه ذات دی چی پیداکړی دی ده آسمانونه اومزکی او هغه څه چی ددی په مینځ کی دی. فرعون خپل شاوخوا سالارانو ته په طریقی داستهزاء سره وویل چی تاسی آوری نه دده داخبری. موسیٰ ؑ بیا ورته وویل چی هغه ذات ستاسی رب دی اوستاسی دپلرونو رب دی اودا دوه مقامونه په دی آیت کی ذکردی: سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ، اوسره ددی بیانونو اوتبلیغونو دافرعون دخپل ضلالت څخه اوګمراهی څخه ونه بیریدی اوپه خپل کفر اوطغیان باندی قائم وو: قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ (۲۷) قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ، یعنی ده ورته بیاهم خپل بیان جاری وساتی اوورته یي وویل چی دالمر اوسپوږمی اودا ستوری اوشپه اوورځ داټول دهغه ذات په قدرت سره چلیږی. نوکله چی ده په فرعون باندی خپل دلائل پیش کړه اودهغه سره دجواب الفاظ پاته نه سوه نوبیایي دخپل سلطنت څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار واخستی اوورته یې وویل: قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ (۲۹) قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ (۳۰) قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۳۱) فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ (۳۲) وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ، اوداهغه دوی نښانی وی چی الله ﷻ په دی سره دده نصرت کړی وو، اوداسی دلائل اونښانی وی چی سترګو مخکی نه وی لیدلی اوعقلونه ورته ټول حیران پاته سوه، ولی چی داډیر عجیبه اوخوفناك منظر وو، نوفرعون چی کله دا اژدها ولیدی نودستونه پر ولګیده چی دورځی به یې (۴۰) واره قضایې حاجت ادا کوی او همدارنګه کله یې چی جیب ته لاس کی نوپه را ایستلو سره ورڅخه داسی رڼا راختله لکه چی دده په لاس کی سپوږمی پرته وی، اوبیایې بیرته لاس جیب ته یووړی اوهغه رڼا ولاړه. سره ددی ننبو بیاهم فرعون دخپل ضد څخه تیرنه سو اوڅه نفع ورته ددی سره حاصله نه سوه، بلکی دایې وویل چی داټول سحردی، اواراده یې وکړه دده دمقابلی په سحر سره، نووی لیږل خپل کسان اوخپاره یې کړه چی ده لره ټول ساحران راټول کړه. لکه څه رنګه چی ددی بیان په قرآن کی ذکرسوی دی اوموږ په تفسیر کی ددی وضاحت کړی دی. الله ﷻ په سورة طٰه کی فرمایې: فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى (٤٠) وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي (٤١) اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي (٤٢) اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى (٤٣) فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى (٤٤) قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى (٤٥) قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى، بیان کوی الله ﷻ دهغه څه چی دموسٰی عليه السلام سره یې خبری کړی وی په هغه شپه کی په کمه شپه چی یې ورته وحی کړی وی، اونبوت یې ورته ورکړی وو، اوخبری یې ورسره کړی وی: چی زما تاته خیال وو په هغه وخت کی چی ته دفرعون په کور کی وی، اوته زما دحفاظت لاندی وی، اوبیامی ته دمصر دمزکی څخه وایستی او دمدین مزکی ته می ولیږلی، نوهلته دی څوکاله تیرکړه اوبیا رالی زماپه قدرت سره، اوته ماځان لره خوښ کړی یې دپاره درسالت اودپاره دکلام: اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي یعنی تاسی زیاتی مه کوی اوپه ښه طریقه ورته نصیحت وکی. اوالله ﷻ فرمایلی دی: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (سورة الانفال \ ۴۵) بیا الله ﷻ فرمایلی دی: اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى (٤٣) فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى، اودا بیان درحمت اوشفقت دالله ﷻ دی په خپل بنده باندی، سره ددی چی علم دالله وو په کفر دده باندی اوپه ظلم دده باندی، بیایې هم ده ته خپل خوښ کړی بندګان راولیږل اوورته یې دخیرخواهی بیان وکی اودوی ته یې امرهم کړی ووچی دفرعون سره په نرمی اوپه ښه طریقه سره خبره وکی. لکه څه رنګه چی الله ﷻ خپل نبی عليه السلام ته فرمایلی دی: ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ (سورة النحل \ ۱۲۵) اودارنګه يې په بل ځای کی فرمايلی دی: وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ (سورة العنکبوت \۴۶) حسن بصری ويلی دی: يعنی په دی انداز ورته وایاست: چی ستادپاره رب سته اوستا دپاره بيرته تله سته ددی دنيا څخه اوستامخ ته اور اوجنت پروت دی: قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى، اودايې ددی وجی څخه وويل چی فرعون ډيرجبار اوظالم وو نودوی وويل چی موږ ته ضررونه رسوی. نورب العزت ورته وفرمايل: قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى يعنی زه وينم هغه څه چی ستاسی سره به کيږی اوزه به ستاسی سره يم، فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى (٤٧) إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى، دلته ذکر کوی الله ﷻ خپل امردوی ته چی دوی ته يې فرمايلی دی چی تاسی ولاړسی فرعون ته، اودا دعوت ورته ورکی چی دالله ﷻ په يواځی والی سره عبادت وکی اوبنی اسرائيل دی پريږدی اوازار دی نه ورکوی: وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى، اودا قيد ډير عظيم دی اوبليغ دی، اوبيايې ورته دعذاب تهديد ورکی اوبيره يې ورکړه ددی خبری څخه چی چازموږ تکذيب وکی نودهغه دپاره به عذاب وی: إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى، يعنی حق ته يې دروغ وويل اوعمل کوونکی وربادی نه سو. اوالسدی ذکرکړی چی کله دی دمدين څخه رالی نو کورته چی دننه سو نوخپل مور او ورور يې وليدل چی ماخستنی ډوډی يې خوړله نو ددوی سره کښينستی اوډوډی يې ورسره وخوړله. اوبيايې هارون ؑ ته وويل چی الله ﷻ ماته او تاته امرکړی دی په دعوت اوتبليغ سره فرعون ته، نوته زماسره ودريږه. نودوی دواړه ولاړه اودفرعون دروازی ته ورله نودروازه يې بنده وه نوموسیٰ ؑ دی چوکيدارانو ته وويل چی فرعون ته ووايه چی رسول الله په دروازه کی ولاړدی. نودوی اخته سوه چی په ده پوری يې مسخری اوټوکی شروع کړی اوبعضو داويلی دی چی ده ته يې دننوتلو اجازه ورنه کړه مګر ډيروخت وروسته اومحمدبن اسحاق ويلی دی چی دوی ته دوه کاله وروسته اجازه ورکول سوه، ولی چی هيڅ څوك نه وو چی ددوی دپاره يې اجازه غوښتی وای. اوويل سوی دی چی موسیٰ ؑ دروازی ته رالی نودروازه يې په خپل لکړه سره وټکوله، نوفرعون ته په دی سره درد ورلی اوامريې وکی چی دی دده مخ ته حاضرکی، نودوی دواړه دده مخ ته ودريده اودعوت يې ورلره ورکی په هغه طريقه سره په کمه چی ورته امر سوی وو.

اوپه نزد داهل کتابو باندی: موسیٰ ؑ ته الله ﷻ وفرمايل چی هارون ؑ به ستاپه لاره کی انتظار کوی اوستاسره به وينی، اودا امريې ورته وکی چی دبنی اسرائيل علماء دځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره که اودفرعون خواته دی بوځی او هغه نبني ورته وښيي چی الله ﷻ ورته ورکړی وی اودايې ورته وويل چی زه به دهغه زړه نرم کړم نوپه تاسی پسی به ډلی نه درليږی، اوزما اکثره نبني اوعجائب په مځکه دمصرکی دی اووحی وکړی الله ﷻ هارونؑ ته چی موسیٰ ته لاری ته راووزی دحورب غرخواته، نوکله چی یې ورسره وليده نوورته يې خبرورکی په باره دهغه څه کی چی ورته امرسوی وو. نوکله چی داخل سو مصرته نوعلماء يې راټول کړه او فرعون ته ورله، اودعوت يې چی ورلره ورکی نودا فرعون وويل چی څوك دی الله هغه خوزه نه پيژنم اونه بنی اسرائيل ستاسره پريږدم. الله ﷻ خبر ورکوی دفرعون څخه: قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسٰى (٤٩) قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى (٥٠) قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى (٥١) قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى (٥٢) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى (٥٣) كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى (٥٤) مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرٰى، (سورة طه ۴۹\ **55**) الله ﷻ خبر ورکوی دفرعون دانکار څخه په دی قول دفرعون سره: قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسٰى (٤٩) قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى، نودی موسیٰ ﵇ ورلره جواب ورکی چی هغه ذات دی چی زموږ پيدائش يې کړی دی اوموږته رزق راکوی اوموږ ته يې هدايت هم کړی دی اوپه هرڅه باندی قادر دی لکه څه رکم چی په دی قول کی ذکرسوی دی: سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى (١) الَّذِي خَلَقَ فَسَوّٰى (٢) وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدٰى (سورة الاعلی ۱\ ۳)، قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولٰى، داسوال فرعون ځينی وکی چی که ستارب خالق اوپيدا کونکی دهرڅه وی نو دی مخکنی خلګو ولی عبادت دنورو کړی دی ايادغه خلګ هم ستاپه دی هدايت باندی وه اوکه نه وه اودهغوی اوس څه حال دی ؟ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسٰى يعنی هغوی که څه هم عبادت کړی دی دنورو خوستا دپاره په هغو کی څه دليل نسته، اودا کار دهغوی زما دوينا مخالفت نه کوی ولی چی هغوی په جهالت کی وه ستاپه شان او هغوی چی څه کړی دی هغه الله ﷻ په لوح محفوظ کی ساتلی دی اوهغوی ته به دخپلو کړو سزا ورکول سی اوهغه ذات دچاسره ظلم اوزياتی نه کوی، ولی چی دهغه سره دهر انسان اعمال ليکل سوی دی. بيايې ورته ذکرکی قدرت دالله ﷻ په پيدا کولو دخلګوکی اودهغه قدرت پرهر څه باندی، لکه څه رکم چی يې په دی قول دالله ﷻ کی بيان سوی دی: كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهٰى يعنی دخاوندانودعقلونو والاوو دپاره داغته نښنه ده. اولکه څه رکم چی الله ﷻ فرمايلی دی: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۲۱) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سورة البقره۲۱\۲۲) اوکله یې چې ورته ذکرکړه راژوندی کیدل دمزکی په باران سره، اوددی مزکی په ښوریدلو سره اوپه دی کی دبوټو راټوکیدل اوشنه کیدل داهرڅه یې ورته ذکرکړه اودایې ورته هم وویل چې: مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرٰی، لکه څه رکم چی یې فرمایلی دی: وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَالْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (سورة الروم\۲۷) اوپه بل ځای کی یې فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبٰى (۵۶) قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسٰى (۵۷) فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى (۵۸) قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى (سورة طه ۵۲\ ۵۹).

دلته الله ﷻ خبرورکوی دجهالت دفرعون څخه اودهغه دعقل دکمی څخه اودالله ﷻ دا'یتونو دانکار کولو اوکبر اوغرور کولو څخه، اودقول یې موسٰی ؑ ته: چی داتا څه راوړی دی داسحردی، اوموږ ستاسره په دی سحر کی مقابله کوو. اوبیایې دموسٰی ؑ څخه طلب دمتعین کولو دیوی نیټی وغوښتی چی ورسره مقابله وکی. اوداوو دغټو مقصدونو دموسٰی څخه: چی دالله ﷻ ورکړی نښانی په عام میدان ټول خلګو ته وښیې نوددی وجی څخه یې ویلی دی: مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ، اوداوه ورځ ددوی داختر دورځو څخه اوداځای ددوی دراټولیدلو ځای وو: وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى، یعنی داول دورځی دشروع کیدو څخه په مخ دتیزیدلو دشعاع دلمر کی نوحق به ډیر ښه ښکاره سی، اوده طلب ځینی ونه کی دشپی چی شپه دی وی. الله ﷻ فرمایلی دی: فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتٰى (۶۰) قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى (۶۱) فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى (۶۲) قَالُوا إِنْ هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى (۶۳) فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى (سورة طه، ۶۰\ ۶۴) دلته خبر ورکوی الله ﷻ دفرعون څخه چی هغه ولاړی اودټولو ځایونو څخه یې جادوګران راټول کړه، اوپه دغه وخت کی مصر دجادوګری دکسب څخه ډك وو، چی دهرڅایه جادو زده وو اوهرڅایه دخپل فن اظهار کوی، نوداټول یې راټول کړه، ویل سوی دی چی دوی (۸۰۰۰۰) جادوګران وه. اوابی امامه ویلی دی چی (۱۹۰۰۰) جادوګران وه، اومحمدبن اسحاق ویلی دی چی (۱۵۰۰۰) وه السدی ویلی دی چی څه باندی (۳۰۰۰۰) وه، اوڅا ویلی دی چی دا(۴۰) ماشومان وه دبنی اسرائیلو څخه چی دوی ته فرعون امر کړی وو چی عرفاء مقام ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړسی اوهلته دی جادوګری ازده کړی. نوددی وجی څخه ویل سوی دی: وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ اوپه دی قول دده کی نظردی اوحاضرسو فرعون دخپل سالارانو سره هغه ځای ته اوامرېي وکی دغو ساحرانوته چی دوی هم حاضرسی، نودوی راووتل اووی ویل: لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ، اوموسیٰ ﷺ دوی ته رامخکی سوه اوورته یې نصیحت وکی چی داکاردی نه کوی اودحق سره دی مقابله ونه کړی په دی قول سره: وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى (٦١) فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ، ویل سوی دی چی دوی په خپل مینځ کی سره په جنګ سوه، اوچا ویلی دی چی دادموسیٰ ﷺ قول دی اودساحر قول نه دی، اوداهم ویل سوی دی چی داقول دساحر یعنی دجادوګر دی. اودوی په خپلو کی وویل: قَالُوا إِنْ هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا، دوی داوویل چی دا دواړه ورونه دی دوی دواړه غواړی چی په خپل جادو سره تاسی دخپلی مزکی څخه وباسی اومراد ددوی داوو چی داخلګ ورته راټول سی اودده بادشاه ومنی اودده څخه مخالفت وکی: فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى، اودوی داټول کړه هغه څه چی ددوی سره وه دفریب اوددوکی اسباب، ولی چی دوی ته فرعون دنعمت ورکولو ویلی وه په بدل ددی کارکی. اوالله ﷻ فرمایلی دی: قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى (٦٥) قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى (٦٦) فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى (٦٧) قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى (٦٨) وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى، (سورة طه ۲۵\ ۲۹) کله چی دوی په یوه لین اوقطار کی ودریده اوموسیٰ اوهارون ﷺ دواړه په بل لین کی ودریده دوی ته مخامخ. نودوی ورته وویل چی یابه ته مخکی خپل اسباب پیش کوی یاموږ، نوموسیٰ ﷺ ورته وویل چی تاسی اول خپل اسباب استعمال کی، اودوی دامساګانو څخه اوتارو څخه کار اخیستی وو چی دی په وبیروی. نوپه دغه وخت باندی خلګ وبیریده کله یې چی داتارونه ولیدله چی ښوری اوحرکت کوی اودوی دځانونو سره دا وویل: بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ، الله ﷻ فرمایلی دی: قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ، (الاعراف \۱۱۲) اوالله ﷻ فرمایلی دی: فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى، یعنی ده په خپل نفس کی پرخلګو باندی بیره محسوسه کړه چی دی خلګوته ددی وجی څخه تکلیف ونه رسیږی. اوده ته الله ﷻ امروکی: قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى (٦٨) وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى، نوپه دغه وخت کی موسیٰ ﷺ خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکړه ورایله کړه اودايې وویل: فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ (۸۱) وَيُحِقُّ اللهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ. (یونس ۸۱\۸۲) اوالله ﷻ فرمایلی دی: وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (۱۱۷) فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۱۸) فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ (۱۱۹) وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ (۱۲۰) قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۲۱) رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ. (سورة الاعراف ۱۱۷\۱۲۲) په دغه وخت کی کله چی دا موسٰی ؑ خپله لکړه راوایستله نوددی څخه داسی صورت جوړسو چی دوی مخکی نه وو لیدلی تردی چی دی جادوګرانو ته پته ولګیده چی دادروغ نه دی اونه جادودی اوپوه سوه چی داحق دی اوصحیح نبنه ده دطرفه دالله ﷻ دده په نبوت باندی نوپه هغه وخت کی یې دخپل ایمان اظهاروکی اوپه سجده باندی پریوته اودفرعون دسزا څخه بیریده اودايې وویل: قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى (۷۰) قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى (۷۱) قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۷۲) إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى (۷۳) إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَا (۷٤) وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَا (۷۵) جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى. (سورة طه ۷۰\۷۶) سعید بن جبیر اوعکرمه اوقاسم وایې چی کله دوی په سجده باندی پریوته نودوی ته په جنت کی خپل محلونه ښکاره سوه چی دوی ته تیار سوی وه، نو ددوی زړونه وسوه چی دی ته ورسی اوژر ورسی او دفرعون تهدید اودسزا څخه ددوی بیره ونه سوه. اوفرعون چی کله ددوی داسجده ولیده نودايې وویل: قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ یعنی تاسی زماسره مشوره ونه کړه اوسمدستی موایمان راوړی، نودوی ته یې وویل: إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ، دی ستاسی مشردی چی تاسی ته یې سحر اوجادو ښوولی دی اوپه بل آیت کی یې فرمایلی دی: إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ، اودا دده خبره ده چی بهتان یې لګولی دی پردوی باندی، ولی چی دا خوماشوم ته هم معلومه ده چی داټول جادوګران دده دقوم نه وه اوموسٰی یې مخکی نه وو لیدلی اونه یې پیژندی، نوڅه رکم یې تعلیم ورکی؟ اوبیا ده په خپله داساحران راټول کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه اوپه خپله یې ورته دعوت ورکړی وو، اوپه خپله یې راټول کړی وه دمصر څخه اوبیاهم بهتان کوی په موسیٰ ﷺ باندی چی داستاسی مکر اوفریب دی.
دارکم الله ﷻ فرمایلی دی: قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ (۲۹) قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ (۳۰) قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۳۱) فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ (۳۲) وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ (۳۳) قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ (۳٤) يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ (۳۵) قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (۳٦) يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ (۳۷) فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ (۳۸) وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ (۳۹) لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ (٤۰) فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ (٤۱) قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (٤۲) قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ (٤۳) فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ، مقصود داخبره ده چی فرعون تکذیب وکی دالله ﷻ په خپلو خبرو سره اودکفر انتهاء ته ورسیدی په دی قول کی: إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ، اوپه دی قول کی: إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ، اوداقول دده: لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ، یعنی پرېکول دراسته لاس اودچپه پښی یاددی په چپه صورت کی: وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ یعنی داکار ددی دپاره کوم چی صبابل سړی دده په ملت کی دده تابعداری ونه کړی اودایوه ننبه پاته سی په دوی کی.
اوددی وجی څخه یې ویلی دی: وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ، یعنی دخرماپه ښاخلو اوتنو کی اودوی ورته په جواب کی وایې: قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ، یعنی موږهغه څه چی زموږ په زړونو کی دی په هغه باندی تاته ترجیح اونه والی نه درکوو اونه په هغه څه چی ده راوړی دی دښکاره دلائلو څخه: فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ، یعنی ته وکړه هغه څه چی ستاپه قدرت کی وی: إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا، یعنی ته خوبه صرف په دی دنیاکی په موږ باندی فیصله وکی اوکله چی موږستا دخواڅخه ولاړسو دآخرت طرف ته نوصحیح فیصله کونکی هغه ذات دی چی هغه به زموږ فیصله کوی: إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى، یعنی ددغه ذات جزا اوبدله ښه ده زموږ دپاره دهغه څه څخه چی ته یې موږ لره راکوی، اودوام داره ده ددغه ذات بدله چی فناورلره نسته. اوپه بل آیت کی یې داسی ویلی دی: قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ (۵۰) إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ، یعنی هغه ګناهونه چی موږکړی دی: أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ، چی موږ سو اول مومنان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دقبطیانو څخه په موسیٰ اوهارون علیهما السلام باندی، اوپه بل ځای کی یې داسی ورته ویلی دی: وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا، یعنی ستاسره زموږ دسزا نورڅه ثبوت نسته مګر داچی موږ ایمان راوړی دی په موسیٰ ؑ باندی، اوتابعداری مودحق کړیده: رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا، یعنی ته موږ مضبوط کړی په ایمان باندی په وخت دسزاکی چی دافرعون یې موږ ته راکوی (وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ). اودوی ورته داهم ویلی وه دپاره دبیری ورکولو دآخرت څخه اودعذاب څخه: إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَا، نودوی ورته وویل چی خیال کوه چی ته ددوی څخه نه سی، خوبیاهم دی ددوی څخه وو: وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى، یعنی لوړ منزلونه اومحلونه: جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى، نوته حرص وکه پردی خبره باندی چی ته ددوی څخه نسی، خوحکم دالله جل جلاله داوو چی دافرعون ددوږخ والاو څخه وو، اوده ته به په سختی سره ویل کیږی: ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ، ظاهر دسیاق دآیت څخه دامعلومیږی چی موسیٰ اوهارون علیه السلام ته یې هم تکلیف ورکړی دی فرعون. عبدالله بن عباس اوعبیدبن عمیر ویلی دی: په سهاروخت کی دوی جادوګران وه اوپه ماښام کی شهیدان سوه. دا آیت ددوی دخبری تائیدکوی: رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ، اوکله چی واقع سوغالبه کیدل دموسیٰ علیه السلام پرهغه ساحرانو باندی اوبیاهغوی ایمان راوړی، خوسره ددی دفرعون په کفرکی څه فرق رانغی الله جل جلاله فرمایلی دی: وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ (۱۲۷) قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ (۱۲۸) قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، (سورة الاعراف ۱۲۷\۱۲۹) دلته الله خبرورکوی په باره دمشرانو دقوم دفرعون کی چی فرعون ته یې دموسیٰ ؑ په باره کی بدویله سره ددی چی موسیٰ علیه السلام دوی ته ښکاره دلائل پیش کړه خودی کافرانو به ورته ویله چی آیاته موسیٰ همداسی پریږدی چی هغه تاته اوستا آلهه وو ته بدوایي اودغه شان دهغه قوم هم تاته اوستا آلهه وو ته بدوایي اوته ورته هیڅ نه وایي. نودی فرعون داخبره وکړه چی: قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ، دا ددی دپاره چی دوی ډیرنه سی: وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ، اوموږ پردوی باندی غالبه یو: قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا، یعنی کله چی دوی اهتمام وکی تاسی ته په تکلیف درکولو باندی نو تاسی مدد وغواړی دالله جل جلاله څخه اوصبروکی: إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِلْمُتَّقِينَ، یعنی تاسی سی پرهیزګاران نوستاسی به عاقبت اوانجام ښه وی، لکه څنګه چی الله ﷻ په بل آیت کی فرمایلی دی:) وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنتُمْ آمَنتُمْ بِاللهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنتُمْ مُسْلِمِينَ (٨٤) فَقَالُوا عَلَى اللهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (٨٥) وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ، دوی په جواب کی ورته وویل چی ستا دراتګ څخه مخکی هم موږ ته ډیرضرر او تکلیفونه رارسیدلی دی. نوموسٰی ؑ په دغه وخت کی ورته وویل: قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، ده ورته وویل چی دالله ﷻ څخه امید دی چی هغوی هلاك کړی اوتاسی دهغوی پرځای خلیفه کړی. اوالله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ (٢٣) إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ (سورة غافر ۲۳\ ۲۴) اودافرعون بادشاه وو اوهامان یې وزیر وو، اوقارون اسرائیلی وو دموسٰی ؑ دقوم څخه، مګر داچی دی په مذهب دفرعون اودهغه دقوم باندی وو، اودی ډیر مالدار سړی وو، دده قصه به وروسته بیانیږی ان شاء الله ﷻ : فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ، اوداقتل دځوانانو وروسته دپیدائش دموسٰی ؑ څخه وو اودایې ددی دوجی کوی چی ددوی نسل ډیرنسی اوپه موږ باندی غالبه نه سی، خوبیاده ته داکار هیڅ فائده ورنه کړه: وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ، فرعون پرخپل قوم باندی دموسٰیؑ څخه وبیریدی چی داقوم زماڅخه وانه وړی. وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ، اوموسٰیؑ وویل چی ماپناه غوښتی ده دالله ﷻ څخه ددی خبری څخه چی ماته فرعون اودهغه قوم څه ضرر راورسوی اوقول د: (مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ) یعنی کبرکونکی اودالله دعذاب څخه ناترسه، نوددی وجی څخه یې ویلی دی: مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ، دارکم الله ﷻ فرمایلی دی: وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ (٢٨) يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ (سورة غافر۲۸\۲۹) دایو سړی وو چی دفرعون داکا ځوی وو اودخپل قوم دبیری یې ایمان پټ ساتلی وو، بعضو داویلی دی چی دی اسرائیلی وو خودا قول دسیاق څخه لیری دی، ابن جریج اوابن عباس ویلی دی چی په موسٰی ؑ باندی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

قبطیانوکی بغیر ددی سړی څخه بل چا ایمان نه دی راوړی، اوهغه چی موسیٰ ﷺ ته یې دفرعون خبر رارسولی وو هغه دفرعون سړی وو. راوی ددی ابن ابی حاتم دی، اوصاحب ددارقطنی ویلی دی چی دده نوم شمعان دی. اوپه تاریخ طبری کی دده نوم (خیر) ذکرسوی دی، والله اعلم. خومقصود داخبره ده چی دی سړی خپل ایمان پټ ساتلی وو، نوکله چی فرعون دموسیٰ ﷺ دقتل وینا وکړه اودخپلو سالارانو سره یې مشوره پروکړه نودا مومن سړی پرموسیٰ ﷺ باندی وبیریدی اودوی ته یې په نرمی سره داوویل چی تاسی داسی سړی مړکوی چی هغه وایې چی زمارب الله دی. همدارکم په حدیث کی ثابت دی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی چی ښه جهاد دادی چی دظالم بادشاه مخ ته دحق خبره وکی. اودا مقام ددی سړی دپاره ثابت دی په دی ځای کی، ولی چی فرعون ډیر ظالم اوجابر بادشاه وو چی انصاف بالکل پکښی نه وو، اوده چی داکمه خبره دفرعون خواته وکړه نوددې څخه ښکاره معلومیدله چی دی دموسیٰ ﷺ پرطرف بیان کوی نوپه دغه وخت کی ده دخپل ایمان اظهار وکی. ده وویل: أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللهُ یعنی ددی وجی څخه تاسی هغه مړکوی چی هغه وایې چی زمارب الله دی داکار په مقابل دده کی نه دی پکار، وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ، یعنی داسی نښانی یې تاسی ته وښوولی چی دادنه منلو برابر وی، نوکه تاسی دا پریږدی نودابه تاسی ته ښه وی ولی چی: وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ که چیری دی دروغ وایې نودځان دپاره به بدکوی اوتاسی ته څه ضرر نسی دررسولی، وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ اوکه رښتینی وی نوتاسی ته به دوررسیږی هغه څه چی دی یې ستاسی سره وعده کوی. اودابیان دده په داسی حال کی دپوره عقلمندی کاردی اودا ډیر لوړ مقام دی، اودده داقول: يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ، یعنی دوی یې منع کول چی په دی بادشاه پسی تنگ ونه کړی ولی چی دوی به هم ددی بادشاه سره هلاك سی. اوهمدارکم ددی فرعون قوم په شك کی ووتردی چی الله ﷻ بادشاهان ورلره هلاك کړه اوباقی پاته سوی قوم یې دسمندر غاړوته ولیږی اوهغه قصرونه اونعمتونه ورڅخه الله ﷻ ټول لیری کړه، نوددی وجی څخه هغه مومن سړی خپل قوم ته وویل چی: يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ یعنی نن ورځ تاسی لره ښکاره بادشاهی اونعمتونه ددنیادی: فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللهِ إِنْ جَاءَنَا یعنی په دی حال کی چی تاسی ښه طاقتور اوډیر یاست خودالله ﷻ دطاقت څخه خلاصون نسته (قَالَ فِرْعَوْنُ) یعنی په جواب ددی ټولو خبروکی: مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرٰى یعنی زه نه وایم تاسی ته مگر هغه چی څه زماپه نزد ښه دی: وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ، اوفرعون په دی دواړو قولونو خپلوکی دروغ وویل، ولی چی ده په خپل نفس کی دامنل چی دی موسیٰ ﷺ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی څه راوړیدی هغه حق دی اوداللہ ﷻ دخوا څخه دی، خودا اختلاف به یې دضد دوجی څخه کوی. اللہ ﷻ خبر ورکوی دموسیٰ ﷺ څخه: قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا (۱۰۲) فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا (۱۰۳) وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا، نوده دایمان راوړلو په باره کی بالکل هیڅ قسم اظهار ونه کی، بلکی اول یې دبتانو عبادت کوی اوبیایې وروسته خپل قوم ته داوویل چی هم دده تابعداری کوی او دموسیٰ ﷺ تکذیب کوی، نواللہ ﷻ داسی تباه کړه چی دهمیشه دپاره عبرت پاته سو. اللہ ﷻ فرمایلی دی: وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ (۵۱) أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ (۵۲) فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ (۵۳) فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (۵٤) فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ (۵۵) فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ (سورة الزخرف ۵۱\۵۶) اوداركم اللہ ﷻ فرمایلی دی: فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى (۲۰) فَكَذَّبَ وَعَصَى (۲۱) ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى (۲۲) فَحَشَرَ فَنَادَى (۲۳) فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى (۲٤) فَأَخَذَهُ اللهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى (۲۵) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى، (سورة النازعات۲۰\۲۶) مقصود دلته بیان ددروغو دفرعون وو چی خپل قوم ته یې وویل چی زه تاسی ته دهدایت لاره ښیم اللہ ﷻ فرمایلی دی: وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ (۳۰) مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ (۳۱) وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ (۳۲) يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (۳۳) وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ (۳٤) الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللهُ عَلَى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ، (سورة غافر ۳۰ \۳۴) دلته بیره ورکوی داmomن سړی خپل قوم ته ددی خبری څخه چی دخپل رسول خلاف دی نه کوی کنې هغه عذاب به پر نازل سی کم عذاب چی په قوم نوح اوقوم ثمود اوهود اوصالح اوداسی نورو قومونو نازل سوی وو، چی داللہ ﷻ په عذاب باندی ګرفتار سوی دی، ولی چی اللہ ﷻ په هغوی باندی خپل حجت قائم کړی وو اوبیایې عذاب پرنازل کی. نوده خپل قوم منع کی چی دهغو په شان عذاب ورباندی نازل نه سی. اللہ ﷻ فرمایلی دی: يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ (۱۰) كَلَّا لَا وَزَرَ (۱۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ (سورة القیامه ١٠\١٢) اوداركم الله ﷻ فرمایلی دی: يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ (٣٣) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٣٤) يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ (٣٥) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ، (سورة الرحمٰن ٣٣\ ٣۴) دیوم التناد څخه مراد ورځ دتیښتی ده یعنی هغه ورځ چی ټول په کی تیښته کوی، اوداحتمال هم لری چی ورځ دعذاب مرادوی خوددواړو معنٰی یوه ده. فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ (١٢) لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ (سورة الانبیاء ١٢\ ١٣) اوبیایې دوی ته دیوسف ﷺ قصه وکړه چی هغه په مصرکی وو اودهغه احسان یې دخلګوسره هم ورته بیان کی، اودمصر دخلګو بیان یې ورته هم وکی. نوددی وجی څخه یې ورته وویل: فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا یعنی تاسی تکذیب وکی سره ددی، نوددی وجی څخه یې ویلی دی: كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ، یعنی همداسی وی سزا دهغه سړی چی دحق خلاف کوی بغیر دڅه دلیل څخه نوپه داسی زړونو باندی الله ﷻ مهرونه وهی نوحق طرف ته نه راځی اونه یې قبلوی. الله ﷻ فرمایې: وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ (٣٦) أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَٰهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ (سورة غافر ٣٢\ ٣٧) فرعون درواغجن کی موسٰی ﷺ اودایې ښکاره کول خپل قوم ته چی زما څخه ماسوابل اله نسته اوزه اله یم نودایې وویل: مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَٰهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ، اودلته یې داسی ویلی دی: لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ (٣٦) أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ، یعنی زه به دآسمان خواته وخیژم: فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَٰهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا، دلته دوه احتمالات جوړیږی یوداچی دعالَم دپاره بل رب نسته ماسوا زما څخه یاداچی دموسٰی ﷺ رسالت یې دروغ ګڼی چی دی رسول نه دی، خواولنی ظاهردی دمعنٰی دلحاظ څخه، ولی چی دی منکر وو دبل رب څخه په دی قول سره: فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَٰهِ مُوسٰى یعنی په دی خبری سره چی بل رب سته که نسته اودادوهمه معنٰی لفظ ته نژدی ده نومعنٰی به داسی جوړیږی چی زه لوړ خیژم نو پوښتنه کوم درب څخه چی ده دی رسول یې رالیږلی دی اوکه نه. اودفرعون مقصدهم داوو چی داخلګ دده درسالت څخه منکرسی اودده خبره ونه منی. الله ﷻ فرمایلی دی: وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ ابن عباس اومجاهد ویلی دی چی: نه دی دده دامکرمګر خساره اوتاوان دی یعنی باطل دی، یعنی ده ته په کی څه فائده نسته، ولی چی انسان دانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سی کولی چی آسمان ته وخیژی، اول خوځوك دې نژدی آسمان ته نسی ختلی بیاکه وخیژی نولوړ چی سماء العلی دی هغه ته به څه رکم وخیژی اوبیا دهغه څخه لوړ دومره مزل دی چی چاته دهغه په باره کی علم نسته مګر یوالله ﷻ ته علم سته چی څومره فاصله ده یو دمفسرینو څخه داذکر کوی چی داقصر چی هامان جوړکړی وو دومره لوړ وو چی ددی څخه لوړ بل قصرنه وو اودا دپخو خښتو څخه جوړوو ددی وجی څخه یې ویلی دی: فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا، اوپه نزد داهل کتابوباندی: هغوی وایې چی دابنی اسرائیل مسخرسوی وه په لوشلو دشیدو باندی اوددوی په هرڅه باندی دقبطیانو مشری وه تردی چی ددوی په اوبو باندی اوپه خوراکونو باندی هم نودوی به په خپل هرڅه کی هغوی ته معینه اوټاکل سوی حصه ورکوله اوکه یې نه ورکوله نوډیر تکلیفونه به یې بیا دوی ته ورکول اوډیره بیعزتی به یې ددوی کوله، نوددی وجی څخه بنی اسرائیلو موسٰی ؑ ته وویل چی: قَالُوا أُوذِينَامِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَاجِئْتَنَا قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، نودی موسٰی ؑ دوی ته وعده ورکړه چی دغه قبطیان به ستاسی په قبضه کی راځی اودغه وعده یې پوره کړه نوداهم په نبوت دده باندی دلالت کوی، بیاموږ راځو نصیحت دهغه مومن بنده ته چی خپل قوم ته یې نصیحت کړی وو: وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ (۳۸) يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ (۳۹) مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ (سورة غافر ۳۸\۴۰) ده دعوت ورکوی چی دوی تابعداری وکړی دنبی دالله چی موسٰی ؑ دی اوپه هغه دی ایمان راوړی اودوی ته یې ترغیب ورکی دثواب خوا ته چی دالله ﷻ سره ځان ته ثواب ذخیره کړی اونیك اعمال وکی چی دآخرت کور ځان ته په اباد کړی هغه کورچی په هغه کی بیامړه کیدل اوناجوړی کیدل اودرزق ختمیدل نسته، اوبیایې ورته بطلان دهغه څه شروع کی چی دوی کوله بیره یې ورلره ورکړه دعذاب دالله ﷻ څخه دهغه لاری چی پرکم دوی روان وه، نو وې ویل: وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ (۴۱) تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ (۴۲) لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ (۴۳) فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (۴۴) فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ (۴۵) النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ، (سورة غافر ۴۱\۴۶) ده ورلره

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعوت دالله ﷻ خواته ورکوی اوهغوی ورلره دعوت دفرعون خوا ته ورکوی چی دفرعون لعین عبادت وکو نوده ورته په طریقی دانکارسره وویل چی ای زماقومه داولی، زه تاسی رابولم دالله ﷻ خوا ته اودنجات خوا ته اوتاسی مارابولی دجهنم خوا ته اودګمراهی خواته. بیایې دوی ته بطلان دهغه څه وکی چی دوی یې عبادت کوی ماسوا دالله ﷻ څخه چی بتان وه اوداسی نوری طریقی اوعبادتونه دشرك وه، نو وې ویل: لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ، یعنی ته په دی دنیاکی دځان څه اختیار نه لری نوپه آخرت کی به ته څه اختیار دځان ولری؟ اوهرڅه چی الله ﷻ دی هغه خالق دهرڅه دی څه چی په آسمان کی دی اوڅه چی په مزکه کی دی اوهغه پیدا کونکی دی اوهغه مړکونکی دی اوهغه ته زموږ ورتګ دی، اوبیایې دوی ته وعده ورکړه چی چاطاعت دالله ﷻ وکی نوهغه به په جنت کی وی اوچاچی نافرمانی وکړه هغه به جهنم ته ځی په دی قول سره: فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللهِ إِنَّ اللهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ، الله ﷻ فرمایلی دی: فَوَقَاهُ اللهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا نو دی وساتی الله ﷻ دهغه مکرونو څخه چی دوی ورلره جوړ کړی وه ددی دپاره چی دی ددی حق لاری څخه راواوړی اودکفر لاره ورباندی اختیار کی: وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ (٤٥) النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا، یعنی ددوی روحونه جهنم ته پیش کیږی هرسهار اوماښام: وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ اوپه دی باره کی موږ خبری کړی دی په تفسیرکی چی دا آیت دلالت کوی په عذاب قبرباندی، خومقصودی خبره داده چی الله ﷻ دوی نه هلاکوی تردی چی حجت پرقائم کړی، اورسولان ورلره ولیږی اوددوی څخه حجت واخلی په دی رسولانو سره په زیری اوبیره ورکولوسره، لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ (١٣٠) فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (١٣١) وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ (١٣٢) فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ، دلته خبر ورکوی الله ﷻ په باره ددوی کی چی په فرعون اودهغه په قوم باندی الله ﷻ خشك سالی اوقحطی راوسته میوی اوخوراکی یې ټولی وچی سوی، داکار ددوی سره ځکه وسو چی دوی دالله ﷻ یادانبت خوونه کی دوی نورهم په خپل کفر کی مضبوط سوه اونورهم ضدیان سوه، نوکله به چی فراخی راله نودهغه نسبت به یې ځان ته کوی اوکله به چی څه تنګدستی اومصیبت پررالی نودهغه نسبت به یې دوی ته کوی چی داستاسی دوجی څخه موږته راورسیدی، اوکه څه خیربه وو نوځان ته به یې دعوه

کوله چې دازموږ دخپل لاس کاردی. الله ﷻ دوی ته خطاب وکی چې داټول کارونه دالله ﷻ په قدرت سره کیږی اوستاسی په کی هیڅ قسم اختیار نسته، اودایې موسیٰ ﷺ ته وویل چی ته ځومره خپل جادوموږته ښکاره کړی نوموږ بیاهم په تاباندی ایمان نه راوړو. اوهمدا رکم خبریې ورکړی دی ددوی څخه په دی قول کی: إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ (۹۶) وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ، (سورة الاعراف \ ۱۳۳) الله ﷻ فرمایلی دی: فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ، هرڅه چی طوفان دی نوابن عباس وایې چی داډیر بارانونه مراددی چی ټولی میوی یې خرابولی (یعنی داسی بارانونه وه چی بی وخته اوریدل نوڅه میوی چی پخی سوی وی نوهغه ټولی یې خرابی کړی). سعید بن جبیر اوالضحاك اوقتاده اوالسدی اوابن عباس وایې چی: ډیر مرګونه مراددی (یعنی په دوی کی مړی ډیر سوه چی په هرکورکی به ډیر کیده) اومجاهد ویلی دی چی طاعون مراددی. اوروایت ذکرکړی دی ابن جریر دیحییٰ بن یمان څخه دی دمنهال بن خلیفه څخه نقل کوی اودی دالحجاج څخه اودی دحکم بن میناء څخه اودی دعائشی رضي الله عنها څخه دانقل کوی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی دی: طوفان ویل کیږی مرګ ته [1] اوهرڅه چی ملخان دی هغه خو مشهوره دی (هغه داچی په دوی باندی ملخان وسلط سوی وه چی ددوی فصلونه یې تباه کړی وه) اودارکم نقل سوی دی دابوداود څخه چی دی نقل کوی دابی عثمان څخه دی دسلمان الفارسی څخه دی وایې چی پوښتنه وسوه درسول الله ﷺ څخه په باره دملخانو کی نووی فرمایل چی دا دالله ﷻ لوی لښکردی چی نه یې خورم اونه ورته حرام وایم [2] یعنی زه یې په خپله هم نه خورم اونه ورته حرام وایم چی ددی خوراك حرام دی، بلکی چی څوك یې غواړی نوددی خوراك کولی سی) اوددی خوراك نبی ﷺ دوجی دطبیعت نه منلو څخه نه دی کړی، لکه څه رکم چی یې سمساره اواوږه اوادرك اوداسی نورشیان نه خوړل، اودلیل دجواز دخوراك یې هغه حدیث دی چی ثابت سوی دی په صحیحینو کی دعبدالله بن ابی اوفی ؓ څخه دی وایې چی موږ اوه ۷ غزاګانی دنبی ﷺ سره کړی دی چی موږ به پکښی ملخان خوړل، اوپردې روایت او داسی نورو روایتو باندی موږ په تفسیر کی بحث کړیدی.

---

(۱). داموضوعی دی. تخریج ددی ابن جریراوابن ابی حاتم اوابن مردویه کړی دی. همدارکم المتقی الهندی ذکرکوی داپه کنزل العمال کی (۲\ ۸۹۲). اوالبانی په ضعیف الجامع الصغیرکی (۳۶۲۰) موضوعی ورته ویلی دی.

(۲). داضعیف دی ددی تخریج ابوداود کړی دی په کتاب الاطعمه کی، باب في اکل الجراد (۳\ ۳۸۱۳) اوابن ماجه په کتاب الصیدکی، باب صید الجنان والجراد (۲\ ۳۲۱۹) اوالبیهقی په الکبریٰ کی (۹\ ۱۸۹۹۲) اوالبانی په ضعیفو کی ذکرکړی دی (۴\ ۱۵۳۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصود داخبره ده چې داملخان الله ﷻ پرمسلط کړه نوهغه شنه اومیوی اوبوټی یې ټول ورختم کړه. اوهرڅه چې سپږی دی نوداهم مشهوره دی، ابن مجاهدویلی دی چې دا (القمل) کوچنی کوچنی تور حیوانان دی لکه دشپږی په شان. اوهرڅه چې چنګاښان دی هغه هم مشهوره دی داپې ورلره ډیرکړه تردی چې ددوی په کتغو کی اوپه اوبوکی به پراته وه. اوهرڅه چې وینه ده نوالله ﷻ ورلره دنیل سمندر اوبه په شان دوینو ګرځولی وی نواوبه به یې ورڅخه نسوای چښلی، خوبنی اسرائیل ته ددی مصیبتونو څخه یوهم نه وو رسیدلی. دا ټول هم دلیلونه وه په تصدیق درسالت دموسیٰ ﷵ باندی. محمدبن اسحاق ویلی دی چې دافرعون ته چې کله داټول مصیبتونه وررسیده اوبله چاره یې نه وه نوموسیٰ ﷵ ته رالی اوورته یې وویل: قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ، نودعا وکړه موسیٰ ﷵ چې ددوی څخه داتکلیف اومصیبت لیری سی نوالله ﷻ ددوی څخه دامصیبت لیری کی. نوکله به چې دوی په یوکارکی وعده خلافی وکړه نوالله به بیا ملخان پرمسلط کړه نو درختی بوټی اومیوی به یې ورختمی کړی تردی چې ددروازو میخونه به یې هم وخوړل اوکورونه به یې راولویده. نوبیابه یې هغه شان وویل چې داالله ﷻ څخه دعا وغواړه زموږ دپاره چې زموږ څخه داتکلیف لیری کی نوموږ به په تاباندی ایمان راوړو، نوکله به چې ورڅخه لیری سو داتکلیف نوبیابه یې هغه خپل کارونه شروع کړه، نوالله ﷻ امر وکی موسیٰ ﷵ ته چې دشګو دغه غونډۍ په لکړه باندی وواهه نوده چې کله په ووهله نودهغه څخه دشپږو غټ لښکر روان سو ددوی خوا ته اوددوی په اوبو او خوراکونو کی اوپه هرڅه کی ورګډ سوه تردی چې دشپې خوب ته به یې هم نه پریښووله نوکله چې دوی تنګ سوه ددی څخه نوبیا راله موسیٰ ﷵ ته اوورته یې وویل چې ته دعا وغواړه زموږ دپاره دخپل رب څخه چې موږ څخه دامصیبت لیری سی، نوددوی څخه چې مصیبت لیری سو نوبیابه یې هغه خپل کارونه شروع کړه اوهغه وعده به یې نه پوره کوله چې دموسیٰ ﷵ سره به یې کوله، نوبیا الله ﷻ چنګاښان پرمسلط کړه تردی چې ددوی په خوراك کی اوپه اوبوکی اوپه بړستنوکی اوپه هرڅه کی به دا چنګاښان وه، نوکله چې ددی څخه تنګ سوه نوبیابه راله موسیٰ ﷵ ته اوورته به یې وویل هغه شان چې مخکی به یې ویله نوبیا ورڅخه الله ﷻ هغه تکلیف لیری کی نوبیایې هغه خپل کارونه شروع کړه نوبیا الله ﷻ وینه پرمسلطه کړه چې په اوبو کی به ورته وینه ښکاره کیده چې تازه سره وینه به وه اوداركم په نهرونو کی اوپه څاهانو کی اوپه هرڅه کی ورته داسی وینه ښکاره کیده اوکله به یې چې داوبو څخه یوغړپ وکی نودهغه څخه به ورته وینه جوړه سوه. اوچاویلی دی چې دلته دوینی څخه مراد دهغه دپزی ګندګی مراده ده، دارروایت دابن ابی

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاتم دی. الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ (۱۳٤) فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ (۱۳۵) فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ. (سورة الاعراف ۱۳۴\ ۱۳۶) دلته الله ﷻ ذکر دکفر ددوی کوی چی کله به په دوی باندی الله ﷻ یوعذاب مسلط کی نودوی به موسٰی ﷺ ته ورله اوکله به چی ورڅخه الله ﷻ هغه عذاب بوتلی نودوی به وعده خلافی وکړه اوبیرته به یې خپل کارونه شروع کړه، اوپه هروار به یې داوویل: لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ یعنی که تاموږ ته دعاوکړه اوزموږ څخه دی داتکلیف لیری کی نوموږ به ستاسره بنی اسرائیل پریږدو چی ستاسره ولاړسی، خوچی ددوی څخه داتکلیف لیری سو نودوی به بیاهغه کار شروع کی کم به یې چی کوی دمخکی څخه، خوالله ﷻ به دوی ته مهلت ورکوی اووروسته والی به یې کوی ددوی په عذاب ورکولوکی، اوبیایې هلاك کړه وروسته دقائمولو دحجت په دوی باندی اوداسی عذاب یې ورکی چی دوروستنیو دپاره عبرت وګرځیدی.

الله ﷻ په سورة حٰمٓ کی فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٤٦) فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ (٤٧) وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (٤٨) وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ (٤٩) فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ (٥٠) وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ (٥١) أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ (٥٢) فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ (٥٣) فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (٥٤) فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ (٥٥) فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ (سورة الزخرف ۴۶\ ۵۶) دلته بیان کوی الله ﷻ دموسٰی ﷺ چی دی یې فرعون ته لیږلی وو چی هغه ایمان راوړی اودده سره یې ډیر دلائل اومعجزی ولیږلی، خو هغه به وریوری خنداکوله اودحق څخه به یې اعراض کوی اودالله ﷻ دلاری څخه به یې ځان لیری ساتی نوالله ﷻ داسی عذابونه پرمسلط کړه چی یوپه بل پسی وه: وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (٤٨) وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ددوی په زمانه کی لفظ دساحرعیبی اونقصانی لفظ نه وو ولی چی دوی به خپل عالم ته ساحروایه، نوددی وجی څخه یې ورته خطاب کړی دی چی په ده باندی یې دایقین وو چی داعالم دی اوبزرګ دی، نودوی به ورته عاجزی ښکاره کړه نوموسٰی ﷺ به دوی ته دعا وکړه نوکله به چی دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمصیبت څخه خلاص سوه نوبیابه ولاړه خپل کارته. اوبیا الله ﷻ خبرورکوی دفرعون دکبر څخه اودهغه دغرور څخه چی څه رکم دده بادشاهی وه اوځرنګه دده ملك وو اودده کلی وو، اوده به په خپل نفس کی ځان ته ښه وایه اوپه موسٰی ﷺ کی به یې نقصانات بیانول چی دده ژبه مښلی اوصحیح خبری نه سی کولی، اوددی څخه وروسته الله ﷻ تورات نازل کی اوبیا هم فرعون دده نقصانات بیانول چی دده په لاس کی بنګړی نسته دسرو زرو اونه په ده باندی څه ښایست اوسینګار سته، داشیان اوداحلیه دښځوی خوفرعون ته الله دومره عقل نه وو ورکړی چی داسوچ یې کړی وی چی دالباس دښځودی اوپه دی باندی فخر کول پکار نه دی، اوداقول دده: أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ، هرڅه چی ملائکی دی نوهغو ته ضرورت نسته، اوکه مراد داوی چی ملائکی دده دتعظیم اولوی والی دپاره راغلی وای نوملائکی ماسوا دموسٰی ﷺ څخه نورو ته هم ډیری دی لکه څه رکم چی په حدیث کی ذکرسوی دی: چی ملائکی خپل وزرونه دطالب العلم دپاره خپروی نودوی دموسٰی ﷺ اکرام اوتعظیم په کم شان اوشوکت سره کوی چی دیوطالب العلم څخه دهغه درجه لوړه ده، اوکه مراد داوی چی دغه ملائکی دده دپاره شاهدی اداکی چی دی واقعی دالله ﷻ دخوا څخه پیغمبردی نو ده ته هم ضرورت نسته ولی چی الله ﷻ ده لره داسی معجزی ورکړی وی چی عقلونه ورته حیران کیده اوداکافی دی دهغه چادپاره چی هغه قصدکوی دحق اوڅوك چی حق نه منی نو هغه ځان هسی په زوره په ړندوکی شماری، اوالله ﷻ ددوی پرزړونو باندی مهرونه لګولی دی چی دهغه دوجی څخه دوی په شك کی پراته دی لکه څنګه چی حال دی دفرعون لعین. الله ﷻ فرمایلی دی: فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ، یعنی ددوی عقلونه سپك وه نودفرعون تابعداری یې وکړه اوده ته یې رب وویل ولی چی ددوی قوم فاسقان وه لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (٥٤) فَلَمَّا آسَفُونَا یعنی کله چی یې موږ غصه کړو نوموږ ورڅخه بدل واخستی اوداسی عذاب موورکی چی داعبرت وګرځیدی دوروسته نسلونو دپاره. لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ (٣٦) وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (٣٧) وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٣٨) وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ (٣٩) فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ (٤٠) وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ (٤١) وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ (سورة القصص ۳۶\ ۴۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته خبر ورکوی الله ﷻ دنافرمانی دفرعون څخه اودهغه دقوم څخه چی کله دوی په دی خپل کفر کی کلك سوه اودفرعون تابعداری دې قوم وکړه نودالله ﷻ غضب نازل سو پردوی باندی، نوددوی څخه یې بدل واخستی په سخته بدله اخستو سره چی ددوی څخه یوکور هم پاته نه سو اوټول اور ته دننه سوه، اوپه دی دنیاکی یې هم بدی بیانیږی اوپه هغه جهان کی هم ډیر بددی ددوی دورتګ ځای.

هلاکت دفرعون او دهغه دلښکر

کله چی دی قبطیانوپه خپل کفرکی اوږدوالی اختیارکی اودفرعون تابعداری یې وکړه او دخپل رسول اونبی مخالفت یې وکی نوالله ﷻ حجتونه پرقائم کړه اوداسی معجزی یې ورته راولیږلی چی دعادت مخالفی وی اوعقلونه ورته حیران سوی وی، خو ددوی څخه ایمان رانه وړی مګرلږ چی هغه دری کسان وه یوه ښځه دفرعون اودوهم هغه سړی چی موسٰی ؑ ته یې خبرورکړی وو چی فرعون دی قتل کوی اوتښته ددی ځای څخه اودریم هغه سړی چی اوس لږ مخکی دهغه بیان تیرسو چی فرعون ته یې وویل چی ته هغه سړی مړکوی چی هغه وایې چی زمارب الله دی، ابن عباس وایې چی داکسان ماسوا دجادوګرانو څخه دی ولی چی جادوګران ټول قبطیان وه، اوداهم ویل سوی دی چی دفرعون دقوم څخه یوی ډلی هم ایمان راوړی دی، اوټولو جادوګرانو هم ایمان راوړی وو اوبنی اسرائیلو هم ټولو ایمان راوړی وو اوپه دی خبری باندی دلالت کوی داقول دالله ﷻ: فَمَا آمَنَ لِمُوسٰى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ (سورة یونس \ ۸۳) پس ضمیرپه دی قول کی: إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ داراجع دی فرعون ته ولی چی سیاق پردی باندی دلالت کوی، اوویل سوی دی چی داموسٰی ؑ ته راجع دی خوداخبره دسیاق څخه لیری ده: وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ،یعنی دتکبرکونکوڅخه دی اوظالم دی: وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ یعنی په ټولو کارونوکی خوالله ﷻ دده هغه دخراب عادت اوتکبروتی دهمیشه دپاره لیری کی. نوپه دغه وخت کی موسٰی ؑ وویل: يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ (۸٤) فَقَالُوا عَلَى اللهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۸۵) وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ، ده خپلو اسرائیلیانوته امروکی په استعانت اومددغوښتلو سره دالله ﷻ څخه او هغه ته دفریادکولو، نودوی دموسٰی ؑ په امر باندی اتمام وکی نوالله ﷻ دوی ته دفراخی لاره خلاصه کړه: وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ، وحی وکړی الله ﷻ دی موسٰی اوهارون عَلَيْهِمَا السَّلَام ته چی دوی دخپل قوم دپاره جلاکورونه ونیسی دقبطیانو څخه، ددی وجی چی کله دوی ته الله ﷻ امروکی نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی بیاددغه ځای څخه تګ وکی اوولاړسی اووددی وجی چی دوی دیوبل کورونه وپیژنی.
اوداقول: وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً ویل سوی دی چی جماعت مراددی، اوویل سوی دی چی ځای دډیرو لمنځونو. داقول دمجاهد اودابو مالك اودابراهیم النخعی اودالربیع اودالضحاك او دزید بن اسلم اودده دزوی عبدالرحمٰن اودداسی نورودی، نومعنٰی به ددی داسی سی چی دوی مدد وغواړی په باره دهغه څه کی چی دوی په کی دی دتکلیفونو څخه اودمصیبتونو څخه اودداسی نورو غمونو څخه په ډیرو لمونځونو سره، لکه څنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَاسْتَعِينُواْ بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ، اوپه رسول الله ﷺ باندی به چی کله څه غم اوتکلیف نازل سو نوپرلمانځه به ودریدی، اوداهم ویل سوی دی چی دوی په دی باندی قادرنه وه چی ښکاره عبادت یې کولی نودوی ته امروسو چی په کورونو کی لمونځونه وکی، سعید بن جبیر ویلی دی: وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً، یعنی یوبل ته مخامخ. الله ﷻ فرمایلی دی: وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۸۸) قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ، (سورة یونس ۸۸\ ۸۹) دا دعا ده دموسٰی عليه السلام په باره دهلاکت دفرعون کی چی موسٰی عليه السلام دالله ﷻ څخه دا دعا وغوښته چی فرعون هلاك کړی ولی چی دی دخپلو باطلو کارونو څخه نه اوړیدی اودحق تابعداری یې نه کوله اودحق خلاف یې کوی اوضدیې کوی اوتکبریې کوی نوموسٰی عليه السلام وفرمایل چی ای ربه زماکه ته چیری دی فرعون اودی قبطیانو ته مالونه اوښائست اوجائیدادونه اوداسی نور نعمتونه ورکړی نوداڅه جاهلان چی دی دوی به وایې چی دوی پر حق دی نوځکه دوی ته نعمتونه ورکول کیږی اوداخلګ به ددوی په مالونو باندی دوکه کیږی اوحق به پریږدی اودباطل خوا ته به روانیږی: رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ، ابن عباس ویلی دی: داطمس څخه مراد هلاك كول دی یعنی دوی هلاك کړه ابو العالیه اوالضحاك اوالربیع بن انس ویلی دی چی: دوی وګرځوه کاڼی چی غوړول سوی وی، قتاده وایې چی موږ ته رارسیدلی دی چی ددوی پونډی کاڼی سوی وه، اومحمدبن کعب ویلی دی چی ددوی دنشی اسباب کاڼی ګرځول سوی وه، اوداهم ویل سوی دی چی ددوی مالونه ټول کاڼی ګرځول سوی وه، داقول دابن عبد العزیز دی، عمر بن عبدالعزیز خپل یوغلام ته وویل چی هغه صندوق راوړی نوکله یې چی خلاص کی نوهرڅه په کی کاڼی سوی وو چی په هغه کی هګی وی چی کاڼی ورڅخه جوړ سوی وو. راوی ددی ابن ابی حاتم دی. اودا قول دده: وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ، ابن عباس ویلی دی چی ددوی پرزړونو باندی مهرونه ولګوه. اودا دعا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغضب دالله ﷻ ده دخپل دین دپاره. نوالله ﷻ دده دا دعا قبوله کړه، لکه څه رکم چې یې نوح ؑ لره قبوله کړې وه چې هغه ویلی وه: رَبِّ لَاتَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا (۲٦) إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّافَاجِرًا كَفَّارًا، نوپه دغه وخت کې الله ﷻ په جواب ددې دعا کې ورته خطاب وکې کله چې ده دعاوکړه په باره دهلاکت دفرعون کې اوهارون ؑ آمین پر وویل نودا دعا داسې سوه لکه چې دوو کسانو کړې وي نوالله ﷻ ورته وفرمایل: قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ، مفسرینو ویلي دي چې بني اسرائیلو طلب وکې دفرعون څخه چې دوی دخپل اختر کولو دپاره خپل عیدګاه ته ووزي نوفرعون ورلره اجازه ورکړه که څه هم دهغه زړه نه غوښته. خودوی دوتلو دپاره تیاری کړې وه، خو دفرعون اودهغه دلښکر دهلاکیدو ځای هم ددوی داخپله علاقه وه، اودوی ووته ددی وجې څخه چې دفرعون څخه خلاص سي، اوامروکی الله ﷻ دوی ته په هغه څه کې چې اهل کتاب یې ذکرکوي. چې دوی یو څنګ ته سي دقبطیانو څخه اوبیایې دوی ته امر وکې چې دشپې ووزي نودوی ووتله اوروان سوه په شپه کې دشام خوا ته، نوکله چې فرعون ددوی په تګ باندې خبرسو نوډیرسخت درد ورلی اوپه دوی پسې راووتی اوخپل لښکریې راټول کې چې په دوی پسې ورسي. الله ﷻ فرمایلي دي: وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ (٥٢) فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (٥٣) إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ (٥٤) وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ (٥٥) وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ (٥٦) فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (٥٧) وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ (٥٨) كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ (٥٩) فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ (٦٠) فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرَكُونَ (٦١) قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ (٦٢) فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ (٦٣) وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ (٦٤) وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ (٦٥) ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ (٦٦) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (٦٧) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (سورة الشعراء ۶۸\۵۲) علماء دتفسیرونو ویلي دي چې کله فرعون ووتی په دې بني اسرائیلو پسې نودده سره داسې ډیرلښکر وو لکه دشګو دغونډۍ په شان تردې چې ویل سوي دي چې ددوي په خیال باندې (۱۰۰۰۰۰) کسان وه اواکثره په تورو آسونو وه او ویل سوي دي چې بني اسرائیل (۲۰۰۰) کسان وو بغیر دهغه ډلې دفرعون دقوم څخه چې دموسٰی ؑ سره وتلې وه. اوویل سوي دي چې ددوي په وتلو اوبیادیعقوب ؑ کلی ته په ننوتلوکې (۴۲۲) کاله تیرسوي وه په حساب شمسي سره. خومقصود داخبره ده چې فرعون اودهغه لښکر پیداکړه بني اسرائیل دسهارپه وخت کې چې دلمر راختلو وخت وو، نوکله چې دوی دواړو ډلو یوبل ولیده سره او نژدې سوه سره نودا بني اسرائیل وبیریده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دتیښتی لاره نه وه ولی چی مخ ته سمندر وو اودواړو غاړوته غرونه وه، نوپه دغه وخت کی دموسٰی ﷺ ملګرو وویل (اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ) اودایې ددی وجی څخه وویل چی نور بله لاره دتښتی نه وه. نودوی شکایت وکی موسٰی ﷺ ته، نوموسٰی ﷺ ورته وفرمایل: كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ نودی په مینځ کی وو اورا مخکی سو نوکله یې چی سمندرته وکتل نوتیزی څپی یې وهلی اودده سره دده ورور هارون ﷺ اویوشع بن نونؑ چی دده ذکر به وروسته راځی چی دابیاوروسته دموسٰی ﷺ څخه پیغمبر مقررسوی دی، اودارکم ټول بنی اسرائیل هم ولاړوه اوهغه مومن بنده هم ووچی دسمندرخواته به نژدی کیدی چی واوړی خونه کیدله تردی چی فرعون دوی ته نورهم رانژدی سو اودټولو روحونه مری ته رارسیدلی وه نوپه دغه وخت کی الله ﷻ امروکی موسٰی ﷺ ته چی په دی خپل لکړی باندی داسمندر ووهه: أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ، نوکله چی یې دی ووهی نوورته یې وویل چی وچوه په حکم دالله ﷻ باندی ای ابو خالده یعنی دااسم کنیه یې هغه سمندرته واخستی، والله اعلم.
الله ﷻ فرمایلی دی: فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ، اوویل سوی دی چی دا دولس ځایه جلاجلاسوی وو دهری یوی ډلی دپاره جلاجلا لاری وی چی په هغه باندی تیریدله، تردی چی داهم ویل سوی دی چی دده په مینځونوکی کړکی هم لګیدلی وی چی یوبل به په کی خپل ملګری لیدل، خودا خبره صحیح نه ده ولی چی اوبه په خپله صفادی چی هرڅه په کی ښکاری اوهمدا رکم اوبه دغرونو هم ولاړی وی په شان دغرونوپه حکم دالله ﷻ باندی، اوالله ﷻ الدبور چی مشرقی هواده دی ته امروکی چی ددی سمندپرهغو لارو باندی ولګیږی چی هغه ددی بنی اسرائیلو دپاره ایستل سوی وه چی دا اوچ سی نوهغه لاری داسی وچی سوی چی آس به په کی نه ښویدی. الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى (۷۷) فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ (۷۸) وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى، مقصود داخبره ده چی کله الله ﷻ دوی ته لاری په سمندرکی خلاصی کړی نوامروسو موسٰی ﷺ ته چی بنی اسرائیل دځان سره وباسه نودوی ووتل په دی سمندرکی په تیزی سره اوپه خوشحالی سره نوکله چی ددوی هغه آخرنی سړی ووتی نوفرعون دخپل لښکرسره راورسیدی نوموسٰی ﷺ داغوښتی چی داسمندر بیرته ووهی چی بندسی خوالله ﷻ ورته امروکی چی هم پردی حال یې پریږده، لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ (۱۷) أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۸) وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ (۱۹) وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ (۲۰) وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فَاعْتَزِلُونِ (۲۱) فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ (۲۲) فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ (۲۳) وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ (۲٤) كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۲۵) وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ (۲٦) وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ (۲۷) كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ (۲۸) فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ (۲۹) وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ (۳۰) مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ (۳۱) وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (۳۲) وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ، (سورة الدخان ۱۷\ ۳۳) نوداقول دالله ﷻ: وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا، یعنی په دی خپل حال باندی یې پریږده، اوددې خپل صفت څخه یې مه بدلوه، داقول دمجاهد اودعکرمه اودالربیع او دالضحاك اودقتاده اودکعب الاحبار اودسماك بن حزب اوعبدالرحمٰن بن زید بن اسلم دی، نوکله چی ده پردی حال پریښووی اوفرعون ورته راورسیدی نوحیران سو دی منظرته، اودا ورته پته ولګیده چی داهغه ذات چی لوړ پرعرش باندی دی هغه کړی دی اودخپل ځان سره پښیمانه سو، خولیکن خپل لښکرته یې خپله بهادری ښکاره کوله اوورته یې داویله چی وګوری زمادپاره داسمندرڅه رکم خلاص سو، اودځان سره یې داسوچ کوی چی دی سمندر ته دننه سی په دی بنی اسرائیلو په سی اوکه نه نوکله به ورمخکی سو نوبیابه بیرته رالی همداسی ورتلی اوبیرته راتلی. نودی وایې چی جبرایل ﵇ دوی ته راښکاره سو په شان دشاه سوار چی پروچی اسپی باندی ناست وو اودفرعون پریوې خوا په تیزی سره تیرسو او دسیند څخه هغه خوا ته ووتی نوکله چی فرعون داولیده نودی هم وردننه سو اودده لښکر هم وردننه سو تردی چی ټول ننوتله، چی څنګه اولنی سړی ددوی څخه دهغه خوا څخه وتلو والاوو، نوپه دغه وخت کی الله ﷻ امروکی موسیٰ ﵇ ته چی داسمندر وواهه په لکړه سره، نوکله چی ده وواهه نوالله ﷻ داسمند پرراوستی اوټول یې په کی راګیر کړه اوټول یې په کی هلاك کړه نوددوی څخه یوسړی هم بچ پاته نه سو. الله ﷻ فرمایلی دی: وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ (٦٥) ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ (٦٦) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (٦٧) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ یعنی ددوی په بچ کولوکی اودهغوی په هلاکولوکی دالله ﷻ ډیره غټه نښانه ده اودادلیل دی پرریښتنوالی دموسیٰ ﵇ باندی. اوداركم الله ﷻ فرمایلی دی: وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۹۰) آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ (۹۱) فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ، دلته خبر ورکوی الله ﷻ دکیفیت دغرقیدلو دفرعون څخه چی دی څه رکم غرق سو، کله چی دی الله ﷻ دخپل لښکر سره په سمندرکی راګیرکی، نوددی سمندر څپو کله دی لوړوی اوکله یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوټه کوی، اوبنی اسرائیلو ورته کتل چی په دوی باندی داکم عذاب مسلط سوی دی، دا ددی وجی چی دبنی اسرائیلو زړونه یخ سی دده په دی حال سره. نوکله چی فرعون هلاکت ته نژدی سو اودمرګ منظورته پیش سو نوده په دغه وخت کی یې توبه وکښله اوایمان یې راوړی خوپه دغه وخت کی ده ته دده دغه ایمان راوړلو څه فائده نه ورکوله، لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ (۹۶) وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ، (سورة یونس ۹۶\ ۹۷) اوالله ﷻ فرمایلی دی: فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ (۸٤) فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّةَ اللهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ (سورة غافر ۸۴\ ۸۵). اوهمدغه رکم موسٰی ﷺ دالله ﷻ څخه دعا غوښتی وه چی دوی ته دی دایمان توفیق ورنه کول سی تردی چی دردناک عذاب وګوری. نوالله ﷻ ورته په جواب کی ویلی وه چی: قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا، ستاسی دعا قبوله سوه. اوددی حدیث څخه چی روایت یې کړی دی امام احمد دسلیمان بن حرب څخه دی دحماد بن سلمه څخه دی دعلی بن زید څخه دی دیوسف بن مهران څخه دی دابن عباس څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: کله چی فرعون وویل: آمَنْتُ أَنَّهُ لاَ إِلَهَ إِلا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ، نوجبریل ماته وویل چی: که تازه لیدلی وای نوما را اخیستی وه دسمندر څخه توره خټه اودفرعون په خوله کی می واچوله، ددی بیری څخه چی هسی نه چی دالله ﷻ رحمت ورته راسی اودعذاب څخه خلاص سی (۱) اوابن ابی حاتم ویلی دی په نقل کولو سره دابوسعید الاشجعی څخه دی نقل کوی دابوخالد الاحمر څخه دی دعمر بن عبدالله بن یعلی الثقفی څخه اودی دسعید بن جبیر څخه اودی دابن عباس څخه دی وایې چی: کله فرعون غرقیدی نواشاره یې وکړه په ګوتی سره اواواز یې لوړکی: آمَنْتُ أَنَّهُ لا إِلَهَ إِلا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ، نو وې ویل: چی جبریل وبیریدی چی دالله ﷻ رحمت ورته مخکی والی ونه کړی، نوراوی ځغلول په خپل وزر سره توره خټه اودی فرعون ته یې په خوله کی ورکړه. همدارکم راوی ددی ابن جریر هم دی دحدیث دابی خالد څخه هم په دی الفاظو سره. اودارکم ددی روایت ذکرکړی دی ابن جریر دطریقی دکثیر بن زاذان څخه چی دامعروف نه دی، اودابی حازم څخه چی دی نقل کوی دابی هریره ﷺ څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: ماته جبریل ویلی دی چی، ای محمده (ﷺ) که تازه لیدلی وای چی مابه توره خټه را اخیستله اوفرعون ته به می په خوله کی ورکوله، ددی بیری څخه چی

---

(۱). تخریج ددی احمدکړی دی (۱\۳۰۹) اوالترمذی په کتاب التفسیرکی، باب ومن سورة یونس (۵\۳۱۰۷) او الطبرانی په الکبیر کی (۱۲\ ۱۲۹۳۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالله ﷻ رحمت باندی ونه سی. اوپه بعضو روایاتو کی داسی ذکرسوی دی چی جبریل ویله چی زمادرډچاته دومره نه دی سوی چی څومره فرعون ته سوی دی په دی قول دده سره چی: (انا ربکم الاعلی) اومابه دده په خوله کی خټه اچوله په هغه وخت کی چی ده ایمان راوړی. اودا قول دالله ﷻ: آلآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ، دااستفهام انکاری دی، اودانص دی پردی باندی چی الله ﷻ ته دده ایمان قبول نه وو ولی که دی دنیاته راسی نودی به بیا هغه خپل کارونه اوتکبر اوغرور کوی، لکه څه رکم چی الله ﷻ خبر ورکوی دکافرانو څخه چی اور ووینی نووایې به: يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَانُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، چی کاشکی موږ ولاړ سو اوعبادت دالله ﷻ وکو اومومنان سو. الله ﷻ فرمایي: بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ اوداقول دالله ﷻ: فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً، ابن عباس ویلی دی چی بعضو بنی اسرائیلو داشك وکی چی فرعون نه دی هلاك سوی، نوامر وکی الله ﷻ سمندرته چی دی لوړکه داوبو پرسر، اوچاویلی دی چی داوبو سر ته یې راښکاره کی، خوصحیح دا ده چی دی یې لوړ راوغوزوی اوپر ده باندی هغه خپلی دبادشاهی کپړی وی چی ټولو ته داپته ولګیږی چی داهلاك سوی دی، اوټولو ته دالله ﷻ دقدرت اندازه معلومه سی. نوددی وجی څخه الله ﷻ وفرمایل: فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ، یعنی ستابدن دهغه لباس سره چی ته په پیژندل کیږی موږ به یې ساتو (لِتَكُوْنَ) چی ته سی (لِمَنْ خَلْفَكَ) یعنی چی ته سی دبنی اسرائیلو دپاره نښانه یعنی ستادهلاکت به دادلیل سی خلګو ته په باره کی دقدرت دالله ﷻ اوخاص کر بنی اسرائیلو ته، یا دا احتمال هم سته چی ستا بدن موږ محفوظ کی ددې دپاره چی وروسته بنی اسرآئیلوته ستا دهلاکت خبر ورسیږی اوتا په خپلو سترګو باندی ووینی اویقین وکړی په قدرت دالله ﷻ باندی اودده هلاکت سره دلښکر په لسم دمحرم باندی وو چی عاشوراء ورته ویل کیږی، لکه څه رکم چی امام بخاری په خپل صحیح کی نقل کړی دی دمحمد بن بشار څخه دی دغندر څخه دی دشعبه څخه دی دابی بشر څخه دی دسعید بن جبیر څخه اودی دابن عباس څخه دی وایې چی: رالی نبی ﷺ مدینی ته اویهودیانو دعاشورٰی روژه ونیوله، نوپوښتنه یې وکړه چی داولی تاسی روژه نیسی په دی ورځ باندی؟ نودوی وویل چی په دی ورځ باندی الله ﷻ موسٰی ﷺ ته پرفرعون باندی غلبه ورکړیده، نورسول الله ﷺ خپلو صحابه وو ته وویل چی تاسی ډیرحقدار یاست دموسٰی ﷺ په باره کی ددوی څخه نوتاسی هم روژه ونیسی. (١)

---

(١). داصحیح دی تخریج ددی بخاری کړی دی په کتاب التفسیرکی، سورة یوسف، باب (وجاوزنا ببنی اسرائیل البحر) (٨\ ۴۲۸۰).

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیان په باره کی دبنی اسرائیلو وروسته دهلاکت دفرعون څخه

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ (۱۳۶) وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ (۱۳۷) وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (۱۳۸) إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۳۹) قَالَ أَغَيْرَ اللهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ (۱۴۰) وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ (سورة القصص \ ۵) اوپه بل ځای کی یې داسی فرمایلی یې دی: وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ، اوپه بل ځای کی یې داسی فرمایلی دی: وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ، یعنی داټول یې هلاك کړه اوهغه عزت یې ددوی څخه ختم کی، اوټول لښکر اوسالاران اونور داسی نژدی خلګ دفرعون داټول یې هلاك کړه، اوپه مصرکی پاته نه سوه مګر عام خلګ چی زمینداران وه اوغریبان اوبی وسه وه، اوذکر کړی دی ابن عبدالحکم په تاریخ دمصر کی چی ددغه زمانی څخه په مصر کی دښځو تسلط رالی ولی چی هغه مشران دقوم هلاك سوه اودهغوی ښځی پاته سوی دغو ښځو دعام خلګو سره ودونه وکړه نوپه سړو باندی یې تسلط وکی، نوترنن ورځی پوری په مصر کی دښځو تسلط دی په سړوباندی. اوپه نزد داهل کتابو باندی داسی ذکرسوی دی: کله چی بنی اسرائیلوته الله ﷻ امروکی په وتلو سره دمصر څخه نودغه میاشت الله ﷻ ددوی دپاره اولنی میاشت ددغه کال وګرځوله، اودوی ته امروکی الله ﷻ چی هریودی یوپسه حلال کړی اودچاچی وس نه وی نوهغه دی دخپل همسایه سره شریك سی، اوهریودی دخپل پسه وینه دکور پردروازې باندی ومږی، ددی وجی چی داددوی دکورونو نښانی سی، اودا پسه به نه پخوی بلکه دابه کبابوی، دده سر اوخیټه او ټول شیان به ورلره کبابوی، اوددی څخه به هیڅ څه نه پریږدی، شروع ددی داولنی میاشت دڅوارلسمی ورځی څخه سوی وه اوپه موسم دپسرلی کی، نوکله یې چی داوخوړل نوخپلی ملاګانی یې وتړلی اوخپلی موزی یې په پښوکړی اوخپلی لکړی یې په لاس کی واخستی، اوددی پسه څخه هریوه په ولاړی خوراك وکی په تیزی سره، اوڅه چی ددی څخه زیاته پاته سوه ماخستن ته نوهغه یې وسوزل، داددوی دپاره اخترمقررسو ددغه وخت څخه ترهغه وخته پوری چی تورات وو کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی تورات منسوخ سو نوداهم منسوخ سو. اهل کتاب وایې چی: په دغه شپه باندی الله ﷻ
دقبطیانو ټول ځوانان اوښه ښه مالونه هلاك کړه اومړه یې کړه، ددی دپاره چی دوی په دی
مړو باندی مشغول سی، اوبنی اسرائیل دمصر څخه په نیمایې دورځ کی ووتل په داسی
حال کی چی قبطیانو په خپلو مړو باندی بیره کوله، چی په دوی کی یوکورهم داسی نه وو
چی په هغه کی مړی نه وو سوی، نوکله چی موسیٰ ؑ ته وحی وسوی نودی دخپل قوم
سره په تیزی ووتی اوروان سو دشام خوا ته، اودځان سره یې خوراك واخستی اوخپل
سامانونه یې دځان سره په څادرونو کی واخستل، اودوی ډیر سامانونه دقبطیانو څخه په
کرایه اوپه اجرت سره رااخستی وه، نودوی ووته چی ددوی تعداد (۲۰۰۰) کسان وو
ماسوا دبچو ددوی څخه، اودوی په مصر کی (۴۳۰) کاله تیرکړی وه، دا ددوی دکتاب
عبارت دی. اودا کال ددوی په نزد باندی کال دفسخ یعنی دختم والی کال دی، اوددوی
اخترهم دفسخ په نوم باندی وو، او ددوی دپاره بل اختر نوی والی دکال دی، اوددوی اختر
هم دفسخ په نوم باندی وو، اودا اختر ددوی په اول دکال باندی وو، نوهمدارکم ددوی دری
اختره په کال کی وه، چی دا ددوی په کتاب کی ذکردی، اوکله چی دوی دمصر څخه ووته
نودیوسف ؑ تابوت یې هم دځان سره یو وړی، اودوی په لاره دبحر یوسف باندی ووتل
اودوی دورځی مزلونه کول چی ددوی مخ ته به وریځ وه چی په هغه کی به دړناستنی ولاړی
وی، اودشپی به یې چی مزل کوی نوپه تیاره کی به ورته داور ستنی لګیدلی وی، نودوی
په هغه لاره دسمندرخواته ورسیدل اوهلته پاته سوه نوپه دغه وخت کی ددوی پرخوافرعون
رالی دخپل لښکرسره، اودوی دسمندر په غاړه کی پراته وه، نودبنی اسرائیل څخه ډیر
کسان وبیریده، تردی چی یوه په کی داوویل چی په مصرکی دسختی سره مرګ ښه وو ددی
څخه چی په دی شله کی مړه سو، نوموسیٰ ؑ دغه سړی ته وویل چی تاسی مه بیریږی
ولی چی فرعون به ددی ځای څخه روغ مصرته ولاړنه سی. دوی وایې چی امروکی الله ﷻ
په دغه وخت کی موسیٰ ؑ ته چی په لکړه سره دغه سمندر ووهی، اوتقسیم یې کی چی
بنی اسرائیل په کی تیرسی. نواوبه ددواړو خواوو څخه ددوی ودریدی لکه دغرونو په
شکل اوددی مینځ وچ سو، ولی چی الله ﷻ دجنوب دخوا څخه ګرمه هوا پرولګوله نووچ
سو، نوبنی اسرائیل تر ووتله اوفرعون دخپل لښکرسره ورپسی سو نوکله چی بنی اسرائیل
ټول ووتله اودفرعون لښکر مینځ ته سو نوموسیٰ ؑ ته الله ﷻ امروکی چی داسمند بیرته
په لکړه ووهه نوبیایې سمندر وواهی نوفرعون دخپل لښکرسره په کی غرق سو. په نزد د
اهلِ کتابو باندی داهرڅه دشپی سوی دی اوبیا داسمندر دوی ته په صبا یې وخت کی
خلاص سوی دی،خودا غلطه ده. دوی وایې چی کله الله ﷻ فرعون اودهغه لښکر تباه کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوغرق يې کې نوپه دغه وخت کی موسٰی ﷺ اوبنی اسرائیلو تسبیحات شروع کړه اودایې وویل چې: موږ تسبیح وایو دهغه پاك ذات، چی دفرعون په سریې خپل قهر نازل کی. او خپل اسونه یې په داسی سمندر باندی تیرکړه چی هغه منع کوونکی وو، اوداډیر اوږده تسبیحات دی. اودوی وایې: چی دهارون خور یو دف (طنبل) راواخستی اوهغه یې وواهی اونوری ښځی ورپسی سوی اوټولی ښځی یوځای سوی، اوپه خوږ اواز سره یې داویله: پاکی ده دهغه ذات دپاره چی قهاردی، هغه ذات چی ظالمان یې ټول په سمندرکی غرق کړه. اوهمدارکم په کتاب داهل کتابو کی ماویلی دی. اودلته دوی ویلی دی چی ددی هارون دخور نوم مریم النبیه ده، اوهمداسی نقل کړی دی محمدبن کعب القریظی دی وایې چی دامریم بنت عمران وه داخور دموسٰی اوهارون ﷺ وه، اوددی دموسٰی ﷺ سره دپلار نوم اودورور نوم سره یوشان دی نوددی وجی څخه یې ویلی دی چی دایې خورده، ولی چی دوی وه لکه څه رکم چی رسول الله ﷺ ویلی دی مغیره بن شعبه ته په هغه وخت کی کله چی دده څخه اهل نجران والاوو پوښتنه وکړه په باره داخت هارون کی یعنی دهارونؑ دخور په باره کی چی ددی څه نوم دی، نوده پوښتنه وکړه دنبی ﷺ څخه نونبی ﷺ ورته په جواب کی وویل، دایې ورته ځکه وویل چی انبیاوو خوندی دانبیاوو په نامه سره یادیدلی سی. راوی ددی مسلم دی. اوداقول ددوی چی (النبیه) نودایې ورته ددی وجی څخه ویلی دی لکه څه رکم چی دباچا ښځه وی نوهغه ته ملکه ویل کیږی اودامیر ښځی ته امیره ویل کیږی، نودا استعاری دی نودنبی خورته نبیه ویل کیږی، دانه چی داپه حقیقت کی نبی وو بلکی دا استعاره ده، اووهل دتبلی په دغه ورځ باندی نودا دلیل دی ددوی پرغتې اختر باندی په دغه ورځ، اودا دزنانو دپاره جائزدی، دلیل په دی باندی حدیث دهغو دوو مینځو دی چی دعائشه رضي الله عنها سره وی اوطبلی یې وهلی په ورځ دمنی کی، اورسول الله ﷺ منع کولی نومخ مبارك یې واړوی ددیوال خوا ته نوپه دغه وخت کی ابوبکر رضي الله عنه رالی نودا یې وترټلی چی دنبی ﷺ په کورکی دشیطان میخونه ټك وهی نونبی ﷺ وفرمایل چی پریږده ای ابوبکره دهرقوم دپاره خپل اختروی اودازموږ اخterدی (۱) اودوی ذکرکړی دی چی دوی کله ولاړه دسمندر وخواته نودشام خواته روان سوه نوپه لاره کی یې دری ورځی مزل وکی اواوبه یې نه کړی پیدا نوډیرو په کی خبری وکړی چی څه یې ویل نودوی پیداکړی اوبه خو تروی وی چی چښل یې نه کیده، نوامروکی الله جل جلاله موسٰی ﷺ ته چی یولرګی راواخلی او ددی اوبوپه مینځ کی کښیږدی نویولرګی یې ددی په مینځ کی کښیښوی نوهغه اوبه خوږی

(۱). تخریج ددی بخاری کړی دی په کتاب العیدین کی، باب سنت العیدین لاهل الاسلام (۲\ ۹۵۲) اومسلم په کتاب صلات العیدین، باب الرخصت فی اللعب یوم العید (۲\ ۱۸۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوی، اوالله ﷻ دوی ته په دغه ځای کی ډیرفرائض اوسنن وښوول، اوډیر وصیتونه یې ورته وکړل. اودارکم الله ﷻ په خپل کتاب کی فرمایلی دی: وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (۱۳۸) إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَاهُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (سورة الاعراف ۱۳۸\ ۱۳۹) دی جاهلانو موسٰی ﷺ ته وویل سره ددی چی دوی ته الله ﷻ په ریشتنوالی درسالت دده باندی داسی دلائل پیش کړه چی هغه حیرانونکی وو بیاهم دوی وویل چی زموږ دپاره یوشی مقررکړه چی موږ ورلره عبادت وکو، اودایې په هغه وخت کی وویل کله چی دوی په یوقوم باندی تیریده چی هغوی دبتانو عبادت کوی چی دغوایې په شکلونو باندی جوړوه نودوی چی کله ددوی دغه عبادت ولیدی نودوی داسوچ وکی چی کیدی سی چی دا دوی ته څه نفع او ضرر رسوی نودوی بیاخپل نبی موسٰی ﷺ ته داوویل چی ته هم زموږ دپاره څه شی جوړ کړه چی موږ یې عبادت وکو، نوموسٰی ﷺ دوی ته وویل چی تاسی جاهلان یاست او ستاسی سره عقل نسته اوتاسی په هدایت باندی نه یاست: إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ، اوبیایې ذکرکی دوی ته دالله ﷻ نعمتونه په تفصیل سره اودایې ورته وویل چی دوی الله ﷻ خوښ کړی دی په خپل زمانی کی په اعتبار دعلم اوپوهی سره، اوهغه رسول چی ددوی په مینځ کی دی ددوی سره یې څومره ښه وکړه چی دوی یې دفرعون ظالم څخه خلاص کړه اونجات یې ورکی، اوبیایې دوی ته دفرعون دهلاکت اودوی دهغه میراثیان کړل ددی ذکریې دوی ته وکی، اودایې ورته بیان کړه چی دعبادت لائق ماسوا دالله ﷻ څخه بل څوك نسته اونه دچا دپاره عبادت ماسوا دهغه څخه پکاردی، ولی چی هغه یك تنهادی دهغه شریك نسته اوهغه خالق دمزکو اوآسمانونودی، اوټولو بنی اسرائیلو داسوال نه وو کړی بلکی دلته ضمیر راجع دی جنس ته اوجنس لږ اوډیر دواړوته شاملیږی، لکه په دی قول دالله ﷻ کی: وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا (۴۷) وَعُرِضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا (سورة الکهف ۴۷\ ۴۸) اوامام احمد ویلی دی په نقل کولو سره دعبدالرزاق څخه دی نقل کوی دمعمر څخه دی نقل کوی دالزهری څخه دی نقل کوی دابن ابی سنان الدیلی څخه دی دابی واقد اللیثی څخه، دی وایې چی موږ ووتلو درسول الله ﷺ سره دحنین خوا ته نوموږ تیرسو پریوی درختی باندی چی زوړندونکی درخته وه نوموږ وویل رسول الله ﷺ ته چی موږ ته اجازه راکړه چی موږ ددی درختی څخه زړوندکی درخته جوړه کړو چی خپل سامان په کی زوړندوو لکه څه رکم چی به کفارو ددی څخه جوړول اوبیابه ورته شاوخوا پریوتل، نونبی ﷺ وفرمایل: الله اکبر، داهم هغه رکم قول دی لکه څه رکم چی بنی اسرائیلوخپل نبی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ویلی وو: اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ، تاسی یادوی هغه کارونه چی هغه ستاسی څخه مخکی تیرسوی خلکو کړی دی (۱) اوروایت ددی ذکرکړی دی النسايي دمحمد بن رافع څخه دی نقل کوی دعبدالرزاق څخه هم په دی الفاظو سره، اوهمدارکم ترمذی دسعید بن عبد الرحمٰن المخزومی څخه دی دسفیان بن عیینه څخه دی دالزهری څخه، اوبیايې ویلی دی داحسن صحیح دی، اودارکم روایت ذکرکړی دی ابن جریر دحدیث دمحمد بن اسحاق څخه اودمعمر څخه اودعقیل څخه اودالزهری څخه دی دسنان بن ابی سنان څخه اودی دابی واقد اللیثی څخه، چی دوی ووتل درسول الله ﷺ سره دمکی څخه حنین خوا ته، نو دی وايې چی وه دکافرانو دپاره یوه درخته چی دهغه څخه به ګیر چاپیره کښېنسته، او خپلی اسلحی به يې په هغه کی ایږدلی، چی هغه درختی ته به (ذات انواط) ویل کیده نو دوی وايې چی موږ تیریدو په یوی درختی باندی چی هغه ډیره شنه وو نوموږ رسول الله ﷺ ته وویل چی دازموږ دپاره ذات انواط یعنی دایږدلو والا ونه ګرځوو لکه څه رکم چی دکافرانو دپاره وه. نونبی ﷺ وفرمایل: تاسی داسی خبره وکړه لکه څه رکم چی بنی اسرائیلو موسٰی ﷺ ته کړی وو: اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (۱۳۸) إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ خومقصود داچی کله موسٰی ﷺ جلاسو دمصر څخه اودبیت المقدس خوا ته روان سو نوپه هغه ځای کی يې ډیربد ظالمان قومونه ولیده.

نوامروکی موسٰی ﷺ په قتل کولو ددوی سره او ددوی په ایستلو سره ددی بیت المقدس څخه، ولی چی داځای الله ﷻ موسٰی ﷺ ته تیار کړی وو اودابراهیم خلیل الله په خوله يې ورسره وعده کړیده چی داځای به هم دده دپاره وی، لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ (۲۰) يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ (۲۱) قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ (۲۲) قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۲۳) قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ (۲٤) قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (سورة المائده ۲۰\۲۵) دلته ذکرکوی موسٰی ﷺ دالله ﷻ نعمتونه خپل قوم ته چی الله ﷻ پر دوی باندی دنیوی اواخروی دواړه احسانات اوانعامات

(۱). تخریج ددی احمد کړی دی (۵\ ۲۱۸) اوالترمذی په کتاب الفتن کی، باب ماجاء: لترکبن سنن من کان قبلکم ۱۴ ۲۱۸۰) اوابوعیسٰی ویلی دی داحدیث حسن صحیح دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی دی. اودوی ته یې امروکی چی جهاد وکی په لاره دالله ﷻ کی اودالله ﷻ دښمنان قتل کی نو وی ویل: يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ یعنی په شاه کیږی به نه اودډښمنانوڅخه به کراریږی نه: فَتَنْقَلِبُواخَاسِرِينَ یعنی دډېری څخه به وروسته تاوان وکی اودکمال څخه به وروسته نقصانی سی که چیری موجهاد پریښوی: قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ یعنی ظالمان اوضدیان قوم پکښی دی: وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ دوی وبیریده ددغو ظالمانو څخه اودوی په خپلو سترګو باندی دفرعون هلاکت ولیدی اوهغه ددوی څخه ډېر ظالم وو، اودی دلیل ګرزوی ددوی په ملامتیا باندی اودلته بعضی مفسرینو ډیره غلو کړیده چی دوی دشکلونو څخه ډیرغټ وو نوددی وجی څخه دوی ورڅخه وبیریده، خوداخبره غلطه ده، اوبعضوپکی داخبره هم کړیده چی دوی دومره غټ وو چی ددوی څخه یوسړی رالی اوددی بنی اسرائیلو څخه یې دولس کسه په یواځی بوتله اوخپل بادشاه ته یې پیش کړه نوهغه ورڅخه داپوښتنه وکړه چی تاسی څوك یاست نودوی ورته وویل چی موږ بنی اسرائیل یو نودی بادشاه ورلره انګور ورکوه چی یویو انګور دیوه یوه سړی دپاره کافی کیدی، نوداخبره غلطه ده اوتش خرافات دی. اوبعضو داذکر کړی دی چی عوج بن عنق ددوی ظالمانو دخوا څخه راووتی چی دابنی اسرائیل مړه کړی اودده اوږدوالی (۳۳۳۳) ګزه وو، همداسی قول کړی دی بغوی هم، اودا صحیح نه دی، ولی چی موږ مخکی په قول درسول الله ﷺ کی ذکر کړی وو چی فرمایلی دی: یقینًا الله ﷻ پیداکړی دی آدم ؑ اودهغه اوږدوالی (۲۰) ګزه وو، نودهغه څخه په دی خوا دخلګو قدونه اوعمرونه کمیږی تردی وخته پوری. نودوی وایې چی داعوج بن عنق دیوغر سرته وختی اودهغه ځای څخه یې ډبری راواخستی اودموسیٰ ؑ په لښکر باندی یې راایله کړه، نومرغی راله اوداډبره یې ونیول اوماته یې کړی تردی چی داټولی ډبری یې دعوج غاړی ته واچولی دامیل په شکل باندی، نوبیاموسیٰ ؑ په ده پسی ورټوپ کړه او دده ترپونډی پوری وروختی اودی یې مړه کی، دارِوایت نقل سوی دی دنوف البکالی څخه اوابن جریرنقل کړی دی دابن عباس څخه اوداصحیح قول نه دی ولی چی دااسرائیلی اقوال دی اوداااکثره غلط وی، اوداټول هغه خبری دی کم چی بنی اسرائیل دځان څخه جوړی کړی دی، ولی چی ددوی سره ددروغوخبرو دومره زیاتی سوی دی چی دصحیح اوباطل فرق په کی نه کیږی. اوکه چیری داصحیح وی نوبنی اسرائیل خوځان معذوره ګڼلی وو دجنګونو څخه اوحال داچی الله ﷻ دوی ته ترټنه ورکړیده په پریښوولو دجهاد باندی. اودوی ته امر په جهاد سره وسو اومخکی والی دجهاد خوا ته دوو کسانو کړی وو اودوی یې دحجامت څخه هم منع کړی وه چی هغه دوه کسان. یوشع بن نون، اوکالب بن یوفنا دی، داقول دابن

(c) ketabton.com: The Digital Library

عباس اودمجاهد اودالسدی اودعکرمه اودالربیع بن انس دی: قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ یعنی هغه کسان چی دالله ﷻ څخه بیره کوی اوپه دوی باندی الله ﷻ انعام کړی دی داسلام اودایمان اودطاعت اودشجاعت څخه: ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ یعنی کله چی تاسی پرهغه ذات باندی توکل وکی اودهغه څخه مو مدد وغوښتی نوهغه ذات ستاسی مدد اونصرت کوی پرقوم کافرانو باندی: قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ، نوکونوالی ددوی دوی دجهاد څخه پاته کړه، اوویل سوی دی چی کله یوشع اوکالب داخبره واوریده نودغصی دلاسه یې خپلی کپړی وشلولی اوموسٰی اوهارون دواړه الله ﷻ ته په سجده باندی پریوته ددی وجی څخه چی په دوی باندی دالله ﷻ عذاب واقع نه سی: قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ابن عباس وایې چی ددی څخه دموسٰی ؑ مراد دا دی چی ای الله زموږ اوددوی په منځ کی فیصله وکی: قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ یعنی دا ددوی دعقوبت بیان دی چی الله ﷻ دوی ته مهلت ورکی ترڅلویښتو ورځو چی دومره ورځی دی دوی وګرځی اوددی څخه وروسته به هلاکیږی، نوهمداسی وسوه چی څلویښت ورځی تیری سوی نوددوی څخه یوهم نه ووپاته مګرځامن ددوی پاته وه اویوشع اوکالب هم پاته سوی وه. لیکن دبدر په ورځ باندی اصحابو درسول الله ﷺ داسی نه وه ویلی لکه څه رکم چی قوم موسٰی ؑ ته ویلی دی. بلکی دی صحابه وو یوبل ته زیری ورکوی ددی جهادپه باره کی اونبی ؑ ته یې تردی پوری وویل چی: که تاسی موږ سمندرته غورځول غواړی نوموږ به نه وروسته کیږو، ولی چی موږبه په جنګ کی دصبر څخه کاراخلو، کیدی سی چی الله ﷻ تاسی ته زموږ په ذریعه داسی کار وښیی چی ستاسی دسترګو یخوالی په وسی. اوامام احمد روایت ذکرکړی دی په نقل کولو سره دوکیع څخه دی دسفیان څخه دی دمخارق بن عبدالله څخه دی دطارق بن شهاب څخه چی دی وایې چی مقداد دا ویله رسول الله ﷺ ته په ورځ دبدرکی: ای رسوله دالله ﷻ موږتاته داسی نه وایولکه څه رکم چی موسٰی ؑ ته بنی اسرائیلو ویلی وه: فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ، لیکن موږ به داوایو چی ته اوستارب دی ولاړسی اوجنګ دی وکی اوموږ هم ستاسی سره یو [1] اودا اسناد جیددی په دی اعتبار سره اوددی په بلی

[1]. احمد (۴\۳۱۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

طریقی سره بل روایت دی: چی امام احمد یې نقل کوی داسود بن عامر څخه دی داسرائیل څخه دی دمخارق څخه دی دطارق بن شهاب څخه، دی وایې چی ویلی دی عبدالله بن مسعود رضی الله عنه چی زه یوځای سوم دمقداد سره په یوسفر کی، اودازما دپاره ډیره ښه خبره وو چی زه دده سره ملګری وم دی ورلی رسول الله ﷺ ته چی نبی علیه السلام مشرکینو ته بیان کوی او ده ورته وویل: زمادی قسم وی په الله جل جلاله باندی ای رسوله دالله چی موږ به تاسی ته داسی نه وایو لکه څه رکم چی موسٰی علیه السلام ته دهغه قوم ویلی دی: فَاذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ لیکن موږبه جنګ کوو ستا درسته خوا څخه اوستا دچپه خوا څخه اوستا دمخ خوا څخه اوستا دشاه دخوا څخه. نودی وایې چی ماولیدی رسول الله ﷺ چی مخ مبارك یې دډیر خوشحالی څخه وبریښیدی اوپه دی خبره ډیر خوشحاله سو (١) راوی ددی بخاری دی په کتاب التفسیرکی، اوپه المغازی کی دمخارق څخه هم په دی الفاظوسره. اودارکم حافظ ابوبکر بن المردویه ویلی دی په نقل کولو سره دعلی بن الحسین بن علی څخه دی دابو حاتم الرازی څخه، دی دمحمد بن عبدالله الانصاری څخه دی دحمید څخه دی دانس څخه دی وایې چی کله رسول الله ﷺ بدرته روان وو نومشوره یې غوښتله دخلګو څخه نو حضرت عمر رضی الله عنه ورلره مشوره ورکړه، اوبیادوی ټولو مشوره ورکړه تردی چی انصارو دا ویل چی زموږ دی قسم وی په هغه ذات باندی چی موږبه نه وایو هغه څه چی موسٰی علیه السلام ته دهغه قوم ویلی وه: فَاذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ، بلکی موږبه ستاسره یوپه هر ځای کی چی موتاسی غواړی.

بیان دهغه واقعاتو چی په تیه کی واقع سوی وی

اول خودوی انکار وکی دجهاد څخه اودقتل دظالمانو څخه، چی په سبب ددی بیا الله جل جلاله دوی ته په علاقه دتیه کی سزا ورکړیده، اودا حکم یې پر وکی چی دوی به ددی ځای څخه نه وزی ترڅلویښتو کالوپوری، خوماداقصه په کتاب داهل کتابو کی نه ده لیدله چی دوی دقتال څخه اودجهاد څخه اعراض کړی وو، مګر داذکر دی چی موسٰی علیه السلام یوشع تیار کی دپاره دقتال دیوی ډلی دکافرانوسره، اوموسٰی اوهارون علیهما السلام اوخورددوی دیوی غونډی پرسرکښېنسته،نوموسٰی علیه السلام چی به ځومره لکړه پورته کوله نوهغومره به یوشع ته کامیابی اوغلبه پرهغې بلی ډلی باندی رسیده، نوپه دی کی دیوشع علیه السلام ډله کامیابه سوه پردی کافرانو باندی، اودوی داهم ذکر کړی دی چی (یثرون) چی دموسٰی علیه السلام خسر وو هغه ته دا خبره ورسیده چی دی غالب سوی دی پرفرعون باندی نودی هم رالی اوپه موسٰی علیه السلام باندی

---

(١). تخریج ددی امام احمد کړی دی (١\٣٩٠١) اوبخاری په کتاب التفسیرکی، سورة المائده، باب(فاذهب انت وربك فقاتلا) (٨\٤٦٠٩) اوپه کتاب المغازی کی، باب قول الله تعالٰی (اذیستغیثون ربکم) (١٧ \٣٩٥٢).

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې ایمان راوړی، اودده سره خپله لور (صفورا) هم وه چې دموسیٰ ﷤ ښځه ده، اودواړه ځامن ورسره هم وه چې جرشون اوعازر وو، نودده مخ ته موسیٰ ﷤ راووتی اودده یې ډیر اکرام وکی، اوده ته دبنی اسرائیلو علماء ټول راټول سوه اودده ډیر تعظیم یې وکی. اودایې هم ذکرکړیدی چې ده دبنی اسرائیلو جګړی ولیدی نوموسیٰ ﷤ ته یې مشوره ورکړه چې پردوی باندی نیکان خلګ مشران مقررکی ددی دپاره چې دوی خیانت ونه کی اودایې ورته وویل چې دهروزر کسانو پرسریو سړی فیصله کن مقررکړه اودهرسلو کسانو پرسر جلا فیصله کن سړی مقرر کړه اودهرو پنځوسو کسانو پرسر باندی یومقرر کړه تردی چې دهرلسو کسانو په سرباندی هم یوه فیصله کونکی مقررکړه، نوکه دوی ته په فیصله کی څه مشکل پیښیدی نوتاته به راځی نوموسیٰ ﷤ ددوی خبره ومنله اودغه کارېې وکی، اوویل سوی دی چې دوی سیناء مقام ته چې دالبریه خواته دی په دریم میاشت باندی داخل سوی وه وروسته دوتلو دمصر څخه ولی چې دوی په اول کال باندی دپسرلی په موسم کی وتلی وه، اوتیه مقام ته په موسم دګرمی کی داخل سوی وه، والله اعلم. اودوی وایې چې دابنی اسرائیل دطور سیناء خواته نازل سوه، اوموسیٰ ﷤ دغه غره ته ورلی اودرب العزت سره یې خبری وکړی، اوالله ﷻ ده ته داامر وکی چې بنی اسرائیلو ته امر وکی چې دالله ﷻ نعمتونه دی دځان سره یادکړی، چې الله ﷻ دوی لره نجات ورکړی دی دفرعون څخه او دهغه دظلم څخه، اودوی یې په کمی طریقی سره دهغه څخه خلاص کړه، اودا امریې ورته هم وکی چې دی بنی اسرائیلو ته امروکی چې دوی غسل وکی اوخپلی کپړی پاکی کړی او ددغه غره ګیرچاپیره ټول راټول سی اودی غرته دی یوهم نه ورنژدی کیږی ترڅوچې حکم نه وی سوی تردی چې خپل حیوان هم ددی غرخواته نه پریږدی اوکم یوچې دی غره ته نژدی سو نوقتل کیږی به، نوبنی اسرائیلو داخبره ومنله اوغسل یې وکی اوکپړی یې صفاکړی او کښینستل، نوکله چې دریمه ورځ سوه نوپه دی غره باندی ډیره درنه وریځ راله چې په دی کی اوازونه اوبیرونکی شکلونه وه اوبرېښناوه نودوی وبیریدل، نودوی ټول راووتل اوددی غره خواته ولاړوه، نوددی غره څخه دود ختل شروع سوه چې ددی دود په مینځ کی رڼاوه اوداغر په زلزله سو اووښوریدی تردی چې ښه مضبوط وښوریدی، اوپه دغه وخت کی موسیٰ ﷤ ددغه غر په مینځ کی ولاړ وو اودالله ﷻ سره یې خبری کولی. اوبیا امروکی الله ﷻ موسیٰ ﷤ ته چې ددی غره څخه کښته سی اوبنی اسرائیلو ته امروکی چې ددی غر خواته رانژدی سی اودالله ﷻ وصیت واوری، اوددوی مشرانو ته چې ددوی علماء وو هغو ته هم امروسو چې دی غرته نژدی سی بلکی غره ته دی وخیژی. داعبارت دی ددوی دکتاب اودامنسوخ سوی دی. نوموسیٰ ﷤ وویل چې ای ربه زماهغوی نه سی راختلی، اوماهغوی منع کړی دی دراختلو څخه، نوبیاورته امر وکی الله ﷻ چې ولاړ سه اوخپل ورور هارونؑ دځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره راوله، نوموسیٰ ﷺ دغه رکم وکړه چي څه رکم ورته امرسوی وو، اوالله ﷻ ورسره خبري وکړي، نوپه دغه وخت کی یې ورته دیوڅو خبرو امروکی اوددوی په نزد داهم دوی وایې چي بنی اسرائیل دالله ﷻ اواز اوریدلی دی، خودوی پوه نه سوه بیاوروسته موسیٰ ﷺ پوه کړه، اودوی موسیٰ ته وویل چي ته موږ ته هغه څه چي تاته رب العزت امر په کړی دی هغه موږ ته بیان کړه موږ بیریږو چي موږ مړه نه سو، نوموسیٰ ﷺ بیان ورته وکی چي هغه لس کلمی دی عبادت دالله ﷻ په یواځي والی سره کول، اوددروغو دقسم څخه ځان ساتل، او امریې وکی په حفاظت کولو دورځي دخالي یعنی دغه ورځ دعبادت دپاره فارغولو باندی اودزنا څخه یې منع کړه، دارکم دغلا څخه، دارکم دمور اوپلار داطاعت امریې ورته وکی،دارکم ددروغودشاهدی څخه،اودبل سړي دښځي‌سره دشهوت استعمالولو څخه یې منع کړه اوداسی نور. دارکم دسلفو څخه ډیرو خلګو داویلي دی چي دغه لس شیان په دی دوو اٰیتونو کی ذکردي: قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلاَّ تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۱۵۱) وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى وَبِعَهْدِ اللهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (۱۵۲) وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ، (سورة الانعام (۱۵۱\ ۱۵۳) ددی لسوکلمو څخه یې وروسته دوی ته نور ډیر وصیتونه کړي اودا رکم نور احکام یې ورته ښوولی دی، نودوی عمل وکی ترڅه وخته پوری په دغه احکامو باندی اوبیایې وروسته ورڅخه شاه کړه اوددی خلاف کارونه یې شروع کړه، اوبیایې په دی کی تبدیلیانی اوتحریفونه وکړه، اوبیایې دهغه څخه وروسته ټول منسوخ کړه اوختم یې کړه. اوالله ﷻ فرمایلی دی: يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى (۸۰) كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى (۸۱) وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى (سورة طه ۸۰\ ۸۲) دلته الله ﷻ ذکرکړی دی خپل احسان اومنت په دوی باندی چي دوی ته یې ډیر نعمتونه ورکړه اودوی یې دفرعون ظالم څخه وساتل، اودوی یې دخپل نبی سره دطور خوا ته بوتلل اودوی ته یې لوی لوی احکام اومصلحتونه وښوول چي ددوی ددنیا او دآخرت دواړو فائدی په کی وی اودوی ته الله ﷻ په داسی مزکه کی خوارکونه ورکړه دی په حال دسفر اوحضرکی چي پرهغه مزکه باندی به دشین ګیاه بالکل درك نه وو، اوکله به

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې موسم دګرمی وو نوپه دوی باندی به الله ﷻ داسی وریځ راوستل چې په دوی باندی به ګرمی هیڅ اثرنه کوی. لکه څه رکم چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۳۹) يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ (٤٠) وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ، (سورة البقره ۳۹\۴۱) تردی چې فرمایلی یې دی: وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ (٤٩) وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ (٥٠) وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَى أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ (٥١) ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (٥٢) وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (٥٣) وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (٥٤) وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ (٥٥) ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (٥٦) وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ، (سورة البقره ۴۹\ ۵۷) تردی چې فرمایلی یې دی: وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (٦٠) وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ، (سورة البقره ۶۰\۶۱) نودلته الله ﷻ دوی ته ذکرکړه خپل انعامات په دوی باندی چې هغه ورکول دمړزانو وو دوی ته اوورکول دخوړو شیانو وه دوی ته، دمن اوسلوٰی دوه خوراکونه به یې دوی ته ورکول بغیر دڅه تکلیف څخه اونه به ورپسی دوی کړیدل بلکی دوی ته به من چه یوخوړ شی دی دابه یې ورلره سهاروختی ورکول اوسلوٰی به یې ورلره دشپې په ډوډی کی ورکول، اودوی ته به یې اوبه ورکولی دډبرو څخه، موسیٰ ﷺ به ډبری ته لښته ورکړه نودهغه څخه به اوبه روانی سوی، اودالله ﷻ دخوا څخه دوی ته غټ نعمتونه وه. نوبیاپه دوی کی اکثره کسانو ناشکری وکړه اوپه دی نعمتونو کی تبدیلی یې وغوښتله په هغه سره کم څه چې مزکه راټوکوی چې بادرنګ اواوړه اوپیاز اودال اوداسی نور شیان سوه دایی وغوښتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دادی موږ ته راکول سی نوموسٰی ﷺ ته ددوی په دی خبری اومطالبی باندی درد ورلی او دوی ته یې وویل: قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ یعنی چی تاسی ددی ښار څخه کښته سی دهغه نورو ښارونو خواته نوتاسی ته به درکول سی هغه سپك خوراکونه چی تاسی یې په بدل ددی خوراکونو کی غواړی خوزه ستاسی دپاره دهغه سوال نه کوم،اونه تاسی ته ددغه کارامرکوم. نوداکم صفات چی ددوی ذکرسوه نوداپه دی باندی دلالت کوی چی دوی دڅه څخه منع سوی وه دهغه څخه منع نه سوه. لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوٰى، یعنی په دوی باندی دالله ﷻ عذاب حق سو نودوی یې خوار اوذلیله کړه، خوالله ﷻ چاته چی توبه وکاږی اوالله ﷻ ته انابت اورجوع وکړی نوهغه ته داوعده ورکوی چی زه توبه قبلوم: وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى.

غوښتنه دلیدلو دموسٰی ﷺ الله ﷻ لره

په قرآن کریم کی الله ﷻ فرمایلی دی: وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ (١٤٢) وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ (١٤٣) قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ (١٤٤) وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ (١٤٥) سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ (١٤٦) وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ، (سورة الاعراف ۱۴۲\ ۱۴۷) یوی ډلی دسلفو ویلی دی چی دادیرش ورځی دذی القعدی وی اولس ورځی دذی الحجه وی نوهم په دی ترتیب سره څلوېښت ورځی دده دملاقات پوره سوی وی‌نوپه دی حساب سره داملاقات په ورځ دغنې اختر باندی پوره سو اوهم دارکم الله ﷻ محمد ﷺ ته هم په ورځ دغنې اختر خپل دین پوره کړی دی. مقصودی خبره داده چی کله موسٰی ﷺ میقات درب ته تلی نودا روژه وه په دی څلوېښتو ورځو کی دریش ورځی دده روژه وه اوبیایې دیوی درختی څخه لږ شان خوراك وکی ددی دپاره چی دخولی څخه یې هغه بوی دکراهت زائل سی اوبیاورته الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷻ امروکی چی دالس ورځی نوری هم پوره کړه نوپه هغه کی یې هم روژه نیولی وه، کله چی دی ولاړی میقات ته نوپه خپل ځای باندی یې خپل ورور اووزیر هارون ؑ قائم مقام کی الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا یعنی په هغه وخت کی چی ورته دتلو حکم وسو (وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ) یعنی الله ﷻ ورسره خبری وکړی دپردی دشاه څخه، نودی یې ځان ته نژدی کی اوورسره یې خبری وکړی اودامنصب دفضیلت دی اودشرافت دی، کله چی ورسره الله ﷻ خطاب وکی نومطالبه یې ترینه وکړه چی داپرده لیری کی نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی ته به مضبوط پاته نسی په وخت دراښکاره کیدلو دهغه ذات باندی نودایې ورته وفرمایل: قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي، نوالله ﷻ ورته وویل چی ای موسیٰ ؑ زه نه یم لیدلی یوژوندی مګر هغه مړسوی دی اونه وچ ځای مګرچی هیره سوی دی ابن عباس ویلی دی په دی قول دالله ﷻ کی: لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ، داهغه نوردی دهغه ذات چی څه شی ته راښکاره سی نوهغه شی نسی ورته ټینګیدای. نوددی وجی څخه ورته الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ، کله چی الله ﷻ هغه غره ته خپل تجلی وکړه اوخپل نوریې ورته ښکاره کی نودغه غر زری زری سو اوبالکل هیره سو اوموسیٰ ؑ بی هوښه سو. مجاهد ددی آیت په باره کی ویلی دی: وَلَكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي، یعنی دامخلوق ستا څخه غټ دی اوستا څخه مضبوط مخلوق دی که داچیری پاته سو اوقراریې ونیوی پرخپل ځای باندی نوته به هم ما ووینی، نوکله چی الله ﷻ دغه غره ته خپل تجلی وکړه نودغه غر زری زری اوټینګ نه سو دالله ﷻ نورته. السدی اوعکرمه دابن عباس څخه نقل کوی چی الله ﷻ ورته صرف دیوګوتی په اندازه باندی ځان وښووی نودا زری زری سو، اوداهم ویل سوی دی چی دخاوری په شان سو (وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا) یعنی دابیره پر زیاته سوه، قتاده ویلی دی چی په شان دمړی سو، خواولنی قول صحیح دی ولی چی وروسته ورسره داذکر سوی دی (فَلَمَّآ اَفَاقَ) ولی چی بیرته په هوښ کی راتلل داوروسته دبی هوښی څخه وی او دمرګ څخه وروسته رابیداره کیدل نه وی، (قَالَ سُبْحٰنَكَ) دالله ﷻ پاکی یې بیان کړه (تُبْتُ اِلَيْكَ) یعنی ددی څخه وروسته به دلیدلو سوال نه کوم: وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ، ولی چی ستا ذات چانه وی لیدلی مګر نتیجه یې مرګ وی. اوپه صحیحینو کی دطریقی دعمر بن یحیٰی بن عمار بن ابی حین المازنی الانصاری څخه نقل دی دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی دابی سعیدالخدری څخه چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: تاسی ماته ښه والی مه راکوی په نورو پیغمبرانو باندی، ولی چی دقیامت په ورځ به ټول خلګ بی هوښه سی نوزه به اول سړی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په هوښ کې به سم، نوموسیٰ ﷺ به ووینم چې دعرش دیوی ستنی سره به ولاړوی، نو ماته پته نسته چې دازما څخه مخکې په هوښ کې راغلی دی اوکه ده ته بدله ورکول سوی ده په بې هوښی دطور سره؟ اولفظ دبخاري داسې دی: اوپه قصه دهغه یهودي کې داسې ذکردي کله یې چې یهودي ته چاپیړه ورکړه په وخت ددې خبرې کله چې یې وویل چې الله ﷻ ښه والې ورکړی دی موسیٰ ﷺ ته پرټولو انسانانو باندې. نونبي ﷺ وفرمایل چې تاسې ماته ښه والې مه راکوی په انبیاوو باندې. اوپه صحیحینو کې دطریقې دالزهري څخه نقل دی چې دی نقل کوی دابې سلمه څخه اودی دعبدالرحمٰن الاعرج څخه دی دابې هریره څخه دی دنبي ﷺ څخه هم په دې الفاظو سره، خوداپه کې زیات دی: تاسې ماته ښه والی مه راکوی پرموسیٰ ﷺ باندې. اوهم داسې یې ټول حدیث ذکرکړی دی، داپه وجه دعاجزۍ دنبي ﷺ نه دی، بعضو داویلي دی چې داځکه نبي ﷺ ویلي دي چې صحابه وو ته یې خبر ورکوی چې فضیلت ورکول ستاسې کارنه بلکې دی دالله ﷻ کار دی چې چاته په چاباندې فضیلت ورکوی. اوبعضو داویلي دی چې داخبره نبي ﷺ په هغه وخت کې کړې وه چې کله ورته دخپلې مرتبې پته نه وه، اوبیا وروسته داقول نسخه سوی دی، اوپه دې کې هیڅ شك نسته چې نبي ﷺ داولنیو اوآخرنیو ټولوڅخه ښه دی، اوددوی امت هم دنورو امتونو څخه ښه دی لکه څه رکم چې الله ﷻ فرمایلي دي (كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ) اوددوی ته دادرجه نه ده ورکول سوې مګر ددې نبي دوجې. اوپه تورات کې ددوی دمقام تعریف او ذکر سوی دی چې دده به داسې مقام وي چې اولنې اوآخرني به یې ټول ارمان کوی، تردې چې اولو العزم چې نوح اوابراهیم موسیٰ اوعیسیٰ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ دی ټول به یې ارمان کوی، او قول دنبي ﷺ چې زه به اولنی سړی یم چې په هوښ کې به سم نوزه به وینم موسیٰ ﷺ چې نیولې به یې وي دعرش یوه ستنه، نوماته پته نسته چې دی زما څخه مخکې په هوښ کې راغلی دی اوکه ده لره بدله ورکول سویده په بې هوښی دطورسره؟ دادلیل دی په دې خبرې باندې چې دقیامت په ورځ به ټول خلګ بې هوښه سي مخکې ددې څخه چې الله ﷻ ددوی په منځ کې حساب اوکتاب شروع کې نودوی به دبیرې دلاسه بې هوښه سي،نو اول په هوښ کې راتګ به دمحمدرسول الله ﷺ وي،نونبي ﷺ به موسیٰ ﷺ ووینې چې دعرش په ستنې پورې نښتی دی نووبه فرمایې چې دازما څخه مخکې په هوښ کې راغلی دی اوکه ده لره بدله ورکول سویده په هغه بې هوښۍ دطور سره؟ یابه دده بې هوښي سپکه وه، ولې چې ده ته په دنیاکې درنه بې هوښی ورکول سوی وه، اوپه دې حیثیت سره داغټ شرف دی دموسیٰ ﷺ دپاره، خودانه لازمیږي په فضیلت دده ؑ باندې پرنبي ﷺ، اودا قول دالله ﷻ: قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي، یعني په هغه زمانه کې، نه دهغه څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مخکنی زمانه کی، ولی چی ابراهیم خلیل الله ترده افضل وو لکه څه رکم چی دهغه بیان دابراهیم ﷺ په قصه کی ذکرسو، اونه وروسته دخپل زمانی څخه، ولی چی محمد ﷺ دده څخه ښه دی لکه څه رکم چی دده شرافت په شپه داسراء کی ذکر سویدی، اوددی څخه هم دمحمد ﷺ افضلیت معلومیږی چی نبی ﷺ فرمایلی دی: زه به پرداسی مقام باندی درول کیږم چی دهغه ارمان به یوسړی کوی تردی چی ابراهیم ﷺ هم. اوداقول دالله ﷻ: فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ، یعنی ته واخله هغه چی موږ تاته درکړی دی درسالت څخه اوپه دی باندی شکر وکاږه اوددی څخه زیات مه غواړه. اوداقول دالله ﷻ: وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ، اودهغه الواح یعنی کتابچی دجوهر څخه وی چی ګران وو، په صحیح کی داسی ذکردی: چی الله ﷻ تورات په خپله ورته‌لیکلی دی اوپه دی کی دګناهونو څخه دبچ کیدو نصیحتونه دی، اوتفصیل په باره دحلال اوحرام کی چی ددوی ورته حاجت وو داپه کی هم ذکروو. (فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ) یعنی په صدق سره اوپه پوخ نیت اوعزم سره: وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا، اوخپل قوم ته امروکه چی داپر ښه ځایونو باندی کښیږدی یعنی په خپل ځایونوکی یې اداکی: سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ، یعنی تاسی به سزا دهغه کسانو چی زما داطاعت څخه ځان لیری باسی دهغه سزابهووینی: سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ، یعنی دده په پوهی باندی چی زما ددی ایتونو څخه مراد څه دی اوددی تقاضا څه ده: الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا، یعنی که دوی ته هرقسم دلائل وښیې نودوی به بیاهم ایمان رانه وړی، وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا، دهدایت لاره یې ورته وښوول نودوی یې تابعداری نه کوی: وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ یعنی دوی موږ دهغه دلاری دخوا څخه ورسره کړو نودوی بیا زموږ دایتونو تکذیب کوی، اوعمل نه په کوی: وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ اوهغوکسانو چی تکذیب یې وکی زموږ دایتونو دهغه به دغه ذکرسوی سزاوی.

قصه ددوی دعبادت ذځیلکی په نیستوالی دموسٰی ﷺ کی

الله ﷻ فرمایلی دی: وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى (۸۳) قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى (۸٤) قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ (۸۵) فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي (۸٦) قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ (۸۷) فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ، دلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذکرکوی الله ﷻ هغه قصه دبنی اسرائیلو چې وروسته دتګ دموسیٰ څخه میقات درب ته واقع سوه، چې په دوی کې یوسړی وو چې هارون ؑ ورته سامری وایه نوده څه سره زر یو ځای کړه اودهغه څخه یې ګلیګۍ جوړکې چې هغه به آواز کوی اوپه دی کې یې دننه دجبریل ؑ دآس دپښنو خاوره اچولې وه نودی به آواز کوی. دا دقتاده قول وو.
اوبعضو داویلی دی چې سیلی به راله نودده په خوله کې به دننه سوه اودشا څخه به یې ووته دغوایې په شان آوازبه یې کوی نودوی به ورته خوشحالیدل اواتهونه به یې ورته کول: یعنی دموسیٰ ؑ څخه رب دلته زموږ خواته پاته سوی دی اوهغه ورپسی هلته ګرځی، پاك دی الله ﷻ دهغه څه څخه چې دوی یې ورته بیانوی، اودا ددوی عقل وو چې دیوحیوان او ځناور څخه یې الله ﷻ اورب جوړ کړی وو: أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، دوی دی خبری ته سوچ نه کوی چې دوی ته دبیرته راتلو جواب نه ورکوی اونه ورته نفع اونقصان رسوی، اودایې ورته هم وفرمایل: أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ، نودلته یې ذکرکړه چې داحیوان نه ضرر رسولی سی اونه فائده رسولی سی او نه خبری کولی سی اونه دهدایت خوا ته بلنه کولی سی، دوی ونیوی دی په عبادت سره په داسی حال کی چې دا ظالمان وه دخپلو ځانونو دپاره، اودوی دځانونو سره په دی باندی پوه وه چې دوی پرباطله دی خودجهالت اوګمراهی دوجې یې داکارکوی: وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ، یعنی کله چې پښیمانه سو په خپل کارباندی: وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ، اوکله چې موسیٰ ؑ رالی بیرته دوی ته نوویې لیدی دا کار ددوی چې عبادت دګیلګې یې‌کوی نودغه تختی چې ورسری وی دایې ماتی‌کړی، داپه نزد داهل کتابو باندی. اوالله ﷻ ورته ددی په بدل کی نور ورکی، خوپه قرآن کریم کی داسی ددی په باره کی څه نه دی ذکر، مګر داچې ده وغورځول په دغه وخت کی کله چې ده دا انداز دخپل قوم ولیدی. اوپه نزد داهل کتابو باندی دا دوې تختی وی، خوظاهر دقرآن څخه داسی معلومیږی چې داډیری وی، په موسیٰ ؑ باندی صرف خبری اثر ونه کی تردی چې رالی اومعاینه یې کړه په سترګو سره، لکه څه رکم چې په حدیث کی ذکر سوی دی چې نقل یې کوی امام احمد اوابن حبان اوابن عباس دوی ویلی دی چې فرمایلی دی رسول الله ﷺ: بیان دبل چا په شان دخپله لیدلو یا دمعاینی نه دی [۱] بیاموسیٰ ؑ دوی ته رالی او

[۱]. احمد (۱\ ۲۱۵)، والحاکم فی المستدرك (۲\ ۳۲۱) اوویلی یې دی چې داحدیث حسن اوصحیح دی په شرط دشیخینو باندی، اوالهیثمی په المجمع کی ذکرکړی دی (۱\ ۱۵۳) راوی ددی الطبرانی دی په الاوسط کی =

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترټنه یې ورکړه دوی ته اوبدی ردی یې دوی ته وویلی، نودوی ورته عذرونه پیش کړه، او بیایې خپل وررورته مخ کی اوورته یې وویل: قَالَ يَا هَارُونُ مَامَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا(۹۲) أَلَّا تَتَّبِعَنِ یعنی تاولی ماته خبرنه راکوی ددوی په باره کی چی تالیده چی دوی داکار کوی. نوهغه ورته په جواب کی وویل: إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي، یعنی تابه ویله چی هغوی دی پریښوولە اوته ورڅخه رالی اوحال داوو چی تازه په دوی کی خلیفه او نائب ګرځولی وم: قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، او وو هارون ؑ چی دوی یې منع کړی وه په سخت منع کولو سره خودوی نه منع کیده اودوی ته یې زیاته ترټنه ورکړی وه خودوی بیاهم داکار کوی.
الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ، یعنی داګلیګۍ تاسی ته الله ﷻ په طور دامتحان رالیږلی دی چی ستاسی امتحان په وکی: وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ یعنی ستاسی رب هغه رحمٰن ذات دی نه داګلیګۍ (فَاتَّبِعُونِي) یعنی په هغه څه کی چی زه یې تاسی ته وایم په هغه کی زماتابعداری وکی: وَأَطِيعُوا أَمْرِي (۹۰) قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ، دوی قسم واخستی چی په دغه طریقه به دوی روان وی تردی چی موسیٰ ؑ رالی (وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا) ده وترټله اومنع یې کړه خوبیا هم دوی دده خبره ونه منله اودده اطاعت یې ونه کی. بیاموسیٰ ؑ سامری ته مخ کی: قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَاسَامِرِيُّ، یعنی تالره څه باعث وو پردی کارباندی؟ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ، یعنی دقدم دجبریل څخه. اوبعضو داویلی دی چی ده لیدلی وو جبریل ؑ اوڅنګه به چی به ده په کم ځای باندی پښه کښیښوولە هغه ځای به شین سو اوښکلابه په کی راله، نوکله چی ده دهغه خاوره په هغه ګیلګی کی واچولی نوده اوازونه شروع کړه. نوددی وجی څخه یې وویل: فَنَبَذْتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي (۹۶) قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ، دا دعا (ښرا) وه پرده باندی چی دی به خلګوته وایې چی ګوتی مه راوړی، اودا دده دپاره سزاوه په دی دنیاکی، اوبیایې وعده ورکړه دآخرت چی په آخرت کی به یې هم سزا وی په دی قول سره: وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ، اوداسی هم ویل سوی دی (لن نخلفه): وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلَٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا، ویل سوی دی چی موسیٰ ؑ ددی ګلیګی خواته ورنژدی سو اودایې وسوزی، چاویلی دی چی په اورسره یې وسوزی، لکه څه

= دحدیث دانس څخه اوددی ټول سړی ثقه دی اوصحیح ګرځولی دی البانی په مشکوة المصابیح کی (۳\۱ ۵۸۳۸) دحدیث دابن عباس څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رکم چې داقول دقتاده دی اوبعضو نور شیان ذکرکړی دی، اوبیایې سمندرته واچوی، اوبیا یې امروکی بنی اسرائیلوته چې دده څخه اوبه وڅښي، نوچاچې دده عبادت کوی نودهغوی په شونډو پوری ددغه ګیلګی هیره ومښته.
اوبعضو ویلی دی چې رنګونه یې ژړسوه، اوبیاموسٰی علیه السلام دوی ته خبرورکی چې ستاسی رب هغه یوذات دی چې ترعرش لوړ دی اوشریك ورلره نسته په دی قول سره: إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا، اوالله جل جلاله فرمایلی دی: إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ، اوهمدارکم واقع سوه لکه څه رکم چې یې فرمایلی دی: وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ، اودا قول مضبوط اوباقی پاته سوی دی تر قیامته پوری دبدعتیانو دپاره. بیا الله جل جلاله خبر ورکړی دی دخپل حلم څخه اودخپل رحمت څخه په خلګو باندی، اوخپل احسان دخپل بنده سره په قبلولو دتوبه کی وروسته دګناه څخه، نووی فرمایل: وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ لیکن الله جل جلاله دګیلګی دعبادت کونکی توبه نه قبلوی مګر په قتل سره، لکه څه رکم چې الله جل جلاله فرمایلی دی: وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، (سورة البقره\ ۵۴). نوویل سوی دی چې یوه ورځ هغه کسان چې عبادت یې نه وو کړی دګیلګی دارواوته اوخپلی توری ورسره په لاس کی وی نوالله جل جلاله په دوی باندی مچان مسلط کړه ددی وجی څخه چې یوبل په کی ونه پیژني، اوبیادوی مائله سوه هغه کسانو ته چې هغوی دګیلګی عبادت کړی وو نوهغوی یې قتل کړه، نوویل سوی دی چې دوی په یوه سهارکی (۷۰۰۰۰) کسان قتل کړی وه.
بیا الله جل جلاله فرمایلی دی: وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ، بعضو ددوی استدلال نیولی دی په دی قول سره (وَفِي نُسْخَتِهَا) دوی وایې چې داقول دلالت کوی په دی خبری باندی چې داماتی سوی دی، اوپه دی استدلال کی شبهه ده، والله اعلم،
اودارکم ذکرکړی دی ابن عباس داپه حدیث دفتون کی چې وروسته به بیانیږی: چې ددوی دګیلګی دعبادت دااثر په دوی کی دهغه وخت څخه ولویدی کله چې دوی دسمندر څخه را تیرسوه، ولی چې دوی کله راووته نودوی وویل: قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ، اوهمدارکم په نزد داهل کتابوهم دی، ولی چې ددوی عبادت دګیلګی مخکی دراتګ ددوی څخه وو بیت المقدس ته. اوهم دارکم کله چې امروسو په قتل دهغه کسانوچې هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبادت دګیلګی کړی وو نوپه یوه سهارکی ددوی څخه (۳۰۰۰) کسان قتل سوه، اوبیا ولاړی موسیٰ ﷺ چی ددوی دپاره بخښنه طلب کړی نودوی ته بخښنه وسوه په دی شرط باندی چی دوی به بیت المقدس ته داخلیږی. الله ﷻ فرمایلی دی: وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ (۱۵۵) وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ (۱۵۶) الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ، (سورة الاعراف ۱۵۵\ ۱۵۷) السدی اوابن عباس اوداسی نورو ویلی دی چی دوی (۷۰) کسان وه، چی په دوی کی علماء دبنی اسرائیل وه اوموسیٰ اوهارون اویوشع اوناذاب اوابیهو اوداسی نوروه، دوی ولاړه دموسیٰ ﷺ سره چی هغه کسانو لره استغفار وغواړی کمو چی دګیلګی عبادت کړی دی. اودوی ته امرسوی وو چی دوی ولمبیږی اوخوشبویې ولګوی، نوکله چی دوی غره ته نژدی سوه نودوی ولیده وریځ درنه چی په هغه کی ړناوه نو موسیٰ ﷺ غره ته وختی، نوویل سوی دی چی دی بنی اسرائیلو دالله ﷻ خبری اوریدلی دی، اوپه دی قول کی ورسره ډیرو مفسرینو هم اتفاق کړی دی اوپه دی باندی یې دلیل پیش کړی دی داقول دالله ﷻ: وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ، (سورة البقره \ ۷۵) اودالازمه نه ده په دی قول دالله ﷻ: فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللهِ (سورة التوبه \ ۶) دوی اوریدلی دی دموسیٰ ﷺ څخه.

اودوی داهم ویلی دی چی دی اویا ۷۰ کسانو الله ﷻ لیدلی دی، خودا خبره غلطه ده، ولی چی دوی کله سوال دلیدلو کړی وو نوپه دوی باندی بیره راغلی وه، لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ (۵۵) ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ، (سورة البقره ۵۵\۵۶) اودلته یې داسی ویلی دی: فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ، محمد بن اسحاق وایې چی: منتخب کړه موسیٰ ﷺ دخپل قوم څخه (۷۰) کسان، چی هغه په کی ښه خلګ وه اوورته یې وویل چی تاسی ولاړسی اوتوبه وکاږی الله ﷻ ته اودخپل قوم دپاره هم دمغفرت دعا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغواړی چی الله دوی ته هم معافی وکی، روژه ونیسی اوخپلی کپړی پاکی کړی، نودوی یې دطور خواته ټول بوتله په وخت دملاقات درب سره، اودابه نه راتله بغیر داجازت دالله ﷻ څخه اوبغیر دهغه دمطالبی څخه، نوالله ﷻ ورته داوفرمایل چی (۷۰) کسان راوله چی زماخبری واوری، نوده دغه اویا کسان دځان سره بوتله، نوکله چی غره ته نژدی سو موسیٰ علیه السلام نوپه دی غره کی دوریځو ستنی ودریدلی تردی چی داغرپه کی ټول پټ سو، نوموسیٰ علیه السلام په دی وریځی کی دننه سو، اوخپل قوم ته یې وویل چی رانژدی سی، او وو موسیٰ علیه السلام چی کله به ورسره الله ﷻ خبری کولی نودده پر تندی باندی به داسی رڼاوه چی چابه ورته کتلی نه سوای، نوددوی په مینځ کی پرده ولګول سوه، اوداقوم هم رانژدی سو ده ته نوکله چی دوی هم په دی وریځی کی دننه سوه نوپرسجدی باندی پریوته، نودوی واوریدی دالله ﷻ اوازچی موسیٰ علیه السلام سره یې خبری کولی چی الله ﷻ به ده ته امرکوی دبعضو شیانو اودبعضو شیانو څخه به یې منع کوی، نوکله چی فارغه سو موسیٰ علیه السلام اووریځ لیری سوه نودوی موسیٰ علیه السلام ته وویل: يَا مُوسىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللهَ جَهْرَةً، چی موږ په تاباندی ایمان نه راوړو ترڅو چی موږ الله ﷻ ښکاره ونه وینو، نوپه دغه وخت کی الله ﷻ دلوړی څخه تندر پرراکښته کړه اودټولو څخه روحونه ووتله اومړه سوه، نوموسیٰ علیه السلام شروع سو چی ویل یې: رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا، یعنی ته موږ مه نیسی په هغه څه باندی چی داکم عقلان یې کوی ولی چی موږ ددوی څخه بری یو دهغه وخت را ایسی چی دوی دګیلګی عبادت کړی وو.

اوابن عباس اومجاهد اوقتاده ویلی دی چی پردوی باندی زلزله اوبیره راله نو دهغه سره مړه سوه ولی چی دوی خپل قوم دعبادت دګیلګی څخه نه منع کول، اوداقول چی (اِنْ هِيَ الاَّ فِتْنَتُكَ) یعنی داستا امتحان دی، داقول ابن عباس اوسعید بن جبیر اوابو العالیه او الربیع بن انس اوداسی یوبل ذکرکړی دی، یعنی داهغه کاردی چی تاپه خپله اندازه کړی دی اوپه تقدیرکی مولیکل سوی دی، موسیٰ وفرمایل په مخاطب کیدو سره الله ﷻ ته: او پیدادی کی ګیلګی ددوی دامتحان دپاره چی ددوی ایمانونه په وګوری چی په څومره اندازه کی دی لکه څه رکم چی دوی ته هارون علیه السلام ویلی وه: وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ، یعنی ستاسی امتحان اوازمیښت په دی باندی سوی دی اوددی وجی څخه یې ویلی دی: تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ، یعنی چالره چی وغواړی نوهغه په امتحان او ازمیښت سره ګمراه کوی اوچالره چی وغواړی نوهغه لره هدایت ورکوی، ستا دپاره حکم دی چی ممانعت ورلره نسته اونه ورلره بیرته تلل سته، کله چی ته حکم وکی نوبیا فیصله هم کوی: فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ (۱۵۵) وَاكْتُبْ لَنَا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ، یعنی موږ تاته توبه وکاړل اوتاته مورجوع وکړه داقول دابن عباس دی او دمجاهد دی اودقتاده اودالضحاك اودالسدی دی اوداپه لغت کی هم داسی دی: قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ، یعنی الله ﷻ فرمایې زه عذاب ورکوم چاته چی وغواړم اومغفرت ورکوم چاته چی وغواړم، اورحمت زماپراخه دی هرچاته. اوپه صحیحینو کی درسول الله ﷺ څخه نقل دی فرمایلی یې دی: کله چی الله ﷻ فارغه سو دپیدائش دآسمانونو اودمزکو څخه نولیکل یې وکړه چی هغه پرعرش لوړ ایښوول سوی وه: چی زما رحمت غالبه دی زما پرغضب باندی (١).

فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ، یعنی داهغه چاته چی پردی صفاتو باندی وی: الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ، اوداذکر دمحمد ﷺ اودهغه دامت دی موسیٰ عليه السلام ته، اوددی وضاحت په تفسیرکی ذکر سوی دی هلته دی رجوع وسی. قتاده ویلی دی: موسیٰ عليه السلام به وایې الله ﷻ ته چی زه په الواحو کی وینم داسی یوامت چی هغه به ښه امت وی چی دخلګو دپاره به راایستل سوی وی چی امر به کوی په نیکیو باندی اومنع کول به کوی دبدو څخه، نودی به وایې چی ای ربه زما دازما امت وګرځوی نوالله ﷻ به ورته وفرمایې چی دا دمحمد ﷺ امت دی. دی به بیا وایې چی ای ربه زما زه وینم دوی چی دا آخری امت دی اواول به جنت ته داخلیږی، ای ربه زما دازما امت وګرځوی، نوالله ﷻ به ورته وفرمایې چی دا دمحمد ﷺ امت دی، بیابه وفرمایې چی ای ربه زما زه دوی وینم چی ددوی به خپل کتاب په سینه کی پروت وی اومخکی ددوی څخه چی څومره قومونه او امتونه تیرسوی دی هغوی به په کتلو سره ویل اوکله به چی ورڅخه واخستل سو نوبیابه نه پوهیده، ای ربه زما دازما امت وګرځوی، نوالله ﷻ به ورته وفرمایې چی دا دمحمد ﷺ امت دی.دی به بیاوایې چی ای ربه زما زه وینم دوی چی دوی به په اولنی اوآخرنی کتابونو باندی ایمان راوړی اوهغه درواغجن ړوند به هم مړ کوی، ای ربه زما دازما امت وګرځوی، نوالله ﷻ به ورته وفرمایې چی دا دمحمد ﷺ امت دی، بیابه دی وایې چی ای ربه زما زه وینم دوی چی دوی چی خپلی صدقی په خپلو نسونو باندی خوری اومخکی امتونو به چی کله صدقه ورکوله نوالله ﷻ به اور پرمسلط کی نوهغه به یې وخوړل اوکه به اور بیرته ولاړی نو حیوانانو اومرغانوبه بیاخوړل، ای ربه زما دازما امت وګرځوی، نوالله ﷻ به ورته جواب ورکی چی دا دمحمد ﷺ امت دی. بیابه دی وایې چی ای ربه زما زه وینم دوی چی دوی یو

---

(١). صحیح البخاری: کتاب بدء الخلق، باب ماجاء فی قول الله تعالی: (وَهوالذی یبدء الخلق ثم یعیده) (١٢/ ٣١٩٤) اواطراف ددی په (٧٥٥٣،٧٤٥٣،٧٤١٢،٧٤٠٤،٧٥٥٤) اومسلم په کتاب التوبه کی، باب سعة رحمة الله تعالی وانها تغلب غضبه (١٧/ ٨٢).

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمل یووار وکی نوبیایې نه کوی نودوی ته لس اجرونه دهغه یوه عمل ورکول کیږی تر (۷۰۰) چنده پوری، ای ربه زما دازما امت وګرځوی نوالله ﷻ به ورته وفرمایې چی دا دمحمد ﷺ امت دی. دی به بیاوایې چی ای ربه زما دوی داسی امتیان دی چی دوی لره شفاعت ورکول سوی دی اوددوی هم شفاعت سوی دی، نودا زما امت وګرځی، نوالله ﷻ به ورته وفرمایې چی دا دمحمد ﷺ امت دی. قتاده وایې چی: موږ ته داذکر کړل سوی دی چی موسیٰ ؑ دغه الواح لیری کړی اووایې وویل چی ای الله ﷻ مادمحمد ﷺ امتی کړی. اودا رکم ډیروخلګو نوراقوال ذکرکړی دی چی دهغه دپاره هیڅ اصل نسته اوموږ دلته هغه څه ذکرکوو چی موږ ته اسان وی دحدیثونو اودآثارو څخه.

حافظ ابوحاتم بن محمد بن حاتم بن حبان ویلی دی په صحیح خپل کی: ذکرکول دسوال دموسیٰ ؑ په باره دادنی جنتی کی اواعلی منزل دجنت کی، موږ ته خبر راکړی دی عمر بن سعید الطایې په بلخ کی چی دی نقل کوی دحامد بن یحییٰ البلخی څخه دی دسفیان څخه دی دمطرف بن طریف اودعبد الملك بن ابجر څخه چی دی وایې چی ما اوریدلی دی دالمغیرة بن شعبه څخه چی ده پرمنبر باندی دنبی ؑ څخه نقل کوی چی فرمایلی دی نبی ؑ: چی موسیٰ ؑ پوښتنه وکړه دخپل رب څخه: چی کم جنتی ادنی رتبی والا دی؟ نو ورته وویل سوه، چی هغه سړی چی کله جنتیان جنت ته دننه سی نوده ته به بیا وویل سی چی جنت ته دننه سه نودی به ووایې چی ټول جنتیان خپلو خپلو ځایونه ته ولاړه اوټول ځایونه یې قبضه کړه؟ نوده ته به وویل سی چی آیاته په دی باندی راضی کیږی چی تاته دومره جنت درکولکه څومره چی دیوه بادشاه محل وی په دنیاکی؟ نودی به ووایې چی هو، نوورته وبه ویل سی چی داستا دپاره جنت سو، نودی به ووایې چی زه په دی باندی راضی یم ای ربه زما، اوسره ددی تالره هغه څه هم په دی کی سته چی ستازړه یې غواړی اوستا سترګی په یخیږی. نودی به بیاسوال وکی دالله ﷻ څخه چی کم جنتی اعلیٰ مرتبی والادی؟ نوورته وبه فرمایی چی هغه داسی جنت دی چی ماپه خپله جوړ کړی دی اومهرپر وهل سوی دی چی نه داسی سترګه سته چی هغه یې لیدلی وی اونه داسی غوږونه سته چی هغه یې اوریدلی وی اونه داسی زړه سته. (۱) اومصداق ددی په دی قول دالله ﷻ کی ذکردی: فَلا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ، (سورة السجده \ ۱۷) اوابن حبان ویلی دی په ذکرکولو دسوال دموسیٰ ؑ کی په باره داوو شیانو کی: دی نقل کوی دعبد الله بن محمد ابن مسلم څخه په بیت المقدس کی دی نقل کوی دحرمله بن یحییٰ څخه دی

---

(۱). مسلم: کتاب الایمان، باب ادنی اهل الجنت منزلاً (۳\۴۵،۴۲) اوالترمذی: په کتاب التفسیر کی، باب ومن سورة السجده (۵\۱۹۸ ۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دابن وهب څخه دی وایې چې ماته خبر راکړی دی عمربن الحارث چې ده ته خبر ورکړی دی ابن حجیره دی نقل کوی دابی هریره رضی الله عنه څخه دی دنبی ﷺ څخه چې فرمایلی یې دی: پوښتنه وکړه موسٰی علیه السلام درب العزت څخه په باره دشپږوشیانوکی ګواکی چې داشپږ شیان خاص دده دپاره وه اودا اوم دده خوښ نه وه. نوده وویل چې ای ربه څوك ډیر متقی دی ستاپه بندګانوکی؟ نوالله جل جلاله ورته وفرمایل چې هغه سړی چې ذکرکوی اوهیرول نه کوی. نوبیایې پوښتنه وکړه چې څوك ډیر په هدایت باندی دی؟ نوورته یې وفرمایل چې څوك چې دهدایت په لاره باندی وی اودهغه تابعداری کوی. نوبیایې پوښتنه وکړه چې څوك ډیر ښه حاکم دی؟ نوجواب یې ورکی چې هغه سړی چې خلګوته هغه فیصلی ورکوی کم چې ځان ته یې ورکوی. نوبیایې پوښتنه وکړه چې څوك ډیرپوه اوعالم دی؟ نوورته یې وفرمایل چې هغه عالم چې په خپل علم باندی نه مړیږی، چې خلګ راټولوی خپل علم ته، نوبیاده پوښتنه وکړه چې څوك ډیر عزتمند دی؟ نوورته یې وفرمایل چې هغه سړی چې په تقدیر یقین ساتی اوطلب دمغفرت کوی. نوبیایې پوښتنه وکړه چې کم سړی ډیر مالداردی؟ نو ورته یې جواب ورکی چې هغه سړی چې څه ورلره ورکول سی په هغه باندی راضی سی. نو بیایې وویل چې کم سړی زیات غریب دی؟ نوورته یې وفرمایل چې خاوند دنقصان. (۱)

اورسول الله ﷺ فرمایلی دی چې: مالداری ښکاره مالداری نه ده بلکی مالداری چې ده دا مالداری دنفس ده، که چیری الله جل جلاله دیوبنده خیر وغواړی نودهغه نفس مالداره کړی اودده زړه هم مالداره کړی، اوکله چې الله جل جلاله دیوبنده شر وغواړی نودهغه غریبی دسترګوپه مینځ کی ولیکی، (۲) ابن حبان وایې چې صاحب دنقصان څخه مراد دادی چې په حالاتو کی یې نقصان وی. اوداركم ددې روایت کړی دی ابن جریرپه خپل تاریخ کی په نقل کولو سره دابن حمید څخه دی دیعقوب التمیمی څخه دی دهارون بن هبیره څخه دی دخپل پلار څخه او دی دابن عباس څخه دی وایې چې سوال وکی موسٰی علیه السلام دالله جل جلاله څخه.

اوداركم یې ټول حدیث بیان کړی دی، اوپه دی کی یې داهم ویلی دی چې ای ربه کم بنده ستا ډیر پوه اوعالم دی؟ نوالله جل جلاله ورته په جواب کی وفرمایل، هغه سړی کم چې خلګ خپل علم ته رابولی په داسی طریقی سره چې دده سره یوه کلمه دهدایت وی نودی خلګ

---

(۱). تخریج ددی ابن حبان کړی دی په کتاب العلم کی، باب فیمن لایشبع العلم ویجمع العلم (۸۲\۱) اوداحدیث حسن دی وګوری صحیح دابن حبان (۲۲۱۷) اوالهندی په کنز العمال کی (۱۵\ ۴۳۵۴۹).

(۲). داڅه حصه دمخکنی حدیث ده اوددی بعضی روایت ذکرکړی دی امام بخاری په کتاب الرقاق کی، باب الغنی غنی النفس (۱۱\۲۴۴۶) اومسلم په کتاب الزکاة کی، باب لیس الغنی عن کثرت العرض (۱۴۰۱۷) اوالترمذی په کتاب الزهدکی، باب ماجاء ان الغنی غنی النفس (۱۴\ ۲۳۷۳) اوابن ماجه په کتاب الزهدکی، باب القناعه (۲\ ۴۱۳۷) اواحمد (۲\۲۴۳، ۲۲۱).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهدایت پرخوا راوبولی اوکه دده سره یوه خبره دبدکارڅخه دمحفوظ کیدووی نودی خلګ دبدوکارونو څخه په وساتی نوبیاده وویل چې ای ربه زما ایازما څخه ماسوابل ښه عالم پر مزکه باندی سته؟ نوالله ﷻ ورته وفرمایل چې هو، خضر‎ؑ دی. نوبیایې طلب دلاری وکی دهغه طرف ته چې ورسره ووینی، (١) دده داقصه به بیا وروسته بیانوو. اوابن حبان ویله په ذکرکولو دسوال دموسیٰ ؑ کی چې ده سوال کړی وو دالله ﷻ څخه چې ده ته یودعاوښیې اویو ذکر وښیې. دی نقل کوی دابن سلمه څخه دی دحرمله بن یحیٰی څخه دی دابن وهب څخه دی وایې چې ماته خبر راکړی دی عمربن الحارث چې دراج ده ته خبر ورکړی دی دابی الهیثم څخه دی نقل کوی دابی سعد څخه دی دنبی ؑ څخه چې فرمایلی یې دی: موسیٰ ؑ دالله ﷻ څخه غوښتنه وکړه چې ای ربه ماته داسی ذکر یاداسی دعا راوښیه چې زه په هغه سره تا یادوم اوستا څخه طلب ددعا په کوم نوالله ﷻ ورته وفرمایل چې، لااله الا الله وایه نوده وویل چې ای ربه داخوټول وایې نوبیا ورته الله ﷻ وفرمایل چې، لااله الاالله وایه نوده وویل چې ای ربه داخو ټول وایې نوبیا ورته الله ﷻ وفرمایل چې: لااله الاالله وایه. نو بیا ده وویل چې زه دځان دپاره خاص ذکرغواړم نوالله ﷻ ورته وفرمایل چې ای موسیٰ که ته داټوله دنیاسره داسمانونو په یوخوا دتلی کی کښیږدی اودالااله الا الله په بل خوا کی کښیږدی نودابه تردرنه وی (٢) اوداپه شان دهغه حدیث دی چې ذکر سوی دی په سنتوکی چې نبی ؑ فرمایلی دی: ښه دعا دورځی دعرفی ده اوښه هغه چې ماویلی دی اونورو انبیاوو ویلی دی هغه: لا اله الاالله وحده لاشریك له، له الملك وله الحمد وهوعلی کل شی قدیر، (٣) اوابن ابی حاتم ویلی دی په تفسیر دایت کرسی کی: په نقل کولو سره داحمد بن القاسم بن عطیه څخه دی نقل کوی داحمد بن عبدالرحمٰن الدسکی څخه دی دابی څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی داشعث بن اسحاق څخه دی دجعفر بن ابی المغیرة څخه دی دسعیدبن جبیر څخه دی دابن عباس څخه: چې بنی اسرائیلو موسیٰ ؑ ته ویلی وه چې آیا ستارب بیدیږی؟ نوهغوی ورته وویل چې: دخدای څخه وبیریږی. نوالله ﷻ ورته دلوړی څخه اواز وکی چې ای موسیٰ دوی ستا څخه داپوښتنه وکړه چې ستارب بیدیږی، نوته په لاسونوکی دوی چیښی ونیسه اودشپی ودریږه، نوموسیٰ ؑ وکړه هغه څه چې ورته رب العزت ویلی وه نوموسیٰ ؑ ودریدی دشپی تردی چې آخری حصه دشپی سوه نودده دلاس

---

(١). تاریخ ابن جریر (١\٢٢٣).

(٢). ذکره ابن حبان فی کتاب الذکر، باب فضل التهلیل والتسبیح والتحمید (٢\٢٣٢٤).

(٣). اخرجه الامام مالك في الموطاء کتاب الحج، باب جامع الحج (١\٢٤٢) ابن عبد البر ویلی دی چې دامام مالك خلاف نسته په ارسالوالی ددی کی، والترمذی فی کتاب الدعوات، باب فی عدیوم عرفة (٥\٣٥٨) او ویلی یې دی چې داحدیث غریب دی په دی اعتبار سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځخه هغه چیښی راولویدی اوماتی سوی نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی ای موسیٰ که زه چیری بیده کیدم نودامزکه اوآسمان به هم داسی ټوټی سوی وای لکه څه رکم چی داچیښی ټوټی سوی. نودی وایې چی الله ﷻ نازل کی په خپل نبی ﷺ باندی آیت کرسی. اوابن جریر ویلی دی په نقل کولو سره داسحاق بن ابی اسرائیل ځخه دی نقل کوی دهشام بن یوسف ځخه دی نقل کوی دامیه بن شبل بن الحکم بن ابان ځخه دی دعکرمه ځخه دی دابوهریره رضی الله عنه ځخه دی وایې چی ما اوریدلی دی درسول الله ﷺ ځخه چی حکایت یې کوی دموسیٰ علیه السلام ځخه په منبر باندی، نووی فرمایل: واقع سو په نفس دموسیٰ علیه السلام کی داخبره چی آیا الله ﷻ په خوب کوی اوکه نه؟ نوالله ﷻ ورته دوی ملائکی راولیږلی اوورسره یې دچیښی دوه لوښی هم راولیږل. نودا دوه لوښی دچیښی یې موسیٰ علیه السلام ته ورکړی اوورته یې امروکی ددی په حفاظت باندی. نوویلی یې دی، چی داموسیٰ علیه السلام ته خوب ورلی اودا دواړه لاسونه یې ښوریدل نودا لوښی به لویدوته نژدی وه چی دی به رابیدار سو او دیوبل سره به یې ونیول تردی چی ښه پوخ بیده سو نودادواړه لوښی ورځخه ولویده اوټوټی ټوټی سوه، نو نبی علیه السلام فرمایلی دی، چی الله ﷻ دامثال وګرځوی دموسیٰ علیه السلام دپاره: چی که الله ﷻ بیده سی نودا آسمانونه اومزکی به دغه رکم ټوټی ټوټی سی. په دی حدیث کی غرابت دی، خو اشبه دا ده چی داموقوف سی، اوداهم کیدی سی چی ددې روایت اصل اسرائیلی وی.

اوالله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (٦٣) ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ، (سورة الاعراف\١٧١) اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ، دارکم ابن عباس اوداسی یوبل سړی دسلفو ځخه ویلی دی: کُله چی موسیٰ علیه السلام دوی ته الواح راوړه اوپه هغه کی تورات لیکل سوی وو نودوی ته یې امروکی ددې په قبلولو باندی په کلکی ارادی سره اوپه پوخ نیت سره، نودوی وویل چی ته موږ ته دار اښکاره کړه موږ به یې وګوروکه چیری په دی کی دننه چی څه ذکرسوی دی هغه اسانه وه نوموږ به یې قبول کړو. نوموسیٰ علیه السلام ورته وویل چی هرڅه په کی وی نوتاسی به یې قبلوی، نودوی داخبره بیا تکراروله اوبیایې کوله، نوالله ﷻ ملائکوته امروکی چی په دوی باندی غر رالوړ کړی ددوی پر سرونو باندی نودا داسی سوه لکه سایه پردوی باندی، اودوی ته وویل سوه که چیری تاسی دانه قبلوی دهغه څه سره چی په دی کی دی نوداغربه پرتاسی باندی راوغورځول سی نودوی داقبول کی اودوی ته دسجدی امروسو نودوی سجده وکړه، نودوی کتل دغه غره ته په ورین تندی سره، نودا طریقه پاته سوه په بنی اسرائیلوکی ترنن ورځ پوری چی دوی وایې، نسته غټه سجده دهغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سجدی څخه چی دهغه په سبب زموږ څخه عذاب لیری سوی دی. اوداركم سنید بن داود دحجاج بن محمد څخه نقل کوی دی دابی بکر بن عبدالله څخه نقل کوی چی دی وایې: کله یې چی دابیرته کښیښووی نوپه سردمزکی باندی داسی بوتې اوداسی کاڼی نه وو پاته چی هغه نه وی ښوریدلی، اونه وو په مخ دمزکی باندی یویهودی چی غټ وو اوکه کوچنی مګر تورات به یې وایه اوتورات ته یې سرکښته کی. الله ﷻ فرمایلی دی: ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ، یعنی وروسته دلیدلو ددی غټې مشاهدی څخه تاسی مات کړه هغه خپل لوظونه اووعدی: فَلَوْلَا فَضْلُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ، چی تاسی ته یې رسولان درراولیږل اوکتاب یې پرتاسی باندی نازل کی (لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ).

قصه دغوا دبنی اسرآئیلو

الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (٦٧) قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ (٦٨) قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ (٦٩) قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللهُ لَمُهْتَدُونَ (٧٠) قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ (٧١) وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (٧٢) فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ، (سورة البقره ۶۷\۷۳)

ابن عباس اوعبیده السلمانی اوابو العالیه اومجاهد اوالسدی اوداسی یوبل سړی دسلفو څخه ویلی دی چی په بنی اسرائیلوکی یوسړی وو چی هغه ډیرمالدار وو اودده یوڅو وریرونه وه چی دده مرګ یې غوښته ددی وجی چی دده مال ورته په میراث کی پاته سی، نودایو راولاړ سو اودشپې یې دی مړکی اوپه لاره کی یې وغورځوی اوکله چی سهار سو نوخلګ ورته راټول سوه نودا یودده دوریرونو څخه په ژړاسو اوچیغی یې وهلی نودخلګو په مینځ کی جګړه جوړه سوه، نویو سړی ورته رالی اوورته یې وویل چی ولی جګړه کوی، اوولی دنبی خواته نه ورځی نودوی چی کله دموسٰی علیه السلام خواته ورله نوهغه طلب وکی په باره دداسی سړی کی چی هغه دامرګ لیدلی وی په خپلو سترګو باندی نویوسړی هم داسی نه وو چی هغه داقتل لیدلی وی نودی ولاړی اودالله ﷻ څخه یې پوښتنه وکړه دده قتل په باره کی نوالله ﷻ ورته امروکی چی دوی دی یوه غوا حلاله کړی نوکله چی دی رالی خپل قوم ته نودوی ته یې وویل چی الله ﷻ فرمایې: إِنَّ اللهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې تاسې غوا حلاله کې، نودوی موسٰی علیه السلام ته وویل چې موږ درڅخه دقاتل په باره کې پوښتنه کوو اوته موږته دغوا دحلالووایې. نوموسٰی علیه السلام دوی ته وویل: قَالَ أَعُوذُ بِاللهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ، یعنی زه پناه غواړم په ذات دالله باندې ددې څخه چې دجاهلانو څخه سم یعنی دروغ وواېم، مادالله جل جلاله څخه دقتل په باره کې پوښتنه وکړه اوالله جل جلاله راته امروکی چې دوی ته ووایه چې غوا حلاله کې.
ابن عباس اومجاهد اوعکرمه اودانور دوی وایې: که دوی عامه غوا رانیولی وای اوهغه یې حلاله کړې وای نوقبوله به وای، لیکن دوی په ځان باندې سخته کړه نوالله جل جلاله هم پر سخته کړه، اوددې تفسیر موږ په تفسیرونو کې ذکر کړیدی، نودوی پوښتنه وکړه درنګ په باره کې اودعمر په باره کې چې څومره عمریې وی، خومقصود داچې دوی ته امرسوی وو دحلالولو په باره کې چې درمیانه غوادې حلاله کړې چې نه ډیره غټه وی اونه ډیره خواره وی اونه یې عمر ډیروی اونه یې عمرکم وی چې کوچنې وی، داقول دمجاهد اوابن عباس اوعکرمه اوابو العالیه اوالحسن اودقتاده دی بیادوی په ځان باندې سخته کړه نوالله جل جلاله هم پرسخته کړه چې دوی پوښتنه وکړه چې رنګ به یې څه رکم به وی، نوجواب ورکول سو چې ژړ وی خوچې بریښ والاوی یعنی بریښنوالی په کې وی اوسوروالی ته نژدې وی، چې کتونکو ته ښه ښکاری، اودا ډیرښه رنګ یې وی اوغوره رنګ وی، بیادوی په ځان باندې سخته کړه: قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَاهِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللهُ لَمُهْتَدُونَ، په مرفوع حدیث کې ذکردی چې روایت یې کړی دی ابن ابی حاتم اوابن مردویه: که چیرې بنی اسرائیلو انشاء الله نه وای ویلی نوهیڅکله به ورته الله جل جلاله دانه وای ورکړی. (١)
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ، اودا صفات دمخکنی صفاتو څخه ګران صفات دی اوتنګ صفات دی، چې داغوابه داسې وی چې دې به کښت نه وی اړولی اونه به یې مزکې ته اوبه ورکړې وی (یعنی هرهډبه یې نه وی چلولی)، داقول دابو العالیه اودقتاده دی اودا قول (لاَّ شِيَةَ فِيهَا) یعنی په دې کې به داسې رنګ نه وی چې ددې درنګ مخالف به وی، اودابه دعیبو څخه سالمه وی یعنی عیبجنه به نه وی. کله چې داصفات دوی ته بیان سوه نودوی وویل موسٰی علیه السلام ته: قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ، او ویل سوی دې چې دوی داغوانه کړه پیدا مګر دیوه سړی سره چې هغه ته دا دپلار څخه پاته وه نودوی ورڅخه داوغوښتله نودغه سړی ورته

---

(١). ابن کثیر ویلی دی (١١١/١) په خپل تفسیرکې: داحدیث غریب دی په دې اعتبار سره اواحس احوال ددې به دا وایې چې دابې هریره رضي الله عنه کلام سې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انکاروکی نودوی پیسی ورزیاتی کړی نوبیا یې ورکړه، لکه څه رکم چې السدی وایې چې ددی په وزن سره زریې ورلره ورکړه نوبیایې غوا ورکړه، تردی چې لس واره یې ددی په وزن سره زر ورکړه، بیاموسیٰ ﷺ دوی ته امروکی چې داحلاله کی: فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ یعنی دوی حلاله کړه خوبیاهم ددوی په زړه کی شك وو، نوبیا موسیٰ ﷺ دوی ته امر وکی چې ددی غواپه غوښه دامړی ووهی، بعضو ویلی دی چې په هډوکی باندی یې ووهی، نو الله ﷻ دامړی راژوندی کی، نوموسیٰ ﷺ ورڅخه پوښتنه وکړه چې ته چاقتل کړی یې؟ نوده ورته په جواب کی وویل چې خپل ورارہ، نوبیابیرته دامړی وګرځیدی لکه څه رکم چې وو. الله ﷻ فرمایلی دی: كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ، یعنی څه رکم چې تاسی دالله ﷻ امر وکتی ددی مړی په باره کی چې دی یې بیرته راژوندی کی نوهمدا امر دټولو مړو په باره کی دی.

قصه دموسیٰ ﷺ او دخضر ﷺ

الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا (٦٠) فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا (٦١) فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا (٦٢) قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا (٦٣) قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا (٦٤) فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا، بعضو اهل کتابو داویلی دی چې دموسیٰ څخه هم داموسیٰ ﷺ نه دی مراد بلکی موسیٰ بن منسا بن یوسف بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم ﷺ مراددی دی ولاړی دخضر ﷺ خواته خودا قول صحیح نه دی چې داموسیٰ ؑ دی بلکه کم چې دقرآن څخه ثابت دی هغه همدا موسیٰ بن عمران مراددی چې دبنی اسرایلو پیغمبردی، ابن عباس نقل کوی دابی بن کعب څخه چې دی درسول الله ﷺ څخه نقل کوی چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی: چې موسیٰ ﷺ یوه ورځ په خطبه کی ولاړیدی او وی فرمایل چې څوك ډیر پوه دی، نویوسړی وویل چې زه، نوالله ﷻ دهغه بد وویل ولی چې دهغه سره علم نه وو، بیاالله ﷻ موسیٰ ﷺ ته وفرمایل چې زما یوبنده دی په مجمع بحرین کی چې هغه ستا څخه ډیر پوه دی. نوموسیٰ ﷺ وویل چې ای ربه زمازه به دهغه سره څه رکم وینم؟ نوالله ﷻ ورته وفرمایل چې ته به دځان سره ماهیان واخلی اوبیابه روان سی نوپه کم ځای کی چې تادغه ماهیان ورك کړه نوهغه به په هم هغه ځای کی وی (یعنی موسیٰ ﷺ دځان سره ماهیان اخستی وه نوځکه ورته الله ﷻ وفرمایل چې ته په کم ځای کی داماهیان ورك کړی نوپه هغه ځای کی به دغه سړی موجود وی) نوده دځان سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماهیان راواخستی اوتوښه یې کړه، اودوی ووتل اودسمندر په غاړه روان سوه، نودی بیده وو تردی چې دی راولاړ سو اوروان سو اوماهیان ورڅخه هیر سوه اودده سره یوشع بن نون هم وو تردی چې دماپښین وخت سو نودوی وږی سوه نوموسیٰ ﷺ وویل یوشع ﷺ ته: قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا، اوموسیٰ ﷺ هغه ځای پیدانه کی تردی چې دهغه ځای څخه تیرسوه نودی موسیٰ ﷺ دی یوشع ته وفرمایل: أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا نوموسیٰ ﷺ وفرمایل: ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا چې داهغه مقصودی ځای دی چې موږ غوښتی نودوی راولاړ سوه په خپل قدمونو باندی، نوچې ګوری یوسړی دی چې ښکلی کپړی یې اغوستی دی نوموسیٰ ﷺ سلام پر واچوی، نوخضرؑ ورته وویل چې ته څوك یې ستادپاره دی سلامتیاوی په دی مزکه باندی؟ نوموسیٰ وویل چې زه موسیٰ یم. نوخضر ورته وویل چې موسیٰ دبنی اسرائیلو (یعنی هغه موسیٰ چې بنی اسرائیلو ته پیغمبر راغلی دی) ؟ نوده ورته وویل چې هو، زه راغلی یم تاته چې ته ماته څه وښیې: قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا، یعنی ده ورته وویل چې: ای موسیٰ زماسره چې کم علم دی چې ماته الله ﷻ ښوولی دی په هغه باندی ته نه پوهیږی اوستاسره چې کم علم دی چې الله ﷻ درکړی دی په هغه باندی زه نه پوهیږم، نوموسیٰ ﷺ ورته وویل: سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا، نوخضرﷺ ورته وویل چې: فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا (۷۰) فَانْطَلَقَا، دوی دواړه روان سوه په غاړه دسمندر باندی، نوپه دوی باندی یوه کښتی تیریدله نودوی ورته وویل چې موږ هم دځان سره بوځه نوکله چې یې دوی دځان سره پورته کړه نو خضر ﷺ ددغه کښتی څخه مخکنی تختی ماتی کړی نوموسیٰ ﷺ ورته وویل چې دی خلګو خوموږ دځان سره په مفته کی لوړکړو اوتا ددوی دکښتی څخه هرڅه لیری کړه اودا دی خرابه کړه ددی دپاره چې داخلګ غرق کړی: قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا (۷۱) قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (۷۲) قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا نوخضر ﷺ بیاورته وویل چې ماتاته نه وه ویلی چې ته زماسره صبرنه سی کولی.

اورسول الله ﷺ فرمایلی دی چې دا اولنی ورڅخه په هیره کی وو. اوفرمایلی یې دی چې یوه مرغی راله اوددی کښتی پریوی څوکی باندی کښېنسته او دسمندر څخه یې اوبه وڅښلی نوخضر ﷺ دی موسیٰ ﷺ ته وویل چې زما اوستا علم په مقابل دعلم دالله کی داسی دی لکه څومره اوبه چې دی مرغی ددی سمندر څخه واخستی. بیادوی کښته سوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکښتی څخه، په دی دوران کی چی دوی روان وو دسمندر په غاړه باندی، نوخضر ﷺ ناڅاپه یوماشوم ولیدی چی بازی یې کولی، نوخضرﷺ دده سرپه لاس کی واخستی اوپرې یې کی نودا ماشوم یې مړکی، نوموسیٰ ﷺ ورته وفرمایل چی: أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا (٧٤) قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا اوپه دی وار ورته موسیٰ سختی وکړه اوورته یې وویل: إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا، یعنی دی موسیٰ ﷺ خضر ﷺ ته وفرمایل) که ددی څخه وروسته درڅخه ماپوښتنه وکړه نوبیا زماسره ملګرتیا مه کوه ولی چی ته دمعذرت درجی ته ورسیدی زما دخواڅخه: فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ تردی چی دوی یوکلی ته ورله اودمیلمستیا طلب یې ورڅخه وکی نوهغوی ورنکړه، اوهلته یې یودیوال ودروی نوموسیٰﷺ ورته وویل چی دوی خوداسی قوم دی چی زموږ میلمستیایې هم ونه کړه اونه یې موږ ته ډوډی راکړه اوبیایې ورته وویل: لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا (٧٧) قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ نوبیا ورته خضر ﷺ ټوله واقعه بیان کړه چی داکارونه دوی ولی وکړه تردی قول پوری: ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا، سعید بن جبیر ویلی دی چی ابن عباس به داسی ویل: اوددوی مخ ته یوبادشاه وو چی په زوره به یې کښتی اخستلی کمه کښتی چی به ښه وه. اوداسی به یې ویل چی: هرڅه چی هغه ماشوم وو نودهغه مور اوپلار دواړه مومنان وه اوداماشوم کافر وو (١) اوبیادغه رکم امام بخاری ویلی دی په نقل کولو سره دقتیبه څخه چی دی نقل کوی دسفیان بن عیینه څخه اوهم په دی طریقی سره اوهم په داسی اسناد سره. اوپه هغه روایت کی داهم ذکردی چی: ووتی موسیٰ ﷺ اودهغه سره ځوان ملګری یوشع بن نون ﷺ وو اودځان سره یې ماهی را واخستی، تردی چی دډبری خواته ورسیده اوهلته موسیٰ ﷺ بیده سو. سفیان ویلی دی چی په حدیث کی دعمر څخه بل چاویلی دی: چی ددی ډبری سره یوه چینه وو چی نوم یې (الخیات) وو،چی ددی چینی داسی اوبه دی چی په چاباندی ولګیږی نوهغه راژوندی سی، نودغه اوبه پردغه ماهی باندی ولګیدی نودی هم راژوندی سو، نودی وایې چی دی وښوریدی اوددی توښی څخه یې ځان اوبوته وغورځوی،نوکله چی موسیٰ ﷺ راویښ سو نوویې ویل: قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا اوحدیث یې ذکرکړی دی. اودایې هم ویلی دی چی: یوه مرغی دکښتی پریوی څوکی باندی کښېنسته اوپه مشوکی سره یې اوبه راواخستی، نوخضر ﷺ وویل موسیٰ ﷺ ته چی زما اوستا علم په مقابله دعلم دالله ﷻ کی دومره دی

(١). صحیح البخاری: کتاب التفسیر، سورة الکهف، باب (واذقال موسیٰ لفتاه) الایة (٦\ ٣٧٢٥) .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څومره اوبه چې مرغی په خپل مشوکه کې واخستې (١) اوهم داسې يې ټول حديث کې ذکر کړی دی. اوامام بخاری فرمايلي دي په نقل کولوسره دابراهيم بن موسیٰ څخه دی نقل کوی دهشام بن يوسف څخه دی دابن جريج څخه دی ديعلی بن مسلم اوعمرو بن دينار څخه اودی دسعيد بن جبير څخه دوی وايې چې سعيد بن جبيرويلي دی چې زه دابن عباس سره په کور دهغه کې وم چې ابن عباس وويله چې زماڅخه پوښتنې وکړئ: نوما ورته وويل چې ای ابن عباسه. په کوفه کې يوسړی دی چې هغه قاضي دی اونوف نوم يې دی، هغه داګمان کوی اوداوايې چې په بنی اسرائيلوکې موسیٰ نسته. هرڅه چې عمر دی نوهغه راته وويل چې دی دروغ وايې اودی دښمن دی دالله ﷻ، اوهرڅه چې ابويعلی دی نوهغه راته وويل چې ابن عباس ويلي دي په نقل کولوسره دابی بن کعب څخه دی وايې چې فرمايلي دی رسول الله ﷺ: موسیٰ رسول دالله ﷻ دی، اوبيايې وفرمايل چې ده يوه ورځ خلګو ته بيان وکې تردی چې ټولو خلګو وژړل اودټولو زړونه نرم سوه، نويو سړی ورته راالی اوورته يې وويل چې ای موسیٰ ﷺ آياستا څخه بل پوه اوزيات علم والاسته نوده ورته وويل چې نه، نوپه دی خبری باندی ورلره الله ﷻ جزا ورکړه اوورته يې وويل چې ستا څخه ماسوا زمابل يوبنده داسې سته چې ستا څخه ډير پوه اوعلم والادی په مجمع البحرين کې نوده وويل چې ای الله زه به څه رکم دهغه سره ووينم، نوالله ﷻ ورته وويل چې کله ستا څخه جلاسی ماهی (يعنی مخکی چې څه رکم موږ واقعه بيان کړه).

داقول دعمر وو، اوابو يعلی ورته ويلي دي. چې موسیٰ ﷺ ته وويل سوه چې يومړ ماهۍ واخله په کم ځای کې چې په هغه کې روح بيرته راسی نوپه هغه ځای کې به ستاسره خضر ﷺ ووينې. نودوی راواخستی ماهۍ اودځان سره يې توښه کې اوروان سو اودخپل ځوان ملګری ته يې وويل (چې يوشع بن نون ﷺ وو) چې زه تاته نور تکليف نه درکوم مګر داچې ته ماته خبرراکړی چې په کم ځای کې زموږ څخه ماهۍ جلا سوی دی، نوهغه ورته وويل چې ماته تکليف نه دی راکول سوی، نوداهغه قول دالله ﷻ دی چې ذکرکړی يې دی (وَاِذْقَالَ مُوْسٰی لِفَتٰهُ) دغه ځوان يوشع بن نون دی، نوويل سوی دی چې دوی په سايه ديودرختی کې وه چې ماهۍ په ښوريدو سو اوموسیٰ ﷺ بيده وو نودی يوشع بن نون موسیٰ ﷺ راويښ نه کې تردی چې موسیٰ ﷺ راولاړسو نوديوشع بن نون څخه خبره هيره سوی وه چې دی خبر کړی اوماهۍ ښوريدی تردی چې سمندرته يې ځان ورسوی. نوبيايې وروسته خبرکی نوبيا دوی راله اوخضر ﷺ يې پيداکی، چې ده يوه ټوټه پښوته اينبی وه اويوه ټوټه يې سرته اينبی وه، نوموسیٰ ﷺ سلام پر وکې اوهغه ورته مخ راښکاره کې اوورته يې وفرمايل چې

(١). تخريج ددی بخاری کړی دی په کتاب التفسيرکې، (سورة الکهف، باب (فلماجاوزا قال لفتاه) الآية (٢\٤٧٢٢).

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیاستاسی په مزکه باندی سلام سته؟ ته څوك یې؟ نوده ورته وفرمایل چی زه موسٰی یم. نو هغه ورته وفرمایل چی موسٰی دبنی اسرائیلو؟ نوده ورته وفرمایل چی هو، نوهغه ورته وویل چی څه کاردی دی دلته. نوده ورته وویل چی زه راغلی یم تاته چی ستا څخه څه زده کړم، نوهغه ورته وویل چی داستا دپاره کافی نه دی چی ستاسره تورات دی، اووحی درته راځی؟ اوبیایې ورته وویل چی ای موسی: زمادی قسم وی په الله ﷻ باندی چی زماسره داسی علم دی چی هغه ته نه سی یادولی اوستاسره چی کم علم دی هغه زه نه سم یادولی، نویوې مرغی دسمندر څخه په خپلی مشوکی کی اوبه واخستی. نوخضر ؑ موسٰی ؑ ته وفرمایل چی زما اوستا علم په مقابل دعلم دالله ﷻ کی داسی دی لکه دی مرغی چی څومره اوبه ددی سمندر څخه واخستی: حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ، دوی پیداکړه یوه کوچنی کښتی چی دغه کښتی والا دیو ساحل څخه بل ساحل ته کسان بیوله، نوپه دغه کښتی کی کسان ناست وه نوداخضر ؑ یې وپیژندی نودوی وویل چی دده څخه پیسی نه اخلو او مفت یې دځان سره‌کی‌کله چی دی په کښتی کی دموسٰی ؑ سره کښېنستی نوده دکښتی څخه څه لرګی لیری کی (قَالَ) موسٰی ؑ ورته وفرمایل: أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا، مجاهد ویلی دی چی: منکر کاردی وکی: قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا، وه اوله پوښتنه دده په هیری سره اودوهمه په شرط سره اودریمه په قصد سره: قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا (۷۳) فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ ابویعلی اوسعید دواړه وایې چی: دی خضر ؑ ولیده څه ماشومان چی لوبی یې کولی نوپه دی کی یې یوکافر ماشوم راونیوی اوهغه یې په یوخوا باندی پرې باسی اوچاړه ورسره وه نومړیې کی، نوموسٰی ؑ ورته وویل: أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ یعنی یوسړی دی داسی مړکی چی هغه هیڅ غلط کارنه وو کړی. نودوی دواړه روان سوه نویو دیوال یې ولیدی: فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ، سعید ویلی دی چی دادیوال یې په لاس باندی جوړکی په داسی طریقی سره، لاس یې لوړ کی اوسیده یې کی نودیوال جوړسو.

اوابو یعلی وایې چی زه ګمان کوم چی ابوسعید داسی ویلی دی چی لاس یې داسی سیده کی نودیوال جوړسو: قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا یعنی که چیری تاته په دی کارباندی څه اجر درکول کیدی نوتابه کړی وای هسی بی فائدی کاردی وکی (وَكَانَ وَرَآءَ هُمْ) اوداپه قول دابن عباس: ددوی مخ ته یوبادشاه وو چی نوم یې (هدد بن بدد) ذکرسوی دی غیر دسعید څخه، اوددوی په نزد باندی هغه هلك چی دوی مړکړی وو دهغه نوم (جیسور) وو: مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا خضر ؑ موسٰی ؑ ته وویل چی داکښتی ماځکه عیبجنه کړی وه ولی چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه بادشاه به ښه کښتی دخلګو څخه اخسته، اوکمه کښتی چی به خرابه وو نوبادشاه به پرېښنووله، کله چی دوی ددغه بادشاه دخوا څخه تیر سوه نوبیرته یې کښتی جوړه کړه. بعضو داویلی دی چی داکښتی یې په چیښنو سره جوړه کړه اوڅوك وايې چی په تارکولو سره یې روغه کړه. فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ، ددی هلك مور اوپلار دواړه مسلمانان وه اوداهلك کافر وو: فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا، یعنی ددوی دوالدینو داخواهش وو چی دی ددوی په طریقه اوپه دین باندی وې: د فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً، داجواب یې ددی قول ورکی: أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ، وَأَقْرَبَ رُحْمًا یعنی دهغوی په ده باندی رحم ډیر وو ددی څخه چی زه یې قتل کړم. هرڅه چی داود بن ابی عاصم دی هغه وايې چی دا انجلی وه.

اودارکم روایت ذکرکړی دی عبدالرزاق دمعمر څخه دی دسعید بن جبیر څخه دی دابن عباس څخه دی وايې چی: خطبه ورکوله یوه ورځ موسٰی ﷺ نووی ویل چی دالله ﷻ په باره کی ترما څوك ښه عالم نسته، نوالله ﷻ ده ته امروکی په لیدلو ددی خضر ﷺ سره، نوبیا یې هم داسی قول ذکر کړی دی لکه څه رکم چی مخکی بیان سو.

اوهمدارکم روایت ذکرکوی محمدبن اسحاق دحسن بن عماره څخه دی نقل کوی دالحکم بن عیینه څخه دی دسعید بن جبیر څخه اودی دابن عباس څخه اودی دابی بن کعب څخه اودی درسول الله ﷺ څخه هم په داسی طریقی سره په کمه طریقه چی مخکی بیان سو. او روایت ددی کړی دی العوفی موقوفًا.

اوالزهری ویلی دی دعبیدالله بن عبدالله بن عتبه بن مسعود څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وايې چی: بحث وکی ده اوالحربن قیس بن حصن الفزاری په صاحب دموسٰی ﷺ کی، نوابن عباس وویل چی داخضر ﷺ وو، نوپه دغه وخت کی ابن بن کعب تیریدی نوابن عباس ورته اواز وکی اوورته یې وویل چی موږ بحث کړی دی په صاحب دموسٰی ﷺ کی هغه چی دالله ﷻ څخه یې دهغه دملاقات سوال کړی وو نوآیاتا درسول الله ﷺ څخه ددی په باره کی څه اوریدلی دی؟ نوده ورته وویل چی، هو، اوبیایې دارکم ټول حدیث بیان کړی دی. اوموږ طریقی دحدیثونو بیان کړی دی په تفسیر دسورة کهف کی هلته رجوع وکی.

اودا قول: وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ السهیلی ویلی دی چی دا دواړه یتیمان (اصرم اوصریم) وه چی ځامن دکاشح وه: وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا ویل سوی دی چی داسره زر وه، داقول دعکرمه دی. اوداهم ویل سوی دی چی داعلم وو، داقول دابن عباس دی، خو مناسب قول دادی چی داڅه الواح یعنی ټوټی وی دسرو زرو چی علم پرلیکل سوی وو.

البزار ویلی دی په نقل کولوسره دابراهیم بن سعید الجوهری څخه دی نقل کوی دبشربن المنذر څخه دی نقل کوی دالحارث بن عبدالله الیحصبی څخه دی نقل کوی دعیاش بن عباس

(c) ketabton.com: The Digital Library

الغسانی څخه دی دابن حجیره څخه دی دابی ذرڅخه چی مرفوع یې ذکرکړی دی وایې:
هغه خزانه چی الله ﷻ یې په قرآن کی ذکرکړیدی هغه دسروزرو یوڅو ټوټې وی چی په هغه باندی دالیکل سوی وه، زه تعجب کوم په هغه سړی باندی چی تقدیر منی اوبیاهم ګیلی کوی، اوزه تعجب کوم په هغه سړی باندی چی اور یادوی اوبیاهم خندا کوی، اوزه تعجب کوم هغه سړی ته چی مرګ یادوی اوبیاهم غفلت کوی؟ لا اله الاالله محمد الرسول الله. (۱)
اوهمدارکم روایت ذکرسوی دی دحسن بصری څخه اودعمر څخه چی مولی دغفره دی او دجعفر الصادق څخه هم په دی طریقی سره په کمه طریقه چی مخکی بیان سو. اودا قول (وَكَانَ اَبُوْهُمَا صٰلِحًا) ویل سوی دی چی دادده اووم پلار مراددی یعنی اووم نیکه دده مسلمان وو اوبعضو ویلی دی چی لسم پلار یې مراد دی، خوپه هرتقدیر سره دامعلومیږی چی دده په نسب کی صالح سړی وو. اودا قول (رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ) دادلیل دی پردی خبره باندی چی دی نبی وو، اوده یو کارهم دځان څخه نه دی کړی، بلکی داټول یې دالله ﷻ په امرسره کړه دی نودی نبی وو، ویل سوی دی چی دارسول وو اوداهم ویل سوی دی چی داولی وو، اوداخبره ډیره کمزوری ده چی چاویلی دی چی داملایکه وه.
اوداهم ډیره کمزوری خبره ده چی چاویلی دی چی دی دفرعون ځوی وو، اوداهم ویل سوی دی چی دضحاك ځوی وو هغه سړی چی په ټوله دنیایې (۱۰۰۰) کاله بادشاهی کړی وه.
ابن جریر ویلی دی: اوداهغه قول دی چی په دی باندی جمهور داهل کتاب متفق دی چی داپه زمانی د (افریدون) کی وو اوویل سوی دی چی داپه مقدم کسانو دذی القرنین کی وه، چی ویل سوی دی چی دی افریدون وه. اوذو الفردوس هغه وو چی په زمانه دابراهیم ؑ کی وو، اوداګمان سوی دی پرده باندی چی ده داب حیات څخه اوبه چښلی نودی دهمیشه دپاره ژوندی پاته سوی دی، اوهغه ترنن ورځ پوری باقی پاته دی، اوویل سوی دی چی دی دهغه کسانو څخه دیوه سړی زوی دی کمو چی په ابراهیم ؑ باندی ایمان راوړی دی، او دده سره یې هجرت کړی وو دبابل علاقی څخه.
اوویل سوی دی چی دده نوم ملکان وو، اوداهم ویل سوی دی چی ارمیابن حلقیادی، او ویل سوی دی چی دی نبی وو په زمانی دسباسب بن بهراسب کی. ابن جریر ویلی دی چی وه په منځ دافریدون اوسباسب کی اوږده زمانه چی داهل علم والو څخه څوك ددی انتساب نه سی معلومولی دی دابن جریر قول دی: اوصحیح دی ده چی دی په زمانه دافریدون کی وو، اوژوندی وو تردی چی دموسٰی ؑ زمانی ته پاته سوی وو. او وو پیغمبر دموسٰی ؑ

(۱). ددی اخراج ابن ابی حاتم اوابن مردویه اوالبزارکړی دی. هم دارکم السیوطی ذکرکړی دی په الدر منثور کی (۵\۴۲۱) اوالهیثمی په المجمع کی (۵۳\۷)، اوروای ددی البزار دی دبشربن المنذر څخه چی هغه نقل کړی دی دالحارث بن عبدالله المصیبی څخه، اودی زه نه پیژنم اوباقی سړی ددی ټول ثقه دی اومعتمد دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زماني د(منوشهر) کي هغه چي په ځامنو دابرج بن افریدون کي راځي چي دایو بادشاه دبادشاهانو دفارس څخه وو، اوداډیر عادل اوانصافدار باشاه وو. اودا اول هغه سړی وو چي کندي یې کښلي وي، اودا اول سړی وو چي په هرکلي کي یې زمینداران مقررکړي وو، اودده باشاهي (۱۵۰) کاله وه. اوویل سوي دي چي داپه اولاد داسحاق بن ابراهیم ؑ کي راځي. الله ﷻ فرمایلي دي: وَإِذْ أَخَذَ اللهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ، (سورة آل عمران \۸۱) نوالله ﷻ دټولو خلګو څخه داوعده واخسته چي دوی به ایمان راوړي په هرهغه نبي باندي چي وروسته دبل نبي څخه راځي، او دهغه په ایمان باندي ځان لازم کول، اوداوعده یې دمحمد ﷺ دپاره هم اخستی ده ولي چي دی خاتم الانبیاء دی، نوداحق دی په هرنبي باندي چي هغه دنبي ﷺ تردور پوري پاته سوي وي چي هغه په نبي ﷺ باندي ایمان راوړي اودده مددوکي. نوکه خضر ؑ ژوندی وای دنبي ؑ په زمانه کي نولازم وو چي هغه به ایمان راوړای په نبي ؑ باندي، اودی به وو په هغه ډله کي چي دبدر په مقام کي وو، ولي چي هلته دملایکو مشر جبریل ؑ اومشران دملایکو ټول ولاړ وه خوداخبره قاصره ده چي خضر ؑ نبي وو، اوڅوك وایې چي رسول وو، یاداچي ملایکه وه. نوکه هریو ددی څخه وي نودملایکو مشر جبریل ؑ دی، اوموسیٰ ؑ دخضر ؑ څخه ښه دی اوکه دمحمد ﷺ په زمانه کي وای نودده تابعداری به یې کولي نوڅه رکم به سي خضر ؑ ولي لکه څه رکم چي ډیر خلګ داخبره کوي؟ نوښه خبره داده چي داپه عام بعثت کي شمار سي چي لکه عام خلګ څه رکم پیداسوي دي هم دارکم دا خضر ؑ هم وو، اودا خبره چي په حدیث کي نقل سویده چي داخضر ؑ دنبي ﷺ سره په یوځای کي لیدل سوي وو نودا ضعیف دي که څه هم حاکم یې روایت کړي دي، خواسناد ددي ضعیف دي، اومونږ به ددي خضر ؑ دپاره جلا بحث ذکر کوو ان شاء الله تعالیٰ

حديث الفتون

ذکرکړي دي امام ابوعبد الرحمٰن النسايي په تفسیرخپل کي دسنن څخه، په دي قول دالله ﷻ کي: وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا، (سورة طه\۴۰) حديث دفتونو (یعنی هغه مصیبتونه اوازمیښتونه چي په موسیٰ ؑ باندي سوي دي دپیدائش څخه ترپیغمبری پوري) عبدالله بن محمد نقل کوي دیزید بن هارون څخه دي نقل کوي داصبغ بن زید څخه دي نقل کوي دقاسم بن ایوب څخه دي نقل کوي دسعید بن جبیر څخه دي وایې چي ما پوښتنه وکړه دعبدالله بن عباس څخه ددي قول دالله ﷻ څخه چي موسیٰ ؑ ته یې فرمایلي دي (وَفَتَنَّكَ فُتُونًا) نوما ورڅخه پوښتنه دفتونو وکړه چي هغه څه دي؟ نوماته یې وویل چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای جبیره دورځی بیاراسه، اوداډیر اوږد حدیث دی. نودی وایې چی کله صباح سو نوزه ولاړم ابن عباس ته چی زه دهغه څخه هغه وعده پوره کړم چی زماسره یې کړی وه دابراهیم ؑ سره چی الله ﷻ به دده په اولاد کی انبیاء ګرځوی، نوبعضو په کی داخبره وکړه چی، بنی اسرائیل انتظار دهغه سړی کوی چی دوی په کی شك کوی چی داپیغمبر به هم دده داولاد څخه وی اودوی داګمان کوی چی دایوسف بن یعقوب ؑ دی، کله چی هغه مړسو نو دوی وویل چی داسی نه وه وعده دابراهیم ؑ نوفرعون وویل چی تاسی څه رکم وایاست چی څه وکو؟ نودوی ټولو دا امروکی چی څه خلګ ولیږی اوورسره چړی هم وی اودبنی اسرائیلوپه کورونو باندی دی وګرځی اوکم نرماشوم چی پیدا کیږی نوهغه دی مړکی. نودوی دغه کارشروع کی. تردی چی دوی ولیده چی غټان دبنی اسرائیلو په خپلو اجلونو باندی مړه کیږی اوماشومان حلالیږی نودوی وویل چی هسی نه چی دابنی اسرائیل ټول ختم سی نوهغه کارونه اوخدمتونه چی دوی کوله نوهغه به بیرته دوی ته پاته سی، نو بیایې فیصله وکړه چی یوکال یې پریږدی اویوکال یې حلالوی نودا ماشومان به راغټیږی په ځای دغټانو باندی چی هغوی مری، اودوی به ډیرهم نه وی چی په موږباندی غالب سی، نوممل واخستی مور دموسیٰ ؑ هارون په هغه کال باندی چی قتلونه معاف وه، نودده پیدائش یې ښکاره کی. نوپه بل کال باندی موسیٰ ؑ پیداسو چی په هغه کال باندی به ماشومان حلالیدل. نودده دمورپه زړه کی غم اوخفګان پیداسو، اودا دفتونو څخه دی ای ابن جبیره، نوداغم دده دمور په زړه کی دننه سو چی ددی سره څه وکی. نوالله ﷻ ورته وحی وکړه چی: وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّارَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ، نوده ته یې امروکی چی کله داحمل وزیږی نوداپه تابوت کی کښیږده اوپه اوبو کی یې پریږده. نوکله چی دی پیداسو نوهغې دغه رکم کارورسره وکی دکم چی ورته امرسوی وو. نوکله چی ورڅخه داځوی لیری سو نوشیطان ورته رالی او وسوسه یې ورواچوله چی څه چل می دځوی سره وکی، که چیری زمامخ ته حلال سوی وای نوښه به وای چی په خپلو لاسونو خوبه می دفن کړی وی داراته ډیره ښه وو ددی څخه چی دسمندر دماهیانو خوراك می کی. نودی اوبو داموسیٰ ؑ ورسوی هغه ځای ته دخړوبه کیدلو دمینځو دښځی دفرعون، نوکله چی دوی داتابوت ولیدی نودوی راواخستی، اودوی وغوښته چی داخلاص کړی خوبیایې وویل چی دامال دی اوکه موږ داخلاص کړو نو دفرعون ښځه یعنی ددوی سیده به داګمان په موږ باندی کوی چی داتاسی په روغه طریقه ماته نه دی راوړی، نودوی دایووړی دفرعون دښځی خوا ته اوهغې ته یې داوسپاری نوکله چی دی داتابوت خلاص کی نوپه دی کی یوماشوم وو، نوالله ﷻ دی ته ددی ماشوم محبت په زړه کی ورواچوی داسی محبت چی دبل چاپه زړه کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دی اچول سوی: وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسٰى فَارِغًا، دهرڅه څخه یاد دموسٰی ؑ ته نوکله چی هغه خلګو چی ماشومان به یې حلالول اوهغو داخبره واوریده نوخپلی چړی یې راوړلی چی دا حلال کړی، نوداهم دفتونو څخه دی ای ابن جبیره، نودی ښځی دفرعون ورته وویل چی (قُرَّةُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ) نوفرعون ورته وویل چی هرڅه چی دی به ستادپاره وی اوزما ورته هیڅ حاجت نسته. رسول الله ﷺ فرمایلی دی که چیری فرعون دا اقرار کړی وای چی دی به زما دپاره هم دسترګو یخوالی سی نوالله ﷻ به ورته دده په واسطه هدایت ورکړی وای، خوالله ﷻ دده په واسطی دفرعون ښځی ته هدایت ورکی اوفرعون ته یې هدایت ورنه کی نوده ولیږی داماشوم هریوی ښځی ته چی ددی مینځی وی نوهریوې ورلره دتی ورکولو کوشش وکی خودی موسٰی ؑ به دهیچا څخه هم تی نه رودی، نوددی فرعون ښځه پر وبیریده چی دا ماشوم ضائع نه سی چی دشیدو څخه ځان منع کوی اودچا څخه هم شیدی نه رودی نودابه مړسی. نوامریې وکی په وتلو سره بازارته چی په بازارکی داماشوم وګرزوی اوده ته شیدی وګوری چی ده ته شیدی ورکړی نودی کسانو دی بازارته یووړی خوهلته هم دی موسٰی ؑ دچا څخه شیدی نه رودلی، اودموسٰی ؑ مورحیرانه اوغمجنه وه، نوخپلی لورته یې وویل چی په دی خپل وررور پسی ورسی اووګوری چی دده څه یادسته اوکه غیب دی؟ آیا ژوندی دی اوکه دسمندر حیوان خوړلی دی؟ اودی هغه وعده چی الله ﷻ ورسری کړی وو هغه یې هیره کړه (فَبَصُرَتْ بِهِ) یعنی دخورسترګی پرولګیدی: عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ: الجنب: ویل کیږی هغه نظرته چی انسان یوشی ته دلیری څخه وګوری اوهغه ته یې شا وی یعنی سیده ورته نه ګوری، نودا ډیره خوشحاله سوه کله یې چی ولیدی ډیری ښځی چی ورته راټولی سوی وی اووی ویل: هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ، نودوی داخور دموسٰی ؑ راونیول اوورته یې وویل چی ته ولی په ده باندی شفقت کوی اوولی موږ ته لار ښیې؟ ایاته داپیژنی؟ تردی چی دوی شك مندسوه ددی په دی خبرو کی، اودا دفتونو څخه دی ای ابن جبیره، نوده ورته وویل چی داځکه زه تاسی ته وایم چی زه دبادشاه په خوشحالی باندی خوشحالیږم اوداماشوم دبادشاه دکورنی دی اوزه غواړم چی دده څخه بادشاه ته څه منفعت اوفائده ورسیږی. نودایې ولیږله اوداراله خپل مور ته یې خبر راوړی، نوموریې راله څنګه چی یې داماشوم په غیږه کی کښیښووی اوسینه یې په خوله کی ورکړه نودی ماشوم شیدی رودل شروع کړه تردی چی دواړه مخونه یې فراخه سوه، نویو زیری ورکونکی ورله دفرعون دښځی خواته چی زیری ورکی چی موږ دی ماشوم ته دا پیداکړه، نو دی ښځی دفرعون ورپسی څه کسان وروليږل اودایې راوسته. نوکله چی دې ولیده چی دا ماشوم ددی څخه شیدی رودی نودی ته یې وویل چی ته دلته زموږسره اوسه اوزموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بچې ته شیدې ورکوه، ولې چې زه دهیڅ شي سره دومره محبت نه کوم لکه څومره چې ددې ماشوم سره کوم، نودموسیٰ ﷺ مور وویل چې زه داکار نسم کولی ولې چې ماته په کورکې کارونه وي اوماشوم راته په کورکې پروت دی هغه به راځخه ضائع سي که چیرې ستاخوښه وي نودازما سره ولیږه زه به دده په خدمت کې کوتاهي نه کوم، ولې چې زه کور اوبچې پرېښوونکې یم، نوپه هغه وخت کې دی دالله ﷻ کړې وعده رایاده کړه، نوداسخته سوه په ښځې دفرعون باندې، خودایقین یې وو چې الله ﷻ به خپله وعده پوره کوي، نودې راوستې داموسیٰ دځان سره کورته په دغه ورځ باندې اوالله ﷻ دی وساتې دهرقسم افاتو څخه ولې چې پرده باندې یې فیصله دغټ کارکړې وه، اودې یې منع کړې وو دهغه ظلم څخه چې دده پرقوم باندې به کیدل اودهغه جادو څخه چې دده په قوم باندې به کیدې. او ددغه ورځې راایسې په بني اسرائیلو باندې هم ظلم اوستم کم سو ولې چې په دوی کې دفرعون متبنی وو چې دهغه ښځې ځان ته اسرائیلي ځوی کړی وو. کله چې داموسیٰ ﷺ غټ سو وویل ښځې دفرعون دموسیٰ ﷺ مورته: ماته وښیه ځوی زما نودې ورلره یوه ورځ په نیټه ورکړه چې په هغه ورځ به دی تالره کورته درځې، نوښځې دفرعون وویل خپل خزانچیانو ته اوخپلو نوکرانوته اوخپلو محافظینو ته چې ټول به ده ته په دې ورځ باندې عطیې اوتحفې ورکوي اودده به اکرام وکې، اودایې هم وویل چې زه ګورم چې تاسې ده لره څه تحفې ورکوي اوزه به په تاسې باندې یوامین مقرووم چې ستاسې اکرام وګوري چې تاسې دده څه رکم اکرام کوی. نوکله چې دې داکرام اوعزت سره دخپل کور څخه ووتې او دفرعون کورته ورلې. اودفرعون دښځې خواته ورلې نوهغو هم عزت اواکرام ورلره وکې اوډیره خوشحاله سوه دده په لیدو سره، اوبیادې ښځې دفرعون وویل چې زه به دې دفرعون خواته بوزم چې هغه یې هم اکرام اوعزت وکې. نوکله چې دفرعون خواته ورلې نودهغه په غیږکې یې کښېښوی، نوموسیٰ ﷺ ږیره ورڅخه وکښل اومزکې ته یې وغورځوی، نوپه دغه وخت کې دده سالارانو وویل چې آیاته نه وینې هغه څه چې وعده یې ورکړې الله ﷻ ابراهیم ﷺ ته؟ دوی داګمان وکې چې دی به هم دی لیرې کوی اودده په ځای باندې به قبضه کوي، نودې فرعون په هغه حلالوونکو پسې کسان ولیږل چې راسې اوداماشوم حلال کړي، اودا دفتونو څخه دی ای ابن جبیره، نوراله ښځه فرعون ته په منډه، اوورته یې وویل چې په تا باندې څه سویدې چې داغلام تاماته هبه کړی دی اوبیایې حلالوی؟ نودې فرعون ورته وویل چې آیاته نه ګورې چې دی پرما باندې ځان لوی ګڼي اوپرما لوړ راخیژي؟ نودې ښځې دفرعون دې فرعون ته وویل چې څه نښانه کښېږده زما اوستاپه مینځ کې چې حق وپیژندل سې چې ته په حقه یې اوکه زه په حقه یم، راوړه دوې سکروټې اودوې ملغلرې، او دا دواړه یې دده خواته ورنژدې کړې که چیرې ده فرق کولی سوای دملغلرو اودسکرو نو پته به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولګیږی چی دی عقلمنددی اوپوهیږی اوکه چیری یې فرق نه سوای کولی نومعلوم به سی چی دافرق نه سی کولی دسکرو اودملغلرو، نوکله یې چی دده خواته کښیښوولی نوده سکروته خوله وروړه نودی ښځی دفرعون ورتوپ کړه اودسکرو څخه یې لیری کی ددی بیری دوجی چی ځان ونه سوزی، نوپه دغه وخت کی یې ورته وویل چی ته نه وینی چی دی تمیز نسی کولای ؟ نوالله ﷻ دهغه مکر څخه وساتی کم چی ورلره دوی تیارکړی وو، اوالله ﷻ پوره کونکی دی دخپلی وعدی. کله چی دی لوی سو اودسړو څخه وګرځیدی، نونه به وو یوفرعونی چی داسرائیلی سره به یې جنګ کوی یابه یې پرهغه باندی ظلم کوی نوده به ورڅخه خلاصوی اوخلګ به یې منع کول په هره طریقه دمنع کیدلو سره، دغه رکم یوه ورځ موسیٰ ؑ روان وو چی دیواسرائیلی اوفرعونی په خپلوکی جګړه وه. نودی اسرائیلی مدد وغوښتی دموسیٰ څخه په مقابل دفرعونی کی، نوموسیٰ ؑ ته درد ورلی اودا فرعونی ووهی اومړیې کی اودوی نه وه لیدلی مګریو الله اوهغه اسرائیلی کم چی یې ساتلی وو، نوموسیٰ ؑ وویل په دغه وخت کی چی فرعوني یې مړکی: قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ، اوبیایې وویل: قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۱٦) قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ (۱۷) فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ، نوفرعون خبر کړل سو چی په اسرائیلوکی یوه سړی مړی وکی زموږ څخه نوموږته خپل حق واخله اوهغوی ته رخصت مه ورکوه اومعافی مه ورکوه، که څه هم بادشاه سره ددی چی دقوم ښه سړی وی دانه سی کولی چی څوك بی ګناه اوبی ثبوته مړکی، نودی فرعون وویل چی ماته خبراکړه دهغه سړی په باره کی چی هغه داقتل کړی دی نوزه به تاسی سه ستاسی حق واخلم. نوپه دغه دوران کی دوی ګرځیده اوڅوك شاهد یې نسوای پیدا کولی، نوپه صبا باندی موسیٰ ؑ ګوری چی هم هغه اسرائیلی دبل فرعونی سره لګیادی جنګ کوی، نوبیا دغه اسرائیلی طلب دمدد وکی دموسیٰ ؑ څخه په باره دهغه فرعونی کی، نوموسیٰ ؑ پښیمانه سو په هغه کار باندی اوغصه سو اسرائیلی ته او وی ویل چی څه یې وویل اورا مخ ته سو ورته په درد سره لکه څه رکم چی پرون ورځ دردیدلی وو په دی فرعونی پسی نودا اسرائیلی وبیریدی وروسته ددی قول دموسیٰ ؑ څخه چی ورته یې وویل: إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ، نودبیری دوجی څخه یې داخیال رالی چی دی په ده پسی راروان دی نوورته یې وویل: يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ، اودا خبره یې ورته ددی وجی څخه وکړه چی دی بیریدی چی دی په ده پسی راروان دی اوحال داوو چی دی په فرعونی پسی روان وو چی هغه مړکی. اودا فرعونی ورلی دفرعون خواته اوورته یې داخبره ورسوله چی هغه پرونی قتل موسیٰ ؑ کړی وو. نوفرعون هغه حلالوونکی کسان ورولیږل دموسیٰ ؑ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسی چی حلال یې کړی، نوراویې لیږل مشران سالاران دفرعون چی په هغه خپل هیئت باندی روان وه اوموسٰی ﷺ یې لټوی، نوپه دغه حال کی یوسړی رالی په لنډه لاره موسٰی ﷺ ته اوخبریې ورکی چی ستا دقتل دپاره خلګ راوتلی دی. نودا دفتونو څخه دی ای ابن جبیره، نوووتی موسٰی ﷺ دمدین خوا ته چی ددی څخه یې مخکی هیڅکله مصیبتونه نه وه لیدلی اونه ده ته دلاری علم وو چی دالاره کمی خوا ته تللی ده مګر داچی دالله ﷻ څخه یې امید ساتی دخیر اونیک ګمان یې په زړه کی وو، ولی چی ده په هغه وخت کی ویلی دی: عَسٰی رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ (۲۲) وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ، یعنی ددی وجی څخه یې داخپلی بزې اوپسونه بند کړی وه. نوموسٰی ﷺ دوی ته وویل چی (مَاخَطْبُكُمَا) تاسی ته څه تکلیف دی آیادی خلګو منع کړی یاست؟ نودوی دواړو ورته وویل چی زموږ وس اوطاقت نسته چی موږ ددی قوم سره یو ځای خپل حیوانان اوبه کړو لیکن داچی ددوی څخه ځومره فضول اوبه پاته سی نوپه هغه باندی موږ خپل پسونه اوبوو. نودی موسٰی ﷺ دوی ته اوبه ورکړی چی دوی هم اوبه سی اوپسونه یې هم اوبه کړه اودوی بیرته ولاړه، اوموسٰی ﷺ هم ولاړی اودیوی درختی لاندی سایی ته کښېنستی، اووی فرمایل: رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ، اوپلار یې حیران سو ددوی وختی راتګ ته اودوی ته یې وویل چی نن څه رکم وختی رالاست نودوی دواړو ورته دموسٰی ﷺ خبرورکی چی هغه ورسره دامدد وکی، نودی یوی ته پلار وویل چی ورسه اودا موسٰی ﷺ راوله، نوداولاړه اوموسٰی ﷺ یې راوستی. نوکله چی ورسره ددی انجونو پلار خبری وکړی نوورته یې وویل: لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ، نسته فرعون لره په دی ځای کی سلطنت اونه څه کارلری هغه دلته اونه یوموږ دهغه په مملکت کی، نوپه دی دواړوکی یوی وویل: يَاأَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَمَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ، نوده لره غیرت ورلی ددی انجلی په خبره باندی اوورته یې وویل چی تاته څه پته ولګیده چی داقوی سړی دی اودده امانت داری دڅه څخه تامعلومه کړه؟ نودی لور خپل پلارته وویل چی مانه دی لیدلی په سولاغه لوړولو کی دده څخه مضبوط سړی، اوهرڅه چی امانت داری دده نودا ده چی ده ماته وکتل کله چی زه دده خواته ورلم نوڅنګه چی ورته پته ولګیده چی زه زنانه یم نوسریې ټیټ کی تردی چی ماورته ستاخبر ورسوی، اوبیایې ماته وویل چی زما څخه شاته راځه اوماته لاره ښیه، نوده داکار نه دی کړی مګرد امانت داری نښه یې ده، نوپلار یې ددی خبری تصدیق وکی اوخوشحاله سو، اودغه ګمان یې پر وکی چی دهغه لور ورته بیان کی. نوددی انجلی پلار ورته وویل آیاستا خوښه ده داخبره اوته په راضی یې چی: أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللهُ مِنَ الصَّالِحِينَ، نوده ورسره داخبره ومنله، نواته کاله پرده باندی واجب وه اودوه کاله دده اختیاروو، نوالله ﷻ په ده باندی لس کاله پوره کړه. سعید ویلی دی چی زماسره یوسړی دنصرانیانو ولیدل چی هغه عالم دهغوی وو نوزما څخه یې پوښتنه وکړه چی: آیا تاته پته سته چی موسیٰ ؑ کمه نیټه اووعده پوره کړی وه؟ ماورته وویل چی نه ماته پته نسته، اوحال داوو چی په دغه ورځ ماته ددی خبری علم نه وو. نوما دابن عباس ؓ سره ولیده نوماورته داخبره وکړه نوهغه راته په جواب کی وویل، تاته پته نسته چی اته کاله په نبی دالله یعنی په موسیٰ ؑ باندی واجب وه اوتاته پته ده چی نبی دالله ﷻ کله هم په یوه شی کی نقصان اوکمی نه راولی؟ اوتاته پته سته چی الله ﷻ په موسیٰ ؑ باندی هغه موده پوره کوله کم چی دموسیٰ ؑ په اختیارکی وه. پس ده لس کاله تیرکړی دی. نوما ولیده ددغه نصرانی سره اوخبر می ورکی، نوماته یې وویل چی داخبر تاته چی چا درکړی دی هغه ستا څخه ډیر پوه دی په دی باره کی، نوماورته وویل چی بالکل په دی کی هیڅ شك نسته چی هغه زما څخه په دی اعتبار ښه دی. نوکله چی موسیٰ ؑ روان سو نو مختلفی واقعاتی داور اولکړی اودلاس په مینځ دسفرکی رالی دکمو څخه چی ته خبریې اوپه قرآن کی ذکرسوی دی. نوده شکایت وکی الله ﷻ ته دغه قتل په باره کی چی ده کړی وو اودهغه دبیری شکایت یې وکی اودخپل دژبی شکایت یې وکی چی فصاحت په کی دومره نه وو، ولی چی دده په ژبه کی فرق وو چی دهغه دوجی دی به په ډیرو خبرو کی بندیدی، اودالله ﷻ څخه یې داسوال وکی چی دده وروره‌ارون ؑ ورسره په طور دمددګار ولیږی، چی دده په ځای به خبری کوی هغه څه چی دده په کی فصاحت نه وو نوالله ﷻ ورلره داسوال هم قبول کی اوهارون ؑ یې ورسره ملګری کی، اووحی وکړی الله ﷻ هارون ؑ ته چی دده سره دی ووینی نوموسیٰ ؑ دهارون ؑ سره ولیدل تردی چی دوی دواړه فرعون ته مخامخ سوه، اودهغه دروازی ته ولاړ وه په داسی حال کی چی دوی ته اجازه نه وه ورکول سوی دننوتلو، بیا وروسته دوی ته اجازه ورکول سوه نودوی دواړو وویل (انا رسولا ربك) نودی فرعون ورته وویل (فمن ربکما) نوده ورته خبر ورکوی په هغه څه چی تا ته په قرآن کی ذکرسوی دی، نودی فرعون ورته وویل چی موږ داغواړو چی ته په الله ﷻ باندی ایمان راوړی اوبنی اسرائیل زموږ سره پریږدی، نوده انکاروکی او وی ویل: بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (١٠٦) فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ، یعنی داسی اژدها ورڅخه جوړه سوه چی خوله یې خلاصه کړی وه اودفرعون خواته روانه وه، نوکله چی فرعون داولیده نودخپل تخت څخه یې ټوپ کړه اودموسیٰ ؑ څخه یې طلب دمدد وکی چی دا ورڅخه لیری کړی نوموسیٰ ؑ داورڅخه لیری کړه اوبیایې خپل لاس راوایستی دجیب څخه نوټولو ولیدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بریښیدې اوډیره تیزه رڼاپه کې وه، اوبیایې لاس په جیب کې دننه کې نوبیرته په هغه خپل حال کې سو. نوپه دغه وخت کې ورته سالارانو اشاره وکړه اووې ویل: قَالُوا إِنْ هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى (سورة طه \ ۲۳) یعنی هغه ملك چې دوی په کې اوسیدله، اودوی انکار وکی موسیٰ ﷺ ته دورکولو دیوشي چې هغه یې طلب کوی، اودې سالارانو ورته وویله چې ته راټول کړه جادوګران اومداریان ولی چې داستاپه مزکه کې ډیردی، ددی دپاره چې ددوی پردی جادو باندی ستاجادو کامیابه سی. نودی فرعون هرښارته خلګ ولیږل چې جادوګران راټول کی، نوکله چې داجادوګران راټول سوه نوپوښتنه یې وکړه دفرعون څخه چې دوی په څه سره جادو کوی نو جواب ورته ورکول سو چې په مارانو سره. نودوی وویل چې نسته په مزکه باندی هیڅ څوك چې هغه په مارانو یاپه لکړو یاپه رسیو باندی جادوکوی مګر هم داموږ یو نوزموږ دپاره به څه بدله وی چې موږ کامیاب سو؟ نوورته یې وویل چې تاسی به زماپه نژدی کسانوکی شمارل کیږی اوزما خاص کسان به یاست، اوزه تاسی ته جوړوم هغه څه چې تاسی یې غواړی، نو نیټه یې ورسره کښیښووله: يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى، سعیدوایی چې ماته ابن عباس ویلی دی چې یوم الزینة هغه ورځ ده چې الله ﷻ حق دموسیٰ ﷺ ښکاره کړی وو په فرعون باندی اودساحرانو یوه عاشوراء وه، کله چې دوی راټول سوه په میدان کی نوبعضو خلګو بعضو ته وویل چې ځی چې ځو اوددی کارتماشه ووینو: لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ مراد ددوی په دی قول سره موسیٰ اوهارون ﷺ وه په طور داستهزاء یې داخبره کوله، نو دوی وویل چې ای موسیٰ، دایې په هغه وخت کی ورته وویل چې دوی خپل اسباب پوره تیار کړی وه: لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ، نودی موسیٰ ﷺ ورته وویل چې اول یې تاسی وغورزوی خپل اسباب کم چې تاسی تیار کړی دی: فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ، موسیٰ ﷺ په خپل نفس کی لږبیره محسوس کړه، الله ﷻ ورته وحی وکړی چې (أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ) کله چې ده خپله لکړه وغورزوله نودهغه څخه غټ اژدها جوړسو نودالکړه پسی سوه په دی رسیوپسی چې خوړل یې اوټول لکړی اوتناونه یې وخوړل تردی چې یوهم پاته نه سو. کله چې جادوګرانوته پته ولګیده: نووی ویل چې که داجادو وای نودا زموږ جادوبه یې نه وای ختم کړی، لیکن دا امردی دالله ﷻ دطرفه، موږ ایمان راوړی دی په رب دموسیٰ ﷺ باندی اوپه هغه څه چې موسیٰ ﷺ دځان سره راوړی دی، اوموږ توبه ګار کیږو الله ﷻ ته چې موږ ته الله ﷻ معافی وکی. نوماته کړه الله ﷻ دفرعون ملا اودده دسالارانو اوحق یې ښکاره کی: وَبَطَلَ مَاكَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۱۸) فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

صَاغِرِینَ: اودفرعون ښځه وه چی دعاییې غوښتنه دالله ﷻ دنصرت اومدد دموسیٰ ؑ سره پر فرعون باندی اودهغه پر ډلی باندی، اوددی غم اوخفګان په موسیٰ ﷺ باندی وو، کله چی اوږده کړه فرعون خپل ضلالت اوګمراهی اودخپلی وعدی څخه یې خلاف ورزی وکړه، اودا یې وویل چی آیا ستارب کولی سی چی ددی کار څخه ماسوابل کار وکی نوالله ﷻ هر قسم عذابونه پرراوسته چی چنګښی وې اوسپږی اووینی اوملخان اوداسی نورشیان یې ورته په طور دعذاب باندی مقرر کړی وه. ددی هرمشکل اوعذاب څخه به یې موسیٰ ﷺ ته ګیله کوله اوهغه به ورته دعا غوښتله نوالله ﷻ به ورڅخه هغه عذاب لیری کی بیابه یې خلاف کوی دخپلی خبری، تردی چی موسیٰ ﷺ ته الله ﷻ امروکی په وتلو سره ددی ځای څخه سره دخپل قوم، نودخپل قوم سره دشپی ووتل، کله چی صبا سو نوفرعون ولیدی چی دوی وتلی دی، نوپه هرخوا یې خلګ ولیږل اوپه خپله دغټ لښکر سره ووتی اوالله ﷻ سمندر ته وحی وکړی: چی کله زمابنده موسیٰ ﷺ تاووهی نوته دوولس لاری سه، ددی دپاره چی موسیٰ ﷺ اودهغه قوم تیرسی هغه بلی خوا ته، اوبیا راټول سه پرفرعون اودهغه په لښکر باندی. نودموسیٰ ﷺ څخه هیرسوه دسمندر وهل په لکړه کله چی دسمندر خواته ورسیده اودده په زړه کی دابیره وه چی که زه داچیری ووهم اودا غافل وی نو دالله ﷻ معصیت اونافرمانی به وسی. کله چی هغه نورهم رانژدی سوه نودوی وویل: فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرَكُونَ، وکړه هغه څه چی امردرته کوی په هغه باندی رب ستاولی چی ستارب دروغ نه وایې نودی موسیٰ ﷺ وویل چی ماته امرکړی وو رب زماچی ته کله دسمندر خواته ورسیږی نوسمندر ووهه نودابه دوولس ځایه جلاسی تردی چی تاسی تیرسی، اوبیایې ددی څخه وروسته رایاده کړه لکړه نووده ووهی سمندر په هغه وخت کی کله چی دوی ته اول سړی دلښکر دفرعون څخه راورسیدی اونژدی سو، نوسمندر وچاودی اوموسیٰ ﷺ اودده قوم په کی تیرسوه، دوی ټول دسمندر څخه ووتل اوفرعون اودهغه لښکر ټول دی سمندرته دننه سوه، نوداسمندر پرراټول سو، نوکله چی دوی تیرسوه نو دموسیٰ ﷺ ملګرو وویل چی موږ په دی خبره باندی بیریږو چی فرعون به نه وی مړسوی اوموږ دانه منو چی فرعون به مړسوی وی، نوموسیٰ ﷺ دعا وغوښته دالله ﷻ څخه چی دفرعون بدن دوی ته وښیې چی ددوی یقین راسی چی هغه مړدی، نوالله ﷻ ورلره بدن دباندی راوایستی تردی چی ددوی یقین وسو چی دامړسوی دی، بیادوی تیرسوه پریو قوم باندی چی هغوی عبادت دبتانو کوی: قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (۱۳۸) إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ، تاسی ولیدل دعبرت کارونه او وامو وریدل هغه څه چی داوریدلو لائق وه، اوداهم تیرسوه، تردی چی موسیٰ ﷺ روان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالله ﷻ ملاقات ته اوخپل قوم ته یې وویل چې دهارون ﷺ تابعداري وکې، اودوی ته یې
نیټه ددیرشو ورځوورکړې وه چې په دې کې به دی بیرته راځي، اوده په دې دیرشو ورځو
کې دشپې اوورځې روژه نیولې وه، نوده بده وګڼله چې ده دالله ﷻ سره خبرې کولې اودده
دخلې څخه دلوږې بوی ځي، نوڅه خوراك يي وکې دمزکې څخه چې دده دخلې خوند ورسره
بدل سي، نوکله چې دی الله ﷻ ته رالې نوالله ﷻ ورته وفرمايل چې ولې دې افطار وکې؟
یعنې روژه دې ولې ماته کړه. اوحال داوو چې الله ﷻ دهرڅه څخه خبروو. اوورته یې
وفرمایل چې ای موسٰی ﷺ تاته پته نسته چې دروژه دارسړې دخولې بدبوی زماپه نزد
باندې دمشکو دبوی څخه ښه دی، بیرته ولاړسه اولس ورځې نورې ونیسه اوماته راسه، نو
وکړه موسٰی ﷺ هغه څه چې ورته امرسوی وو. نوکله چې قوم ولیدی چې موسٰی ﷺ بیرته
رالې نوپه دوی کې بدې راله، اوهارون ﷺ دوی ته خطاب وکې اودوی ته یې وویل چې
تاسې ته پته ده چې تاسې دمصر څخه راغلې یاست اوستاسې سره دفرعونیانو ډیر
سامانونه اوامانتونه دي اوداهم تاسې ته پته ده چې موږ بیرته مصرته نه ځو اودغه
سامانونه اوامانتونه زموږ دپاره جائزنه دي، نوټولو ته یې امروکې چې داټول سامانونه او
امانتونه راټول کې اوددې دپاره یې یوکنده جوړه کې اوپه هغه کې یې ټول راجمع کړه او
اوریې ورباندې ولګوی اوټول یې وسوزل، اودایې وویل چې دانه زموږ دپاره دي اونه
دهغو دپاره دي. او وو سامري دیوقوم څخه وو چې هغوی به عبادت دغوایې کوی، چې
دوی ګاونډیان وه دبني اسرائیل خواته، خودبني اسرائیلو څخه نه وه نودې دموسٰی ﷺ
سره یوځای وتلی وو کله چې موسٰی ﷺ دمصر څخه روان سو نودې ورسره هم روان سو،
نوده دجبریل ﷺ دپښو خاورې راواخستې اوهغه یې دځان سره وساتلې نوهارون ﷺ ورته
وویل چې داڅه دې داوغورځوه نوده وویل چې نه! دادهغه سړي دقدمونو خاوره ده دکم په
واسطې چې تاسې دسمندر څخه راتیرسوی یاست بیادې سامري هارون ﷺ ته وویل چې
دابه زه هله غورځوم چې ته دعاوکړې دې خاورې ته چې ددې څخه داسې شی جوړسي چې
زه یې غواړم نوهارون ﷺ ورلره دعاوکړه نوده وغوښتل چې ددې څخه ګیلګې جوړسي نو
ده هرقسم وسپنه اوسره زر راټول کړه نوالله ﷻ ورڅخه ګیلګې جوړکې چې په کې روح نه
وو، ابن عباس وایې چې روح په کې نه وو زمادې قسم وی په الله ﷻ باندې، خوداسې به
وو چې دده په خوله کې به هواء دننه کیده اودشا دخوا څخه به راوتل نواواز به یې کوی،
نوبني اسرائیل دوی ډلې سوه یوی ډلې ویل چې داڅه دې ای سامري آیا تاته پته سته؟ نو
سامري ورته وویل چې داستاسې رب دی، خودموسٰی ﷺ څخه لاره غلطه سویده. اوبلې
ډلې وویل چې موږ نه ددې تصدیق کوو اونه یې تکذیب کوو تردې چې موږ ته موسٰی ﷺ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راسی، که چیری دازموږ رب وو نوپه کتلو سره به یې موږ تابعداری وکو اوکه دازموږ رب نه وو نوموږ دموسٰی ﷺ اتباع کوو. اوبلی ډلی وویل چی دادشیطان کاردی دانه دی زموږ رب اونه موږپه دی باندی یقین کوو اویوی ډلی په کی تصدیق دسامری وکی چی داصحیح خبره ده چی دازموږ رب دی، هارون ﷺ وویل: يَاقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ، (سورة طه \۹۰) دانه دی رب ستاسی بلکی ستاسی رب هغه ذات دی چی رحمٰن ذات دی نودوی وویل چی څه چل وسو په موسٰی ﷺ باندی چی زموږ سره یې وعده وکړه ددیرشو ورځو او بیایې خلاف وکی دخپلی خبری؟ داڅلویښت ورځی هم تیری سوی نوهغه کم عقلانو وویل چی موسٰی ﷺ غلط سوی دی چی خپل رب لټوی، کله چی موسی ﷺ دخپل رب سره ولیدل اوخبری یې ورسره وکړی اوڅه چی یې ورته وویل هغه یې ورته وویل: اوبیا خپل قوم ته رالی: وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا، اوورته یې وویل چی تاسی څه اوریدلی دی دهغه څه څخه چی په قرآن کریم کی دی: وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ، اوهغه څه توږی چی ورسره وی چی تورات پر لیکل سوی وو هغه یې ددرد څخه وغورزولی، اوسامری ته یې مخ راواړوی اوورته یې وویل چی تاداکارولی وکی؟ نودی سامری ورته وویل چی ما دجبریل ﷺ دپښی خاوره راواخیسته، اوپه ګل کی می واچول اوداخبره په ماباندی ړنده سوه نومایې عبادت شروع کی: فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي (۹۶) قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا، نوبنی اسرائیلو وویل چی داخو فتنه وه اوهغه کسانو چی دهارون ﷺ خبره یې منلی وه هغه ډیر خوشحاله سوه اوهغه کسانو چی دګیلګی عبادت یې کړی وو هغوی موسٰی ﷺ ته راټول سوه اووی ویل چی خپل رب ته زموږ دپاره دعاوغواړه چی لاره دتوبی خلاصه کړی چی موږ توبه وکاږو، نوموسٰی ﷺ دخپل قوم څخه اویا کسان خوښ کړه هغه کسان چی دګیلګی په عبادت کی شریک سوی نه وه اودځان سره یې بوتله ملاقات درب العزت ته چی دوی لره معافی وغواړی. نوحیا وکړه نبی دالله ﷻ څخه په کړی کار دخپل قوم باندی نو وې ویل: رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا اوپه دوی کی داسی کسان وه چی دګیلګی محبت یې زړه ته کښته سوی وو نوددی وجی څخه پر مزکه ومښته، نووی فرمایل: وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ (۱۵۶) الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ، (سورة الاعراف ۱۲۲\ ۱۲۷) نووی ویل: ای ربه زمازه راغلی یم تاته دخپل قوم دپاره مغفرت غواړم، همداسی ددوی داکارهم تیرسو اوبیاپه کی دقاتل اومقتول

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصه مینځ ته سوه اوپه هغه کی دوی دالله ﷻ څخه دخپل مشکل پوښتنه وکړه نوالله ﷻ
دوی ته په حلالولو دغوا باندی امروکی نودوی وکړه څه چی به ورته الله ﷻ امرکوی، تردی
چی الله ﷻ قاتل اومقتول دواړوته بخښنه وکړه بیاموسیٰ ﷺ دخپل قوم سره دبیت المقدس
خوا ته متوجه سوه، اوهغه ټوټی چی تورات پرلیکل سوی وو هغه یې رالوړی کړی وروسته
ددرد سړیدلو څخه، اودوی ته امروسو دوظائفو چی داوواياست نوپر دوی باندی داګرانه
سوه نودوی انکاروکی چی موږ دانه سو ویلی نوالله ﷻ غر پر رالوړ کی په شان دسایې نو
دوی خپل کتابونه په راسته لاسونوکی ونیول اوپه چپه سترګه یې غره ته کتل، اودومره
دوی ته ورنژدی سو چی دوی وبیریده چی دابه اوس راباندی راولویږی اوبیادوی روان
سوه دمقدسی مزکی خوا ته نودوی په لاره کی داسی قوم ولیدی چی ډیرظالمان وه اوډیری
اوږدی اوغټی تنی یې وی، نودوی وویل: قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّى
يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ، یعنی په دی کی ډیر طاقتور خلګ دی اوزموږ په
دوی باندی طاقت نسته اوموږ دی علاقی ته نه دننه کیږو تردی چی دوی ورڅخه راووځی:
قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ، ویل سوی دی یزید ته چی هم داسی ویل سوی دی؟ نوهغوی
وویل چی هو، دادوه کسان دهغه ظالمانو دقوم څخه وه، چی دوی په موسیٰ ﷺ باندی
ایمان راوړی وو اودوی ته دباندی راوتلی وو،نودوی وویل موسیٰ ﷺ ته چی موږته دخپل
قوم پته سته تاسی دهغوی دغټ والی دجسمونو څخه بیریږی اوحال دادی چی دهغو سره
زړونه نسته اوډیر بیریدونکی قوم دی، نوتاسی په هغه باندی چی څه رکم داخل سی نو
تاسی به کامیاب اوغالبه سی پرهغوباندی اوبعضوویلی دی چی دادوه کسان دقوم دموسیٰ
ﷺ څخه وه. نو وویل هغه کسانوچی بیریده دبنی اسرائیلو څخه: قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا
أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ، (سورة المائده \ ۲۴) نوموسیٰ ﷺ
یې په دی خبری باندی غصه کی نوپه دوی باندی یې دغضب دعاوکړه اوفاسقان یې ورته
وویل اوددی څخه یې مځکی په دوی باندی دعاوکړه اوحال داوو چی دوی مځکی هم څو
څو واره داسی ګناهونه اونافرمانیانی وکړی، نوپردوی باندی الله ﷻ حرام کړه هرڅه تر
څلویښتو کالو پوری چی دوی په مزکه کی داسی ژوندتیروی چی یوه ورځ به یې دبلی ورځ
څخه سخته وه بیاپه دوی باندی الله ﷻ په مقام دتیهه کی وریځ راوسته اوپه دوی باندی
یې خواږه خوراکونه اومرغونی نازل کړه اوداسی کپړی یې ورواغوستی چی نه به
خیرینیدلی اونه به ورستیدلی،اوددوی خواته یوه ډبره وه چی موسیٰ ﷺ ته الله ﷻ امروکی
چی دا وواهه په لکړه نودهغه څخه ورته الله ﷻ اوبه روانی کړی چی هغه دولس چینی وی،
په هرخواکی دری دری چینی روانی وی، اوهری یوی ډلی ته دخپل ځان چینه معلومه وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوکله چې دوی دهغه ځای څخه تله نوهغه چینه چې دوی ورڅخه اوبه چښلې هغه په هغه خپل ځای کې وه په کم ځای کې چې مخکې وه. (۱)

جوړول دقبة الزمان

اهل کتاب وايې چې: الله ﷻ امروکی موسیٰ ﷺ ته په جوړولو دقبې (ګنبد) باندی دیوقسم لرګی څخه چې شمشاز ورته ویل کیږی اودڅرمنو دچارپایانو څخه اودوریښتانو دپسونو څخه، اوددی په ښائسته کولو سره په وریښمو باندی اوپه سرو زرو باندی اوپه سپینو زرو په داسی طریقو سره چې داهل کتابو په نزد ذکرسوی دی اوپه هغه کې لس سایې وی چې دهریوې اوږدوالی (۲۸) لویشتی وو اوپلنوالی یې (۴) لویشتی وو اوددی څلور دروازی وی اوطنابونه یې وو چې په وریښمو ښائسته سوی وه زنځیر چې رنګ سوی وو اوددی په هریوه کوټه کې دوی دروازی وی اونوری هم ډیری دروازی وی، اودوی به تابوت هم ددی شمشاز لرګی څخه جوړوی چې اوږدوالی به یې دوه نیم ګزه اوپلن والی یې دوه ګزه اولوړ والی یې یونیم ګز وو، اودابه ښائسته سوی وو دباندی اودننه په سروزرو باندی اوڅلور حلقی به یې وی په څلورو کونجیانوکی دسروزرو څخه اودارکم ددوی دسترخوانونه او لوښی اومنارې اوداسی نور شیان داټول به ددوی دسرو زرو اووریښمو اودسپینو زرو وه چې داپه (بصلیال) کې جوړسوی وه. اوددی قبې بنیاد په اوله ورځ ددوی دکال باندی ایښوول سوی وو چې هغه موسم دپسرلی وو اونصب کې دوی تابوت دشهادت هم په دغه ورځ باندی، اوداهغه دی چې په قرآن کریم کې ذکرسوی دی: إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، اوددوی دالندہ ایت په خپلو کتابونوکې ډیر اوږدکړی دی، اوپه دوی کې ددوی احکام اوشریعتونه اوصفت دقربانی ددوی اودهغه کیفیت ذکردی، اوداپه کې هم ذکردی چې داقبة الزمان ددوی دعبادت ګیلګی دهغه څخه مخکې موجود وو چې دامخکې ددی څخه سوی وو چې دوی بیت المقدس ته راسی، اوداوو ددوی دپاره په شان دکعبې چې دوی به په کې عبادتونه اولمنځونه کول، اوددی په ذریعه به یې قربت حاصلوی اوموسیٰ ﷺ به چې کله ددوی خواته په دغه ځای کې راننوتی نودوی ټول به ورته مخ ته دریده اوپه دغه وخت کې به دوریځې ستنی راکښته کیدلی نودوی ټول به په سجده باندی ورته پریوتل اوموسیٰ ﷺ به ددی وریځې په ستنو کې دالله ﷻ سره خبری کولی چې داپه شکل

---

(۱). دا الهیثمی ذکرکړی دی په المجمع کې (۷\ ۲۲) مرفوع کړی دی ابن عباس داحدیث رسول الله ﷺ ته اوزما په نزد ددی تصدیق یې هم کړی دی چې معاویه داحدیث دابن عباس څخه اوریدلی دی اوبیایې منکره کړی دی په هغه باندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنور باندی وو، هغه ستنی دوریځی، چی الله ﷻ به ده ته امرکوی اومنع به یې فرمایل دبعضو شیانو څخه، اودی به دتابوت خواته ولاړ وو دخاموشی په حالت کی (دا داسی تابوت وو چی په دی کی دبنی اسرائیلو لوظونه پراته وه اوعهدنامی ددوی وی). نوکله به چی خطاب پوره سو نوبیابه موسی ﷺ دوی ته دالله ﷻ اوامر اونواهی بیانول اوکله چی به دوی دڅه په باره کی فیصله کوله اوددوی سره به څه نه وه دفیصلی دپاره چی کم طرف ته فیصله وکی نوقبة الزمان ته به راله اوهلته به دتابوت سره ودریده په خاموشی سره نو دحکم فیصله به ورلره وسوه، اوداکار ددوی دپاره په هغه زمانه کی جائز وو او ددوی شریعت هم داوو، مراد استعمال دسروزرو او دوریښمو دی یعنی دا ددوی دپاره په دغه زمانه کی استعمالول جائز وه چی خپل عبادتګاهانی اودلمونځونو ځایونه په دی شیانو سره ښائسته کړی، هرڅه چی زموږ دپاره دی په شریعت کی نوداشی جائز نه دی، بلکی موږ منع سوی یو دښائسته کولو دجماعتونو څخه، ددی وجی چی لمونځ کونکی په دی سره مشغول نه سی دخپل لمونځ څخه، لکه څه رکم چی عمر ﷺ ویلی دی کله چی دنبی ﷺ په جماعت کی پراخوالی کیدی، نوهغه کسانو ته چی یې ددی ابادی سپارلی وه هغوی ته یې وویل چی داسی یې جوړ کړه چی دخلګو ضرورت په پوره کیږی اولمونځ په کی اداء کوی، اوخبردار چی سور یاژړ یې نه کړی، کنې خلګ به په فتنه کی واچوی، اوابن عباس ویلی دی: تاسی دامه ښائسته کوی دیهودو اودنصاری دعبادتګاهانو په شان. نودا دوجی دعزت اوداکرام نه دی، ولی چی دا امت دمخکنی امت سره مشابه نه دی، ولی چی الله ﷻ ددی امت ټول کارونه اوغټ مقصدونه په لمانځه کی راټول کړی دی چی په دی لمانځه کی الله ﷻ ته متوجه سی اودالله ﷻ څخه طلب دخپلو حاجتونو وکی، اولیری ساتی په لمانځه کی خپل فکر اوخیالات دنورو خواوو څخه چی هغه غیر مقصودی کارونه دی اوخیالات دی. اوداقبة الزمان ددی بنی اسرائیلو سره په مقام تیهه کی وه، چی دوی به ددی خوا ته لمونځونه کول اودا ددوی قبله وه اوددوی کعبه وه، اوددوی امام موسیٰ کلیم الله وو او ورپسی هارون ﷺ وو، کله چی هارون ﷺ وفات سو نودده بچیانوته دهغه دپلار کار وسپارل سو، اوهغوی په دغه کار باندی روان دی ترنن ورځه پوری. اودنبوت په پایه باندی وروسته دموسیٰ ﷺ څخه یوشع بن نون ﷺ قائم سو، اودا هغه سړی دی چی دابنی اسرائیل یې بیت المقدس ته داخل کړی وه. مقصود داچی کله ددوی په بیت المقدس باندی قبضه مضبوطه سوه نوددوی هغه قبه په بیت المقدس کی په یوی ډبری باندی ولګوله اوبیابه یې هغه ته عبادت کوی اودهغه خوا ته به یې لمونځونه کوله، نوددی وجی دټولو انبیاوو قبله وروسته ددغه زمانی څخه هم داوه، اونبی ﷺ هم دغه خوا ته مخکی دهجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځخه لمونځ کوی اودلمانځه امرورته وسو چی دبیت المقدس خوا ته لمونځ کوی نولمونځ یې وکی دغه خوا ته (۱۲) میاشتی. اوویل سوی دی چی (۱۷) میاشتی یې دبیت المقدس خوا ته لمونځونه کړی دی. بیا وروسته دهغه ځخه قبله بدله سوه دخانه کعبی خوا ته چی هغه قبله دابراهیم ؑ وه، دکعبی خواته تحویل او اوښتل په شعبان کی سوی وه په دوهم کال باندی دمازدیګردلمانځه په وخت کی. اوویل سوی دی چی دماپښین دلمانځه په وخت کی، لکه څه رکم چی موږ ددی ذکرپه تفسیر کی ددی قول دالله ﷻ سره کړی دی: سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (١٤٢) وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللهُ وَمَا كَانَ اللهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ (١٤٣) قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ (سورة البقره ۱۴۲\۱۴۴).

قصه دقارون دموسٰی ؑ سره

په قرآن کریم کی الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ (٧٦) وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ (٧٧) قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ (٧٨) فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (٧٩) وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ (٨٠) فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ (٨١) وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ (٨٢) تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ (سورة القصص ۸۳\۷۶) .

اعمش نقل کوی دمنهال بن عمر ځخه دی دسعیدبن جبیر دی دابن عباس ځخه دی وایی چی ویل سوی دی چی قارون دموسٰی ؑ داکازوی وو، همداسی ویلی دی ابراهیم النخعی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوعبدالله بن الحارث بن نوفل اوسماك بن حرب اوقتاده اومالك بن دينار اوابن جريج او ثقال زياته کړيده داخبره چې داقارون بن يصهب بن قاهث دی اوموسٰی ﷺ بن عمران بن قاهث دی. ابن جرير وايې چې: داقول داکثرو علماوو دی چې دی دموسی ﷺ داکا زوی وو، اورد کړی يې دی قول دابن اسحاق چې دی دموسٰی ﷺ اکاوو. قتاده ويلی دی چې ده ته به منور ويل کيدی ولی چې ده به تورات په ښه اواز سره وايه، خوده منافقت وکی په شان دسامری، نودی هلاك کی دده ظلم اوکثرت دمال اودولت. شهر بن حوشب ويلی دی چې په خپلو کپړوکی يې يوه لويشت زياتوالی کړی وو ددی دپاره چې دخپل قوم څخه ځان جلاکی په لوړ والی سره. اوالله ﷻ دده دمال ډيروالی په قرآن کی ذکرکړی دی، تردی چې دده دخزانی چابيانی به يوه مضبوط سړی نه سوای وړی، اوڅا ويلی دی چې داچابيانی دڅرمنو څخه جوړی سوی وی چې هغه به يې په (۲۰) خرو باندی بارولی. والله اعلم.
اوپه خپل قوم کی ورته خلگو نصيحتونه وکړه په دی قول سره ﴿لَاتَفْرَحْ﴾ يعنی ته خوشحالی مه کوه په دی باندی اوځان په نورو باندی لوړ مه گڼه اوفخر مه په کوه: إِنَّ اللهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ (۷٦) وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ، دوی به ورته وويل چې ته خپل همت په دی کار باندی کوه چې ستادآخرت کور ښه سی اودالله ﷻ ثواب درته حاصل سی، ولی چې هغه ښه دی ددی دنيا څخه اوباقی پاته کيدونکی دی، اوددې سره: وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا، يعنی خرڅوه يې په ځان باندی اوفائده اخله ددغه مال څخه چې الله ﷻ تاله حلال گرځولی دی: وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللهُ إِلَيْكَ، يعنی ته دخلگو سره احسان کوه لکه څه رکم چې ستاسره خالق ددغوخلگوکړی دی: وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ، اوته بدی مه کوه ددوی سره اوفسادمه کوه په مزکه کی، نوته به ددوی سره مقابله کوی په ضد دهغه څه چې تاته امرپه کول کيږی، نوالله ﷻ به ستا څخه هرڅه واخلی کم چې يې درکړی دی: إِنَّ اللهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ، نودده جواب خپل قوم ته نه وو مگر داچې وی ويل: إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي، يعنی ده ويل چې زه محتاج نه يم ستاسی نصيحت اوريدو ته ولی چې دازما دخپل محنت ذريعه وه چې ماته دارا کول سوی دی، اوداما ته الله ﷻ زما علم دوچې راکړی دی اوزه ددی مستحق وم، اوکه چيری زه الله ﷻ ته گران نه وای اودازما حق نه کيدی نوبيابه يې داماته نه راکولی. الله ﷻ دده په رد کی وفرمايل: أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ، يعنی موږ هلاك کړی دی مخکی ددی قارون څخه داسی امتونه چې ددی څخه مالداره وه اودده څخه مضبوط وه په سبب دهغوی دگناهونو اونافرمانيانو نوکه چيری دده داوينا صحيح وای نومخکی به موږ چاته سزانه وای ورکړی: وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا

أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَى إِلَّامَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا، نودارد دلیل دی په صحت دمعنٰی هغه چی موږ وکړه په دی قول دالله ﷻ کی: أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ (۵۵) نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَل لَا يَشْعُرُونَ، اوهرڅه چی هغه معنٰی ده چی چاکړیده چی دده دکیمیاء جوړولو طریقی زده وی اوبعضو ویلی دی چی دده اسم اعظم زده ووچی ده به په هرڅه کی استعمالوی اوپه ټولو پیسو کی یې استعمالوی نوداخبره صحیح نه ده. ولی چی دابنا نه دی پرحقیقت، اوهرڅه چی داسم اعظم خبره ده نودکافر دعا په اسم اعظم سره نه قبلیږی، اوقارون کافر وو په باطن کی اوپه ظاهر کی منافق وو اوموږ داخبره په تفسیرکی واضح کړی ده. الله ﷻ فرمايې: فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ، ذکرکړی دی اکثرو مفسرینو چی دی را ووتی په ښائسته شکل کی، په ښه لباس کی چی ورسره کسان اوخادمان اوسپرلی وی. نو کله چی ولیده دی هغه کسانو چی ژوند ددنیا ورته ښه ښکاری چی کاشکی زموږ سره هم داسی مال اودولت وی اوارمان یې وکی دداسی مقام اوحسد یې وکی دهغه څه چی دده سره وو اوده اغوستی وه، کله چی ددوی داخبره علماوو اوصحیح عقل والاوو کسانو واوریدل نووی ویل دغو کسانو ته: وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ، یعنی ثواب اواجر هغه چی الله ﷻ یې ورکوی په آخرت کی هغه ښه دی دده دښائست څخه اودده ددولت څخه. الله ﷻ فرمايې: وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ، یعنی دانصیحت فائده نه ورکوی په دغه وخت کی چی ددنیا ښائست اوډول راښکاره سوی وی مګر هغه کسانوته چی الله ﷻ ورته هدایت کړی وی اوزړه یې مضبوط ورساتلی وی، اودحق په اصل مراد باندی یې رسولی وی. او عقل کامل یې ورلره ورکړی وی په وخت دراښکاره کیدلو دشهواتوکی. الله ﷻ فرمايې: فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ، کله چی ذکرکړه الله ﷻ دده راوتل په ډول اوپه ښائست کی خپل قوم ته اوپه فخر سره په خپل قوم باندی نووی ویل: فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ، یعنی موږ پرده او دده پرقصرونو باندی مزکه څیری کړه. لکه څه رکم چی په بخاری کی حدیث ذکر سوی دی دزهری څخه چی دی نقل کوی دسالم څخه دی دخپل پلار څخه اودی دنبی ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی: چی یوسړی وو چی خپل پرتوګ یې پرمځکه راکشوی په ځان په سی تر دی چی الله ﷻ مزکه ورباندی څیری کړی نودی پکښی دننه روان وی ترقیامته دورځی پوری (۱) بیا روایت ذکرکړی دی امام بخاری دحدیث دجریر بن اسلم څخه چی ده نقل کړی

---

(۱). تخریج ددی بخاری کړی دی په کتاب احادیث الانبیاء کی، باب (۵۴) (۳۴۸۵) اواطراف ددی په (۵۷۹۰) کی ذکردی. اومسلم په کتاب اللباس والزینةکی، باب تحریم التبختر فی المشی مع اعجاب بثیابه (۲۳\۱۴). =

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی دسالم څخه دی نقل کوی دابی هریره رضي الله عنه څخه دی نقل کوی دنبی عليه السلام څخه هم په دی طریقی سره. اودارکم ذکرکړی دی داروایت ابن عباس اوالسدی: چی قارون یوی بدکاری ښځی ته پیسی ورکړی وی چی دادخلګو په منځ کی موسیٰ عليه السلام ته ووایې: چی تازما سره داسی داسی کارکړی دی، نوویل سوی دی چی دی ښځی هم داسی ورته وویل دخلګو په منځ کی. نوموسیٰ عليه السلام ددغه تهمت څخه بیره وکړه اوژر یې دوه رکعته لمونځ وکی، بیارالی دغی ښځی ته اوقسم یې ورکی چی په دی خبره باندی چا اماده کړی یې، اوچاپه دی کار پسی رالیږلی یې، نودغی ښځی وویل چی ماته قارون ددی کار ویلی وه اوماته یې پیسی ددی خبری راکړی دی، نوبیا دغه ښځی توبه وکاږل اومعافی یې وغوښته. نوپه دغه وخت کی موسیٰ عليه السلام په سجده باندی پریوتی، اودالله جل جلاله څخه یې دعا طلب کړه په قارون باندی، نوالله جل جلاله ورته وحی وکړه چی مامزکی ته ویلی دی چی هغه ستا تابعداری وکی اوستا اطاعت وکی، نوموسیٰ عليه السلام دهغه مزکی ته امر وکی چی دی اودده قصر دننه کړه اودننه یې کړه په ځان کی، نودغه کارورسره وسو اوویل سوی دی چی قارون په خپل زینت اوښائست اوسپرلی سره قوم ته راووتی اودموسیٰ عليه السلام یومجلس ته ورلی چی په هغه ځای کی ده خلګو ته دآخرت یادانښت ورکوی نوکله چی دی رالی نوډیرو خلګو مخونه دموسیٰ عليه السلام څخه دده خواته راواړول، نوموسیٰ عليه السلام دی راوغوښتی اوورته یې وویل چی داکاردی ولی کړی دی؟ نووی ویل چی: ای موسیٰ که ته زما څخه ښه یې په نبوت سره نوزه هم ستا څخه ښه یم په مال اودولت سره، اوکه ته غواړی نوموږ دواړه به دباندی ووزو اوزه به په تاپسی دالله جل جلاله څخه دعا وکړم اوته به په ماپسی. نودوی دواړه ووتل نوموسیٰ عليه السلام ورته وویل چی: ته اول دعاکوی اوکه زه یې وکم، نوقارون وویل چی زه یې اول کوم قارون دالله جل جلاله څخه دموسیٰ عليه السلام دهلاکت دعا وغوښتله خوالله جل جلاله ورته قبوله نه کړه، نوموسیٰ عليه السلام وویل چی زه اوس دعا وکم نوقارون ورته وویل چی هو، نوموسیٰ عليه السلام وویل ای رب العزت نن ورځ مزکی ته امر وکړه چی زما اطاعت وکړی، نوالله جل جلاله ورته وحی وکړی چی مادغه رکم کار وکی یعنی مزکه می ستا تابعداره کړه. نوموسیٰ عليه السلام وفرمایل، ای مزکی ته یې دځان سره واخله. نودی یې راونیوی دځان سره صرف دقدمونو څخه، نوبیایې وفرمایل چی ای مزکی واخله دی دځان سره، نودپونډیو څخه یې راونیوی، اوهمداسی یې لړلړ دننه کوی، نوموسیٰ عليه السلام وفرمایل چی اوس یې هغه خزانی اومالونه اوقصرونه دننه کړه نو دهرڅه سره یې په مزکه دننه کی تردی چی مزکه برابره سوه. اودارکم روایات ذکرسوی دی، قتاده ویلی دی، چی دی هره ورځ یویو وار مزکه نور ننباسی، تر اوومی مزکی پوری، اوډیرو مفسرینو

= اوالترمذی په کتاب صفة القیامة والرقاق والورع، باب ۴۷، (۲۳۹۱\۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته اسرائیلی اقوال پیش کړی دی، خوهغه موږ نه ذکرکوو ولی چی ضرورت ورته نسته.
اوداقول دالله ﷻ: فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ، نه وو دده دپاره څوك مددكونكی اونه څوك خلاصونكی ماسوا دالله ﷻ څخه، اوكله چی په ده باندی مزكه وڅیرل سوه نوهغه كسان چی دده دمرتبی ارمان يې په پرونی ورځی كی كوی نوهغوی هم خوشحاله سوه اودالله ﷻ شكريې اداكی، هغه ذات چی دهرڅه تدبير دهغه په لاس كی دی، نوددی وجی دوی وويل: لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ، اوپه لفظ د(وَيْكَأَنَّهُ) باندی موږ په تفسيركی خبری كړی دی په وضاحت سره، اوقتاده ويلی دی چی ددی لفظ مطلب دادی چی ایاته نه ګوری. اودا قول دهغه په اعتبارسره ښه دی اوغوره دی.
بیاخبر وركړی دی الله ﷻ چی (اَلدَّارُ الاٰخِرَةُ) هغه كور دقراری دی اوهغه كوردی چی څوك ددی ارمان كوی نوالله ﷻ وايي چی زه يې ورلره وركوم. اوعزت به يې كول كيږی چاچی ددی دحرمت خيال وساتی اوداكور تيار سويدی دهغه چادپاره: لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّافِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا، نوځان لوړګڼل داكبردی اوفخر نورو ته په سپك نظر سره كتل دی اوفساد اوبد عملی ده اوګناهونه دی. اوزياتی كول، دچامال بغير دحقه اخستل دی نوچاچی ددی كارونو څخه ځان وساتی نودهغه دپاره الله ﷻ په آخرت كی كور تيار كړی دی. اوبيا الله ﷻ وفرمايل (وَالْعٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ) اوقصه ددی قارون داوه مخكی دوتلو ددوی دمصر څخه، ولی چی داددی قول څخه معلوميږی: فَخَسَفْنَابِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ، ولی چی دلفظ څخه ددار، چی په معنی سره دكوردی ښكاره معنی يې آبادی ده، اوكيدی سی چی دتيه په ځای كی داسی سوی وی، نوبيابه دكور څخه خيمی مرادسی ولی چی دوی په مقام دتيه كی مسافر وه اوپه سفركی څوك قصر نه جوړوی. اوداركم الله ﷻ دقارون بدی په نورو ځايونو دقرآن كريم هم بيان كړيده، لكه څه ركم چی الله ﷻ فرمايلی دی: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ (۲۳) إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ (سورة غافر ۲۳\ ۲۴). اوداركم الله ﷻ په سورة العنكبوت كی فرمايلی دی وروسته ترذكر دعاد اوثمود څخه: وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ (۳۹) فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ،(سورة العنكبوت ۳۹\۴۰) نوهغه سړی چی پر هغه باندی مزكه څيری سويده هغه قارون دی، اوهغه چی غرق سوی دی هغه فرعون اوهامان اودهغه لښكردی. اوداركم ويلی دی امام احمد په نقل كولو سره دعبدالرحمٰن څخه دی نقل كوی دسعيد څخه دی نقل كوی دكعب بن علقمه څخه دی نقل كوی دعيسٰی بن هلال الصدفی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه اودی نقل کوی دعبدالله بن عمر څخه اوده دنبی ﷺ څخه چی نبی ﷺ یوه ورځ دلمانځه ذکرکوی نوفرمایل یې: څوك چی محافظت کوی دلمونځونو نودهغه دپاره به دلیل اونور اونجات وی دقیامت په ورځ باندی، اوچی څوك یې حفاظت نه کوی نودهغه دپاره به نه دلیل وی اونه نور اونجات، اودقیامت په ورځ به دفرعون اوهامان اوابی ابن خلف سره وی (۱) یواځی والی کړی دی په دې باندی امام احمد.

بیان دفضیلت دموسیٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ او بیان دهغه دوفات

الله ﷻ فرمایلی دی: وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا (۵۱) وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا (۵۲) وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا، (سورة مریم۵۱\ ۵۳).

اودارکم مخکی روایت ذکرسوی دی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی یی دی چی تاسی ماته فضیلت مه راکوی په موسیٰ ﷺ باندی، ولی چی دقیامت په ورځ به ټول خلګ بی هوښه کیږی نوزه به اولنی سړی یم چی په هوښ کی به سم نوزه به وینم چی موسیٰ ﷺ ولاړ وی دیوی ستنی دعرش سره، نوماته پته نسته چی دی زما څخه مخکی په هوښ کی راغلی دی اوکه ده ته بدله ورکول سویده په بی هوښی دطور سره ؟ اومخکی موږ داخبره ذکرکړه چی دانبی ﷺ ویلی دی دوجی څخه دتواضع اوعاجزی ، کنې دی ﷺ خاتم الانبیاء دی اوسرداردبنی آدمو دی په دی دنیا کی هم اوپه آخرت کی هم، اوداخبره قاطعه ده چی په دی کی هیڅ قسم شك اوشبه نسته. اوالله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ (سورة النساء \ ۱۲۳) تردی قول دالله ﷻ پوری: وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللهُ مُوسَى تَكْلِيمًا،(سورة النساء\۱۲۴) ویلی دی امام عبدالله البخاری په نقل کولو سره داسحاق بن ابراهیم بن روح بن عباده څخه دی نقل کوی دعوف څخه دی نقل کوی دحسن اومحمد اوخلاص څخه دی دابی هریره څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: یقینًا موسیٰ ﷺ وو ډیر حیاناك اوپردی والاسړی دی تردی چی دده دبدن یوه حصه هم چانه وه لیدلی، نوده تنګ کړه بنی اسرائیل په ډیرو تنګولو سره، نودوی به ویل چی پرده باندی برګی مرض لګیدلی دی نوددی وجی څخه یې خپل بدن چاته نه ښوی یا سوزاك پرلګیدلی دی یا یوبله ناجوړی پرلګیدلی ده نوددی وجی څخه دی ځان پټوی. اوالله ﷻ داوغوښتله چی دموسیٰ ﷺ څخه ددوی داګمان لیری کی، نویوه ورځ دی یواځی لمبیدی په خالی ځای کی

---

(۱). احمد (۱۲۹\۲) اوراوی ددی الطبرانی دی په الاوسط کی (ح ۱۷۸۸) اوالهیثمی په المجمع کی (۱\۲۹۲۰) راوی ددی احمد اوالطبرانی دی په الکبیر اوپه الاوسط کی، اوسړی داحمد ټول ثقه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوخپلی کپړی یې پریوی ډبری باندی کښیښوولی راروان سو چی راوایې خلی، کانی دده کپړی دده څخه لیری کړی نوموسٰی ﷺ خپله لکړه راواخسته اوپه دغه کانی پسی سو او وی ویل چی کپړی زما راکه ای کانی، چی کپړی زما راکه ای کانی، تردی چی ورسیدی یوی ډلی دبنی اسرائیلو ته نوهغوی ولیده ده اودی یې هم ولیدی چی څومره په ښه صورت الله ﷻ دی پیداکړی دی، نوپاکی وکړه الله ﷻ دده دهغه خبرو څخه چی دوی کولی، نوهغه کانی ودریدی په خپل لکړی ګزارونه ورکول اوزما دی قسم وی په هغه ذات باندی چی پر هغه کانی باندی هغه اثرات اوس هم سته دهغه لکړی چی موسٰی ﷺ ګزارونه ورلره ورکول نودری یاڅلور یاپنځه ګزارونه یې ورکړه نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی: (١) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّأَهُ اللهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللهِ وَجِيهًا، اودارکم ددې روایت ذکرکړی دی امام احمد دحدیث دعبدالله بن شفیق څخه اودهمام بن منبه څخه هم په داسی طریقی سره. اوداپه صحیحینو کی دحدیث دعبدالرزاق څخه دی چی ده نقل کړی دی دمعمر څخه اوده نقل کړی دی دهمام څخه هم په دی طریقی سره. اوراوی ددی مسلم هم دی دحدیث دعبدالله بن شقیق العقیلی څخه هم په دی طریقی سره بعضو سلفو ویلی دی چی دده هوښیارتیا داوه چی ده دخپل ورور دپاره شفاعت وکی دالله ﷻ په نزد، اوداطلب یې وکی چی دی دده سره وزیرسی نوالله ﷻ دده داسوال قبول کی اودی یې ورلره وزیر کی او نبی یې هم کی، لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا اوبیا بخاری ویلی دی په نقل کولو سره دابو الولید څخه دی نقل کوی دشعبه څخه دی داعمش څخه دی وایې چی ما اوریدلی دی دابو وائل څخه اوده اوریدلی دی دعبدالله څخه، دی وایې چی تقسیم وکی رسول الله ﷺ په تقسیم کولو سره، نویوه سړی وویل، دا داسی تقسیم ووچی په دی سره دالله ﷻ رضانه وه مراد،نوزه رالم رسول الله ﷺ ته اوداخبره می ورته وکړه، نودرد ورلی اوبیایې وفرمایل: رحم دی وکړی الله ﷻ په موسٰی ﷺ باندی چی هغه ددی څخه ډیر زیات تنګ سوی وو خوصبریې کړی دی . (٢) اودارکم ددی روایت ذکرکړی دی مسلم په بلی طریقی سره دسلیمان بن مهران بن الاعمش څخه امام احمد ویلی دی په نقل کولو سره داحمد بن حجاج څخه دی وایې چی ما اوریدلی دی داسرائیل بن یونس څخه دی نقل کوی دالولید بن ابی هاشم څخه چی مولٰی دی دهمدان دی نقل کوی

---

(١). صحیح البخاری: کتاب التفسیر، سورة الاحزاب، باب (لاتکونوا کالذین اٰذوا موسٰی) (۴۷۹۹\۸) اومسلم په کتاب الحیض کی، باب جواز الاغتسال عریانا فی الخلوت (۱۴\ ۳۲، ۳۳) اواحمد (۲\ ۵۱۵)

(٢). تخریج ددی بخاری کړی دی په کتاب فرض الخمس کی، باب ماکان النبی ﷺ یعطی المولفة قلوبهم (۶\ ۳۱۰۵) او اطراف ددی په (۳۴۰۵، ۴۳۳۵، ۶۰۵۹، ۶۱۰۰، ۶۲۹۱، ۶۳۳۶) اومسلم په کتاب الزکات کی، باب اعطاء المولفه قلوبهم (۷\ ۱۵۸).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزید بن ابی زائد څخه دی دعبدالله بن مسعود څخه دی وایې چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی خپل صحابه وو ته چې ماته دی یوسړی ستاسی څخه دبل خبره نه رارسوی، ولی چې زه داخوښوم چې زه تاسی ته راوزم اوزماسینه سمه وی. دی وایې چې راوړل سو رسول الله ﷺ ته څه مال نوهغه تقسیم کی، نودی وایې چې زه تیرسوم په دوو کسانو باندی چې هغه یوبل ته ویله: زمادی قسم وی په الله ﷻ باندی چې په دی تقسیم سره محمد ﷺ نه دآخرت څه اراده وو اونه په کی دالله ﷻ درضا څه اراده وه. نوزه ولاړم تردی چې ماهر څه واوریده، نوبیازه رالم رسول الله ﷺ ته اوورته وویل می چې ای رسوله دالله ﷻ تاسی موږ ته ویلی وه چې ماته دی ستاسی یوسړی دبل سړی خبره نه راوړی خوزه تیرسوم په فلانی اوپه فلانی صحابی باندی، اوهغوی داسی اوداسی ویل، نودنبی ﷺ مخ مبارك سورسو اودا خبره پردره نه سوه اوسخته سوه، نوبیایې وفرمایل: چې پریږده ما دهغوی څخه ولی چې موسٰی ؑ ددی څخه ډیرتنگ سوی دی خوهغه صبر کړی وو. (۱)

اوهمدارکم ددی روایت کړی دی ترمذی اوابوداود دطریقی دابن عبدالله څخه چې هغه نقل کړی دی داسرائیل بن یونس څخه اوده نقل کړی دی دالسدی څخه اوده دالولید څخه هم په دی الفاظو سره. اوترمذی ویلی دی چې داپه دی اعتبار سره غریب حدیث دی. اوداثابت سوی دی په صحیحینو کی په حدیث داسراء کی: چې رسول الله ﷻ تیرسو په قبر دموسٰی ؑ باندی اوهغه ولاړ وو اولمونځ یې کوی په خپل قبرکی، (۲) اوروایت ددی کړی دی مسلم هم دانس څخه. اوپه صحیحینو کی دروایت دقتاده څخه چې نقل کوی دانس بن مالك څخه دی نقل کوی دمالك بن صعصعه څخه اودی نقل کوی دنبی ؑ څخه دی وایې چې: نبی ؑ تیرسو په موسٰی ؑ باندی په شپه داسراء کی په شپږم آسمان کی، نوجبرایل ورته وویل چې داموسٰی ؑ دی، نونبی ؑ سلام پر واچوی. نوفرمایلی دی چې: ماسلام واچوی په هغه باندی اوورته می وویل چې، خبردی وی نبی صالح ته او ورور صالح ته، نو کله چې زه دهغه څخه راجلاسوم نوهغه په ژړاسو نوپوښتنه ورڅخه وسوه چې ولی ژاړی ؟ نووی فرمایل په دی خبری باندی ژاړم چې زما څخه وروسته به دده دامت یوغلام رازی او زما دامت اکثره کسان به دځان سره جنت ته دننه کوی (۳) اودایې ذکرکړی دی چې ابراهیم

---

(۱). داضعیف دی تخریج ددی احمد کړی دی (۱\ ۳۹۲) اوالترمذی په کتاب المناقب کی، باب فضل ازواج النبی ﷺ (۵\ ۳۸۹۲) اوویلی دی چې په دی حدیث کی غرابت دی په دا اعتبار سره. اوابوداود په کتاب الادب. باب فی رفع الحدیث من المجلس کی (۴\۴۸۶۰) اوضعیف گرځولی دی دا البانی په ضعیف دترمذی کی (۸۱۷).

(۲). تخریج ددی مسلم کړی دی په کتاب الایمان کی، باب ذکر المسیح ؑ (۱\ ۳۸).

(۳).تخریج ددی بخاری کړی دی په کتاب بدء الخلق، باب ذکر الملائکه (۲\ ۳۲۰۷) اومسلم په کتاب الایمان کی، باب الاسراء برسول الله ﷺ (۲\ ۲۲۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷺ په اوم آسمان کی وو، اوداقول محفوظ دی. اوهغه څه چی ذکرسوی دی په حدیث دشریك بن ابی نمره کی چی نقل یې کوی دانس څخه چی ابراهیم ﷺ په شپږم آسمان کی دی اوموسٰی ﷺ په اوم آسمان کی دی، په تفصیل دکلام دالله ﷻ کی. نوذکر کړی دی غیر دحفاظو څخه یوبل سړی چی راجح اوقوی خبره داده چی: موسٰی ﷺ په شپږم آسمان کی دی اوابراهیم ﷺ په اوم آسمان کی دی، اودده دبغل بیت المعمور خوا ته دی، هغه بیت المعمور چی هره ورځ (۷۰۰۰۰) ملائکی طواف ته ورځی اوبیا بیرته نه سی ورته راتلی په دوهم وار باندی. اوټول روایات په دی باندی متفق دی چی کله الله ﷻ نبی ﷺ ته لمونځونه ورکړه نودی په موسٰی ﷺ باندی تیرسوی دی، اوده به ورته ویله چی بیرته راسه اوالله ﷻ ته ووایه چی داکم کړی، ولی چی ستا څخه مخکی مادبنی اسرائیلو ښه معالجه اوعلاج کړی دی، اوستا امت په کتلو سره اوپه اوریدلو سره ډیر کمزوری دی اوزړونه یې هم ډیر کمزوری دی، نوهم داسی دموسٰی اومحمد ﷺ په مینځ کی داخبری روانی وی تردی چی پنځه لمونځونوته خبره راورسیده اوداباقی پاته سوه په شپه اوورځ کی. اوالله ﷻ فرمایلی دی چی (۵۵) لمونځونه وه یعنی په دوچندسره، نوالله ﷻ دی ددی اجر ورکی محمد ﷺ ته اوموسٰی ﷺ ته چی دایې په دی امت باندی اسانه کړه. اودارکم بخاری ویلی دی په نقل کولو سره دمسدد څخه دی نقل کوی دحصین بن نمیر څخه دی نقل کوی دحصین بن عبدالرحمٰن څخه دی دسعید بن جبیر څخه اودی دابن عباس څخه دی وایې چی راووتی په موږ باندی رسول الله ﷺ یوه ورځ نو وی فرمایل چی زه په امتونو باندی پیش سوم نوماولیدی توروالی ډیر چی افق یې ټول بندکړی وو، نوماته وویل سوه چی داموسٰی ﷺ دی په خپل قوم کی (۱) اودارکم ذکردموسٰی ﷺ الله ﷻ په قرآن کی ډیرځایونه کی کړی دی، اوپرده باندی یې ثناء کړیده اودده قصه یې په خپل کتاب کی بیان کړیده. اودده دکتاب ذکر دمحمد ﷺ دکتاب سره سوی دی، لکه څه رکم چی الله ﷻ په سورة البقره کی فرمایلی دی: وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ، اودارنګه الله ﷻ فرمایلی دی: الٓمٓ (۱) اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (۲) نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ (۳) مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ (سورة ال عمران ۱\۴) اوالله ﷻ په سورة الانعام کی فرمایلی دی: وَمَا قَدَرُوا اللهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ

---

(۱). تخریج ددی امام بخاری کړی دی په کتاب الطب کی، باب من لم یرق (۱۰\ ۵۷۵۲). اومسلم په کتاب الایمان کی، باب الدلیل علی دخول طوائف من المسلمین الجنه بغیر حساب، ولاعذاب (۳\ ۹۳، ۹۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

اللهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ (۹۱) وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ (سورة الانعام ۹۱\ ۹۲) نوالله ﷻ ثناء بیان کړه دتورات اوبیایې مدحه وکړه دقرآن کریم، اوددې په آخرکی الله ﷻ فرمایلی دی: ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ (۱۵٤) وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۵۵) أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ (سورة الانعام ۱۵۴\ ۱۵۵) اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ (سورة المائده ۴۴) تردی چی فرمایلی دی: وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (٤۷) وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا (سورة المائده ۴۷\ ۴۸).

نوقرآن کریم یې حاکم کی په نورو ټولو کتابونو باندی، اوددی نورو کتابونو دپاره یې تصدیق وګرځوی اوپه دی کی یې هغه ټول واقعات ذکرکړه کم چی مخکی تیرسوی دی، ولی چی اهل کتابو دهغه څه حفاظت وکی چی ورباندی نازل سوی وه صرف په لاسونو کی اودایې نه سوکولی چی دهغه حفاظت یې په زړونوکی کړی وای اودتحریف اوتغیر څخه یې ساتلی وای، نوددی وجی څخه نوری ډیری خبری په کی دننه سوی اوتغیرات اوتبدیلات په کی راله دوجی دنه حفاظت کولو څخه، نوددی وجی څخه ددوی په کتابونوکی ډیری غلطیانی پیداکیږی چی دنبی ﷺ په باره کی دی چی دهغه نه څه حدسته اونه ورلره څه صفت سته، اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ (٤٨) الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ (٤٩) وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ (سورة الانبیاء ۴۸\ ۵۰) اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی دی: فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَى أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ (٤٨) قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللهِ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (سورة القصص ۴۸\ ۴۹) نوثناء بیان کړه الله ﷻ پراهل کتابوباندی اوپه رسولانو باندی. اوپریانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قوم ته ویلی وه: إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى (سورة الاحقاف \ ۳۰) اوورقه بن نوفل ویلی وه کله چی په نبی ﷺ باندی اول وار دوحی علامه نازله سوه اوداپر وویل سوه: اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (۱) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (۲) اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (٤) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (سورة العلق \۱ ۵) نودی ورقه بن نوفل وویل، پاکی ده هغه ذات لره، دا هغه کاردی چی دموسیٰ ﷺ سره سوی وو. او بالجمله دموسیٰ ﷺ شریعت عظیم شریعت وو، اودده امت ډیر لوی امت وو، اوپه هغه کی ډیر علماء اوانبیاء وه، اونیك بندګان او زاهدان اوبادشاهان اوامراء وه. لیکن دوی داسی وو خوبیا بدل سوه لکه څه رکم چی ددوی شریعت منسوخ سو نودوی څخه هم بیزوګان اوخنزیران جوړسوه، اوپه دوی باندی ډیری لویی خبری اوقیصی تیری سوی دی چی دهغه بیانول ډیر وخت غواړی، نوپه دی سره به اکتفاء کول کیږی.

حج دموسیٰ ﷺ

ذکرکړی دی احمد روایت په نقل کولو سره دهشیم بن داود بن ابی هند څخه دی نقل کوی دابی العالیه څخه دی دابن عباس څخه چی رسول الله ﷺ په یوی غونډی دازرق باندی وو نوپوښتنه یې وکړه چی داکمه وادی ده: نوصحابوو ورته جواب ورکی چی غونډی دازرق ده، نونبی ﷺ وفرمایل: چی ګواکی زه موسیٰ ﷺ وینم اوهغه دغونډی څخه راکښته کیدونکی دی، اوهغه اواز کونکی دی دالله ﷻ طرف ته په تلبیه کولو سره، تردی چی را ورسیدی هرشاء غونډی ته، نوپوښتنه یې وکړه چی داکمه وادی ده: نوصحابوو ورته جواب ورکی چی غونډی دهرشاء ده، نونبی ﷺ وفرمایل چی ګواکی زه وینم یونس بن متی ﷺ چی هغه پرسور اوښ باندی ناست دی، اوپه هغه باندی دوړی یوه چوغه ده، چی واګی داوښ دهغه دپاڼو دخرماوو څخه دی، اوهغه تلبیه کوی (۱) همدارکم ددی تخریج مسلم کړی دی دحدیث دداود بن ابی هند څخه هم په دی الفاظو سره. اودارکم روایت نقل کړی دی ابن عباس مرفوعًا: چی موسیٰ په سور غوایې باندی حج کړی دی. په دی حدیث کی ډیر غرابت دی. اوهمدارکم امام احمد نقل کوی دمحمد بن ابی عدی څخه دی دابن عون څخه دی دمجاهد څخه دی وایې چی موږ وو دابن عباس خواته نوتذکره وسوه ددجال، او وویل سوه چی دوی دهغه ددواړو سترګو په مینځ کی (ك ف ر) لیکل سوی دی، نوده پوښتنه وکړه چی دوی څه وایې، نوورته وویل سوه چی دوی وایې چی ددجال ددواړو سترګو په مینځ کی (ك ف ر) لیکل سوی دی، نوابن عباس وایې چی: ماخودا خبره نه ده اوریدلی. دا

---

(۱). احمد(۱\ ۲۱۲، ۲۱۵) مسلم: کتاب الایمان، باب الاسراء برسول الله ﷺ (۲\ ۲۲۸) اوابن ماجه په کتاب المناسك کی ، باب الحج علی الرحل (۲\ ۲۸۹۱).

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره یې وکړه اودایې هم وویل: هرڅه چې ابراهیم ﷺ دی نوتاسی وګوری دی خپل صاحب ته (یعنی دنبی ﷺ خپل ځان مراد وو) اوهرڅه چې موسیٰ ﷺ دی نوهغه داسی سړی دی چې دسر وریښته یې پیچلی دی اوپه داسی اوښ باندی ناست دی چې دهغه واګی دخرما دپوټکو څخه دی، ګویا چې زه ورته ګورم، اوهغه تیرسو دوادی څخه په داسی حال کی چې تلبیه یې کوله. بیا همداسی بل روایت امام احمد کړی دی داسود څخه چې هغه نقل کوی داسرائیل څخه دی نقل کوی دعثمان بن المغیره څخه دی دمجاهد څخه اودی دابن عباس څخه دی وایې چې فرمایلی دی رسول الله ﷺ: ماولیدی عیسیٰ بن مریم اوموسیٰ او ابراهیم: هرڅه چې عیسیٰ ﷺ دی نوسور برابر اوپلنی سینی والا سړی دی، اوهرڅه چې موسیٰ ﷺ دی نوهغه پیچلو وریښتو والا اوغټ بدن والاسړی دی، نودی صحابوو ورڅخه پوښتنه وکړه چې ابراهیم ﷺ څه رکم دی؟ نونبی ﷺ وفرمایل چې دی خپل صاحب ته وګوری همداسی دی (یعنی دنبی ﷺ خپل وجود مبارك مراد وو).

اوهمدارکم په بل روایت کی امام احمد فرمایلی دی په نقل کولوسره دیونس څخه دی نقل کوی دشسبان څخه دی نقل کوی دقتاده څخه چې هغه نقل کوی دابی العالیه څخه اودی دابن عباس څخه دی وایې چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی: ماولیده په هغه شپه کی چې زه پورته سوم آسمان ته موسیٰ بن عمران ﷺ چې هغه اوږد قدوالا او پیچلو وریښتو والاوو، ګویا چې دشنوئه قبیلی والاوی (یعنی داسی ښکاریدی چې دشنوئه دقبیلی سره تعلق لری اوددغه قبیلی والاوی)،اوهرڅه چې عیسیٰ ﷺ وو نوهغه درمیانه سړی وو اوپه رنګ کی سوروالی اوسپین والی ته مائل وو اوسیده وریښتو والاوو (یعنی وریښتیان یې پیچلی نه وه). ([1])

بیان دوفات دموسیٰ ﷺ

امام بخاری په صحیح خپل کی ویلی دی په باره دوفات دموسیٰ ﷺ کی: په نقل کولو سره دیحییٰ بن موسیٰ څخه دی نقل کوی دعبد الرزاق څخه دی وایې چې موږ ته خبراکړی دی معمر بن طاوس چې دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی نقل کوی دابی هریره ﷺ څخه دی فرمایې چې: راولیږل سوه ملك الموت (یعنی دمرګ فرښته) موسیٰ ﷺ ته، نوکله چې دا راله نوموسیٰ ﷺ چپلاخه ورلره ورکړه نودی بیرته رالی الله ﷻ ته اوالله ﷻ ته یې وفرمایل: چې تازه ولیږلم داسی سړی او بنده ته چې هغه مرګ نه غواړی، نورب العزت ورته وفرمایل چې ورسه اوورته ووایه چې خپل لاس پرملا دغوایې باندی کنښیږدی، نودده دپاره به وی ژوند په اندازه دهغه هومره چې څومره دده دلاس لاندی وریښته راسی دهر وریښته په

([1]). احمد (۱\ ۲۸۲) مسلم: کتاب الایمان، باب الاسراء برسول الله ﷺ (۱\ ۲۳۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقابل کی ژوند دیوکال. نوموسیٰ ﷺ وفرمایل چی دهغه څخه وروسته به څه وی؟ نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی مرګ، نوده وفرمایل چی نواوس ښه دی (یعنی چی ددومره ژوند څخه وروسته بیاهم مرګ وی نواوس رالره مرګ ښه دی) نو فرمایلی دی چی: ده سوال وکی دالله ﷻ څخه چی دی دبیت المقدس مزکی ته نژدی کی په اندازه دویشتلو دکاڼی باندی، ابو هریره رضي الله عنه فرمایې چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: چی که زه په دغه ځای کی وای نوتاسی ته به ما دهغه قبر ښوولی وای چی دلاری دخوا څخه دی اویوې سری غونډۍ ته نژدی دی (١) اوهمدارکم نقل کړی دی امام احمد دحسن څخه دی نقل کوی دابو یونس څخه (یعنی سلیم ابن جبیر مراددی) دی نقل کوی دابی هریره څخه: امام احمد داحدیث مرفوع کړی نه دی، دی وایې چی: رالی ملك الموت موسیٰ ﷺ ته اوورته یې وویل چی دالله ﷻ ایجابت وکی (یعنی مرګ ته غاړه کښېږده)، نوموسیٰ ﷺ ورلره چپلاخه ورکړه په سترګه باندی نوسترګه یې راووتل، نودی رالی الله ﷻ ته اوورته یې وفرمایل چی، تاخو زه داسی بنده ته ولیږم چی هغه مرګ نه خوښوی، اودایې هم وویل چی زماسترګه یې وایستله په چپلاخی سره. نو دی وایې چی الله ﷻ بیرته سترګی ورکړی دده: اوورته یې وویل چی زندګی غواړې؟ نوکه زندګی یې غوښتله نودغوایې پرملا باندی دی لاس کښېږدی چی څومره وریښته دلاس لاندی راسی نودیو وریښته په مقابل کی یوکال زندګی به درکول سی. نوده پوښتنه وکړه چی دهغه څخه وروسته به څه وی؟ نوورته وویل سوه چی مرګ، نوده وویل چی اوس راته ښه دی (٢) یواځی والی کړی دی په دی باندی امام احمد. اوپه دی باره کی ډیری خبری سوی دی چی موسیٰ ﷺ ده ته چپلاخه ولی ورکړه، بعضی وایې چی دی په خپل شکل کی نه وو راغلی لکه څه رکم چی جبرائیل ﷺ دیوصحرایی په شکل باندی راتلی نوهمدارکم دی هم په بل شکل کی راغلی وو نودی موسیٰ ﷺ ونه پیژندی، اوڅوك وایې چی دی دده کورته بی اجازی دننه سوی وو نوددی وجی څخه یې ووهی اوبعضی وایې چی ده دډیرو کارونو امید اوطمع کړی وه چی بیت المقدس ته به وزی اودتیه مقام څخه به وزی. خوالله ﷻ دده په تقدیر کی مرګ لیکلی وو په مقام دتیه کی وروسته دوفات دهارون ﷺ څخه، اوبعضو کسانو داویلی دی چی موسیٰ ﷺ دابنی اسرائیل دالتیه مقام څخه وایسته اوبیت المقدس ته یې داخل کړی دی. خودا خبره خلاف ده دهغه قول چی جمهور اهل کتاب په هغه باندی دی اواکثره دمسلمانانو هم کړی ده. اوهغه قول چی دده په وفات باندی دلالت کوی په مقام دتیه کی هغه دی چی ده سوال وکی دالله ﷻ څخه چی: ای

---

(١). تخریج ددی امام بخاری کړی دی په کتاب الانبیاء کی، باب وفاة موسیٰ (٢\١ ٣۴٠) اومسلم په کتاب الفضائل کی، باب من فضائل موسیٰ (١٥\١٢٨).
(٢). تخریج ددی امام احمد کړی دی (٢\١ ٣٥١).

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماربه مانژدی کړه مقدسی مزکی ته په اندازه دویشتلو دیوکاڼی، که چیری موسیٰ ﷺ دغه مقدسی مزکی ته دننه سوی وای نوبیا به یې داسوال نه کوی. لیکن کله چی وو دی دخپل قوم سره په التیه مقام کی اوده ته مرګ رالی نوده داخوښه کړه چی مقدسی مزکی ته نژدی سی ولی چی دهغه مزکی خوا ته دی هجرت کړی وو. اوامام احمد ویلی دی په نقل کولو سره دعفان څخه چی دی نقل کوی دحماد څخه دی دثابت څخه اودسلیمان التیمی څخه چی دی نقل کوی دانس بن مالك څخه چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: کله چی زه روان سوم په شپه دمعراج باندی نوما ولیدی موسیٰ ﷺ دسری غونډۍ سره چی ولاړ وو او لمونځ یې کوی په خپل قبرکی (١) اوددی حدیث روایت مسلم کړی دی دحدیث دحماد بن سلمه څخه هم په دی الفاظو سره. السدی نقل کوی دابی مالك څخه اودابی صالح څخه اودابن عباس څخه اودمره څخه چی دی نقل کوی دابن مسعود څخه اودی نقل کوی دیوی ډلی دصحابوو څخه دوی وایې: بیاچی کله الله ﷻ وحی وکړی موسیٰ ﷺ ته ددی خبری چی زه هارون ﷺ وفات کوم نوهغه راوله غره ته نوموسیٰ ﷺ اوهارون ﷺ روان سوه ددغه غره خواته، نویودم دوی ولیده یوه درخته چی مخکی یې داسی درخته نه وه لیدلی، اودوی ولیدی یوکور چی جوړ سوی وو، اوپه دی کی یوکټ وو چی شړۍ پرغوړول سوی وه، اوپه دی کی یوه ښکلی خوشبویی هم وه، نوکله چی وکتی هارون ﷺ دغه کور اودهغه کټ نوپه تعجب کی سو اودایې خوښ وګڼل چی په دی کی بیده سی نوموسیٰ ﷺ ته یې وفرمایل چی: ای موسیٰ زه داخوښوم چی زه په دی کی بیده سم، نوموسیٰ ﷺ ورته وفرمایل چی بیده سه، نوده وویل چی زه بیریږم چی هسی نه چی ددی کور مالك راسی نوغصه به سی ماته، نوموسیٰ ﷺ ورته وویل چی ته مه بیریږه زه ستاحفاظت کوم دمالك ددی کور څخه اوته بیده سه. نودی هارون ﷺ ورته وفرمایل چی‌ته هم راسره بیده سه‌که چیری مالك دکور رالی نودواړو ته به غصه سی هم ماته اوهم تاته. کله چی دواړه بیده سوه نوهارون ﷺ ته مرګ رالی، کله چی ده محسوس کی مرګ نوموسیٰ ﷺ ته یې وفرمایل: ای موسیٰ تازما سره دوکه وکړه، نوکله چی دده څخه روح واخستل سو نوهغه کور لوړ سو، اوهغه درخته هم ولاړه، اوهغه کټ هم آسمان ته لوړ سو. کله چی موسیٰ ﷺ خپل قوم ته رالی اوهارون ﷺ ورسره نه وو نوبنو اسرائیلو وویل چی: موسیٰ ﷺ خپل ورور قتل کی اوحسد یې ورسره وکی ددی وجی چی بنی اسرائیلو ته هغه ګران اومحبوب وو، او وو هارون ﷺ ددوی دپاره ډیر نرم اوډیر نرمی به یې ددوی سره کوله په مقابل دموسیٰ ﷺ کی چی هغه به دومره دنرمی اظهار نه کوی دوی ته. کله چی ده ته داخبره ورسیده اودوی داخبری ډیری

---

(١). تخریج ددی امام احمد کړی دی (٣\٢۴٨) اومسلم په کتاب الفضائل کی، باب فضائل موسیٰ (١۵\١٣٣).

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی نوموسٰی ﷺ ولاړ سو اودوه رکعته لمونځ یې وکی، اوبیایې دعاوکړه الله ﷻ ته نوالله ﷻ هغه کتې رانازل کی تردی چی ولیدی داکتې هغه څه چی په منځ دمزکی اوآسمان کی دی (یعنی ټولو داولیدی اوتصدیق ددی خبری وسو چی داموسٰی ﷺ نه دی وژلی اومخکی موږ داخبره ذکرکړه چی دموسٰی ﷺ سره یوسړی هم نه وو وتلی دتیه دمقام څخه ماسوا دیوشع بن نون ﷺ څخه اودکالب بن یوفنا چی خاوند دمریم دی اوداخور دموسٰی ﷺ او هارون ﷺ ده، دا دواړه هغه کسان دی چی بنی اسرائیلوته یې دوتلو امرکړی دی دجهاد خوا ته. اووهب بن منبه وایې چی موسٰی ﷺ دملایکو په یوی ډلی باندی تیریدی چی دی ملایکو قبر کښی نوده ورڅخه وپوښته چی داقبر چاته کاږی؟ نودوی جواب ورکی چی دا دیوبنده دپاره دی چی هغه مهربانه بنده دی، اوکه ته غواړی چی ته دغه بنده سی نوپه دی قبر کی پریوزه، اوپه دی کی اوږد وغزیږه اودخپل رب طرف ته متوجه سه. اوساه واخله په اسانه ساه اخستلو سره. نودوی دغه رکم وکړه لکه څه رکم چی ورته وویل سوه نوبیا وفات سو، اوبیا ملائکو لمونځ پروکی اوبیایې په قبرکی پټ کی. داهل کتابو څخه نقل دی چی دا موسٰی ﷺ وفات سو اوعمر یې (۱۲۰) کاله وو.

نبوت دیوشع بن نون ﷺ

دی ملګری دموسٰی ﷺ دی دده نسب یوشع بن نون بن افرئیم بن یوسف بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم دی، اواهل کتاب وایې چی دایوشع ﷺ دهود ﷺ داکاځوی دی. اوالله ﷻ دده نوم په قرآن کریم کی ښکاره نه دی ذکر کړی مګر داچی دخضر ﷺ په قصه کی اشارتًا ذکرسوی دی په دی قول کی (واذقال موسٰی لفتاه) (فلما جاوزا قال لفتاه) اومخکی موږ داخبره هم ذکرکړه چی په صحیحینو کی داثابته سویده دروایت دابی بن کعب رضی الله عنه څخه چی نبی ﷺ فرمایلی دی چی دایوشع بن نون دی. اودده په نبوت باندی داهل کتابو، بلکی یوه ډله ددوی څخه چی په نامه دسامریه ده دوی وایې چی دموسٰی ﷺ څخه وروسته بل نبی نسته غیر دیوشع بن نون څخه، ولی چی دده په نبوت باندی په تورات کی صراحتًا ددې ذکر سوی دی، اوهرڅه چی هغه قول دی چی حکایت یې کړی دی ابن جریر اوداسی نورو مفسرینو دمحمد بن اسحاق څخه دی وایې چی: یوشع ﷺ ته نبوت دموسٰی ﷺ په آخری عمرکی ورکول سوی وو، نوموسٰی ﷺ به، دیوشع بن نون ﷺ سره لیدل اوپوښتنه به یې ځینی کول چی څه ورته رب العزت فرمایلی دی، تردی چی ورته یې وفرمایل: ای موسٰی کلیم الله تاته چی کله وحی کیدلی نوتاخو ماته کله دوحی خبری نه وی کړی. نوموسٰی ﷺ دهغه څخه وروسته ژوند بد وګڼی اومرګ یې خوښ کی. نوپه دی قول کی نظر اوشبهه ده. ولی چی موسٰی ﷺ ته دالله ﷻ په نزد عزتمند اومکرم وو. نوداهغه قول دی چی محمدبن

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسحاق ذکرکړې دی، که چیری ده داقول داهل کتابو دکتاب څخه رانقل کړی وی نوپه تورات کی داسی ذکردی چی موسیٰ ﷺ ته تروفات پوری وحی کیدلی کله به چی دی په څه مسئله کی بندسو اوڅه وحی ته به یې حاجت سو نوالله ﷻ به ورته وحی وکړې، لکه څه رکم چی مخکی موږ داخبره ذکرکړه چی موسیٰ ﷺ اوهارون ﷺ ته الله ﷻ وفرمایل چی بنی اسرائیل په یوځو ډلو باندی تقسیم کی اوپه هریوی ډلی باندی دولس مشران مقرر کی اودی دټولو مشرسی اوددوی چی په څه خبره کی مشکل پیدا کیږی نوموسیٰ ﷺ ته دی رجوع کوی، اوهم دغه کار دوی په مقام تیه کی هم کړی وو کله چی دوی قتال اوجنګ کوی دهغه ظالمانو سره چی اوږدی اوږدی تنی یې وی، اوداکار دوی په هغه وخت کی کړی وو کله چی دوی هغه څلویښت کاله پوره کړه، اوده ته ددی کار امر سوی وو چی دا امید کوی چی داکاربه دده په زمانه کی کیږی خوبیا داکار دده په زمانه کی ونه سو بلکی دیوشع بن نون ﷺ په زمانه کی وسو. لکه څه رکم چی نبی ﷺ دروم غزیٰ ته ووتی کله چی تبوك ته نبی ﷺ ورسیدی په نهم کال باندی تردی چی په لسم کال باندی نبی ﷺ فریضه دحج اداء کړه اوبیایې داسامه ﷺ په امارت کی لښکر تیارکی اوشام ته یې ولیږی، نوهم دغه رکم موسیٰ ﷺ ته هم الله ﷻ امر کړی وو چی لښکر برابر کی دبنی اسرائیلو څخه اوپه هغه کی مشران وټاکی، لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ أَخَذَ اللهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ، (سورة المائده \ ۱۲) موسیٰ ﷺ دوی ته وفرمایل چی: که تاسی ددی کار څخه خلاف ونه کی اوپه دی امرباندی موپوره والی وکی نودابه ستاسی دپاره کفاره سی دهغه څه څخه چی پرتاسی باندی واقع سوی دی دسزا څخه یعنی هغه سزاچی په تاسی باندی ستاسی دکارونو دوجی ټاکل سویده نوهغه به تاسی ته معاف سی که چیری تاسی اطاعت زما ددی حکم وکی، لکه څنګه چی الله ﷻ فرمایلی دی په باره دهغه صحرایانوکی چی پاته سوی وه دغزوه حدیبیه څخه: قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (سورة الفتح \ ۱۶). اوهمدارکم فرمایلی دی الله ﷻ بنی اسرائیلو ته: بیا الله ﷻ ددوی بدی بیان کړه په وران کارونو ددوی اوپه ماتولو دلوظونو ددوی لکه څنګه چی یې دنصاراو بدی بیان کړی ده په خلاف کولو سره په خپلو دینونو کی اوددی خبری وضاحت موږ کړی دی په خپلو تفسیرونو کی. مقصودی خبره دلته دا ده چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ﷻ امروکی موسیٰ ؑ ته چې ددغه بنی اسرائیلو نومونه ولیکی کم چې دجنګ دپاره تیاردی او اسلحه به دځان سره باروی اوپه دوی باندی دمشران ټاکلو حکم ورته الله ﷻ وکی، نوپه دی کی اوله ډله دروبیل وه چې دی ځوی دیعقوب ؑ وو، اوددی لښکر تعداد اوشمیر (۴۲۵۰۰) کسان وو اوددوی امیرالیصور بن شدیثور وو. دوهمه ډله دشمعون ډله وه، اوددې تعداد (۵۹۳۰۰) کسان وه، اوددوی امیر شلومیئیل بن هوریشدار وو. دریمه ډله دیهوذاوه، اوددی تعداد (۷۴۲۰۰) کسان وه، اوددوی امیر نخشون بن عمینا ذاب وو. څلورمه ډله دایساخر وه اوددوی تعداد (۵۴۴۰۰) کسان وه، اوددوی امیر نشائیل بن صوعروو، پنځمه ډله دیوسف ؑ وه، اوددوی تعداد (۴۰۰۵۰) کسان وه، اوددوی امیر یوشع بن نون وو. شپږمه ډله دمیشاوه، اوددوی تعداد (۳۱۱۰۰) کسان وه، اوددوی امیر جمائیل بن فدهصور وو، اومه ډله دبنیامین وه، اوددوی تعداد (۳۵۴۰۰) کسان وه، او ددوی امیر ولیدی بن جدعون وو، اتمه ډله دحاد وه، اوددوی تعداد (۴۴۶۵۰) کسان وه، اوددوی امیر الیاساف بن رعوئیل وو. نهمه ډله داشیروه، اوددوی تعداد (۴۰۵۰۰) کسان وه، اوددوی امیر فجعیل بن عکرن وو. لسمه ډله ددان وه، اوددوی تعداد (۲۳۷۰۰) کسان وه، اوددوی امیر اخیعزر بن عمشداری وو. یوولسمه ډله دنفالتی وه، اوددوی تعداد (۵۳۴۰۰) کسان وه، اوددوی امیر حیلون وو. داعبارت داهل کتابو په کتاب کی ذکر سوی دی، والله اعلم. اوبنی لاوی په دوی کی نه وو، ولی چې موسیٰ ؑ ته الله ﷻ امر کړی وو چې دی په کی شمار نه کړی، ولی چې دوی محافظین ګرځول سوی وو په حفاظت دقبی (یعنی قبة الزمان باندی) چې دوی به دهغه حفاظت کوی، اوداډله دموسیٰ اوهارون ؑ وه، اوددوی تعداد (۲۲۰۰۰) وه، اوددوی په خپل منځ کی ډلی وی چې دهری یوی ډلی څخه به یوسړی وو چې ددی قبی چوکیداری به یې کوله. اومجموع دهغو کسانو چې په جنګ کی شریك وه ماسوا دبنی لاوی څخه (پنځه لکه یواویا زره شپږسوه شپږ پنځوس) کسان وه، مقصودی خبره دا ده چې دبنی اسرائیلو دهغه کسانو څخه چې انکاریې کړی وو دجنګ څخه دهغوی څخه یوسړی هم نه وو پاته. ثوری وایې په نقل کولو سره دابی سعید الخدری څخه دی نقل کوی دعکرمه څخه دی دابن عباس څخه تردی چې ویلی دی ابن عباس اونورو علماوو دسلفو چې: وفات سوی دی موسیٰ ؑ اوهارون ؑ دواړه په مقام تیه کی. ابن اسحاق وایې چې بیت المقدس موسیٰ ؑ ازادکړی دی اوهرڅه چې یوشع ؑ وو لښکر دهغه په مشری کی وو. چې دهغه په باره کی الله ﷻ په قرآن کریم کی فرمایلی دی: وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ (۱۷۵) وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (۱۷۶) سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ، دده قصه موږ په تفسیر کی ذکرکړی ده، چی ده به خلګو ته اسم اعظم ښووی، اودده څخه قوم غوښتنه وکړه په باره دموسٰی ﷺ کی اودهغه دقوم کی چی هغوی ته خبری وکړی نوده منع کی داخپل قوم ددی کار څخه نوقوم مجبوره کی نوپه خپل خره باندی سپور سو اوروان سو دبنی اسرائیلو دمورچو خوا ته، کله چی دی روان وو نوخربه ورته په لاره کی کښېښستی نوده به ووهی تردی چی بیابه روان سو، لږ مزل به یې چی نور وکی نوبیابه خر کښېښستی نو په دی وار باندی یې ډیر سخت وهل ورکړه نوداخر ورته وویل چی ای بلعام ته چیرته روان یی؟ اٰیاته نه وینی ملائکی چی مامنع کوی دتلو څخه په دغه خوا باندی اٰیا ته ځی ددی دپاره چی ته ښراوی وکی دالله ﷻ نبی ته او مومنانو ته؟ نوبیاهم دی ددی خپل کار څخه منع نه سو اوروان سو تردی چی ورسیده دیو غره سرته چی نوم یې حسبان وو اودهغه ځای څخه یې ولیدی دموسٰی ﷺ لښکر اوبنی اسرائیل نوشروع سو اوخبری یې کولی نودده ژبی چپه کار شروع کی (یعنی دده غوښته چی ښروی وکړی خوژبی یې دده اطاعت نه کوی) بلکی چپه دده خپل قوم ته ښراوی شروع کړی، نوخپل قوم ملامت کی چی داخوته موږ ته ښراوی کوی نوده ورته خپل عذربیان کی چی دا ښراوی دده په ژبه نه رازی بلکی چپه کیږی، تردی چی دده ژبه راولویده دده په سینه باندی، نوده خپل قوم ته وویل چی زما څخه خودنیا اواٰخرت دواړه ولاړه. اوهیڅ څه راته پاته نه سوه. بیاده امروکی خپل قوم ته چی خپلی ښځی ښایسته کړی او ددوی سره څه سامان یوځای کړی اودموسٰی ﷺ لښکرته یې ولیږی چی په هغوی باندی دغه سامانونه خرڅ کړی اوهغوی په فتنه کی واقع کړی اودهغوی سره زنا وکی، ولی چی دهغوی څخه یو سړی هم زناوکی نوهغه ستاسی دپاره کافی ده، نودوی دغه کاروکی اوخپلی ښځی یې ولیږلی نوددوی څخه یوه ښځه چی نوم یې (کسبتی) وو هغه تیره سوه په یومشر دبنی اسرائیلو باندی چی نوم یې (زمری بن شلوم) وو ویل سوی دی چی دی مشروو دډلی دشمعون بن یعقوب ﷺ نوداښځه په دی مشرباندی دده خیمی ته دننه سوه نوکله چی ورسره ده خلوت اویواځی والی اختیار کی نوالله ﷻ دوی ته طاعون ناجوړی ورولیږل. کله چی داخبره (فنحاص) ته ورسیده چی داځوی دالعیزار بن هارون ﷺ دی، نوده واخسته خپله توره چی دوسپنی جوړه وه اوددی سړی خیمی ته دننه سو اودواړه یې برابرکړه اوبیا خلګو ته دباندی راووتی اوخپله توره ورسره وه اودآسمان خواته یې داتوره لوړه کړه او وی ویل: ای الله موږ به دغه رکم کار کوو دهغه چاسره چی ستا نافرمانی کوی، نوالله ﷻ ددوی څخه دطاعون ناجوړی لیری کړه، نوتعداد ددغه کسانو (۷۰۰۰۰) کسان وو چی په طاعون

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره مړه سوی وه، اوچاویلی دی چی (۲۰۰۰۰) کسان مړه سوی دی، اودافنحاص ځوان ځوی دالعیزار بن هارون ﷺ وو، نوددی وجی څخه بنی اسرائیل ورکوی یوه حلاله دپاره دبچیانو دفنحاص، اوددوی دپاره وی هرنربچی ددوی دمالونوڅخه (یعنی ددوی دحیوانانو چی کم نربچی وو هغه دفنحاص دبچیانو دپاره وقف وی هغوی ته به ورکول کیږی)، داقصه چی ابن اسحاق ذکرکړیده داصحیح قصه ده، خوکیدی سی چی داهغه اولنی کورونه دبیت المقدس وی چی موسیٰ ﷺ ورته داخل سوی وو. اوبیا وروسته وفات سوی وو. والله اعلم. اوداهم کیدی سی چی دابله قصه وی چی واقع سویده په دوران دسفر کی ددوی دتیه مقام څخه، ولی چی په دی کی دحسبان غرذکر سوی دی اودا دبیت المقدس څخه ډیرلیری دی، اوکیدی سی چی دا دموسیٰ ﷺ لښکرسره واقع سوی وی په کمو باندی چی یوشع بن نون امیر مقرر سوی وو. په هرتقدیر سره مقصود داچی هارون ﷺ په تیه مقام کی دموسیٰ ﷺ څخه دوه کاله مخکی وفات سوی دی اودهغه څخه وروسته موسیٰ ﷺ هم په تیه کی وفات سویدی داقول دجمهورو علماوو دی، اوداخبره موږ مخکی هم ذکرکړه، اوددوی غوښتنه کړی وه دربِ العزت څخه چی دی نږدی کړی مقدسی مزکی ته نودده دغه غوښتنه پوره سوی وه. نوهغه سړی چی دابنی اسرائیل یې دتیه څخه روان کړی وه اودبیت المقدس په خوایې روان کړی وه هغه یوشع بن نون وو اوهم ده په اخره کی بیت المقدس ته دننه کړی وه، نودده په باره کی تاریخ داسی بیان کوی چی ده په بنی اسرائیلو باندی داردن سین پرې کړی وو اودهغه مخ یې اریحا خواته اړولی وو اوداډیره ښه اوسرسبزه او لوړو کورو والا ځای وو اوددوی کسان اواهل هم ډیر وه تردی چی دوی دغه خلک محاصره کړه (یعنی دی بنی اسرائیلو محاصره وکړه دهغه ظالمانو ترشپږو میاشتو پوری). بیایوه ورځ دوی را وڅرخیده په دوی باندی اوحمله یې پروکړه اودوی په یوه تکبیرسره ورله نوهغه څه شکلونه اوتصویرونه چی په کښی وه هغه یې خراب کړه اوڅه مالِ غنیمت چی پکښی وو هغه یې را ټول کی اوددوی څخه یې (۱۲۰۰۰) سړی اوزنانی مړی کړی، اوډیر بادشاهان یې وشړل، اوویل سوی دی چی یوشع بن نون ﷺ پر (۳۱) بادشاهانو باندی کامیابی حاصله کړیده دبادشاهانو دشام دعلاقی څخه. اوذکرسوی دی چی ددوی محاصره ختمه سوی وه په ورځ دجمعی دمازدیگر په وخت کی، کله چی لمر پریوتی یاپریوتلو ته نږدی وو نودی یوشع ورته وویل (یعنی دی لمرته یې وویل) چی ته هم ماموریې یعنی ته هم دالله ﷻ په امر باندی گرځی اوزه هم ماموره یم یعنی ماته هم امرسوی دی دجهاد اوقتال ددی خلگو سره، بیایې دعاوکړه چی ای ربه العزته دالمر ودروی نوالله ﷻ لمر ودروی تردی چی دوی فتح کی دغه ملك، اوالله ﷻ سپوږمی ته هم امرکړی وو، نوهغه هم ولاړه وو اونه راوتله، اودا تقاضا کوی چی داڅوارلسمه شپه وه دمخکی میاشت څخه اوداقصه دلمر په حدیث کی ذکر سویده چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږبه يې وروسته بيانوو اوهرڅه چې قصه دسپوږمی ده هغه په کتاب داهل کتابو کی ذکر ده اوپه حدیث کی نه ده ذکرسوی، اودامنافی دحدیث نه ده بلکی په دی کی زیادت دی چی دهغه څخه فائده اخستی سی نوموږ به ددی نه تصدیق کوو اونه به ورته دروغ وایو: امام احمد نقل کوی داسودبن عامرڅخه دی نقل کوی دابوبکر څخه دی دهشام څخه اودی دابن سیرین څخه اودی دابوهریره څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: لمرنه دی درول سی مګر دیوه سړی دپاره چی هغه یوشع بن نون ؑ دی داپه هغه شپوکی کله چی دی روان وو بیت المقدس ته. (١) داحدیث په دی باندی دلالت کوی چی بیت المقدس یوشع بن نون ؑ فتح کړی دی، نه موسٰی ؑ، اودا په خصوصیت دیوشع بن نون ؑ باندی هم دلالت کوی. نوداحدیث په ضعف دهغه بل روایت باندی دلالت کوی کم چی دعلی بن ابی طالب په باره کی ذکرسوی دی چی هغه ته لمر راوګرځول سو تردی چی هغه په کی لمونځ وکی اوبیا لمر پریوتی، اوهمدارکم بل روایت امام احمد ذکرکړی دی په نقل کولو سره دعبد الرزاق څخه دی نقل کوی دمعمر څخه دی نقل کوی دهمام څخه دی دابی هریره څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ غزا وکړه یوه نبی دانبیاوو دالله ﷻ څخه نو خپل قوم ته یې وفرمایل چی په ماپسی دی نه راځی هغه سړی چی هغه مالك وی دیوی ښځی او اراده یې کړی وی دجوړولو دکور اوهغه سړی دی هم په ماپسی نه راځی کم چی کور شروع کړی دی اوچت یې ورلره نه دی برابر کړی اوهغه سړی هم چی دچا حیوان حمل اخستی وی اوهغه یې په انتظاروی. نبی ؑ وفرمایل: چی ده غزاکوله اویوکلی ته نژدی سو وروسته ترادا کولو دمازیګر دلمانځه څخه، نوبیایې لمر ته وویل چی ته هم ماموریې اوزه هم مامور یم، بیایې دالله ﷻ څخه غوښتنه وکړه چی دالمر ودروی، نوالله ﷻ لمر ودروی تردی چی دوی فتح کی دغه کلی، نبی ؑ فرمایې چی دوی راټول کی مال دغنیمت، اوبیایې ورته پیش کی اوهغه اور پرشروع کی اوټول یې وخوړی، نوددی څخه داهم معلومه سوه چی مخکنی قومونو ته دمال غنیمت استعمال جائز نه وو، اوالله ﷻ زموږ عاجزی ولیدل نوددی وجی یې زموږ امت ته جائز کی استعمال دغنیمتنو (٢) یواځی والی کړی دی احمد په دی روایت باندی په دی اعتبار سره، اودارکم روایت چی ذکر کړی دی البزار دطریقی دمبارك بن فضاله څخه چی دی نقل کوی دعبیدالله بن سعید المقبری څخه دی نقل کوی دابی هریره څخه دی دنبی ؑ څخه هم په دی طریقی سره. مقصودی خبره داده چی کله چی دوی دننه سوه دغه ښار ته نودوی ته امرسوی وو چی دوی دسجدی په حالت کی دننه سی (یعنی

---

(١). داصحیح روایت دی، تخریج ددی احمد کړی دی (١ ٣٢٥)

(٢). تخریج ددی احمد کړی دی (٣١٨\٢). اوهم ددی وجه څخه مسلم هم نقل کړی دی په کتاب الجهاد کی، باب تحلیل الغنائم لهذه الایة خاصة (٥٢،٥١\١٢).

(c) ketabton.com: The Digital Library

درکوع په حالت کی اودالله ﷻ په شکر اداء کولو سره دی ښار ته دننه سی). همداسی چی کله نبی ﷺ داخل سو مکی ته په هغه ورځ چی یې فتح کړه، داخل سو په طریقی دتواضع اوعاجزی سره اوپه اداء کولو دشکر دالله ﷻ سره، اوبیاچی کله نبی ﷺ داخل سو خانه کعبی ته نوغسل یې وکی اواته رکعته لمونځ یې وکی اودالمونځ دشکرانی وو چی الله ﷻ دوی ته کامیابی ورکړه، دابنا برقول مشهور. ویل سوی دی چی دالمونځ دځاښت وو. او هرڅه چی بنی اسرائیل دی هغوی خلاف وکی دهغه څخه چی ورته امرسوی وو، دوی ته امر سوی وو چی دننوتلو په وخت کی (حطة) لفظ وایې اودوی ټوقه ورڅخه جوړه کړه اودابه یې ویل (حنطة فی شعیر) یعنی دغنمو دانه په اوربشو کی، اوبعضی وایې چی دوی به داسی ویل (حبه فی شعیر) یعنی دانه ده په اوربشه کی. حاصل داچی دوی بدل کی هغه امر چی دوی ته سوی وو اوبل څه یې ورڅخه جوړکړه اواستهزاء یې شروع کړه، لکه څه رکم چی الله ﷻ ددی بیان په دی قول خپل کی کړی دی: وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ (۱۶۱) فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ. (سورة الاعراف ۱۶۱\ ۱۶۲) اوپه بل ځای کی ورته الله ﷻ مخاطب سوی دی په دی قول سره: وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ (۵۸) فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُ (سورة البقره ۵۸\ ۵۹). امام ثوری نقل کوی دمنهال بن عمر څخه دی نقل کوی دسعید بن جبیر څخه دی دابن عباس څخه په باره ددی آیت کی: وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا یعنی دوی درکوع په حالت کی دننه سوی وه ددی قول راوی حاکم اوابن جریر اوابن ابی حاتم دی، اوهم دارکم روایت ذکرکړی دی په نقل کولو سره دابن عباس څخه او همدارکم روایت ذکرکوی ثوری دابن اسحاق څخه دی دبراء څخه. مجاهد اوضحاك او السدی وایې چی: الباب (یعنی دروازه) دحطة مراد ده دبیت المقدس خوا ته ددننه کیدو دروازه ده. ابن مسعود وایې چی دوی سرونه سیده نیولی وه په خلاف دهغه چی دوی ته الله ﷻ امر کړی وو، اوداقول دابن عباس دقوم سره منافی نه دی چی هغه ویلی دی چی دوی په ټوکو سره اوپه مسخرو سره ننتولی وه، اوداقول (وَقولوا حِطَّةٌ) یعنی تاسی داخل سی په داسی حال کی چی تاسی استغفار کوی. بخاری ویلی دی چی: امر سوی وو بنی اسرائیل ته چی: وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ، یعنی دوی ته امر داستغفار سوی وو اودوی دهغه خلاف وکی اوپه ټوقو ټکالو سره اوپه مسخرو سره دننه

سو اودحطة په ځای باندی یې حنطة فی شعیر ویل. ([1]) نو وروسته الله ﷻ ته امرکړی وو چی بیت المقدس ته په عاجزی اودسجدی په حالت کی دننه سی اودالله ﷻ شکر اداکی نو دوی مسخری شروع کړی اواستهزاء یې کوله نوالله ﷻ په دوی باندی طاعون ناجوړی په طور دعذاب باندی راولیږله لکه څه رکم چی داثابت دی درسول الله ﷺ څخه چی په یوحدیث کی یې فرمایلی دی چی دایوقسم درد دی چی په دی سره عذاب ورکول سو بعضو امتونو ته ([2]) اوپه بل روایت کی داسامه بن زید څخه اودخزیمه بن ثابت څخه نقل دی دی وایې چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: طاعون یوقسم عذاب دی چی په دی سره بعضی امتونوته عذاب ورکول سو. بیاچی کله دوی مکمله قبضه وکړه په بیت المقدس باندی نودوی په کی پاته سوه اوپه دوی کی دالله ﷻ نبی یوشع ؑ وو چی ددوی په مینځونو کی به یې فیصلی کولی اودوی ته به یې دالله ﷻ احکام اوامر ښووی تردی چی الله ﷻ وفات کی اودده عمر (۱۲۷) کاله وو، نودموسیٰ ؑ دوفات څخه وروسته یې (۲۷) کاله ژوند تیر کړی دی.

قصه دخضر ؑ او الیاس ؑ

هرڅه چی خضر ؑ دی: دده په باره کی مخکی دموسیٰ ؑ په قصه کی څه ناڅه ذکرسوی دی چی موسیٰ ؑ دالله ﷻ څخه طلب وکی دده سره دلیدلو په باره کی اوددی واقعه په سورة کهف کی په تفصیل سره ذکرسویده اومونږ په تفسیر کی ددی ښه وضاحت کړی دی اوذکرمو دهغه حدیث هم کړی دی کم چی په دې باندی دلالت کوی چی داخضر ؑ دی اودده خواته موسیٰ ؑ هغه موسیٰ چی دبنی اسرائیلو پیغمبر وو اوتورات پر نازل سوی وو هغه موسیٰ ؑ دده خواته ورغلی وو.

اختلاف سوی دی دده په نسب کی اودده په نوم کی اودده په نبوت کی اودده په ژوند کی چی داژوندی دی ترنن ورځی پوری په ډیرو اقوالو سره، چی دده ذکربه مونږ دلته کوو انشاء الله تعالیٰ. حافظ ابن عساکر وایې چی دی دآدم ؑ خپل بچی دی چی دهغه دملا څخه پیدا دی، بیایې ددی روایت کړی دی دطریقی ددارقطنی څخه په نقل کولو سره دمحمد بن الفتح څخه دی نقل کوی دالعباس بن عبدالله الرومی څخه دی درواد بن الجراح څخه دی دمقاتل بن سلیمان څخه دی دضحاك څخه اودی دابن عباس څخه دی وایې چی دی دآدم

([1]). صحیح البخاری: کتاب التفسیر، سورة البقره، باب (واذقلنا ادخلو هذه القریه) (۸\ ۴۴۷۹) اومسلم: کتاب التفسیر (۱۵۲\۱۸). اواحمد (۳۱۸\۲) الترمذی: کتاب التفسیر، باب ومن سورة البقره (۲۰۵۶\۵).

([2]). صحیح البخاری: کتاب الحیل، باب مایکره من الاختیال فی الفرار من الطاعون (۲۹۷۴\۱۲) اومسلم په کتاب السلام کی، باب الطاعون والطیر والکهانه ونحوها (۲۰۲\۱۴). اواحمد (۲۰۹\۵) اوالطبرانی په الکبیرکی (۱\ ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۲، ۳۸۴) اومالك په موطاء کی ذکرکړی دی په کتاب الجامع، باب ماجاء فی الطاعون (۲\ ح۲۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷺ دخپلی ملا څخه پیدادی اودده اجل لیری سوی دی ترهغه ورځی پوری چی دی ددجال تکذیب وکی. خودا منقطع روایت دی اوپه دی کی غرابت دی. اوابو حاتم وایې چی ما اوریدلی دی دخپلو استاذانو څخه چی دهغوی څخه یوابو عبیده دی اوداسی نور هغوی وایې چی: په بنی آدمو کی اوږد عمر والا سړی خضر ﷺ دی، اودده نوم خضرون بن قابیل بن آدم ﷺ دی. اوویل سوی دی چی آدم ﷺ دعاکړی وه هغه سړی ته چی څوك دده په دفنولو کی مخکی سی کله چی دنوح ﷺ په قوم باندی طوفان راتلی نودهغوی دی (یعنی دآدم ﷺ جسد) دځان سره لوړ کی اوکله چی یې دی بیرته مزکی ته راکښته کی نونور خلګ وبیریده اودی یې نه سو پټولی ولی چی په مزکه کی کی ډیرزیات وحشت وو تردی چی خضر ﷺ دی پټ کی نوالله ﷻ خپله وعده پوره کړه اوده لره یې اوږد عمر ورکی. ابن قتیبه ذکرکړی دی په المعارف کی په نقل کولو سره دوهب بن منبه څخه چی: نوم دخضر ﷺ (بلیا) دی.

اودده نسب یې داسی بیان کړی دی چی دابلیا بن ملکان بن فالغ بن عابر بن شالخ بن ارفخشد بن سام بن نوح ﷺ دی. اواسماعیل بن اویس ویلی دی چی دده نوم: المعمر بن مالك بن عبدالله بن نصربن الازد دی. همدارکم بل یوه سړی ویلی دی چی دی: خضرون بن عمياییل بن الیفزبن العیص بن اسحاق بن ابراهیم الخلیل ﷺ دی. اوویل سوی دی چی دی ارمیابن حلقیادی. او ویل سوی دی چی دی ځوی دفرعون وو هغه فرعون چی الله ﷻ ورلره موسیٰ ﷺ پیغمبر را استولی وو، خوداخبره ضعیفه ده اوپه دی قول کی غرابت دی.

ابن الجوزی ویلی دی چی دی ځوی دمالك او ورور دالیاس ﷺ دی. هم داقول السدی هم ذکرکړی دی. او ویل سوی دی چی دی په سردارانو دذی القرنین کی شمار سړی وو.

اوویل سوی دی چی دی زوی دیوه سړی وو دهغه کسانو څخه چی په ابراهیم ﷺ باندی یې ایمان راوړی وو. اوویل سوی دی چی دی نبی وو په زمانه دبشتاسب بن بهر اسب کی ابن جریر ویلی دی چی دی راروان وو په زمانه دافریدون یعنی اثفیان کی تردی چی موسیٰ ﷺ ورسره ولیده اودا قول صحیح دی.

اودارکم روایت ذکرکړی دی حافظ ابن عساکر په نقل کولو سره دسعید بن المسیب څخه دی وایې چی دخضر ﷺ مور دروم وه او پلار یې دفارس وو. اویو قول په دی باندی هم دلالت کوی چی دی دبنی اسرائیلو څخه دی. بخاری ویلی دی په نقل کولو سره دمحمد بن سعید الاصبهانی څخه دی نقل دابن المبارك څخه دی نقل کوی دمعمر څخه دی نقل کوی دهمام څخه دی دابی هریره رضي الله عنه څخه اودی دنبی ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی: یقیناً نومولی سوی دی خضر ﷺ په خضر سره ولی چی دی ناست وو په سپینه مزکه باندی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشاه څخه به یې شینکی بوټی ښوریدی. (۱) خطابی ویلی دی چی دی نومولی سوی دی په خضر سره ددی وجی څخه چی دده اخلاق ډیرښه وه اوهمیشه به فراخه تندی سره ګرزیدی اودا دمخکنی حدیث سره منافی نه دی. اودارکم راوی دی حافظ بن عساکر ددی حدیث دطریقی څخه داسماعیل بن حفص بن عمر الابلی چی دی نقل کوی دعثمان څخه اودابو جزی څخه اودهمام بن یحیٰی څخه دی نقل کوی دقتاده څخه دی نقل کوی دعبدالله بن الحارث بن نوفل څخه، اودی نقل کوی دابن عباس څخه دی دنبی ﷺ څخه چی نبی ﷺ فرمایلی دی: یقیناً نومول سوی دی خضر ﷺ په خضر سره ددی وجی څخه چی ده لمونځ کړی وو په یوه صفا اووچی مزکی باندی نوهغه ځای شین سو (یعنی شنه بوټی پر را وختل). داحدیث په دی اعتبار سره غریب دی. دارکم قصه نقل کوی دالثوری څخه دی دمنصور څخه اودی دمجاهد څخه دی وایې چی: خضر ﷺ په دی نوم باندی ځکه نومول سوی دی چی کله به ده لمونځ کوی نوددی شاوخوا درخته به شنه کیده اومخکی ذکرسوی وه چی کله موسٰی ﷺ اویوشع بن نون ﷺ دواړه دده خواته راله نودی دسمندر غاړی ته په شین ځای کی ولاړ وو، اوده یوه کپړه په ځان باندی اچولی وه چی په یوخوا باندی یې سر پټ کړی وو اوپه بل خوا سره یې پښی پټی کړی وی، نوموسٰی ﷺ سلام پروکی نوخضر ﷺ مخ خلاص کی اوجواب یې ورکی، اوورته یې وفرمایل چی: آیاته دی مزکی ته په خیر سره رالی؟ اوته څوك یې نوده ورته جواب ورکی چی زه موسٰی یم. نوخضر ﷺ ورته وفرمایل چی آیا دبنی اسرائیلو پیغمبریې؟ نوده ورته وفرمایل چی هو. اودسیاق ددی قصی څخه دامعلومیږی چی دی پیغمبروو اوداپه یوڅو اعتباراتو سره معلومیږی یوداقول دالله ﷻ: فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا، بل داقول دالله ﷻ: قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا (٦٦) قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (٦٧) وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا (٦٨) قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا (٦٩) قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا (سورة الکهف ۲۲\۷۰) که چیری دی نبی نه وای اوولی وای نوپه دی طریقی سره به یې نه وای مخاطب کړی، اوپه موسٰی ﷺ باندی به یې داسی ردنه وی کړی، بلکی موسٰی ﷺ دده په باره کی سوال کړی وو دالله ﷻ څخه چی دده صحبت اختیار کی اودده څخه هغه علم ازده کی کم چی الله ﷻ ده لره ورکی اودده معصومیت هم بیان سوی دی په دی کی، ولی که چیری دی نبی نه وای او معصوم نه وای نوموسٰی ﷺ چی یوعظیم نبی اومعصوم دی دی دیوولی څخه چی غیر

---

(۱). صحیح البخاری: کتاب احادیث الانبیاء، باب حدیث الخضر مع موسٰی ﷺ. (۲\۳۴۰۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

معصوم دی څه رکم طلب دعلم کوی، اوحال داچی موسٰی ؑ ورپسی څومره وګرځیدی اوتفتیش یې ورپسی وکی، بیاداچی ده ورسره کله ولیده نواکرام اوتعظیم یې ورله وکی، اوپه هغه پسی روان سو هغه به چی چیری تلی نوموسٰی ؑ به ورپسی وو، نوداټولی خبری په دی باندی دلالت کوی چی دی نبی دی اوبل داچی ده ته به وحی کیدل لکه څه رکم چی موسٰی ؑ ته وحی کیدلی، اودی مختص وو په داسی امورو باندی اوپه داسی اسرارو دنبوت باندی چی په هغه باندی موسٰی ؑ هم نه پوهیدی، اوحال داچی موسٰی ؑ کلیم الله وو اودبنی اسرائیلو پیغمبروو. اوهم په دی قوم باندی دلیل نیولی دی الرماني چی خضر ؑ نبی دی. دریم اعتبار داچی: ده یوماشوم مړکی اوداکار ده نه وو کړی مګر په وحی سره دطرفه دالله ﷻ څخه.
اودامستقل دلیل دی په نبوت دده باندی اوپه عصمت دده باندی، ولی چی ولی الله ته دا اجازه نه وی چی قتل وکی په محض خپل خیال سره (یعنی په زړه کی یې دچاپه باره کی څه خدشه راسی نوهغه قتل کی نوداولیاء الله دپاره داجائزنه دی). ولی چی دده زړه واجب العصمت نه وی، کله په کی خطایې هم کیدی سی اوهرڅه چی انبیاء دی نوهغوی واجب العصمت دی، ولی چی ده داماشوم قتل کی نودا ددی وجی څخه چی دی دخپل پلارپه دین باندی پاته سی اوکفر اختیارنه کړی نودادمصلحت دوجی څخه قتل سوی دی. نوداښکاره دلیل دی په نبوت دده باندی څلورم اعتبار داچی کله دی ددغه کارونو وضاحت موسٰی ؑ ته کوی نوپه آخره کی یې ورته وفرمایل چی: رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي یعنی داکار ماپه خپل خوښه نه دی کړی بلکی دالله ﷻ دطرفه ماته امر اووحی سوی وی په دی باره کی). نوداټول اقوال چی په قرآن کریم کی ذکردی په قصه دده کی نوداټول دلالت کوی په نبوت دده باندی.
اوهرڅه چی داقول دی چی دی فرشته وو نودا خبره صحیح نه ده اوډیره کمزوری خبره ده.
دده په ژوندی والی کی هم اختلاف دی چی آیادی ترنن ورځی پوری ژوندی دی اوکه نه؟
جمهور علماء داوایې چی دی ترنن ورځی پوری ژوندی دی، اودوی په دلیل کی هغه دعا دآدم ؑ ذکرکوی چی آدم ؑ دعاکړی وه چی الله ﷻ دی هغه سړی ته اوږدعمر ورکی کم چی زماپه پټولو کی مخکی والی وکی نوده مخکی والی کړی وو په دفنولو دآدم ؑ کی وروسته دختمیدلو دطوفان څخه، اوویل سوی دی چی ده دهغه چینی څخه اوبه چښلی وی په کم سره چی دهمیشوالی ژوند ورکول کیږی لکه څه رکم چی داموږمخکی بیان کړی دی.
اودارکم نوری خبری یې هم ذکرکړی دی په باره دژوندون دده کی ترنن ورځی پوری. اودا وصیت دده وو موسٰی ؑ ته په هغه وخت کی کله چی ده ورته داوویل: قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا دده دوصیت په باره کی ډیراقوال اواثار ذکرسوی
دی چی اکثره منقطع دی (دمنقطع مطلب دادی چی په مینځ کی اکثر راویان نه دی ذکر
سوی)، بیهقی نقل کوی دابو سعید بن ابی عمر څخه دی نقل کوی دابو عبدالله الصفار
څخه دی نقل کوی دابوبکر بن ابی الدنیا څخه دی نقل کوی داسحاق بن اسماعیل څخه
دی نقل کوی دجریر څخه اودی دابو عبدالله الملطی څخه دی وایې چی: کله موسیٰ ؑ
دخضر ؑ څخه جلاکیدی نوموسیٰ ؑ خضر ؑ ته وویل چی ماته وصیت وکی، نوخضر
ؑ ورته وفرمایل چی: ته نفع رسونکی سه اودځان څخه ضرری مه جوړوه چی خلګو ته دی
ضرر ورسیږی، اوته په فراخ تندی سره ګرځه اودرد ناك کیږه مه، دبی هوده خبرو څخه ځان
ساته اوبغیر دحاجت څخه مه ګرځه. اوپه بل روایت کی یې دازیات کړی دی چی: ته مه
خانده مګر دتعجب اوحیرانتیا دوجی. بشر بن حارث الحافی وایې چی: موسیٰ ؑ خضر
ؑ ته وویل چی ماته وصیت وکه نوهغه ورته وویل چی دالله ﷻ اطاعت په ځان باندی
اسانه که. اودده په باره کی مرفوع حدیث وارد سوی دی چی هغه نقل کړی دی ابن عساکر
دطریقی دزکریا بن یحییٰ الوقاد څخه (چی دامشهوره دی په کذاب سره یعنی دځان څخه
حدیثونه بیانوی اوپه هغه کی دروغ ذکرکوی) دی وایې چی ویل کیدی په عبدالله بن وهب
باندی داقول اوما اوریدی، اوثوری ویلی دی، همداسی مجالد هم ویلی دی، دارکم ابو
الوداك ویلی دی، دارکم ابوسعید الخدری ویلی دی، دارکم عمر بن الخطاب ویلی دی،
چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: ویلی دی زما ورور موسیٰ ؑ، ای زماربه، اودارکم یې
دموسیٰ ؑ الفاظ ذکرکړه. نورالی ده ته خضر ؑ په داسی حال کی چی داښه ځوان وو او
خوشبویې ورڅخه راتله اوسپینی کپړی یې اچولی وی چی لستونی یې رانغښتی وه، نووی
فرمایل موسیٰ ؑ ته: سلامتیا دی وی په تاباندی دالله ﷻ دطرفه، ستارب په تاباندی
سلام پیش کی. نوموسیٰ ؑ وفرمایل چی هغه ذات په خپله سلام دی اوسلامتیا والادی
اودهغه ذات دپاره حمد اوثناء اوشکردی، داسی ذات دی اوداسی رب دی چی دهغه
دنعمت حساب نسم کولی، اونه قدرت لرم چی دهغه دشکر ادایګی وکم مګر دهغه ذات په
مدد سره. بیاموسیٰ ؑ وفرمایل چی: ماته وصیت وکه داسی وصیت چی ستا څخه
وروسته هغه ماته فائده ورسوی، نوخضر ؑ ورته وفرمایل چی: ای طالب العلمه (یعنی
ای طلب کونکی دعلم) یقیناً ویونکی لږ ستړی کیدونکی وی داوریدونکی څخه، نوته مه
ستړی کوه خپل هم مجلس والا په بیان دڅه خبری کی، اوپه دی خبری باندی ځان پوه کړه
چی زړه ستا دپاره لوښی دی نوته وګوره چی په دغه لوښی کی ته څه اچوی اودڅه څخه یې
ډکوی، اوته مخ واړوه ددنیا دځان څخه اودنیا څخه شاته کړه ولی چی داځای دقراري نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی اونه محل دپاته کیدلو دی، اویقینًا ته ګرځول سوی یې مبلغ (یعنی تبلیغ کونکی ددین) دخلګو دپاره چی ته دخلګودپاره دتوښی سبب سی دآخرت (یعنی ستادتبلیغ دوحی داخلګ دخپل آخرت تیاری وکی اودآخرت دپاره توښه برابره کړی)، اوخپل نفس عادت کړه په صبر باندی اوځان بچ ساته دګناهونو څخه. ای موسٰی ځان فارغه کړه علم ته، ولی چی علم دهغه چا دپاره وی څوك چی ورلره ځان فارغه وی، اوته مه کیږه زیاتوونکی دعلم ولی چی زیات علم علمآء غلطوی، اولیونی په خوشحاله کیږی، خوپرتا باندی لازمه ده میانه روی ولی چی میانه روی کار دحکماوو دی اوښائست دعلماوو دی، اوکله چی تاته ښکنځل وکی یو جاهل سړی نوته حلم اختیارکړه اودهغه څخه منع سه ولی چی ددی جاهل ښکنځل اوجهالت ستادپاره لوی شی دی (یعنی دهغه ښکنځل ستا دپاره سبب دنجات وی په ورځ دقیامت باندی). ای موسٰی بن عمران ته داګمان مه کوه چی تاته ډیرعلم درکول سوی دی بلکی تاته چی کم علم درکول سوی دی هغه ډیر لږ دی ای ابن عمره ته مه خلاصوه هغه دروازه چی تا ته پته نه وی چی دادڅه وجی څخه بنده سویده اوته مه بندوه هغه دروازه چی تاته پته نه وی چی دا دڅه وجی څخه خلاصه سویده. ای ابن عمرانه دچاچی ددی دنیا څخه زړه پرې کیږی اوددی دنیاخواته یې رغبت وی اوخپل حالت ته دحقارت په نظرباندی ګوری اودخپل تقدیر څخه ګیلی کوی نوهغه به څه رکم په زاهدانو کی شمارسی؟ آیادخپل شهواتو څخه په هغه سړی لیری سی کم چی ورپسی رغبت کوی؟ یاده ته به علم څه فائده ورسوی؟ اودده څخه به جهالت لیری سی چی دی ورپسی کلك مبنتی وی؟ ولی چی دده تګ دآخرت خواته وی اوددی ددنیا خوا ته روان وی، ای موسٰی ته علم وکه په دی نیت باندی چی ته عمل په وکی، اوپه دی نیت باندی یې مه کوه چی ته یې خلګوته وښیې نوځان به په ګناه کی ککړ کی، وګرزوه زهد دځان دپاره لباس اوعلم اوذکر دځان دپاره کلام (یعنی ددنیا څخه بی رغبتی دځان دپاره جامه وګرزوه اوکه خبری کول غواړی نوبیا دعلم خبری کوه یاذکر کوه) اونیکیانی دځان دپاره ډیری حاصلوه ولی چی ته په خطایانو کی هم واقع کیدی سی، اوزلزله کوه خپل زړه په بیره دالله ﷻ سره ولی چی په دی باندی الله ﷻ راضی کیږی، او دخیر کارکوه ولی چی ستا څخه خطایانی هم کیدلی سی، اوتاته نصیحت وسو که چیری ته دایاد کړی نودابه ستادپاره فائده مندوی. نونبی ﷺ فرمایلی دی: خضر ؑ ولاړی او موسٰی ؑ یوائی پاته سو اوژړل یې. داحدیث صحیح نه دی،

اوابن کثیر وایې چی زه داګمان کوم چی دا دزکریا بن یحیٰی الوقاد المصری خپل قول دی، اوددی تکذیب کړی دی یوه دعلماوو دائمه وو څخه اودتعجب خبره دی ده چی ابن عساکر په دی باندی سکوت یعنی خاموشی اختیار کړیده. حافظ ابونعیم الاصبهانی وایې په نقل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولو سره دسلیمان بن احمد بن ایوب الطبرانی څخه دی نقل کوی دعمر بن اسحاق بن ابراهیم بن العلاء الحمصی څخه دی نقل کوی دمحمد بن الفضل بن عمر اوالکندی څخه دی نقل کوی دبقیه بن الولید څخه دی نقل کوی دمحمد بن زیاد څخه دی دابی امامه څخه دی وایې چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی خپلو صحابوو ته: آیازه تاسی ته خبردرنه کړم دخضر ﷺ په باره کی؟ نودوی وویل چی ولی نه ای دالله ﷻ رسوله، نونبی ﷺ وفرمایل چی یوه ورځ دی روان وو په بازار دبنی اسرائیلو کی، په دی دوران کی یو مکاتب (یعنی هغه مریی چی مالك پرېښی وی په دی شرط باندی چی مالك ته به پیسی پوره کوم چی دده قیمت دی اودی به ازادوی) ولیدی نوهغه ورڅخه سوال وکی چی څه رالره راکړه نو خضر ﷺ ورته وفرمایل چی ماپه الله ﷻ باندی ایمان راوړی دی اوزماسره څه نسته چی زه یې تا ته درکم نوبیاورته ده وویل چی زه یې درڅخه دالله ﷻ په نامه غواړم. نوبیاورته خضر ﷺ وویل چی زماسره نسته چی تاته یې درکم مگر داچی ته می واخلی اوپه بازار کی می خرڅ کی، نودی مسکین ورته وویل چی آیا داسی کیدی سی نوده ورته وفرمایل چی، هو، نودی یې بازارته بوتلی اوهلته یې خرڅ کی په څلورسوه درهمو باندی. نوچاچی اخستی وو دهغه سره یې څه موده تیره کړه چی هغه هیڅ کارنه په کوی، نوده ورته وفرمایل چی تازه اخستی یم ددی دپاره چی ته زما څخه څه دخیر کارواخلی یعنی نوماته څه کار وایه چی زه یې وکم، نودی سړی ورته وویل چی زه بدګڼم تاته دڅه کار ویل ولی چی ته بوډا اوعاجزه انسان یې اوپه کارسره به تاته تکلیف دروررسیږی نوده ورته وفرمایل چی ماته څه تکلیف نه رارسیږی، نوده سړی ورته دیوې ډبری وویل چی هغه دیوځای څخه بل ځای ته یوسی. او داډبره دشپږو کسانو څخه کمو کسانو نسوای لوړولی اودایې په یوه ورځ کی هم نه سوای لوړولی. نوداسړی دڅه حاجت دپاره دکور څخه ووتی اوبیرته چی په لږ وخت کی کور ته رالی نوده دغه ډبره هغه بل ځای ته وړی وه، نودی سړی ورته وویل چی ډیرښه تاخوداسی کاروکی چی زماستاڅخه ددی کار امیدنه وو. نوبیا داسړی یوځای په سفرباندی تلی نودی خضر ﷺ ته یې وویل چی ته زماپه کور کی زماخلیفه سه نوده ورته وفرمایل چی دڅه کاروصیت راته وکه.

نودی سړی ورته وویل چی کار کول به تاته ګران سی اوپه تکلیف کی به واقع سی، نوده ورته وفرمایل چی: ماته نه ګرانیږی اونه ماته تکلیف په رسیږی، نودی سړی ورته وویل چی ته زمادپاره کور جوړکړه دپخو خښتو څخه ترهغه وخته پوری چی زه راځم، نوداسړی په سفر باندی ووتی کله چی بیرته رالی نوکور تیار جوړسوی وو. نودی سړی ورته وویل چی زه ستا څخه پوښتنه کوم په نامه دالله ﷻ باندی چی ته څوك یې اوستاڅه کاردی؟ نوده ورته وفرمایل چی زماڅخه دی دالله ﷻ په نامه باندی پوښتنه وکړه اوداکار ماپه مجبوری کی واقع

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوی چی زه تاته وایم چی زه څوك یم، نوزه به تاته اوس دځان په باره کی ووایم چی زه څوك یم؟ زه خضر یم هغه خضر چی تابه څه ناڅه دده په باره کی اوریدلی یې، زما څخه سوال وکی یومسکین سړی نوزماسره څه نه وه چی ماورلره ورکړی وای، نوبیا راڅخه هغه دالله ﷻ په نامه سوال وکی نوما ورلره ځان په لاس کی ورکی نوهغه زه خرڅ کړم.

اوتاهم په دی خبره باندی خبروم چی دچا څخه هم دالله ﷻ په نامه سره سوال وسو اودهغه په طاقت اووس کی وه چی هغه ته څه ورکی اوبیایې هم ورنه کی نو دقیامت په ورځ به دالله ﷻ مخ ته ولاړوی چی پوستکی به یې تش وی اوغوښه به په کی نه وی نودی سړی وویل چی ماایمان راوړی په الله ﷻ باندی، اوتاته می تکلیف درکی ای دالله ﷻ پیغمبره اوحال داوو چی ماته ستاپه باره کی علم نه وو، نوخضر ؑ ورته وفرمایل چی خیردی وی اوالله ﷻ دی ستاسره ښه وکی. نودی سړی ورته وویل زمامور اوپلاردی ستا څخه قربان وی ته فیصله وکړه زماپه اهل اومال کی کمه چی الله ﷻ تاته خوښوی، اوڅه چی ښه وی هغه واخله اوزه به ستالاره ازاده کړم، نوده ورته وفرمایل چی زه داخوښ ګڼم چی ته زمالاره خلاصه کړی، چی زه عبادت وکم دخپل رب، نودی سړی لاره ورته خلاصه کړه، نوخضر ؑ وفرمایل چی: حمد اوثناء دی وی دهغه ذات دپاره چی زه یې په مجبوری کی ګرفتار کړم اوبیایې ماته نجات راکی اوداحدیث مرفوع کول غلط دی، خولائقه اومناسب دا ده چی دا موقوف سی اوددی روایت ابن جوزی په خپل کتاب (عجالة المناظر فی شرح حال الخضر) کی دطریقی دعبدالوهاب بن ضحاك څخه نقل کړی دی.

اودارکم حافظ ابن عساکر روایت نقل کړی دی چی سندیې السدی ذکرکړی دی دی وایې چی: خضر ؑ اوالیاس ؑ دواړه وړونه وه اوددوی دواړو پلار بادشاه وو، نوالیاس ؑ خپل پلار ته وویل چی: هرڅه چی زما ورور خضر دی نودهغه دبادشاهی کولو شوق نسته، که چیری ده ته تاسی واده وکی نودده به ځوی پیداسی نوهغه به دده پرځای باندی بادشاهی کوی، نوده ته پلار واده وکی دیوی ښایسته اوځوانی انجلی سره. نوخضر ؑ ورته وفرمایل چی: زماڅه رغبت اوحاجت نسته ښځی ته، که چیری ته غواړی نوزه به ستا لاره خلاصه کم څه رکم چی ستاخوښه وی، اوکه ته غواړی چی زماسره یوځای پاته سی او دالله ﷻ عبادت کوی اوداخبره پټه وساتی نوداسی هم کولی سی. نودی ښځی ورته وویل چی زه ستاسره پاته کیږم اوداراز به پټ وساتم، نوداښځی ورسره تریوه کال پوری پاته سوه. کله چی یوکال تیر سو نودی بادشاه داښځه راوغوښتله اوورته یې وویل چی زماځوی هم ځوان دی اوته هم ځوانه یې نوبچی څه سو؟ نودی ښځی ورته وویل چی بچی دالله ﷻ دخواوی، که الله ﷻ وغواړی نوبچی ورکوی چاته چی وغواړی اوچی ونه غواړی نونه یې ورکوی نودی خضر ؑ ته پلار امروکی چی داښځه طلاقه که نودایې طلاقه کړه بیایې ورلره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ښځه وکړه چې هغه کونډه وه اومخکې يې بچې پيداسوی وو کله چې يې دده سره واده وکی نودی ته يې هم هغه څه وويل کم چې يې هغه مخکنی ته ويلی وه، نوداهم پاته کيده اووی ويل چې ستاسره پاته کيږم، کله چې ددی هم يوکال تيرسو نوبادشاه دارا وغوښتله او ورته يې وويل چې بچې څه سو نودې ورته وويل چې ستا دزوی ښځوته حاجت نسته، نودی راوغوښتی خپل پلار نودی وتښتيدی، نوپلار ورپسې کسان واستول خوګير نه سو. اوويل سوی دی چې دابښځه يې مړه کړه ولې چې دې هغه پټ رازښکاره کی نوبيادده وچې څخه وتښتيدی، اوهغه اولنی ښځې يې پريښوولـه اوازاده يې کړه. نو داپاته سوه چې عبادت به يې دالله ﷻ کوی په بعضو ښارونو کی، نويوه ورځ په دی باندی يوسړی تيرسو چې هغه بسم الله وويل نودې واوريدله. نودې ورڅخه پوښتنه وکړه چې دانوم دی دکم ځای څخه ازده کی نودی سړی ورته وويل چې: زه دملګرو دخضر ؑ څخه وم، نوماهغه ته واده وکی نودهغه بچې پيداسو اوبيا دهغه اودهغه دښځی ترمينځ څه واقعات تيرسوه تردی چې دغه ښځه خادمه سوه دفرعون دلور چې دفرعون دلور په سرکی يې ږمنځ وهل (يعنی دهغه سربه يې ږمنځوی) نويوه ورځ ددی دلاس څخه ږمنځه خطا سوه نودی بسم الله وويل، نوددی فرعون لور ورته وويل چې آيا زما پلار دی يادکی؟ (يعنی ددی مطلب داوو چې دی ښځې دالله نوم واخستی نوددی فرعون لور داګمان وکی چې دالله څخه مراد ددی پلار دی نوځکه يې پوښتنه وکړه چې آيا زما پلار يادوی؟ نودی ښځې ورته وويل چې نه، بلکی هغه رب يادوم چې زما اوستا اوستا دپلار رب دی، نودی خپل پلار ته داخبره ورسوله نوپلار يې امر وکی په بلولو اوګرمولو داوسپنو کی نوډيری اوسپنی يوځای سوی اوهغه ګرمی سوی، اوبيايې امر وکی چې دابښځه وروغورځوی. کله چې دی ښځې دااور وليدی نوداپر شاه سوه اوددی سره ځوی وو هغه ځوی ورته وويل چې موری ته په حق يې اوصبر وکړه، نو دی ښځې ځان اورته وغورځوی اومړه سوه. الله ﷻ دی پر ورحميږی.

هرڅه چې هغه حديث دی چې حافظ ابوبکر البيهقی ذکرکړی دی، دی وايې چې مونږ ته خبر راکړی دی ابوعبدالله الحافظ دی وايې چې ماته خبر راکړی دی ابوبکر بن بالويه دی نقل کوی دمحمد بن بشر بن مطرڅخه دی نقل کوی دکامل بن طلحه څخه دی نقل کوی دعباد بن عبدالصمد څخه دی دانس بن مالك څخه دی وايې چې: کله چې رسول الله ﷺ وفات سو نوصحابه رضي الله عنهم پرراټول سوه اوټولو ژړل. نوپه دی دوران کی يوسړی رادننه سو چې په ږيره کی يې سپين اوتور وريښته ګډوډ وه اوغټ جسم والا وو نوخپل سر يې کښته کی اووی ژړل اوبيا مخامخ سو صحابوو ته نووی فرمايل: يقينًا دالله ﷻ دخوا څخه وی تسلی په هرمصيبت کی، اوبدلی وی دهرورك سوی شی څخه، نوتاسی رغبت وکی دالله ﷻ طرف ته اوهغه ته رجوع اوانابت وکی. اوهغه ذات تاسی ته په مصيبت کی کتلی دی نوتاسی ورلره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم وګوري، ولې چې په مصيبت والاباندې جبرنه کيږي. اوبيا رالې نوپه دې کې صحابوو يوبل ته وفرمايل چې آيادا سړی پيژنئ؟ نوابوبکر ﷺ اوعمرﷺ اوعلي ﷺ وفرمايل چې: هو، داورور درسول الله ﷺ خضر ﷺ دی. (۱)

اودارکم امام شافعي ويلي دي په خپل مسند کې په نقل کولو سره دقاسم بن عبدالله بن عمر څخه چې دی نقل کوي دجعفر بن محمد څخه دی نقل کوي دخپل پلار څخه دی نقل کوي دخپل نيکه څخه دی نقل کوي دعلي بن الحسين څخه دی وايې چې: کله وفات سو رسول الله ﷺ اوخلق دتعزيت دپاره راټول سوه نودوی واوريده ديوه ويونکي څخه چې ويل يې: يقينًا دالله ﷻ دخواه تعزيت وی په هرمصيبت کې او وروسته پاته کيدونکي وی په هلاکت کې (يعنې چې يووفات سی نوپه هغه پسې الله ﷻ شاته بل سړی پريږدي) اودهر ورکيدو څخه پيداکول وی (يعنې دچاڅخه چې څه ورك سي نودهغه پسې ورلره الله ﷻ هغه شي بيرته پيداکوي يادهغه په ځای ورلره نيکي په عمل نامه کې ليکي)، نو پس تاسې په الله ﷻ باندې باور وکئ، اودهغه څخه اميد ساتئ، ولې چې مصيبت په هغه چا باندې وی چې څوك دثواب څخه محروم وي. نوعلي بن الحسين وويل چې آياتاسې ته پته ده چې دا څوك وو؟ داخضر ﷺ وو. (۲)

اودارکم روايت نقل کوي عبدالله بن وهب دهغه چا څخه چې ده ته يې دارو ايت ذکرکړی دی دی نقل کوي دمحمد بن عجلان څخه دی دمحمد بن المنکدر څخه: چې عمربن الخطاب ﷺ دجنازې لمونځ ورکوي چې په دې دوران کې يې يوغائبانه اواز واوريدی چې ويل يې: زموږ څخه مخکې والې مه کوه الله ﷻ دې په تاباندې ورحميږي. نوعمر ﷺ ورلره انتظار وکئ تردې چې دی ورسيدی اوپه صف کې ودريدی، اودمړي دعايې ذکرکړه چې هغه داده: ياالله که چيرې ته ده لره عذاب ورکوې نوداسې ډيرستا نافرمانه دی، اوکه ته ورلره مغفرت وکې نودی ستا رحمت ته فقيردی، اوکله چې دی پټ سو نودې سړي وويل، خوشحالي دې وي تالره که چيرې ته نه وای مشر دقوم ياټيکس اخستونکی ياخزانچي يامنشي ياپوليس. نوعمر ﷺ وفرمايل چې داسړی راونيسئ چې دده څخه پوښتنه وکودده دلمانځه اوددعاپه باره کې چې داڅوك دی؟ نوويل سوې دی چې دی ليرې ولاړی ددوی څخه نوکله چې دوی وليدې دهغه دپښو اثر نوديوې پښو حجم يې يوليشت وو. نوعمر ﷺ وفرمايل: زمادې قسم وی په الله ﷻ باندې چې داخضر ﷺ دی دکم په باره کې چې موږ ته نبي ﷺ ذکرکړی وو، په دې روايت کې انقطاع دی اوددې په شان روايتونه صحيح نه دي.

---

(۱). اخرجه البيهقي في دلائل النبوة: جماع ابواب مرض رسول الله ﷺ ووفات وماظهر في ذلك من اثار النبوة ودلالة الصدق، باب ماجاء في عظم المصيبه التي نزلت بالمسلمين بوفات رسول الله ﷺ (۷\ ۲۶۹).

(۲). اخرجه البيهقي في دلائل النبوت (۷\ ۲۶۸) دطريقي دشافعي څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوداركم روايت ذكركړى دى حافظ ابن عساكر دثورى څخه دى نقل كوى دعبدالله بن المحرز څخه دى نقل كوى ديزيد بن الاصم څخه دى دعلى بن ابى طالب څخه دى فرمايي چې: زه داخل سوم خانه كعبى ته په يوشپه كي دپاره دطواف، نوپه دى دوران كي ماوليدى يوسړى چې دخانه كعبى په څادر پورى مښتى وو اوداېي وويل: اى هغه ذاته چې نه منع كوى هغه اوريدل ديوبل اوريدلو څخه (يعنى الله ﷻ ته په يووخت باندى ډير خلگ دعاگاني كوى نوالله ﷻ دټولو دعاگاني يوشان اورى اوالله ﷻ يواوريدل دبل اوريدلو څخه نه منع كوى اونه څه مغالطه پرراځي)، اواى هغه ذاته چې هغه دخلگو سوالونه په مغالطى كي نه اچوى (يعنى دډيرو سوالونوپه وجى الله ﷻ نه غلطيږى)، اوهغه ذات چې نه تنگوى هغه عاجزى اوډير غوښتل دغوښتونكو اونه يې تنگوى ډير سوالونه دسائلانو، ماله رزق راكى په عفو كولو سره اوپه خوږ رحمت ستا باندى (يعنى ماته عفو اوبخښنه راكى اوخپل رحمت په ماباندى نازل كى) نودې على ﷺ فرمايلى دى چې: ماورته وويل چې دابيرته راته ووايه په ماباندى يعنى يووار يې ماته بيا ووايه: نوماته يې وويل چې، تاواوريده څه چې ماوويل؟ نوماورته وويل چې هو. نوبيايې ماته وويل: قسم مى دى وى په هغه ذات باندى چې دخضرؑ روح دهغه په لاس كي دى (داعلى ﷺ وايې چې داخضر ﷺ وو) دادعا چې ماوكړه دابه ونه وايې هريوسړى په هرفرض پسى وروسته مگرداچې الله ﷻ به دهغه گناهونه معاف كى، كه څه هم دهغه گناهونه دسمندردزگ هومره وى ياددرختو دپاڼو هومره وى يادستوروپه برابر ډيروى، بيابه هم الله ﷻ ده ته مغفرت كوى. اوداسى نور روايتونه ددى په باره كي ذكرسوى دى چې دى دخانه كعبى په څادر پورى مښتى وو اودا دعايې كړيده په مختلفو روايتونو سره. داركم ابن جوزى په بله طريقى سره هم روايت ذكركړى دى چې دهغه مفهوم هم داركم دى لكه مخكى روايت چې موږ ذكركى.

داركم حافظ بن عساكر وايې چې ماته خبر راكړى دى ابوالقاسم بن الحصين دى وايې چې ماته خبرراكړى دى ابوطالب محمدبن محمد دى وايې چې ماته خبره راكړى دى ابو اسحاق المزكى دى نقل كوى دمحمد بن اسحاق بن خزيمه څخه دى نقل كوى دمحمد بن احمد بن يزيد څخه دى وايې چې ماته خبرراكړى دى عمر بن عاصم دى نقل كوى دحسن بن رزين څخه دى نقل كوى دابن جريج څخه دى دعطاء څخه دى دابن عباس ﷺ څخه دى وايې چې ماته دده علم نسته مگر داچې دامرفوع ذكرسوى دى دنبى ﷺ څخه چې نبى ﷺ فرمايلى دى خضر ﷺ اوالياس ﷺ دواړه هركال دحج په موسم كي ديوبل سره وينى او (۱)

---

(۱). اخرجه الدار قطني في الافراد. اوابو اسحاق الذكى په فوائد خپلوكى داذكركړى دى داركم متقى الهندى په كنز العمال كى (۱۲\۳۴۰۵۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیوبل سره یوځای کیږي، اوبیا دواړه دیوبل څخه په دې کلمو سره جلا کیږي. بسم الله ماشاء الله ماکان من نعمت فمن الله، ماشاء الله، ولاحول ولاقوة الابالله، و یل سوی دی چې ابن عباس ویلی دی چې چادا دعا سهار اوماښام درې درې واره وویل نوالله ﷻ به دې په امن کې کې دغرقیدو څخه اودسوزلو څخه اودغلا څخه (یعنی دغه ورځ به ورڅخه څوك غلا ونه کړي). اوداهم ویل سوی دی چې ګمان کوم چې دایې هم ورسره ذکر کړې دی چې دی به محفوظ وی دشیطان څخه اودبادشاه څخه اودمار څخه اودلړم څخه. دارکم ابن ابی داود وایې چې: الیاس اوخضر ؑ دواړه هرکال روژه نیسی په بیت المقدس کې، اوهرکال دواړه حج هم کوی، اودواړه دزمزم اوبه هم څښې صرف په یووار څښلو سره چې هغه اوبه ددوی دپاره کافی کیږي تربل کاله پوري.
اودارکم روایت ذکرکړی دی ابن عساکر چې ولیدبن عبدالملك بن مروان (هغه خلیفه چې ددمشق جامع مسجدیې جوړکړی دی) ده داوغوښتل چې یوه ورځ په دې جماعت کې لمونځ وکی نوامریې وکی چې په دغه شپه دې جماعت دقوم څخه تش سی نودوی دغه رکم کار وکی، نوکله چې شپه سوه نودا ولید بن مروان چې دهغه دور خلیفه وو دی رالی دهغه جماعت ته نوګوری چې دباب الخضراء خواته یوسړی ولاړدی اولمونځ کوی، نوخپل قوم ته یې وویل چې آیا ماتاسی ته امرنه وو کړی چې داجماعت زما دپاره خالی کی؟ نودی قوم ورته وویل چې: ای امیر المومنین داخضر ؑ دی هره شپه دی راځی اودلته لمونځ کوی.
دارکم عبدالرزاق وایې چې ماته خبر راکړی دی معمر دی نقل کوی دالزهری څخه دی نقل کوی دعبیدالله بن عبدالله بن عتبه څخه دی وایې چې ابوسعید فرمایلی دی چې موږ ته حدیث بیانوی رسول الله ﷺ یواوږد حدیث اودده په مینځ کې یې داخبره هم وکړه چې: دجال به راځی یوه ورځ نوپه هغه باندی حرام ګرځول سوی دی داخلیدل دمدینې ښار ته نو په دغه وخت به ورته یوسړی راووځی اوورته به ووایې چې زه دالله ﷻ په نوم باندی شاهدی ورکوم چې ته دجال یې نودجال به خلګو ته ووایې چې آیازه دی مړکړم اوبیایې بیرته راژوندی کړم نوتاسی به داومنی چې زه خدای یم نوټول خلګ ورته وایې چې هو! نو داغه سړی به مړکی اوبیابه یې بیرته راژوندی کی: نودی به ووایې چې زمادی قسم وی په الله ﷻ باندی چې زما څخه ماسوا بل هیڅ څوك نسته چې ستاپه باره کی څه بصیرت او پوهه ولری نودا دجال به وغواړی چې دی دوباره مړکی نوتسلط به نه سی پرکولی چې دوباره یې مړکی معمر وایې چې ماته داخبر راکول سوی دی چې داسړی خضر ؑ دی کم چې دجال یووار مړکی اوبیایې دوباره راژوندی کی، اوددی حدیث تخریج په صحیحینو کی دحدیث دزهری څخه سوی دی. اوهغه احادیث چې ابن قیم الجوزی په خپل کتاب (عجالة المنتظر فی شرح حالت الخضر) کی ذکرکړی دی نودهغه په باره کی یې ویلی دی چې هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول احادیث موضوعی دی، اودایې هم ویلی دی چی دهغه اثار ټول ضعیف دی، دامخکی چی کم دلائل اواقوال ذکرسوی دی ددی ټولو څخه داخبره معلومیږی چی خضر ﷺ ژوندی دی.
اوهرڅه چی هغه علماء دی چی هغوی وایې چی خضر ﷺ وفات دی هغه دادی، امام بخاری ، ابراهیم الحربی، ابوالحسین بن النادی، الشیخ ابو الفرج بن الجوزی، اودده په باره کی یې جلا کتاب لیکلی دی اوپه هغه کی یې ډیر دلائل ذکرکړی دی چی دهغه څخه داثابتیږی چی خضر ﷺ وفات دی یودهغه څخه دا اٰیت دقرآن کریم دی: وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد، که خضر ﷺ انسان وی نوددی آیت لاندی به داخل وی، اودهغه خاص کول ددی آیت څخه جائز نه دی مګر په دلیل صحیح سره اودلیل صحیح دده په باره کی نسته. اویوددی څخه داقول دالله ﷻ دی: وَإِذْ أَخَذَ اللهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (سورة ال عمران\ ۸۱)
ابن عباس ویلی دی چی الله ﷻ دټول انبیاوو څخه داوعده اخستی ده چی که هغه ژوندی وی اومحمد ﷺ نبوت ښکاره سی نودهغه تابعداری به کوی اودهغه مدد به کوی. اودوی ته یې امرکړی دی چی دخپلو امتونو څخه هم دالوظ واخلی که چیری دوی ژوندی وه په دور دمحمد ﷺ کی نوپه هغه باندی به ایمان راوړی، دا امام بخاری ذکرکړی دی په نقل کولوسره هم ددی ابن عباس څخه نوخضر ﷺ که څه هم نبی وو اوکه ولی الله وو نوپه زمانه دمحمد ﷺ کی که چیری وو نودهغه مدد اوپه هغه باندی ایمان راوړل به پرشرط وی او دهغه احوال به دنبی ﷺ مخ ته راتله، اوحال داچی دهغه څخه څوك هم نه دی خبرسوی اونه یې دنبی ﷺ سره ښکاره لیدلی دی، اوبل داچی که دی ژوندی وای نو دابوبکر ﷺ څخه به دده رتبه مخکی وه اودی به دنبی ﷺ سره یوځای وای په سفرکی، خوبیاهم دابوبکر ﷺ رتبه دده څخه لوړه ده. اوکه څه هم دی نبی وو خوبیا هم دموسٰی ﷺ درجه ترده لوړه ده.
اودموسٰی ﷺ په باره کی رسول الله ﷺ فرمایلی دی چی هغه روایت امام احمد نقل کړی دی چی نبی ﷺ فرمایلی دی: زمادی قسم وی په هغه ذات باندی چی زماروح دهغه په لاس کی دی که چیری موسٰی ﷺ اوس وای نوهغه به لازمًا زما تابعداری اختیارکړی وای، نو ددی څخه دامعلومیږی چی خضر ﷺ وفات دی اوژوندی نه دی اوکه ژوندی وی نوپه آیت کی چی څه رکم ذکرسوی دی چی پر ټولو انبیاوو باندی دالازمه ده چی دنبی ﷺ تابعداری اونصرت به کوی نوپه ده باندی به هم دالازمه وی اوحال دادی چی دده په یوه غزا کی اونه په هجرت کی اونه په څه په بل کارکی دنبی ﷺ سره ذکرسته. اوبله داچی عیسٰی ﷺ به په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخره زمانه کی راځی نوهغه به هم دنبی ﷺ په امتیانو کی شمارل کیږی اوپه خپله به دجلا نبی په حیثیت باندی نه راځی اوحال دادی چی دی هم یوداولو العزم والاوڅخه دی اوآخری نبی دبنی اسرائیلو دی داچی دنبی ﷺ په امتی کی شمارل کیږی نوخضر ﷺ که چیری ژوندی وای نوهغه به په طریقه اولی سره په امت دنبی ﷺ کی شمارل کیدی، اوبل دبدر په مقام کی فرشتی دنبی ﷺ ماتحت یعنی دهغه په امارت کی دکافرانو سره جنګیدلی دی چی په هغه کی دملایکو سردار جبرائیل ﷺ هم وو نودا دومره مبارکه غزوه چی ملایکو په کی هم حصه اخستی وه اودملایکو تذکره په کی هم سویده که چیری خضر ﷺ ژوندی وای نودهغه تذکره به په کی هم سوی وه چی دی په جنګ بدر کی حاضر وو خولیکن دخضر ﷺ تذکره په کی نسته ولی چی دابه دده دپاره دډیر شرافت اوعزت مقام وو خودی پکښی نه وو نوددی وجی څخه یې په کی ذکرهم نه دی سوی.

قاضی ابویعلی محمد بن الحسین بن الفراء الحنبلی وایې چی: زموږ دبعضو ملګرو څخه پوښتنه وسوه چی آیا خضر ﷺ وفات دی نوهغوی ورته په جواب کی وویل چی: هو! دی وایی چی ماته داخبره رارسیدلی ده دابی طاهر بن الغباری څخه چی هغه ویلی دی چی که دی ژوندی وی نودنبی ﷺ خواته به راغلی وی.

داروایت نقل کړی دی ابن قیم الجوزی په خپل کتاب عجاله کی نوخلاصه ددې دوهم بحث داده چی خضر ﷺ وفات دی. نودده دژوند په باره کی دوه بحثونه ذکرسوه اول داچی تر اوسه پوری ژوندی دی اودوهم داچی وفات سوی دی نوپه دی کی دادوهم قول راجح دی ولی چی داولنی بحث اکثره دلائل موضوعی اوضعیف احادیث دی چی په هغه باندی دلیل اوحجت نه نیول کیږی، اوپه دی دوهم بحث کی قوی اوصحیح دلائل اودقرآن کریم اٰیتونه ذکردی نوددی څخه پته ولګیده چی خضر ﷺ وفات سوی دی اوژوندی نه دی،

اودده دوفات په باره کی بل دلیل هم ذکرسوی دی هغه داروایت دی چی امام احمد یې نقل کوی دموسیٰ بن داود څخه دی نقل کوی دابن لهیعه څخه دی دابن الزبیر څخه دی دابن جابر څخه دی وایې چی نبی ﷺ فرمایلی دی مخکی دوفات څخه په موده دیوی میاشتی باندی چی دوی زما څخه پوښتنه کوی په باره دقیامت کی اودقیامت علم صرف دالله ﷻ سره دی، اوزه قسم کوم په الله ﷻ باندی چی نسته نن ورځ پر سر دمزکی باندی داسی زنده سر چی په هغه باندی سل کاله تیرسی مګر هغه به وفات کیږی.

دارکم هم داسی ځلور پنځه روایتونه نورهم ذکردی هم په دی طریقی سره چی دهغه څخه هم دغه مضمون حاصلیږی اوپه دی حدیثونوکی ابن قیم الجوزی ښه په تفصیل سره بحث کړی دی اوصحیح اوضعیف اوموضوعی حدیثونه یې ټول دیوبل څخه جلاکړی دی او دهریوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه يې په ښه طريقې سره جواب کړی دی نودضرورت دپاره دهغه کتاب دکم چې مخکې موږ دوه واره نوم ذکرکړی دی هغه وګوری. ولله الحمد

بيان دالياس عليه السلام

الله جل جلاله فرمايلی دی: وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۱۲۳) إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۲۴) أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ (۱۲۵) اللهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ (۱۲۶) فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ (۱۲۷) إِلَّا عِبَادَ اللهِ الْمُخْلَصِينَ (۱۲۸) وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (۱۲۹) سَلَامٌ عَلَى إِلْ يَاسِينَ (۱۳۰) إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۳۱) إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ. (سورة الصافات ۱۲۳\ ۱۳۲).

علماوو دده نسب په داسی طريقې سره ذکرکړی دی چې دا الياس النبشی دی، اوويل سوی دی چې دی ابن ياسين بن فنحاص بن العيزار بن هارون دی. اوويل سوی دی: الياس بن العيزار بن هارون بن عمران دی. اوعلماوو ويلی دی چې دی پيغمبروو دبعلبك والاو دپاره کم چې ددمشق مغرب خوا ته دی، نوده خپل قوم ته دعوت ورکی دالله جل جلاله طرف ته چې دالله جل جلاله عبادت وکی اودبتانو عبادت مه کوی اوددوی يومشهور بت وو چې دهغه نوم بعل وو. اوويل سوی دی چې دايوه ښځه وه چې دهغې نوم بعل وو. والله اعلم. خواولنی قول صحيح دی نوددی وجی څخه يې دوی ته وويل: إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۲۴) أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ (۱۲۵) اللهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ (سورة الصافات ۱۲۴\ ۱۲۶) نودوی ددی پيغمبر خلاف اوتکذيب وکی اودده دقتل اراده يې وکړه.

نوويل سوی دی چې دی وتښتيدی اودخپل قوم څخه پټ سو ابويعقوب الاذرعی په نقل کولو سره دڅه کسانو څخه وايې چې الياس عليه السلام پټ سو دخپل قوم څخه په يوغارکی (۲۰) کاله، تردی چې الله جل جلاله دهغه ملك بادشاه اودهغه نورملګری هلاك کړه، نوبيا الياس عليه السلام رالی خپل قوم ته اوبيايې ورلره هغه دعوت ورکی، نودده دقوم څخه ډيرو کسانو ايمان راوړی اواسلام يې قبول کی اودارکم ټول قوم ايمان راوړی بغير د(۱۰۰۰۰) کسانو څخه نوده امروکی په قتل ددوی باندی نودوی يې قتل کړه. اودارکم په بل روايت کی سعيد بن عبد العزيز وايې چې: الياس عليه السلام چې کله دخپل قوم څخه وتښتيدی نوپه يوغار کی شل ورځی پاته سو، اوپه بل روايت سره څلويښت ورځی ذکرسوی دی، چې ده ته به کارغانو رزق راوړی. هرڅه چې دده دژوند په باره کی مخکی دخضر عليه السلام سره دده کم اقوال ذکر سو چې دادواړه هرکال ديوبل سره وينی اوحج کوی نو دهغه څخه دامعلوميده چې داتراوسه پوری ژوندی دی، خودغه اقوال ټول ضعيف دی اومخکی موږ دخضر عليه السلام په باره کی دلائل ذکرکړه چې دهغه څخه دامعلوميده چې دی وفات دی نودغه رکم الياس عليه السلام هم وفات دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوهغه قول چې وهب بن منبه ذکرکړی دی چې کله ده خپل قوم ته دعوت ورکوی نوقوم ده ته ډیر تکلیف ورسوی نوده دالله ﷻ څخه دعا وغوښته چې دی وفات کړی نوالله ده ته یو حیوان راولیږی چې رنګ یې داور په شان وو نودی په هغه باندی کښېښستی اوالله ﷻ دده څخه دخوراك چښاك لذت لیری کی اودده څخه ملایکه جوړه سوه، اووصیت یې وکی یسع ؑ ته، نوپه دی قول کی هم نظردی اودا اسرائیلی اقوال دی چې نه ددی تصدیق کیدی سی اونه ددی تکذیب کیدی سی، بلکی داویل به ښه وی چې دادصحیح کیدو څخه ډیر لیری دی، والله اعلم.

دارکم حافظ ابوبکر البیهقی یوروایت ذکر کوی دابو عبدالله الحافظ څخه دی نقل کوی دعباس احمد بن سعید المعدانی البخاری څخه دی نقل کوی دعبدالله بن محمود څخه دی نقل کوی دعبدان بن سنان څخه دی نقل کوی داحمد بن عبدالله البرقی څخه دی دیزید بن یزید البلوی څخه دی دابو اسحاق الفزاری څخه دی دالاوزاعی څخه دی دمکحول څخه دی دانس بن مالك څخه دی وایې چې موږ وو درسول الله ﷺ سره په سفرکی، نونبی ؑ کښېښته سو په وادی کی نوپه دی دوران کی یوسړی وو چې مشغول وو اودادعایې کوله: یاالله ما وګرځوی دمحمد ﷺ دامت څخه ولی چې هغه داسی امت دی چې هغه بخښل سوی دی او دهغه توبه په هروخت کی قبلیږی، نودا انس بن مالك وایې چې زه دمشرق خواته روان سوم نوما ولیدی یوسړی چې اوږدوالی یې (۳۰۰) لویشتی وو، نوزما څخه یې پوښتنه وکړه چې ته څوك یې نوماورته وویل چې زه انس یم خادم درسول الله ﷺ، نوزماڅخه یې پوښتنه وکړه چې هغه څه سو نوماورته وویل چې په هغه ځای کی دی اوستا دعا اوری نو وې ویل چې ته ورسه اوزما سلام پروایه، اوورتهووایه چې ستا ورور الیاس ؑ په تاباندی سلام وایې نودا انس ؓ فرمایې چې زه رالم نبی ؑ ته اوماورته داخبره وکړه نونبی ؑ دده لیدو ته رالی، نورالی دده خواته اوغاړه یې ورسره یوځای کړه اوسلام یې ورباندی واچوی، اوبیا دواړه کښېښسته اوخبری یې کولی نودې الیاس ؑ دنبی ؑ ته وفرمایل چې زه په ټول کال کی صرف یوه ورځ افطار کوم اونن زما دافطار ورځ ده نوما اوتابه یوځای ډوډی سره وخورو، نودی وایې چې نازل سو ده ته دآسمان څخه یودستر خوان چې په هغه باندی ډوډی اوماهیان اوداسی نور شیان تیار پراته وه نودوی دواړو ورڅخه خوراك وکی اوماته یې هم ورڅخه حصه وکړه اوبیاموږ دمازیګر لمونځ وکی، اوبیاورسره موږ خدایې په امانی وکړه اوموږ ولیدی هغه چې په وریځوکی ولاړی دآسمان خواته. اوویل سوی دی چې دا حدیث ضعیف دی خوپه دی روایت کی دتعجب خبره داده چې حاکم ابوعبدالله النیسابوری ددی تخریج کړی دی په خپل مستدرك کی، خوبیاهم داحدیث دالفاظو اودمعنٰی په اعتبار سره صحیح نه دی اومختلف دی دهغه نورو احادیثو څخه، ولی چې مخکی حدیث ذکرسوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي چې: الله ﷻ آدم علیه السلام پيدا کړی دی په داسی حال کی چې دهغه اوږدوالی شپیته ګزه وو، تردی چې په آخر دحدیث کی یې داسی فرمايلي دي چې: وروسته دهغه څخه ترنن ورځې پوری دخلګو قدونه کمیږی نوپه دی حدیث سره داپته ولګیده چې هغه مخکنی حدیث ضعیف دی اوصحیح نه دی. اودامخکنی حدیث دانس نورو علماوو په نورو طریقو سره ذکرکړی دی اودټولو خلاصه هم دغه روایت ته راجع کیږی او دټولو څخه یومطلب راوزی چې نبی ﷺ دالیاس علیه السلام سره ولیده اودواړو یوځای ډوډی خوړلی ده اودهغه اوږدوالی (۳۰۰) ګزه وو.

اودارکم بل روایت هم ذکرسوی دی چې په هغه کی په ثابت رضی الله عنه پسی وروسته الیاس علیه السلام ولاړ وو اوثابت رضی الله عنه په لمانځه ولاړ وو نودی ورپسی شاته ولاړوو نوثابت رضی الله عنه په لمانځه کی سورة غافرشروع کی نوکله یې چې د (غافر) لفظ ووایه نو ده دوروسته څخه وفرمايل چې یاالله ته ماته بخښنه وکړی اوبیاچې ثابت رضی الله عنه داقول قابل التوب لفظ ووایه نو دوروسته څخه دی وفرمایل چې ای توبه قبلونکی ذاته زماتوبه قبوله کړی، بیاچې کله ده (ذی الطول) اوویل نووروسته هغه وفرمايل چې ای الله ته خپل رحمت په ماباندی اوږدکی، نودی وایې چې ما شاته وکتل نوهیڅ څوك نه وو، نودی وایې چې زه ووتم چې پوښتنه می کوله ددغه سړی په باره کی نوما پوښتنه وکړه دڅه کسانو څخه چې په تاسی باندی خوڅوك نه دی تیرسوی؟ نوهغوی ورته وویل چې نه موږ خوڅوك هم نه دی لیدلی، نوویل سوی دی چې دوی ونه لیدی دغه سړی مګر دا الیاس علیه السلام وو نواصح قول دادی چې الیاس علیه السلام هم وفات سوی دی ولی چې مخکی په حدیث کی داذکر سوه چې نبی علیه السلام په یوه ورځ کی داوفرمایل چې دنن ورځې څخه اخوا به داسی زنده سرنه وی چې هغه دسل کالو تیریدو څخه وروسته ژوندی وی. که چیری دی ژوندی وی ترنن ورځې پوری نونبی علیه السلام به ددی خصوصیت بیان کړی وای اودی به یې ددی مخکنی قول څخه مستثنٰی کړی وای خو داسی یې نه دی کړی، والله اعلم.

بیان دیوی ډلی دپیغمبرانو دبنی اسرائیلو وروسته دموسٰی علیه السلام څخه

ابن جریر په تاریخ خپل کی ویلی دی چې: خلاف نسته په مینځ دعلماوو کی په خبرو او اخبارو دتیرو سوو امتونو کی چې زموږ دامت څخه مخکی تیرسوی دی په دی خبری کی هم څه اختلاف نسته چې دیوشع علیه السلام څخه وروسته ټول اموردبنی اسرائیل کالب بن یوفناته وسپارل سول. یعنی دایوسړی وو دملګرو دموسٰی علیه السلام څخه اودهغه دخور خاوند وو اودا یو سړی دهغه کسانو څخه وو چې دالله ﷻ څخه به یې سخته بیره کوله، او دوی دواړه هغه کسان دی چې بنی اسرائیلوته یې ویلی وه په هغه وخت کی کله چې هغوی دجهاد څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستوالی اختیار کړی وو: ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، ابن جریر ویلی دی چی دده ځخه وروسته په بنی اسرائیلو کی مشر حزیقل وو، اوداهغه سړی دی چی دوی ته یې دبیرته راژوندی کیدلو دعا کړی وه وروسته دوتلو ددوی دخپلو کورونو ځخه دوجی دوباء ځخه.

بیان دحزقیل عليه السلام

الله جل جلاله فرمایلی دی: أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ (سورة البقره \ ۲۴۳).

محمد بن اسحاق ویلی دی چی: کله الله جل جلاله کالب بن یوفنا وفات کی وروسته دیوشع عليه السلام ځخه نوخلیفه پاته سو حزیقل عليه السلام په بنی اسرائیلو کی ددی دواړو ځخه اودی ځوی دبوډی وو، اودا هغه سړی دی چی خپل قوم ته یې دعاکړی وه کم چی په قرآن کریم کی ذکرسوی دی: أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ، ابن اسحاق وایې چی دوی دوبا مرض ولیدی نودوی دخپل کلی ځخه وتښتیدل اوبلی مزکی ته ولاړه نوالله جل جلاله په هغه سره ټول مړه کړه، نوپه دوی باندی ډیره موده تیره سوه، نویوه ورځ په دوی باندی حزیقل عليه السلام تیریدی نوودریدی اوسوچ یې کوی ددوی په باره کی نوده ته وویل سوه چی: ته داخوښوی چی دا الله دوباره راژوندی کی اوته ورته ګوری؟ نوده وفرمایل چی: هو. نوالله جل جلاله امروکی ټولو جسمونوته چی راولاړیږی اوټول هډوکی دیوبل سره یوځای سی اوغوښه به پر واچول سی، نوټول راولاړیدل اوپه یوتکبیر سره ټولو اواز وکی.

اواسباط نقل کوی دالسدی ځخه دی نقل کوی دابی مالك ځخه دی دابی صالح ځخه دی دابن عباس ځخه اودی دمره ځخه دی دابن مسعود ځخه اودی دیوی ډلی دصحابوو ځخه دوی په دی قول دالله جل جلاله کی داسی ویناکوی: أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوامِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ، دوی وایې چی: یوکلی وو په نامه داودردان چی دواسط علاقی خواته وو چی په دی کلی کی طاعون (وبا) ناجوړی راغلی وه، نوعام خلګ ددی کلی ځخه وتښتیده اودیوبل کلی په غاړه کی پریوته نومړه سوه هغه چی په کلی کی پاته سوی وه اودا ځوك چی تښتیدلی وه نودوی محفوظ پاته سوه. کله چی طاعون ختم سو نو دوی بیرته راله خپل کلی ته په امن سره اودوی په خپلو کی وویل چی زموږ دامشران ډیر هوښیاران وه چی دوی وتښتیده نوموږ ورسره هم وتښتیدو اوکه چیری موږ نه وای تللی نو موږبه هم اوس مړه سوی وای اودوی داوعده وکړه چی په بل کال کی که بیا طاعون ناجوړی راکښته سی نوبیابه ددوی سره وتښتو. نوپه بل کال باندی بیاطاعون رالی، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی بیا وتښتیده اوپه هغه زوړ ځای کی چی په کم کی په هغه مخکی کال کښته سوی وه هغه ځای ته دوباره ولاړه. نویوی ملایکی دکښته خوا ددغه علاقی څخه اوبلی ملایکی دلوړی خوا ددغه علاقی څخه اواز وکی چی مړه سی، نودوی مړه سوه تردی چی په دوی باندی ډیر وخت تیرسو نوپه دوی باندی دالله ﷻ نبی حزیقل ؑ تیرسو نودوی ته په سوچ کی سو نوالله ﷻ ورته وحی وکړی چی آیاته غواړی چی زه تاته داوښیم چی زه داځنګه را ژوندی کوم؟ نوده وویل چی هو، نوالله ﷻ ورته امروکی چی اواز وکه. ده اواز وکی چی ای هډوکو دالله ﷻ په حکم سره یوځای سی همدارکم دوه دری اوازونه یې نور هم وکړه چی هډوکونه دیوبل سره یوځای سی نوبیا ورته ده وفرمایل چی دالله ﷻ په حکم باندی ټول ولاړسی نوټول ژوندی سوه. ابن اسباط ویلی دی چی دوی کله ژوندی سوه نودوی داوویل (سبحانك اللهم وبحمدك لااله الا انت) نودوی بیرته خپل قوم ته ولاړه په داسی حال چی دوی بیا ژوندی وه ترهغه وخته پوری چی په خپلو اجلونو باندی مړه سوه. ابن عباس وایې چی دا (۴۰۰۰) کسان وه اوپه بل روایت کی یې (۸۰۰۰) کسان ذکر کړی دی، اوابی صالح وایې چی (۹۰۰۰) کسان وه.

محمدبن اسحاق وایې چی موږته ددوی دعمر په باره کی چا خبرنه دی راکړی، کله چی دی الله ﷻ وفات کی نوبنی اسرائیلو دالله ﷻ وعده هم هیره کړه اوپه دوی کی خبری ډیری سوی تردی چی دوی دبتانو عبادت شروع کی اودوی ځان ته یوبت په عبادت سره ننبانه کړی وو چی بعل نوم یې وو، نوبیا ددی څخه وروسته الله ﷻ الیاس ؑ راولیږی دوی ته اوقصه دالیاس ؑ موددی څخه مخکی دخضر ؑ دقصی سره یوځای ځکه ذکرکړیده چی ددی دواړو ذکر اکثره یوځای کیږی، اوبل ددی وجی څخه چی الله ﷻ په سورة الصافات کی دموسٰی ؑ دقیصی څخه وروسته دده قصه ذکر کړیده نوځکه دده قصه موږ مخکی ذکرکړه. محمد بن اسحاق وایې چی دالیاس ؑ څخه وروسته الیسع بن اخطوب ته پیغمبری ورکول سوه اوهغه په بنی اسرائیلو کی پیغمبر سو.

الیسع ؑ

دده ذکر الله ﷻ دانبیاوو سره یوځای کړی دی په دی قول خپل کی: وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ، (سورة الانعام\۸۲)، اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی: وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ، (سورة ص \ ۴۸).

ابن اسحاق ویلی دی په نقل کولو سره دسعید څخه دی نقل کوی دقتاده څخه دی نقل کوی دحسن څخه دی وایې چی یسع ؑ وروسته دالیاس ؑ څخه په دوی کی پیغمبر وو تر هغه وخته پوری چی الله ﷻ ته منظوره وه اوبنی اسرائیلوته یې دعوت ورکوی په طرف

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعبادت دالله ﷻ په طریقه اوپه منهاج دالیاس ؑ باندی، تردی چی وفات سو، بیا دده ځخه وروسته په بنی اسرائیلوکی بیا هرقسم خرافات اوګناهونه اوخطایانی زیاتی سوی، اوظالمان په کی ډیر سوه اوانبیاء یې قتل کړه، اوویل سوی دی چی هغه سړی چی دده ذمه داری یې په ځان باندی اخستی وه هغه ذی الکفل وو ددی خبری چی: که چیری دی توبه وکاږی الله ﷻ ته اوانابت اورجوع وکی دالله ﷻ خوا ته نودی به جنت ته داخلیږی. محمد بن اسحاق دده په باره کی وایې چی دالیسع ځوی داخطوب دی. اوحافظ ابوالقاسم بن عساکر په خپل تاریخ کی وایې چی دا الیسع دالاسباط بن عدی بن شوتلم بن افرائیم بن یوسف بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم ؑ دی.

اوویل سوی دی چی داتربور دالیاس ؑ دی، اوویل سوی دی چی دی دالیاس ؑ سره په قاسیون غره کی دبادشاه دبیری پټ سوی وو نوکله چی الیاس ؑ وفات سو نودی دهغه په ځای باندی نبی مقررسو. اوقصه دذی الکفل مخکی تیره سویده ددی وجی ځخه چی دهغه په باره کی هم داویل سوی وه چی هغه ځوی دایوب ؑ دی، والله تعالٰی اعلم.

ابن جریر اوداسی نورو علماوو فرمایلی دی: چی په بنی اسرائیلوکی بیااختلافات اولانجی رالی اوګناهونه اوخطایانی یې ډیری کړی، اوقتلونه دانبیاوو یې شروع کړه، نوالله ﷻ په دوی باندی په مقابل دهغه انبیاووکی داسی ظالمان اوجابر بادشاهان مسلط کړه چی په دوی باندی یې ظلمونه کول اوددوی وینی یې بی ځایه تویولی یعنی ددوی قتلونه به یې کول اوپه دوی باندی الله ﷻ نور دښمنان پیښ کړه ماسوا ددوی دخپلو ځانوځخه، اوکله به چی دوی مړه کی یودخپلو دښمنانو ځخه نوددوی سره به هغه تابوت دلوظونو وو چی په قبة الزمان کی به پروت وو لکه څه رکم چی مخکی ذکرسو نودوی به ددې په برکت سره په دښمن باندی کامیابی حاصلوله. بیاچی کله وه ددوی څه جنګونه دغزه والاوو سره او دعسقلان والاوو سره نوهغوی په دوی باندی کامیابی حاصله کړه اوپه دوی باندی غالبه سوه نو ددوی ځخه یې هغه تابوت واخستی اوپه دوی باندی یې ډیر ظلم اوزیاتی وکړه، کله چی ددی خبری ځخه دبنی اسرائیلو بادشاه خبرسو نوخټ یې کوږ سو اومړسو دغم دوجی، اوبنی اسرائیل په ډول دهغو پسونو وګرځیده چی شپونکی یې نه وی، نودوی هم بی سرپرسته پاته سوه تردی چی الله ﷻ په دوی کی پیغمبر ولیږی چی شمویل ؑ نوم یې وو، نودوی ورځخه طلب وکی چی ددوی امیر سی په قتال کی، نودوی بیاوکړه هغه څه چی موږ به یې وروسته بیانوو انشاء الله تعالٰی.

ابن جریر وایې چی دیوشع ؑ دوفات ځخه ترهغه وخته پوری چی الله ﷻ شمویل ؑ را ولیږی دوی ته پیغمبر ددوی په مینځ کی (۴۰۰) کاله تیرسوی وه.

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصه دشمیول علیه السلام

دده دنسب په باره کی ویل سوی دی چی دی شمویل، اوویل سوی دی چی اشمویل بن بالی بن علقمه بن یرخام بن الیهو بن تهو بن صوف بن علقمه بن ماحث بن عموما بن عزریا دی. مقاتل وایې چی: دی دوارثانو دهارون علیه السلام څخه دی. اومجاهد ویلی دی چی دا اشمویل بن هلفاقا دی، اوددې څخه ماسوا دده په نسب کی نور څه نه دی ذکر سوی حکایت کړی دی السدی په اسناد خپل سره ابن عباس ته اوابن مسعود ته اویوی ډلی دصحابوو ته او ثعلبی ته چی: کله په دوی باندی دښمنان ددوی غالبه سوه نوددوی څخه یې په ډیرتعداد سره خلګ وژل اوددوی یې په ډیر تعداد سره بچیان قیدیان کړه، اودبنی لاوی څخه دنبوت پایه ختمه سوه اوددوی څخه یوسړی هم پاته نه سو مګریوه ښځه چی حمل یې اخستی وو، نودې دالله جل جلاله څخه دعا وغوښتله چی دې ته الله جل جلاله ځوی ورکی، نوددې ځوی پیداسو نو اشمویل نوم یې ورلره کښیښووی، چی ددی نوم معنٰی په عبرانی ژبه کی اسماعیل دی (یعنی الله جل جلاله زما دعا واوریده) کله چی داپر وبیریده نودی یې جمات ته دیونیک سړی خوا ته ولیږی چی دهغه څخه څه خیر اوعلم یادکی، اودهغه سره وو تردی چی غټ سو نویوه ورځ دجمات په یوګوټ کی بیده وو چی ناڅاپه دجمات دبل کنج څخه یواواز وسو، نودی ورته په بیړی سره متوجه سو، نوده داګمان وکی چی هغه شیخ دده دی دکم سره چی دی په دی جمات کی وو نوده ګمان وکی چی هغه راته اوازوکی: نوده پوښتنه ځینی وکړه چی ما ته دی اواز وکی؟ نوده بد وګڼل داچی دی وبیروی نوورته یې وویل چی: هو، بیده سه. نو دی بیده سو تردی چی دوهم اواز یې ورته وکی اوبیایې دریم اواز وکی نودا جبرایل علیه السلام وو: نوورته رالی اوورته یې وویل چی: ته رب دخپل قوم دپاره پیغمبر مقررکړی یې. نوبیا چی ده څه وکړه نوهغه په دی قول دالله جل جلاله کی ذکرسوی دی: كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۲٤۲) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ (۲٤۳) وَقَاتِلُوافِي سَبِيلِ اللهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۲٤٤) مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۲٤٥) أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (۲٤٦) وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللهُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ، مفسرینو ویلی دی چې نبی دهغه قوم چې په دی قصې کې ذکرسوی دی داشمویل عليه السلام دی، اوبعضو ویلی دی چې شمعون عليه السلام دی، اوبعضو ویلی چې دادواړه دیوه پیغمبر نومونه دی. اوویل سوی دی چې یوشع عليه السلام مراددی، خودا بعیده ده ولی چې ابن جریر په تاریخ خپل کی مخکی موږ ذکرکړه چې هغه ویلی دی چې دیوشع اودشمویل عليه السلام په منځ کی د(۴۰۰) کالو وخت تیرسوی دی. والله اعلم.
مقصودی خبره داده چې کله داقوم دجنګونو دوجی ډیرخراب سو اوکمزوری سو نودوی غوښتنه وکړه دنبی دالله جل جلاله څخه چې دوی لره یوامیر مقررکی چې دوی دهغه دامارت لاندی قتال وکی. نودی نبی دالله جل جلاله دوی ته وفرمایل: قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللهِ یعنی دوی ته یې وفرمایل چې زه تاسی ته امیر مقرر کړم نوهسی نه چې تاسی دهغه خلاف وکی، نودوی وویل چې موږ به څه منع کړی ددی خبری څخه چې موږ جهاد ونه کړو اوقتال وکو ؟ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا اوحال دادی چې موږ دخپلو کورنوڅخه ایستل سوی یو اوزموږ څخه خپل زامن قیدیان سوی دی، نودا په موږ باندی لازمه ده چې موږ قتال وکو دخپلو بچو دپاره کم چې زموږ څخه قیدیان سوی دی. الله جل جلاله فرمایلی دی: فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ، کله چې په دوی باندی قتال لازم سو نودوی مخونه واړول مګر لږ ددوی څخه پاته سوه اوپه دی خبری باندی کلك ولاړ وه چې موږبه قتال اوجهاد کوو. لکه څه رکم چې په آخر دقصې کی داذکر سوی دی چې ددی امیر سره ډیرلږ کسان دسین واوښتل اوډیر ورڅخه بیرته راله: وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا، ثعلبی ویلی دی چې داطالوت بن قیش بن افیل بن صارو بن تحورث بن افیح بن انیس بن بنیامین بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم عليه السلام دی عکرمه اوالسدی وایې چې دی ساقی وو یعنی مشکیزو والا وو. والله تعالی اعلم.
نوددی وجی څخه بنی اسرائیلو خپل نبی ته وویل: قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ، اوداپه دوی کی مشهوره وه چې نبی به په بنی لاوی کی وی اوامیربه په ډله دیهوذاکی وی، نوهرکله چې دی وو دډلی دبنیامین څخه نودوی دنفرت اظهار وکی دده څخه اودده دامارت څخه یې انکاروکی دایې وویل چې موږ دده څخه ډیر حقداره یوپه امارت باندی اودوی په کی داعیب هم ذکرکی چې دی غریب دی اودده سره مال اودولت نسته اونودی به په موږ باندی څه رکم امارت کوی؟ قَالَ إِنَّ اللهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ، ویل سوی دی چې الله جل جلاله وحی کړی وی شمویل عليه السلام ته چې دهریوه ځوان اوږدوالی دده دلکړی داوږدوالی برابروی نوهغه به امیروی نوپه بنی اسرائیلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ټولو خلګو ددغه لکړې سره ځان ناپ کې خویوهم په کې برابرنه وو، اودایې ورته هم فرمایلې وه چې په بیت المقدس کې دننه په یوښکرکې تیل دی کله چې داپرچا راوخوټکیده اوراتوی سوه نوهغه به امیر وی، نوکله چې داطالوت رالې نودی دلکړې سره په اوږدوالی کې برابروو اودده پرسر هغه تیل هم راوخوټکیده نوشمویل ؑ دده سر په هغه تیلو غوړ کې اودی یې متعین کې دامارت دپاره اودی بنی اسرائیلو ته یې وویل: إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ دی الله ﷻ په تاسی باندی خوښ کړی دی په اعتبار دعلم سره، ویل سوی دی چې داعلم په باره دقتال کې وو، اوبعضو ویلی دی چې دامطلق علم مراد وو (وَالْجِسْمِ) ویل سوی دی چې ښائست مراددی، بعضو ویلی دی چې اوږدوالی مراددی خو ظاهره داده چې علم اوشجاعت اوپوهه الله ورلره ورکړی وه: وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ، دهغه الله ﷻ دپاره دی هرحکم اوهره فیصله چې چاته څه ورکوی اوچاته هیڅ څه نه ورکوی. وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، اوداهم دالله ﷻ دخوا یو نعمت اواحسان وو پردوی باندی چې دوی ته یې هغه تابوت بیرته ورکی هغه تابوت چې ددوی څخه اخستل سوی وو اودهغه په وجه به دوی کامیابی په خپل دښمن باندی حاصلوله (تَحْمِلُهُ الْمَلٰئِكَةُ) بارورونکی به وی ددې ملایکی اوتاسی به یې وینی ښکاره ددی دپاره چې داسی په تاسی باندی دالله ﷻ یوه نښانه اوحجت په دی خبری باندی چې دانیك سړی په تاسی باندی امیر مقررسوی دی. نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی: إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، ویل سوی دی چې کله دوی ته بیرته تابوت ورکول سو او ددوی په قبضې کې سو نودوی هغه ترخپل بت لاندی کښیښنووی کله چې سهار سو نودوی هغه دبت په سرباندی ولیدی بیایې په دوهمه ورځ بیا دبت څخه لاندی کښېښنووی نوبیاچې سهارسو نوبیا دبت په سرباندی پروت وو، کله چې داکار بیابیا وسو نودوی ته داعلم وسو چې دادالله ﷻ کاردی نودوی دادخپل کلی څخه لیری ولیږی.

بیرته راځو خپلی واقعی ته چې کله طالوت دلښکر سره ولاړی: فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ کله چې دوی داردن دنهر څخه تیرسوه نوالله ﷻ په دوی باندی یوامتحان کوی چې دوی څه کوی، هغه داچې دوی ته الله ﷻ امروکی چې ددی نهر څخه به څوك اوبه نه چښی مګر دا چې یوه لپه ورڅخه وکی، اوکه چا ددی څخه اوبه وچښلی نوهغه به غزاته نه ځی. فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ، نوددی څخه لږکسانو اوبه ونه چښلی اوباقی ټولو وچښلی. السدی وایې چې دلښکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعداد (۸۰۰۰۰) کسان وه نوددوی څخه (۷۶۰۰۰) کسانو اوبه وچښلی اوداباقی پاته سوه یعنی اوبه یې ونه چښلی په بل روایت کی چی په بخاری کی ذکرسوی دی په هغه کی نبی ﷺ په ذکر دبدر کی دافرمایلی دی چی دطالوت لښکر اودبدر صحابوو یوتعداد وو وروسته دبیرته راتلو دبعضو څخه، نوددی روایت څخه داسی معلومیږی چی څه باندی دری سوه کسان وه اوقول دالسدی چی (۸۰۰۰۰) کسان وه نوپه دی کی نظر دی ولی چی دبیت المقدس مزکه دومره نه وه چی په هغه کی یواځی لښکر (۸۰۰۰۰) کسان وی.

الله ﷻ فرمایلی دی: فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ، یعنی ځانونه یې درانه وګڼل اودایې وویل چی موږ کمزوری سو اوزموږ طاقت نسته چی موږ دجالوت دلښکرسره وجنګیږو: قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو اللهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللهِ وَاللهُ مَعَ الصَّابِرِينَ، یعنی ده بهادری ورکوله اوزړونه یې ددوی مضبوطوله اودوی ته یې دصبرویل چی ډیرقومونه داسی وی چی لږ وی خو دالله ﷻ دمدد دوجی په ډیرو باندی غالبه کیږی. وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ، دوی طلب وکی دالله ﷻ څخه چی دوی ته صبرورکی اوددوی مدد وکی اودوی ته فتح اوکامیابی ورکړی په جالوت اودهغه په لښکر باندی. نوالله ﷻ ددوی دادعا واوریدله اوقبوله یې کړه، نوالله ﷻ فرمایې: فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللهِ، نودوی ورلره شکست ورکی په مدد او نصرت دالله ﷻ سره سره ددی چی دهغوی تعداد ډیر وو بیاهم دوی ته الله غلبه ورکړه.

اوداقول دالله ﷻ : وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ، په دی کی دلالت دی په شجاعت دداود ﷺ باندی چی داسی جنګ یې کړی دی چی غټ لښکریې په ذلیله کړی دی، اوددی څخه غټه غزا بله نسته چی دیولښکر مشر په غزا کی مړ سی ولی چی دده په مرګ باندی هغه نورو کسانو ته صدمه رسیږی اوچی څومره بهادروی نوزړه یې مات سی اوبهادري ختمه سی اوپه دی سره دوی ته هم ډیره فائده رسیږی چی مال غنیمت ورته ډیر حاصلیږی، اوددین کلمه په لوړیږی. اوذکر کړی دی السدی چی داود ﷺ دخپل پلار کشر ځوی وو اودده دپلار دیارلس ځامن وه، اوطالوت دا اعلان کړی وو چی چا جالوت ووژی نوزه به هغه ته خپل ددوو لوڼو څخه یوه لور ورکوم اوپه خپل مال کی یې شریك کوم اوداود ﷺ به په لینده باندی کاڼی ویشتل اوپه دی کی ډیر ماهره وو، یوه ورځ دی دبنی اسرائیلو په منځ کی روان وو چی یوکاڼی ورته اواز وکی چی مادځان سره واخله په ماباندی به جالوت مړکړی دارکم بیا روان وو نودوهم کاڼی ورته اواز وکی اوبیا دریم کاڼی ورته هم اواز وکی نو دادری کوچنی کاڼی یې دځان سره راواخسته اوپه خپلی توښی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کی یې کښېښوول اوولاړی دلښکرسره کله چی دی دجالوت دلښکرسره مخامخ ودریدی نوجالوت دلښکر څخه رادباندی سو اوځان ته یې یوسړی راوغوښتی چی زما سره دی یو سړی په طور دافتتاح جنګ وکی نوداود ﷺ ورلره وره نودی جالوت ورته وویل چی ته ولاړ سه زه ستاسره قتال نه کوم ولی چی ته کوچنی یې، خوداود ﷺ ورته وفرمایل چی ته نه غواړی خوزه غواړم چی تامړ کم، بیایې هغه دری کاڼی په یوه ګوزار سره دجالوت په سر باندی ووهل نوجالوت یې مړکی نوطالوت ورسره هغه وعده پوره کړه اوده ته یې لوروركړه خووروسته یې ورسره حسد پیدا سو چی دامال کی می دی ولی شریك کیږی نودده دقتل اراده یې وکړه خو علماوو یې مخ ونیوی. خو داخبری چی ددواد ﷺ سره یې حسد پیداسو نودا دطالوت په باره کی ویل ښه نه دی ولی چی الله ﷻ دده صفت کړی دی په خپل کتاب کی چی دی الله ﷻ خوښ کی نوښه سړی داسی حرکتونه اوداسی حسد نه کوی اوداسی هم کیدی سی چی دا اسرائیلی اقوال وی چی په ده پسی یې نوری ډیری خبری هم کړی وی چی ده بیا ډیر علماء ووژل اوبیایې توبه وکښل نویو عالم هم نه وو چی دهغه څخه یې دځان په باره کی پوښتنه کړی وای چی ماته به معافی څه رکم راکول سی نودا اقوال داسرائیلو خپل جوړ کړی خرافات دی اودی لره هیڅ اعتبار نسته.

قصه ددواد ﷺ

نسب دده په داسی طریقه سره ذکرسوی دی چی دی دواد بن ایشا بن عوید بن عابر بن سلمون بن نحشون بن عویناذب بن ارم بن حصرون بن فارض بن یهوذا بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم ﷺ دی. محمد بن اسحاق ویلی دی چی دداود ﷺ قدمبارك لنډ وو اوسترګی مبارکی یې شنی وی اووریښته مبارك یې لږ وه یعنی ګڼ نه وه، اوالله ﷻ ده ته ددنیا اودآخرت فائدی دواړه یوځای ورکړی وی، او وو نبوت په جلا ډلی کی اوامارت په جلا ډلی کی نوالله ﷻ دادواړه په داود ﷺ کی راجمع کړه (یعنی هم نبی وو اوهم امیر وو) لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (سورة البقره \ ۲۵۱) یعنی الله ﷻ فرمایې: که چیری دامیرانو ټاکل پردی خلګوباندی نه وای نومضبوط سړی به کمزوری سړی خوړلی وی. ددی وجی څخه په بعضی اثارو کی ذکردی (چی بادشاه دالله ﷻ سایه وی په مزکه کی) ابن جریر ویلی دی چی کله طالوت دجالوت مخ ته سو یعنی یوبل ته مخامخ سوه نوجالوت وویل طالوت ته چی ماته یوسړی راوباسه دخپل لښکر څخه نوزه به په خپله درووزم نوداود ﷺ ورته راووتی نومړیې کی: وهب بن منبه وایې چی بنی اسرائیلو ټولو میلان وکی داود ﷺ ته او دطالوت ذکرچاهم نه کوی، اوطالوت یې دامارت

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څخه لیری کی، اوداود ؑ یې امیر مقررکی دځان دپاره، اوویل سوی دی چی داپه امر دشمویل ؑ باندی سوی دی تردی چی بعضو داویلی دی چی دی یې مخکی دواقعی څخه امیرکړی وو (تاریخ الطبری (۱\۲۷۹، ۲۸۰)، ابن جریر ویلی دی چی دی یې دقتل څخه وروسته امیرکړی دی اوداقول دجمهورو هم دی اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی: وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ (۱۰) أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَاتَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (سورة سباء۱۰\۱۱)، اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی: وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ (۷۹) وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ. (سورة الانبیاء ۷۹\۸۰) ده ته الله ﷻ وسپنه نرمه کړی وه چی دی ورڅخه په اسانی سره فائده حاصلوی اوپه کمه طریقه چی غواړی نواسباب دقتال ورڅخه جوړ کی، عکرمه اوحسن وایې چی الله ﷻ ده ته وسپنه داسی نرمه کړی وه چی اور اوچټك ته یې ضرورت نه وو صرف به یې په لاس باندی کړوله. ابن شوذب ویلی دی چی ده به په یوه ورځ کی یواهین چادر (یعنی هغه کپړی چی داوسپنی څخه جوړیږی چی توره اثرنه پر کوی دجنګ په وخت کی) جوړوی اوهغه به یې په (۲۰۰۰) درهمه باندی خرڅوی. اوپه حدیث کی ذکرسوی دی چی نبی ؑ فرمایلی دی: ښه خوراك هغه دی چی دخپل کسب اودخپل لاس دمحنت څخه یې وخوری، اونبی دالله ﷻ چی داود ؑ دی هغه خوراك دخپل محنت او دکسب څخه کوی.

اوالله ﷻ فرمایلی دی: وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ (۱۷) إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ (۱۸) وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ (۱۹) وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ابن عباس اومجاهد ویلی دی چی دذالید څخه مراد خاوند دطاقت اوداطاعت دی یعنی په عبادت کی یې طاقت هم وو اواطاعت یې هم کوی دالله ﷻ. قتاده ویلی دی چی: ده ته قوت ورکول سوی دی په عبادت کی اوپوهه په اسلام باندی. دی وایې چی موږ ته خبر راکول سوی دی چی ده به دشپې قیام اللیل کوی اونیم کال به یې روژه نیوله. اوداخبره دنبی ؑ څخه هم نقل ده چی نبی ؑ فرمایلی دی چی: ښه اومحبوب لمونځ دالله ﷻ په نزد لمونځ دداود ؑ دی اومحبوبه روژه په نزد دالله ﷻ باندی روژه دداود ؑ ده ولی چی ده به نیمه شپه خوب کوی اوبیابه دریمه حصه ولاړ وو چی عبادت به یې کوی اوبیابه یې شپږمه حصه خوب کوی او وو به چی یوه ورځ به یې روژه نیوله اویوه ورځ به یې افطار کوی اوکله به چی دچاسره مخامخ سو نودهغه څخه به یې تیښته نه کوله اودا قول دالله ﷻ: إِنَّاسَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ (۱۸) وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ، لکه څه رکم چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې فرمايلى دى: يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ، ويل سوى دى چى ده ته الله ﷻ داسى لوړ اولوى اواز وركړى وو كله به چى ده په ښكلى اواز سره دخپل كتاب قراءت وايه نوپه هواء كى به مرغان ودريدل اودده سره به يې په يواواز باندى دهغه قرآئت كوى اوغرونو به هم جواب وركوى اوتسبيح به يې دربِ العزت كوى اودده سره به مرغانو اوغرونو اوهرڅه يوځاى تسبيح كوى سهار اوماښام. اوزاعى ويلى دى چى داود ﷺ ته الله ﷻ دومره ښه اواز وركړى وو كله چى به ده قرآئت وايه نوحيوان اومرغان به دده شاوخوا راټوليدل تردى چى دوى به داوږى والى اوترږى والى دوجى مړه كيدل خوداى څخه به نه ښوريدل تردى چى دريابونه اوسمندرونه به دده داواز سره ودريدله، وهب بن منبه به ويله چى ده به زبور په داسى اواز باندى ووايه چى غوږونو ددى څخه مخكى داسى اواز كله نه وو اوريدلى تردى چى دده اواز ته به انسانان اوپيريان اومرغان اوحيوان ټول كښېنسته تردى چى څه حيوان به په كى دلوږى څخه مړه سو خو ولاړيدل به نه دده قرآئت څخه اوپه بعضو احاديثوكى نبى ﷺ فرمايلى دى دابوموسٰى الاشعرى په باره كى چى دده اواز هم ددواد ﷺ په شان ښه دى اوفرمايل به يې چى ابو موسٰى الشعرى ته ددواد ﷺ داواز څه حصه وركول سويده.
داركم امام احمد ويلى دى په نقل كولو سره دعبدالرزاق څخه دى نقل كوى دمعمر څخه دى نقل كوى دهمام څخه دى نقل كوى دابى هريره ﷺ څخه دى وايې چى فرمايلى دى رسول الله ﷺ: الله ﷻ اسانه كړى وو قرآت په داود ﷺ باندى، نودى به وو چى امربه يې كوى په تيارولو دخپل آس باندى، اوده به قرآئت وايه مخكى ددې څخه چى دده آس تيار سى اودى به وو چى نه به يې خوړل مگر دخپل لاس دمحنت څخه (يعنى په خپله به يې كار اوكسب كوى اودهغه په واسطه به يې خوراك كوى)، نودى به وو چى تلاوت به يې دزبور كوى په داسى اندازه باندى چى دده آس به په كى تياريدى، اوسره ددى چى په داسى وخت كى سړى كار په تيزى سره كوى بياهم ده په خشوع اوترنم اوپه ښه اواز سره زبور وايه، رحمتونه دى وى دالله ﷻ دخوا په ده باندى. اوالله ﷻ فرمايلى دى (ولقد آتينا داود زبوراً) هرڅه چى زبور دى دامشهوره كتاب دى چى دآسمان څخه په داود ﷺ باندى نازل سوى وو، اوموږ ذكركړى دى په تفسير دهغه حديث كى چى امام احمد نقل كړى دى چى داپه روژه كى نازل سوى دى، اوپه دى كى نصيحتونه اواحكام ذكروه ددواد ﷺ دقوم دپاره: وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ يعنى موږ ورلره وركى عظيم ملك اوحكم چى نافذ كيدونكى دى (يعنى الله ﷻ فرمايې چى موږ ورلره داسى حكومت اوبادشاهى وركړه چى په خلكو باندى يې حكم نافذ كيدى سى اوڅوك دده داطاعت څخه خلاف نه سى كولى، ابن جرير اوابن عباس اوابن ابى حاتم دوى وايې چى: دوو كسانو په باره ديوه غوايې كى

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعوه وه چې یوه دبل څخه داغوایي غصب کړې وو (یعنی په زوره یې اخستې وو) نودا یوه دعوه پروکړه چې دایې زماڅخه غصب کړې دی اودابل وایې چې دا مانه دی ورڅخه غصب کړې نودا دعوه کونکی اوغاصب دواړه داود ﷺ ته ورله اوخپله فیصله یې ورمخکی کړه نوداود ﷺ ددوی دواړو کار صباورځی ته وروسته کی نوداود ﷺ دشپې خوب ولیدی چې الله ﷻ ورته په کی وحی وکړی اوورته یې امروکی چې دادعوه کونکی قتل کی نوکله چې سهار سو نوداود ﷺ دا دعوه کونکی ته وویل چې ماته الله ﷻ امرکړی دی چې زه تا مړکم خوبیاهم ته داوواپه چې تادا دعوه ولی کړیده نوده وویل چې، زمادی قسم وی په الله ﷻ باندی چې زما دادعوه په حقه ده خولیکن داچې مادده دپلار سره زیاتی کړی وو، نو داود ﷺ دده دقتل حکم وکی نودی یې قتل کی نودهغه څخه وروسته په بنی اسرائیلو کی دداود ﷺ کاروایی لویه سوه اودوی په بیره کی سوه چې سخته بیره وه. ابن عباس ویلی دی چې داقول دالله ﷻ په دی ځای باندی دلالت کوی: وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ، مجاهد اوالسدی وایې چې ددی څخه مرادپوهه اوقضاوت دی. اومجاهدویلی دی چې دافصل په کلام اوپه حکم کی مراددی.

وهب بن منبه وایې چې کله په بنی اسرائیلو کی ددروغو شاهدی زیاتی سوی نوداود ﷺ ته دآسمان دخوا څخه یوه سلسله ورکول سوه چې دا اوږده وه دآسمان څخه تربیت المقدس دصخری پوری، اوداسلسله دسرو زرو وه، نوکله به چې دوو کسانو په خپله کی جګړه وکړه نودواړه به دده خواته راله نوکم یوچې حق وو نوهغه به دی ستنی ته ورسیدای سو اوکم یو چې په حقه وو نوهغه به نه سو وررسیدای بیا داسلسله دبنی اسرائیلو څخه ډیر ژر لیری سوه داجګړی ددوی په دی اٰیتونو کی الله ﷻ ذکرکړی دی: وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ (٢٠) وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ (٢١) إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ (٢٢) إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ (٢٣) قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ (٢٤) فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ، اوپه دی ځای کی اکثرو مفسرینو ډیر اقوال اوډیر خرافات چې اسرائیلی دی هغه یې بیان کړی دی چې اکثره په کی دروغ دی او څه حقیقت ورلره نسته نوموږ هغه قصداً پریښوول ولی چې هیڅ فائده ورڅخه نه مرتب کیږی نواختصاراً موږ اکتفاء په اٰیتونو دقرآن کریم باندی وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودلته خبره په دی کی ده چی دسورة (ص) سجده دلوازمو څخه ده اوکه هغه سجده دشکر ده په دی کی ډیری خبری سوی دی خوخلاصه داچی بناء بریوقول دادعزائمو یعنی دلوازمو سجدو څخه ده ولی چی نبی ﷺ دده په باره کی ویلی دی چی دده دسجدی دی اقتداء وسی نوداود ﷺ سجده کړی وه نونبی ﷺ هم سجده وکړه، اوپه بل قول کی دابن عباس څخه نقل دی چی دادعزائمو دسجدو څخه نه ده اوبیابه هم رسول ﷺ دلته سجده کوله، په بل حدیث کی رسول الله ﷺ فرمایلی دی چی دلته داود ﷺ سجده دتوبی کړی وه اوموږ به سجده په نیت دشکر باندی کوله. اودارکم ترمذی اوابن ماجه دواړو ویلی دی په نقل کولو سره دحدیث دمحمد بن یزید بن خنیس څخه دی نقل کوی دحسن بن محمد ابن عبیدالله بن ابی یزید څخه چی دی نقل کوی دابن عباس څخه، دی وایې چی: رالی یوسړی رسول الله ﷺ ته اووی ویل: ای رسول الله ﷺ ماپه شپه کی خوب ولیدی ګویاچی زه ولاړیم اولمونځ کوم، نوماسجده وکړه او زمامخ ته درخته وه نوهغه هم سجده وکړه زمادسجدی دوجی، نوما واوریدل ددی درختی څخه په حالت دسجدی کی چی ویل یې ای الله ولیکی زمادپاره ددی په بدله کی اجر دځان سره اودغه اجر زما دپاره ذخیره وګرځوی، اوددی په سب سره زما څخه بار لیری کی، اودازما دخوا څخه قبوله کړی لکه څه رکم چی دی دواد ﷺ څخه قبوله کړی وه ، ابن عباس وایې چی نبی ﷺ ولاړسو اوداسجده یې ووبل اوپه سجده باندی پریوتی اودغه رکم یې وویل لکه څه رکم چی یې ددغه سړی څخه اوریدلی وه هغه څه چی درختی ویلی وه. (١)

اوبعضو مفسرینو داویلی دی چی داود ﷺ ترڅلویښتو ورځو پوری په سجده باندی پروت وو، داقول دمجاهد اودحسن دی اودده په باره کی یې حدیث ذکرکړی دی، خودهغه په روایت کی یزید الرقاشی دی اودا ضعیف اومتروك راوی دی.

الله ﷻ فرمایې: فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ یعنی دده دپاره به په قیامت کی نژدی والی وی زموږ خوا ته، اوچاویلی دی چی دازلفی یوکلی غوندی دی چی په دی کی الله ﷻ ځان ته نیکان بندګان نژدی کوی، ددی په باره کی دنبی ﷺ حدیث نقل دی، امام احمد نقل کوی دیحیٰی بن آدم څخه دی نقل کوی دعطیه څخه دی نقل کوی دابی سعید الخدری څخه دی وایې چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: یقینًا الله ﷻ ته خوښ کسان په ورځ دقیامت اونژدی کسان هغه دی چی بادشاه وی اوانصافداره وی اوبدترین خلګ په نزد دالله ﷻ باندی په ورځ دقیامت کی هغه سړی دی چی باشاه وی اوظالم وی. (٢)

(١). الترمذی: ابواب الصلاء، باب مایقول فی سجود القرآن (٢\ ٥٧٩).
(٢). احمد (٣\ ٢٢) الترمذی: کتاب الاحکام، باب ماجاء فی الامام العادل (٣\ ١٣٢٩).

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ﷻ فرمايي: يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ (سورة ص \ ۲۶) داخطاب دی دالله ﷻ دطرفه داود ﷺ ته، خومراد په دی سره وليان اواميران او سرداران دقوم دی هغوی ته الله ﷻ په دی آيت کی اشاره کړيده چی دخلگوپه مينځ کی دانصاف فيصلی کوی اوظلم اوزياتی مه کوی اودهغه خلگو تابعداری مه کوی چی هغه تاسی دحق دلاری څخه باطل خوا ته روانوی نوتاسی به سی گمراهان اوکه چيری تاسی گمراهان سوی ياست نوستاسی دپاره به سخت عذاب وی په سبب ددی چی تاسی دآخرت حساب اوکتاب هيرکی، داخطاب په اصل کی الله ﷻ داود ﷺ ته کړی دی خومراد ورڅخه عام بادشاهان داسی دی چی دداود ﷺ خومخکی موږ صفات بيان کړه چی هغه داسی نبی وو چی يوه ورځ به يې روژه نيوله اوبله ورځ به يې افطار کوی يعنی نيم کال به دده روژه اودشپی دريمه حصه به يې عبادت کوی نوهغه په خپله انصافدار اوعادل هم وو اومعصوم وو ولی چی داظاهره خبره ده چی انبياء ټول معصومين دی نوداخطاب هغه ته الله ﷻ وکی خومراد په کی دانور بادشاهان اواميران دی کم چی دهغه څخه وروسته راغلی دی ترنن ورځی پوری دوی ته دايوقسم نصيحت دی چی دداود ﷺ په شان حاکم دځانونو څخه جوړ کی، دارکم ددواد ﷺ دزهد په باره کی هم ډير روايتونه ذکرسوی دی اودشکر گزاری په باره کی يې هم ډير روايتونه ذکردی اودتمام عقل په باره کی يې هم ډير اقوال ذکردی.

لکه څه رکم چی عبدالله بن المبارك ويلی دی په کتاب الزهد کی په نقل کولو سره دسفيان الثوری څخه دی ديوغير معروف سړی څخه دی نقل کوی دوهب بن منبه څخه، دی وايي چی: ددواد ﷺ يوڅو نصيحتونه دی دعاقل سړی په باره کی (يعنی هغه په خپل کتاب دحکمتونو کی داسی ويلی دی) چی په عاقل سړی باندی لازمه ده چی دڅلور وختونو څخه ځان نه غافله کوی، يووخت هغه چی هغه په کی دخپل رب سره مناجات (يعنی درب سره پټې خبری کول په داسی طريقې چی ته يې ذکرکوی اوطلب ددعاگانو ورڅخه کوی او استغفار کوی اوداسی نور کارونه چی درب العزت سره بنده متعلق کوی داسی کارونه کوی نودې ته درب سره مناجات کول وايې) کوی،دوهم دهغه وخت څخه دی نه غافله کيږی چی په هغه کی دی دخپل نفس سره محاسبه (يعنی دځان سره حساب کتاب کوی چی نن ورځ ماڅومره الله ﷻ يادکی اوڅومره دآخرت غم می وکی اوڅومره گناهونه زما دلاس څخه وسوه اوداسی نور کارونه چی دانسان دځان سره تعلق لری) وکی، دريم دهغه وخت څخه دی ځان نه غافله کوی په کم کی چی دی دځان مخکی کوی هغه وروڼوته چی هغه ده ته دده عيبونه بيانوی، اوڅلورم دهغه وخت څخه دی ځان نه غافله کوی په کم کی چی دی خلوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي دخپل کور والاسره اوپه هغه کې داسې کارونه وکي چې هغه دده دپاره حلال اوجائز وي اوخپل نفس ته راحت په رسوي ولې چې داځلورم وخت داسې دی چې هغه نور وختونه ددې په واسطه باندې روغ وي (یعنی انسان چې ددې ځلورم وخت خیال کوي اوحق ددې اداء کوي نوهغه په دې نورو وختونو کې په راحت کې وي اوپه اسانی سره هغه نورکارونه کولی سي)، اولازم دی په عاقل باندې چې خپله زمانه وپيژني اودخپلې ژبې حفاظت وکي نودا اقوال ددواد ﷺ دي چې هغه په خپلو حکمتونو کې ذکرکړي دي دارکم دهغه اقوال نورو علماوو هم ذکرکړي دي په مختلفو روایتونو سره چې دټولو خلاصه اومقصد هم دا دی کم چې موږ ذکر کړه.

دارکم حافظ ابن عساکر په خپل کتاب کې په باره ددواد ﷺ کې داسې ویلي دي: چې داود ﷺ فرمایلي دي چې سه دیتیم دپاره په ډول دپلار، اوپوه سه چې ته څه رکم کرل کوي هغه شان به یې ریبل کوی، اودارکم یې په بل روایت سره په خپل سندکې داسې ویلي دي چې داود ﷺ فرمایلي دي چې: ای کرونکیه دګناهونو ته نه ریبي ددې ازغي اوبدي. خودا دوهم قول کمزوری دی په اعتبار دروایت سره. اودارکم په بل روایت کې ویل سوی دی چې داود ﷺ فرمایلي دي چې: داحمق اونادانه خطیب مثال په قوم کې داسې دی لکه یو غزل ویونکی پرمړي باندې، اودارکم یې هم فرمایلي دي: چې بدنه دی غریبیدل وروسته دمالدار څخه بلکې بد دادی چې ګمراه سي وروسته دهدایت څخه. اودایې هم فرمایلي دي چې وګوره ته په قوم کې هغه څه چې ته یې بدګڼې چې تاته وویل سي اوبیا هغه مه کوه. او په بل قول کې یې فرمایلي دي چې ته وعده مه کوه دخپل ورور سره دیوشي چې بیایې نه سي پوره کولی ولې چې ستا اودهغه ترمنځ دښمني پیدا کوي.

دارکم حافظ ابن عساکر په خپل تاریخ کې نقل کړي دي په باره دصدقه الدمشقي کې چې دی نقل کوي دابن عباس څخه په طریقې دابو الفرج بن فضاله الحنصي دی نقل کوي دابو هریره څخه دی نقل کوي دصدقه الدمشقي څخه دی وایې چې پوښتنه وکړه یوسړي یوه ورځ دابن عباس څخه په باره دروژې کې نودی ابن عباس ورته وفرمایل چې زه به تاته یو حدیث بیان کم چې زماسره په بحثونو کې پراته دي، که ستاخوښه وي نوزه به تاته بیان وکم په باره دروژې ددواد ﷺ کې چې هغه ډیر روژه دار اودشپې عبادت کونکی او مضبوط سړی وو اوتیښته به یې نه کوله کله به چې چاته مخامخ سو، او وو به چې یوه ورځ به یې روژه نیوله اویوه ورځ به یې افطار کوی، لکه څه رکم چې رسول الله ﷺ فرمایلي دي چې: ښه روژه دداود ﷺ ده، او وو داود ﷺ چې زبور به یې په اویا قسمه اوازونو باندې وایه، اوده به په شپه کې یورکعت لمونځ کوي چې په هغه کې به ده په خپله هم ژړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اونور به یې هم ژړول. اوکه ستاخوښه وي نوزه به تاته دهغه دځوی دروژې بیان وکم چې سلیمان علیه السلام دی چې هغه به دمیاشتې په سرکې درې ورځې روژه نیوله اودمیاشت په منځ کې درې ورځې اودمیاشت په آخر کې به یې درې ورځې روژه نیوله، اوکه ستاخوښه وي نوزه به تاخبر کم دعیسیٰ علیه السلام دروژې په باره کې چې هغه به یوکال روژه نیوله اواوربشې به یې خوړلې اودوریښتو څخه به یې کپړې جوړولې اوهغه به یې اغوستلې، څه به چې ورکیدل هغه به یې خوړل اودچا څخه به یې سوال نه کوی، ځوی یې نه وو چې مړسوی وای اوکوریې نه وو چې خراب سوی وای، اوپرده به چې چیرې شپه سوه نوپه هغه ځای کې به یې دپښنو په منځ کې صف جوړکې اوپه لمانځه باندې به ودریدی تردې چې سهار به سو، اوښکاری هم وو کله به یې چې دڅه شي اراده وکړه نوهغه به ورڅخه نه سو تلی، اودی به تیریدی په مجلسونو دبني اسرائیلو باندې چې دهغوی حاجتونه به یې پوره کول. اوکه ستا خوښه وي نوزه به تاخبرکم دروژې دمور دده څخه چې مریم بنت عمران ده چې هغه به یوه ورځ روژه نیوله اویوه ورځې به یې افطار کوی. اوکه ستا خوښه وي نوزه به تاخبرکم په باره دروژې دمحمد صلی الله علیه وسلم باندې چې هغه به په میاشیت کې درې روژې نیولې اوفرمایل به یې چې داروژه دکال ده.

وفات ددواد علیه السلام

مخکې یوحدیث ذکرسو په بیان دآدم علیه السلام کې چې په هغه کې داذکر سوی وه چې آدم علیه السلام ته ټول مخلوق وښوول سو نوپه هغه کې یوسړی وو چې ډیر پر نور وو اوړنا ورڅخه ختله نوده پوښتنه وکړه چې داڅوك دی؟ نوورته وویل سوه چې داستا ځوی داود علیه السلام دی نوبیایې پوښتنه وکړه چې دده څومره عمردی؟ نوورته وویل سوه چې شپیته کاله نوده وفرمایل چې زمادعمر څخه ورلره څلویښت کاله ورکې نوکله چې دده دعمر څخه څلویښت کاله ورکول سوه اوبیا دده نیټه پوره سوه اودوفات وخت یې رانژدې سو نو ملك الموت ورته رالی او ورته یې وویل چې ستاڅخه روح قبضه کوم نوده ورته وفرمایل چې آیا زما دعمر څخه څلویښت کاله نه دی پاته نوملائکې ورته وویل چې هغه خوتا خپل ځوی داود علیه السلام ته ورکړې دي نودده څخه هیرسوه اووې فرمایل چې مانه دی ورکړې نوده ته هم الله جل جلاله زرکاله عمر پوره ورکې اوداود علیه السلام ته یې هم سل کاله پوره ورکې. داروایت نقل کړی دی ابن عباس، اوترمذی، اوددې باقي تفصیل په قصه دآدم علیه السلام کې ذکر سویدی. ابن جریر ویلي دي چې اهل کتابو ویلي دي چې ددواد علیه السلام عمر (۷۷) کاله وو. بیا ابن جریر ددې قول رد کړی دی چې داغلطه خبره ده. اودوی ویلي دي چې دده موده دبادشاهۍ (۴۰) کاله وو.
اوهرڅه چې وفات دده دی نوامام احمد ویلي دي په مسند خپل کې په نقل کولو سره دقبیصه څخه دی نقل کوی دیعقوب بن عبدالرحمٰن بن محمد څخه دی نقل کوی دعمر بن ابي عمر څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی نقل کوی دالمطلب څخه دی نقل کوی دابو هریره څخه چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی:
وو داود ﷵ په کلك غیرت کی کله به چی دی دکور څخه ووتی نو دکور دروازی به یې بندی
کړی نودده کورته به څوك هم نه سو داخلیدلی ترڅو چی به دی بیرته نه وو راغلی، نویوه
ورځ داود ﷵ دکور څخه ووتی اودروازه یې بنده کړه نودده ښځه چی کله دکوردصحن څخه
راووتل نوګوری چی یوسړی دی اودمیدان په منځ کی ولاړدی نوپه حیرانتیا سره یې ویل
چی داڅوك دی اوکور بنددی اودی په کمه لاره کورته رادننه سوی دی، اوبیایې ورته وویل
چی ستادی قسم وی په الله ﷻ باندی چی ته ځان په داود ﷵ باندی بی عزته کوی. نوپه
دی کی داود ﷵ رالی چی ګوری دکورپه منځ کی یوسړی ولاړدی نوداود ﷵ ورته
وفرمایل چی ته څوك یې؟ نودی ملك الموت ورته وویل چی زه هغه سړی یم چی نه بیریږم
دبادشاهانو څخه اومانسی منع کولی چوکیداران دیوځای څخه. نوداود ﷵ وفرمایل: پس
ته ملك الموت یې نوپه خیر راغلی دی وی ستا دپاره په راوړلو دحکم دالله ﷻ کی. بیالږ
ساعت تم سو اوبیایې ورڅخه روح قبض کی، کله چی ده ته غسل ورکول سو اوبیا کفن
ورواچول سو اودده دکارونو څخه فارغه سو نولمر راوختی، نوسلیمان ﷵ مرغانوته وویل
چی په داود ﷵ باندی سایه وکی. نومرغانو سایه پروکړه تردی چی په ټولی مزکه کی
سایه سوه اوبیایی پټ کی.
اسحاق بن بشر په نقل کولو سره دسعید بن عکرمه څخه دی نقل کوی دعروبه څخه دی نقل
کوی دقتاده څخه دی نقل کوی دحسن څخه دی وایې: وفات سو داود ﷵ په (۱۰۰) کلنی
کی اوپه ورځ دچارشنبی کی یودم وفات سو اودده ځوی سلیمان ﷵ هم یودم بغیر دڅه
مرض څخه اوکمزوری څخه وفات سوی وو.
اوابن عساکر وایې چی دی دمحراب څخه کښته کیدی چی ملك الموت ورته رالی نوده
ورته وفرمایل چی ماپریږده چی ځه ددی څخه کښته سم اوبیا راوخیژم نوملك الموت ورته
وویل چی کلونه اومیاشتی اوورځی هرڅه پوره سوی دی اورزق دی هم پوره سوی دی نو
داود هم ناڅاپه بغیر دڅه مرض اوکمزوری څخه وفات سو. اوابن عساکر وایې چی دی
دمحراب څخه کښته کیدی چی ملك الموت ورته رالی نوده ورته وفرمایل چی ماپریږده
چی ځه ددی څخه کښته سم اوبیا وخیژم نوملك الموت ورته وویل چی کلونه اومیاشتی
اوورځی هرڅه پوره سوی دی اورزق دی هم پوره سوی دی نوداود ﷵ پرهغه ځای باندی په
سجده پریوتی پرکم ای باندی چی ولاړ وو نوروح یې ورڅخه قبض کی په داسی حال کی
چی دی پرسجده باندی پروت وو. اسحاق بن بشر وایې په نقل کولو سره دوافر بن سلیمان
څخه دی نقل کوی دابی سلیمان څخه دی نقل کوی دوهب بن منبه څخه دی وایې چی: خلګ
راټول سوه دداود ﷵ جنازی ته نوټول په لمرکی ناست وه اوپه دی جنازه کی (۴۰۰۰۰)

(c) ketabton.com: The Digital Library

راهبان هم وه، اوددی څخه مخکی په بنی اسرائیلو کی داسی څوك دموسٰی ؑ اودهارون ؑ اودیوشع ؑ څخه نه وو وفات سوی چی بنی اسرائیل ډیر په خفه سوی وه ددواد ؑ څخه یعنی دده په وفات باندی ډیر زیات خفه وو. نودوی ګرمی تنګ کړه نودوی سلیمان ؑ ته وویل چی دوی ته څه بندوبست وکی چی دګرمی څخه په محفوظ وی نو سلیمان ؑ مرغانوته امر وکی چی په دوی باندی سایه وکی نو مرغانو په دوی باندی داسی سایه وکړه چی په دوی باندی به یخه هوا هم لګیده، نودی بنی اسرائیلو دااول کار دسلیمان ؑ څخه ولیدی اوحیران سو ورته.

حافظ ابویعلی وایې په نقل کولو سره دابوهمام الولیدبن شجاع څخه دی نقل کوی دالولید بن مسلم څخه دی نقل کوی دهیثم بن حمید څخه دی نقل کوی دالوضین بن عطاء څخه دی نقل کوی دنصر بن علقمه څخه دی نقل کوی دجبیر بن نفیر څخه دی دابی الدرداء څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: یقینًا وفات سو داود ؑ دخپل قوم څخه په داسی حال کی چی نه دده په قوم کی څه فتنی راغلی وی اونه په دوی کی څه تبدیلی راغلی وه او دده قوم په خپل هدایت اوپه اصولو باندی پاته سو تردوه سوه کالو پوری.

قصه دسلیمان ؑ

دده دنسب په باره کی ابن عساکر ویلی دی چی داسلیمان بن داود بن ایشا بن عوید بن عابر بن سلمون بن نخشون بن عویناذب بن ارم بن حصرون بن فارص بن یهوذا بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم ؑ دی.

الله ﷻ فرمایلی دی: وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ، (سورة النمل ۱۶) یعنی دی ددواد ؑ په نبوت اوعلم کی وارث وو، دامرادنه دی چی دی یې وارث وو په مال کی، ولی چی ددواد ؑ ډیر زامن وه، نومال یواځی دده خاص نه وو اوبل داچی په حدیث کی دنبی ؑ څخه دی نقل دی چی: موږ په میراث کی مال نه پریږدو اوزموږ چی کم مال پاته سی هغه به په صدقی کی ورکول کیږی.

دارکم په بل روایت کی داسی ذکردی: زموږ معاشره دانبیاوو مال په وراثت کی نه پریږدی.

نو پس خبر ورکړی دی نبی ؑ چی موږ په میراث کی مال نه پریږدو مګر هغه به په صدقی کی ورکول سی. اودی سلیمان ؑ فرمایلی دی: يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَيْءٍ، یعنی سلیمان ؑ ته به دمرغانو خبری زده وی اودهغوی په ارادو به پوهیدی چی دا دڅه اراده کوی اوددی څه مقصد دی. اودارکم حافظ ابوبکر البیهقی وایې په نقل کولو سره دابو عبدالله الحافظ څخه دی نقل کوی دعلی بن حشاد څخه دی نقل کوی داسماعیل بن قتیبه څخه دی نقل کوی دعلی بن قدامه څخه دی نقل کوی دابو جعفر الاسود څخه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نقل کوی دابی یعقوب العمی څخه دی نقل کوی دابو مالك څخه دی وایې چې یوه ورځ سلیمان ﷺ تیرسو په یودوو مرغانو باندی چې یو دهغه بل ته راګرځیدی نوسلیمان ﷺ خپلو ملګروته وویل چې تاسی ته پته سته چې دایو دی بلی ته څه وایې نودوی پوښتنه وکړه چې ای دالله ﷻ پیغمبره څه وایې، نو سلیمان ﷺ وفرمایل چې دایودی بل ته وایې چې زماسره واده وکړه زه به تاواوسوم دځان سره ددمشق په کم کورکی چې ستاخوښه وی، بیا سلیمان ﷺ وفرمایل چې ددمشق کورونه ټول دډبرو څخه جوړسوی دی نه سی کولی هیڅ څوك چې په هغه کی واوسی نودا خطاب کوونکی مرغی دروغ وایې. اوسلیمان ﷺ ماسوا دهغه څخه دنورو حیواناتو په ژبو هم پوهیدی په دی خبره باندی داقول دالله ﷻ دلالت کوی (وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ) یعنی موږ ده ته هرهغه څه ورکړی دی چې دیوه بادشاه ورته ضرورت وی (یعنی لښکر سپاهیان اوډلی اوتسلط په پیریانو اوپه حیواناتو اوپه شیطانانو اوپه نورو علمونو باندی اوداسی نوره پوهه په کارونو اوتدبیرونو جوړولو باندی) داهرڅه ورلره الله ﷻ ورکړی وه، بیا الله ﷻ فرمایلی دی: یعنی دافضل اواحسان دطرفه څخه دهغه ذات دی کم چې پیداکونکی دآسمانونو اودمزکو دی لکه څه رکم چې الله ﷻ فرمایلی دی په دی قول خپل کی: وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ (۱۷) حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۱۸) فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ. (سورة النمل ۱۸\۱۹) دلته الله ﷻ خبر ورکوی دخپل نبی سلیمان ﷺ څخه چې دی یوه ورځ دخپل لښکر سره روان وو چې دادری قسمه لښکروو چې انسانان اوپیریان اومرغان وه یعنی ددی درو واړو لښکر یوځای دسلیمان ﷺ سره روان وو انسانان اوپیریان خوسره یوځای روان وه اومرغان په هوا کی روان وه چې دوی یې دګرمی څخه محفوظ کول دوی په داسی ترتیب روان وه چې یودبل څخه نه مخکی کیدل.

الله ﷻ فرمایلی دی: حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ، نوده امروکی خپل لښکر ته ودریدل په داسی حال کی چې دده لښکرته پته نه وه چې دوی څه ته ودریده. وهب بن منبه ددی قصی په باره کی ویلی دی چې: سلیمان ﷺ په طائف باندی تیریدی چې دغه میږی په خپل ملګروپسی اواز وکی اوددی میږی نوم (جرسا) وو اودی وو دقبیلی دبنو الشیصبان څخه اودی ګوډ وو او دشرمښ هومره وو په جسم کی. خوپه دی قول کی نظر یعنی شبهه ده. خومقصود دادی چې سلیمان ﷺ چې کله ددی میږی داخبری واوریدلی چې ډیری ښی خبری یې وکړی نونرمه خندا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې وکړه اوپه ده باندی خوشحاله سو چی الله ﷻ ده ته ددی خبری واورولی اودده څخه ماسواڅوك په پوه نه سواوداسی نه ده لکه څنګه چی بعضی جاهلانوویلی دی چی دسلیمان ؑ څخه به مخکی حیواناتو دانسانانو سره خبری کولی اوهغوی ته به یې خطاب کوی نو سلیمان ؑ ددی حیواناتو څخه وعده واخسته چی دعامو انسانانو سره به خبری نه کوی نوبیابه دوی خبری نه کولی، نوداخبره صحیح نه ده، اوکه چیری داسی وه نوسلیمان ؑ ته ددی څه فائده نه وه چی دوی یې هسی منع کول اودانبیاوو سره داکار نه ښایې اونه یې کوی. نوددی وجی څخه فرمایلی دی (رَبِّ اَوزِعنِیّ) یعنی ماته الهام وکی اوارشاد وکی: أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، اوداالله ﷻ څخه یې طلب وکی چی ده ته توفیق دشکر ورکی چی ددی نعمت په بدله کی شکر وکاږی اوده ته علم صالح اسانه کی اودده حشر دنیکانو بندګانو سره وکی په ورځ دقیامت کی. اومراد دلته دوالدینو څخه داود ؑ دی اومور یې ده. اودده مور دنیکانو اوعبادت کونکو ښځو څخه وه لکه څه رکم چی دده په باره کی روایت ذکرکړی دی سنید بن داود په نقل کولو سره دیوسف بن محمد بن المنکدر څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی نقل کوی دجابر څخه دی نقل کوی دنبی ؑ څخه چی فرمایلی یې دی: ویلی دی مور دسلیمان ؑ ای ځویه زماته خوب مه ډیروه دشپی، ولی چی ډیر خوب سړی دقیامت په ورځ غریب کوی. مراد دغریب کیدلو څخه دانه دی چی مال اودولت ورسره نه وی بلکی اعمال په دی سره کمیږی. اوپه یو روایت کی ذکرسوی دی چی ابوهریره یې دنبی ﷺ څخه نقل کوی چی نبی ﷺ فرمایلی دی چی: ووتی یونبی دانبیاوو څخه دخلګو سره چی داستسقاء لمونځ وکی (یعنی دباران دپاره چی کم لمونځ کیږی هغه ته داستسقاء لمونځ ویل کیږی) نودی نبی داالله ﷻ ولیدی یومیږی چی خپل بعضی حصی یې دآسمان خوا ته لوړ کړی وه، نودغه نبی وفرمایل خپل قوم ته چی: بیرته راسی ولی چی ستاسی دعا قبوله سوه ددی میږی دوجی دارکم الله فرمایلی دی: وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ (۲۰) لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ (۲۱) فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ (۲۲) إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ (۲۳) وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ (۲٤) أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ، په دی ایتونو کی الله ﷻ بیان دهغه واقعی کوی کم چی دسلیمان ؑ اودهدهد (ملاچرګك) په منځ کی واقع سویده، اودا په دی ترتیب سره چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره ورځ به مرغانو سلیمان ﷺ ته حاضری ورکول اودهریوخپل خپل کارونه وه چې سلیمان ﷺ ورسپارلی وه نویوه ورځ یې دی راوغوښتی نودی نه وو نووی فرمایل: مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ، څه دی ماله چې زه نه وینم ملاچرګك آیا زه یې نه وینم که هغه غیب دی دلته نسته دخپل دخدمت په ځای کی: لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ، زه به ورلره سزاورکم په سخته سزا ورکولو سره یابه یې حلالوم یابه ماته راوړی څه خبر یابه راته څه دلیل بیانوی چې دی په څه پسی تللی دی چې غیرِ حاضردی، بیا الله ﷻ فرمایلی دی چې (فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ) یعنی دی ورك سو اوغیب سو ترډیر وخت پوری نه بیارالی اوسلیمان ﷺ ته یې وویل: أَحَطتُ بِمَالَمْ تُحِطْ بِهِ، یعنی زه خبرسوم په داسی خبری باندی چې دهغه څخه ته هم نه یې خبر: وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ، یعنی په رښتنی وینا سره (یعنی دسباء علاقی څخه می یورښتینی خبر راوړی دی)، إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ، ده ذکروکی سلیمان ﷺ ته په باره دباداشاهی دیمن والاو کی اوپه دغه زمانه کی په دغه ځای کی یوباداشاه وو چې هغه کله وفات سو نوخپله باداشاهی یې خپلی لور ته وسپارل چې دابلقیس بنت السریح وه، اوبعضی وایې چې ددی دپلار نوم شراحیل بن ذی جدن بن السیرح بن الحارث بن قیس بن صیفی بن سبابن یشحب بن یعرب بن قحطان دی، او ددی پلار دغتو باداشاهانو څخه وو اوده بدګڼل چې دیمن څخه واده وکی، نوویل سوی دی چې ددی پلار دپیریانو څخه واده کړی وو دیوی ښځی سره چې ریحانه بنت السکن نوم یې وه، نوددی څخه یې دالور پیداسوه چې تلقمه نوم یې وه اوپه بلقیس ورته ویل کیږی. دارکم ثعلبی ویلی دی چې ماته خبرراکړی دی ابوعبدالله بن قبوحه چې دی نقل کوی دابوبکر بن حرجه څخه دی نقل کوی دابن ابی اللیث څخه دی نقل کوی دابو کریب څخه دی نقل کوی دابومعاویه څخه دی نقل کوی داسماعیل بن مسلم څخه دی نقل کوی دابی بکر څخه. دی وایې چې ماذکر وکی درسول الله ﷺ خواته دبلقیس نووی فرمایل: نه کامیابیږی یوقوم چې دهغه مشر ښځه وی. (یعنی باداشاهی یې دښځی په لاس کی وی). وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، یعنی یوباداشاه ته چې څومره شیان اوجائداد اوشوکت ورکول کیږی نودې ته هم دغه رکم ورکول سوی وو (وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ) یعنی یوغټ تخت دی چې دایی مالکه ده اوداسی تخت دی چې په هر قسم جواهراتو باندی ښائسته سوی دی. بیادی ملاچرګك بیان کی ددوی کفر او ددوی عبادت دلمر خواته اوبیان یې وکی ددوی دګمراهی اوشیطان په فریب کی ساتل ددوی داټول یې سلیمان ﷺ ته بیان کړه.

نوپه هغه وخت کی سلیمان ﷺ یوخط ورولیږی چې په هغه کی یې دوی ته دالله ﷻ دعبادت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواته دعوت وو اودوی ته داامر سوی وو په هغه کتاب کی چی دسلیمان ﷺ ملك ته په امن کی اوپه عاجزی سره اوپه اطاعت سره داخل سی لکه څه رکم چی یې په دی آیت کی فرمایلی دی: أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ، یعنی زما داطاعت څخه انکار مه کوی اوماته مسلمانان راسی، نوبعضی مفسرینو داسی ویلی دی چی دی ملاچرگك داخط راوړی اودا بلقیس په خپل محل کی یواځی ولاړه وه نوداخط یې وروغورځوی نودی خط راواخستی اودخپل دولت مشران یې راوغوښتل دمشوری دپاره نو وې ویل: يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ، بیایې دوی ته ددی کتاب عنوان اول ووایه: إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، بیایې ددوی سره مشوره وکړه په دی کارباندی اودی مشرانو اوسردارانو دقوم سره یې په ډیر ادب کی خبری وکړی اوخطاب یې دوی ته وکی اودوی اوریدی: قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ، داخپل سردارانو ورته وویل چی موږخاوندان دطاقت یو اوزموږ سره مقاومت اودجنگ اسباب ډیر دی که تاسی زموږ څخه طلب ددی کوی نوموږ تیار یو خوسره ددی: وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ، یعنی بیاهم ستاسی خوښه ده چی تاسی څه امر اوفیصله کوی (یعنی دغه سردارانو دی بلقیس ته داوینا وکړه).
نوددی پوهه هم پوره پوهه وه چی دی ته ددی خبری علم وسو چی داددی کتاب رالیږونکی دروغ نه وایې اوڅه مخالفت به نه کوی اودوکه به هم نه کوی نوددی وجی څخه دې وویل: قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ، دې داخبره په خپل سوچ اوگمان سره وکړه. چی که پردوی باندی غالبه سوه نودوی ته چی څه ضرررسیږی نوتکلیف به یې دی بلقیس ته وی اوټول زور به یې دې ته رسیږی اوبیایې داخبره وکړه: وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ، چی زه به دوی ته یوه تحفه وروليږم بیاگورو چی دوی څه کوی اوڅه بیرته رالیږی. اودوی ته داپته نه وه چی سلیمان ﷺ ته ددی تحفو څه حاجت نسته ولی چی الله ﷻ هغه ته داسی نعمتونه ورکړی دی چی دهیڅ شی کمی په کی نسته: فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ کله چی داهدیې اوتحفی سلیمان ﷺ ته راوړل سوی نوسلیمان وفرمایل چی تاسی ماته مال ښیاست اوحال دادی چی الله ﷻ ماته ددی څخه ښه راکړی دی اوتاسی په خپل تحفو باندی خوشحالیږی چی موږ تحفی ورولیږلی: ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ، سلیمان ﷺ خپلو سالارانو ته دا امر وکی چی دا بیرته بوځی، اوسلیمان ﷺ وفرمایل چی موږ به ورځو دلښکر سره دوی ته اودوی به ذلیله ددغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ثخه وباسو. قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ (۳۸) قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ (۳۹) قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ (۴۰) قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ (۴۱) فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ (۴۲) وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ (۴۳) قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، (سورة النمل ۳۸\ ۴۴).

طلب وکی سلیمان ؑ دپیریانانو ثخه چی دده مخ ته دبلقیس عرش حاضرسی، اودغه تخت وو ددی دبادشاهی چی دابه پرکنبښسته نویوه ورته په کی وویل چی زه یې راوړم مخکی ددی ثخه چی ستا دامجلس ختم سی، اوویل سوی دی چی دده دامجلس به دشروع دورځی ثخه تر زواله پوری دلمر به وو په دغه وخت کی به ده دبنی اسرائیلو مسائل حل کول. نوپه دی کی یوه پیری اوازوکی چی زه یې راوړم اوزما وس اوطاقت پرسته: قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ، ویل سوی دی چی دا آصف بن برخیاوو اودا دسلیمان ؑ دامه ځوی وو اوویل سوی دی چی دایو سړی وو دپیریانو ثخه چی ایمان یې راوړی وو، اوویل سوی دی چی دده اسم اعظم یادوو. اوویل سوی دی چی دی دبنی اسرائیلو ثخه یوغټ عالم وو، اوویل سوی دی چی داسلیمان ؑ وو، خوداقول ضعیف دی ده ورته وویل چی زه یې درته راوړم په مخکی ددی ثخه چی تاته دلیری ثخه یوسړی رابنکاره سی اوستانظر پرولګیږی.

کله چی سلیمان ؑ دغه عرش ولیدی نوداالله ﷻ شکرییی وکاړی داالله ﷻ ثخه یې غوښتنه وکړه چی ده دشکر توفیق ورنصیب کړی اوبیایې وفرمایل چی چاشکر وکی نودځان دپاره یې فائده واخستله اوکه چا ناشکری وکړه نواالله ﷻ ته دده دکفر ثخه ثه ضررنه رسیږی.

کله چی دابلقیس راله نوسلیمان ؑ ورته ددغه تخت په خوا اشاره وکړه چی دغه تخت ددی دبادشاهی تخت وو اوورته یې وفرمایل چی آیاستا تخت همداسی دی نودې هم وویل چی هو داخو داسی دی لکه چی زماتخت وی، اوبیایې دامنع کړه دعبادت دلمرثخه اودکفر خوا ثخه یې داسلام خوا ته راواړول. اوامروکی سلیمان ؑ په جوړولو دیوې برنډی دچینبو ثخه نودغه رکم برنډه یې جوړه کړه چی لاندی چینبه لګیدلی وه اودچینبی ثخه لاندی اوبه روانی وی چی ماهی په کی هم وو نوکله چی دابلقیس دغه محل ته دننه سوه نو داخیال یې وکی چی مزکه لانده ده نوخپلی جامی یې لوړی کړی نوورته وویل سوه چی دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسی برنډه ده چی دچینښوڅخه تیاره سویده بیادی بلقیس سرعام اعلان وکی چی ما ایمان راوړی دی اوزه تسلیم یم الله جَلَّ جَلَالُهُ ته دسلیمان عَلَیْهِ السَّلَام سره، نوبیا سلیمان عَلَیْهِ السَّلَام غوښتل چی ددی سره واده وکی نوواده یې ورسری وکی نوددی په واسطه یې په پیریانو باندی هم بادشاهی مکمله سوه ولی چی ددی بلقیس مور دپیریانو دقبیلی څخه وه، محمد بن اسحاق ویلی دی چی سلیمان عَلَیْهِ السَّلَام ورسره واده ونه کی بلکی دایې دهمدان بادشاه ته واده کړه اودیمن په علاقی باندی یې مشره کړه. والله اعلم. خواولنی قول مشهور دی چی ده ورسره په خپله واده کړی دی.

وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ (۳۰) إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ (۳۱) فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ (۳۲) رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ (۳۳) وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ (۳٤) قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (۳۵) فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ (۳٦) وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ (۳۷) وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ (۳۸) هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۳۹) وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ، (سورة ص ۳۰\ ۴۰).

دلته الله جَلَّ جَلَالُهُ اول دسلیمان عَلَیْهِ السَّلَام صفت ذکرکوی چی ډیر طاعت اوعبادت کونکی بنده وو او الله جَلَّ جَلَالُهُ بیاخپله ثناء پرویلی ده، بیاالله جَلَّ جَلَالُهُ هغه واقعه دآسو ذکرکړیده چی اکثر علماء یې داسی بیانوی چی یوه ورځ سلیمان عَلَیْهِ السَّلَام دآسو مقابلی ته ولاړ وو اودهغه سیل یې کوی تر دی چی دمازدیګر وخت ورڅخه فوت سو اوتیر سو اومانبام وخت داخل سو اولمر پریوتی نودده څخه لمونځ قضاء سو نوده ته په دی کار باندی سخته غصه ورله نوهغه ټول آسونه یې دستونی دخوا څخه حلال کړه ددی وجی چی دی یې دمازدیګر وخت څخه مشغول کی اولمونځ یې ورڅخه قضاء کی نوداهم دده په غیرت اوپه طاعت باندی دلالت کوی چی دالله جَلَّ جَلَالُهُ په عبادت کی یې دومره شوقمندی وه چی دیووخت لمونځ ورڅخه په غفلت کی قضاء سو نو دهغه په ځای یې ټوله آسونه مړی کړه. وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ، ددی واقعی په باره کی هم علماوو ډیر اقوال نقل کړی دی چی اکثره اسرائیلی واقعات دی خودټولو خلاصه داده چی سلیمان عَلَیْهِ السَّلَام دخپل کټ څخه ترځلوینښتو ورځوپوری غیب وو نوکله چی رالی نوامریې وکی په نوی کولو دبناء دبیت المقدس باندی اوددی بناء یې نوی کړه، اومخکی موږ داخبره ذکرکړی وه چی بیت المقدس اول اسرائیل (یعقوب عَلَیْهِ السَّلَام) جوړ کړی وو اودی آبادی ورنوی کړه، لکه ددی په باره کی چی موږمخکی یوحدیث درسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نقل کړی وو چی په هغه کی ابوذر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ دنبی عَلَیْهِ السَّلَام څخه داپوښتنه کړی وه چی اول کم

(c) ketabton.com: The Digital Library

جماعت جوړسوی دی نونبی ﷺ فرمایلی وه چی مسجدالحرام، نوبیا ورڅخه دی ابوذر رضی الله عنه پوښتنه وکړه چی ورپسی کم نونبی ﷺ وفرمایل چی مسجد الاقصیٰ، نوبیاورڅخه ابو ذر رضی الله عنه پوښتنه کړی وه چی ددی دواړو په مینځ کی دڅوموره وخت فرق دی (یعنی ددی دواړو جماعتونو دجوړیدو په منځ کی څومره کلونه تیرسوی دی) نونبی ﷺ وفرمایل چی (۴۰) کاله، نوددی حدیث څخه دامعلومیږی چی دسلیمان علیه السلام اودابراهیم علیه السلام په منځ کی خو دزر کالونو څخه زیاته وخت تیرسوی وو نومعلومه سوه چی اول بناء ددی یعقوب علیه السلام کړی وه. اوسلیمان علیه السلام دبیت المقدس دتعمیر پوره کولوڅخه وروسته داسوال کړی وو چی ده ته دی داسی باچهی ورکول سی چی دده څخه وروسته هیچاته هم نه یې ورکول سوی،

په دی خبری باندی داحدیث دنبی ﷺ دلالت کوی کم چی امام احمد نقل کوی دعبد الله بن فیروز الدیلمی څخه دی نقل کوی دعبدالله بن عمر بن العاص څخه دی وایې چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: کله چی سلیمان علیه السلام بیت المقدس جماعت جوړکی نودهغه څخه یې وروسته دری دعاګانی وکړی چی دهغه څخه دوې قبولی سوی اودریمه قبوله نه سوه چی موږ دالله جل جلاله څخه طمع کوو چی دادریمه دعا زموږ دخوا څخه الله جل جلاله قبوله کی اولنی دعا داده چی دالله جل جلاله څخه یې داغوښتنه وکړه چی دده حکم دحق سره برابر کی یعنی دی چی کمه فیصله کوی چی هغه دحق سره برابره وی، نودده دادعا قبوله سوه دوهمه یې دادعا وغوښته چی ده ته داسی بادشاهی ورکړی چی داسی بادشاهی دده څخه وروسته بل چاته ورنه کول سی نودا دعا هم دده په باره کی قبوله سوه، دریمه یې دادعا وغوښته چی څوک دکور څخه ووځی په دی نیت باندی چی لمانځه ته دجماعت ته راروان وی نوهغه ته دی الله جل جلاله دټولو ګناهونو څخه داسی معافی ورکړی لکه څنګه چی ماشوم دموره پیداسی اوهغه هیڅ قسم ګناه نه وی کړی یعنی الله جل جلاله دی ورلره داسی مغفرت نصیب کړی خودا دریمه دعاېې قبوله نسوه. نونبی ﷺ وفرمایل چی موږ امید کوو چی دا دریمه دعا زموږ په باره کی قبوله سی، (یعنی دنبی ﷺ مسجد الحرام مراد وو چی دهغه جماعت ته څوك دلمانځه په نیت دکور څخه راووزی نوالله جل جلاله ورلره داسی مغفرت ورکی لکه څه رکم چی سلیمان علیه السلام فرمایلی دی).

وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ (۷۸) فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا، (سورة الانبیاء ۷۸\ ۷۹) دلته هم علماوو یوه واقعه دپسونو په باره کی ذکرکړیده چی په هغه کی دوو ډلو بحث کړی وو نودادواړی ډلی دداود علیه السلام خواته ورلی نوداود علیه السلام ورلره فیصله وکړه کله چی دوی راله نوسلیمان علیه السلام ته په لاری کی مخامخ سوه نوهغه ددوی څخه پوښتنه وکړه چی څه رکم فیصله وسوه نودوی فیصله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته واوروله چې داسې فیصله وسوه نوسلیمان ﷷ ورته ددغه فیصلې څخه جلابل ډول فیصله وکړه نودوی بیرته راله داود ﷷ ته اودسلیمان ﷷ فیصله یې ورته واوروله نوداود ﷷ وویل چې دسلیمان ﷷ فیصله صحیح ده اوفائده منده ده داولې؟ ځکه چې ده دالله ﷻ څخه داغوښتنه کړې وه چې دده حکم اوفیصله دې برابره وي اوقابل قبول دې وي.
اودارکم په یوحدیث کې ذکردي چې روایت یې کوی ابی الزناد داعرج څخه دی نقل کوی دالاعرج څخه دی نقل کوی دابی هریره ﷷ څخه دی وایې چې فرمایلې دی رسول الله ﷺ:
یوه ورځ دوی ښځې یوځای ناستې وې چې ددواړو سره خپل خپل بچیان وه چې ناڅاپه په دوی باندې شرمښ رالې نوددی یوی څخه یې بچې پورته کې نودی دواړو په دې بل بچې کې جګړه وکړه دی مشرې ښځې وویل چې ستابچې یې بوتلې اودی کشرې وویل چې ستا بچې یې بوتلې، نودوی دواړو محاکمه وکړه داود ﷷ ته (یعنې فیصله یې داود ﷷ ته یووړه) نوداود ﷷ دی مشرې ته ددې بچې فیصله وکړه اودابچې یې دی مشرې ته ورکې، نوکله چې دوی دسلیمان ﷷ خواته ورله نوسلیمان ﷷ وفرمایل چې: ماته راکې یوه چاړه چې زه داماشوم په مینځ دوه ځایه کړم نونیم به یوی ښځې ته ورکم اونیم به بلې ښځې ته ورکم. نودی کشرې ښځې وویل چې الله ﷻ دی په تاباندې ورحمیږي داورکړه دی ته داددې بچې دی. نوسلیمان ﷷ دابچې دی کشرې ته ورکې ولې چې داځوی ددې وو نوزړه یې پر خوږ سو اوددې بلې ځوی نه وو هغه غله ولاړه وه اودایې نه وویل چې دامه نیمې کوه.
اودا دواړې فیصلې ددوی په شریعت کې جائز وې خودسلیمان ﷷ فیصله راجحه وه، نو ددې وجې څخه الله ﷻ دده مدحه بیان کړیده اوپه دې باندې یې ثناء بیان کړیده.
وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ (۷۹) وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ (سورة الانبیاء ۷۹\۸۰) بیا الله ﷻ فرمایلې دی: وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ (۸۱) وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ، په دی ایتونو کی الله ﷻ بیان دمسخر کولو دهواء سلیمان ﷷ ته بیان کړی دی چې موږ سلیمان ﷷ ته هوا مسخره کړې وه چې دده په خوښه باندې به چلیده.
اودارکم الله ﷻ په سورة ص کی فرمایلی دی: فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ (۳۶) وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ (۳۷) وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ (۳۸) هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۳۹) وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ، (سورة ص۳۶\۴۰) کله چې ده آس پرینبووی نو الله ﷻ ورلره دهغه په عوض کی هوامسخره کړه چې دده په امرباندې به چلیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې کم ځای ته اوکم ملك ته اوپه کم وخت کې اوکم خوا ته چې ده غوښته نوهوابه دده په حکم باندې چلېدل اودارکم نور ورلره الله ﷻ هرڅه مسخر کړې وه دحیوانانو اوپیریانانو او دانسانانو څخه، اوده به چې کله په دښمن باندې حمله کول غوښتل نوهواته به یې امروکې نودې به یې هغه ځای ته ورسوی اوکله به چې دی په تیزی سره یوځای تلی اویابه یې غوښتل چې یوځای ته ژر ورسیږي نوهواته به یې امروکی نوهوابه نوره هم تیزه سوه اودی به یې په تیزی سره هغه ځای ته ورسوی په داسې طریقی سره چې دی به په اول دسهاروخت کې دبیت المقدس څخه ووتی چې ماپښین ته به دی په اصطخر مقام کې وو چې ددی علاقی اودبیت المقدس په مینځ کې دیوی میاشتی مزل دی نودی به داپه نیمه ورځ کې ووهل. لکه څه رکم چې الله ﷻ فرمایلی دی: وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ (۱۲) يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ، (سورة سباء۱۲\۱۳) حسن بصری ویلی دی چې: سلیمان ﷵ به دماپښین په وخت کې ددمشق څخه اصطخر علاقی ته تلی اوپه هغه ځای کې به یې ډوډی وخوړل نو دماښام په وخت به ددغه ځای څخه کابل ته روان سو نودکابل اواصطخر په مینځ کې دمیاشتی مزل دی، اوویل سوی دی چې اصطخر دسلیمان ﷵ دلورنوم وو چې دپیریانو دقبیلی څخه وه. اوداقول دالله ﷻ : وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ، یعنی الله ﷻ ده ته پیریان هم مسخر کړی وه چې دده خدمت به یې کوی په مختلفو طریقو سره اوپه دی پیریانو کې به یوهم دده خلاف کارنه سو کولی اوچابه چې دده خلاف وکی نوهغه ته به یې سخت عذاب ورکوی، اودوی به ځایونه دناستی اودمجلسونوځایونه به یې جوړول اونورتصویران به یې جوړول کم چې په دیوالونو باندې لګیږی، اودا تصویرونه ددوی په شریعت کې جائزوه اوداوبو فواری اوداسې نور خدمتونه به یې دپیریانو څخه اخستل. نوددوی دهریو څخه به یې جلاجلا خدمتونه اخستل اوچابه چې په کې نافرمانی وکړه نوهغه ته به یې عذاب اوسزا ورکوله اوهرڅه چې جنات دی دهغه په باره کې درسول الله ﷺ څخه هم یوحدیث نقل دی چې دهغه روایت نقل مسلم اونسایې کړی دی دحدیث دشعبه څخه، مسلم وایې په نقل کولو سره دمحمد بن سلمه څخه دی نقل کوی دعبدالله بن وهب څخه دی نقل کوی دمعاویه بن صالح څخه دی نقل کوی دربیعه بن یزید څخه دی نقل کوی دابی ادریس الخولانی څخه دی نقل کوی دابی الدراء څخه دی وایې چې ولاړیدی رسول الله ﷺ چې لمونځ یې کوی نوموږ واورېده چې فرمایل

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې: اعوذ بالله منك زه پناهي غوارم په الله ﷻ باندی ستا څخه) دايې درى واره وويل، او لاسونه يې داسی خلاص کړی وه لکه چی ديوشی څخه چی څوك خوارك کوی، کله چی دلمانځه څخه فارغه سو نوموږ ورڅخه پوښتنه وکړه چی: ای دالله ﷻ رسوله ﷺ موږ واوريدی ستاسی څخه داسی شی چی تاسی ووايه چی هغه موږ مخکی ستاسی څخه نه وو اوريدلی، اوموږ وليدل چی تاسی لاسونه وغوړول، نونبی ﷺ وفرمايل: يقينًا دښمن دالله ﷻ ابليس دځان سره داور يوه سکروټه راوړی وه چی هغه يې زماپه مخکی دغورځولو دپاره راوړی وه، نو ما وويل: چی زه پناه غوارم په الله ﷻ باندی ستا څخه درى واره، اوبيا می وويل: زه لعنت وايم په تاباندی لعنت دالله ﷻ چی پوره لعنت دی، اوبياما وغوښتل چی دی راګيرکم، خوکه چيری زما ورور سليمان ﷺ دعانه وای کړی نونن ورځ به دا دمدينی دماشومانو دپاره دلوبو شی جوړوی. (١)

دارکم ددی څخه وروسته نور روايتونه هم په مختلفو طريقو سره بيان سوی دی چی په هغه کی هم داذکر دی چی نبی ﷺ ته ابليس په لمانځه کی راغلی وو نونبی ﷺ يې دنيولو په باره کی سوچ کوی نوپه اخره کی نبی ﷺ فرمايلی دی که دسليمان ﷺ دعا نه وای نومابه نيولی وای اودمدينی ماشومانوبه بازی په کولی خوپه دی ځای کی سليمان ﷺ دعاکړی وه چی ده ته دی الله ﷻ داسی بادشاهی ورکی چی دده څخه وروسته چاته ورنه کول سی نوپه پيريانو اوپه شيطانانو باندی دسليمان ﷺ تسلط وو چی دسليمان ﷺ څخه به يې ځان نه سوپټولی اوکه څه به يې وکړه نوسليمان ﷺ به ورلره سخته سزا ورکوله نو دشيطانانو اودپيريانونورانيول اودهغو بندی کول اوهغه ته سزاورکول داخاص ووپه سليمان ﷺ پوری نوددی دوجی نبی ﷺ فرمايلی وه چی: که زما دورور سليمان ﷺ دعانه وای نومابه دارانيولی وای اونن ورځ به دی دمدينی دماشومانو دبازيو شی وای.

دارکم په تعداد دبيبيانو دسليمان ﷺ کی هم علماوو اقوال ذکرکړی دی نوبعضو ويلی دی چی دسليمان ﷺ (١٠٠٠) بيبيانی وی چی په مهرونو سره يې ځان ته واده کړی وی او (٣٠٠) سوه مينځی يې وی، اوويل سوی ددی برعکس هم په داسی طريقه چی (٣٠٠) بی بيبيانی يې وی چی په مهرونو سره يې واده کړی وو او (١٠٠٠) مينځی يې وی، اوده دنورو ښځو طاقت هم درلودی، دده دطاقت په باره کی يوحديث ذکرسوی دی چی بخاری يې ذکر کوی په نقل کولو سره دخالد بن مخلد څخه دی نقل کوی دمغيره بن عبدالرحمٰن څخه دی نقل کوی دابی الزناد څخه دی نقل کوی دالاعرج څخه دی نقل کوی دابی هريره

(١). مسلم: کتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب جواز لعن الشيطان اثناء الصلاة (٢\ ٣٠) النسايي: کتاب السهو، باب لعن ابليس والتعوذ بالله منه فی الصلاة (٣\ ١٢١٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضي الله عنه څخه دی دنبی عليه السلام څخه چی فرمایلی دی یوه ورځ سلیمان عليه السلام وفرمایل چی زه به نن شپه په اویاښځو باندی طواف کوم نوهره یوه ښځه به حمل اخلی اویومجاهد اوشهسوار به پیداکوی چی دالله جل جلاله په لاری کی به جهاد کوی. نوخپل یوملګری ورته وویل چی انشاء الله جل جلاله، نوده انشاء الله ونه ویل نویو ماشوم هم پیدانه سو مګر یوماشوم پیداسو چی دهغه هم بعضی حصی کمی وی اوپوره نه وو. نونبی عليه السلام وفرمایل چی که ده انشاء الله ویلی وای نوپیدا سوی به وای اوجهاد به یې کړی وای دالله جل جلاله په لاره کی.

دارکم شعیب بن الزناد ویلی دی چی (۹۰) بیبیانی یې وی اودا قول اصح دی اوښه دی، اوددی څخه وروسته بل روایت کی هم دارکم ذکرسوی دی خوپه دواړو روایتونو کی فرق دادی چی په دی روایت کی (۷۰) ښځی ذکردی اوپه دی بل روایت کی (۱۰۰) ښځی ذکردی اوددی روایت په آخره کی هم نبی عليه السلام فرمایلی دی چی: که ده انشاء الله وویلی وای نوالله جل جلاله به ورلره سل ځامن ورکړی وای چی دالله جل جلاله په لاره کی به یې جهاد کوی خوده انشاء الله ونه ویله نوالله جل جلاله ورلره ورنه کړه دارکم په اختلاف دروایتونو سره ډیر روایتونه ذکردی چی دټولو څخه هم دایو مقصد جوړیږی اودا دلالت کوی پردی خبری باندی چی سلیمان عليه السلام ددومره ښځو طاقت درلودی، اوددی ذکرسوی اٰیتونو په اخرکی الله جل جلاله داذکر کړی دی چی موږ سلیمان عليه السلام ته ددنیا نعمتونه هم ورکړی دی اوسره ددی موږ ورلره په آخرت کی هم کور اوثواب برابرکړی دی په دی قول سره.

بیان دوفات دسلیمان عليه السلام او دده موده دباچهی

الله جل جلاله فرمایلی دی: *فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ.* (سورة سباء \ ۱۴)

ابن جریر اوابن ابی حاتم یوروایت نقل کوی دابراهیم بن طهمان څخه دی نقل کوی دعطاء بن السائب څخه دی نقل کوی دسعید بن جبیر څخه دی دابن عباس څخه چی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی: وو سلیمان عليه السلام چی کله به یې لمونځ کوی نودده مخ ته به یوبوټی راټوکیدی نوده به ورڅخه دنوم په باره کی پوښتنه کوله چی ستاڅه نوم دی نوده به ورته خپل نوم ذکر کی. نوهمدارکم ده یوه ورځ لمونځ کوی چی مخ ته یې یوبوټی راوټوکیدی نوده پوښتنه ځینی وکړه چی ستاڅه نوم دی نوده ورته وویل چی: خروب (یعنی خرابونکی) نوبیایې ورڅخه پوښتنه وکړه چی ته دڅه دپاره یې نوده ورته وویل چی زه ددی کور دورانولو او خرابولو دپاره یم، نوسلیمان عليه السلام ته دخپل مرګ په باره کی معلومه سوه چی دده نیټه پوره ده نوویې فرمایل: ای الله جل جلاله زما مرګ ددې پیریانو څخه پټ کړی یعنی چی دوی ته زما دمرګ په باره کی څه معلومات ونسی اوخلګوته ددې خبری علم وسی چی پیریان په غیبو

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندی نه پوهیږی (اوبل مقصدپه کی داوو چی په هغو ورځو کی سلیمان ؑ په دوی باندی دچوکیدار په شکل ولاړ وو اودوی په مسجد الاقصیٰ کی لګیاوه کار یې کوی) نو سلیمان ؑ په لکړه باندی تکیه وکړه اووفات سو نوپیریانو ته ترهغه وخته پوری پته ونه لګیده ترڅو چی دده لکړه چینجیانو وخوړل اودی راغوځار سو نوپیریانو ته پته ولګیده چی دی وفات سوی دی.

دارکم نور اقوال هم په مختلفو طریقو سره ذکردی چی دټولو خلاصه هم داوه کم چی موږ ذکر کړه چی دده مخ ته بوټی راتله بعضی وایې چی داورته په بیت المقدس کی هره ورځ یویو بوټی راوتی اودهریوه بوټی څخه به یې داپوښتنه کوله چی ته څه ته پیدا سوی یې او هریو بوټی به ورته خپل مقصد دپیدائش بیانوی تردی چی یوه ورځ یوبوټی راووتی نوده پوښتنه ځینی وکړه چی ته ولی پیدا سوی یې نوده ورته وویل چی ددی جماعت ورانولو دپاره اوتا لره دوفات کولو دپاره، نوباقی روایت دمخکی په ډول دی چی ده دالله ﷻ څخه غوښتنه وکړه چی پیریان دده په مرګ باندی خبرنه سی. تردی چی لکړه چنجیانو وروخوړل نوبیا پریانو ته معلومه سوه چی سلیمان ؑ وفات سوی دی نووتښتیده. نوددی څخه دا معلومیږی چی پیریان په غیبو باندی نه پوهیږی که په غیبو باندی پوهیدی نودا دومره سختی به یې په ځان باندی نه برداشت کولی اوسمدستی به تښتیدلی وای دسلیمان ؑ دوفات سره اونور دسلیمان ؑ دوفات په باره کی اسرائیلی قصی نقل دی چی په هغه کی خرافات ډیردی چی دهغه ذکرکول هسی بی فائدی دی نوپه دی باندی اکتفاء کوو.

اسحاق بن بشر وایې په نقل کولو سره دمحمد بن اسحاق څخه چی دی نقل کوی دالزهری څخه اوداسی نورو څخه دوی وایې چی دسلیمان ؑ عمر (**۵۲**) کاله وو اوبادشاهی یې (**۴۰**) کاله وه، اودابن عباس څخه روایت نقل دی چی هغه وایې چی (۲۰) کاله یې بادشاهی کړیده والله اعلم، نوابن جریر ویلی دی چی مجموعه عمر دسلیمان ؑ څه باندی پنځوس کاله جوړیږی، اوپه څلورم کال دخپل بادشاهی کی یې دبیت المقدس په تعمیر باندی شروع کړی وه، بیادده څخه وروسته دده ځوی رحبعام ددوولسو کالو دپاره بادشاهی واخسته په قول دابن جریر سره. اوویلی یې دی چی ددی څخه وروسته دبنی اسرائیلو ډلی جلا جلا سوی اوخوار سوه.

بیان دیوې ډلی دانبیاوو علیهم السلام چی وختونه اوزمانه یې صحیح معلومه نه ده

ددوی څخه شعیا بن امصیا دی. محمد بن اسحاق وایې چی دی مخکی ترزکریا ؑ وو او داهغه پیغمبر وو چی ده زیری ورکړی دی دمحمد ﷺ اودعیسیٰ ؑ خلکو ته چی وروسته به داسی دوه پیغمبران راځی اودی په زمانه دبادشاهی دحزیقاکی وه په بیت المقدس کی اودا بادشاه ددی نبی فرمانبردار اوتابعداروو چی دده هره خبره به یې اوریدله اودهری خبری

(c) ketabton.com: The Digital Library

اطاعت به یې کوی کله به چې یې ده ته نصیحت وکی دڅه په باره کی چې داکار وکه نوهغه به یې کوی اودڅه څخه به یې چې منع کی نوهغه به یې نه کوی، اودارکم نوی کارونه ډیر سوی وه په بنی اسرائیلوکی چې دځانونوڅخه یې نوی طریقې رائج کړی وی، نوددی بادشاه پرپښه باندی څه دانه راوختی، اوبادشاه دبابل په دوی باندی دحملې اراده وکړه چې نوم یې سنحاریب وو. ابن اسحاق وایې چې دده سره (۲۰۰۰۰) کسان وه چې دجنګ دپاره یې را روان کړی وه نوخلګ وبیریده په سخت بیریدو سره. نودی بادشاه دا نبی شیعا ؑ ته وویل چې الله ﷻ ددی سنحاریب په باره کی څه وحی کوی نودغه نبی وویل چې هیڅ وحی راته دده په باره کی نه ده سوی، بیاوروسته وحی نازلی سوی چې په هغه کی امروو حزیقا ته دوصیت اودبل سړی په مقررولو باندی په خپل ځای کی چې ځوك هم وی ولی چې دده اجل نژدی وو. کله چې دی بادشاه ته داخبره ورسیده نوده قبلې ته مخ کی اوپه لمانځه ودریدی اولمونځ یې وکی اوتسبیحات یې بیان کړه دالله ﷻ اودعا یې وکړه اووی ژړل الله ﷻ ته په سخته ژړاسره اودعا یې وغوښته دالله ﷻ.

نوالله ﷻ ورلره دشیعا ؑ په واسطې سره زیری ورکی چې دده دعا اوژړا دالله ﷻ په دربار کی قبوله سوه اوپه ده باندی الله ﷻ ورحمیدی اوده ته یې په عمر کی (۱۵) کاله اضافه وکړه اوالله ﷻ دی محفوظ کی دخپل دښمن سنحاریب څخه، کله چې ورته شیعا ؑ دا خبره وکړه نوهغه غم اوخفګان ځینی ولاړی اوالله ﷻ ته په سجده باندی پریوتی اوپه سجده کی یې دادعا وویل: ای الله ته هغه ذات یې چې ته ورکوی بادشاهی چاته وغواړی اواخلی بادشاهی دچاڅخه چې ستاخوښه وی، اوعزت ورکوی چاته چې ستاخوښه وی اوذلیله کوی ځوك چې وغواړی، ته عالم یې په غیبو باندی اوپه شاهدی باندی، پس ته اولنی ذات یې اوته آخرنی یې اوته ښکاره یې اوته پټ هم یې اوته رحم کوی په خلګو باندی اوته قبلوی دعا دحاجتمندو.کله چې ده سر لوړکی دسجدی څخه نوالله ﷻ وحی وکړی شیعا ؑ ته چې ده ته امروکی چې دانځیرو اوبه راواخله اوپه خپلی دانی باندی یې وموږه نوده ته به شفا نصیب سی نوده هغه کاروکی نوالله ﷻ شفا ورکړه.

اوولیږی الله ﷻ په قوم دسنحاریب باندی مرګ نوکله چې دوی صباکی نوټول په کورونو کی مړه پراته وه ماسوا دسنحاریب څخه اودده دپنځو ملګرو څخه نودبنی اسرائیلو بادشاه په ده پسی کسان ولیږل اودی یې راوستی نودی یې په زنځیرونو باندی وتړی اوتر اویا ورځی پوری یې په کلوکی وګرځوی دپاره دذلیله کولو دده اودپاره دسپکاوی دده بیاداویا ورځو څخه وروسته سنحاریب هم مړسو. ابن اسحاق وایې چې: بیامړسو حزیقاکم چې دبنی اسرائیلو بادشاه وو نوپه دوی کی ګناهونه ډیرسوه اودشر کارونه په دوی کی ډیرسوه نوالله ﷻ وحی وکړی شیعا ؑ ته نوهغه په دوی کی ولاړیدی اودوی ته یې دعوت ورکوی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ته یې دالله ﷻ دخوا څخه ددوی دمقام بیان وکی اودوی یې داخرت دعذاب څخه وبیرول. کله چې دی دخپل بیان څخه فارغه سو نودوی اراده وکړه دده دقتل، نوداشیعا علیه السلام ددوی څخه وتښتیدی تردی چې په یوی درختی کی دننه سو نو شیطان دده څخه کپړی دباندی پاته کړی نوکله چې دوی ورپسی راورسیده نودځان سره یې اره راوړل اودا درخته یې په منځ دوه ځایه اره کړه اودانبی یې هم په کی دوه ځایه اره کی.

اوبل ددوی څخه ارمیابن حلقیا علیه السلام دی چې دی دقبیلی دلاوی بن یعقوب علیه السلام څخه دی او ویل سوی دی چې داخضر علیه السلام دی داقول دضحاك دی اودابن عباس دی خوداقول کمزوری قول دی اوصحیح نه دی. ابن عساکر وایې چې: په بعضو اثارو کی داسی ذکرسوی دی چې دی په وینه دیحیٰی بن زکریا باندی ولاړوو په دمشق کی، اووی فرمایل دی وینی ته چې ای وینی تاخلګ په فتنی کی اچولی دی پس ته ودریږه، نوداوینه ودریده تردی چې بالکل غیبه سوه.

دارکم ابوبکر بن ابی الدنیا وایې په نقل کولو سره دعلی بن مریم څخه دی نقل کوی داحمد بن حباب څخه دی نقل کوی دعبدالله بن عبدالرحمٰن څخه دی وایې چې: فرمایلی دی ارمیا علیه السلام: ای زماربه په بندګانو کی کم بنده تاته ډیر محبوب دی؟ نوالله ﷻ وفرمایل هغه سړی چې هغه زماذکرمشغول کړی وی دخلګو دذکرڅخه هغه کسان چې هغوی ته ددنیا سامانونه ورسیږی نوهغه ته لږ ښکاره سی، اوکله چې ځینی لیری سی نوارمانونه یې نه کوی. داهغه کسان دی چې دوی زما محبت حاصل کړی دی اوزه به دوی ته ورکړه کوم څومره چې دوی طلب کوی زما څخه.

ورانیدل دبیت المقدس

الله ﷻ فرمایلی دی: وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا (٢) ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا (٣) وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا (٤) فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا (٥) ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا (٦) إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا (٧) عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا، (سورة الاسراء ٢ \ ٨).

دارکم وهب بن منبه وایې: وحی وکړی الله ﷻ یو پیغمبر ته دپیغمبرانو څخه چې ارمیایې نوم وو په داسی وخت کی کله چې په بنی اسرائیلو کی ګناهونه اونافرمانیانی زیاتی سوی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته په خپل قوم کی ودریږه اوایا خپل قوم ته چي ددوی زړونه داسی دی چي په هیڅ باندی نه پوهیږی اوعقلونه یې هم داسی دی چي پوهه په کی نسته اوداسی سترګی یې دی چي حق نه پیژنی، نو ددوی څخه داپوښتنه وکړه چي زما دطاعت څخه په لیری والی کی ددوی څه رکم حال وو، اوآیاپه دوی کی څوك کامیاب سوی دی زما دطاعت په پرېښوولو کی اوزماپه نافرمانی کولو کی؟ اوآیا په دوی کی چا څه ناکامی اوبدبختی زماپه اطاعت کی ولیده؟ حیوانانوته چي کله خپل وطن یادسی نوهغه ځای ته بېول کیږی مګر داقوم چي ددوی پلرونوته عزت ورکول سوی دی دوی هغه عزت اواکرام پرېښووی ده ته اوپه بل خوا باندی روان سوه، هرڅه چي ددوی عالمان وه نو هغوی زما دحق څخه خلاف وکړه اوپه بله روان سوه اوهرڅه چي ددوی روژه دار وه هغوی زما څخه ماسوا دبل چاعبادت وکی، اوهر څه چي ددوی قاریان وه نوهغوی فائده وانه خسته په هغه خپل ویلوسره، اوهرڅه چي ددوی بادشاهان دی نوهغوی په ماپسی یې هم دروغ وتړل اوزما په رسولانو پسی یې هم دروغ وتړل، دوی جمع کی په خپلو زړونوکی مکر اودوکه اوفریب، اوخپلی ژبی یې په دروغو باندی عادت کړی دی، اوزمادی قسم وی په خپل عزت اوپه خپل جلال باندی چي زه به په دوی باندی داسی غمونه راولم چي په پیړیو پیړیو پوری به دځانه څخه نه خبریږی چي زه داڅه کوم اوپه دی کمی لاری باندی روان یم، او ددوی دژړا دوجی به په دوی باندی رحم نه کوم، اوپه دوی کی به زه داسی بادشاهان وټاکم چي ظالمان به وی اولښکر به یې دومره زیات وی لکه دوریځو په شان چي داټوله مزکه به یې پټه کړی وی چي دوی به خرابول کوی اودکلو څخه به دوحشت ځای جوړوی (یعنی دکلو خلګ به ټول مړه کړی نودا کلی به تش پاته سی نووحشت اوبیره به په کی وی نوڅوك به هغه علاقی ته نه سی ورتلی) نو پس هلاکت دی هغه اوسیدونکوته چي زه به هغوی څه رکم ذلیلان کوم په قتلونو باندی (یعنی په کمی طریقی سره به یې زه ختموم) اوپه دوی باندی به ظالمان مسلط کړم چي په دوی باندی به ظلمونه کوی اوددوی باغونه اوکښتونه چي اوس په کی دآسو اوازونه کیږی نوبیابه په کی دشرمښانو اوازونه وی،اوددوی ښکلی ښکلی بنګلی چي دوی جوړی کړیدی نودابه وګرځوم کور دحیوانانوچي حیوانان به په کی اوسیږی، اودشمعی رڼا به وروسته په داسی تیارو بدله کوم چي دبیری تیاره به وی، اودعزت څخه وروسته به دوی ذلیله کړم، او زه به ددوی رنګونه بدل کم په مختلفو عذابونو سره اوبیابه امروکم آسمان ته چي داوسپنی سه، که زه چیری باران وکم نودوی ته به څه فائده نه رسیږی اونه به څه په راشنه کیږی اوکه څه په راوټوکوم نوهغه هم دحیوانانو دپاره بیابه ددوی څخه زه بارانونه بندکړم په وخت دکروندی کی اوبیابه یې راواروم په وخت دلوکی، نوکه دوی په دغه وخت کی څه وکرله نو یوآفت به پرراولم اوکه ددی آفت څخه محفوظ سوه نوبرکت به ورڅخه واخلم یعنی سی به خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

برکت به یې نه وی، اوکه دوی زما څخه سوال وکی اودعا وغواړی نوددوی دعابه نه قبلوم، اوکه دوی زما څخه څه وغواړی نوزه به یې نه ورکوم، اوکه دوی ماته ژړاګانی وکړی نوزه نه پر رحمیږم، اوکه دوی ماته عاجزی وکړی نوزه به مخ ځینی واړوم. راوی ددی ابن عساکر دی. دارکم اسحاق بن بشر وایې چې ماته خبر راکړی دی ادریس دی نقل کوی دوهب بن منبه څخه دی وایې چې: کله چې الله ﷻ په طور دنبی ارمیا ؑ بنی اسرائیلو ته راولیږی، داسی وخت وو چې بنی اسرائیلو نافرمانیانی ډیری کړی وی اوګناهونه یې ډیر کړی وه او پیغمبران یې وژل نوبخت نصر په دوی کی مشر وو اوداټول کارونه دده په امرکیدل اودوی ته دی په خپله راغلی ووکله چې دده ته معلومه سوه چې الله ﷻ بدله ځینی اخلی نووحی وکړی الله ﷻ ارمیا ؑ ته چې: زه هلاکونکی یم بنی داسرائیلو اوددوی څخه خپل انتقام اخلم نوته ودریږه په یوی ډبری دبیت المقدس باندی چې تاته به امر دالله ﷻ راځی اووحی به درته کیږی. نو ولاړسو ارمیا ؑ اوخپلی جامی یې څیری کړی اوپه خپل سرباندی یې شګی واړولی اوپه سجده باندی پریوتی اووی فرمایل: ای رب العزته ماته دابه وه چې زه مورنه وای زیږولی په داسی حال کی چې زه آخرنی نبی یم په بنی اسرائیلو کی، اوبیت المقدس به خرابیږی زماپه مخکی اوهلاکت دبنی اسرائیلو به زما دوجی وی، نوده ته وویل سوه چې سرلوړ کړه نوسریې لوړکی اوبیایې وژړل اووی فرمایل چې: ای زمارب‌ه په چا باندی خپل عذاب نازلوی؟ نوالله ﷻ وفرمایل چې: داور عبادت کونکی زما دعذاب څخه بیریږی اوزما دثواب څخه امیدهم نه لری، بیاده ته الله ﷻ وفرمایل چې ولاړسه ارمیاء او غوږ کښیږده زما وحی ته چې زه خبر درکوم تاته ستاپه باره کی اوستا دقوم په باره کی: ما ته خوښ کړی وی مخکی دپیدائش ستا څخه، اوماستا پاکی کړیده مخکی ددی څخه چې ستا شکل می ستا دمور په رحم کی جوړکړی وو، اومخکی ددی څخه چې ته ماپیدا کولی نوستا پاکی ماکړی وه، اومخکی ددی څخه چې تاتبلیغ کړی وی ماتاته خبر درکړی دی، او دغټ کار دپاره می ته ټاکلی یې او خوښ کړی می یې. نوده ته به دالله ﷻ دطرفه وحی راتلی تردی چې په دی بنی اسرائیلوکی ګناهونه اونوی کارونه ډیرسوه چې ددوی دشریعت خلاف وه او ددوی څخه هغه نعمت هیرسو چې الله ﷻ دوی دسنحاریب دلښکرڅخه اودهغه دظلم څخه خلاص کړی وه، نوالله ﷻ وحی وکړی ارمیا ؑ ته چې ودریږه په دوی کی او دوی ته زما دنعمتونو بیان وکړه اودوی ته ددوی نافرمانیانی اوګناهونه وروښیه کم چې دوی نوی نوی شروع کړی دی.

نو ارمیا ؑ وفرمایل چې: ای زمارب‌ه زه ضعیف یم که چیری ته ماقوی نه کړی، اوزه عاجزه یم که چیری ته ماته بلاغت رانه کړی، اوزه خطاکیږم که ته زما لاره سیده نه کړی اوزه ښویدونکی یم که چیری ته زما مدد ونه کړی، اوزه ذلیله یم که ته ماته عزت رانه کړی، نو الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷻ ورته وفرمایل: آیاتاته دامعلومه نه ده چی ټول کارونه زماپه مرضی سره کیږی، اودا مخلوق اوداکارونه ټول زمادی اودازړونه ټول زماپه قبضه کی دی نوزه ورڅخه قبولوم څه رکم چی زمامرضی وی، نوزه رب یم داسی رب چی زما په شان بل څوك نسته، دریدلی دی مزکه اوآسمانونه اوڅه چی په دی کی دی زماپه کلمی سره (چی دکُنْ لفظ دی) او دقدرت رجوع ماته کیږی، اوڅه چی زماسره دی دهغه علم زما څخه ماسوا دبل چاسره نسته، اوزه هغه ذات یم چی مادسمندرونو سره خبری کړی دی اوهغه می پوه کړی دی اوامرمی ورته کړیدی نوزما دامرمطابق گرځی، اودی سمندرونو ته می حدود گرځولی دی چی دهغه څخه تجاوز نه سی کولی، اوزه ستاسره یم دوی تاته څه ضرر نه سی دررسولی، اوماته لیږلی یې یوغښ قوم ته چی ته هغوی ته زما داطاعت خوا ته دعوت ورکی نوکه په دوی کی ستا تابعداری چاوکړه نوهغه ته به اجروی داسی اوستابه په کی هم اجروی اودهغه داجر څخه به هیڅ هم نه کمیږی، ته ولاړسه خپل قوم ته اوپه هغوی کی ودریږه ووایه هغوی ته چی: الله ﷻ تاسی ته یاداښت درکی ستاسی په پلرونو باندی چی ستاسی پلرونه دالله ﷻ په اطاعت کی څه رکم ډوب وه اوتاسی ای دانبیاوو ؑ ځامنو تاسی دالله ﷻ په نافرمانی کی څه رکم ډوب یاست، اوآیاپه تاسی کی چازماپه طاعت کی څه بدبختی لیدلی ده؟ یامو زماپه نافرمانی کی کامیابی لیدلی ده؟ حیوانانو ته چی کله خپل وطن یادسی نوزه یې بوځم هغه ځای ته خودوی په هلاکت کی پراته دی اوزما خوا ته رجوع نه کوی اودخپلو پلرونو مقام یې هیرکړی دی چی ددوی پلرونو ته ماکم عزت ورکړی دی، اودوی طلب دکرامت اوعزت په بل ځای کی کوی.

هرڅه چی علماء ددوی دی نوهغوی زما دبندگانو سره بل کار شروع کی چی دوی ته یې نور څه ښوول کم چی زمادکتاب څخه خلاف وو، اوددوی څخه هیرسو زماذکر اونصیحت او وعده کم چی دوی زماسره کړی وه، نودوی زماپه نافرمانی کی اخته دی اوهرڅه چی ددوی بادشاهان ددی نوهغوی حق ته دیکه ورکړه اودنعمت ناشکری یې وکړه، نودوی زماپه کتاب کی تحریف وکی، اوزماپه رسولانو پسی یې دروغ وتړل، نوزمادی قسم وی په خپل عزت اوجلال باندی اوپه عظمت دشان باندی چی زما څخه ماسوا څوك دعبادت لائق نه دی اونه څوك داجرات کولی سی چی زماسره شریك مقرر کی. آیا څوك سته چی زماسره شریك وی زما په بادشاهی کی؟ اوآیا پکاردی یوانسان ته چی زما داطاعت په ځای زما نافرمانی وکی؟ اوآیا داسی کیدی سی چی زه یوسړی پیداکم اوبیاهغه دځان سره په بادشاهی کی شامل کړم، اویازه یوبنده ځان ته پیداکم اوبیاهغه ته امروکم چی دبل چا عبادت وکه اوحال دادی چی زما څخه ماسوا دعبادت لائق نسته؟ نودوی دالله ﷻ داسی نافرمانیانی وکړی اودالله ﷻ په لاره کی عبادت اوجهاد اوهرڅه یې پریښوول، اودوی څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داخبره هیره سویده چی ددوی پلرونو څه رکم صبرکړی دی اوڅه رکم مجاهده یې کړیده، او څه رکم یې دالله ﷻ په لاره کی خپل ځانونه اوخپلی وینی اومالونه خرڅ کړی دی، نو دهغوی دوجی موتاسی ته ډیر عمرونه درکړه اوستاسی می ډیر عذرونه قبول کړه په دی وجه چی شاید دتوفیق اوهدایت خوا ته روان سی اوداخپل کفر پریږدی. اوهروخت به په دوی باندی بارانونه کول کیږی اودمزکی څخه به ورته بوټی شنه کیدل اوهرقسم نعمتونه به دوی ته ورکول کیده خودی هرڅه دوی لره زیات نه کی مګر کفر اوطغیان اونافرمانی نوتر ځوپوری به داسی کار نه کوی؟ آیاپه ماپوری مسخری کوی؟ یاماته دوکه راکوی؟ زمادی په خپل عزت اوجلال باندی قسم وی چی زه به په دوی کی داسی فتنی وغوړوم چی دوی به په کی ګمراه کم چی ددوی دحکیمانو څخه به لاری په کی ورکی سی.
بیابه په دوی باندی زه داسی ظالمان بادشاهان اوامیران مقررکم اودهغه ظالم دزړه څخه به رحمت اوهمدردی لیری کم، اودده په زړه کی به زه داسی طمع کښیږدم چی دی به غواړی چی ټول خلګ دده تابعداری وکی اودده په زړه کی به تور والی وی لکه دتوری شپی په شان، اودوی به په مزکه کی فساد وغوړوی، اومکرونه اوتدبیرونه به جوړوی په تدبیرونو جوړولو سره، ددی ظالمانو بادشاهانو به زه زړه کلك کم نوددوی په زړونو کی به درحم ماده نه راځی اوپه چاباندی به نه رحمیږی اوددوی به نظر کار نه کوی دحق په باره کی اونه به یې غوږونه کارکوی، اودوی به چیغی وهی په بازارونوکی په لوړو اوازونوسره لکه په ډول داواز دزمری، چی ددوی دخبرو دوجی به دخلګو جسمونه وریږدیږی اوتږی به سی ددی دخبرو اوریدو سره دخلګو صبرونه (یعنی دابادشاهان به په بازارونو کی خلګو ته خطاب کوی چی خبری به یې داسی وی چی خلګ یې واوری نوټول به په دوکه سی ولی چی ډیری ژوری خبری به کوی خودوی به نه پوهیږی چی ددوی دژبی څخه کم الفاظ وزی، اوددوی به مخونه ښکاره وی اوپه هغه باندی به بدی وی خودوی ته به نه ښکاری، نوزمادی قسم وی په خپل عزت باندی چی زه به ددوی کورونه دخپل مقدس کتاب څخه خالی کم او ددوی مجلسونه به ددرس اوبیان داحادیثو څخه خالی کم چی دوی به په کی بیاتش غیبتونه او مسخری کوی، اوزه به ددوی په جماعتونو کی وحشت وغوړوم چی خلګ به صرف ددې کتلو ته راځی ولی چی دوی به دومره ښائسته جوړکړی وی ددی دپاره چی خلګ راسی اودا وګوری نودعبادت پرځای به دسیل ګاه ځای وی، اودوی به په دغه جماعت کی عبادتونه کوی اوتهجد به کوی ددې دپاره چی دنیا وګټی نودوی به دین هم ددنیا دپاره کوی. اودوی به علم کوی خودعمل دپاره نه، زه به ددوی په ملکونوکی دعزت په ځای ذلت وغوړوم اودامن په ځای به بیره وغوړوم، اودمالداری په ځای به فقیری وغوړوم، اودنعمت په ځای به پردوی کی وږی والی وغوړوم، اودخوشحالی پرځای به دوی ته مصیبتونه اوغمونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوپریشانیانی وغوړوم، دارکم الله ﷻ اوږد وعظ اونصیحت اودخپل نعمتونو یاداښت دارمیا ﷺ په ذریعه دی بنی اسرائیلو ته کړی دی نوپه آخره کی کعب وایي چی ارمیا ﷺ وفرمایل: ای زمارپه ستاپه ذات می دی قسم وی چی زه ستا مخکی اوس ستا څخه تعلیم کوم اودازما دپاره پکاردی چی زه ستا څخه تعلیم وکم اوحال دادی چی زه کمزوری یم اوما ته داپکار نه دی چی زه ستا څخه خبری وکم خوای ربه زما تازه په خپل رحمت سره نن ورځ ته وروسته کړی یم اوهیڅ څوك حقداره نه دی زما څخه زیات بیره کوونکی دعذاب څخه، ای رب العزته داعذاب زما څخه لیری کړی ولی چی ماډیر اوږد وخت په دی کور دخطاکارانو کی تیرکړی دی اودوی ستا نافرمانیانی کولی بغیر زما دمشوری څخه اوبغیر زما دتغیر څخه (یعنی دی خلکو ستا نافرمانی وکړه خو مادالاره نه ده ورښوولی اونه ورلره ماپه دی دین کی تبدیلی کړیده)، که ته ماته عذاب راکوی نودابه زما دګناه وجه وی اوکه ماته مغفرت اوبخښنه کوی نودازما امیددی ستا څخه ای الله بیادی ارمیا ﷺ وفرمایل: ای ربه پاکی ده تالره موږ ستاثناء وایو اوته برکت اچوونکی یې اولوړی مرتبی والا ذات یې، آیاته هلاکوی داسی کلی چی داستا دپیغمبرانو کلی دی اوستادوحی دنازلیدلو ځای دی ای ربه زماپاکی ده تالره اوموږ ستاحمد اوثناء وایو اوته برکت والا ذات یې اولوړی مرتبی والا ذات یې آیاته خرابوی هغه جماعت اوخواته یې نور جماعتونه هم دی کم چی ستادذکر دپاره جوړسوی دی اودعبادت دپاره دهغه بنیادونه ایښوول سوی دی ای ربه زما آیاته هلاکوی داسی قوم چی هغه ستا دخلیل ابراهیم ﷺ اولاددی اوستادکلیم موسیٰ ﷺ امت دی اوددواد ﷺ قوم دی چی هغه داسی نبی دی چی تا ښه والی ورلره ورکړی دی، ای ربه زماکم یوکلی به دعذاب څخه په امن کی وی وروسته ددی دهلاکت څخه؟ اوکم بندګان به ستادلاری پیروی کوی وروسته ددی څخه چی ته هلاك کړی اولاد دابراهیم ﷺ اوامت دموسیٰ ﷺ اوقوم دداود ﷺ آیاته مسلط کوی په دوی باندی هغه خلګ چی داور عبادت کوی؟ الله ﷻ ارمیا ﷺ ته وفرمایل چی: ای ارمیا چاچی زما نافرمانی وکړه نوهغه زما دعذاب څخه نسی خلاصیدی، ماچی کم عزت دهغه قوم ته ورکړی وو هغه زما دطاعت دوجی چی دوی به زماطاعت کوی نومادوی ته عزت ورکړی وو، اوچی دوی زما نافرمانی وکړه نودوی به زه کښته کم کور دنافرمانیانو والاوته مګر داچی دوی ته زه خپل رحمت ورښکاره کم، نودا ارمیا ﷺ ورڅخه بیا دابراهیم ﷺ اودموسیٰ اوددواد ﷺ په واسطه دعاګانی غوښتی نوالله ﷻ به بیا ورته وفرمایل چی، که ستاقوم دیتیمانو اومسکینانو، زمادحکمونوحفاظت کولی نومابه دوی ته همیشه دغه رکم نعمتونه ورکولی اوزمادی قسم وی په خپل عزت اوجلال باندی چی زه دوی ته په منزله دیومهربان شپانه وم چی په دوی باندی به ماسختی نه راوستلی اودوی به می دقحط څخه محفوظ کولی او ددوی څخه به

(c) ketabton.com: The Digital Library

می هرقسم سختی لیری کوله تردی چی دوی نه غټ غټ پسونه جوړسوه چی یودبل سره ښکر وهی، نوهلاکت دی وی ددوی دپاره اوبیادی هلاکت وی ددوی دپاره، زه اکرام دهغه چاکوم چی زما اکرام کوی اوزه ذلیله کوم هغه سړی چی زمادین هغه ته ذلیله اوسپك ښکاری، ددوی څخه چی مخکی کم قومونه وه نو هغوی به په پټه زما نافرمانیانی کولی اودوی یې ښکاره کوی تردی چی ښکاره کوی یې په جماعتونو کی اوپه بازارونو کی او دغرونو په سرونو کی اوددرختو په سایو کی تردی چی آسمان اومزکه ددوی څخه تنګه سوه اوماته ګیله کوی ددوی په باره کی اوسره ددی ټولو دوی داالله ﷻ دکتاب څخه نفعه اوفائده نه حاصلوی. ویل سوی دی چی ارمیاؑ چی کله داالله ﷻ هغه رساله خپل قوم ته پیش کړه په کم کی چی ددوی ګناهونه اونافرمانیانی ذکرسوی وه نودوی دادروغ وګڼل اوبیایې نافرمانی وکړه اوتهمت په دی ارمیا ؑ باندی ولګوی چی ته درواغجن یې او دوی ورته وویل چی: تادروغ وویل اوپه الله ﷻ دی ځان لوی وګڼی آیاته داګمان کوی چی الله ﷻ دمزکی څخه خپل جماعتونه لیری کوی اوخپل کتاب لوړه وی دمزکی څخه؟ نوڅوك به عبادت کوی داالله ﷻ چی په دی مزکه کی چی کتاب نه وی اوجماعت نه وی؟ تالویی ددی کلی وکړه داالله ﷻ په نزد اوته لیونی سوی یې، نوپه هغه وخت کی الله ﷻ بخت نصر په دوی باندی مسلط کی تردی چی دوی یې محاصره کړه لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: فَجَاسُوْ خِلَلَ الدِّيَارِ، ویل سوی دی، کله چی ددوی دامحاصره اوږده سوه نودوی ددی بخت نصر حکم ومنی اوددوی ماتحت ازاد سو (یعنی داسی ازاد سوه چی دی بخت نصر اوددی ډلی به چی دوی ته څه ویل نودوی به انکار نه سو کولی ضرور به یې منل) اودی بخت نصر په دوی کی دجاهلیت حکم وچلوی اوظالمانو په دوی باندی ښه ظلم شروع کی، نوددوی څخه یې دریمه حصه قتل کړه اوماشومان یې ټول ورمړه کړه تردی چی صرف بوډاګان اوبوډاګانی پاته سوی بیایې دوی وطی کړه په خپلو حیوانانو باندی اوجماعتونه یې ټول وران کړه اوماشومان به یې راکښل اوزنانی به یې په بازارونو کی درولی وی تړل سوی اوتورات دوی وسوزی اودابخت نصر شام ته هم داخل سو اوهلته یې هم بنی اسرائیل قتل کړه تردی چی ختم یې کړه، کله چی بیرته رالی دابخت نصر اوددوی لښکر نوددوی سره دبنی اسرائیلو دبچو څخه (۹۰۰۰) ماشومان غلامان وه چی دایې ددوی څخه ده ځان سره راوسته اوځانونو ته یې خادمان کړه، اودشرابونو جامونه یې په بیت المقدس کی وغورزول اوخنزیران یې په کی حلال کړه نو وو تعداد دماشومانو کم چی غلامان سوی وه ددواد ؑ دنسل څخه (۷۰۰۰) ماشومان غلامان سوی وه، او (۱۱۰۰۰) ماشومان دقبیلی دیوسف بن یعقوب ؑ وه اودده دورور دقبیلی څخه چی بنیامین دی (۸۰۰۰) ماشومان وه او دارکم دهری یوډلی اوقبیلی څخه یې په زرګونانو ماشومان بوتله دځانونو سره اودوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرته راله دبابل مزکی ته. اسحاق بن بشر وايي چی کله دی بختنصر داکار وکی چی قتل قتال اوداسی نور کارونه يې ټول وکړه نوورته وویل سوه چی، په دی بنی اسرائیلو کی یو سړی وو چی دوی يې منع کول ددی کارونو څخه اودوی ته به يې ستاپه باره کی خبر وکوی چی داسی ظالم بادشاه به په تاسی باندی الله ﷻ مسلط کوی اوستاسی جماعتونه او کتابونه اوهرڅه به سوزی، خودی بنی اسرائیلو دده تکذیب وکی اودی يې قید کی اووهل اوټکول يې ورکړه اوتهمتونه يې پرولګول . نوامروکی بخت نصر په راوستلو دارمیا ؑ دجیل څخه اوورته يې وویل چی آیاته هغه سړی يې چی تابه دوی منع کول ددی کارونو څخه، نوده وفرمایل چی هو، نودی بخت نصر ورته وویل چی داتاته دکم ځای څخه معلومه سوه، نوده وفرمایل چی زه الله ﷻ دوی ته پیغمبر رالیږلی وم نودوی زما تکذیب وکی، نو دی بخت نصر ورته وویل چی، ستاتکذیب يې وکی اوته يې بندی کړی اوته يې ووهلی؟ نوده وفرمایل چی: هو، نودی بخت نصر وویل چی ډیر بددی هغه قوم چی دخپل پیغمبرانو تکذیب کوی اودالله ﷻ درسالت تکذیب کوی، بیادی بخت نصردی ارمیا ؑ ته وویل چی ته کولی سی زماسره واوسی نوزه به ستا اکرام اوعزت وکم، اوزه داخوښ ګڼم چی ته دخپل امت سره په خپل قوم کی یوځای اوسی اوزما دخوا څخه ته په امن کی يې.

نو ارمیا ؑ ورته وفرمایل چی زه ترنن ورځی پوری دالله ﷻ په امن کی یم، اوکه بنی اسرائیل دالله ﷻ داطاعت څخه نه وای وتلی نونن ورځ به ستا څخه نه بیریده اونه به ستاپه هغوی باندی څه بادشاهی وه،کله چی بخت نصر دده داخبری واوریدلی نودی يې پریښووی اودی اوسیدی په خپله مزکه کی چی (ایلیا) دی. په دی سیاق کی غرابت دی. داکم ماشومان چی قیدیان سوی وه په هغه قیدیانو کی دانیال ؑ هم شامل وو.

بیان ددانیال ؑ

یوروایت ذکرکړی دی ابن ابی الدنیا په نقل کولو سره داحمد بن عبدالاعلی الشیبانی څخه دی نقل کوی دشعیب بن صفوان څخه دی نقل کوی دالاجلع الکندی څخه دی نقل کوی دعبدالله بن ابی الهزیل څخه دی وايي چی حاضرسو بخت نصرته دوه زمری نوده هغه دواړه په یوی کندی کی واچول، اودانیال ؑ يې هم راوستی اودغی کندی ته يې ورواچوی نو دی دواړو زمریانو دنیال ؑ ته هیڅ ونه ویل، نوبیادده زړه سو خوراك اوڅښاك ته لکه څه رکم چی دعام انسان داوړی والی په وخت کی کیږی،

نوالله ﷻ ارمیاته وحی وکړی په داسی حال کی چی هغه په شام کی وو: چی ده ته دډوډی بندوبست وکه نوده وویل: ای زماربه زه په مقدسی مزکه کی یم اوهغه په مزکه دبابل کی دی چی په عراق کی واقع دی. نوالله ﷻ وحی ورته وکړه چی ته برابرکړه هغه څه چی موږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې درته امرکوو پس سته زموږ داسې مخلوق چې ته اوتاسې چې کم خوراك برابرکړې دی دانیال ﷺ ته تاسې دواړه بار کې دا دهغه خواته. نوده خوراکه برابره کړه اوالله ﷻ ور ولیږل هغه څوك چې دایې بارول ددانیال ﷺ خواته تردې چې دایې دغه کندې په سرباندې ودرول په کم کې چې دانیال ﷺ پروت وو نودانیال ﷺ وویل ته څوك یې؟ نوده ورته وویل چې زه ارمیایم. نودانیال ﷺ ورته وفرمایل چې دلته څه رکم رالې اوچا راوستې نوده ورته وفرمایل چې زه الله ﷻ راوستم.
نودانیال ﷺ وفرمایل چې، آیازه الله ﷻ یادکم؟ نوده ورته وفرمایل چې: هو: نودانیال ﷺ وفرمایل چې: حمد اوثناء ده دهغه ذات دپاره چې دهغه دیاداښت څخه هیڅ څوك نه هیریږی اوحمددې دهغه ذات دپاره چې قبلوی دعا دهغه سړی چې امیدساتی دالله ﷻ څخه، اوحمد دی دهغه ذات دپاره چې هغه نه سپاری یوسړی بل چاته کله چې څوك دهغه پر ذات باندې توکل وکې، اوحمداوثناء ده دهغه ذات دپاره چې هغه بدله داحسان په احسان سره ورکوی، اوحمد اوثناء ده دهغه ذات دپاره چې هغه جزاء ورکوی په صبر سره دنجات، حمد اوثناء ده دهغه ذات دپاره چې هغه لیری کوی مشکلات وروسته دمصیبتونو څخه، حمد اوثناء ده دهغه ذات دپاره چې هغه زموږ ځای دامید دی وروسته دنا امیدی څخه.
دارکم یونس بن بکیر ویلی دی په نقل کولو سره دمحمدبن اسحاق څخه دی نقل کوی دابی خالد بن دینار څخه دی نقل کوی دابو العالیه څخه دی وایې چې: کله چې موږ فتحه کړه (تستر) علاقه نوموږ دهرمزان په بیت المال کې یوکټ پیداکې چې په هغه باندې یوسړی پروت اوسرته یې یوکتاب پروت وو نوموږ راواخستې هغه کتاب اوعمربن الخطاب ته مو وسپاری نوعمربن الخطاب دیوسړی په ذریعه دغه کتاب عربی ته واړوی: نوزه اولنی سړی یم چې ماهغه ووایه، ماووایه دغه کتاب دقرآن په رکم. نوداروای وایې چې ماوویل ابو العالیه ته چې په هغه کې څه وه نوده وویل چې ستاسې امر اواحکام اوداسې نور خطابونه په کې وه اوهغه څه په کې ذکروه کم چې وروسته واقع کیدو والادی. نوداراوی وایې چې ماځینې پوښتنه وکړه چې ستاسې په هغه سړی باندې څه وکړه نوابو العالیه وویل چې موږ په یوه ورځ کې دیارلس قبرونه وکښل په جلاجلا ځایونو کې، نوکله چې شپه سوه نوپه یو قبرکې موښخ کړه اوټول قبرونه موبندکړه ددې وجې څخه چې څوك یې بیرته ونه کاږی. نوداراوی وایې چې دوی ورڅخه دڅه امیدکوی چې راکاږی یې، نودی ابوالعالیه وویل چې کله ددوی څخه باران بندسو نودوی به دده کټ دباندې راایستې نوباران به شروع سو. نوداراوی وایې چې تاسې په دغه سړی باندې دچا گمان کوی. ابو العالیه ورته وویل چې: دانیال ﷺ نوراوی بیاپوښتنه ورڅخه وکړه چې ستاڅه خیال دی چې دی به دڅومره وخت را ایسې پاته وی؟ نوده ورته وویل چې د(۳۰۰) کالوراایسې نوده بیاپوښتنه وکړه چې آیاتاپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې څه تبدیلي لیدلې ده، نوده ورته په جواب کې وویل چې بالکل فرق په کې نه وو مګر دتندي یوڅو وریښتان یې لویدلې وه، دانبیاوو علیهم السلام غوښې نه جلاکیږي دبدن څخه اونه مزکه هغه ځان ته راکشوی سی اونه ددوی غوښته حیوانان خوړلې سی. ددې روایت اسناد ابو العالیه ته صحیح دی.

اوکه چیري دده تاریخ وفات هم دغه وي نوبیابه دی نبي نه وي بلکې یونیك سړی به وي په داسې بل روایت کې هم داسې قصه ذکرده خوپه هغه کې ابوموسیٰ الاشعري رضی الله عنه ذکردي چې هغه دده تابوت خلاص کړی وو اوپه بعضې اقوالو کې ذکردي لکه څه رکم چې دانس بن مالك څخه دا نقل دی چې دده دپزې اوږدوالي یوه لویشت دی،

اودارکم نور واقعات ډیري ذکردي خوخلاصه دټولو هم داراوزي داکم چې موږ بیان کړه، دارکم په بل روایت کې داسې ذکردي چې دانیال علیه السلام دعاکړي وه چې مادي دمحمد صلی الله علیه وسلم امتیان پټ کې، نوالله جل جلاله ورته دادعاقبوله کړې وه نوددي وجې څخه دصحابووتردور پوري نه وو پټ سوی چې بیاصحابوو پټ کې بناء براقوال علماء.

اوداابو موسیٰ رضی الله عنه څخه دی نقل دی چې څلور ځایه یې ده ته قبروکښې نوپه یوه کې یې پټ کړې دی چې معلوم نه دی مګر ابوموسیٰ الاشعري رضی الله عنه ته.

دارکم دابن ابي الدنیا څخه نقل کوی دابراهیم بن عبدالله څخه دی نقل کوی داحمد بن عمر بن السرح څخه دی نقل کوی دابن وهب څخه دی نقل کوی دعبدالرحمٰن بن ابي الوناد څخه دی وایې چې ماولیدی په لاس دابن ابي برده بن ابي موسیٰ الاشعري کې یوه ګوتمې چې په هغه باندې دوه زمریان جوړوه چې ددواړو زمریانو په منځ کې یوسړی ناست وو، نوابو برده وایې چې داګوتمې دهغه سړی ده چې ددې کلې خلګ ددانیال علیه السلام ګمان پرکوي چې دادده پلار ابوموسیٰ الاشعري ځینې په هغه شپه کې اخستې وه په کمه شپه چې یې دی پټوی: نو پوښتنه وکړه ابوموسیٰ الاشعري رضی الله عنه دهغه کلې دعلماوو څخه ددې نقشې په باره کې نو دوی ورته وویل چې: دکم بادشاه په قبضه کې چې دانیال علیه السلام وو دهغه بادشاه ته نجومیان ویل کیده چې دده په دې غلامانوکې به یوسړی وي چې دده ملك اوبادشاهي به دهغه دلاسه فاسدیږي اوختمیږي به اویوشپه یې ورته معلومه کړه، نودغه بادشاه وویل چې نن شپه به یوغلام هم نه پاته کیږي مګر داچې زه به یې مړکم داوو چې دوی بیا دانیال علیه السلام کندې ته وغورځوی اوورسره یې دوه زمریان هم واچول. نوبیده سوه زمریان اوده ته یې څه ضررونه رسوی. نوبیا راله دده مور اوبیا الله جل جلاله دی ورسوی هغه درجې ته کمې ته چې الله جل جلاله غوښتل چې دی ورسوی نوبیا دانیال علیه السلام دهغه نقشه په ګوتمې باندې جوړه کړه ددې وجې څخه چې دالله جل جلاله دانعمت هروخت په دې سره یادساتې اوهیرنه سی ځینې.

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړول دبیت المقدس وروسته دخرابیدو څخه او راجمع کیدل دسردارانو دبنی اسرائیلو وروسته دجلاکیدو څخه

الله ﷻ فرمایلی دی: أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللهُ مِئَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِئَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، (سورة البقره \ ۲۵۹).

روایت ذکرکړی دی هشام بن الکلبی چې: بیاالله ﷻ وحی وکړی ارمیا علیه السلام ته چې: ته ورسه بیت المقدس ته اوزه هغه دوباره جوړوم. نوارمیا علیه السلام روان سو دبیت المقدس خوا ته تردی چې وررورسیدی نوبیت المقدس نه وو جوړ، نودځان سره یې په زړه کی وویل، پاکی ده هغه ذات لره چې ماته یې امروکی چې زه بیت المقدس ته راسم اوماته یې خبر راکی چې زه یې جوړوم نوکله به یې الله ﷻ جوړوی اوکله به الله ﷻ دی راژوندی کوی وروسته دمړه کولو څخه (یعنی دلته یې دژوند اومرګ څخه جوړیدل اوخرابیدل مراددی)، بیایې خپل سرکښنی ښووی په مزکه باندی اوبیده سو اودده سره خپل خرهم وو چې سپرلی یې پری کوله اوخپله خوراکه ورسره هم وه، نودی بیده سو تراویا کالو پوری تردی چې دده خوب په دوران کی بختِ نصر اودهغه څخه لوړ بادشاه لهراسب دواړه مړه سوه، اودده بادشاهی تر(۱۲۰) کالو پوری وه اودده څخه وروسته دده ځوی بشتاسب بن لهراسب بادشاه سو،

او وومرګ دبختنصرپه خپل ملك کی اوده ته داخبره راورسیده چې دشام مزکه تشه پرته ده اودفلسطین په مزکه کی حیوانان ډیرسوی دی تردی چې انسانان په کی بالکل نه دی پاته سوی نوده اعلان وکی په بابل کی بنی اسرائیلو ته چې څوك غواړی چې شام ته راسی نو هغه کولی سی چې راسی شام ته اوپه دوی کی یې یوسړی بادشاه کی چې ددواد علیه السلام داولاد څخه وو اودوی ته یې امروکی چې بیت المقدس بیرته جوړکی اوجماعت په کی هم جوړکی، نودوی راله اوابادی یې شروع کړه اوجماعت دبیت المقدس یې جوړکی اوکورونه اوهرڅه یې جوړکړه تردی چې ښه غنته آبادی یې په کی جوړه کړه نوپه دغه وخت کی الله ﷻ دارمیا علیه السلام سترګی خلاصی کړی نوویې لیدی دغه ښار نوورته معلومه سوه چې الله ﷻ څه رکم یوشی دوباره تعمیروی، اوبیابیده سوتردی چې سل کاله یې په خوب کی پوره کړه. بیا الله ﷻ دخوب څخه راولاړکی نوده ته داسی محسوسیده چې دی یوساعت یاڅه حصه دورځی بیده وو اوچی کله بیده کیدی نوټول ځایونه دشتی وی اوکله چې راولاړ سو نوټول ځایونه آباد سوی وه، نوکله چې راولاړسو اوآبادی یې ولیده نووی فرمایل: أَعْلَمُ أَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ویل سوی دی: چې بنی اسرائیل راله هغه خپل زوړ حالاتو ته راله یعنی الله ﷻ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته بیرته هرقسم نعمتونه ورکړه نودوی په دغه حال باندی وه تردی چی په دوی باندی غالبه سو روم والا په زمانه دباداشاهانو دطائف کی نودهغه څخه وروسته ددوی یوه ډله او یوه قبیله اوباداشاهی هیڅ پاته نه سوه یعنی وروسته ترراښکاره کیدلو دنصاری څخه. دا رکم ابن جریرپه خپل تاریخ کی داسی روایت ذکرکړی دی چی لهراسب ډیر عادل اوانصاف داره بادشاه وو چی آبادی یې خوښوله اوښارونه یې خوښول اودی وو خاوند دښه فکر اوښه تدبیر یعنی فساد اوجنګونه یې نه خوښول کله چی دی کمزوری سو خپل سلطنت یې خپل ځوی ته وسپاری چی بشتاسب وو اوددوی په زمانه کی مجوسیت (دایوه ډله ده چی داور عبادت کوی) په دغه زمانه کی راښکاره سوی وو اوپه دوی کی یوسړی وو چی زردشت نوم یې وو دارمیا سره مرګلری سو نوارمیا ته یې درد وروستی نوارمیا ښرا ورته وکړه نودبرګی ناجوړی ورباندی ولګیده نودده دخواڅخه ولاړی تردی چی دآذربیجان علاقی ته ولاړی اودبشتاسب سره ملګری سو اوهغه ته یې دخپل دین یعنی مجوسیت دعوت ورکی اوهغه قبوله کړه، اوبیا ده خپل قوم ته ددی خبری اعلان وکی چی دوی هم دا مجوسیت قبول کی نوچابه چی انکار کوی نوهغه به یې مړکوی.

بیادبشتاسب څخه وروسته بهن بن بشتاسب وو اودابادشاه دفارس والاوو څخه دی کم چی مشهوره بادشاه دی اودی دبخت نصر نایب وو اوعمر یې ډیر زیات وو. مقصودی خبره دا ده چی داتیریدونکی په دی کلی باندی دا ارمیا دی داقول وهب بن منبه اوعبدالله بن عبیدبن عمیر اوداسی نورو کړی دی. اودارکم دعلی څخه اودعبدالله بن سلام څخه اودابن عباس څخه اودحسن څخه او دقتاده څخه اودالسدی څخه اودسلیمان بن برده څخه نقل دی چی داعزیر دی اودادوهم قول مشهوره دی په نزد دډیرو علماوو دسلفو.

قصه دعزیر

ابن عساکرویلی دی چی په باره دده دنسب کی چی داعزیر بن جروه دی، اوویل سوی دی چی دی ځوی دسوریق بن عدیان بن ایوب بن درزنا بن عری بن تقی بن اسبوع بن فنحاص بن العازر بن هارون بن عمران دی. اوویل سوی دی چی داعزیر بن سروخا دی، په بعضو اثارو کی داویل سوی دی چی دده قبر په دمشق کی دی. دارکم یوروایت ذکرسوی دی دطریقی دابی القاسم البغوی څخه دی نقل کوی ددواد به عمرو څخه دی نقل کوی دحبان بن علی څخه دی نقل کوی دمحمد بن کریب څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه مرفوعًا دی وایې چی: ماته معلومه نه ده چی عزیر نبی دی اوکه نه؟ دارکم په بل روایت سره نقل دی چی دادهغو ماشومانو څخه وو چی بخت نصر قیدیان کړی وو کله چی دی دځلویښتو کالو سو نوالله ورلره پوهه اوحکمت ورکی. اوویل سوی دی چی: دده څخه ماسوا په تورات باندی دومره څوك نه پوهیده اونه دده څخه ماسوا دچا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرعلم وو پر، یعنی الله ﷻ ده ته ډیره پوهه ورکړې وه دتورات په باره کی اودتورات حافظ هم وو. اوویل سوی دی چی دده نوم دانبیاوو سره ذکروو تردی چی الله ﷻ ځینی دده نوم لیری کی کله چی ده دتقدیر په باره کی سوال وکی. خوداخبره کمزوری ده اومنقطعه ده.
دارکم اسحاق بن بشر نقل کوی دسعید څخه دی نقل کوی دابی عروبه څخه دی نقل کوی دقتاده څخه دی نقل کوی دحسن څخه دی نقل کوی دعبدالله بن سلام څخه دی وایې چی عزیر ؑ هغه سړی دی کم چی الله ﷻ ترسل کاله پوری مړکړی وو اوبیایې راژوندی کړی وو. دارکم نور اقوال هم ذکرسوی دی چی دټولو خلاصه هم دایو جوړیږی.
دارکم په بل روایت کی ذکرسوی دی چی دی یوه ورځ دکوره ووتی چی پرخره باندی ناست وو نودکلی څخه ډیر لیری ولاړی نوګرمی یې وسوه نویوغارته دننه سو اودخره څخه کښته سو اودخره یوخوا ته یې یوتیلی وه چی په هغه کی انځیر وه اودی بل خوا ته یې بله تیلی وه چی په هغه کی انګور پراته وه نودی ډیرستړی وو نوددی یوی تیلی څخه یې انګور واخسته اوهغه یې وخوړل اوپه دغه ځای کی یې څه هډوکی ولیده نووی فرمایل: أَنّٰى يُحْيِي هَٰذِهِ اللهُ بَعْدَ مَوْتِهَا، نودده په دی خبره کی شك نه وو چی دا به الله ﷻ څه رکم راژوندی کوی بلکَی داخبره یې دتعجب دوجی وکړه، نوالله ﷻ په ده پسی ملك الموت راواستوی نودده څخه یې روح قبض کی. کله چی دی مړسو دسلو کالو دپاره،
اوپه دغه وخت کی په بنی اسرائیلو کی ډیر اختلافات وه اوډیر نوی نوی کارونه په کی پیدا سوی وه، نوویل سوی دی چی الله ﷻ عزیر ؑ ته په دغه وخت کله چی سل کاله پوره سو یوه ملایکه راولیږل نودده زړه یې جوړکی چی زړه یې په دی خبری باندی پوه سی او سترګی یې ورلره جوړی کړی ددی وجی چی وګوری چی الله ﷻ څه رکم دوباره سړی را ژوندی کوی بیا کرار کرار دده ټول بدن جوړیدی اوده ورته کتل اوبیا کرار کرار دده وریښته برابر کیدل، اودارکم هډوکی یې ورته برابرکړه اوبیا روح په کی واچول سو داهرڅه کیده اوده ورته کتل نودی چی بالکل برابرسو نوملائکو پوښتنه ځینی وکړه چی څوکاله پوری ته پروت وی؟ نوده په جواب کی وویل چی زه خوکیدی سی چی تریوه ورځ پوری او ددوومی ترنیمی ورځی پوری، اودایې په دی طریقی سره وویل چی دی په شروع دورځی کی بیده سوی دماپښین وخت سره نژدی اوچی راولاړیدی نوبیاهم لمرنه وو لویدلی. نووی فرمایل چی کیدی سی چی یوه ورځ بیده وم یابه می په خوب کی نیمه ورځ تیره کړی وی، نوملائکو ورته وویل چی بلکی تاسل کاله تیرکړه په خوب کی پس ته وګوره خپل خوراك اوڅښاك ته چی هیڅ قسم فرق په کی نه وو راغلی. اوبیایې چی خپل خره ته وکتل نوتش هډوکی پاته وو نوملائکی دالله ﷻ په امرسره هغه خره ته حکم وکی نو دهغه هم غوښی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوهډوکي راټولیدل شروع سوه تردي چي هغه هم سم سو اودځای څخه راولاړسو اوغوږونه یې دآسمان خوا ته لوړکړي وه اواوازونه یې کول په دي ګمان سره چي قیامت قائم سو.
لکه څه رکم چي الله ﷻ فرمایلی دی: وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا، یعنی ته وګوره دخپل خره هډوکو ته چي موږ څه رکم برابرکړه هغه دخر په شکل چي غوښه ورپوری نه وه اوبیا مو وربا ندی غوښه راشنه کړه، فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، یعنی چي کله ده هرڅه ولیده نوداالله ﷻ په تقدیرباندی یی پوخ اومضبوط یقین رالی اوهغه وسوسه چي دده په زړه کي وه هغه الله ﷻ په دی معجزانه کار سره څیني لیری کړه. ویل سوی دی چي کله دی په خپل خره باندی سپورسو اوکلی ته رالی نوخلګو یې دپیژندلو څخه انکار وکي تردي چي خپل کورته رالی اویوه بوډی ښځه ناسته وه چي (۱۲۰) کاله پرتیر سوی وه چي دا دده مینځه وه، کله چي عزیر ؑ ددی ځای څخه ووتی نودغه بوډی دشلو کالو انجلی وه اوکله چي رالی نوبوډی وه نوده وپیژنده اوپه ذهن کي یې راله: نوعزیر ؑ ورته وویل چي آیا داکور دعزیر ؑ دی؟ نودی ښځی ورته وویل چي، هو داکور دعزیر دی. نووی ژړل اووی ویل چي، مانه دی لیدلی په دی خلګو کي داسی سړی چي تریوه کال پوری یې یادکړي وی اوخلګو هغه هیرکړی دی. نوده وویل چي زه عزیر یم زه الله ﷻ ترسلو کالو پوری مړکړی وم اوبیایې راژوندی کم. نودی ښځی وویل چي پاکي ده هغه ذات دپاره، موږ عزیر ورك کړی دی دسلو کالو را ایسی اودهغه په باره کي موهیڅ ذکرنه دی اوریدلی. ده بیا وفرمایل چي: زه عزیر ؑ یم. نودی ښځی ورته وویل چي عزیر مستجاب الدعا وو، که ته چیری عزیر یې نوماته دعاوکړه چي الله ماته زما دسترګو نظر راکي چي زه تاوګورم چي ته واقعی عزیریې که ته چیری عزیر یې نوزه به دی وپیژنم. نوویل سوی دی چي ده دعا وغوښته داالله ﷻ څخه ددی دپاره اوخپل لاس یې ددی په سترګو باندی راکش کي اودلاس څخه یې راونیوله اوورته یې وویل چي ولاړیږه داالله ﷻ په امرباندی نوداولاړه سوه داسی په تیزی سره لکه بیرته چي انسان ځوان سی. نووی ویل چي: زه شاهدی ادا کوم چي ته عزیر یې. نوبیادی ورغی بنی اسرائیلو ته چي هغوی په پخپلو مجلسونو کي ناست وه اوخپل عبادتونه یې کول، اوپه دوی کي دعزیر ؑ یوځوی وو چي د(۱۱۸) کالو وو اودده لمسیان هم بوډاګان وه، نودی بوډی اواز وکي چي عزیر ؑ راغلی دی تاسی ته. نودوی ټولو ددی داخبره دروا غجنه کړه، نودی بوډی وویل چي زه ستاسی مشره یم ده ماته دعا وکړه نواالله ﷻ ماته دده په دعاسره سترګی بیرته راکړي او زماپه پښو کي دم پیدا سو اودی داګمان لری چي دی الله ﷻ ترسل کالو پوری مړ کړی وو اوبیایې راژوندی کي. ویل سوی دی چي خلګ ټول پرراټول سوه اوپه حیرانتیا سره یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته کتل نوخپل ځوی ورته وویل چی زما دپلار داوږو په مینځ کی تور خال وو نوکله یې چی اوږه راښکاره کړه نوهغه خال پر وو نوبنی اسرائیلو وویل په موږ کی هیڅ چاته تورات نه دی یادمگر عزیرؑ ته اوتورات خوبخت نصر سوزلی وو نوکه ته عزیر یې نوتورات موږ ته بیرته ولیکه، او وو دده پلار ساروخا چی تورات یې په مزکه کی پټ کړی وو په هغه ورځوکی په کمو ورځوکی چی بخت نصر تورات وسوزی نودغه ځای دعزیر ؑ ځخه ماسوابل چاته نه وو معلوم، نودابنی اسرائیل یې دځان سره هغه ځای ته بوتله اوتورات یې راوایستی دهغه ځای ځخه اودده پاڼی نرمی سوی وی اوکتاب زوړ سوی وو نودی دبنی اسرائیلو سره دیوې درختی لاندی سایې ته کښېښنستی اوتورات یې نوی کی اودآسمان ځخه دوی ړناگانی رالی اوددی عزیر ؑ نس ته دننه سوی نوده ته تورات وریاد سو په مکمله طریقه سره نوتورات یې په نوی طریقه سره ولیکی، نودهغه ورځی را ایسی یهودیان وایې چی عزیر ځوی دالله ﷻ دی، اوده تورات ورنوی کړی وو په مزکه دسواد کی چی دحزیقل کور په هغه ځای کی وو، اوهغه کلی چی دی په کی وفات سوی وو دهغه نوم (سایراباذ) وو ابن عباس وایې چی: نه وو لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی وه: وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ، یعنی نښه اونمونه بنی اسرائیلوته، اوداپه دی شان سره چی دی به دخپلوبچیانو سره کښېښنستی چی هغوی به بوډاگان وه اودی چی کله وفات کیدی نودځلوېښتو کالو وو نو بیرته چی راژوندی سو سل کاله وروسته نوبیا الله ﷻ په هم هغه صورت اوهیئت باندی را ولاړکی چی دځلوېښتو کالو وو نودی ځوان وو اوبچیان یې بوډاگان وه.

ابن عباس وایې چی دی دبختنصر ځخه وروسته راغلی دی، اوهمداسی قول حسن هم کړی دی. مشهوره خبره داده چی عزیرؑ یوپیغمبردی دپیغمبرانو دبنی اسرائیلو ځخه اودداود اوسلیمان اوزکریا اویحیٰی عَلَيْهِمُ السَّلَامُ په مینځ کی راغلی دی،

اوپه بنی اسرائیلو کی یوسړی هم نه وو پاته چی تورات یې یادوی مگر دی وو چی الله ﷻ ده ته الهام وکی اودده په ذریعه یې دوباره په بنی اسرائیلو کی نشر کی، لکه څه رکم چی وهب بن منبه ویلی دی: الله ﷻ امروکی یوی ملایکی ته چی دنور یوه لپه یې راواخسته او دعزیر ؑ په سینه کی یې واچول نودتورات لیکل یې شروع کړه تردی چی خلاص سو.

اودارکم روایت نقل سوی دی دابن عساکر ځخه دی نقل کوی دابن عباس ځخه چی پوښتنه وسوه دابن سلام ځخه په باره ددی قول دالله ﷻ کی (وقالت الیهود عزیر ابن الله) دی یهودیانو ولی عزیر ؑ ته دالله ﷻ ځوی وایه؟ نوده جواب ورکی چی دادی وجی ځخه چی ده بنی اسرائیلو ته تورات دوباره لیکلی وو، اوبنی اسرائیلو به داوایه چی موسیٰ ؑ موږته تورات دکتاب په شکل کی نه سو راوړی اوعزیرؑ موږته بغیردکتاب ځخه راوړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوبعضو په کی بیاداخبره شروع کړه چی عزیر ځوی دالله ﷻ دی. نوددی وجی څخه علماء وایې چی تواتر دتورات دزمانی دعزیر ؑ څخه منقطع دی. اودارکم ابن عساکر ویلی دی په نقل کولو سره دانس بن مالك څخه اودعطاء بن السائب څخه چی عزیر ؑ دموسیٰ ؑ په زمانه کی وو. دارکم ابن عساکر اوابن عباس یوقول ذکرکړی دی چی په هغه کی دابیان سوی دی چی ده دتقدیر په باره کی سوال کړی دی نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی داسوالونه مه کوه کنې نوم به دی دانبیاوو دفهرست څخه لیری کی نوده بیاپوښتنه کوله تردی چی دده نوم یې دانبیاوو دنومونو څخه جلاکی نوداسی اقوال دنبی په باره کی صحیح نه دی اویو نبی دالله ﷻ څخه داسی بی هوده سوالونه نه کوی اوکیدی سی چی دا اسرائیلی قول یې نودا منکر قول دی اوصحیح نه دی.

قصه دزکریا ؑ او دیحیٰی ؑ

الله ﷻ فرمایلی دی: (سورة مریم، كٓهيٰعٓصٓ (١) ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا (٢) إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا (٣) قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا (٤) وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا (٥) يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا (٦) يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا (٧) قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا (٨) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا.

دارکم په بل ځای کی فرمایلی دی: وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللهِ إِنَّ اللهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (٣٧) هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ (٣٨) فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (٣٩) قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (٤٠) قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ، (سورة آل عمران ۳۷\ ۴۱).

اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی: وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ، (سورة الانعام \۸۵). ابن عساکر په خپل مشهور تاریخ کی دزکریا ؑ په باره کی داسی نسب بیانوی: زکریا بن برخیا، اوویل سوی دی زکریابن دان، اوویل سوی دی چی زکریا بن لدن بن مسلم بن صدوق بن حشبان بن داود بن سلیمان بن مسلم بن صدیقه بن برخیا بن بلعه بن ناحور بن

(c) ketabton.com: The Digital Library

شلوم بن بهفا شاط بن اینامن بن رحیعام بن سلیمان بن داود علیه السلام دیحیٰی علیه السلام پلاردی چی هغه هم نبی دی، ویل سوی دی چی دی په خپل ځوی علیه السلام پسی دمشق ته تللی وو اوهلته یې کارکوی. اوویل سوی دی چی دی په دمشق کی وو کله چی دده ځوی یحیٰی علیه السلام قتل سوی وو. والله اعلم.
اودارکم نور نسبونه هم ددی بیان سوی دی په مختلفو طریقو سره. مقصود داچی الله جل جلاله امر وکی خپل محبوب پیغمبر محمد مصطفٰی صلی الله علیه وسلم ته چی ته خلګو ته دزکریا علیه السلام قصه وکړه چی الله جل جلاله ورلره ځوی ورکی په داسی حال کی چی بوډاوو اوښځه یې بوډی وه نوداقصه دوی ته ځکه ذکرکړه چی دوی هم پوه سی چی دالله جل جلاله څخه نا امیده کیدل نه دی پکار. په دی اٰیتونو کی الله جل جلاله دزکریا علیه السلام هغه دعا ذکرکوی چی الله جل جلاله ته یې په خپل دعاکی ویلی وه په بیری سره چی ورسره حاضر کسان دادعا وانه وری ده الله جل جلاله ته اول دځان حالت بیان کی چی زه کمزوری سوم اووریښته می سپین سوه لکه په دی قول دالله جل جلاله کی ذکردی: قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا، (سورة مریم \ ۴) اوداقول دده: وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا، یعنی ای ربه زماچی دعانه کی مګر قبوله اوپه دی باندی باعث داسو چی ده دادعا وکړه، چی کله دمریم بنت عمران بن ماثان زوی مواری اوکفالت په ځان باندی واخستی نو کله به چی دمریم بنت عمران خواته دی ورتلی نودلوښو څخه ماسوابه میوی پرتی وی نوده ته داعلم وسو چی دالله جل جلاله دخوا دی نودده په زړه کی داطمع پیداسوه چی دالله جل جلاله څخه نا امیدی نه دی کول پکار نوبیایې دالله جل جلاله څخه دادعا وغوښته چی ده ته یوځوی ورکی. لکه څه رکم چی په دی قول دالله کی ذکرسوی دی: هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ، اوداقول دده: وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا یعنی دی بیریدی په وروستنی نسل باندی چی هغوی دده څخه وروسته بی لاری نه سی نوددی دوجی څخه یې طلب دځوی وکی چی دده دخپلی ملا پیدا شی وی چی نیك اوپرهیز ګار رضا کونکی دالله جل جلاله وی، چی دده وراثت هم کوی اودیعقوب علیه السلام داولاد وراثت هم کوی اودا دعا یې هم دالله جل جلاله څخه طلب کړه چی بیایې داسی سړی وګرځوی چی لکه څه رکم یې چی پلرونه نیکان خلګ تیرسوی دی اوټول پیغمبران دی نودی هم دهغو مخکنیو په شان وګرځوی (مطلب داچی دی هم نبی کی لکه دخپلو پلرونو په رکم)، اودلته وراثت دمال نه دی مراد ولی چی مخکی موږ داخبره وکړه چی پیغمبران مال په وراثت کی نه پریږدی اوکم مالونه چی ددوی څخه پاته سی نوهغه به په صدقه کی ورکول کیږی، لکه څه رکم چی دا موږ مخکی په حدیث دنبی صلی الله علیه وسلم کی بیان کی اودامو ورسره هم بیان کړی وه چی دانبیاوو پرکورنی باندی صدقی هم حرامی دی یعنی چی څوك سیدوی اودنبی صلی الله علیه وسلم په اولاد کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

داخل وی نوپه هغه باندی صدقه اخستل اواستعمالول جائزنه دی، دارکم دوراثت دانبیاوو په باره کی دسلیمان ؑ په قصه کی بحث وسو لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی وه (وورث سلیمان داود) هلته مورږ داخبره کړی وه چی وراثت په نبوت کی مراددی نه په مالونو کی او که په مالونو کی مراد وای نودسلیمان ؑ خونور ورونه هم وه هغوی به ورسره هم بیاذکر سوی وای ولی چی هغوی هم حقدار دمیراث دی خووراثت دمال نه وو مراد بلکی وراثت دپیغمبری مراد وو نوځکه ذکر دسلیمان ؑ وسو اودنورو ورونو نسو پیدا. بل په دی خبره باندی داحدیث دنبی ؑ هم دلالت کوی: نحن معاشر الانبیاء لانورث. اوبل دنیا دپیغمبرانو په نزد باندی ډیر حقیر اوسپك شی وه نوهغوی به دآخرت په غم کی وه نودنیا به یې نه راټولوله، دارکم امام احمد یوروایت ذکرکوی په نقل کولو سره دزید څخه دی نقل کوی دابن هارون څخه دی نقل کوی دحماد بن سلمه څخه دی نقل کوی دثابت څخه دی نقل کوی دابی رافع څخه دی نقل کوی دابوهریره څخه دی وایې چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی. وو زکریا ؑ نجار (یعنی ترکان)، همدارکم مسلم اوابن ماجه هم ددی تعبیر کړی دی په بلی وجی سره دحماد بن سلمه څخه اوداقول دالله ﷻ : يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ددی آیت تفسیر په دی قول دالله ﷻ سره سوی دی: فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ، کله چی ده ته الله ﷻ زیری دبچی ورکی نودده په مخ کی دحیرانتیا کرښی ښکاره کیدلی چی تعجب به یې کوی په دی خبره باندی چی په دی حال کی به ځوی څه رکم پیدا سی لکه څه رکم چی په دی آیت کی ذکرسوی دی: قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا، یعنی څه رکم به زمازوی پیداسی اوحال دادی چی زه خوبوډا یم اوښځه می بوډی ده. لکه څه رکم چی ابراهیم خلیل الله فرمایلی وه: قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ، اولکه څه رکم چی ساره ویلی وه: يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ (۷۲) قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللهِ رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، (سورة هود ۷۲\۷۳).

اوهمدارکم دزکریا ؑ دعاقبوله سوه اویوه ملایکه ورته راله اودالله ﷻ دطرف څخه یې پیغام ورلره ورکی چی رب العزت فرمایې چی داکار په ماباندی اسانه دی یعنی په دی کار کی ماته هیڅ مشکل نسته، ولی چی هغه ذات اسبابو ته حاجت نه لری دهغه ذات په یوی کلمی سره هرڅه بدلیږی اوهرڅه پیداکیږی اوالله ﷻ ورته خطاب وکی چی ته می پیداکولی سوی مخکی نوستا څخه یوځوی نه سم پیداکولی اوحال داوو چی ستا پیدائش ماته هیڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم نه وو. او الله ﷻ وفرمایل: فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ، اومعنی ددی لفظ چی مونږ ددی کور والا یعنی ښځه برابره کړه یعنی دهغه به حیض نه کیدی نوحیض یې شروع سو، اوویل سوی دی چی دده په ژبه کی فرق وو هغه مو وربرابرکی. بیادی زکریا ؑ وفرمایل چی زما دپاره یو نښانه وګرځوه په وخت دتعلق زما اوزما دښځی په باره دهغه ځوی کی چی مونږ ته یې زیری راکول سوی دی، نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی ستا دپاره داغته نښانه ده چی ته به دخلګو سره تردرو ورځوپوری خبری نه کوی اوداچی دخلګوسره به ښه رویه ساتی اومزاج به ورسره ښه ساتی. اوالله ﷻ ورته امروکی دډیر ذکر کولو په دی حال کی سهار اوماښام، نودی خلګوته په خوشحالی سره ورووتی محراب ته، مجاهد اوعکرمه اووهب اوالسدی اوقتاده ویلی دی چی دده دژبی ځخه طاقت دګویایی واخستل سو دانه چی ناجوړی پر لګیدلی وه نوده به په اشارو باندی خبری کولی اوذکربه یې په زړه سره کوی ولی چی دده ژبی کار نه کوی. اودا قول دالله ﷻ : يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا، دلته الله ﷻ خبر ورکوی دیحیٰی ؑ ځخه چی زکریا ؑ ته الله ﷻ وروسته دډیرو دعاګانو ځخه ورکی: چی الله ﷻ ده ته علم اوپوهه ډیره ورکړی وه په داسی حال کی چی دی ماشوم وو. عبدالله بن المبارک وایې چی معمر ویلی دی چی: ماشوم والی دیحیٰی بن زکریادی: چی ملګرو به ورته ویل راځه چی ځو بازی ته نوده به ورته ویل چی مونږ دبازیو دپاره نه یو پیدا سوی: وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا قتاده اوابن عباس اومجاهد اوعکرمه دی ټولوویلی دی چی دحنان ځخه مرادرحمت دی یعنی په طور درحمت زمونږ دخواځخه اوعکرمه ویلی دی چی دحنان ځخه مراد محبت دی. اوهرڅه چی زکات دی نودا پاکوالی ددی دی اوسلامت کیدل دده دی دعیبونو ځخه اونقصاناتو ځخه. بیا الله ﷻ فرمایلی دی: وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا، دادری وختونه داسی دی چی په انسان باندی ډیر سخت وی ولی چی په دریو واړو کی انسان دیومرحلی ځخه بلی مرحلی ته اوړی نوددی درو واړو پیژندنه انسان ته په هغه وخت کی کیږی کله چی دده ځخه دغه وخت تیرسی لکه په ماشوم والی باندی انسان هلته پوهیږی کله چی غټ سی اوددی دنیا دعملونو قدر انسان ته هلته ورياد سی کله چی مړسی اوبیادقبر زندګی انسان ته ښه ښکاره کیږی دقیامت دحساب اوکتاب ځخه، نودا دری وختونه داسی دی چی ددی پیژندنه انسان ته وروسته دتیریدلو ځخه کیږی. نوکله چی دادری مرحلی په انسان باندی سختی مرحلی وی نوالله ﷻ په کی دبنی آدم سلامتیا کوی. دا رکم سعید بن ابی عروه نقل کوی دقتاده ځخه دی نقل کوی دقتاده ځخه چی حسن ویلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی چی: یحیٰی ﷷ اوعیسٰی ﷷ دواړو سره ولیده نودوی یوبل ته وویل چی زما دپاره استغفار وغواړه ته زما څخه ښه یې نوعیسٰی ﷷ یحیٰی ﷷ ته وفرمایل چی ته زما څخه ښه یې ولی چی تاپرځان باندی په خپله هم سلامتیا ویلی ده اوالله ﷻ درباندی هم سلامتیا ویلی ده. نوده ته معلومه سوه، اوالله ﷻ دواړه خوښ کړی دی. اودا چی په بل آیت کی ذکر دی: وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ، ویل سوی دی چی دحصور څخه مراد هغه دی چی کم سړی ښځو ته راتګ نه کوی، اوداسی نوری معناګانی هم سوی دی.

دارکم دابن وهب څخه نقل دی چی دی نقل کوی دابن لهیعه څخه دی نقل کوی دعقیل څخه دی نقل کوی دابن شهاب څخه دی وایې چی یوه ورځ راووته نبی ﷺ اوصحابه ﷢ اوپه خپلو کی یې مذاکره کوله نوپه دوی کی یوه ویونکی وویل چی موسٰی کلیم الله دی اویوبل ویونکی په کی وویل چی عیسٰی روح الله اوکلمة الله دی. اویو ویونکی وویل چی ابراهیم خلیل الله دی نودوی همدارکم مذاکره کوله چی نبی ﷷ وفرمایل: څه سو شهید چی ځوی دشهید دی؟ مرادیې یحیٰی بن زکریا ﷷ وو.

دارکم یحیٰی بن سعید الانصاری روایت نقل کوی دسعیدبن المسیب څخه دی نقل کوی دابن العاص څخه دی وایې چی ما اوریدلی دی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایل یې: هریو بنی آدم به دقیامت په ورځ راځی اوهغه به څه ناڅه ګناه کړی وی مګر یحیٰی بن زکریا. دا رکم نور روایتونه دنبی ﷷ څخه ډیر ذکردی چی دیحیٰی ﷷ پرفضیلت باندی دلالت کوی.

دارکم اسرائیلی واقعات هم دده په باره کی ذکرسوی دی چی په هغه کی اکثره خبری داسی ذکرسوی دی چی هغه دانبیاوو په باره کی ذکرکول بالکل مناسب نه دی نوددی وجی څخه یې موږ نه ذکرکوو ولی چی په هغه کی دانبیاوو بی حرمتی کیږی. نوپه احادیثو درسول الله ﷺ باندی مواکتفاء ښه ده ولی چی په بیان دهغو واقعو سره ذهن منشتر کیږی.

دارکم دامام احمد څخه روایت نقل دی چی دی یې نقل کوی دعفان څخه دی نقل کوی دابو خلف موسٰی بن خلف څخه دی نقل کوی دیحیٰی بن ابی کثیر څخه دی نقل کوی دزید بن سلام څخه دی نقل کوی دجد بن ممطور څخه دی نقل کوی دحارث الاشعری څخه چی نبی ﷷ فرمایلی دی: الله ﷻ امرکړی وو یحیٰی بن زکریاته دپنځوکلمو چی دابه زده کوی اوبنی اسرائیلو ته به یې بیانوی نونژدی وه چی دده څخه هیری سوی وی نوعیسٰی ﷷ ورته وفرمایل چی، تاته امرسوی دی دپنځو کلموچی دابنی اسرائیلو ته بیان کړی نودا یاته بیان کړه یایی ماته پریږده چی زه یې بیان کم نوده ورته وفرمایل چی زه بیریږم چی هسی نه چی داته بیان کړی اودالله ﷻ عذاب په مابانذی نازل سی ولی چی ددی امر ماته سوی دی. نو ده بنی اسرائیل یوه ورځ په جمات کی راټول کړه په بیت المقدس کی تردی چی ډك سو نودی په ممبر باندی کښښنستی اودالله ﷻ حمد اوثناء یې بیان کړه اوبیایې وفرمایل چی: ماته الله

ﷻ دپنځو شیانو امرکړیدی چی په هغه باندی زه په خپله عمل وکم اوتاسی ته یې هم وښیم. اول دهغو پنځوڅخه دادی چی تاسی شرك مه کوی دالله ﷻ سره، ولی چی ددی مثال داسی دی لکه چی یوسړی په خپلو پیسو باندی یوغلام ځان ته واخلی اودی په کارباندی ولګوی نوداکار کوی اودی بل چاته پیسی ورکوی بغیر دخپل مالك څخه، نوپه تاسی کی څوك داخوښه وی چی دهغه غلام داسی سی، اویقیناً الله ﷻ تاسی پیداکړی یاست اوتاسی ته رزق درکوی نوددغه ذات عبادت وکی اودهغه سره شریکان مه جوړوی، دوهم داچی زه تاسی ته امرکوم دلمانځه، ولی چی الله ﷻ دخپل بنده څخه که یوې خواته اوبلی خواته یې په لمانځه کی وکتل نوالله ﷻ توجه ځینی بدله کړی نوپه لمانځه کی یوخوا ته اوبل خوا ته مه ګوری، دریم داچی تاسی ته زه امر کوم دروژی، ولی چی ددی مثال په نزددالله ﷻ باندی داسی دی لکه چی دیوسړی سره په خپل توښه کی یاجیب کی مشك وی اوهریوه سړی ځینی خوشبویې حاصلوی، اویقیناً په نزد دالله ﷻ باندی دروژه دار دخلې بوی ترمشکو ښه دی. بل داچی زه تاسی ته امرکوم دصدقی ورکولو، ولی چی ددی مثال داسی دی لکه یو سړی چی خپل لاس په خپل څټ پوری وتړی اوبیا ددښمن مخ ته ورسی په دی اراده باندی چی هغه ته په څټ باندی وواهه نوبیایې وفرمایل چی: آیازه ستاسی دپاره دځان فدیه ورکم نولګیاسو چی دځان څخه یې لږ اوکله ډیره فدیه ورکوله تردی چی ختم سو. اوزه تاسی ته امرکوم دالله ﷻ دذکرپه باره کی چی دالله ﷻ په کثرت سره ذکرکوی، ولی چی ددی مثال داسی دی لکه چی په یوانسان دښمن پسی سوی یې اودی ځنی تښتی تردی چی دی دننه سی یوقلعی ته اوپه هغه کی ځان ته مورچی ونیسی اوپناه په کی واخلی، اوبنده په پناه کی وی دشیطان څخه ترڅو پوری چی دالله ﷻ په ذکرکی مشغول وی. رسول الله ﷺ فرمایلی دی چی ماته هم الله ﷻ دپنځو شیانو امرکړی دی: په جماعت باندی چی لمونځ به په جمع سره کوی اوپه طاعت باندی اوپه هجرت باندی اوپه جهاد فی سبیل الله باندی اوپه اوریدلو دامر اونواهی دالله ﷻ باندی، اوچاچی دجمع سره لمونځو پریښووی نوهغه داسلام دغونډی څخه کښته سو تردی چی توبه ونه کاږی اوچی دعوه وکی په دعوه دجاهلیت باندی نودی به دجهنم په یوه حصه کی پروت وی. وویل سوه چی ای دالله رسوله که څه هم دغه سړی لمونځ کوی اوروژه نیسی نونبی ﷺ وفرمایل چی: که څه هم لمونځ کوی اوروژه نیسی اوځان ته مسلمان هم وایې بیابه هم ورځی، تاسی رابولی مسلمانان په خپلو نومونو سره هغه نومونه چی الله ﷻ په نومولی دی مسلمانان اومومنان بندګان خپل (۱) دارکم نور روایتونه په مختلفو طریقو سره ذکر دی چی دمضمونو څخه جلا جلا دی او

(۱). (۴\۲۰۲) الترمذی کتاب الامثال، باب ماجاء فی مثل الصلاة والصیام والصدقه (۵\ ۲۸۶۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصود دې یودی چې کم مخکې موږ بیان کې چې الله ﷻ یحیٰی علیه السلام ته پنځه کلمې ښوولی وې چې په دې باندی خپله هم عمل وکی اوبنی اسرائیلو ته یې هم وښیي ؓ نواکتفاء به په دی یو روایت باندی وکی ولی چې مقصود ددی یوه څخه هم حاصلیږي. دارکم ابن وهب وایې چې یحیی علیه السلام به دومره ژړله، که دده په سترګو باندی پردی وای نوهغه به هم څیری سوی وای. دارکم ابن مبارك ویلی دی په نقل کولو سره دوهب بن الورد څخه دی وایې چې: بی درکه سو یحیٰی علیه السلام تردرو ورځو پوری نوپلار یې ورپسې ووتی تردې چې په دښت کې یې پیداکی چې یوقبریې کنبلی وو او ولاړوو په کې اوژړل یې نودی پلاریې ورته وفرمایل چې ای زماځویه زه دی لټوم اوتا دلته ځان ته قبرکنبلی دی اوپه کې ژاړی نوده وفرمایل چې ای پلاره تاماته په خپله ویلی وه چې دجنت او ددوږخ په منځ کې یوه کامیابی ده چې هغه نه پرې کیږي مګر په ژړاګانو سره؟ نودی پلار وته وفرمایل چې وژاړه بچیه. نودواړه په ژړاسوه. دارکم داروایت وهب بن منبه اومجاهد هم نقل کړی دی. دارکم دابن عساکر څخه نقل دی چې ده به دومره ژړل چې دده په مخ باندی یې اوښکو اثرپاته کی.

سبب دقتل دیحیٰی علیه السلام

دده دقتل په باره کې ډیر اقوال ذکرسوی دی خومشهوره په کې دادی چې بعضی بادشاهانو ددمشق دده په زمانه کې دخپلو محارمو سره نکاح کول وغوښتل یایې دهغه چا سره واده کول وغوښتل چې دهغه سره واده جائز نه وو، نویحیٰی علیه السلام دغه بادشاه ددی کار څخه منع کی نودغه ښځې چې دبادشاه محرمه وه اودبادشاه سره یې واده کول غوښتل نو دې وویل چې ماته دیحیٰی علیه السلام وینه په هبه کې راکړه نودغه بادشاه خپل یوڅو کسان ولیږل نودیحیٰی علیه السلام سرمبارك یې راوړی اووینه مبارکه یې ورته راوړله، نوویل سوی دی چې دا ښځه هم په دی وخت کې مړه سوه اوویل سوی دی چې لږ وخت وروسته مړه سوه.

اوویل سوی دی چې دبادشاه ښځې یوسړی په محرمو کې خوښ کړی وو اوبیایې یحیٰی علیه السلام دقتل دپاره ولیږی نودغه سړی انکار وکی دقتل څخه، نودی بیاحیله اوچل جوړکی چې بادشاه ته یې وویل چې دده وینه ماته هبه کړه نوبادشاه خپل کسان ولیږل اودی یې قتل کې اوپه یولوښی کې یې ورته سرمبارك اووینه مبارکه دیحیٰی علیه السلام راوړله.

دارکم په یوروایت کې دیعقوب الکوفی دعمربن میمون څخه نقل کوی دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایې: چې کله چې په رسول الله علیه السلام باندی اسراء وسوه یعنی آسمان ته وخیژول سو، نوزکریا علیه السلام یې ولیدی نوپوښتنه یې ځینی وکړه چې ای دیحیٰی علیه السلام والده ته ماخبره کړه په باره دقتل ستاکې چې ته څه رکم قتل سوی او بنی اسرائیلو ولی قتل کړی؟ نوده نبی علیه السلام ته وفرمایل چې: زه تاته خبر درکوم دیحیٰی علیه السلام په باره کې چې یحیٰی علیه السلام دخپلې زمانې ښه سړی وو اودټولو څخه ښه سړی وو لکه مخکې څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رکم چې یې صفات په قرآن کریم کې ذکرسوي دي اودده ښځو ته حاجت نه وو نو دبادشاه دښځې دي خوښ سو، اودغه ښځه باغیه یعني زناکاره وه نودي په یحیٰی علیه السلام پسې کسان ولیږل چې دده خواته ورسي نویحیٰی علیه السلام ورته انکار وفرمایی اوددې ښځې خواته نه ورلې نوددې درد ورته رالې اودا دیحیٰی دقتل په باره کې په سوچ کې سوه چې ددوی په هر کال کې یواخترو نوپه دې اخترکې دوی ټول په یوځای کې راټولیدل نوپه دغه ورځ بادشاه دې خپلې ښځې ته وویل چې نن ورځ ته زما څخه څه غواړې نوزه به یې درڅخه نه منع کوم نو دې ځینې طلب دوینې دیحیٰی علیه السلام وکې نوبادشاه خپل څه کسان ورولیږل اودې په جماعت کې پرلمانځه ولاړووازه ورپسې شاته ولاړوم نودې یې راوغورځوی اوسریې ځینې پریکې اووینه یې ورلره په یولوښي کې واچول اوددې ښځې خواته یې یووړې، نورسول الله ﷺ بیا پوښتنه وفرمایله چې تاته چاصبر درکې په دغه وخت کې نوده وفرمایل چې زه په خپلو نفلونو باندې ولاړوم نوماورلره خپل لمونځ نه خرابوی صرف مې ورته په لمانځه کې لږ ډول خیال سو، نوکله یې چې دده سروی وړې اودهغوی مخ ته یې کښېښووی نوالله جل جلاله دشپې مزکه پروچاودل اوټول په کې دننه سوه. نوکله چې سهار سو نوبني اسرائیلو وویل چې دزکریا رب زکریا علیه السلام ته په درد سوی دی نودوی وویل چې راځئ چې موږ دخپل ملك دپاره ددرد اظهار وکو اوزکریا علیه السلام قتل کو نوکله چې دوی په ماپسې راتله نوزه ددوی څخه وتښتیدم نوکله چې ستړی سوم نویوی درختي راته اواز وکې چې زماخوا ته راسه نوزه په هغه درختي کې دننه سوم نوابلیس زما دڅادریو خوا ددرختي څخه وایستله، اوبني اسرائیل چې کله راله نوابلیس ورته وویل چې آیاتاسي درخته ولیدل چې زکریا ؑ دې درختي دننه سو، نودې په خپل جادو سره دغه درختي ته دننه سو. نوابلیس دوی ته مشوره ورکړه چې اره راوړې اوپه اره باندې یې په منځ دوه ځایه کې نواره یې راوړل اوزه یې په اره کړم. نونبي علیه السلام ورته وفرمایل چې: آیا تاڅه درد محسوس کې کله یې چې ته اره کولې، نوده وفرمایل چې الله جل جلاله زماروح په هغه درخته کې اچولې وو. ددې حدیث په سیاق کې غرابت دې اوپه قصه داسراء کې په نورو ځایونو کې دزکریا علیه السلام قصه نسته مګرپه دې روایت کې. بیا اختلاف سوی دی، په ځای دقتل دیحیٰی علیه السلام کې چې دی په مسجد الاقصیٰ کې وژل سوی دی اوکه نه بناء په دوو قولینو باندې: یوقول دادی چې ثوري یې نقل کوی داعمش څخه دې نقل کوی دشمله بن عطیه څخه دې وایې چې: په هغه ډبرې باندې کم چې په بیت المقدس کې پرته ده پرهغه باندې (۷۰) انبیاقتل سوی دی یودهغه څخه یحیٰی بن زکریا علیه السلام دی. دارکم په بل قول کې ذکرسوی دی چې دا ابوعبیده القاسم بن سلام نقل کړې دی دعبد الله بن صالح څخه دې نقل کوی داللیث څخه دې نقل کوی دیحیٰی بن سعید څخه دې نقل کوی دسعید بن المسیب څخه دې وایې چې: بخت نصرچې کله دمشق ته رالې نوهلته دیحیٰی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷺ وینی جوش کوی، نوده دخلګو څخه ددی په باره کی پوښتنه وکړه نوخلګو خبر ورلره ورکی، نوددی دوینی دپاره یې (۷۰۰۰۰) کسان قتل کړه نوبیا داوینه ودریده اوجوش یې نه وهی. دااسناد سعید بن المسیب ته صحیح دی، اوتقاضا هم داده چی دی په دمشق کی قتل سوی دی.

دارکم زید بن واقد وایې چی: کله موږ ددمشق جماعت جوړوی نودیحیٰی ﷺ سرمبارك دیو رکن دجماعت څخه راووتی چی وریښته اوپوستکی هرڅه یې برابر وه، لکه څه رکم چی په بل روایت کی ذکرسوی دی چی داسی ښکاره کیدی لکه چی یو ساعت مخکی قتل سوی وی. دارکم حافظ ابن عساکر دیحیٰی ﷺ دقتل واقعه په بلی طریقی سره ذکرکړیده چی دهغه په آخره کی هم داذکر سوی دی چی دبادشاه یوه لور وه چی دیحیٰی ﷺ دیو فتوٰی دوجی یې خپل پلار ته ویلی وه چی دیحیٰی ﷺ وینه دی ته هبه سی نویحیٰی ﷺ بیاقتل سو. سعید بن عبدالعزیز ویلی دی چی دده وینه جوش ووهی تردی چی ارمیاﷺ ددی وینی خواته ودریدی اووی فرمایل چی بنی اسرائیل دی ختم کړه اواوس ودریږه نوبیا دغه وینه ودریدله داالله ﷻ په حکم باندی.

قصه دعیسٰی بن مریم روح الله ﷺ

الله ﷻ په سورة آل عمران کی رد ذکرکړی دی پرنصاراوو باندی، کمو چی داالزام په عیسٰی ﷺ باندی لګولی وو چی داالله ﷻ ځوی دی، پاك دی الله ﷻ دداسی خبرو څخه.

اومخکی موږ ذکرکی چی دنجران یووفد په رسول الله ﷺ باندی تیرسو نوهغوی په دی ګنده عقیده باندی اخته وو چی عقیده دتثلیث ده (یعنی دوی وایې چی خدایان نعوذ بالله دری دی یوالله ﷻ بذات خوددی دوهم عیسٰی ﷺ دی اودریم مریم بیاپه دوی کی نوری فرقی هم سته) نوالله ﷻ په منځ ددی سورة کی اٰیتونه نازل کړه چی په هغه کی الله ﷻ دا بیان کړه چی عیسٰی داالله ﷻ بنده دی اوپیغام رسان دی، الله ﷻ دده خلقت اوتصویر دمور په رحم کی داسی جوړکړی دی لکه څه رکم چی یې دنوروخلګو خلقت کړی دی اوودده خلقت بغیر دپلار څخه سوی دی، ولی چی الله ﷻ پرده باندی قادردی چی آدم ﷺ یې دمور او پلار څخه بغیر پیداکی نودی یې بغیر دپلار څخه پیداکی.

اودی داالله ﷻ په یولفظ چی کُنْ دی په هغه سره پیداسوی دی. دده کیفیت دپیدائش چی داڅه رکم پیداسو اودده مور څه رکم حمل واخستی په دی ټولو باندی به انشاء الله خبری کوو. الله ﷻ فرمایلی دی اوهغه رښتنی ویونکی دی: إِنَّ اللهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ (۳۳) ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۳٤) إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۳۵) فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ

(c) ketabton.com: The Digital Library

رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالأُنْثَى وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (۳۶) فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللهِ إِنَّ اللهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (سورة آل عمران ۳۳\۳۷) دلته الله ﷻ دآدم ؑ فضیلت بیان کړی دی اوبیایې دهغه په نسل کی دابراهیم ؑ دکورنی فضیلت بیان کړی دی نوپه دوی کی اسماعیل ؑ هم داخل دی نوبیایې داسماعیل ؑ په کورنی کی دعمران ؑ کورنی ذکر کړیده اودا دمریمی پلاردی په دی کی یې دابیان کړی دی چی ددوی بهترینه کورنی ده.

محمد بن اسحاق وایې چی دی عمران بن باشم بن امون بن میشا بن حزیقا بن احریق بن رحبعام بن داود ؑ دی. اوابو القاسم بن عساکر وایې چی دامریم بنت عمران بن ماثان بن العازر بن الیود بن اختر بن صادوق بن عیازوز بن الیاقیم بن ابیود بن زریابیل بن شالتال بن یوحینا بن برشا بن امون بن میشا بن حزیقا بن احاز بن موثام بن عزریا بن یوران یوشافاط بن ایشا بن ایابن رحبعام بن سلیمان بن داود ؑ، اوپه دی دوهم نسب کی مخالفت دی دمحمد بن اسحاق. خوپه دی کی خلاف نسته چی په دواړو سلسلو کی ددواد ؑ په اولاد کی راځی، اودا عمران په خپله زمانه کی دبنی اسرائیلو امام وو چی خلګو ته به یې دجمع لمونځونه ورکول، اودده مور حنه بنت فاقود بن قابیل داوه دډیرو عبادتګارو ښځو څخه چی هروخت به یې دالله ﷻ عبادت کوی.

اودعیسٰی ؑ والده محترمه مریم ؓ داهم دپرهیزګارو ښځو څخه وه چی همیشه به یې لمونځونه اوعبادتونه کول اوبل کاربه یې نه وو. محمد بن اسحاق ویلی دی چی: دمریم والده نه حامله کیدل نویوه ورځ یې یوه مرغی ولیدل چی خپل بچی یې دځان سره روان کړی وو نوبچی ته یې زړه وسو نودالله ﷻ څخه یې دعا وغوښتل اونذر یې وکی که چیری ددی ځوی پیداسی نوهغه به دالله ﷻ دکور دخدمت دپاره وقف وی. نوویل سوی دی چی دا په هغه وخت کی حائضه سوه چی کله دحیض څخه پاکه سوه نوحمل یې واخستی چی حمل دمریم ؓ وو: فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالأُنْثَى، کله یې چی داحمل وزیږوی نودا هلك نه وو نوالله ﷻ ورته وفرمایل چی نه دی نر اولاد په خدمت دبیت المقدس کی تکړه دزنانه طائفی څخه. اوپه دغه زمانه کی به خلګو خپل نر اولاد دبیت المقدس دخدمت دپاره وقف کوی. اوداقول دالله ﷻ (وَاِنِّی سَمَّیْتُهَا مَرْیَمَ) الله ﷻ فرمایې چی ما نوم هم پرایښی دی چی مریم دی نوپه دی قول دالله ﷻ باندی خلګو دلیل نیولی دی چی نوم په ورځ دپیدائش ایښوول کیږی.

اولکه څه رکم چی په حدیث کی ثابت دی چی کله دانس ؓ ورور پیدا سو نو نبی ﷺ ته یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروړی نونبی ﷺ ورته اول په خوله کی خرما واچوله کم چی نبی ﷺ ژوولی وه اوبیایې دعبدالله نوم پرکښیښووی. اوپه بل حدیث کی دنبی ﷺ څخه نقل دی چی فرمایلی دی: هر ماشوم چی پیداسی نودهغه څخه به حلالول کیږی یوه حلاله په اوومه ورځ باندی اووریښته به ځینی پری کول سی اونوم به پر ایښوول سی. اوداقول دالله ﷻ: وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، دادلالت کوی په دی خبره باندی چی دا الله ﷻ ځینی قبوله کړیده دبیت المقدس دخدمت دپاره، امام احمد وایی په نقل کولو سره دعبد الرزاق څخه دی نقل کوی دمعمر څخه دی نقل کوی دالزهری څخه دی نقل کوی دالمسیب څخه دی نقل کوی دابو هریره رضی الله عنه څخه چی نبی ﷺ فرمایلی دی: نسته یوماشوم داسی چی هغه پیداسوی وی چی په هغه باندی شیطان لاس نه وی راکښته کړی مګردوه کسان دی مریم اوعیسیٰ علیهما السلام (یعنی مفهوم ددی حدیث داجوړیږی چی هرکله ماشوم پیداسی نوشیطان خپل لاس باندی مسه کی دادوه کسان دی چی په دوی باندی شیطان لاس نه دی مسه کړی) دارکم دنبی ﷺ څخه په اختلاف دراویانو سره نور هم روایتونه ذکردی چی په هغه کی هم داذکر سوی دی چی دشیطان دلاس مسه کولو څخه دادوه کسان چی مریم اوعیسیٰ ﷺ دی دا دواړوه محفوظ سوی دی، دارکم په یوبل روایت کی امام احمد وایې په نقل کولو سره دعبدالملك څخه دی نقل کوی دی دعبدالرحمٰن الخزامی دی نقل کوی دابی الزناد څخه دی نقل کوی دالاعرج څخه دی نقل کوی دابی هریره څخه دی دنبی ﷺ څخه چی فرمایلی دی: هربنی آدم ته شیطان په بغل کی یوه ضربه ورکوی مګرعیسیٰ بن مریمؑ چی ده ته شیطان ضربه ورکوله نوده هسی پردی ته یې ضربه ورکړه اودی ځینی محفوظ دی.

اوداقول دالله ﷻ : فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا، مفسرینوپه دی ځای کی اقوال پیش کړی دی چی کله دی پیداسو نومور یې دی په کپړه کی وپیچی اومسجد الاقصیٰ ته یې ولیږی اوهلته یې هغه عابدانو ته وسپاری کم چی په جماعت کی وه نودی چی کوچنی وو نودوی ټولو ددی په کفالت کی بحث اومباحثه وکړه هریوولی ویل چی دده کفالت به زه کوم نوقرعه اندازی (هِسکه\پچه) یې وکړه نو دزکریا ﷺ نوم په کی راووتی نو الله ﷻ فرمایلی دی (وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا) یعنی په سبب دغالبه کیدلو ددی په قرعه اندازه کی یې کفالت وکی لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی چی مفهوم یې داسی دی: داخبری دغیبو دی ای نبی ﷺ تاته یې موږ بیانوو اوته په هغه وخت کی ددوی خواته حاضرنه وی کله چی دوی خپل قلمونه ویشتل ددی وجی څخه چی څوك به ددی مریم ﷺ کفالت کوی اوپه دی خبره به یې جګړه په خپلوکی کول. اودا قلمونه یې په داسی طریقی باندی قرعه اندازی ته پیش کړی وه چی هریوه خپل خپل قلم راواخستی اوټول یې په یوځای کی راټول کړه اوپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوځای کی یې کښېښوول بیایې یوماشوم چی بالغ سوی نه وو هغه یې راوغوښتی اودهغه ماشوم یوقلم ددی قلمونو څخه راواخستی نوهغه قلم دزکریا علیه السلام وو. نوزکریا علیه السلام دده دکفالت ذمه وارسو.

الله جل جلاله فرمایلی دی: كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللهِ إِنَّ اللهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ، مفسرینو ویلی دی چی زکریا علیه السلام ددې دپاره په جماعت کی خاص ځای برابرکی چی هغه ځای ته به ددې څخه ماسوا بل څوك نه ددننه کیدی، نودغه مریم رضی الله عنها به په دغه ځای کی دالله جل جلاله عبادت کوی، او دمسجد الاقصٰی خدمت به یې کوی کم چی به ددې په ذمه باندی وو او دورځی اوشپی به یې دومره عبادت کوی چی خلکو به ددې دعبادت مثالونه ورکول لکه څه رکم چی دحاتم طایې مثال خلگ په سخاوت ورکوی، دارکم په عبادت کی بنی اسرائیلو ددی مثال پیش کوی دومره زیات عبادت به یې کوی. اوزکریا علیه السلام به چی کله ددې خواته راتلی نوددې خوا ته به داسی خوراکونه په نورو کاسوکی پراته وه بغیر دده دکاسو څخه اوداسی خوراکونه وه چی ده گرسره لیدلی نه وه نو پوښتنه یې وکړه دمریم رضی الله عنها څخه چی دارزقونه درته دکم ځای څخه راځی نودی جواب ورکی چی دالله جل جلاله دطرفه، ولی چی الله جل جلاله بی حسابه روزی ورکوی چاته چی وغواړی. نوپه دغه وخت کی دزکریا علیه السلام طمع پیداسوه که څه هم په عمر باندی پوخ وو خوبیاېې هم طمع دځوی وسوه نودعایې وغوښته دالله جل جلاله څخه چی یاالله راکی ماته ښه نسل چی ښه وی ولی چی ته قبلونکی ددعاګانو یې.

بعضو ویلی دی چی ده داسی دعاوکړه: ای رزق ورکونکی ربه مریم رضی الله عنها ته دی میوی ورکړیدی بې له خپل موسومه څخه نویا الله ماته هم ځوی راکی که څه هم زما عمر ورته برابر نه دی.

الله جل جلاله فرمایلی دی: وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ (۴۲) يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ (۴۳) ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ (۴۴) إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (۴۵) وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ (۴۶) قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكِ اللهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ دلته الله جل جلاله دملائکو په واسطه مریم علیها السلام ته زیری ورکوی چی دادخپل زمانی خوښه سوی ښځه ده په نزد دالله جل جلاله باندی اودا زیری یې ورته هم ورکی چی دې ته به الله جل جلاله ځوی ورکوی بغیر دپلار څخه چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به نبی وی اوشریف به وی: وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ یعنی دخلګوسره به په زانګوکی خبری کوی اوپه ماشوم والی کی به خلګوته دعوت ورکوی دالله ﷻ خواته اوخلګ به دشرك څخه منع کوی، اوداچی دبوډاتوب په وخت کی به هم خلګو ته دعوت ورکوی دالله ﷻ خوا ته، اودی مریم رضي الله عنها ته په کثرت دعبادتونو باندی اوپه کثرت دذکرباندی امروسو ولی چی ددې کرامت اهل سی اودالله ﷻ شکر اداء کړی، نوویل سوی دی چی دامریم ؓ به په لمانځه باندی ودریدله تردی چی پښی مبارکی به یې په رپیدو سوی، الله ﷻ دی پر ورحمیږی او الله ﷻ دی ددې په مور اوپلار باندی هم ورحمیږی.

نودا قول دملایکو: يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللهَ اصْطَفَاكِ، یعنی ته یې مختاره کړی یې، وَطَهَّرَكِ، یعنی دبدو اخلاقو څخه اوتاته یې غوره صفتونه درکړیدی، وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، یعنی دخپلی زمانې پرټولو ښځو باندی، لکه څه رکم چی الله ﷻ موسیٰ عليه السلام فرمایلی دی: إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ، (سورة الاعراف \۱۴۴) اوداقول: وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ، یعنی ته یې خوښ کړی یې پرزنانو دټولی دنیا باندی.

لکه څه رکم چی امام بخاری اومسلم اوترمذی دعلی بن ابی طالب څخه نقل کوی دی وایې چی رسول الله ﷻ فرمایلی دی: ښه دښځو (دنصاراوو څخه) مریم عليها السلام ده، اوښه ښځه د(ددی امت څخه) خدیجه بنت خویلد رضي الله عنها ده، دارکم امام احمد وایې په نقل کولو سره دعبدالرزاق څخه دی نقل کوی دمعمر څخه دی نقل کوی دقتاده څخه دی نقل کوی دانس رضي الله عنه څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: کافی دی دښځو دټولو عالم څخه څلور، مریم بنت عمران، آسیه ښځه دفرعون، خدیجه بنت خویلد، اوفاطمه بنت محمد ﷺ. دارکم ترمذی هم یو روایت ذکرکړی دی چی په هغه کی هم دغه الفاظ دی اودغه څلور په کی ذکردی چی ښه زنانی دټولی دنیادی.

اوپه یوبل روایت کی ابویعلی الموصلی ویلی دی په نقل کولو سره دیونس بن محمد څخه دی نقل کوی ددواد بن ابی الفرات څخه دی نقل کوی دعلباء بن احمر څخه دی نقل کوی دعکرمه څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایې چی رسول الله ﷺ په مزکه باندی څلور خطونه راکش کړه اوبیایې وفرمایل: تاسی ته معلومه ده چی څه دی؟ نوموږ وویل چی الله ﷻ ته اودهغه رسول ته معلومه ده. نوبیا رسول الله ﷺ وفرمایل: ښه ښځی دجنت څلور دی، یوه خدیجه بنت خویلد، فاطمه بنت محمد ﷺ، مریم بنت عمران، اسیه ښځه دفرعون. اودارکم نسایې هم داسی روایت نقل کړی دی دطریقی ددواد بن ابی هند څخه. اودارکم ابن عساکر دطریقی دابی بکر عبدالله بن ابی داود سلیمان الاشعث څخه چی په هغه کی هم دمخکنی روایت په شان روایت ذکرسوی دی دارکم په بل روایت کی نبی ﷺ

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرمایلی دی چی: فاطمه رضي الله عنها مشره ده دښځو دجنت مګر هغه فضیلت چی دمریم بنت عمران دی هغه دې لره نسته. مقصود داچی داحدیث په دی باندی دلالت کوی چی فاطمه رضي الله عنها اومریم بنت عمران په دی څلور واړو کی بهترینی دی. بیا احتمال داستثناء لری چی مریم بنت عمران دفاطمه رضي الله عنها څخه افضله وی اودا احتمال هم لری چی پر ټولو یو ډول فضیلت ولری لیکن په دی باره کی حدیث ذکر سوی دی چی نقل یې کوی ابن عساکر دابو الحسین بن الفراء څخه اوابو غالب اودابو عبدالله څخه دوی نقل کوی دابو جعفر بن المسلمه څخه دی نقل کوی دابو طاهر المخلص څخه دی نقل کوی داحمد بن سلیمان څخه دی نقل کوی دالزبیر څخه دی نقل کوی دمحمد بن الحسن څخه دی نقل کوی دعبدالعزیز بن محمد څخه دی نقل کوی دموسیٰ بن عقبه څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ ښه اوسیده دجنتیانو ښځو مریم بنت عمران ده اوبیاورپسی فاطمه رضي الله عنها ده اوبیا ورپسی خدیجه رضي الله عنها ده اوبیا ورپسی دفرعون ښځه ده، بیا وروسته ددی هرې یوې فضیلت جلاجلا ذکرسوی دی اودارکم دنبی ﷺ نوری بیبیانی هم سته اوهغوی ټولی هم امهات المومنین دی اودټولو مسلمانانو اودمومنانو مندی دی او دټولو مسلمانانو دزنانو څخه ښه دی. (١)

اوهرڅه چی ذکر دمریم علیها السلام سو نو دهغې دمرتبی او دفضیلت پته ددی دوو درو روایتونو څخه معلومه سوه دیوه روایت څخه معلومه سوه چی دخپلی زمانی په ښځوکی ښه اوافضله ښځه وه اودارکم دبل روایت څخه دامعلومه سوه چی دابه مشره وی اوسیده به وی په جنت کی دښځو اونور داسی روایتونه ددی دفضیلت په باره کی ذکرسوه. دارکم په دی باب کی دخدیجی رضي الله عنها دوفات په باره کی یوڅو روایتونه ذکرسوی دی چی دهغه څخه هم دا معلومیږی چی مریم بنت عمران اوآسیه چی ښځه دفرعون ده دوی به په جنت کی دنبی ﷺ بیبیانی وی، اوپه بل روایت کی نبی ﷺ په خپله بذات خود فرمایلی دی: چی مریم بنت عمران اوآسیه چی ښځه دفرعون ده دوی به زما بیبیانی وی په ورځ دقیامت (یعنی په جنت کی.

ولادت عیسیٰ علیه السلام

الله جل جلاله فرمایلی دی: وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا (١٦) فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا (١٧) قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا (١٨) قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا (١٩) قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي

---

(١). اوپه دی ځای کی بیادنبی ﷺ دبیبیانو ذکر مصنف کړی دی چی دهغه ددی باب سره څه تعلق نسته. مترجم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا (٢٠) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا (٢١) فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا (٢٢) فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا (٢٣) فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا (٢٤) وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا (٢٥) فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا (٢٦) فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا (٢٧) يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا (٢٨) فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا، ذکر کړیده الله ﷻ داقصه وروسته دقصی دزکریا ﵇ څخه لکه چی هغه ورته توطیه اوتمهید اومقدمه وه لکه څه رکم چی یې په سورة آل عمران کی فرمایلی دی، ددی دواړو سیاق یودی اولکه څه رکم چی الله ﷻ په سورة الانبیاء کی فرمایلی دی: وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ (٨٩) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ (٩٠) وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ، اومخکی بیان سوه چی کله مریم ﵂ خپلی مور دبیت المقدس دخدمت دپاره وقف کړه اوزکریا ﵇ دهغې کفالت پرخپله ذمه باندی واخستی اوده وره په جمات کی یوخاص ځای ورته مقرر کی چی دې به په دی کی عبادت اولمونځونه کول اوپه هغه ځای کی ورسره ملائکی خبری وکړی اوزیری یې ورکی په پیدائش دماشوم باندی چی نبی به وی اوپه زانګوکی به دخلګو سره خبری کوی اوخلګوته به دعوت ورکوی دالله ﷻ طرف ته، اوکله چی مریم ﵇ بالغه سوه نوپه عبادت کی یې داسی نوم وو چی په بنی اسرائیلو کی داسی سړی نه وو چی ددې په رکم عبادت به یې کوی نوالله ﷻ ورته دزیری څخه وروسته داحکم کړی وو چی په عبادتونو کی اوپه ذکرونو کی اضافه والی وکی ددی وجی څخه چی ددې کرامت اوشرافت مستحقه سی اودالله ﷻ دنعمت شکرهم اداء سی اوالله ﷻ ورته وفرمایل چی داسی ځوی به وی چی نادری معجزی به ورسره وی هغه داچی مړی به راژوندی کوی دالله ﷻ په حکم سره اودبرګی ناجوړیانی به جوړوی، نودامریم ﵂ په تعجب کی سوه چی بغیر دپلار څخه به بچی څه رکم وسی، ولی چی ددی خاوند نه وو نودی ملائکی ورته خبر ورکی چی الله ﷻ په هرڅه باندی قادره دی اوکله چی یوشی ته وایې چی سه نو وسی یعنی دالله ﷻ په یوی کلمی باندی هرحکم سرته رسیږی، نوددی په دی خبروباندی یقین رالی اوالله ﷻ ته تسلیمه سوه اوخپل کارونه یې ټول الله ﷻ ته وسپارل، ولی چی دی ته معلومه وه چی ددی کار څخه وروسته به خلګ ډیری خبری کوی اوداخلګ ښکاره حالاتوته ګوری بغیردسوچ اوفکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه (یعنی داسوچ نه کوی چی الله ﷻ په داسی کارونو باندی قادردی ولی چی آدم ؑ یې بی موره اوبی پلاره پیداکی نوعیسٰی ؑ بی پلاره نه سی پیدا کولی خودا خلګ په دی باره کی سوچ نه کوی اوصرف اسبابو ته ګوری چی اسباب نه وی نویو کارهم نه منی).
اوداوه چی په دوران دحیض کی دمسجد الاقصٰی څخه یوطرف ته ووته اوداوبو اخستو دپاره به هم وته نویوه ورځ دا یواځی سوه په یوخوا دمسجدالاقصٰی کی نوجبرایل ؑ ورته الله ﷻ دانسان په شکل باندی راولیږی کله چی دې ولیدی نو وی ویل: زه پناهی غواړم په رحمٰن ذات باندی ستا څخه که ته چیری نیك انسان یې (یعنی که نیك انسان یې نو دمخ څخه لیری سه) ابو العالیه وایې چی: ماته معلومه سوه چی تقی ویل کیږی هغه سړی ته چی دبدو کارونو څخه ځان محفوظ کی.
دارکم په دی ځای کی بنی اسرائیلو ویلی دی چی تقی په بنی اسرائیلو کی یوفاسق انسان وو نوداقول بلا دلیله دی، اوداسی اقوال کول دځان څخه دبدبختو کاردی. نودی جبرایل وفرمایل چی زه دالله ﷻ دخواڅخه تاته پیغام رسان یم (یعنی زه انسان نه یم بلکی ملایکه یم) اوددی دپاره راغلی یم چی ستا دالله ﷻ په حکم تاته ماشوم هبه کم. نودی مریم ؓ وفرمایل چی څه رکم به وی زما دپاره ماشوم اوحال دادی چی ماته یوانسان هم نه دی را نژدی سوی، اونه زه فاحشه یم چی بدکاری می کړی وی نودی ملایکی ورته وویل چی ستا رب وعده کړی وه اوداکار پرالله ﷻ باندی اسانه دی. اودا قول دالله ﷻ (وَلِنَجْعَلَهُ ءَايَةً لِّلنَّاسِ) یعنی الله ﷻ وفرمایل چی دی به موږ نښانه وګرځووپه خپل قدرت باندی دی خلګو ته چی دوی وګوری چی موږ څه رکم مخلوق پیداکوو، لکه څه رکم چی موآدم ؑ بی موره اوبی پلاره پیداکړی دی اوبی بی حوا مو دنارینه څخه پیدا کړیده چی شرکت دزنانه په کی نه وو نودارکم موعیسٰی ؑ صرف دزنانه څخه پیداکی چی دنارینه شرکت په کی نسته نو داټول په قدرت دالله ﷻ باندی دلالت کوی، اوهغه ذات په هرڅه باندی قادر دی اوداقول دالله ﷻ (وَرَحْمَةً مِّنَّا) یعنی دی به دخلګو دپاره زموږ دخواڅخه رحمت هم وی ولی چی دی به خلګو ته دعوت ورکوی په طرف دعبادت دالله ﷻ اوخلګ به دشرك څخه منع کوی اودی به په وړوکوالی اوپه غټ والی کی خلګو ته دعوت ورکوی اوداقول دالله ﷻ (وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا) یعنی داکار داسی کاردی چی په دی باندی فیصله سویده اومقرره سویده دالله ﷻ دخوا اودا به ضرور کیږی. نوویل سوی دی چی جبرایل ؑ ددی په ګریوان کی پوه کړه نو دی یودم حمل واخستی لکه څه رکم چی دیوې عامی ښځی سره خاوند کوروالی وکی نو هغه ناڅاپه حمل واخلی دغه رکم حمل یې واخستی. اوویل سوی دی چی په خوله کی یې ورپو کړه نودا پوه روح وو چی ددی په خلی کی یې وکی، نوداقول خلاف دی دسیاق دقرآن

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه اوددغه قصی څخه چی په قرآن کی ذکر سویده اودلته خوعامی ملائکی ته بیا رجوع کیږی اوحال داچی جبریل ؑ راغلی وو نوددی وجی څخه یې فرمایلی دی (فَحَمَلَتْهُ) یعنی حمل یې واخستی دماشوم (فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا) اودا ددی وجی چی کله دی مریم ؓ حمل واخستی نوپه دی باندی مزکه تنګه سوه ولی چی دا دتهمتونو څخه بیریده، اوورته معلومه سوه چی خلګ به هرقسم خبری کوی پردی باندی چی کله دحمل اثرات ښکاره سوه نواول سړی دبنی اسرائیلو چی نوم یې یوسف بن یعقوب النجار وو چی دادمریم ؓ دترور ځوی وو دی په سخت تعجب کی سو چی سره ددی چی دومره عبادتونه کوی بیایې څه رکم حمل واخستی اوحال داچی خاوند هم نسته، نویوه ورځ ورته رالی اوورته یې وویل چی: ای مریم آیا داسی کښت سته چی دهغه تخم یادانه نه وی؟ نومریم ؑ وفرمایل چی: هو سته، چاپیدا کړی دی په اول وار داکښت. نوبیا ورته دی سړی وویل چی. آیا دپلار څخه بغیر ماشوم وی؟ نومریم وفرمایل چی: هو، چاپیدا کړی دی آدم ؑ اوڅه رکم یې بی موره اوبی پلاره پیدا کړی دی. نوبیاده ورته وویله چی ماته الله خبر راکه په دی خپلی خبری سره. نو مریم ؑ وفرمایل چی ماته الله ﷻ زیری راکړی دی: بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (۴۵) وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ، اوویل سوی دی چی زکریا ؑ هم داسی پوښتنه دمریم ؓ څخه وکړه نوهغه ته یې هم دارکم جوابونه ورکړی وه.

دارکم السدی یوقول پیش کړی دی په اسناد کولو سره صحابوو ته: چی مریم ؓ یوه ورځ دخور کورته ورله نودی خورورته وویل چی ماته ځان حامله ښکاری نومریم ؓ ورته هم وویل چی ماته هم ځان حامله ښکاری نودواړو یوبل ته غاړه ورکړه په دی خبری باندی نوبیا مریم ؓ وفرمایل چی ماته داسی معلومیږی لکه چی هغه حمل چی زماپه نس کی دی هغه ته چی ستاپه نس کی دی سجده کوی. دلته معنٰی دسجدی تعظیم اواکرام دی.

لکه څه رکم چی دامخکی موږ بیان کړه چی زموږ دزمانی څخه مخکی یوبل ته سجدی کول جائز وی خوزموږ په شریعت کی داحرامی سوی، لکه څه رکم چی ملائکوته الله ﷻ امرکړی وو چی سجده وکی آدم ؑ ته، ابوالقاسم وایې چی مالك ویلی دی: ماته داسی خبره را رسیدلی ده چی عیسٰی اویحیٰی علیهما السلام دواړه دترور ځامن دی، اوبیایې ورپسی دامخکنی قول ذکرکړی دی چی مریم ؑ ویلی دی چی ماته داسی معلومیږی چی داستا حمل زما حمل ته سجده کوی. مالك وایې چی په دی کی ماته فضیلت دعیسٰی ؑ ښکاری ولی چی هغه به مړی ژوندی کول اودبرګی ناجوړی به یې ښه کوله دالله ﷻ په حکم سره. راوی ددی ابن ابی حاتم دی. او دمجاهد څخه نقل دی دی وایې چی مریم ؓ خپل حمل ته وویل چی کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یوائې یم نو زماسره خبرې کوه اوکله چې دخلګو په منځ کې یم نوپه نس کې دننه ذکر او تسبیح دالله ﷻ کوه. بیا داخبره ظاهره ده چې داحمل یې ترنهو میاشتو پورې وو.
دابن عباس اوعکرمه څخه نقل دی چې حمل یې تراتو میاشتو پورې وو اوبیایې وزیږوی، اوبعضو ویلي دي چې دی په نه ساعتوکې داحمل زیږولی دی ددې قول دوجې: فَحَمَلَتْهُ فَانتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا (۲۲) فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ خو صحیح داده چې په تعقب سره یې حمل زیږیدلی دی لکه څه رکم چې الله ﷻ فرمایلي دي: ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ، (سورة المومنون\۱۴) اودامعلومه خبره ده چې په منځ دهرو دوو حالونوکې څلویښت ورځې وي لکه څه رکم چې داخبره دحدیث څخه ثابته سویده.
محمد بن اسحاق ویلي دي چې: په بني اسرائیلو کې داخبره مشهوره سوه چې داحامله ده، نوپه یوه کور باندې هم ثوك دومره نه دننه کیدی څومره خلګ چې دزکریا ؑ دکور خواته راروان وه. بعضو ویلي دي چې دوی تهمت په یوسف باندې ولګوی کم به چې ددې سره په جمات کې عبادت کوی، نومریم ؓ ددوی څخه لیرې ولاړه اویوجلا ځای یې ځان ته ونیوی نودا راله دیوی خرما درختی ته اودهغه لاندې کښېنسته اودایې وویل: قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنتُ نَسْيًا مَّنسِيًّا، په دې کې دلیل دی په دې خبرې باندې چې دفتنو په وخت کې انسان مرګ راغوښتلی سي اودایې ددې وجې څخه وویل چې دې ته معلومه سوه چې دوی په دې باندې تهمت لګوی اوددې خبره یې نه منله اوتصدیق ددې نه کوی بلکې تکذیب به یې کوی دوی په هغه وخت کې چې دا ماشوم ورته راوړی په لاسونو کې، سره ددې چې دا په منځ ددوی کې ډیره عبادتګاره اوپرهیزګاره دښځو وه، نوددې خبرې دوجې داپه غم کې سوه نوبیایې تمنا وکړه چې یاددې کار څخه مخکې مړه وای اویا دسره پیداسوې نه وای.
اوداقول: فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا، په دې کې دوه اقوال دي چې دا اواز چا ورته وکې یوقول دادی چې جبریل ؑ وکې اوبل قول داچې عیسٰی ؑ وکې خواولنی قول ښه دی ولې چې عیسٰی ؑ دقوم په مخکې اول وار خبرې کړې وې اوددغه څخه مخکې یې خبرې نه وې کړې. أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ویل سوی دي چې دانهر وو چې دده خواته روان وو لکه څه رکم چې داقول دجمهورو دی. اوپه حدیث کې دطبراني څخه روایت نقل دی خوضعیف روایت دی اوابن جریر خوښ کړی دی اوالربیع بن اسلم اوداسې نوروهم ویلي دي چې دایې ځوی عیسٰی ؑ دی، خواولنی قول صحیح دی: وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا، دلته یې دخوراك اوڅښاك ذکرسوی دی نوددې وجې یې ورته فرمایلي دي: فَكُلِي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا، بیاویل سوی دی چی څه رکم دادرختی وچی وی. اوداهم ویل سوی دی چی لندی وی اوخرما په کی وه، اوپه دغه وخت کی یخ وو نودخرماموسم وو اودا ددی قول دالله ﷻ څخه هم معلومیږی: تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا، عمر بن میمون ویلی دی چی دحاملی ښځی دپاره دخرما څخه بل ښه شی نسته اوبیایې دا ایت ویلی دی. اودارکم ابن ابی حاتم ویلی دی په نقل کولو سره دعلی بن الحسین څخه دی نقل کوی دشیبان څخه دی نقل کوی دمسرور بن سعید التمیمی څخه دی نقل کوی دعبدالرحمٰن بن عمر الاوزاعی څخه دی نقل کوی دعروه بن رویم څخه دی نقل کوی دعلی بن ابی طالب رضی الله عنه څخه دی وایی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: تاسی دخپل عمه (چی خرما ده) ددی اکرام کوی ولی چی داهم دخاوری څخه جوړه سویده لکه څه رکم چی آدم علیه السلام دخاورو څخه پیدا دی، اودارکم په بل روایت کی رسول الله ﷺ فرمایلی دی چی: تاسی خپل حامله دارو ښځو ته خرما ورکوی اوکه خرمانه وی نوبیا جواری ورکوی، ولی چی دالله ﷻ په نزد ددی څخه ښه شی نسته ولی چی ددی لاندی مریم رضی الله عنها ناسته وه اودارکم نور روایتونه هم ذکردی په مختلفو اقوالو سره. اوداقول دالله ﷻ : فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا، داهغه کلام دهغه مخکنی اواز کونکی دی، یعنی دغه اواز کونکی ورته وویل چی ته خوراك کوه اوچښاك کوه که چیری ستا سره دانسانانو څخه یوسړی ووینی نوورته ووایه چی نن ورځ زما روژه ده په اشاری سره نه په خبرو سره، اودهغه په شریعت کی به چی دچا روژه وه نوهغه به خوراك هم نه کوی اوخبری به یې هم نه کولی.

اوپه دی باندی داقول دلالت کوی: فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا، اوهرڅه چی زموږ په شریعت کی دی نویوه ورځ ترشپی پوری خاموشی ښه نه ده. اوداقول دالله ﷻ : فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا (۲۷) يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا، اسلافو ویلی دی چی کله مریم رضی الله عنها ددوی دمنځه ولاړه نودوی ورپسی دلټولو دپاره ووته نوچی ګوری دخرما ددرختی لاندی ناسته ده اوشاوخوا ورته ړناګانی دی اوخوراکونه دی نودوی چی کله ورته رانژدی سوه نوماشوم یې ورسره ولیدی نوورته یې وویل چی په ډیر یوغټ کاردی راتنګ کړی دی. په دی قول کی نظردی، سره ددی چی کیدی سی چی ددی په سرکی اوپه آخره کی څه کلام ناقص وی ولی چی داخو دظاهر دقصی څخه کم چی په قرآن کی ذکر ده دهغه څخه خلاف دی ولی چی په قرآن کریم کی ذکر سویدی چی دی په خپله داماشوم ددی قوم خواته راوړی، اودایې وروسته دځلویښتو ورځو دپیدائش څخه راوړی. مقصود داچی کله ورسری خپلو کسانو داماشوم ولیدی نوورته یې وویل چی په ډیر یوغټ کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندی دی راتګ کړی دی. بیایې ورته ویلی دی چی (يَاُخْتَ هٰرُوْنَ) داخور دهارون ورته ځکه ویل سوی دی چی دادهارون سره په عبادت کی مشابه وه. اوویل سوی دی چی داهارون ورور دموسٰی ﷺ مراددی هغه به هم ډیر عبادتونه کول نودی هم ډیر عبادتونه کول نوځکه یې ورته خور دهارون ویلی دی. اومحمد بن کعب القرظی ویلی دی چی داخور دموسٰی ﷺ اوهارون ﷺ وه خوداخبره بالکل غلطه ده ولی چی ددوی په مینځ کی دزرګونو کلنو فاصله او موده ده. بیاپه دی (يَاُخْتَ هٰرُوْنَ) کی ډیر اقوال اوخبری ذکرسوی دی چی دایې ورته ولی ویلی دی اودا واقعی دهارون ﷺ خورده اوکه نه؟ اودهارون څخه کم هارون مراددی خو په هرحال داخور دموسٰی ﷺ اودهارون ﷺ نه وه بلکی داقول صحیح دی چی ورسره په عبادت کی یوډول وه نوځکه یې ورته اخت هارون ویلی دی. نودوی ورته وویل چی: مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا، یعنی دوی ورته وویل چی ستا پلار خوداسی سړی نه وو اونه ستامور داسی باغیه اوفاحشه وه.

دارکم ابن جریر په تاریخ خپل کی ویلی دی چی دوی داتهمت په زکریا ﷺ باندی ولګوی ولی چی هغه به ورتلی اوډوډی اواسباب به یې وروړل نودوی دزکریا ﷺ قتل وغوښتی نو زکریا ﷺ ددوی څخه وتښتیدی تردی چی یوه درخته ورته څیری سوه نوپه هغه کی دننه سو نودوی ورپسی راله اوهغه درخته یې اره کړه نودی یې په منځ کی هم ورسره اره کی او بعضو منافقینو ددې داکا پرزوی باندی تهمت لګولی وو نوکله چی داډیره تنګه سوه اوبله چاره نه وه نودهغه ماشوم یعنی عیسٰی ﷺ خواته یې اشاره وکړه. نودوی وویل: قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا، مورږ به څه رکم خبری وکو دهغه چاسره چی هغه په زانګو کی پروت وی اوحال دادی چی ماشوم په څه پوهیږی اوخبری هم نه سی کولی اودی مریم ﷺ ته یې وویل چی ته اوس بهانه کوی مورږ ته ددی خبری چی زمورږ دماشوم خوا ته خیال سی اوته به څه حیله جوړه کړی نوپه دغه وخت کی عیسٰی ﷺ دزانګو څخه خبری شروع کړی: قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (۳۰) وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا (۳۱) وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا (۳۲) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا، دا اولنی خبری وی چی عیسٰی ﷺ وکړی په زانګوکی اوداسی دپوهی خبری یې وکړی چی ټول کسان ورته حیران سوه، ولی چی ده وویل چی زه ده الله ﷻ بنده یم اوماته کتاب راکول سوی دی اوزه نبی مقررسوی یم اوزه مبارك ګرځول سوی یم اوماته وصیت سوی دی په لمانځه باندی اوپه زکات باندی، اوبیایې دخپل مور براءت ذکرکی دهغه خبروڅخه چی جاهلانو ورپسی کړی وی په دی قول چی: آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا، ولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې الله ﷻ هغه چاته خپل نبوت نه ورکوي کم چې په هغه صورت پیداسوی وي چې ددوی گمان پروو، لکه څه رکم چې الله ﷻ فرمایلی دی ﴿وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا﴾ اوداپه دی صورت باندی چې په دغه وخت کی دیهودیانو یوه ډله وه چې هغوی به دغه تور په مریم رضی الله عنها باندی لگوی چې داحمل (نعوذبالله) دزنا څخه دی، په دوی باندی دی الله ﷻ لعنت وکی په هغه آیت کی اودمریم علیها السلام پاکی یې بیان کړه چې داداسی ښځه نه ده. دارکم عیسیٰ علیه السلام دغو کسانو ته دخپل نورو خصوصیاتوبیان هم وکی چې زه مبارك گرځول سوی یم یعنی په داسی طریقی مبارك گرځول سوی دی چې دی به دعوت کوی دالله ﷻ خواته او خپل قوم به یې دشرك څخه منع کوی، اوبل مبارك په دی وجی باندی هم دی چې ده دخپلی مور پاکی په کوچنیوالی کی بیان کړی وه، اوبل داچې ده ته امرسوی وو دلمانځه اودزکات اودا امرونه الله ﷻ مبارك کسانو ته کوی. اوبل عیسیٰ دابیان هم وکی چې ماته امر سوی دی په نیکی کولو دخپل مور سره (دلته په دی آیت کی الله ﷻ دوالده لفظ ذکرکړی دی دا ددی دوجی چې خلگو ته داصراحتًا معلومه سوه چې دده والد یعنی پلار نسته) اودا قول دالله ﷻ : وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا داهغه دری غټ نعمتونه دی دالله ﷻ دطرفه کم چې دیحییٰ علیه السلام دپاره هم ذکرسوی دی (ددی بیان موږ مخکی کړی دی).

بیا الله ﷻ دعیسیٰ علیه السلام جلیت اومدحه کړیده اودده په باره کی وضاحت کړی دی: ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ (٣٤) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ، لکه څرنگه چې الله ﷻ دده په باره کی وروسته دبیان دقصی دسورة آل عمران څخه ویلی دی: ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ (٥٨) إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (٥٩) الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (٦٠) فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ (٦١) إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللهُ وَإِنَّ اللهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٦٢) فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ، (سورة آل عمران (۵۸ \ ۶۳)

داپه هغه وخت کی کله چې وفد دنجران والاوو رالی چې هغوی (۶۰) کسان سپاره وه په خپلوسپرلیو باندی چې ددوی امیران څوارلس کسان وه اوبیاپه دوی کی دری مشران ټاکل سوی وه چې دوی مناظره کوله په باره دعیسیٰ علیه السلام کی نوالله ﷻ دآل عمران منځنی اٰیتونه نازل کړه اوپه هغه کی یې دپیدائش دعیسیٰ اودهغه دموربیان وکی. اوخپل رسول ته یې امر وکی چې مباهله ورسره وکړه (دمباهلی مطلب دادی چې دوه کسان په خپلو کی په یوی خبری باندی لانجه وکی یوواییې چې زه په حق یم اوبل وایې چې زه په حق یم نودواړه یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښت ته ووزی اویوپه بل پسی ښراوکی چی کم یوپه غلط وی الله ﷻ دی هغه هلاك کړی) نوکله چی ورته نبی ﷺ دمباهلی وویل نودوی سرونه کښته کړه اومنع سوه دمباهلی څخه بالاخر دوی بیرته ولاړه ددوی په باره کی اوږده قصه ده چی هغه په تفسیر دسورة آل عمران کی بیان سوی ده. مقصود داچی الله ﷻ دعیسیٰ ﷺ په باره کی خپل نبی ته خبر ورکی چی دی حق کلمه ده دالله ﷻ دخوا اوددی وجی څخه یې داهم فرمایلی دی: مَا كَانَ لِلّٰهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ، اوداقول دالله ﷻ : وَإِنَّ اللهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ، داپوره والی دخبری عیسیٰ ﷺ وو په زانګوکی، دوی ته یې دا خبر ورکی چی الله ﷻ دده رب هم دی اوددوی رب هم دی اودالاره سیده لاره ده. الله ﷻ فرمایلی دی: فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ، نوخلګ ددغه زمانی په اختلاف کی واقع سوه کم چی یهودیان دهغه زمانی وه نوهغوی په دی خبره باندی ولاړ وه چی دی دغلطی لاری څخه پیدادی. اوبعضو داوویل چی دی په خپله (نعوذ بالله) الله دی اورب دی. بعضو داوویل چی دی ځوی دالله ﷻ دی، اومومنانو وویل چی دی دالله ﷻ پیغمبردی اودهغه رسول دی، نوڅوك چی په دی عقیدی وی چی دی دالله ﷻ پیغمبر دی اودهغه بنده دی اودمریم ﷺ ځوی دی چی دالله ﷻ په یوه کلمه دکُنْ سره پیدا سوی دی نودا خلګ نجات پیداکونکی دی اوڅوك چی ددی خبری څخه خلاف کوی نوهغه کافران او ګمراهان اوضدیان دی، پس داسی خلګوته الله ﷻ وعده ورکړیده ددی خبری: فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ، امام بخاری ویلی دی په نقل کولو سره دصدقه بن الفضل څخه دی وایې چی ماته خبر راکړی دی الولید دی نقل کوی دالاوزاعی څخه دی نقل کوی دعمیر بن هانی څخه دی نقل کوی دجناده بن ابی امیه څخه دی نقل کوی دعباده بن الصامت څخه دی نقل کوی دنبی ﷺ څخه چی فرمایلی یې دی: چا چی شاهدی اداکړه ددی خبری چی نسته لائق دعبادت ماسوا دالله ﷻ اودهغه شریك نسته، اوداشاهدی یې هم اداکړه چی محمد ﷺ دالله ﷻ رسول دی اودهغه بنده دی اوعیسیٰ دالله ﷻ رسول دی اودهغه بنده دی اویوه کلمه ده دالله ﷻ چی مریم ﷺ ته یې ورکړی وه، اودا ددی خبری تصدیق یې وکی چی جنت حق دی اواور دجهنم حق دی، الله ﷻ به یې جنت ته داخل کی، ولی چی په دی خبرو باندی یې عمل کړی دی. ولید نقل کوی دعبدالرحمٰن څخه دی نقل کوی دعمیر څخه دی نقل کوی دجناده بن وزاد څخه ده په کی دازیات کړی دی چی الله ﷻ به ورله دجنت اته واړه دروازی خلاصی کړی نوچی په کمه دروازه یې خوښه وی په هغه باندی به جنت ته دننه کیږی). دارکم ددی روایت نورو هم کړی دی لکه مسلم سو په بله طریقی سره چی مفهوم یې یوډول دی ددی حدیث سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیان ددی خبری چی الله ﷻ داولاد څخه منزه دی

الله ﷻ په سورة مریم کی فرمایلی دی: وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (٨٨) لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا (٨٩) تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا (٩٠) أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا (٩١) وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (٩٢) إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا (٩٣) لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا (٩٤) وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا. (سورة مریم ۸۸\ ۹۵)

الله ﷻ په دی اٰیتونو کی خپله پاکی داولاد څخه بیان کړیده چی دالله ﷻ اولاد نسته اوالله ﷻ ده ته حاجت هم نه لری، ولی چی الله ﷻ مالك دټولی دنیادی اومالك دټولو مخلوقاتو دی هغه برابره ده چی انسانان دی اوکه حیوانان دی اوکه مرغان دی اوکه جنات دی اوکه نور څه دی ددوی ټولو خالق مالك اورازق صرف یوهغه ذات دی چی وحده لاشریك له ذات دی اودغه ذات دټولو پالونکی دی داسی پالونکی دی چی داسی پالونکی بل نسته اوهغه ذات ته عاجزه دی هغه ټول مخلوقات چی په مزکه کی اوسیږی، لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَصِفُونَ (١٠٠) بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (١٠١) ذَلِكُمُ اللهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (١٠٢) لا تُدْرِكُهُ الأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ، (سورة الانعام ١٠٠\١٠٣)

نوالله ﷻ په دی اٰیتونو کی دابیان کړی دی چی الله ﷻ پیداکونکی ددی ټولو مخلوقاتو دی نوڅه رکم به وی دهغه دپاره بچی؟ اوبچی نه وی مګرپه یوصورت کی، هغه داچی په دوو کسانو کی څه مشابهت وی یاڅه مناسبت وی اومورِ مخکی هم داذکر کړه چی الله ﷻ وحده لاشریك له ذات دی داسی ذات دی چی دهغه مشابه نسته اونه دهغه نظیر سته. اونه دهغه ځوی سته اونه یې هم منصب سته دهرقسم شرکت څخه الله ﷻ بری دی، لکه څه رکم چی الله ﷻ په خپل عزیز کتاب کی فرمایلی دی: قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ (١) اللهُ الصَّمَدُ (٢) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (٣) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (سورة الاخلاص ١\ ۴) دلته الله ﷻ ښکاره بیان کړی دی دخپل ذات په باره کی چی داسی ذات دی چی نظیر یې نسته نه په ذات کی اونه په صفاتو کی اونه په کارونو کی (اَلصَّمَدُ) بی نیازه ذات دی چاته یې هم ضرورت نسته اوکامل دی په خپلو حکمتونوکی اوپه رحمت کی اوپه علم کی اوکامل مکمل دی په خپلو صفاتو کی (لَمْ يَلِدْ) نه ورله زوی سته (وَلَمْ يُولَدْ) اونه مخکی دهغه څخه چاڅه زیږولی دی یعنی دچا څخه پیدانه دی، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، اونه ورلره برابر سته په ذات کی اونه په صفاتو کی اونه په کارونو کی خلاصه داچی نسته څوك دهغه نظیر اومشابه په هیڅ طریقه سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داركم الله ﷻ فرمایلی دی: يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللهِ وَكِيلًا (۱۷۱) لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا (۱۷۲) فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا، (سورة النساء ۱۷۱\ ۱۷۳) په دی ایتونو کی الله ﷻ اهل کتابو ته خطاب کوی چی ددی خپلو کارونو څخه منع سی هغه داچی ددوی به داعقیده ساتله چی عیسیٰ ؑ دالله ﷻ ځوی دی نوالله ﷻ دوی ته هغه ټوله قصه ذکرکړه کم چی مخکی موږ بیان کړه چی جبرایل ؑ رالی اودمریم ؓ په ګریوان کی یې پوه کړه نودهغه څخه هغې حمل واخستی اوعیسیٰ ؑ ورڅخه پیداسو اوالله ﷻ (روح الله) دوجی دتکریم اوشرافت څخه ورته وایی لکه څه رکم چی الله ﷻ په بعضی ځایونو کی (بیت الله عبدالله) ویلی دی نودارکم ده ته یې روح الله ویلی دی دوجی دعزت اواکرام اوشرافت څخه اوکلمه یې ورته ځکه ویلی ده چی دی دالله په یوی کلمی سره پیداسوی دی چی هغه د(کُنْ) لفظ دی، لکه څه رکم چی الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ، اودارنګه یې په بل ځای کی فرمایلی دی: وَقَالُوا اتَّخَذَ اللهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ (۱۱٦) بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (سورة البقره ۱۱٦\ ۱۱۷) اودارکم الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ، (سورة التوبه \ ۳۰) نوالله ﷻ خبر ورکوی په دی ایتونو کی دیهودیانو اودنصاریٰ څخه چی دادوو ډلو هری یوې په الله ﷻ پسی هرڅه وویل چی دایې ځوی دی، خوالله ﷻ ددی خبرو څخه مستغنی ذات دی اوددوی داګمان وو چی عیسیٰ ؑ دالله ﷻ ځوی دی، لکه څه رکم چی بعضو ډلو دعربو داویلی وه چی داملائکی دالله ﷻ لوڼی دی او الله ﷻ ځان ته دپیریانو مشران خسران کړی وه نودهغوی څخه داملایکی پیداسوی، داڅومره غلط قول دی دالله ﷻ په باره کی چی دانسان شعور اوعقل هم داخبره نه منی او پاته داچی داسی خبری دالله ﷻ په باره کی وویل سی، ډیردردناك عذاب دی دهغه چادپاره چی دپاك ذات په باره کی داسی خیالات اوګمانونه کوی چی دټول عالم اومخلوقاتو پیدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کونکی دی اوهغه ذات ته به دټولو انسانانو واپسی وی، لکه څه رکم الله ﷻ فرمایلی دی: وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ. (سورة الزخرف \ ۱۹) دارکم الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ (۱٤۹) أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ (۱٥۰) أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ (۱٥۱) وَلَدَ اللهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۱٥۲) أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ (۱٥۳) مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (۱٥٤) أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (۱٥٥) أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ (۱٥٦) فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱٥۷) وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ (۱٥۸) سُبْحَانَ اللهِ عَمَّا يَصِفُونَ (۱٥۹) إِلَّا عِبَادَ اللهِ الْمُخْلَصِينَ. (سورة الصافات ۱۴۹\۱۶۰)، اودارکم یی په بل ځای کی فرمایلی دی: وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ (۲٦) لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ (۲۷) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ (۲۸) وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ. (سورة الانبیاء \ ۲۴\ ۲۹) اودارکم یې په بل ځای کی فرمایلی دی: قَالُوا اتَّخَذَ اللهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (٦۸) قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ (٦۹) مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ. (سورة یونس ۲۸\۷۰) نودا آیتونه ټول ردکوی په مشرکانو دعرب باندی اوپه یهودیانو باندی او په کافرانو باندی اوپه ټولو هغو کسانو باندی چی دالله ﷻ په باره کی غلطی خبری کوی او غلطی عقیدی ساتی اوالله ﷻ پاك دی ددوی دخبرو څخه اوددوی دګمانونو څخه کم چی دوی کوی. هرکله چی وه نصارٰی چی هغوی په دی باره کی ډیری خبری کولی نوځکه په قرآن کریم کی دهغوی ذکر ډیرسوی دی، اوددوی مختلفی عقیدی وی چابه په کی ویل چی عیسٰی ؑ دالله ﷻ ځوی دی اوچابه په کی ویل چی په خپله بذات خود (نعوذ بالله) الله دی اوچاویل چی دادریم الله دی په اوله درجه کی به یې الله ﷻ په خپل ځای منی اوپه دوهمه درجه کی به یې مریم ؑ ته خدای وایه اوپه دریمه درجه کی عیسٰی ؑ ته. نوالله ﷻ په قرآن کریم کی ددوی دخبرو رد په وضاحت سره بیان کی چی دوی څه وایې نوهغه دروغ دی اوڅوك چی په الله ﷻ دروغ وایې هغه هیڅ کله نه کامیابه کیږی.

الله ﷻ فرمایلی دی: لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (سورة المائده \ ۱۷) نوپه دی آیتونو کی هم الله ﷻ دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته خبر ورکی چی خالق حقیقی هم هغه ذات دی چی پالونکی دټولو مخلوقاتو دی، اودارکم یې په بل ځای کی فرمایلی دی: لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۷۳) أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۷٤) مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلاَّ رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ (سورة المائده ۷۳\ ۷۵) په دی اٰیتونو کی الله ﷻ حکم وکی ددوی په کفر باندی اوداخبر یې ورکی چی عیسٰی ﷺ دالله ﷻ یوپیغمبر اوبنده دی چی دمریم ﵂ څخه پیدادی اوبلونکی دی دالله ﷻ خواته په دعوت ورکولو سره خلګو ته اوخلګ به یې منع کول دغیرو دعبادت څخه اودشرك څخه، ولی چی الله ﷻ هره ګناه دبنده همداسی معاف کوی مګرشرك داداسی ګناه ده چی بغیر دتوبی څخه نه معاف کیږی هغه هم داسی توبه وی چی دزړه داخلاصه وی اوپه پښیمانتیا سره وی.

دارکم الله ﷻ په قرآن کریم کی داسی فرمایلی دی چی چا دالله ﷻ سره شریك مقرر کی نوپه هغه باندی دالله ﷻ دخواه جنت حرام دی اودهغه دورتګ ځای جهنم دی اونسته دظالمانو دپاره څه مددګار، یعنی چی شرك کوی دالله ﷻ سره نوپه هغه باندی جنت ته دننه کیدل حرام ګرځول سوی دی اوورتګ به یې دجهنم خواته وی اوداډیر بدځای دی دورتګ اوکم سړی چی دالله ﷻ سره شرك کوی نوالله ﷻ دهغه سره خپل مدد اونصرت پریږدی نوماسوا دالله ﷻ څخه بل مددګار نسته چی دده مددوکی، واحد هغه ذات دی چی خالق دټولو کائناتو دی اوپالونکی هم دټولو کائناتو دی نودارکم مددګار هم دټولو کائناتو دی نوهغه ذات چی دانسان سره مدد پریږدی نودانسان دپاره بل مدد ګار بیانه وی. نوددی وجی څخه الله ﷻ فرمایلی دی (مامن اله الااله واحد) یعنی الله ﷻ په دی اٰیت کی داسی فرمایلی دی چی زما څخه ماسوابل اله نسته اوبل رب اوبل خدای نسته هرڅه چی کوی هغه واحد ذات یې کوی نه ورلره زوی سته اونه ورلره شریك سته اونه ورلره ملګری سته بلکی هغه ذات دهرڅه څخه بری اوبی نیازه بادشاه دی.

بیا الله ﷻ دی یهودیانو اونصارٰی اومشرکینو ته وعید اوتهدید ورکوی: وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ، که چیری دوی ددی خپلو خبرو څخه منع نه سوه نودوی ته به دردناك عذاب ورسول سی. بیا الله ﷻ دوی ته دعوت ورکوی په لطف او مهربانی سره په دی خبره چی دوی توبه نه کاږی اواستغفارنه کوی دهغه کړو ګناهونو څخه اودهغه کړو خبرو څخه په باره کی دالله ﷻ چی په سبب دهغه باندی په دوی عذاب دجهنم واجب سوی دی نوفرمایلی یې دی: أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ، بیا الله ﷻ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعیسیٰ ؈ په باره کی بیان کړی دی په دی آیت کی: مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلاَّ رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ، فرمایلی دی الله ﷻ چی نه دی مسیح عیسیٰ ؈ مګریو پیغمبر په ډول دنورو پیغمبرانو چی مخکی تیرسوی دی، نوپه دی آیت کی هم ددی خبری بیان دی چی دی دالله ﷻ زوی نه دی. السدی اوداسی نورو علماوو ددی آیت په باره کی ویلی دی: لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ، ګمان کړی دی دی کافرانو چی دوه خدایان (نعوذ بالله) مریم او عیسیٰ ؈ دی اودریم خدای الله ﷻ دی، ولی چی ددوی دامراد دیوبل آیت څخه هم معلومیږی هغه دادی چی الله ﷻ عیسیٰ ؑ ته فرمایلی دی: وَإِذْ قَالَ اللهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (۱۱۶) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۱۱۷) إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، (سورة المائده ۱۱۸\۱۱۶) خبرورکوی په دی اٰیتونو کی الله ﷻ دعیسیٰ څخه چی دقیامت په ورځ به ورته الله ﷻ په توجه داکرام اوعزت وایی چی په دی ویناسره زجر اوترټنه ورکی هغه کافرانو ته چی هغوی دعیسیٰ ؈ اودهغه دمورپه باره کی وایی چی دوی خدایان دی نودعیسیٰ ؈ څخه به الله ﷻ پوښتنه وکی په داسی طریقه سره چی دانور به یې اوری نووبه فرمایي: أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللهِ قَالَ سُبْحَانَكَ، یعنی تاخلګوته ویلی دی چی موږ ته خدایان وواياست اوموږ دالله ﷻ سره شریك كی نو عیسیٰ ؈ به وفرمایي: مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، یعنی ستا څخه ماسوا ددی حقدار بل څوك نسته، إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، داډیر عظیم ادب دی په خبروکی اوپه جواب کی عیسیٰ ؈ فرمایي: مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ، ماخو دوی ته امرنه دی کړی مګر دهغه څه چی تاسی ماته امرکړی وو اوهغه داچی دالله ﷻ عبادت وکی ولی چی هغه ذات زمارب هم دی اوستاسی رب هم دی، کله چی دی زه ځینی لوړ کړم (آسمانوته) نوته په هغوی باندی شاهدوی اوته په هرڅه باندی خبردار یې اوهرڅه ته کتونکی یې بیادی فرمایي: إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ که ته چیری دوی ته عذاب ورکوی نوداستا بندګان دی اوکه ته ورلره مغفرت کوی نوبی شکه: أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارکم موږ په تفسیر کی هغه حدیث چی امام احمد یې روایت نقل کوی دابو ذر څخه هغه روایت موذکر کړی دی چی په هغه کی ابی ذر وایې چی نبی ﷺ په دی آیت کریمه: إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، باندی ټوله شپه تیره کړه اوبیایې وفرمایل: ماسوال وکی دالله ﷻ څخه دخپل امت دپاره دشفاعت، نوماته راکول سو، مګر داحاصلیدونکی ده دهغه چادپاره چی ده دالله ﷻ سره شریك نه وی مقررکړی. (1)

اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی: وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ (١٦) لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ (١٧) بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ (١٨) وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ (١٩) يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ (سورة الانبیاء ۱۲\۲۰)، اودارکم الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (٤) خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ (سورة الزمر ۴\ ۵) اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی: قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ (٨١) سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ (سورة الزخرف ۸۱\ ۸۲) اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی: وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا، (سورة الاسراء\ ۱۱۱) اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (١) اللَّهُ الصَّمَدُ (٢) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (٣) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، (سورة الاخلاص ۱\ ۴).

اودارکم په حدیث کی دنبی ﷺ څخه ثابت دی چی نبی ﷺ فرمایلی دی چی ماته بنده زما بنکنځلی وکړی اودهغه دپاره دامناسب نه وه چی ګمان به یې زما په باره کی کوی چی زما دپاره اولاددی اوحال دادی چی زما اولاد نسته اوزه یکتنها ذات یم اونه زما سره څوك برابر اونظیر سته. اوپه بل یوروایت کی همدا ذکرسوی دی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: چی هیڅ څوك په بد اوریدلو کی دالله ﷻ څخه ډیرصبر کونکی نسته، ولی چی دوی دالله ﷻ دپاره اولاد ثابتوی اوبیاهم الله ﷻ دوی ته رزق ورکوی اومعافی هم دوی ته کوی په بل روایت کی بیاداسی هم دی چی رسول الله ﷺ فرمایې: الله ﷻ ظالم ته مهلت ورکوی تردی چی کله یې په عذاب سره ګرفتاره وی نوبیا ورته ترشا هم نه ګوری، اوبیایې داآیت کریمه

---

(1). احمد (۵\ ۱۴۹) ، والبیهقی فی الکبرٰی: کتاب الصلاة، باب ترتیل القرآة (۳\ ۴۷۱۷).

وو ایه: وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَاأَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ (سورة هود\۱۰۲) اوداركم الله ﷻ فرمایلی دی: وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ (سورة الحج \ ۴۸)، نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ (سورة لقمان \ ۲۴)، اوداركم الله ﷻ فرمایلی دی: قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ (٦٩) مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ، (سورة یونس ۶۹\ ۷۰) اوداركم الله ﷻ فرمایلی دی: فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا (سورة الطارق \ ۱۷)

ځای دپیدائش دعیسیٰ علیه السلام اودهغه تربیت په کوچنیوالی کی

دی په (بیت اللحم) کی پیداسوی دی چی دا دبیت المقدس سره نژدی ځای دی. اووهب بن منبه ویلی دی چی دی په مصر کی پیدا سوی دی، دمخکنی حدیث څخه داثابتیږی چی دی په بیت اللحم کی پیداسوی دی، اوهرقول چی ددی حدیث سره تعارض کوی هغه قول باطل دی. ذکرکړی دی وهب بن منبه چی کله بتان پریوته اوشیطانان وتښتیده نوابلیس لټون شروع کی چی ګوری دمریم رض په غیږه کی عیسیٰ علیه السلام پروت دی، اوپه آسمان کی یوغټ ستوری ښکاره سو، نوبادشاهان دفارس دده په باره کی دنجومیانو څخه پوښتنه وکړه چی په دی کی څه مطلب دی نونجومیانو وویل چی داپیدائش دیوعظیم سړی دی په مزکه کی، نودوی ولیږل دخپل کسانو په لاس سره زر اوداسی نور جوهری کاڼی په هدیه کی عیسیٰ علیه السلام ته، کله چی داکسان شام ته راله نودشام بادشاه پوښتنه ځینی وکړه چی څه ته راغلی یاست نودوی ورته دغه خبره وکړه نودوی چی کتل نوعیسیٰ علیه السلام پیداسوی وو اودده خبره دپیدائش مشهوره سوی وه ولی چی ده په زانګوکی خبری کړی وی نودوی یې دهغه سامانونو سره دعیسیٰ علیه السلام خواته ولیږل اوڅه نورکسان یې ورسره هم یوځای کړه چی دوی دهغه کورته ورسوی اوخپلو کسانو ته یې وویل چی کله داکسان راسی نوداماشوم یعنی عیسیٰ علیه السلام بیاقتل کی، نوکله چی داکسانو داسره زر اوجوهرات دعیسیٰ علیه السلام مور ته ورکړه اوراله نودغه کسانو مریم رض ته وویل چی مورِ ته دشام بادشاه حکم کړی دی چی ستابچی ووژنو نودا ولاړه دخپل ځوی سره مصرته اوهلته اوسیدل تردی چی زوی یې د(۱۲) کالو سو اوکرامات اومعجزی پرښکاره سوی نوده بعضی فیصلی خلګوته ورکړی په داسی طریقی سره چی دخلګو په سترګو کی دده عزت زیات سو اودده اکرام هم زیات سو اوحال داوو چی دی کوچنی وو یودهغه څخه داوو چی یوزمیندار سړی خلګوته ډوډی کړی وه نو کله یې چی په خلګو باندی ډوډی وخوړه نودهغه زمانی دخلګو داعادت وو چی ډوډی څخه به یې وروسته شراب څښل نوده چی کله لوښی دشرابو وکتی نوپه هغه کی شراب نه وه ګرانه سوه داخبره کله چی دعیسیٰ علیه السلام ده ته خیال سو نوراولاړ سو اوپه لوښی کی یې یوڅو واره

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس وڅرخوی نولوښی ترخولی پوری ډك سو نوخلګ حیران سوه دده دغه کار ته نوخلګو ده ته اودده مورته ډیری پیسی ورکړی نودوی وانه خیسته اوروان سوه په طرف دبیت المقدس باندی. والله اعلم.
اودارکم اسحاق بن بشیر وایې په نقل کولو سره دعثمان بن ساج اوداسی نورو څخه دی نقل کوی دموسیٰ بن وردان څخه دی نقل کوی دابی نضره څخه دی نقل کوی دابی سعید څخه اودی دمکحول څخه دی نقل کوی دابی هریره څخه دی وایې چی: اول وار چی الله ﷻ دعیسیٰ ﷺ ژبه په خبرو کړه وروسته دهغه څخه چی ده په کوچنیوالی کی یووار په زانګو کی خبری کړی وی نودالله تعالی لویې یې بیان کړه داسی لویې چی مخکی غوږونو داسی لویی نه وه اوریدلی چی لمر اوسپوږمی اودرخته بوټو هرڅه راورسره وویل نوده وفرمایل: یاالله ته ډیر نژدی یې په خپل لوړوالی کی، اولوړ یې په خپل نژدی والی کی، لوړ یې په ټولو خلګو باندی، یاالله ته هغه ذات یې چی تاپیدا کړی دی په هواکی اوه آسمانونه چی په هغه کی ستا ملائکی دی چی ستا پاکی بیانوی اوستا تقدس بیانوی اوتاپه دی کی نور ګرځولی دی په توروالی دتیارو کی اوړنادی ګرځولی ده په ړنا دورځو کی (یعنی دشپی په تیاره کی دی نورګرځولی دی اودورځی په ړناکی دی هم ړنا ګرځولی ده داپه دی صورت باندی چی په ورځ کی په خپله ړناوی نودلمر په ذریعه یې په ړناکی ړناپیدا کړیده)، اوپه وریځوکی یې تندرونه پیداکړی دی چی دالله ﷻ تسبیح اوپاکی بیانوی، نوستاپه عزت سره منور کیږی هغه ړنا دتیاری اوتاپه دی تیاروکی دهدایت څراغ لګولی دی نوبرکت والا دی هغه ذات چی آسمانونه اومزکی دهغه دی اوڅه چی ددی په منځ کی دی هغه هم دهغه ذات دی، پس کښته دی تالره په اطاعت باندی سخت دهغه اوحیا کونکی دی ستا څخه دوجی دقدرت ستا اوعاجزه دی تالره موجونه دسمندرونو، نوته هغه ذات یې چی دسمندر څخه دی نهرونه روان کړی دی اودنهرونو څخه دی ولې روانی کړی دی اودولو څخه دی کوچنی کوچنی چینی روانی کړی دی، اوبیادی دهغه اوبو څخه درختی اوبوټی را ایستلی دی اومیوی دی ځینی پیداکړی دی اودارکم ډیره اوږده دعایې ذکرکړیده چی ټول صفتونه دهغه ذات دی داسی صفات دی اوپه داسی ترتیب سره یې ذکرکړی دی چی دهرانسان په وس اوطاقت کی داسی په ترتیب سره ذکر کول نسته، اوپه آخره کی یې دسورة الاخلاص مفهوم ذکرکړی دی چی ته بی نیازه اومستغنی ذات یې اونه ستاڅخه څوك پیدادی اونه ته دچا څخه پیدایې اونه ستاسره څوك برابردی اونه ستا نظیر سته. اودارکم اسحاق بن بشیر وایې په نقل کولو سره دجویبر څخه دی نقل کوی دمقاتل څخه دی نقل کوی دضحاك څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایې چی: عیسیٰ ﷺ خبری پریښوولی وروسته دهغه څخه چی په زانګوکی یې خبری کړی وی تردی چی هلك سوددووکالو نوالله ﷻ پوهه اوحکمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورلره ورکی نویهودیانو په دغه وخت کی خبری ډیری کړی اوده ته به یې ولد الزنا وایه. ویل سوی دی، چی کله دی ددوو کالو سو نومور یې دی کتاب ته کښېنوی چی څه ووایی داستاذ سره نوڅه ازده کی نودی لګیاسو چی دااستاذ به ورته څه ښوول نوده به ورسره په کی مقابله کوله، نویوه ورځ دده معلم اواستاذ اباجاد سو نوده پوښتنه ځینی وکړه چی اباجاد څه ته وایې نوهغه استاذ ورته وویل چی ماته معلوم نه دی نوده ورته وویل چی ته به ماته څه رکم تعلیم راکوی اوحال دادی چی تاته دخپل نوم په باره کی علم نسته چی اباجاد څه ته وایي؟ نودی معلم اباجاد وویل: نوته راته ووایه چی اباجاد څه ته وایې نو عیسیٰ علیه السلام ورته وفرمایل چی ته ددی خپل ځای څخه ولاړسه، نودځای څخه یې ولاړکی او خپله دهغه پرځای کښېنستی نوبیایې دی خپل استاذ ته وویل چی اوس پوښتنه وکړه چی څه رکم پوښتنه کوی نودی استاذ ورته وویل چی اباجاد څه ته وایی؟ نوده ورته وفرمایل: هرڅه چی الف دی نودانعمتونه دالله جل جلاله دی، اوباء دالله جل جلاله بهاء ده، اوجیم دالله جل جلاله بهجت اوجمال دی. نودا استاذیې حیران سو نوعیسیٰ علیه السلام اولنی سړی وو چی داباجاد په باره کی یې پوښتنه کړی وه، نونبی علیه السلام ورلره دیوی یوی کلمی جواب ډیر په اوږدی طریقی سره ذکر کړی دی چی دهغه ذکرکول دلته برابری نه دی، اواسحاق بن بشرویلی دی په نقل کولو سره دجوبیر څخه دی نقل کوی دمقاتل څخه دی نقل کوی دضحاك څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایې چی: عیسیٰ علیه السلام په خپل هلکوالی کی داسی داسی کارونه کول چی الله جل جلاله به ورته په ذریعه دالهام ښوول نومور پروبیریده چی بنی اسرائیل ورته څه ونه وایې نومریم علیها السلام ته الله جل جلاله وحی وکړی چی دبیت المقدس دمزکی څخه ووځی اودمصر مزکی ته دی ولاړه سی، لکه څه رکم چی الله جل جلاله فرمایلی دی: وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ، اختلاف کړی دی مفسرینو په ربوه لفظ کی چی دربوه څخه څه مراددی بعضو ویلی دی چی دایولوړ ځای مراددی اوبعضوویلی دی چی دمصر مزکه مراده ده لکه څه رکم چی اهل کتابو دامعنا کړیده. اوچاویلی دی چی شګه مراده ده.

اوویلی دی اسحاق بن بشر چی موږ ته خبرراکړی دی ادریس دهغه څه څخه چی دوهب بن منبه څخه یې اوریدلی وه ده ویلی دی چی کله عیسیٰ علیه السلام ددیارلسوکالوسو نوالله جل جلاله ورته حکم وکی چی دمصر څخه ولاړسی ایلیا مزکی ته نوکله چی دی روان سو نومخ ته ورلی یوسف چی دده دمور تره وو هغه رالی نوپه خپل خره باندی یې بوتله نودی رالی ایلیاته او هلته پاته سوه تردی چی الله جل جلاله ورلره انجیل ورکی اودتورات علم یې ورته وښووی او دبرګی ناجوړی دښه کولو اودمړو راژوندی کول اوداسی نور کرامات اومعجزی یې ورلره ورکړی اوعلم په هغه شیانو باندی چی څوك یې په کور کی ذخیره کوی اوڅه خوری ددی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرڅه علم یې ورلره ورکی اوخلګو خبری شروع کړی دده دراتګ په باره کی اوخلګو دا وویل چی دی چی راسی نوخدای خبر څه چی څه کارونه به کوی. نودوی حیران وه ددی عیسیٰ ﷺ کارونو ته نودی عیسیٰ ﷺ دوی ته دعوت ورکی دعبادت دالله ﷻ طرف ته نوپه دوی کی دده داکارونه وغوړول سوه.

بیان دنازلیدلو دځلورو کتابونو اوبیان دهغه دوختونو

ابوذرعه الدمشقی وایې په نقل کولو سره دعبدالله بن صالح څخه دی نقل کوی دمعاویه بن صالح څخه دی نقل کوی دچا څخه چی نقل کوی یعنی منقول یې معلوم نه دی، دی وایې چی: نازل سوی دی تورات په موسیٰ ﷺ باندی په شپږو ورځو کی چی درمضان څخه ماسوا نوری شپې وی، اونازل سوی دی زبور په داود ﷺ باندی په دوولس شپو کی چی هغه هم درمضان څخه ماسوا په بلی میاشتی کی نازل سوی دی، اوددی دواړو په منځ کی (۴۸۲) کاله وخت تیرسوی دی، اونازل سوی دی انجیل په عیسیٰ ﷺ باندی په اتلسو شپو کی چی درمضان څخه ماسوابله میاشت وه اودا دزبور څخه (۱۰۵۰) کاله وروسته نازل سوی دی، اونازل سوی دی قرآن کریم په حضرت مصطفیٰ محمد ﷺ باندی په (۲۴) درمضان کی.

اوددی وضاحت موږ په تفسیرکی ددی قول دالله ﷻ سره کړی دی اوپه تاریخ ابن جریر کی ذکرسوی دی چی په عیسیٰ ﷺ باندی انجیل نازل سوی وو په داسی حال کی چی دی د(۳۰) کالو وو. لکه څه رکم چی به یې وروسته بیان راځی، انشاء الله تعالیٰ.

دارکم اسحاق بن بشیر ویلی دی: چی ماته خبرراکړی دی سعیدبن ابی عروبه چی دی نقل کوی دقتاده څخه دی نقل کوی دعبدالرحمٰن بن آدم څخه دی نقل کوی دابوهریره ﷺ څخه دی وایې چی: وحی وکړی الله ﷻ عیسیٰ ﷺ ته چی ای عیسیٰ بن مریم: ته کوشش کوه زماپه عبادت کی اوسستی مه کوه اوفرمانبرداری کوه اواطاعت کوه ای ځویه دهغه ځوانی اوبهادری ښځی ته ځوی نه یې دزناکاری اونه دفاحشی، بلکی ته ماپیدا کړی یې ښبانه دپاره ددی خلګو چی داخلګ دی ومنی چی الله ﷻ په هرڅه باندی قادردی اوالله ﷻ اسبابو ته ضرورت اوحاجت نلری هرڅه چی غواړی هغه کوی، پس زماعبادت کوه اوزماطاعت کوه اوخاص په ماباندی توکل کوه، داکتاب په کلکه اومضبوطوالی سره ونیسه اوخپل قوم ته یې دعوت ورکړه اودهغوی مخ ته دابیان وکه چی زه حق یم (یعنی ذات دالله ﷻ مراددی) اوزه هغه ذات یم چی همیشه قائم اودائم یم اوزما دپاره زوال نسته، اودوی ته داووایه چی دوی تصدیق وکی دهغه نبی چی عربی اوامی دی اوستا څخه وروسته به راځی، (اوبیایې دنبی ﷺ ډیر صفات بیان کړه چی داسی وجود ورلره الله ﷻ ورکړی دی چی روان یې نوپه مزل کی یې بل مثال نسته اودبدن مبارك څخه یې داسی خوشبویې راوزی لکه چی مشك یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لګولی وی اوپزه یې داسی ده لکه سره زر، ګڼه ږیره والا چی ږیره مبارکه یې اوږده وه، که دچاخواته متوجه کیږی نوپه پوره طریقی سره متوجه کیږی داسی نه چی صرف مخ وراړوی بلکی ټول بدن مبارك به یې هغه خواته کوی چی دچا اړخ ته متوجه کیدی، اوقد اوقامت مبارك یې نه اوږد اونه لنډ بالکل برابر اوسیده، داسی بیبیانی یې وی چی کم نسلونو والاوی، دده دپاره کوردی یعنی په جنت کی چی څه ستنه په کی نسته، اودارکم نور صفتونه یې ورلره بیان کړی دی چی ډیر زیات دی)، بیا الله جَلَّ جَلَالُهُ عیسیٰ عَلَیْهِ السَّلَام ته وفرمایل چی: ای عیسیٰ ته کفالت وکړه ددغه نبی لکه څه رکم چی زکریا عَلَیْهِ السَّلَام ستا دوالدی کفالت کړی وو، ولی چی ددغه نبی حیثیت زماخواته داسی دی چی داسی منزله اوحیثیت دهیڅ چا نسته، دده کلام به قرآن وی اودده دین به اسلام وی اوزه په خپله سلام ذات یم پس (طوبی) دی هغه سړی لره چی چادده زمانه پیداکړه اودده صحبت یې وکی اودده کلام یې واوریدی نوعیسیٰ عَلَیْهِ السَّلَام پوښتنه وکړه چی طوبی څه شی دی؟ نوالله جَلَّ جَلَالُهُ ورته وفرمایل چی، دایوه درخته ده چی ماپه خپل قدرت سره کرلی ده، چی دابه دټولو خلګو دپاره وی اصل به ددی درضوان څخه وی اواوبه به ددی دتسنیم څخه وی اویخ والی ددی به دکافور څخه وی او خوند ددی به خوند دزنجبیلو وی او بوی به یې بوی دمشکو وی، چاچی ددی څخه یوه لپه وکړه نوهغه به بیاهیڅ وخت نه تږی کیږی. نوعیسیٰ عَلَیْهِ السَّلَام وفرمایل : ای ربه ما اوبه کړی په دغه اوبو سره. نوالله جَلَّ جَلَالُهُ ورته وفرمایل چی: حرام دی په انبیاوو باندی چښل ددی څخه تر څو چی دغه نبی اوبه نه یې څینی چښلی اوحرام دی په نورو امتونو باندی چی ددی څخه چښل وکی ترڅو چی ددی نبی امتیانو څینی اوبه نه وی چښلی (دانبی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مراددی اودده امت مراددی) بیاالله جَلَّ جَلَالُهُ عیسیٰ عَلَیْهِ السَّلَام ته وفرمایل چی زه تا لوړوم دځان خوا ته (یعنی آسمان ته دی خیژوم یعنی بغیر دوفات څخه) نو دی عیسیٰ عَلَیْهِ السَّلَام وفرمایل چی ولی می لوړوی ای الله؟ نوالله جَلَّ جَلَالُهُ ورته وفرمایل زه دی لوړوم اوبیادی راکښته کوم په آخره زمانه کی چی ته وګوری ددغه نبی دامت څخه عجائب یعنی دوی چی کم دحیرانتیا کارونه کوی چی هغه ته وګوری اوته ددوی سره مدد وکی په وژلو ددجال باندی، زه به تاراکښته کوم دلمانځه په وخت کی نوته به دوی ته جمع نه ورکوی ولی چی دوی بخښل سوی دی اودهغه نبی څخه وروسته به بل نبی نه وی.

اودارکم هشام بن عمار نقل کوی دالولید بن مسلم څخه دی نقل کوی دعبدالرحمٰن بن زید څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی وایې چی: عیسیٰ عَلَیْهِ السَّلَام وفرمایل: ای ربه زماماته خبرراکړه ددغه رحم سوی امت په باره کی نوالله جَلَّ جَلَالُهُ ورته وفرمایل چی داامت داحمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دی، داامت به اکثره علماء اوحکماء وی لکه چی په شان دانبیاوو چی دوی به راضی کیږی په لږ باندی اوزه به راضی کیږم ددوی څخه په اسانه عمل باندی، اوزه به دوی داخلوم جنت ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لا اله الاالله باندی. ای عیسیٰ دوی به اکثره اوسیدونکی دجنت وی، ولی چی ددوی ژبه
به همیشه په لااله الاالله باندی لنده وی اوددوی به تندی اکثره په سجده باندی پراته وی
چی دبل امت به داسی حال نه وی لکه څه رکم به چی ددوی وی. اودارکم ابن عساکر ویلی
دی دطریقی دعبدالله بن بدیل العقیلی څخه دی نقل کوی دعبدالله بن عوسجه څخه دی
وایې چی: عیسیٰ ؑ ته الله ﷻ وحی وکړی اوورته یې وفرمایل: مادخپل ځان دپاره مقصد
وګرځوه اومادځان سره توښه کړه، اوماته نژدی والی اختیار که په نفلونو کولو سره، ماته
ته ګران یې نوبل څوك زماسره مه برابروه نوزه به تاذلیله کم، اوته صبر کوه په مصیبتونو
باندی اوراضی اوسه په قضاء اوتقدیر باندی (یعنی دتقدیر په فیصلو کی چون چرا مه کوه
اوپه هغه باندی راضی سه که څه هم ستادنفس څخه خلاف فیصله به سوی وی) اوزما
خوشحالی په ځان کی لټوه ولی چی زماخوشحالی په دی کی ده چی زمانافرمانی ونه سی
اوزما اطاعت وسی، اوزماسره نژدی اوسه په ذکرسره اوزمامحبت ستاپه زړه کی وی چی
دغفلت په وختونو کی تاراولاړوی اوزماخوا ته رغبت کوه اوپه خپل زړه کی زمابیره ځای
کړه، اوپه ښو کارونوکی تیزی کوه اوسستوالی مه کوه اوپه خلګو کی زمانصیحت وغوړوه
اوپه خلګو کی زماپه حکم باندی فیصلی کوه. ای عیسیٰ بن مریم ته ژړا وکړه په ځان
باندی مخکی دراتګ دهغه ورځی څخه چی بیابه دی ژړا فائده نه کوی اوداسی ژړاوکړه
لکه چی ته خپل اهل اوخاندان پریښودو والایې اودنیا اودهغه خوند اولذتونه پریږده او
اعراض ځینی وکړه اودخلګو سره په نرمی سره خبری کوه اوپه هرچاباندی سلام اچوه او
ویښ اوسه کله چی نیکان بندګان بیده سی په دی بیری سره چی هسی نه چی څه آفت
راسی دزلزلی یاداسی بل آفت، اومخکی ددی څخه ځان ته توښه برابره کړه چی بیا وروسته
مال اودولت اواهل پکار نه راځی، اوخپلی سترګی توری کړه په خفګان سره کله چی
مضبوط خلګ خنداګانی کوی (یعنی کله چی ښه اومضبوط خلګ دالله ﷻ دفکر څخه
غافله سی اودآخرت غم نه کوی اوپه ځان باندی فخر کوی نوته سترګی ځینی پټی کړه او
دخفګان اودغم اظهار پروکړه) اوکله چی تاته څوك بدردی وایې نوته په هغه صبرکوه،
اوزیری به وی ستادپاره که چیری تاته درکول سو هغه څه چی وعده یې سویده دصبر
کونکو سره، اودالله ﷻ څخه دهرڅه امید کوه اوپه هغه باندی توکل کوه، اوهرکار په
حساب سره کوه ولی چی ددی کارونوبه ستاڅخه په ورځ دقیامت پوښتنه کول کیږی، او
ځان ته داسی طبیعت جوړکړه چی ته ګوری چی صالحینو ته ماکم نعمت ورکړی دی نوستا
زړه دهغوی په نعمتونو کتلو سره اوبه سی اوزړه دی وسی چی دغه نعمتونه الله ﷻ تاته هم
درکی. دارکم ابو داود په کتاب القدر کی یو روایت ذکرکړی دی په نقل کولو سره دمحمد
بن یحیٰی بن فارس څخه دی نقل کوی دعبدالرزاق څخه دی نقل کوی دمعمر څخه دی نقل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوی دالزهری څخه دی نقل کوی دابن طاوس څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی وایې چې: ولیده عیسیٰ بن مریم ﷺ دابلیس لعنت الله علیه سره نوورته یې وفرمایل. آیاتاته معلومه ده چې تاته به نه دررسیږی څه نقصان یاڅه فائده مگرهغه چې الله ﷻ درته په تقدیر کې لیکلی وی؟ نوابلیس وویل: نوته دغره سرته وخیژه اوځان راایله کړه نوتاته به معلومه سی چې ته ژوندی پاته کیږی یانه. نوابن طاوس دخپل پلار څخه نقل کوی چې: بیاعیسی ﷺ وفرمایل چې تانه دی آوریدلی چې الله ﷻ فرمایلی دی چې مادی نه مجبوره کوی بنده په یوکار باندی ولی زه چې څه غواړم هغه کوم.

اوالزهری ویلی چې بنده په الله ﷻ باندی امتحان نه سی کولی بلکی الله ﷻ په بنده باندی امتحان کوی. اوابو داود نقل کوی داحمد بن عبده څخه دی نقل کوی دسفیان څخه دی نقل کوی دعمر څخه دی نقل کوی دطاوس څخه دی وایې چې: شیطان رالی اوعیسیٰ ﷺ ته یې وویل چې آیاته په ځان باندی داگمان نه کوی چې ته رښتنی یې، نوته ولاړسره اویوی لوړی غونډی ته وخیژه اوځان راایله کړه. نوعیسیٰ ﷺ ورته وفرمایل، هلاکت دی وی ستا دپاره، تانه دی آوریدلی چې الله ﷻ فرمایلی دی ای نبی هیڅکله ماته دځان دهلاکت سوال مه کوه ولی چې زه چې څه غواړم نوهغه کوم.

اودعیسیٰ ﷺ دپاره خاص ځای نه ووی چې هلته به دی اوسیدی یابه یې هلته عبادت کوی بلکی پرکم ځای به چې ورلی نوهم هلته به یې دالله ﷻ تسبیحات وایه اودالله ﷻ یادونه به یې کول، اودعیسیٰ ﷺ په اولنی وار باندی مړی ژوندی کول په هغه ورځ وه چې دی یوه ورځ په یوی ښځی باندی تیریدی چې دغه ښځه یوقبرته ناسته وه اوژړله یې، نودی عیسیٰ ﷺ ورته وفرمایل چې څه چل دی تالره ولی ژاړی؟ نودی ښځی ورته وویل چې زمایوه لور مړه سویده اوددی څخه ماسوا زمانور هیڅ څوك نسته اومادالله ﷻ سره وعده کړیده چې زه به ددی ځای څخه نه ښوروم تردی چې الله ﷻ ماته هم مرگ راولیږی اویاالله ﷻ داراژوندی کی اوزه یې ووینم. نوعیسیٰ ﷺ ورته وفرمایل چې آیاچې داته ووینی نوته بیا ځی؟ نودی ښځی وویل چې هوزه به ولاړه سم. نوویل سوی دی چې عیسیٰ ﷺ دوه رکعاته لمونځ وکی، اوبیا رالی اوددی قبرخواته کښېنستی اووی فرمایل دې قبر ته ای فلانی دالله ﷻ په حکم سره ولاړه سه اودقبر څخه راووزه. نوویل سوی دی، چې قبر وښوریدی کله چې عیسیٰ ﷺ دوهم اواز وکی نوقبر خلاص سو نوبیایې دریم اواز وکی نوددی ښځی لور را ووته اوخپل سریې دخاورو څخه وڅنډی نوعیسیٰ ﷺ ورته وفرمایل چې داڅه شی ته وروسته کړی؟ نودی انجلی وویل کله چې اولنی اوازماته وسو نوملائکی رالی اوزماخلقت یې برابرکی نوکله چې دوهم اواز وسو نوماته زماروح راکول سو اوکله چې ماته دریم اواز

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسو نوزه وبیریدمه چی قیامت قائم سو، اوبیاخپلی مورته راله اوورته یې وویل چی ولی ته په ماباندی دمرګ خوند دوه واره څکی اوبیایې خپلی مورته وویل چی ته صبر وکړه او محاسبه دځان سره وکړه ولی چی زماڅه حاجت نسته دنیاته، بیادی انجلی عیسٰی ﷺ ته وویل، ای دالله ﷻ پیغمبره ته دالله ﷻ څخه زمادپاره سوال وکه چی مابیرته دآخرت ژوند ته اوپه ماباندی مرګ اسانه کی. نوعیسٰی ﷺ ورلهر دالله ﷻ څخه دعا وغوښته او ملك الموت روح ځینی قبض کی اودمزکی سره برابره سوه. نوداخبره یهودوته ورسیده نوهغوی نورهم غصه سوه، اومخکی دنوح ﷺ په قصه کی هم ذکرسوی وه چی دعیسٰی ﷺ ملګرو دده څخه طلب وکی چی دوی ته سام راژوندی کی چی دهغه څخه دکښتی په باره کی پوښتنه وکی نوهغه یې هم دالله ﷻ په حکم سره راژوندی کی اوبیا رالی خاوری سو.

اوبل روایت دالسدی څخه نقل دی چی دی یې نقل کوی دابی صالح څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه په ذکرکولو دیوخبرکی چی په هغه کی داذکردی چی دبنی اسرائیلو یو بادشاه وفات سوی وو نوخلګو دده کټ راوړی عیسٰی ﷺ ته نوعیسٰی ﷺ دالله څخه دعا وغوښته نوالله ﷻ دابادشاه راژوندی کی نودوی چی کله داحالت وکتی نودوی سخت حیران سوه اوپه تعجب کی سوه دی کارته.

دارکم الله ﷻ فرمایلی دی اوهغه رښتنی وینا والادی: إِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ (۱۱۰) وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ. (سورة المائده ۱۱۰\۱۱۱) په دی اٰیتونوکی الله دخپل نعمتونوبیان کړی دی عیسٰی ﷺ ته اوخپل احسانات یې ورته بیان کړی دی یودهغه څخه داچی دی یې بی پلاره پیداکی اودایپدائش یې خلګو ته نښه په قدرت دالله ﷻ باندی وګرځول اوبیادده پیغمبر مقررول وروسته ددی څخه دابل احسان دی دالله ﷻ دطرفه (وَعَلٰى وٰلِدَتِكَ) اودده په والدی باندی یې هم داحسان ذکروکی چی هغه یې خوښه کړیده دنورو ښځو څخه اولوړ مقام یې ورله ورکړی دی: إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ، هغه داچی راتګ دجبریل اودپوکی کولو په ګریوان دمریم ﷺ کی دابل احسان سو دالله ﷻ دخوا: تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا، اوبل احسان داچی تابه خبری کولی دخلګو سره په زانګو کی: وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ، اوبل غټ احسان دالله ﷻ دخوا دادی چی ده ته یې پوهه اوعلم اوحکمت ورکی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دتورات اوانجیل علم يې ورلره نصيب کی چی بل څوك په دغه زمانه کی ماسوا دده څخه نه په پوهیدی: وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي، اودابل احسان دالله ﷻ دخوا، هغه داچی عیسٰی ؑ به دختی څخه مرغی جوړه کړه اوپکښی پوه به يې کړه نودهغه څخه به دالله ﷻ په حکم سره صحیح مرغی جوړه سوه چی دعام مرغانو په شان به الوتله. وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي، اوبل دااحسان دالله ﷻ دخوا چی ده به ړندوته دالله ﷻ څخه دعا وغوښتله نوهغه ته به الله ﷻ دسترګو نظر ورکی اودارکم چی دچابه برګی ناجوړی وه نوهغه ته به يې دعا وغوښتل نودغه برګی ناجوړی به ښه سوه، اوبل داچی دالله ﷻ په اذن اوحکم سره به يې مړی راژوندی کول لکه مخکی چی څه رکم په واقعاتوکی ذکر سوه. وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ اوبل دااحسان چی کله بنی اسرائیلو دده دقتل اراده وکړه نوالله ﷻ دی دځان خوا ته لوړکی اودده دتکلیفونو څخه يې محفوظ کی. اوداقول دالله ﷻ : وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ، دلته دوحی څخه مراد ارشاد اودلالت دی یعنی کله چی تاحواریینو ته لارښوونه کول چی په الله ﷻ باندی ایمان راوړی اودهغه درسول تابع داری وکی نوهغوی وویل چی موږ ایمان راوړی دی اوموږ دمسلمانانو څخه یو دلته هم ددلالت معنٰی مراده ده اوپه بل ځای کی داسی ذکرسوی دی لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ، (سورة النحل \ ٦٨) وَأَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّ مُوسَى أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ (سورة القصص \ ۷). یادلته وحی په واسطه دنبی سره مراد ده. نودا څه چی مخکی بیان سو داټول دالله ﷻ دخواه ښکاره نعمتونه اواحسانات وه په عیسٰی ؑ تردی چی انصاريې ورلره ملګری کړه اومددګاران يې کړه ورلره چی دده سره به يې دعوت کوی دالله ﷻ خوا ته: لکه څه رکم چی الله ﷻ خپل بنده اوخوږ پیغمبر خاتم الانبیاء محمد مصطفٰی ﷺ ته فرمایلی دی: هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ (٦٢) وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ، (سورة الانفال ٦٢\ ٦٣)، اودارکم الله ﷻ فرمایلی دی: وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ (٤٨) وَرَسُولًا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (٤٩) وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللهَ وَأَطِيعُونِ (٥٠) إِنَّ اللهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۵۱) فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللهِ آمَنَّا بِاللهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (۵۲) رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (۵۳) وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللهُ وَاللهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ، (سورة آل عمران ۱۴۸\ ۵۴) نودهریوه نبی دپاره دخپل زمانی مطابق معجزی ورکول سوی دی، نوویل سوی دی، چی دموسٰیؑ دپاره دخپل زمانی مطابق معجزی ورکول سوی دی، نوویل سوی دی، چی دموسٰی ﷺ په وخت کی دجادو گری ډیره چرچه وه نوهغه ته داسی معجزه ورکول سوه چی ټول جادوگران په پرسوه، داسی نښه یې ده ته ورکړه چی جادوگران څه چی دعام خلګو ذهنو هم کار ورلره پریښووی داسی معجزه وه، اودعیسٰی ﷺ په زمانه کی دحکمت ډیره چرچه وه نوالله ﷻ عیسٰی ﷺ ته داسی حکمت اودانایې ورکړه چی دهیڅ چاپه وس کی دهغه سره مقابله کول نه وو اوداسی حکیم وو چی دړندو علاج به یې دالله ﷻ په حکم سره کوی اوبرگی داسی ناجوړی وه چی چابه یې هم علاج نه سو کولی اوده ته الله ﷻ دبرگی دعلاج طریقی ښوولی وی اوداركم جذام ناجوړی سوه اونوری داسی ناجوړیانی چی یوحکیم هم دانه سو کولی چی علاج یې وکی اوالله ﷻ ده ته ددی ټولو دعلاج طریقی ښوولی وی، اوبل داچی بنده دی حدته نه سی رسیدلی چی مړی دقبرونو څخه راولاړوی نوداپه صدق دده دنبوت باندی غټ اوښکاره دلیل وو. اودا رکم دنبی ﷺ په دور کی دبلاغت اوفصاحت چرچه وه نوالله ﷻ خپل محبوب نبی ته داسی معجزانه کلام ورکی چی انتهایې بلیغ اوفصیح کلام وو.

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللهُ وَاللهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ، اوداركم الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ (۶) وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۷) يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، (سورة الصف ۶\ ۸) تردی چی ددی څخه وروسته یې داسی فرمایلی دی: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ، (سورة الصف \ ۱۴) نوعیسٰی ﷺ آخرنی نبی دبنی اسرائیلو دی اوپه دوی کی یوه ورځ ولاړسو اودوی ته یې زیری ورکی په راتگ دیونبی باندی چی هغه آخرنی نبی دی او دهغه څخه وروسته به بل نبی نه وی اودوی ته یې نوم هم وښووی اودوی ته یې دهغه صفات هم بیان کړه چی دوی یې کله په دی صفاتو باندی پیداکی اووپیژنی نودهغه تابعداری دِ وکی، اودایې دوی ته ځکه بیان کی چی په دوی باندی حجت قائم کی اواحسان وو دطرفه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالله ﷻ څخه.
الله ﷻ فرمايلی دی: الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (سورة الاعراف \ ۱۵۷) محمد بن اسحاق وايي په نقل کولو سره دثور بن يزيد څخه دی نقل کوی دخالد بن معدن څخه دی نقل کوی داصحابو درسول الله ﷺ څخه چي دی صحابوو نبی ؑ ته وفرمايل: مور ته دځان په باره کی څه خبر راکه نونبی ؑ وفرمايل: دعادابراهيم ؑ اوزيری دعيسیٰ ؑ، اوزما والدی يوقسم نور ليدلی وو چی کله يې زماحمل واخستی چی دهغه دوجی به ورته دبصری دعلاقی قصرونه ښکاره کيدل. اودارکم په يوبل روايت کی دالعرباض بن ساريه اودابی امامه څخه چی دوی نقل کوی دنبی ؑ څخه چی فرمايلی دی چی په هغه کی همدا عبارت ذکردی چی زه دعا دابراهيم ؑ يم اوزيری دعيسیٰ ؑ اودادی وجی څخه چی ابراهيم ؑ چی کله خانه کعبه جوړوله نودا دعايې کړی وه چی ياالله دلته په دوی کی يونبی پيداکی چی هم ددی قوم څخه وی، لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمايلی دی: رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ، اولکه چی دبنی اسرائيلو څخه نبوت ختم سو نوعيسیٰ ؑ په دوی کی ولاړسو اودوی ته يې خبرورکی چی په دوی کی نبوت ختم سو اودده څخه وروسته به يوپيغمبر راځی چی هغه به ختم الانبياء وی اوپه عربوکی به وی چی احمد نوم به يې وی، چی هغه محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم چی دی به په سلسلی داسماعيل ؑ کی وی. الله ﷻ فرمايلی دی: فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ، دلته ضمير ياعيسیٰ ؑ ته راجع دی اويامحمد ﷺ ته راجع دی، بياالله ﷻ امرکړی دی مومنانوته په نصرت داسلام باندی اوپه نصرت اومدد دانبياوو باندی اودنبی ؑ سره تعاون په نشر ددين کی اوپه نشر ددعوت کی نوفرمايلی دی: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللهِ، يعنی څوك به زمامدد وکی په دعوت کی دالله ﷻ خوا ته: قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللهِ، اودوی وه په يو کلی کی چی الناصره نوم يې وو نودوی دهغه کلی په نوم باندی مسمیٰ سوه چی نصاریٰ ورته اوس هم ويل کيږی: فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ، يعنی کله چی عيسیٰ ؑ دی بنی اسرائيلو ته دادعوت ورکی نوپه دوی کی چا ايمان راوړی اوچا انکار وکی يعنی دده دادعوت يې ونه منی اوپه خپل کفر اوګمراهی باندی پاته سو نودهغه وخت څخه راسی تردی زمانه داسلام پوری دنصاراو اوديهودو په خپلوکی ديوبل سره کينه اوبغض پيداسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودواړی ډلی په ناحقه وی مګر یوځو کسان چی دهغوی عقیدی صحیح وی، ولی چی په یهودیانو کی اکثرو دعیسیٰ ﷺ دعوت قبول نه کی، اوپه نصاراو کی اکثرو عیسیٰ ﷺ ته داسی درجه ورکړه چی دالله ﷻ څخه یې هم لوړ کی نودواړه کافران وه مګر یوځو خاص کسان چی هغوی داویل چی عیسیٰ ﷺ دالله ﷻ بنده دی اودهغه پیغمبردی نوری داخبری یې نه دی کړی چی دادریم الله دی اونه یې داویلی دی چی دادالله ﷻ ځوی دی لکه څه رکم چی په دې باندی بعضو نصاراوو قول کړی دی.

بیان ددسترخوان

الله ﷻ فرمایلی دی: وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ (۱۱۱) إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۱۲) قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ (۱۱۳) قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (۱۱۴) قَالَ اللهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ (سورة المائده ۱۱۱\ ۱۱۵).

په تفسیر کی موږ دمائده (یعنی دسترخوان) دنزول په باره کی تفصیلی خبره کړیده ددی په باره کی دابن عباس اودسلیمان الفارسی څخه اودعمار بن یاسر څخه روایت نقل دی. چی مضمون دهغه داسی دی چی: عیسیٰ ﷺ حوارییینو ته امر وکی چی دیرش ورځی روژه ونیسی، کله چی دوی دادیرش ورځی روژه ونیوله نودوی غوښتنه وکړه دعیسیٰ ﷺ څخه چی دوی ته دی دآسمان څخه یودستر خوان نازل کی چی دوی دهغه څخه خوراك وکی او زړونه یې مطمئن سی په دی خبره باندی چی الله ﷻ ددوی څخه داروژه قبوله کړیده، اودا به ددوی دپاره اختر دافطار سی (یعنی عیدالفطر چی موږ ورته کوچنی اختر وایو) اوداسی دستر خوان وی چی داولنی اواخرنی دپاره کافی سی، اوغریب اومالدارو ته کافی سی. نو عیسیٰ ﷺ دوی ته نصیحت وکی چی ددی طلب مه کوی ولی چی ددی شکر به بیانه سی ادا کولی اوددی شرطونه به بیاپوره نه کی، نودوی کلك سوه په دی خبره باندی چی ضرور به داسوال کوی درب څخه ددی دستر خوان په باره کی، نوکله چی دوی نه منع کیده نو عیسیٰ ﷺ ولاړسو اوپه لمانځه باندی ودریدی اودوه رکعته لمونځ یې وکی اوالله ﷻ ته په ژړاسو چی دوی ته داطلب ورپوره کی نوالله ﷻ دآسمان څخه دسترخوان نازل کی اودوی ورته کتل، اودا دسترخوان دوی ته کرار کرار نژدی کیدی، ځومره به چی نژدی کیدی نو عیسیٰ ﷺ به دادعاکوله چی دادوی دپاره نعمت وګرځی اونه داچی عذاب وګرځی ددوی دپاره اودا دسترخوان په یوڅادر باندی پټ سوی وو نوعیسیٰ ﷺ داڅادر ځینی لیری کی نووی

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرمایل (بسم الله خیر الرازقین) په نامه دهغه الله باندی چی ښه رزق ورکونکی دی. نوپه دې باندی میان اونور هرقسم خوراکونه اومیوی چی انگور اوانار اوداسی نوری میوی پر پرتی وی اوددی سترخان څخه ښه بوی ختی، بیاعیسیٰ ﷺ دوی ته امروکی په خوړلو ددی څخه نودوی ورته وویل چی موږ ځینی خوراك نه کوو چی ترڅو پوری چی تاځینی خوراك نه وی کړی، نوعیسیٰ ﷺ دوی ته وفرمایل چی اول سوال تاسی کړی دی ددې په باره کی نودوی خوراك ځینی ونه کی نوعیسیٰ ﷺ مسکینانو ته اوناجوړو ته اودچاچی هرقسم ناجوړی وه اوڅه تکلیف وو دی ټولو ته عیسیٰ ﷺ امروکی نودوی راله اوپه خوړلو یې شروع وکړه نوپه چاباندی چی څه تکلیف وو هغه الله ﷻ ځینی لیری کی اودچاچی څه ناجوړی وه الله ﷻ هغه ناجوړی په سبب ددی خوراك سره ځینی لیری کړه.
اودارکم ددوی تعداد (۱۳۰۰) کسان وه نودی ټولو ته الله ﷻ شفا ورکړه. نوویل سوی دی چاچی ورڅخه اول وار خوراك نه وو کړی نوهغوی ډیرخفه سوه، اوویل سویدی چی دا دسترخوان به روزانه ددې خوراکونو سره نازلیدی اوبیابه دوی ورځی وروسته نازلیدی.
دارکم بیا داصرف دفقیرانو دپاره مقرر سو نومنافقینو په کی خبری شروع کړی نوالله ﷻ دا سترخان بالکل مسخ کی اوختم یې کی اودهغه کمو کسانو چی خبری کولی نوددوی څخه یې خنزیران جوړکړه.
اودارکم روایت ذکرکړی دی ابن ابی حاتم په نقل کولو سره دحسن بن قزعه څخه دی نقل کوی دسفیان بن حبیب څخه دی نقل کوی دسعید بن ابی عروبه څخه دی نقل کوی دقتاده څخه دی نقل کوی دخلاس څخه دی نقل کوی دعمار بن یاسر څخه دی نقل کوی دنبی ﷺ څخه دی وایې چی: دآسمان څخه الله تعالی دسترخان نازل کړی وو چی په هغه کی ډوډی اوغوښی اومیوی وی اودوی ته امرسوی وو چی دابه نه ذخیره کوی اوخیانت به په کی نه کوی، نودوی ذخیره کړه نوددوی څخه واخستل سو، اوددوی څخه خنزیران اوبیزوګان جوړ سوه (۱) اوددی په باره کی موږ په تفسیرونو کی تفصیلی بحث کړی دی نو دتفصیل دپاره تفسیرته رجوع وکی.
روایت ذکرکړی دی ابوبکر بن ابی الدنیاپه نقل کولو سره دیوسړی څخه چی نوم یې نه دی ذکرسوی دی نقل کوی دحجاج بن محمد څخه دی نقل کوی دابوهلال بن محمدبن سلیمان څخه دی نقل کوی دبکربن عبدالله المزنی څخه دی وایې چی: دحوارییانو څخه خپل نبی عیسیٰ ﷺ ورك سو نودوی ورپسی دسمندر خوا ته ووته کله چی دوی سمندرته ورسیده نوګوری چی عیسیٰ ﷺ داوبو په سرباندی روان دی اویوموج یې لوړوی اوبل یې کښته

(۱). الترمذی: کتاب التفسیر، سورة المائده (۵\ ۳۰۶۱).

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوی نوپه دی کی یوسړی ورته وویل چی آیازه ستا خواته درتلی سم نوداعیسیٰ ؈ ورته وفرمایل چی هو!نوپه دوی کی چی یوسړی ورروان سونویوقدم یې چی کښېښوو ی په دوهم قدم ایږدلو سره ډوب سو نوده عیسیٰ ؈ ته اواز وکی چی زه غرق سوم نوعیسیٰ ؈ لاس ونیوی ځینی اوداوبو څخه یې راوایستی، اوبیایې وفرمایل چی: که چیری دبنی آدمو یقین داوربشی ددانی دومره وای نودوی به په اوبو باندی ګرزیدلای.
اودارکم هم داسی یوبل روایت دابوسعید بن الاعرابی څخه نقل دی چی دی یې نقل کوی دابراهیم بن ابی الجحیم څخه دی نقل کوی دسلیمان بن حرب څخه دی نقل کوی دابی هلال څخه دی نقل کوی دبکر څخه هم په دی طریقی سره په کمی طریقی چی دامخکنی روایت ذکرسوی دی. بیاابی الدنیا ویلی دی په نقل کولوسره دمحمد بن علی بن الحسن بن سفیان څخه دی نقل کوی دابراهیم بن الاشعث څخه دی نقل کوی دالفضیل بن عیاض څخه دی وایې چی: ویل سوی دی عیسیٰ ؈ ته چی ته څه رکم داوبو په سرباندی ګرزی نوده وفرمایل چی په یقین اوپه ایمان سره، نودوی ورته وویل چی دغه ایمان خوموږ هم راوړی دی اودغه یقین خوزموږ هم دی، نوعیسیٰ ؈ دوی ته وفرمایل چی بیاراځی زماسره نوکله چی دوی دعیسیٰ ؈ سره روان سوه نودوی په اوبوکی غرق سوه، اوعیسیٰ ؈ داوبو پر سرپاته سو، نوعیسیٰ ؈ دوی ته وویل چی ولی، نودوی وویل چی موږ دسمندر دموجونو څخه بیریدلو نوعیسیٰ ؈ دوی ته وفرمایل چی دسمندر دموجونو څخه بیریداست اودهغه رب څخه چی ددی موجونو رب دی دهغه څخه نه بیریداست. نوبیایې دوی راوایستل. بیا عیسیٰ ؈ مزکه ووهل تردی چی ورته وغوړول سوه نوعیسیٰ ؈ خاوره ځینی راواخسته، نوپه یوه لاس کی یې لوټه وه اوپه بل لاس کی یې دسروزرو ټکړه وه نودوی ته یې وفرمایل چی په دی کی تاسی ته کم یوګران دی نودوی وویل چی داسره زر نوعیسیٰ ؈ وفرمایل چی دازما په نزد بددی. اومخکی موږ داذکرکړه چی په قصه دیحیٰی ؈ کی چی عیسیٰ ؈ ددوی څخه کېړی جوړولی اوهغه به یې اچولی اوددرختی پاڼی به یې خوړل اودهغه دپاره کور اوخاص مکان نه وو اونه به یې څه ذخیره کوله دصبا ورځی دپاره.
دارکم ابن عساکر ویلی دی په نقل کولوسره دالشعبی څخه دی وایې چی: وو عیسیٰ ؈ چی کله به دده خواته دقیامت ذکروسو نوده به چغه ووهل، اوبیایې وفرمایل چی: داسی نه سی کیدی چی دابن مریم خواته دی دقیامت تذکره وسی اوهغه دی خاموشه پاته سی.
اودارکم اسحاق بن بشیر ویلی دی په نقل کولو سره دهشام بن حشان څخه دی نقل کوی دحسن څخه دی وایې چی په ورځ دقیامت به دزاهدانومشرعیسیٰ؈ وی اودغه کسان چی په دنیاکی به دګناهونو تښتیدل دهغوی حشر به دعیسیٰ ؈ سره په ورځ دقیامت کی وی.
اوویل سوی دی چی یوه ورځ عیسیٰ ؈ ته خوب ورلی نویوکاڼی یې دسرلاندی کښېښوو ی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیده سو نوکله چی ورلره خوب خوند ورکی نوابلیس لعین ورته رالی اوورته یې وویل چی ته وایې زما ددنیا سامانونو ته ضرورت نسته، اوداکانړی هم ددنیا سامان دی نوعیسیٰ ﷺ ولاړسو اوداکانړی یې هم دسر څخه لیری کی اودا ابلیس یې باندی وویشتی اوورته یې وویل چی داواخله ددنیا سره ستاسو زمانه دی پکار. اودارکم معتمر بن سلیمان ویلی دی چی یوه ورځ عیسیٰ ﷺ دخپلو کسانو سره راووتی چی یوه چوغه یې دوړی څخه جوړه کړی وه هغه یې اچولی وه اوپښی یې لڅی وی (څپلۍ یې نه وی) اوپه حالت دژړاکی وو اورنګ مبارك یې ژړ وو داوږی والی څخه اوشونډی مبارکی یې وچی وی دتږی والی څخه نووی فرمایل: ای بنی اسرائیلو، زه هغه سړی یم چی الله ﷻ ماته په دنیاکی یوه درجه راکړی ده اوزه په دی باندی نه تعجب کوم اونه فخرپه کوم آیاتاسی ته معلومه ده چی زما کور چیری دی؟ نودوی وویل چی چیری دی ای دالله ﷻ رسوله؟ نوده وفرمایل چی جماعتونه زماکورونه دی اوروغوالی زما اوبه دی اواوښکی زماوریوالی دی، اوڅراغ زما سپوږمی ده په شپه کی، اوپه یخ کی زما لمونځ دلمر راختل دی، اوزماکپړی دوړی څخه جوړی دی، اوزما شعار دالله ﷻ څخه بیره ده، اوزماهم مجلس مسکینان خلګ دی اونا جوړیان خلګ دی، سهار سی اوزماسره هیڅ څه نه وی اوماښام سی اوزماسره هیڅ څه نه وی اوزه روغ صحت والایم چی هیڅ ته می زړه نه کیږی، نو وروسته څوك دی زما څخه ډیر ګټه کونکی اوزما څخه ډیر مالدار. اودارکم محمد بن الولید بن ابان بن حیان بن ابی الحسن العقیلی المصری دی نقل کوی دهانی بن المتوکل الاسکندری څخه دی نقل کوی دحیوه بن شریح څخه دی نقل کوی دالولید بن ابی الولید څخه دی نقل کوی دشفی بن ماتع څخه دی نقل کوی دابوهریره رضي الله عنه څخه دی نقل کوی دنبی ﷺ څخه چی فرمایلی دی: وحی وکړی الله ﷻ عیسیٰ ﷺ ته چی دیوځای څخه منتقل کیږه بل ځای ته ددی وجی څخه چی ته ونه پیژندل سی کنې تاته به ضرر ورسوی، زمادی په خپل عزت اوپه جلال باندی قسم وی چی تاته به زه (۱۰۰۰) حوری درکم اوستا ولیمه به زه ترڅلور سوه کالو پوری ورکوم. په دی حدیث کی غرابت دی.

دارکم داسماعیل بن عیاش څخه نقل دی دی نقل کوی دعبدالله بن دینار څخه دی نقل کوی دابن عمر څخه دی وایې چی: وفرمایل عیسیٰ ﷺ حوارییونوته چی: تاسی خوری ډوډی داوربشو اواوبه چښی خوتروی اوبه، اوددنیا څخه په امن سره وځی اوپه سلامتیا سره اوځی داحقه خبره زه تاسی ته کوم چی ددنیا لذت دآخرت لذت ختموی اودآخرت لذت ددنیالذت ختموی (یعنی څوك چی دآخرت لذت اونعمتونه غواړی نوهغه دی په دی دنیا کی په نعمتونو پسی نه ګرځی اوښه لباس اوښه خوراکونه دی نه کوی ولی چی ددی دنیا نعمتونه دآخرت نعمتونه ختموی)، اوبدبخته اوشریر عالم هغه دی چی په خپل علم باندی دنیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ترجیح ورکوی.
اودارکم وهب ویلی دی په نقل کولو سره دسلیمان بن بلال څخه دی نقل کوی دیحیٰی بن سعید څخه دی وایې چی: عیسیٰ ﷺ به فرمایل چی تاسی په دنیاباندی تیرسی اوتعمیر په کی مه جوړوی، اودابه یې فرمایل: محبت ددنیا دټولو خطایانو سردی، اوپه کتلو سره زړه ته شهوت کښنته کیږی، اوحکایت کړی دی وهیب بن الورد همداسی روایت خوهغه په کی دازیات کړی دی: اواکثره داسی شهوتونه وی چی په میراث کی ورکوی اهل ته ډیر غمونه. اوپه بل روایت کی ویل سوی دی چی عیسیٰ ﷺ فرمایلی دی: ای بنی آدمه ته دالله ﷻ څخه بیره کوه په هرځای کی چی یې، اوپه دنیاکی جماعت ځان ته کور کړه اوخپلو سترګوته ژړاوښیه اوخپل بدن ته صبر وښیه، اوزړه ته فکر سوچ وښیه. اودصبا دروزی دپاره غم مه کوه ولی چی داغلط کاردی. اوپه یوبل روایت کی ذکردی چی عیسیٰ ﷺ فرمایلی دی: لکه څه رکم چی په تاسی کی یوسړی دسمندر په موجونو باندی کورنه سی جوړولی نودارکم په دنیاکی قرارهم نه سی نیولی. اودارکم سفیان الثوری ویلی دی چی عیسیٰ ﷺ فرمایلی دی: چی دانسان په زړه کی ددنیا اواٰخرت محبت دواړه نه یوځای کیږی. دارکم ابراهیم الحربی ویلی دی په نقل کولو سره ددواد بن رشید څخه چی دی نقل کوی دعبدالله الصوفی څخه دی وایې چی: عیسیٰ ﷺ فرمایلی دی: طالب ددنیا په ډول دهغه سړی دی لکه یوسړی چی دسمندر څخه اوبه چښی چی دسمندر څخه څومره اوبه چښی هغه دومره انسانان نور هم تږی کیږی تردی چی مړه سی.
اودارکم په یوبل روایت کی نقل دی چی عیسیٰ ﷺ فرمایلی دی چی: یقینًا شیطان ددنیا سره دی اومکر دده دمال سره دی اوښائست دده دخواهشاتو سره دی، اوځای دده شهواتو سره دی. اودارکم ابو مصعب ویلی دی په نقل کولو سره دمالك څخه دی وایې چی: عیسیٰ ﷺ فرمایلی دی: تاسی ډیری فضولی خبری مه کوی ولی چی په دی سره زړه سختیږی او سخت زړه دالله ﷻ څخه لیری وی مګر تاسی ته پته نه لګیږی، اودخلګو ګناهونو ته داسی مه ګوری لکه چی تاسی اربابان یاست بلکی داسی ګوری لکه چی تاسی بندګان یاست، ولی چی خلګ دوه قسمه وی څوك په عافیت کی وی اوڅوك په مصیبت کی وی نوپه تاسی کی دی رحم وکی هغه کسان چی په عافیت کی دی په هغه کسانو باندی چی هغوی په مصیبت کی وی. اودارکم مالك بن دینار ویلی دی چی عیسیٰ ﷺ فرمایلی دی چی: دجنت الفردوس دطلب دپاره دوربشی ډودی سره شګه خوړل اودسپو سره په دشتو کی بیده کیدل هم کم دی. اودارکم دعبدالله بن المبارك روایت نقل کوی دسفیان څخه دی نقل کوی دمنصور څخه دی نقل کوی دسالم څخه دی نقل کوی دابن ابی الجعد څخه دی وایې چی ویلی دی عیسیٰ ﷺ: تاسی عمل وکی دالله ﷻ درضا دپاره، اوعمل مه کوی دخپلو خیټو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپاره، تاسی وګوری دی مرغانو ته چی سهارتش ججوری دجالو څخه وځی اوماښام چی راځی نوججوری یې ډك وی اودغه مرغان نه کرونده کوی اونه ریبل کوی اونه څه کارکوی، اوالله ﷻ ورته رزق ورکوی. اوتاسی ځان وساتی دفضولیاتوددنیا څخه ولی چی فضولیات ددنیا په نزد دالله ﷻ باندی ګندګی ده. اودارکم صفوان بن عمر یوروایت نقل کوی دشریح بن عبدالله څخه دی نقل کوی دیزید بن میسره څخه دی وایې چی: وویل حوارییینو مسیح عیسیٰ عليه السلام ته: ای عیسیٰ عليه السلام وګوره دی جماعت ته څومره ښه جوړسوی دی. اوڅومره ښه ښکاری. نوعیسیٰ عليه السلام وفرمایل چی بالکل ښه جوړدی خوزه تاسی ته داحقه خبره کوم چی الله ﷻ به ددی جماعت یوکاڼی پرې نړدی مګرهغه به هلاکوی په سبب دګناهونوداهل دهغه ولی چی الله ﷻ دانه خوښوی چی دادی دسروزرو اودسپینو زرو څخه اونه ددغو کاڼو څخه چی تاسی په تعجب کی اچوی ددی څخه جوړسی بلکی الله ﷻ داخوښوی چی یوجماعت په زړونو باندی جوړسی اوپه نیکو اعمالو باندی ښائسته سی اوپه دغه اعمالو بآندی الله ﷻ مزکه آبادوی، اوهم په دی زړونو اواعمالو باندی الله ﷻ مزکه خرابوی که چیری دازړونه او اعمالونه په غلطه طریقه وی. دارکم یوبل روایت نقل کوی حافظ ابن عساکر په تاریخ خپل کی دابو منصور بن محمد الصوفی څخه دی نقل کوی دعائشه بنت الحسن بن ابراهیم الورکامیه څخه دی وایې چی ماته خبراکړی دی احمد بن جعفر الرازی دی نقل کوی دسهیل بن ابراهیم الحنظلی څخه دی نقل کوی دعبدالوهاب بن عبدالعزیز څخه دی نقل کوی دمعتمر څخه دی نقل کوی دمجاهد څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی نقل کوی دنبی عليه السلام څخه چی فرمایلی دی: تیرسو عیسیٰ عليه السلام په یوکلی باندی چی خراب سوی وو او تش کنډواله په کی پاته سوی وه، نوعیسیٰ عليه السلام چی ددی کلی دامحلونه اوقصرونه ولیدل نووی فرمایل، ای الله دی کلی زه په تعجب کی کړم اوداقصرونه زماډیر خوښ سوه. نوالله ﷻ دغه کلی ته وحی وکړی چی عیسیٰ عليه السلام ته جواب ورکی. نوویل سوی دی، چی دغه ځای عیسیٰ عليه السلام ته اواز وکی چی ای عیسیٰ عليه السلام زماحبیبه زما څخه څه غواړی. نوعیسیٰ عليه السلام ورته وفرمایل چی ستادرختی اونهرونه څه سوه؟ اوستا اوسیدونکی څه سوه؟ نودی کلی ورته وویل چی ای زماحبیبه دالله ﷻ حقه وعده په دی خلګو باندی راله نوزما درختی وچی سوی اوزما نهرونه هم وچ سوه اوزما بنګلی اوقصرونه هم خراب سوه اوزما اوسیدونکی هم مړه سوه. نوده بیاپوښتنه وکړه چی دهغوی مالونه څه سوه؟ نودی کلی ورته جواب ورکی چی هغه ټول مالونه چی دوی په حلاله اوحرامه طریقه سره جمع کړی وه هغه ټول زماپه نس کی پراته دی، دالله ﷻ دپاره دی میراث دآسمانونو اودمزکو، نوویل سوی دی چی عیسیٰ عليه السلام وفرمایل په دغه وخت کی: زه تعجب کوم دری قسمه خلګو ته، یوداچی طالب ددنیاوی اومرګ دی دځان خوا ته طلب کوی (یعنی دی دنیاځان ته رابولی اومرګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی دځان خواته رابولی)، دوهم سړی چی قصرونه اومحلونه جوړوی اودورتګ ځای یې قبر وی، اودریم هغه سړی چی په ډکی خولی سره خنداکوی اومخ ته یې اوروی ابن آدم په ډیرو نه مړیږی، اوپه لږو قناعت اوصبر نه کوی، جمع کوی مال هغه چاته چی هغه یې شاباسی نه کوی، اوددی پیش کیدل دی رب ته چی هغه بیاعذر نه قبلوی اوالله ﷻ به ورته فرمایی چی ته په دنیا کی دی خپل خیټی بندوی اودخپلو شهوتونه بندوی. اوالله ﷻ به دغه انسان ته وفرمایې چی ته خیټه ډکوی اوحال دادی چی ته قبرته دننه کیدونکی یې اوای دآدم ځویه ته به دقیامت په ورځ خپل حشر وګوری دبل چاپه میزان کی. په دی حدیث کی هم غرابت دی لیکن په دی کی ښائسته نصیحتونه دی نوددی وجی څخه مو ولیکی.

اودارکم سفیان الثوری نقل کوی دخپل پلار څخه دی نقل کوی دابراهیم بن التیمی څخه دی وایې چی عیسیٰ ؑ فرمایلی دی: ای دحوارینو ډلی تاسی خپلی خزانی په آخرت کی کښیږدی اوهلته یې ذخیره کی، ولی چی دانسان زړه په هغه ځای کی وی په کم ځای کی چی دهغه خزانه وی. اوپه یوبل روایت کی ذکردی چی بنی اسرائیلو ته عیسیٰ ؑ ددرو خبرو نصیحت وکی، یوداچی تاسی ته هرځای هم دنیکی لاری معلومی سی نوتاسی په هغه لارپسی روان سی اودهغه تابعداری وکی، اوکه دیوکار بدپه تاسی کی معلوم سی نوتاسی دهغه څخه ځان ساتی، دریم داچی په یوکار کی یاپه څه مسئله کی ستاسی اختلاف وی نوهغه تاسی علماوو ته پیش کی. اودارکم عبدالرزاق نقل کوی دمعمر څخه دی نقل کوی دیوسړی څخه دی نقل کوی دعکرمه څخه دی وایې چی: عیسیٰ ؑ فرمایلی دی: تاسی ملغلری دخنزیر خواته مه ورغورزوی ولی چی دخنزیر ملغلری نه پکاریږی، اوتاسی حکمت هغه چاته مه ورکوی چی هغه یې طلب نه کوی، ولی چی حکمت دملغلرو څخه ښه دی، او دچا چی حکمت پکارنه وی نوهغه ده خنزیر څخه هم زیات بدتروی.

اودارکم ویل سوی دی چی دعیسیٰ ؑ څخه پوښتنه وسوه، دکم سړی فتنه زیاته وی؟ نو عیسیٰ ؑ وفرمایل: ښویدل دیوعالم ولی چی عالم سړی چی کله وښویږی نودځان سره ډیر خلګ ښویوی. اودارکم ویل سوی دی چی عیسیٰ ؑ فرمایلی دی: ای دبدی علماوو تاسی ګرځولی ده دنیا په خپل سرباندی اوآخرت دپښو لاندی، ستاسی وینا شفاده او ستاسی عمل دوایې ده ستاسی مثال په ډول ددرختی د(الدقلی) دی دایوه درخته ده چی په ظاهری شکل باندی ښه ده خوچی چاځینی خوراك وکی نومړکیږی، نوعیسیٰ ؑ دوی ته وویل چی ستاسی مثال دهغه درختی په ډول دی چی څوك ورته ګوری نوپه تعجب کی سی اوکه خوراك ځینی وکی نومړسی. اودارکم دوهب څخه نقل دی، دی وایې چی عیسیٰ ؑ فرمایلی دی ای دبدی علماوو تاسی دجنت په دروازو کی ناست یاست نونه په خپله دننه کیږی اونه نور مسکینان دننه کیدلو ته پریږدی. یقیناً په نزد دالله ﷻ باندی بدترین انسان هغه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په خپل علم سره دنیا طلبوي، اوداركم وهب بن منبه ویلي دي چې: یوه ورځ عیسیٰ ﷺ دخپلو ملګررو سره دیوقبر په غاړه ودریدی نوعیسیٰ ﷺ وفرمایل چې په دې سړي باندې داقبرتنګ دی اودې په کې لغتې وهي، نوبیاعیسیٰ ﷺ وفرمایل دې خپلو ملګروته چې په دې سړي به داقبر دومره تنګ نه وي څومره چې په تاسې باندې دمور رحم تنګ وو مګر الله ﷻ چې یې وغواړي نوانسان ته یې فراخه کوي. اوداركم ابوعمر الضریر ویلي دي ماته خبرراسیدلی دی چې عیسیٰ ﷺ به کله مرګ یاد کې نودبدن مبارك څخه یې وینه په قطرو قطرو تویيدله. اوداركم ډیر اثار داسې دعیسیٰ ﷺ څخه نقل دي چې دالړ ورڅخه موږ ذکر کړه اوپه دې باندې به اکتفاء وکو.

بیان دلوړولو دعیسیٰ ﷺ آسمان ته

الله ﷻ فرمایلي دي: وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللهُ وَاللهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (٥٤) إِذْ قَالَ اللهُ يَا عِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ. (سورة آل عمران ۵۴\ ۵۵) نودلته الله ﷻ خبر ورکړی دی چې کله دی بیده وو نوالله ﷻ وفات کې دی په خوب سره بنابرقول صحیح، او خلاص یې کې دهغه ضرر څخه چې یهودیانو غوښته چې ده ته یې ورسوي. حسن بصري وایې چې په دغه وخت کې یوبادشاه وو چې نوم یې داود بن نوراوو چې ده په قتل دعیسیٰ ﷺ باندې امر وکې اودده په پهانسي کولو باندې یې امروکې نوعیسیٰ ﷺ یې دجمعې په ورځ چې دخالي شپه وه په بیت المقدس کې قیدکې نوالله ﷻ دعیسیٰ ﷺ شکل په دې ملګرو کې یوبل سړي ته ورکې اودې یې ددوی څخه لوړ کې دآسمان خوا ته، اوکله چې دوی بیت المقدس ته په عیسیٰ ﷺ پسې داخل سوه نودوی کتله چې عیسیٰ ﷺ آسمان خوا ته وخیژول سو، اوپه دوی کې څه کسان رادننه سوه نویوځوان یې وکتې چې الله ﷻ هغه دعیسیٰ ﷺ په ډول کړی وو په شکل کې نودوی ګمان پروکې چې داعیسیٰ ﷺ دی نوهغه یې راونیوی اوپانسي یې کې اوپه سرباندې یې ورته ازغي کښېښوول دذلیل کولو دپاره اودسپکاوي دپاره اوعام نصارىٰ ټول یهودو ته تسلیم سوه کم چې دعیسیٰ ﷺ دلوړیدو منظر نه وو کتلی، اودوی داګمان وکې چې عیسیٰ ﷺ پانسي سو اوذلیله سو او دوی ګمراه سوه په سخته ګمراهي سره. اوددې څخه خبر وکې الله ﷻ په دې خپل قول سره وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ یعني په هغه وخت کې کله به چې دی په آخره زمانه کې بیاراکښته کیږي مخکې دقیامت څخه، نودی به خنزیران وژني اوصلیب به مات کې اوپه کافرانو باندې به ټیکس کښیږدي اوداسلام څخه ماسوا به بل دین نه قبلوي، لکه څه رکم چې ددې خبرو وضاحت موږپه خپل تفسیرکې ددې قول دالله ﷻ سره کړی دی داکم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اٰیت چې مخکې ذکرسو، دارکم یوروایت نقل دی دابن ابی حاتم څخه دی نقل کوی داحمد بن سنان څخه دی نقل کوی دابو معاویه څخه دی نقل کوی دمنعال بن عمر څخه دی نقل کوی دسعید بن جبیر څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایې چې: کله چې الله ﷻ وغوښتې چې عیسیٰ ؑ اسمان ته لوړکی نودی بیت المقدس ته ددولسو کسانو سره دننه سو، اودوی ته یې وفرمایل چې په تاسی کی څوك داخوښوی چې زماپه ځای باندی پانسی سی اوپه جنت کی زماسره په یوه درجې کی وی؟ نوپه دی کی یوځوان هلك راولاړسو اووی ویل چې زه داسی غواړم نوالله ﷻ دهغه شکل دعیسیٰ ؑ سره یوډول کی اوعیسیٰ ؑ یې آسمان ته لوړکی نودیهودو څخه یوځو کسان راله اوداځوان یې بوتلی اوپانسی یې کی نوپه دی دولسو کسانو کی دری ډلی جوړی سوی بعضو ویلی دی چې دی الله ﷻ وو په موږ کی اوبیرته آسمان ته وختی (یعنی الله ﷻ دانسان په شکل کی موږ ته نازل سوی وو اوبیرته وختی) نودی ډلی ته یعقوبیه وایې. اودوهمی ډلی داویلی دی چې دی دالله ﷻ ځوی وو تراوسه پوری زموږ سره دلته پاته وو اوچې الله ﷻ وغوښتی نولوړ یې کی، او دریمه ډله مسلمانان وه چې هغوی ویله چې دی دالله ﷻ پیغمبر وو اوالله ﷻ آسمان ته لوړ کی نودادری قسمه ډلی سوی اولنی دوی ډلی کافران سوه اودادریمه ډله مسلمانان پاته سوه، نودا اولنی دوی ډلی رالی اودادریمه ډله چې مسلمانان وه دایې قتل کړه نودهغه ورځی راایسی اسلام ددوی څخه ختم سو تردی چې الله ﷻ محمد مصطفی ﷺ ته نبوت ورکی اوداسلام رڼایې بیرته بحاله کړه. ابن عباس وایې چې دا په دی قول دالله ﷻ سره ظاهریږی: فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ. (سورة الصف\ ۱۴) اودا اسناد دابن عباس خوا ته صحیح دی.

اودارکم نسایې یوروایت نقل کړی دی دابی کریب څخه دی نقل کوی دابی معاویه څخه هم په دی الفاظو سره. اودارکم ابن جریر روایت نقل کړی دی دمسلم بن جناد څخه چې دی نقل کوی دابی معاویه څخه. اودارکم یوبل هم دسلفو څخه داسی روایت نقل کوی، چې ډیر اوږد روایت یې نقل کړی دی چې په هغه کی یې داذکرکړی دی چې محمد بن اسحاق بن یسار ویلی دی: عیسیٰ ؑ دالله ﷻ څخه دعا وغوښته چې دده داجل نیټه وروسته سی ددی وجی څخه چې دی خپل رسالت اودعوت تکمیل ته ورسوی اوډیر خلګ په دین کی داخل سی. اوویل سوی دی چې دده سره دولس حواریین وه چې نومونه یې داوه: بطرس: یعقوب بن زبدا، یحنس چې ورور دیعقوب وو، اندراوس وفلیس، ابر ثلما، متی، توماس، یعقوب بن حلقیا، تداوس، فتاتیا، یودس، کریایوطا، داهغه دولس حواریین وه ابن اسحاق ویلی دی چې: په دوی کی یوبل سړی هم وو چې دوی پټ کړی وو چې نوم یې سرجس وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوددغه سړی دعیسیٰ ﷺ سره شکل یوډول وو اوبیادی دعیسیٰ ﷺ په ځای باندی پانسی سو. اوویل سوی دی چی بعضی نصاریٰ داوایي چی هغه سړی په دغه شکل دعیسیٰ ﷺ سره مشابه سوی وو هغه یودس بن کریایوطاوو، والله اعلم.
اوضحاك په نقل کولو سره دابن عباس څخه ویلی دی. چی عیسیٰ ﷺ دځان څخه وروسته شمعون خلیفه کی اوقتل کی یهودو یودس کم ته چی دعیسیٰ ﷺ شکل ورکول سوی وو.
اواحمد بن مروان ویلی دی په نقل کولو سره دمحمد بن الجهم څخه دی وایي چی: ما اوریدلی دی دفراء څخه چی ددی اٰیت په باره کی یې وویل: وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللهُ وَاللهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ دی وایي چی عیسیٰ ﷺ دخپل دترور دکور څخه ډیر موده غیب سوی وو تردی چی یوه ورځ رالی نویهودیان اودهغه مشر چی کم په جالوت مقام کی وو هغه هم خبرسو نوټول په ده پسی دغه ځای ته راله اودکور دروازه یې ماته کړه نوالله ﷻ ددوی سترګی په عیسیٰ ﷺ باندی ړندی کړی نودوی عیسیٰ ﷺ ونه لیدی تردی چی عیسیٰ ﷺ ددی کور څخه ووتی اودباندی په دغه ځای کی یوبل سړی هم ولاړوو نوالله ﷻ هغه ته دعیسیٰ شکل ورکی نوکله چی دایهودیان دکور څخه ووتل نودباندی یې داسړی ولیدی نوورته یې وویل چی ته عیسیٰ یې نوهغه سړی راګیرکی اوپانسی یې کی. نوالله ﷻ وفرمایل: وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ اودارکم دابن جریر څخه هم یوروایت نقل دی چی په هغه کی هم داذکر دی چی دوی محاصره سوی وه په بیت المقدس کی، خودهغه په روایت کی (۱۸) کسان ذکر سوی دی، نودوی چی کله په عیسیٰ ﷺ پسی رادننه سوی دی نوددوی څخه عیسیٰ ﷺ غیب سوی وو نودوی دی حوارینو ته وویل چی تاسی په موږ باندی جادو وکی موږ ته به یاعیسیٰ ﷺ راباسی یابه تاسی ټول قتل کوو، نوعیسیٰ ﷺ دوی ته وویل چی نن ورځ څوك ځان خرڅوی دجنت په قیمت باندی نویوه سړی وویل چی زه نوالله ﷻ هغه ته دعیسیٰ ﷺ شکل ورکی، نویهودیانو هغه راونیوی اوپانسی یې کی اوالله ﷻ عیسیٰ ﷺ لوړ آسمان ته وخیژوی. نودوی ته دعیسیٰ ﷺ هم شکل پیش سوی وو اودوی داګمان کړی وو چی دوی په حقیقت کی عیسیٰ ﷺ پانسی کړی دی اوبعضی نصاراوو هم داومنل چی عیسیٰ ﷺ پانسی سوی دی. اودارکم حافظ ابن عساکر ویلی دی په طریقه دیحییٰ بن حبیب سره، په باره دهغه کی چی مریم دهغه یهودی بادشاه څخه طلب وکی دکښته کولو دهغه سړی دبدن کم چی پانسی سوی وو وروسته داوو ورځو څخه، اوددی داګمان وو چی دایې ځوی دی، نودده بدن کښته اوهلته پټ سو. نویوه ورځ مریم ﷺ دیحییٰ ﷺ مورته وویل چی زماسره نه ځی دعیسیٰ ﷺ قبرته، نوداورسره روانه سوه اوددی ګمان دمخکی څخه داوو چی عیسیٰ ﷺ پانسی سوی دی، نوکله چی دوی دواړی روانی سوی نوپه دی

کی مریم ؓ ته جبریل ؑ راښکاره سو نومریم ؓ دیحیٰی ؑ مورته وفرمایل چی ته پرده نه کوی نودی ورته وویل چی ځوك دی چی زه پرده وکم نوورته وویل سوه چی تاته ځوك نه ښکاری نودی وویل چی نه، نومریم ؓ ورته وفرمایل چی جبرایل دی نوداځینی په یوخوا سوه نومریم ؓ ته جبریل ؑ وفرمایل چی کمی خواته روانه یې نودی ورته وویل چی دعیسیٰ ؑ قبرته، نوجبریل ؑ ورته وفرمایل چی هغه خووفات سوی نه دی بلکی هغه اسمان ته خیژول سوی دی، اودی مریم ؓ ته یې وفرمایل چی ته په فلانی ورځ راسه نو ستا سره به دی ځوی ووینی، اوجبرایل ؑ ورته یوځای نښانه کی چی په داسی ځای کی به ستاسره ځوی ووینی، نوکله چی داپه هغه ورځ باندی ورله ته نوپه هغه ځای کی یې ځوی ولیدی اوپه لیدلو سره یې ورمنډه کړه اوغاړه یې پرچاپیره کړه اومچ یې کی اوداﷲ ﷻ څخه یې ورته دعاګانی وغوښتلی لکه څه رکم چی به یې ورته مخکی غوښتلی، اوعیسیٰ ؑ خپلی مورته وفرمایل چی ای زماموری زه قوم نه وم مړکړی بلکی زه اﷲ ﷻ لوړکړی وم آسمان ته تالره ژر ترژره مرګ راروان دی نوتاسی صبر پروکی اوداﷲ ﷻ ډیر ډیر ذکرکوه. نوبیا ولاړی عیسیٰ ؑ آسمان ته نوبیا یې دمور سره نه دی لیدلی تردی چی والده محترمه یې هم وفات سوه. اوویل سوی دی چی مریم ؓ دعیسیٰ ؑ څخه وروسته ترپنځو کاله پوری ژوندی وه اوکله چی وفات کیدل نوعمر یې (۵۳) کاله وو. اﷲ ﷻ دی دواړو څخه راضی وی اودواړو ته دی جنت الفردوس نصیب کړی. (آمین)

اوحسن بصری ویلی دی چی کله عیسیٰ ؑ وفات کیدی نوعمر مبارك یې (۳۴) کاله وو اوپه حدیث کی ذکرسوی دی چی جنت ته به هرانسان په (۳۳) کلنی کی دننه کیږی (یعنی ځوك چی په بوډاوالی کی هم وفات سی یاځوك په ماشوم والی کی وفات سی نوټول به په (۳۳) کلنی کی جنت ته داخلیږی)، اوپه بل حدیث کی ویل سوی دی چی په پیدائش دعیسیٰ ؑ باندی اوپه حسن دیوسف ؑ باندی به وی چی جنت ته به داخلیږی.

اودارکم په یوروایت کی دحماد بن سلمه څخه نقل دی چی دی نقل کوی دعلی بن یزید څخه دی نقل کوی دسعید بن المسیب څخه دی وایې چی: عیسیٰ ؑ وفات سوی دی په (۳۳) کلنی کی. دارکم سفیان بن عیینه روایت نقل کوی دعمر بن دینار څخه دی نقل کوی دیحیٰی بن جعده څخه دی وایې چی ویلی دی فاطمه بنت رسول اﷲ ﷺ چی ماته رسول اﷲ ﷺ فرمایلی دی: عیسیٰ ؑ په بنی اسرائیلو کی څلویښت کاله تیرکړی دی. اودا روایت منقطع دی. اودارکم ابن جریر ویلی دی په نقل کولو سره دالاعمش څخه دی نقل کوی دابراهیم څخه دی وایې چی: عیسیٰ ؑ وفات سوی دی په (۲۲) درمضان المبارك اوپه دغه رکم تاریخ باندی علی ؓ هم وفات سوی دی. اودارکم دضحاك څخه نقل دی وایې چی کله عیسیٰ ؑ لوړ سو نوداسمان څخه یوه وریځ راله اوعیسیٰ ؑ پرکښېنستی اوهغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وریځ روانه سوه دآسمان خواته او عیسیٰ ﷺ خدای په امانی وکړه دخپلی مور سره اومور
یې ژړل اوخپل ځوی ته یې کتل چی دآسمان خوا ته روان دی نوعیسیٰ ﷺ خپل څادر مور
ته وروغورځوی اوخپلی مورته یې وویل چی دابه نښانه وی زما اوستاپه منځ کی په ورځ
دقیامت اوخپله بګړی مبارکه یې شمعون ته پرېښوول اووالده یې اخته وه چی اشاره یې
ورته کوله په لاس سره دخدای په امانی تردی چی ورك سو ددی دنظرونو څخه، اودی ډیر
ورسره محبت کوی، ولی چی ددی به داکوشش وو چی دی خپل ځوی ته ددواړو خواو څخه
محبت ورکی هم محبت دپلار اوهم محبت دمور نوددی وجی څخه یې ورسره ډیرزیات
محبت وو، اودارکم داسحاق بن بشیر څخه نقل دی دی نقل کوی دمجاهدبن جبران څخه
دی وایې چی: کله چی یهودو هغه سړی پانسی کی نوډیر مسیحیان یعنی نصارٰی یهودیانو
ته تسلیم سوه اویهودیانو ډیرظلمونه پرشروع کړه اوددوی یې ډیر سپکاوی وکی، کله چی
داخبر روم ته ورسیدی چی هلته دمشق بادشاه وو هغه ته داخبره چی وررسوله چی په دغه
ځای کی یوپیغمبر وو چی دبرګی ناجوړی اوجذام ناجوړی علاج یې کوی اودده په علاج
سره به صحیح کیدی اوړندوته به یې چی دعاوکړه نونظر به یې صحیح سو اومړی به یې را
ژوندی کول اوداسی نور عجیبه اوحیرانکن کارونه به یې کوله نودی بادشاه دی یهودیانو
پسی کسان ورولیږل اوددوی څخه یې ډیر کسان مړه کړه اوډیر یې ځینی ګرفتار کړه اوډیر
یی ځینی بندیان کړه اوکم ملګری چی دعیسیٰ ﷺ وه هغه یې خپل دربار ته طلب کړه چی
په هغه کی یحییٰ ﷺ اوشمعون هم وو اوداسی یوه ډله دنیکانوپه کی وه نودی بادشاه
ځینی دعیسیٰ ﷺ په باره کی پوښتنه وکړه نودوی ورته ټوله واقعه بیان کړه نودی بادشاه
ددوی سره بیعت وکی اوددوی دین یې په غالبه کی، اوهغه څانګه چی په هغه باندی هغه
سړی پانسی سوی نوهغه یې راوړه اودهغه یې ډیر تعظیم اوقدر وکی اودخرما په یوی
درختی کی یې وځړوی کی نودهغه ورځی راایسی نصارٰی دصلیب قدر شروع کی اوددغه
ځای څخه روم ته دنصرانیت دین ننوتلی دی. اوپه دی قول کی نظردی. یوداچی یحییٰ بن
زکریا نبی دی اونبی په دی خبره باندی اقرار نه کوی چی عیسیٰ ﷺ پانسی سوی دی ولی
چی هغه معصوم دی اومعصوم ته دحق پته لګیږی چی په هره طریقه سره وی. دوهم داچی
رومیان په نصرانیت کی نه دی داخل سوی مګر (۳۰۰) کاله وروسته، اوپه دغه وخت کی
بادشاه قسطنطین بن قسطن ووچی دابانی دهغه مدینی دی چی ده ته یې نسبت کول کیږی.
دریم داچی کله دی یهودیانو چی کله هغه سړی پانسی کی نوبیایې ورته هغه ځای دپانسی
کنډواله مقررکی چی خلګوبه په کی خپلی ګندګی غورځوله اومرداری به یې ورغوځول او
هم داحال وو تردی په زمانه دقسطنطین کی دده مور هغه ځای ته ولاړه اوهغه ځای یی را
وکښی نوهغه لرګی یی پیداکی په کم باندی چی داسړی چی مشابه دعیسیٰ ﷺ سره وو دی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

پانسی سوی وو. نوویل سوی دی چی په دی لرګی کی الله ﷻ داسی خصوصیت کښیښنووی چی چابه په ځان پوری ومږی نوځه ناجوړی به چی پکښی وه نوهغه به لیری کیدله، تردی چی دوی دهغه لرګی ډیر تعظیم شروع کی اودسروزرو په غلاف کی یې بندکی اوګران ګران کانی یې پرتاو کړه نودهغه ورځی راسی خلګو تبرګا ددغه لرګی په شان صلیب واختستی اوهغه به یې مچوی، اوددغه بادشاه مورچی نوم یې هیلانه وه دی دغه ځای چی ډیران ورځخه جوړسوی وو دغه ځای یې صفاکی اوپه دغه ځای باندی یې کښېنسته چی عبادتګاه دنصرانیانو ده دایې جوړه کړه اوښکلی یې کی دغه ځای په مختلفو جواهراتو سره چی نن ورځ ددوی په نزد دغه ځای په مقدس ښار سره یادول کیږی اودوی ورته نوم دقیامت اخلی داپه دی بناسره چی دوی وایې چی دقیامت په ورځ به دعیسٰی ؈ جسد مبارك ددی ځای ځخه راپاځیږی. اودغه هیلانه چی دبادشاه موروه دې امروکی چی هغه ډېره چی دیهودو قبله وه دهغه ځای ځخه دی ډیران جوړسی اوګندګی اوهرڅه دی هلته وغورځول سی نودوی دغه کارشروع کی تردی چی عمربن الخطاب ﷜ فتح کی، اوجمات ددی ډېری ځخه لوړنه وو جوړ بلکی ددی ډېری سره په څنګ کی جوړوو په کم ځای کی چی نبی ﷺ ټولو انبیاوو ته جمع ورکړیده اوبیاپه نبی ﷺ باندی اسراء وسوه اوداجماعت په نامه داقصی سره دی چی نن ورځ داسرائیلو په قبضه کی دی.

بیان دصفت عیسٰی ؈ اوفضائل دهغه

الله ﷻ فرمایلی دی: مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلاَّ رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ، (سورة المائده \ ۷۵). ویل سوی دی چی ده ته مسیح ځکه ویل کیږی چی ده ټوله مزکه مسحه کړیده په ګرځیدلوسره ولی چی ددین دپاره به دی دیوځای ځخه تلی بل ځای ته اودفتنو ځخه به تښتیدی، اوبل دیهودو دلاسه چی هغوی ورپوری تهمت اوالزام لګوی. اوداركم الله ﷻ فرمایلی دی: ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً، (سورة الحدید \ ۲۷) اوداركم الله ﷻ په بل ځای کی فرمایلی دی: وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ (سورة البقره \ ۱۵۳)

اوداركم دده دصفاتو په باره کی ډیر اٰیتونه ذکردی. اوهرڅه چی احادیث دی نومخکی موږ یوحدیث ذکرکی چی نبی ؈ فرمایلی دی: نسته یوماشوم چی پیداکیږی مګر مسح کوی په هغه باندی شیطان نو هغه ماشوم چیغه وهی مګر مریم ؈ اودهغه ځوی عیسٰی ؈، نودا ددی په فضائلو کی شمارل کیږی چی الله ﷻ دپیدائش دورځی ځخه دشیطان دګوتو ځخه خلاص کړی دی. اوداركم بل حدیث هم موږ بیان کی چی عمیر بن هانی نقل کوی دجناده ځخه دی نقل کوی دعباده ځخه دی وایې چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: چاچی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهدی ورکړه ددی خبری چی نسته لائق دعبادت مګر یوالله ﷻ دی اومحمد ﷺ دالله ﷻ بنده اودهغه پیغام رسان دی، اودایې وویل چی جنت حق دی اودوږخ حق دی، نوالله ﷻ به داسړی ضرور جنت ته داخلوی چی په دی باندی دعمل پیروی وکی. راوی ددی حدیث بخاری اومسلم دواړه دی. اودارکم بخاری اومسلم حدیث دشعبی ذکرکوی چی دی یې نقل کوی دابی برده بن ابی موسیٰ څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: چاچی خپلی مینځی ته ادب وښووی په ښه طریقه سره اوتعلیم یې ورکی په ښه طریقه سره اوبیایی ازاده کړه اوواده یې ورسره وکړی نودده دپاره دوه اجرونه دی، اوکله چی ده په عیسیٰ ؑ باندی ایمان راوړی اوبیاپه ماباندی ایمان راوړی نودده دپاره هم دوه اجرونه دی، اوچی یوغلام دخپل رب څخه وبیریدی اودخپل مولا خدمت یې په ښه طریقه سره وکی نودده دپاره هم دوه اجره دی. دالفظ دبخاری دی. دارکم په یوبل روایت کی ذکردی چی محمد بن کثیر وایې په نقل کولو سره داسرائیل څخه دی نقل کوی دعثمان بن المغیره څخه دی نقل کوی دمجاهد څخه دی نقل کوی دابن عمر څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: ماولیدی عیسیٰ ؑ چی سور وو اوپلن سینه والاوو، او موسیٰ ؑ غنم بدن والاوو اوداسی ښکاره کیدی لکه چی دالزط قبیلی څخه وی. (۱)

لکه څه رکم چی داسی ډیر احادیث په قصه دابراهیم ؑ اوموسیٰ ؑ کی تیر سویدی چی ضمنًا په کی دعیسیٰ ؑ ذکرهم سوی دی.

دارکم بخاری یوروایت ذکرکوی په نقل کولو سره دعبدالله بن محمد څخه دی نقل کوی دعبدالرزاق څخه دی نقل کوی دمعمر څخه دی نقل کوی دهمام بن منبه څخه دی نقل کوی دابو هریره ؓ څخه دی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه چی فرمایلی دی: ولیدی عیسیٰ یو سړی په غلاباندی نوورته یې وویل چی غلادی کوله؟ نودی سړی وویل چی نه زمادی قسم وی دالله ﷻ په ذات باندی نوعیسیٰ ؑ وفرمایل چی ایمان دی راوړی په الله ﷻ باندی اوزه دی درواغجن کړم. اوهمداسی روایت مسلم هم ذکرکړی دی دطریقی دمحمد بن رافع څخه چی هغه نقل کړی دی دعبدالرزاق څخه. اوداپه حسن خلق باندی دلالت کوی چی دالله ﷻ په نوم باندی چی څوك قسم واخلی نودهغه څیرل نه دی پکارولی چی دالله ﷻ دنامه سپکاوی راځی. اوعیسیٰ ؑ هم ده ته دتعظیم داسم دالله ﷻ دپاره دغه سړی صحیح وبولی اوځان یې ملامت کی. چی دده سترګی به دوکه سوی وی ولی چی دالله ﷻ په نامه باندی څوك ددروغو قسم نه اخلی.

---

(۱). صحیح البخاری: کتاب العلم، باب تعلم الرجل امته واهله (۱\ ۹۷) . مسلم: کتاب الایمان، باب وجوب الایمان برسالة محمد ﷺ (۲\ ۱۸۷).

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودارکم بخاري یوبل روایت ذکرکړی دی په نقل کولوسره دمحمد بن یوسف څخه دی نقل کوی دسفیان څخه دی نقل کوی دمغیره بن نعمان څخه دی نقل دسعید بن جبیر څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: ستاسی حشر به کول کیږی لڅی پښی اولڅ بدن، اوبیانبی ﷺ دا اٰیت ووایه: كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ نواول به کپړی وراچول کیږی ابراهیم ﷺ ته، بیابه لوړسی زما دراسته خوا څخه اودچپه خوا څخه زماملګری نوزه به وایم چی زماملګری نوماته به وویل سی چی: دوی به پرخپلو پندو باندی بیرته ځی ستا څخه دهغه وخت راایسی چی ته ځینی جلاسوی یې، نو نبی ﷺ فرمایې چی زه به وایم لکه څه رکم چی دالله ﷻ نیك بنده عیسٰی ﷺ فرمایلی وه: وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۱۱۷) إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، (۱)

اودارکم په یوبل روایت کی ذکردی چی عبدالله بن الزبیر الحمیدی یې نقل کوی دسفیان څخه دی وایې چی مااوریدلی دی دعبدالله بن عبدالله څخه دی نقل کوی دابن عباس څخه دی وایې چی مااوریدلی دی دعمر بن الخطاب رضي الله عنه څخه چی په منبر باندی یې فرمایل چی تاسی ماته ترجیح مه راکوی په دی انداز باندی چی تاسی په کی غلاوکړه په ډول دنصرانیانو چی عیسٰی ﷺ ته یې کړی وو، بلکی زه دالله ﷻ بنده یم اودهغه رسول یم (۲)

اودارکم بخاري ویلی دی په نقل کولو سره دابراهیم څخه دی نقل کوی دجریر بن حازم څخه دی نقل کوی دمحمد بن سیرین څخه دی نقل کوی دابوهریره څخه اودی دنبی ﷺ څخه چی فرمایلی دی: دری کسانو په زانګو کی خبری کړی دی، یوعیسٰی ﷺ دوهم دجریج په نامه باندی په بنی اسرائیلو کی یوسړی وو چی مور ورته اواز وکی نوهغه په جواب کی وویل چی زه لمونځ وکم که ستاخواته درسم: نومور ورته خبری وکړی چی یاالله دشرمیدلو مخ په ووینی نوپه دې کی یوه ښځه دی جریج ته دده جونګړی ته راله اودجریج څخه یې طلب دبدفعلی وکی نوجریج ورته انکاروکی نوداولاړه اودیوه شپونکی سره یې بدفعلی وکړه نودهغه څخه ماشوم پیداسو نودی ښځی ته وویل سوه چی داماشوم دکم ځای څخه سو نودی ښځی خلګو ته وویل چی دادجریج څخه دی. نوداخلګ راله اودده جونګړه یې ماته کړه اوده ته یې ډر ازار ورکی نودی جریج اودس وکی اولمونځ یې وکی اوددی ماشوم خواته رالی اوورته یې وویل چی ستاپلار څوك دی؟ نودی ماشوم وویل چی فلانکی شپونکی دی. نودی خلګو جریج ته وویل چی ستاجونګړه به موږ دسروزرو څخه جوړه کړو.

---

(۱). صحیح البخاري: کتاب الانبیاء، باب قول الله تعالی: (واذکر فی الکتاب مریم) (۲\ ۳۴۴۷).
(۲). صحیح البخاري: کتاب الانبیاء، باب قول الله تعالی: (واذکر فی الکتاب مریم) (۲\ ۳۴۳۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

نودی جریج وویل نه مگر بیرته یې دخاورو څخه جوړکی، اوبله یوه ښځه وه چې خپل بچی ته یې تی ورکوی نوپه دی کی یوسړی تیرسو چې ډیر هشاش بشاش یعنی په غرور اوکبر سره اوپه آس باندی ناست وو نودی ښځی وویل چې یاالله زماځوی هم داسی وگرځوی، نودی ماشوم دمور سینه پریښووله اووی ویل یاالله ته ماداسی نه کړی، اوبیایې دمورسینه په خوله کړه اوتی یې رودی (ابوهریره رضي الله عنه وایې ماته داسی ښکاریدی چې نبی علیه السلام خپله گوته مبارکه ځوښله) اوبیاخلگو یوه مینځه رانیولی وه چې وهل اوټکول یې ورکول نو ددی ماشوم مور وویل چې یاالله ته زماځوی داسی نه کړې نودی ماشوم دمور سینه پریښووله اووی ویل چې یاالله ماهم داسی کی. نودی مورورته وویل چې ولی داسی وایې؟ نودی ځوی ورته وویل چې داسړی په آس باندی چې سپور وو دایوظالم دظالمانو څخه وو. اودوی چې داکمه مینځه رانیولی وه چې دی غلاکړی ده اوزنایې کړیده نودی هیڅ نه دی کړی. اودارکم روایت ذکرکړی دی په نقل کولو سره دسفیان ثوری څخه دی نقل کوی دابی الزناد څخه دی دالاعوج څخه دی نقل کوی دابوهریره څخه دی وایې چې فرمایلی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم: زه ډیر حقداریم په باره دعیسیٰ علیه السلام په باره کی دنورو څخه (مطلب داچې دعیسیٰ علیه السلام دپیدائش په ورځ باندی نصرانیانو روژه نیولی وه نونبی علیه السلام وفرمایل چې زه دعیسیٰ علیه السلام په باره کی ډیرحقداریم یعنی ددی نصرانیانو څخه په روژه نیولوکی)، اوانبیاء ټول وروڼه دی دیوپلار څخه (یعنی په حقیقت کی ټول دیوپلار ځامن نه دی بلکی دټولو شجره نسب ابراهیم علیه السلام ته رسیږی اوهغه داکثرو انبیاوو پلاردی)، اوزما اودعیسیٰ علیه السلام په منځ کی بل نبی نسته.

اودارکم په بل روایت کی امام احمد نقل کوی دعبدالرزاق څخه دی نقل کوی دمعمر څخه دی نقل کوی دهمام څخه اودی نقل کوی دابی هریره رضي الله عنه څخه اودی نقل کوی دنبی علیه السلام څخه هم په دی الفاظو سره په کمه طریقه چې مخکی روایت بیان سو.

اودارکم امام احمد روایت کوی دیحیٰی څخه دی نقل کوی دابی عروبه څخه دی نقل کوی دقتاده څخه اودی نقل کوی دعبدالرحمٰن بن آدم څخه دی نقل کوی دابوهریره رضي الله عنه څخه اودی نقل کوی دنبی علیه السلام څخه چې فرمایلی دی: انبیاء ټول وروڼه دیوه پلار څخه دی او دټولو دین یو دی اومندی یې جلاجلا دی، اوزه اول حقداریم په باره دعیسیٰ علیه السلام کی ولی چې زما اودهغه په منځ کی بل پیغمبر نسته، اوهغه به راکښته کیږی چې کله راکښته سی نوتاسی به یې وپیژنی ولی چې هغه داسی سړی دی چې سوروالی ته اوسپین والی ته نژدی دی، نوهغه به خنزیر قتل کوی اوصلیب به ماتوی اوپه کافرانو باندی به ټیکس کښیږدی تردی چې ټول کافران به مړه سی غیر داسلام څخه، اودده په زمانه کی به الله جل جلاله دجال هم مړکوی، اوپه مکه کی به داسی امن راسی چې اوښ به دزمری سره یوځای گرځی اوزمریان به

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغوایو اوشرمښانو سره ګرځی اوماشومان به دمارانو سره بازی کوی چی ماران به ضرر نه ورسوی نوبیابه وی دخلګو په منځ کی ترڅو چی الله ﷻ غواړی، نوبیابه وفات سی او مسلمانان به دجنازی لمونځ پروکی اوپټ به یې کی. اودارکم هشام بن عروه نقل کوی دصالح څخه چی مولی دابوهریره ﷺ دی چی دی نقل کوی درسول الله ﷺ څخه چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: عیسیٰ علیه السلام به په آخره کی دوباره راځی اوڅلویښت کاله به تیروی، اوعیسیٰ علیه السلام راکښته کیدل موږ بیان کړی دی په خپل تفسیر کی په (کتاب الملاحم) کی.
لکه څه رکم موچی ددی ذکرپه اختصار سره کړی دی دی قول دالله ﷻ سره: وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا، (سورة النساء \ ۱۵۹) اودامو په کی هم ذکرکړی دی چی دی به ددمشق په میناره باندی راکښته کیږی اودسهار دلمانځه وخت به وی نوپه دغه وخت کی چی کم دمسلمانانو امام وی هغه به ورته ووایې چی رامخکی سه ای روح الله. نوعیسیٰ علیه السلام به ورته وفرمایې چی تاسی امیران ددی امت یاست اوتاسی ته الله ﷻ ډیر لوړ مقام درکړی دی، اوپه یوبل روایت کی ذکردی چی عیسیٰ علیه السلام به ورته وفرمایې چی، اقامت ستادپاره وسو نوته مخکی سه اوعیسیٰ علیه السلام ورپسی شاته لمونځ وکی، اوبیابه پرسپرلی باندی کښینی اوورسره به مسلمانان وی اوپه دجال پسی به وځی چی هغه قتل کی نوددجال سره به مخامخ سی په (باب لد) کی نوپه خپلو مبارکو لاسونو باندی به یې مردار اوهلاك کړی، اوکله چی عیسیٰ علیه السلام وفات سی نوویل سوی دی چی دنبی علیه السلام سره به په څنګ کی پټول کیږی. اودارکم په بل روایت کی ذکرسوی دی داابن عساکر څخه په آخر دترجمی دعیسیٰ علیه السلام کی چی نقل یې کوی دعائشه رضي الله عنها څخه، چی عیسیٰ علیه السلام به دنبی ﷺ په څنګ کی پټ سی. خوددی اسناد صحیح نه دی.
اودارکم ابوعیسیٰ الترمذی ویلی دی په نقل کولو سره دزید بن اخزم الطائی څخه دی نقل کوی دابوقتیبه څخه دی نقل کوی دابو مودود المدنی څخه دی نقل کوی دعثمان بن ضحاك څخه دی نقل کوی دمحمد بن یوسف بن عبدالله بن سلام څخه دی نقل کوی دخپل پلار څخه دی نقل کوی دخپل نیکه څخه دی وایې چی لیکل سوی دی په تورات کی په باره دصفت دمحمد ﷺ اوپه باره دصفت دعیسیٰ علیه السلام کی چی دادواړه به یوځای پټ سی.
ابومودود ویلی دی چی دنبی علیه السلام دقبرسره دیوسړی ځای پاته دی.
اودارکم بخاری یوروایت نقل کوی دیحیٰی بن حماد څخه دی نقل کوی دابی عوانه څخه دی نقل کوی دعاصم الاحول څخه دی نقل کوی دابی عثمان النهدی څخه دی نقل کوی دسلیمان څخه دی وایې چی په منځ دعیسیٰ علیه السلام اومحمد ﷺ کی د(۶۰۰) کالو فاصله ده، اوویل سوی دی چی (۵۴۰) کاله فاصله ده، اوویل سوی دی چی څه باندی دیرش کاله. خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشهور (**۵۴۰**) کاله فاصله ده، اوویل سوی دی چی څه باندی دیرش کاله. خومشهور (۲۰۰) کاله دی. بعضی په کی وایې چی (۲۲۰) کاله په حساب قمری سره دی نوپه حساب دشمسی سره هم دا(۲۰۰) کاله جوړیږی.
اودارکم ابن حبان ویلی دی په باره دپاته کیدلو دامت دعیسیٰ ﷤ په خپل دین باندی وروسته دعیسیٰ ﷤ څخه: دی نقل کوی دابویعلی څخه دی نقل کوی دابوهمام څخه دی نقل کوی دالولیدبن مسلم څخه دی نقل کوی دالهیثم بن حمیدڅخه دی نقل کوی دالوضین بن عطاء څخه دی نقل کوی دنصربن علقمه څخه دی نقل کوی دجبیر بن نفیر څخه دی نقل کوی دابی الدرداء څخه دی وایې چی فرمایلی دی رسول الله ﷺ: یقینًا الله ﷻ قبض کی داود ﷤ دخپل قوم څخه خودهغه په قوم کی څه تبدیلی اوڅه فتنی رانه لی اوکله چی عیسیٰ ﷤ آسمان ته وخیژول سو نودهغه امت تر(۲۰۰) کاله پوری په خپل دین باندی پیروی وکړه. (۱) اودارکم ابن جریر ویلی دی په نقل کولو سره دمحمد بن اسحاق څخه چی عیسیٰ ﷤ مخکی ددی څخه چی لوړسی آسمان دخوا ته وصیت یې وکی حوارییانو ته چی خلګو ته دالله ﷻ دعبادت دعوت ورکوی اوخلګ دشرك څخه منع کوی اوپه هر یوی ډلی کی یوسړی متعین کی دپاره ددعوت اواصلاح. نوویل سوی دی چی عیسیٰ ﷤ چی کم سړی کم ځای ته لیږلی وو هغه به دهغه ځای دخلګو په ژبه باندی خبری کولی. اوویل سوی دی چی انجیل دعیسیٰ ﷤ څخه څلورو کسانو نقل کړی دی (لوقا، متی، مرقس، یوحنا) او ددی څلورو واړو چی په نقل کی اختلاف سته یوپه یو ترتیب سره اوبل په بل ترتیب سره نقل کړی دی. څه یې ځینی لیری کړی وه اوڅه یې په کی زیات کړی وه، اوپه دی څلورو کی صرف دوه وه چی عیسیٰ ﷤ یې لیدلی وو (متی اویوحنا) اودانور دوه دده ملګری دی (مرقس اولوقا). او وه دهغه کسانو څخه چی په مسیح عیسیٰ ﷤ باندی یې ایمان راوړی وو یوسړی په دمشق کی چی نوم یې (ضنیا) وو چی دی پټ سوی وو په هغه غارونو کی چی دننه وو په (باب الشرقی) سره چی دی نژدی وو دهغه کنیسی سره چی دپانسی په ځای باندی جوړه سوی وه دیوظالم بادشاه څخه چی بولس الیهودی نوم یې وو اودمسیح ﷤ سره یې ډیره سخته دښمنی وه.
اوده دخپل ورور سرګنجی کړی وو کله چی هغه په عیسیٰ ﷤ باندی ایمان راوړی وو او بیایې داخپل ورور په ټول کلی کی ګرځولی وو تردی چی خلګوپه کاڼو باندی ویشتی نو شهیدسو. اوکله چی بولس خبرسو چی مسیح ﷤ ددمشق خوا ته متوجه سوی دی نودخپل لښکر سره دمشق ته روان سو نوپه لاره کی ورسره دکوکبا په مقام کی مخامخ سو نوکله

---

(۱). اخرجه ابن حبان فی: کتاب علامات النوبة، باب ماجاء فی داود والمسیح (۱۲ ۲۰۹۰).

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دابادشاه دعیسٰی ﷺ په ملګرو پسې سو نوملائکې رالې اودې یې دلښکر سره په خپلو وځرو باندې ووهې نوټول یې ړانده کړه نودهغه څخه وروسته ورته دعیسٰی ﷺ دتصدیق په باره کې یقین ورلې نوبیا عیسٰی ﷺ ته رالې اوخپل عذر یې ورته بیان کې او خفګان یې په خپل کار باندې ښکاره کې، اوپه عیسٰی ﷺ باندې یې ایمان راوړې نودده څخه ایمان قبول سو نوده بیاغوښتنه وکړه دعیسٰی ﷺ څخه چې دده دپاره دالله ﷻ څخه دعا وغواړې چې ده ته نظر ورکې، نوعیسٰی ﷺ ورته وفرمایل چې ته ولاړسه دهغه سړي خواته چې ضینا نوم یې دی اودشرقي دروازې سره چې کم غارونه دي په هغه کې ناست دی نوهغه ته ووایه چې هغه درته دالله ﷻ څخه سوال وکې، نوهغه ته ورلې اوهغه ورته دالله ﷻ څخه دعا وغوښته نوالله ﷻ نظر بیرته ورکې، نودې نورهم دعیسٰی ﷺ په باره کې ښه ګمان والاسو اودده په باره کې یې داعقیده خپله کړه چې دی دالله ﷻ پیغمبر دی اودالله ﷻ نیك بنده دی اوده عیسٰی ﷺ ته په دغه ځای کې یوه کنیسه جوړه کړه چې اوس هم په کنسیه دبولس باندې مشهوره ده اوپه دمشق کې ده نودغه کنیسه دصحابوو تردور پورې روغه وه نوبیا دصحابوو په دورکې خرابه سوه.

فصل

اختلاف وکې خلګو وروسته دختلو دعیسٰی ﷺ څخه آسمان ته په ډېرو اقوالو سره، لکه څه رکم چې دااقول اکثرو علماوو دسلفو ذکرکړې دی اوابن عباس هم ذکرکړې دی ددې قول دالله ﷻ سره: فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ (سورة الصف \ ۱۴)

ابن عباس اوداسې نورو ویلې دي: چې بعضو خلګو ویلې دي: چې دی په موږ کې دالله پیغمبر اوبنده وو الله ﷻ لوږ کې آسمان ته. اوداسې نورو ویل چې: دی په خپله (نعوذبالله) الله ﷻ وو دڅه وخت دپاره زموږ سره تم سو اوبیرته آسمان ته وختی اودریمی ډلې وویل چې: دی دالله ﷻ ځوی وو. نواولنی قول حق دی اودانور اقوال دکفردي اوڅوك چې په دی نورو خبرو باندې عقیده لري نوهغه کافردی لکه څه رکم چې الله ﷻ فرمایلي دي: فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ (سورة مريم\۳۷). اوپه نقل دانجیل کې هم اختلاف سوی دی چې په څلورو اقوالو باندې اوپه څلورو طریقو سره نقل سوی دی چې په څه کې زیادت دی اوپه څه کې نقصان دی. اوبیا د(۳۰۰) کالو څخه وروسته په دوی کې داسې غټې فتنې واقع سوې اوداسې کارونه راښکاره سوه چې ددوی علماوو په کې دعیسٰی ﷺ په باره کې داسې خبرې وکړې چې هغه په راټولو سره نه را ټولیږي اوپه ذکرکولو سره نه ختمیږي. اوپه دوی کې چې کمه ډله وه چې هغه په صحیح عقیدې باندې وه چې عیسٰی ﷺ دالله ﷻ رسول دی اودهغه بنده دی نودغه ډله دوی دخپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینځونو ښځه وشړله چې ددوی مشر عبدالله بن اریوس وو اودوی وشړل سوه ددشتو خوا ته اودوی هغه کارونه شروع کړه چې نه ددوی په رواج کی وه اونه ددوی په شریعت کی وه.

بیان دجوړولو دبیت اللحم اودقمامه

جوړه کړه قسطنطین بادشاه بیت لحم په ځای دپیدائش دعیسٰی ﷺ کی اوهیلانه چې ددی بادشاه موروه دی جوړه کړه قمامه په ځای دپانسی کی، اودوی تسلیم سوی وه یهودو ته په دی خبره باندی چې داپانسی سو عیسٰی ﷺ دی اوحال داچې داسی نه وو. اودوی دواړو ډلو کفر اختیار کی هم یهودیانو اوهم نصرانیانو، یهودیانوپه دی طریقی سره دکفر لاره اختیاره کړه چې په تورات کی یې تحریفونه وکړه، یعنی څه چې په دوی حرام سوی وه هغه یې ځان ته حلال کړه اودحرامو کارونو دپاره یې چلونه جوړ کړه یودهغوحرامو ښځه خنزیر دی چې داپر دوی باندی حرام سوی وو اودوی ځان ته حلال کی، اودوی دمشرق خوا ته لمونځونه شروع کړه اوحال داوو چې عیسٰی ﷺ لمونځ نه وو کړی مګر دبیت المقدس هغه ډبری خوا ته، اوهمدارکم زموږ پیغمبر ددواړو جهان سردار محمد مصطفٰی ﷺ هم دهغه ډبری خوا ته لمونځ کړی دی تر (۱۲) یا (۱۷) میاشتو پوری، بیادهغه ښځه وروسته کعبی خوا ته تبدیلی وسوه هغه کعبه چې ابراهیم خلیل الله جوړه کړی وه. اودوی په خپلو کنیسو کی تصویران وځړول اومخکی داشی په دوی کی نه وو اودوی هغه عقیده چې ددوی ماشومانو اوزنانو دځان سره یادول هغه په دوی کی ده چې دوی ورته امانت ویله، اودا ددوی غټ اوښکاره کفر وو. اوداکار ددوی ټولو ډلو وکی لکه دنسطوریه کسان وه، اوډله دیعقوبیه سوه چې داډله دیعقوب البزدی وه، دوی عقیده لری دهغه عقیدی په مختلفو طریقو سره چې په تفسیرکی ذکرسوی دی، اودوی چې داکمه عقیده برابره کړی وه په دی کی دوی داسی خبری کړی دی چې دانسان فطرت یې نه قبلوی.

*　*　*

بیان دخاتم الانبیاء حضرت محمد ﷺ

اسم مبارك محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب (دده اصل نوم شیبه دی) بن هاشم بن عبدمناف بن قصی بن کلاب بن مره بن کعب بن لوی بن غالب بن فهد بن مالك بن نظر بن کنانه بن هزیمه بن مدرکه بن الیاس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان بن ادو بن حقوم بن ناهو بن تیرح بن یعرب بن یشجب بن ثابت بن حضرت اسمٰعیل ﷺ بن ابراهیم خلیل الله ﷺ بن تارح بن متوشلخ بن ناحور بن ساروح بن راعون بن فالخ بن قیبر بن شالخ بن ارفخشذ بن سام بن نوح بن لامك بن متوشلخ بن اخنوح (اودا ادریس ﷺ دی) بن پرو بن مهلیل بن قنیل بن یانش بن شیث بن آدم ﷺ. داشجرهٔ نسب ابن هشام په خپل کتاب کی دعبدالله هلکانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه نقل کړیده چې دی نقل کوی دمحمد بن اسحاق څخه دارکم الله ﷻ په قرآن کی په ډیرو ځایونو کی دنبی ﷵ په باره کی فرمایلی دی یودهغو ځایونو څخه، محمد ﷺ دالله ﷻ پیغام رسان دی اوهغه کسان دکمو چې ستاسره ناسته ولاړه ده دوی دکافرانو په باره کی ډیرسخت دی اوپه خپلو کی په یوبل باندی ډیر مهربانه دی. ای مخاطبه ته دوی وینی چې دوی کله درکوع په حالت کی وی اوکله دسجدی په حالت کی وی (عرض داچې) دوی دالله ﷻ رضامنتیا لټوی، ددوی نښانی دسجدو دوجې ددوی په تندی کی ښکاره کیږی.
دارکم الله ﷻ دنبی ﷵ په باره کی په بل ځای کی داسی فرمایلی دی. تاسی خلګو دپاره (یعنی هغه کسان مراددی کم چې دالله ﷻ څخه بیریږی اوپه آخرت باندی ایمان لری اوپه کثرت سره ذکرکوی) دوی ته رسول الله ﷺ ښه نښانه ده اوعمده نمونه ده اودارکم الله ﷻ په ډیرو ځایونو کی دخپل محبوب ذکرکړی دی اوهرقسم لقبونه یې ورته ذکرکړی دی لکه په یوځای کی الله ﷻ فرمایلی دی، اوکله چې دالله ﷻ یوخاص بنده دالله ﷻ دعبادت دپاره ودریږی دا(کافر) خلګ په دوی پوری الزامونه لګوی، اودارکم نور ډیرځایونه دی چې الله ﷻ په کی دنبی ﷺ صفات اومدحه بیان کړیده نوپه دی باندی به اکتفاء وکړو.

عظمت دنبی ﷵ

دحضرت عمر بن العاص څخه روایت نقل دی دی وایې چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی: الله ﷻ په عامو خلګو کی عرب خوښ کړی اوپه عربوکی یې بیازه خوښ کړی یم. اودارکم دحضرت وائل بن اسقع څخه روایت نقل دی دی وایې چې مااوریدلی دی درسول الله ﷺ څخه چې فرمایلی یې: الله ﷻ په بنی ادمو کی حضرت ابراهیم ﷵ خوښ کړی دی اوهغه یې ځان ته ملګری مقرر کړی دی اوبیایې دابراهیم ﷵ په بچو کی اسماعیل ﷵ خوښ کړی دی اوبیایې داسماعیل ﷵ په اولاد کی نزار خوښ کړی دی اوبیایې دنزار په بچیانو کی مضر خوښ کړی دی اوبیایې دمضر په اولاد کی بنی کنانه خوښ کړی دی اوبیایې په بنی کنانه کی قریش خوښ کړی دی. اوبیایې په قریشو کی بنی هاشم خوښ کړی دی، بیا یې په بنی هاشم کی زه خوښ کړی یم، (غرض داچې) نبی ﷵ دټولو کائناتو سرداردی او دالله ﷻ څخه وروسته دده مرتبه ده لکه څه رکم چې په یوشعرکی ذکرسوی دی: (بعد ازخدا بزرګ تویی قصه مختصر).
دارکم بل روایت جعفر بن محمد نقل کړی دی دخپل پلار څخه چې په هغه کی یې دهغه ذکرسوی قصه ذکرکړیده خوپه دی روایت کی داجبرائیل ویلی دی اوپه هغه مخکنی روایت کی نبی ﷵ په خپله ذکرکړی دی، اوباقی مقصود یودی هغه داچې نبی ﷵ ښه شخصیت دی په ټول عالم کی دارکم دابن عباس څخه یوروایت نقل دی چې نبی ﷵ فرمایلی دی ټول مخلوقات ددی دنیاپه دوه تقسیمه باندی تقسیم سوی دی اوزه په هغه کی په بهترین تقسیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کی شمار سوی یم، لکه څه رکم چی الله ﷻ فرمایلی دی: وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ، وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ، داهغه دوی ډلی دی کم چی نبی ﷺ فرمایلی دی چی خلګ په دوه تقسیمه باندی تقسیم دی نودایوه ډله راسته خوا والا یعنی جنتیان دی اودا بله ډله چپه خوا والا یعنی دوږخیان دی نونبی ﷺ بی شکه اوشبه په دی راسته خوا والو کی ده اوداښه ډله ده، بیانبی ﷺ فرمایلی دی چی بیا دادوه قسمه الله ﷻ تقسیم کړی دی په دری قسمونو باندی چی هغه الله ﷻ په خپل کتاب کی ذکرکړی دی یودهغه څخه: فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ دی، اوبل قسم: وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ دی، اودریم قسم: وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ، دی داهغه خلګ دی چی مخکی والی یې کړی دی بیادا دری قسمونه الله ﷻ بیاپه ډلو اوقبیلو باندی تقسیم کړی دی لکه څه رکم چی یې په قران کریم کی فرمایلی دی: وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ، دا ددی وجی څخه چی الله ﷻ فرمایې چی تاسی په خپلوکی تعارف سره وکی اوپیژندنه وکی یقیناًپه تاسی کی الله ﷻ ته خوښ متقی ستاسی څخه دی دانه چی تاسی په خپل قبیلو باندی فخر شروع کی اوپه خپل مال اودولت باندی نوالله ﷻ دی خلګو ته وفرمایل چی دچاسره مال زیات وی یادولت ورسره وی نو هغه دالله ﷻ په نزد باندی عزتمند نه دی بلکی دالله ﷻ په نزد باندی هغه سړی ښه دی چی په چاکی تقوٰی وی اوپه چاکی چی شرافت وی، نونبی ﷺ هم په دی شیانو باندی فخر نه کوی بلکی داکوشش به یې کوی چی متقی سی اوپرهیز ګاره سی نودالله ﷻ په نزد باندی به ښه سی، اولکه څه رکم چی الله ﷻ دنبی ﷺ کوروالاو ته فرمایلی دی: إِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا،چی الله ﷻ غواړی چی ستاسی پاکی وکی اوستاسی څخه ګندګی لیری کی.

بیان دحسن دحضرت محمد ﷺ اودهغوی حلیه مبارکه

دنبی ﷺ کماحقه ښائست بیانول زموږ دوس اوطاقت څخه وتلی ده بیاهم صحابوو دخپل وس اوطاقت مطابق بیان کړی دی، په ترمذی کی دحضرت انس رضی الله عنه څخه روایت نقل دی چی دی وایې چی دنبی ﷺ قدمبارك نه ډیر اوږدوو اونه ډیرلنډ ووبلکی درمیانه قدوالا وو، اورنګ مبارك یې نه ډیر زیات سپین وو (چی عیبجن ښکاره سی) اونه خړوو بلکی دخوارلسمی سپوږمی په رکم بریښیدی اوښائسته وو بلکه ددغه څخه هم زیات بریښیدی، اودنبی ﷺ وریښته مبارك نه ډیرسیده وه اونه ډیر پیچلی وه بلکی ددې په درمیانه انداز کی وه، بیاپه څلویښت کلنی کی نبی ﷺ دالله ﷻ پیغمبر مقرر سو، څه کم اوزیات لس کاله نبی ﷺ په مکه کی تیرکړه. اوهمدارکم یې لس کاله په مدینه کی تیرکړه اوبیاپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپیته کلنی کی وفات سو دارکم په بل روایت کی هم ترمذی دعلی ﷛ څخه روایت نقل کړی دی چی په هغه کی هم دغه بیان سوی دی خودا الفاظ په کی زیات دی چی دنبی ﷺ دمخ کاسه نه غونډ وه اونه اوږده وه بلکی غونډوالی ته نژدی اوښائسته برابره وه لکه په عام طور سره داسی مخ ته خلګ (کتابی مخ) وایی.
دنبی ﷺ رنګ سپین وو چی سوروالی ته مائل وو یعنی سور سپین وو، اودنبی ﷺ دسترګو مبارکو توروالی نهایت درجی تور اوسپین والی نهایت درجی سپین وو، اودنبی ﷺ ښی مبارکی اوږدی وی، اوپه جسم مبارك يې زيات وريښته نه وو، کله به چی نبی ﷺ مزل کوی نوپه قوت سره اوچاق چاق قدمونه به يې ايږدل لکه چی يوسړی دلوړ ځای څخه کښته قدمونه ايږدی نونبی ﷺ به مزل دارکم فرمايی، اوکله به چی نبی ﷺ دچاطرف ته متوجه کيدی نوپه پوره طورسره به متوجه کيدی يعنی مخ مبارك اوسينه مبارکه به يې دواړه دهغه سړی خوا ته متوجه کول، داسی نه لکه دمتکبرينو په شان چی په يوطرف باندی چاته نظرکوی، اودنبی ﷺ ددواړو اوږو مبارکو ترمنځه مهر نبوت وو. اوزموږ نبی ﷺ اٰخری نبی دی بی شکه اوبی شبهې اودده څخه وروسته بل نبی راتلونکی نسته، دټولو څخه وروسته راغلی دی اودټولو څخه يې لوړ مقام حاصل کړی دی، اونبی ﷺ ته به چی چاکتل نو په (رعب کی به سو مخکی دتعارف څخه اوکله به يې چی دنبی ﷺ سره تعارف وکی نونبی ﷺ به ورته دومره محبوب سو چی دخپل ځان اومال څخه به پرتيرووو. نبی ﷺ چی کله دی دنياته تشريف راوړی نوپه مکه کی يويهودی اوسيدی هغه دخلګو څخه دا پوښتنه وکړه چی: ای خلګو ستاسی په کورونو کی خوکم ماشوم نه دی پيداسوی، نوخلګو ورته وويل چی موږ ته معلومه نه ده، نودی يهودی دوی ته وويل چی زه څه وايم نوهغه په ښه غور سره واوری، نن ورځ په تاسی کی ددی دنيا اخری پيغمبر پيداسوی دی، اودهغه داوږو په منځ کی دنبوت مهردی، نودا خلګ ددی يهودی عالم په خبری باندی ډيرحيران سو تردی چی داخلګ ولاړه اوهريو په خپل کورکی پوښتنه کوله چی نن خوکم ماشوم نه دی پيداسوی تردی چی معلومه سوه چی دعبدالله په کورکی يوماشوم پيدا سوی وو، نو ددی قريشو څخه يوسړی ددی يهودی عالم خواته ورلی چی داخبريې ورته ورکوی (اوحال داوو چی دايهودی عالم په خپله ددی ماشوم دکتلو دپاره ډير بيقراره وو) نودی يهودی عالم ته داقريشی رالی اوداخبر يې ورکی تردی چی دايهودی دعبدالله کور ته رالی اودبی بی آمنی څخه يې داماشوم طلب کی نوبی بی آمنې دده څخه کپړی ليری کړی نويهودی چی څه رکم دنبی ﷺ پرملا مبارکی باندی مهر نبوت وليدی نودغم دوجی فوراً بی هوښه سو نوکله چی دی په هوښ کی رالی نوخلګو پوښتنه ځينی وکړه چی ولی څه چل وو چی ته بی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوښه سوی؟ نودی یهودی عالم وویل چی نن ورځ زموږ دبنی اسرائیلو څخه نبوت واخستل سو اودهمیشه دپاره نبوت ختم سو.

پیدائش دنبی اکرم ﷺ

دابن عباسؓ څخه روایت نقل دی دی وایې چی: کله رسول الله ﷺ پیداسو نودنبی ؑ نو (ناف) پرې سوی وو، اوپه یوبل روایت کې ذکردی چی: کله چی ابراهیم ؑ پیداسو نو دهغه دنو پری کولو دپاره جبرایل ؑ راغلی وو نودابراهیم ؑ نوم یې پر یادکی اوپه غوږ کی یې ورته اذان وکی، اوبیایې ورته سپینی کپړی ورکړې، اونبی ؑ چی کله پیدا سو نو نو مبارك یې دمخکی څخه پرې سوی وو اودنبی ؑ په سترګو مبارکو کی رانجه اچول سوی وه اوبدن مبارك دنبی ؑ دهرڅه څخه صفاسوی وو اوکله چی دنبی ؑ دمور حمل وونوپه عربو باندی ډیری سختی راغلی وی اوډیری پریشانیانی پرراغلی وی اوقحط سالی وه نوپه کم کال باندی چی نبی ؑ پیداسو اوده دنیاته یې تشریف راوړی نودعربو څخه هغه سختیانی اوقحط سالی لیری سوه اوهرخوا ته شنه بوټی اوخوشحالی وغوړول سوه اوهرخوا ته بارانونه شروع سوه اوښه ډیر بارانونه وسوه چی عرب ډیر زیات په خوشحاله سوه. په البدایه والنهایه کی ذکرسوی دی چی عبدالمطلب کله خپل لمسی نو پری سوی ولیدی نووی ویل چی زما دالمسی به لوړ شان والا اوعظیم انسان وی.

اوکله چی نبی پیداسو نولاس مبارك یې بندوو اودشهادت ګوته یې دآسمان خوا ته لوړه کړی وه اوسر مبارك یې دآسمان خوا ته لوړ کړی وو.

دنبی ﷺ دپیدائش ورځ

دنبی ؑ دپیدائش په وخت کی هم اختلاف دی. دحضرت ابن عباس ؓ څخه روایت نقل دی دی وایې: کله چی رسول الله ﷺ پیداسو ناف مبارك (یعنی نو) یې پری سوی وو اوپه بل روایت کی ذکردی چی کله ابراهیم ؑ پیداسو نوجبرایل ؑ ورته رالی اوناف یې ور پری کی اوبیایې ورته په غوږ کی اذان وکی، اوبیایې ورته سپینه جامه واغوسته. اوکله چی زموږنبی حضرت محمد ﷺ پیداسو نو نو یې دمخکی څخه پرې سوی وو اوپه سترګو مبارکو کی یې رانجه اچول سوی وه.

بیان دورځی دپیدائش دنبی ؑ

په دی کی هم اختلاف دی چی نبی ؑ په کمه ورځ پیداسوی دی اوبیا په دی کی هم اختلاف دی چی دی په دې ورځ کی پیداسوی دی اوکه په شپه کی اوبیاپه کمه ورځ پیدا سوی دی اوپه کمه میاشت کی پیداسوی دی. نوپه یوروایت کی ذکردی چی نبی ؑ ددوشنبی (یعنی دګل) په ورځ باندی پیداسوی دی. داقول ډیرموکدقول دی اوپه دی باندی دډیرو علماوو اتفاق دی چی اکثره محقیقینو ددی ورځ په متعلق ویلی دی چی دنبی ؑ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیدائش هم په دی کی سوی دی اوپه دی کی هیڅ اختلاف نسته. اودغه محققین وایې چې هغه علماوو چې ویلی دی چې دنبی ﷺ پیدائش دجمعی په ورځ سوی دی نوهغوی دروغ وایې. ددی ورځی متعلق دقتاده څخه یوروایت نقل دی چې قتاده وویل چې مادنبی ﷺ څخه ددی ورځی متعلق پوښتنه وکړه نو وی فرمایل چې داهغه ورځ ده چې زه په کی پیدا سوی یم اوهرڅه چې وخت دی نودهغه متعلق دزبیر بن بکار څخه اودحافظ بن بکار څخه اودحافظ ابن عساکر څخه روایت نقل دی دوی وایې چې نبی ﷺ دسهار شروع کیدو په وخت کی پیداسوی دی په دی قول باندی عبدالمطلب تاکیدکړی دی ولی چې عبدالمطلب ویلی دی چې زموږ په کورکی دشپې اوورځی دلیدو په وخت کی یوماشوم پیداسوی دی.

اودمشهورتابعی سعید بن المسیب څخه نقل دی دی وایې چې: نبی ﷺ دورځی په نیمایې کی پیداسوی دی یعنی دماپښین په وخت کی اودی وایې چې: تاریخ دربیع الاول دولسم وو. اوعلامه شامی هم ددی قول سره اتفاق کړی دی. په بل روایت کی علامه دمیاطی ویلی دی: چې نبی ﷺ په لسم دربیع الاول باندی پیدا سوی دی اوده ویلی دی چې داقول صحیح قول دی. ددی دصحیح کیدلو وجه داهم کیدی سی چې دولسم دربیع الاول باندی ابن اسحاق قول کړی دی اوپه هغه باندی ډیر تنقید نیول سوی دی ولی چې هغه داقول منقطع نقل کړی دی او بل داچې سند یې ورته هم نه دی ذکرکړی. تردی چې ابن مدین ویلی دی چې دابن اسحاق په روایت باندی دلیل اوحجت نیول صحیح نه دی.

اوامام مالك دده په باره کی ویلی دی چې داکذاب (یعنی درواغجن) دی. دارکم یوبل روایت هم ذکرسوی دی چې په هغه کی قول په (۱۷) ربیع الاول باندی سوی دی. اوپه یوبل روایت کی (۱۸) دربیع اول باندی قول سوی دی، اونور هم ډیراقوال ذکرسوی دی یوروایت په کی داهم دی چې ویل سوی دی چې دی په دولسم درمضان المبارك باندی پیداسوی دی اوپه یوبل روایت کی اتم درمضان المبارك باندی قول سوی دی اوپه دی تاریخ باندی قول ددی وجی څخه سوی دی چې دنبی ﷺ مور په ورځودغې اخترکی حمل اخستی نوبیا عمومًا نه میاشتی حمل وی نوپه دی ترتیب سره درمضان المبارك دغه تاریخ صحیح دی اودهغه علماوو چې کمو دنبی ﷺ دولادت په باره کی درمضان المبارك میاشت ذکر کړیده نودوی وایې چې هم په دی میاشت کی پیداسوی دی اوهم په دی میاشت کی ورته وحی شروع سویدی، نودوی وایې چې هم ددی وجی څخه دی دنبی ﷺ ولادت هم په دی رمضان المبارك کی تسلیم سی. اوپه یوبل روایت کی (۸) دربیع الاول هم ذکردی چې په دی باندی ابن ناحیه اواکثرو علماوو دتاریخو اتفاق کړی دی لکه علامه قطب قسطلانی سو.

اودارکم اکثره محدیثینوهم په دی قول باندی اتفاق کړی دی لکه علامه حمیدی سو اودهغه استاذ علامه ابن حزم سو. دارکم په یوبل روایت کی دوهم دربیع الاول باندی قول سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه داچې دولسم دربیع الاول خاص کول په ولادت دنبی ﷺ باندی صحیح نه دی ولی چې دومره اقوال پیش سوه نودهریوه دپاره قوی قوی دلائل سته، بلکی دوفات دنبی ﷺ په باره کی پردغه دوولسم دربیع الاول باندی اتفاق دی چی نبی ﷺ په دولسم دربیع الاول باندی وفات سوی دی. نوداورځ دپیدائش نه بلکی دوفات ده. وهب بن منبه ویلی دی چی عیسیٰ ﷺ کله پیداسو نوټول بتان چی څه وه نوټول وغورځیده. اودنبی ﷺ والدی چی کله دنبی ﷺ حمل واخستی نوټول بتان مات سوه اوکله چی نبی ﷺ پیداسو نوبیا بتان دسجدی په حالت کی پریوتلی وه. حضرت عبدالمطلب ویلی دی چی زه په خانه کعبه کی وم چی یودم ټول بتان مات سوه اوپه دغه وخت کی دخانه کعبی دیوالونو اواز وکی چی نن ورځ دالله ﷻ آخری پیغمبر اومحبوب سړی دی دنیاته تشریف راوړی اودده په لاسونو باندی به الله ﷻ هغه کسان هلاکوی څوك چی دغیر الله عبادتونه کوی، اودغه مکه به دبت پرستی څخه پاکوی. په سیرت حلبیه کی ذکرسوی دی چی په قریشوکی یوڅوکسان وه چی دهغوی خپل خاص بتان وه چی هره ورځ به ورته راتله چی یودهغه څخه ورقه بن نوفل وو او زید بن عمر ابن نفیل وو اوعبدالله بن جحش وو دوی به هره ورځ خپل بتانو ته راتله په کمه ورځ چی نبی ﷺ پیداسو، نودوی چی خپل بتانو ته راله نوبتان یې چپه سوه نودوی خپل بتان ودرول نوهغه بتان بیاچپه سوه، نودوی حیران سوه. اوکله چی نبی ﷺ پیداسو نوپه خانه کعبه کی تردرو ورځی پوری زلزله وه داسی زلزله وه چی قریشو ورته کتل داددی خبری خبرداری وو چی اوس دالله ﷻ کور دهغه بنده ته دخالی کولو وخت رالی اودخانه کعبی دپاکیدو وخت رالی. اودارکم دنبی ﷺ په پیدائش باندی دفارس یعنی ایران دباداشاهانو په مضبوط محلونو کی زبردست چاودنه رالل اواکثره قصرونه یې چپه سوه او زلزله په کی وسوه چی دزلزلی دوجی ددوی دمحل څوارلس ستنی چپه سوی، اودارکم ددوی په ملك کی چی کم اور دعبادت دپاره لګول سوی وو نوهغه اور یودم دنبی ﷺ په پیدائش سره مړسو، غرض داچی دغه ورځ دټولو بت پرستانو اوبی دینو دپاره آخری چیلنج وو اوخاص کر په ایران کی ډیری نښی ښکاره سوی وی اودانښی په فارس والاو باندی ځکه ډیری پیش سوی دی چی پردوی باندی په مستقبل کی عذابونه راتله نودهغه څخه خبرداری ورکول سوه چی په مستقبل کی به کسری پرویز دمحمد ﷺ خط مبارك څیری اوبیابه دهغه سلطنت اوبادشاهی زره زره کیږی اوپر دوی به دالله ﷻ دخوا سخت عذاب نازلیږی داسی عذاب به وی چی ټوله دنیابه یې ګوری په دغه وخت کی نوشیروان دفارس بادشاه وو اودده ﷺ په دور کی بیاپرویز بادشاه سوی وو اودده ﷺ مبارك خط یې ووایه، اودنبی ﷺ دنافرمانی په وجه باندی الله ﷻ هغه هلاك اوتباه کی.

په تفسیر ابن مخلدکی ذکرسوی دی چی داسی خط مخکی کله نه وولیکل سوی کم یې چی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته لیکلی وو اوپه دی کی دالیکل سوی وه چی شیطان په خپل ژوند کی څلور واره دغم او مصیبت دلاسه چیغه وهلی ده، یوداچی کله الله ﷻ دهغه څخه هغه مقام واخستی کم چی دهغه وو مخکی دپیدائش دآدم ؑ څخه، دوهم داچی کله دآسمان څخه مزکی ته راکښته سو، دریم داچی کله نبی ؑ پیداسو اودنیاته یې تشریف راوړی، څلورم داچی کله سورة فاتحه (یعنی سورة الحمد) نازل سو. دعیون الاثر مصنف یوشعر ویلی دی چی مطلب یې دادی (کله چی دنبی ؑ پیدائش وسو نوپه دغه وخت کی ابلیس په ډیرسخت غم کی ککړ وو اودڅان سره یې ژړل اوځان یې په چپلاخو وهی اوچیغی یې وهلی چی زه تباه سوم برباد سوم پس هغه ته دهغه چیغو اوژړاګانو څه فائده ورکړه؟

دحضرت عکرمه څخه روایت نقل دی چی کله نبی ؑ پیداسو نودآسمان څخه ستوری را ایله سوه نوشیطانانو خپل لښکرته وویل چی نن ورځ داسی یو ماشوم پیداسوی دی چی زموږ پرټولی خواری باندی به اوبه واچوی، کله چی شیطانان دآسمان خوا ته دورتګ څخه ودرول سوه نودوی ابلیس ته راله اودغه خبره یې ورته وکړه چی دوی دآسمان ته دورتګ څخه منع سوه اودوی ووهل سوه اووشړل سوه نوابلیس وویل چی نن ورځ څه خاص واقعه سویده نوابلیس ټولو شیطانانوته امروکی چی دهری مزکی څخه لږ لږ خاوره راوړی نو شیطانانو دټولی مزکی څخه لږ لږ خاوره راوړل نوابلیس دیویو ځای خاوره بوی کوله تردی چی دمکی خاوره یې بوی کړه نودشیطانانو څخه یې پوښتنه وکړه چی دادکم ځای خاوره ده نویوه ورته وویل چی دادمکی خاوره ده نوده فوراً وویل چی په دغه ځای کی یوخاص خبره سته، راهبانو ته اوارباباانو ته هم دنبی ؑ دولادت خبر ورسیدی تردی چی حسان بن ثابت وایې چی: کله چی نبی ؑ پیداسو نوپه هغه وخت کی زه داوو یا اته کالو وم اوپه خبرو پوهیدم یعنی هرڅه به می په ذهن کی کښېنسته، دی وایې چی: ماپه مدینه کی یویهودی ولیدی چی یوه شپه یې په زوره زوره خپل یهودیانو ته اوازونه کول داوو چی ټول شاوخوا ورته راټول سوه نوټولو ورته وویل چی په تاباندی څه سوی دی؟ نوده ورته وویل چی، نن شپه داحمد ﷺ ستوری راوختی اوددی سره سره هغه نن شپی پیداسوی دی (نوپه پخوانی کتابونو کی هم دده ﷺ په باره کی ذکرسوی دی).

مقصود داچی دنبی ﷺ دپیدائش څخه ټول عالم خبردارسو اودنبی ؑ په پیدائش سره په ټوله دنیاکی رڼا وغوړول سوه، دارکم دده دوالدی محترمی بی بی آمنی څخه هم ډیری خبری دنبی ؑ په باره کی نقل دی چی عبدالمطلب رالی نوهغه ته یې ټولی خبری بیان کړی بیاحضرت عبدالمطلب نبی ؑ په خپل غیږ کی خانه کعبی ته بوتلی اوهلته یې دالله ﷻ څخه دده دپاره دعا وغوښته اودالله ﷻ شکریې اداکی اوبیرته یې کورته راوستی، نو دهغه وروسته بی بی اٰمنه دنبی ؑ والده دده دپاره دشیدوچښلوپه باره کی فکرمنده سوه.

دنبی ﷺ تی رودل

موږ مخکی دمهرنبوت په باره کی دیهودی قول ذکرکی هلته موږ یوقول پرېښوو ولی چی دهغه ځای سره یې مناسبت نه وو اودلته یې ذکرکوو هغه داچی دهغه یهودی بله نښه ددی نبی ﷺ په باره کی داذکر کړی وه چی ده به دشپی شیدی نه رودلی، اودا خبره په ډیرو روایتونوکی ذکرسویده چی نبی عليه السلام تردوی یادری ورځی پوری تی نه دی رودی اودا دځه ناجوړی دوجی، داقول دحافظ ابن حجر هم دی بیاچی کله نبی عليه السلام تی رودل شروع کړه نودخپلی والدی محترمی څخه یې تی ورودی، اوعلامه قفاعی په کتاب العیون کی ویلی دی چی بی بی آمینه چی دنبی عليه السلام والده ده نبی عليه السلام ته یې ترنهو ورځو پوری تی نه دی ورکړی دهغه څخه وروسته (ثوبیه) چی دابولهب مینځه وه هغه نبی عليه السلام ته شیدی ورکولی، ام ایمن عزیزه وایې چی نبی عليه السلام ته دهغه دوالدی څخه وروسته اول ثوبیه تی ورکړی وو، کله چی ثوبیه خپل مالك ابولهب ته دنبی عليه السلام دپیدائش خبر ورکی نوابولهب دا ازاده کړه او دثوبیې تی دهغې دخپل ځوی دوجی وو اوثوبیه دنبی عليه السلام څخه مخکی ابوسفیان چی دنبی عليه السلام داکا ځوی وو هغه ته یې هم تی ورکړی وو نوابو سفیان دنبی عليه السلام رضاعی ورور سو، اودابوسفیان په باره کی ډیر علماء دالیکی چی دی دنبی عليه السلام دکوچنی والی ملګری وو لیکن کله چی داسلام اواز وسو نودی دنبی عليه السلام څخه جلاسو بیایې په فتح مکه کی ایمان راوړی اوخپل وروروالی یې برقراره کړه اوددغه ورځو څخه یوڅو کاله مخکی ثوبیه حضرت حمزه رضي الله عنه ته هم شیدی ورکړی وی دارکم دی دنبی عليه السلام رضاعی ورور سو، اودارکم دبنی سعد یوی ښځی چی حلیمه نوم یې وو هغه بیانبی عليه السلام ته تی ورکوی اوبیادی حضرت حمزه رضي الله عنه ته هم تی ورکړی وو نودارکم حمزه رضي الله عنه ددوو ښځو په واسطه دنبی عليه السلام رضاعی ورور سو، اودارکم نبی عليه السلام ته ډیرو ښځو داسی تی ورکړی وو چی تعدایې تراتو پوری رسیږی په یوروایت کی داسی ذکردی چی دبنی سلیم دری انجونی وی چی وچی وی هغوی خپلی سینی دنبی عليه السلام په خوله مبارکه کی کښېښوولی نوشیدی ځینی راروانی سوی او ددی دری واړو نومونه عاتکه وه، چی نبی عليه السلام بیاپه خپله فرمایلی دی چی: زه ددرو عاتکو دبنی سلیم ځوی یم. اودټولو څخه زیات تی نبی عليه السلام دحلیمه سعدیه رضي الله عنها څخه رودلی دی او دا دابو ذوئیب لور وه اودادقبیلی دهوزان څخه وه اودحضرت حلیمېؓ نسب داسی دی، حلیمه بنت ابی ذوئیب عبدالله بن حرث بن شجنه بن جابر بن ازام بن ناصر بن نصیه بن نصر بن سعدبن بکر بن هوازن بن منصور بن عکرمه بن فصفه بن قیس بن صیلان دی، اوددی خاوند اخرث بن عبد الزی بن رفاعه وو، ابن اسحاق وایې چی دنبی عليه السلام رضاعی ورور او خور دحضرت حلیمی دخوا څخه دادی، عبدالله بن حرث، انیسه بنت حرث. اودا انیسه بنت حرث دی هم دنبی ﷺ ډیر خدمت کړی دی او دنبی ﷺ سره یې ډیر محبت وو تر دی چی ددی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه ډیر اشعار نقل دی.

بیان دبرکاتو دنبی ﷺ

حضرت بی بی حلیمه رض دنبی ﷺ درضاعت حالت په ډیر دردناك حالت سره بیان کړی دی په سیرت ابن هشام کی دابن اسحاق څخه روایت نقل دی چی: بی بی حلیمه رض دخپل خاوندسره اویوڅو ښځی نوری دخپل کلی څخه ووتلی اوروانی سوی په دی نیت سره چی دښار څخه څه داسی ماشومان دځان سره راولی چی هغه تی رودی اوپه کرایی سره ماشوم ته تی ورکی اوڅه روزی په وګټی، حضرت حلیمه رض وایې چی دغه کال دخشك سالی یعنی دقحطی کال وو چی ټول خلګ په داسی بدحال کی وه تردی چی زه په خپل خره باندی سپره وم نوهغه هم دلوږی والی دلاسه قدم ډیر په خواری سره اخستی اوحضرت حلیمه رض وایې چی زماپه تیونو کی شیدی هم وچی سوی وی چی ددی دوجی زماپه لاس کی چی کم زما بچی وو هغه به نه بیدیدی ولی چی وږی به وو. اوزموږ چی کمه اوښه وه هغه هم خواره اوټپه سوی وه چی شیدی به یې نه ورکولی، مقصود داچی دا وایی چی: په خواری سره زه مکی ته ورسیدم اوزماسره چی کمی ښځی وی نوهغه زماڅخه مخکی ولاړی دځان سره یې ماشومان اخستی وه اوولاړی، په دوی کی یونبی ﷺ پاته سو چی یوې هم دځان سره وانه خستی ددی وجی څخه چی دی یتیم وو اواکثره اجرت اوپیسه دماشوم پرسر پلار ورکوی نو دده پلار وفات سوی وو نوددی وجی څخه دی چا دځان سره وانه خستی نوبی بی حلیمه رض وایې چی ماهم اول دنبی ﷺ څخه هم په دی خبری باندی اعراض وکی اودځان سره می وانه خستی اوبیا چی کله زه دشپی ولاړم اودخاوند سره می مشوره وکړه اوورته می وویل چی صباته زموږ قافله روانه ده اودټولو سره ماشومان سته اوزموږ سره ماشوم نسته نوموږ دامشوره وکړه چی موږ به ددوی نورو دشرم دوجی دایتیم ماشوم دځان سره بوزو نوداوایې چی: خاوندهم زماحمایت وکی په دی خبری کی اوماته یې وویل چی ته دایتیم ماشوم ضرور راوله زما کلك امید دی چی الله ﷻ به ددی ماشوم په سبب موږ ته خیر اوبرکت راکوی.
بی بی حلیمه رض وایې چی څه رکم مانبی ﷺ دخپلی سینی سره ولګوی نوزما دواړی سینی دشیدو څخه ډکی سوی اونبی ﷺ ښه په ماړه نس تی ورودی اوددی بی بی حلیمی رض خپل ځوی هم په ماړه نس تی ورودی اودواړو ډیر په آرام سره اوپه راحت سره شپه تیره کړه اودا رکم بی بی حلیمه رض وایې چی زموږ حیوانان چی کم وه نو دهغوی غولانځی هم شیدو څخه ډکی سوی. اوبیاچی کله دوی روان سوه خپل کلی ته اوبی بی حلیمی رض دځان سره نبی ﷺ په غیږکی واخستی نوبی بی حلیمه رض دخپل سفر داستان داسی بیانوی: دا وایې چی زه په خپل خره باندی ناسته ومه اونبی ﷺ زماپه غیږکی وو نوداخر داسی په تیز رفتاری سره روان وو چی دټولی قافلی څخه مخکی سو نوزماسره چی په قافلی کی کمی ښځی وی نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولي حیراني سوی اوماته یې وویل چې داهم هغه خرنه دی چې دهغې خوا څخه ته پراغلی وی؟ نومادوی ته وویل چې هوهم هغه خردی نودوی راته وویل چې داخو اوس ډیر تیزسوی دی، نوبی بی حلیمه رض وایې چې په سکون اوراحت سره موږ خپل کلی ته ورسیدو اوزموږ په کلی کی نورهم حالات خراب سوی وه تردی چې وابښه هم نه وه خودرسول الله ﷺ دراتګ څخه وروسته زموږ پسونه دځنګل څخه ماړه راتله اوښه شیدی به یې ورکولی، اودنورو خلګو پسونه به څه ګرځیده اوسیربه یې کوی اویوه قطره شیدی به یې هم نه ورکولی او خلګو به خپلو شپونکیوته ویل چې تاسی ولی پسونه هلته نه ګرځوی په کم ځای کی چې دحلیمی پسونه څریږی نودوی به هم په هغه ځای کی پسونه څرول په کم ځای کی چې دبی بی حلیمی رض پسونه څریدل بیاهم بی بی حلیمه رض وایې چې زموږ پسونه به ماړه راتله اوشیدی به یې ورکولی اودهغوی پسونو به شیدی نه ورکولی.

بیان په تیزی سره دغټیدو دنبی ﷺ

حضرت بی بی حلیمه رض وایې چې موږ په ډیرو نعمتونو دالله ﷻ کی واقع سو اوډیر برکتونه موږ ته راکول سوه اوزما سره په داسی خوشحالی سره وخت تیریدی تردی چې دوه کاله تیر سوه په داسی حالاتو کی، اونبی ﷺ په داسی تیزی سره غټ سو چې بل ماشوم ورسره مقابله نه سوه کولی، اوکله چې ددوو کالوسو نوښه په هوش اوحواس کی سو، اودتی رودلو په وخت کی به نبی ﷺ دراسته سینی څخه تی رودی اودابله به یې خپل رضاعی ورورته پریښوول، بی بی حلمیی رض به داکوشش کوی چې دابله سینه هم ورکی خونبی ﷺ به نه اخستی، دادنبی ﷺ یوغټه علامه دنبوت وه چې په وړوکوالی کی چې دتی رودلو زمانه وه په دغه وخت کی به یې دبل اکرام کوی لکه څه رکم چې یې دایوه سینه رودله اوبله یې خپل رضاعی ورور ته پریښووله، حلیمه رض فرمایې چې نبی ﷺ ددوو میاشتو سو نوهری خوا ته به ګرځیدی، اوکله چې نبی ﷺ داتو میاشتو سو نوخبری یې شروع کړی چې په خبرو مبارکو باندی به یې هرڅوك پوهیدی، اوپه نهمه میاشت کی یې بالکل صفا خبری شروع کړی چې دخلګو سره به یې عامه ګفتګو کوله، اودلسو میاشتو په دوران کی دغټو هلکانو سره به یې ساعت تیروی، حضرت حلیمه رض فرمایې چې په نبی ﷺ باندی به روزانه یوه ړنا دنور راکښته کیدله داسی ړنا به وه لکه چې دلمر شعاع پرچا ولګیږی اوبیابه دغه ړنا غوړیده، همدارکم دنبی ﷺ دشیدو خوړلو وخت ختمیدی اودنبی ﷺ برکات ښکاره کیدل، کله چې دتی څخه منع سوه نوابن عباس رض وایې چې نبی ﷺ اول دا وفرمایل (الله اکبر کبیرا والحمد لله کثیرا وسبحان الله بکرة واصیلا) الله ﷻ دټولو څخه لوړ دی اودهغه دپاره حمد اوثناء ده اودهغه تسبیح کول کیږی سهار اوماښام. اونبی ﷺ دکوچنیوالی څخه هیڅ شی ته بغیر دبسم الله څخه ګوتی نه وی وروړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبی بی حلیمهؓ فرمايي چی دکله څخه چی نبی ﷺ مور کلی ته راوستلی دی دهغه ورځی را ایسی دبنوسعد قبیلی داسی کورنه وو چی په هغه کی دمشکو خوشبويي نه وه. اودارکم دخلګو په زړونوکی هم نبی ﷺ محبت ډیر سوی وو، تردی چی دچاپه بدن باندی به څه ناجوړی ولګیده یابه څه پرزخم ولګیدی نونبی ﷺ ته به رالی اودنبی ﷺ لاس مبارك به يي په هغه ځای باندی تیرکی اوهغه به روغ سو، که حیوان به هم ناجوړه سو نوهغه به هم دنبی ﷺ دلاس مبارك په ذریعه ښه کیدی. حضرت حلیمهؓ فرمايي چی کله نبی ﷺ ددوو کالو سو نو دوعدی مطابق مانبی ﷺ بیرته مکی ته بوتلی سره ددی چی زړه دانه غوښته چی نبی ﷺ واستوم، نودنبی ﷺ والدی ته می وویل چی مزید دیوه کال دپاره لا دی پریږدی ماته ولی چی زه بیریدم چی په ده باندی دمکی ناجوړیانی ونه لګیږی، نوبی بی امنیؓ ورته دیوه کال په وخت بیانبی ﷺ ورکی اودی بیرته دځان سره راوستی.

په سیرت ابن هشام کی ذکردی چی بی بی حلیمهؓ فرمايي: یوه ورځ نبی ﷺ زما دځوی سره چی دنبی ﷺ رضاعی ورور وو دواړه دپسونو څرولو دپاره وتلی وه چی په دی کی زما ځوی په منډه کورته رالی اووی ویل چی زماورور دوو سپینو کپړو والو دځان سره لوړکی او دځان سره يي بوتلی اوسینه يي ورڅیری کړل، نوبی بی حلیمهؓ فرمایی چی زما دپښو څخه مزکه وتښتیده اودخپل خاوند سره په تلوار هغه ځای ته ورلو چی داڅه وسوه، دا وایي چی مور کله ورلو نونبی ﷺ روغ جوړ ولاړوو نوبی بی حلیمیؓ پوښتنه ځینی وکړه چی داڅه وسوه ستاسره ای زما ځویه نونبی ﷺ ورته وفرمایل چی داسی دوه کسان راله اوزما سینه يي څیری کړه اویوشی يي پکښی لټوی خو راته معلومه نه ده چی څه يي په کی لټول، بیابی بی حلیمهؓ فرمايي چی مور به دنبی ﷺ سره یوځای ګرځیدوچی ناڅاپه یوځای څه مصیبت پرنازل نه سی اوحضرت حلیمهؓ وایي چی زه یووار بیرته ولاړم دنبی ﷺ والدی ته نوماته يي وویل چی ولی دی دومره ژر راوړی اوحال داوو چی دی دی زما څخه ډیرپه ضد او حرص سره بیولی وو نوبی بی حلیمیؓ ورته وفرمایل چی هغه خو صحیح ده خو زه دزمانی دحوادثو څخه بیریږم هسی نه چی څه مصیبت ورته پیښ نه سی، نوبی بی حلیمهؓ وایي چی ماته بی بی آمینی وویل چی رښتیا رښتیا ووایه چی څه خبره ده نوزه مجبوره سوم نوڅه چی ورسره سوی وه هغه ټول می ورته وویل چی داسی کار دنبی ﷺ سره سوی دی نوزما څخه بی بی آمنی پوښتنه وکړه چی آیاته پرده باندی دشیطانانو څخه بیره کوی؟ نوما ورته وویل چی هو! نوبی بی آمنی راته وویل چی ستا دابیره بی ځایه ده ولی چی په ده باندی دشیطانانوس نه چلیږی اونه ده ته څه ویل کیږی ولی چی کله ما دده حمل اخستی وو نوزماپه رحم کی یونور غوندی شی پیداسوی وو اوزما څخه به یوقسم نورختی چی دهغه نور په ذریعه به ماته تربصری پوری علاقی ښکاره کیدی اوکله چی دی پیداسو نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده لاس په مزکه ایښی وو اویوه ګوته یې دآسمان خواته لوړه کړې وه نوددي وجی څخه دی ته دځان سره بیرته بوځه اوښه په خوشحالی یې ورکی. په حلبی کی ابن اسحاق وایې چی دشق صدر څخه وروسته کله چی بی بی حلیمی نبی علیه السلام بیرته راروان کی نودمکی په لوړه حصه کی بی بی حلیمی نبی علیه السلام ورك کی نوبی بی حلیمه بیرته په پریشانی سره مکی ته راله اوعبد المطلب ته یې خبر ورکی، نوعبد المطلب ژر ترژره خانه کعبی ته ورلی اوهلته یې دنبی علیه السلام دپیدا کیدو دعا وکړه، نوکله چی ده دعا وکړه نودآسمان څخه ورته اواز وسو چی ای خلګو مه پریشانه کیږی ولی چی دمحمد ﷺ رب سته اوهغه نه ضائع کیږی، نوپه دی کی عبد المطلب پوښتنه وکړه چی هغه به موږ ته څوك راولی، نوده ته اواز وسو چی ورسه په تِهامه کی دیمنی درختی وخواته هغه ولاړدی نوپه دغه وخت کی عبدالمطلب په خپل آس باندی ورلی اوچی ګوری یوه درخته ده شنه ده اوګښه ده اولاندی یې داماشوم ولاړ دی نوده پوښتنه ځینی وکړه چی ته څوك یې نونبی ورته وفرمایل چی زه محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب یم نوده ژر ترغاړه کی اوورته یې وویل چی ته زما زړګی یې اولوړ یې کی دځان سره اوپه آس باندی یې کښېنوی اوپسونه یې حلال کړه اوپه مکی والاوو باندی یې وخوړل.

بیان دوفات دمور دنبی علیه السلام

بیاچی کله نبی علیه السلام ولاړی نودخپل نیکه په سرپرستی کی اودمور په پرورش کی ډیر په تیزی سره لوی سو، کله چی دنبی علیه السلام عمر اووه کاله سو نو دنبی علیه السلام والده وفات سوه، او دنبی علیه السلام دوالدی قبیله بنی نجار وه، ابن هشام وایې چی دعبد المطلب دوالدی نوم سلمی بن عمر نجاریه وه نوددی وجی څخه دنبی علیه السلام والده اووالد دواړه دیوی قبیلی وه.

کله چی دنبی علیه السلام والده وفات سوه نونبی علیه السلام دخپل نیکه په پرورش کی وو، اوپه خانه کعبه کی یوه خاص چیټایې پرته وه چی په هغه باندی به حضرت عبد المطلب یوازی کښې نستی اوبل څوك به نه پرکښېنستی اوبل چاته دکښېنستو اجازه هم نه وه اودده په ځای باندی به کښېنستل بی ادبی ګڼل کیده اونور دقریشو مشران اوعام خلګ به دده شاوخوا راټولیدل لکه شمع چی بل سی نوپتنګان ورته راټولیږی نودوی به پرحضرت عبدالمطلب هم په داسی طریقی سره راټولیدل، اونبی کریم ﷺ به په بی پرواهی سره هم داسی سیده ورتلی اوپه دغه چیټایې باندی به کښېنستی نودده اکاګانوبه دی منع کوی چی په دی ځای کی مه کښېنه نوحضرت عبدالمطلب به ویل چی دی مه منع کوی ولی چی دی به ډیر لوړ شان والا شخصیت جوړیږی بیابه نبی علیه السلام دحضرت عبد المطلب پرملا باندی دده دسترګو تورنبی علیه السلام ختی اوکښته کیدی نوحضرت عبدالمطلب ته به دده دغو حرکاتو ډیر خوند ورکوی اوخوشحاله کیدی به دده په حرکاتو باندی، دبنی مدلج یوقیافه شناس (یعنی هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کسان چی دحرکاتو څخه دانسان پته لګوی) حضرت عبدالمطلب ته وویل چی دده (محمد) حفاظت کوه ولی چی دده قدمونه دابراهیم ﷺ دقدمونو سره لیدل کیږی اودده څخه ماسوا دبل چاقدمونه دهغه سره نه لیدل کیږی. دارکم دنبی ﷺ نور هم ډیرصفات ذکرسوی دی په کتابونو کی چی دهغه ټولو ذکرکول دلته محال دی چی دده په ذریعه الله ﷻ ډیرو خلګو ته فائدی ورسولی مخکی دنبوت څخه په چاباندی به یې چی لاس مبارك راکښته کی نوهغه به الله ﷻ دده دبرکت دوجی ښه کی دچابه چی زخم وو هغه به هم دده په لاس مبارك راکشولو سره ښه سو دارکم مخکی موږ بیان کړه چی دکافرانو سرونه ټیټ سوه په پیدائش دنبی ﷺ باندی اوداکثرو محلو څخه په زلزلو سره راچپه سوه اوبتان ټول مات سوه دنبی ﷺ په پیدائش سره، اودارکم الله ﷻ دعربو څخه خشك سالی لیری کړه په سبب دپیدائش دنبی ﷺ باندی داسی خشك سالی راغلی وه چی هیڅ هم نه وه پاته سوی اوعرب ډیر په بد حال کی وه نودنبی ﷺپه ذریعه الله ﷻ پردوی باندی فراخی راوسته اوخوشحالی یې په دوی باندی راوسته اوډیرو تکلیفونو اومصیبتونو څخه یې دوی خلاص کړه، دارکم نبی ﷺ په دی قریشو یعنی په دی خپل قوم کی داسی زندګی تیره کړه چی ټولو خلګو ته محبوب ترین انسان دی وو اودخلګو امانتونه اوفیصلی به ده ته راتلی اودټولو په منځ کی دی امین مشهور وو اوهروخت به یې په خانه کعبه کی تشریف فرمایلی وو په کوچنیوالی کی یې دماشومانو سره بازی نه کولی اودکوچنی والی څخه یې په زړه کی دالله ﷻ بیره وه اوهروخت به په خانه کعبه کی ناست وو اودالله ﷻ ذکربه یې کوی اوالله ﷻ دی دهرجهالت څخه اوددښمنی دلاروڅخه اودبی هوده خبرو څخه اودبی هوده مجلسوڅخه اودارکم دنورو فضولیاتو څخه محفوظ ساتلی وو، کله چی نبی ﷺ دڅوارلسو کالو یا دپنځلسو کالو سو نو دقریشو په یوجنګ کی شریك سو هغه هم دخپلو ترونو دحفاظت دپاره داجنګ دقریشو او دبنی کنانه دبنی قیس سره وو. ابن اسحاق وایې چی دنبی ﷺ عمر مبارك (۱۸) کاله وو.

بیان دنکاح دنبی ﷺ دخدیجة الکبرٰی رضي الله عنها سره

روایت ذکر کړی دی ابن هشام چی وایې: کله چی دنبی ﷺ عمر مبارك (**۲۵**) کاله سو نو دالله ﷻ په مشیئت سره دنبی ﷺ نکاح دخدیجی رضي الله عنها سره وسوه، دحضرت خدیجی رضي الله عنها نسب داسی دی: خدیجه بنت خویلد بن اسد بن عبد العزی بن قصی بن مره بن کعب بن لؤی بن غالب، ابن اسحاق وایې چی خدیجه رضي الله عنها یوه تاجره ښځه وه اوپه شرافت اومالداری کی ډیره مخکی وه اوخپل مال یې به یې خلګوته ورکوی اوتجارت به یې کوی نوددی منافعه به دی ته ورکول کیده اودټولو قریشو هم داکسب وو.

*　　*　　*

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجارت دنبی ﷺ او سفر دنبی ﷺ شام ته

خدیجی رضي الله عنها ته چی کله دنبی ﷺ په باره کی معلومات وسو چی نبی ﷺ ډیر صادق اوامین اوخوش اخلاق اوخوش گفتاره انسان دی نودی ورته خپل مال ورکی اوورسره یې یوغلام هم ورکی نونبی ﷺ دی تجارت ته تیارسو اوبیاخدیجی رضي الله عنها دنورو په نسبت دنبی ﷺ منافعه زیاته کښې ښوله، نونبی ﷺ ددغه غلام سره وران سو تردی چی دشام سرحدونو ته ورسیدی نوهلته یې یوراهب ولیدی نودی راهب دنبی ﷺ سره چی داکم غلام وو ددی څخه پوښتنه وکړه چی دا څوك دی؟ نودی غلام ورته وویل چی دایو سړی دی دقریشو څخه نو په دغه وخت کی نبی ﷺ په دغه ځای کی یوه درخته وه نودهغه لاندی یې تشریف راوړی نودی راهب وویل چی ددی درختی لاندی دپیغمبر څخه ماسوابل څوك نه کښیني، مقصد داچی نبی ﷺ شام ته ولاړی اوهلته یې خرید اوفروخت وکی نوخدیجی رضي الله عنها ته په دی پیره کی دوه چنده فائده وسوه اوپه دی سفرکی میسره کم چی دخدیجې رضي الله عنها غلام وو اودنبی ﷺ سره په سفرکی وو نوده ډیر عجیبه کارونه په سفر کی ولیده چی دراتگ څخه وروسته یې خدیجی رضي الله عنها ته بیان وکی. اوحضرت خدیجی رضي الله عنها په قریشوکی مالداره اوشریفه ښځه وه نوددی وجی څخه هرچا داغوښته چی ورسره واده وکی نوددی وجی څخه دهرچا داخیال وو چی ددې سره واده وکی، کله چی دواده پیغام دخدیجی رضي الله عنها دخوا څخه نبی ﷺ ته ورسیدی نونبی ﷺ دخپلو اکاگانو سره مشوره وکړه اوهغوی ته یې ټوله خبره ورپه غاړه کړه نوحمزه رضي الله عنه دنبی ﷺ سره دخدیجی رضي الله عنها دپلار خواته ولاړه اودهغه دپلار سره یې صلاح اومشوره وکړه اوددواړو واده وسو، دابن هشام دوینا په مطابق ددی مهر شل اوښان وه.

اودنبی ﷺ اولنی بی بی خدیجه رضي الله عنها وه اودابراهیم ؓ څخه ماسوا نورټول اولادیې دخدیجی رضي الله عنها څخه وو.

دنبی ﴿ﷺ﴾ اولاد

روایت ذکر کړی دی ابن اسحاق چی وایې: دنبی ﷺ ټول بچیان ماسوا دابراهیم څخه دخدیجی رضي الله عنها څخه وه چی په دی کی دری ځامن وه، قاسم، طیب، طاهر. اوپه دا اولنی ځوی سره دنبی ﷺ اسم کنیه مشهوره ده چی ابوالقاسم ﷺ دی اوڅلور لوڼی وی، دټولو څخه مشره رقیه وه اودهغه څخه کوچنی زینب وه اودهغه څخه کوچنی کلثوم وه اودهغه څخه کوچنی فاطمه الزهراء وه رضي الله عنهن دابن اسحاق څخه نقل دی چی دنبی ﷺ دری کوچنی ځامن دنبوت څخه مخکی وفات سویدی اوپه لوڼوکی ټولو داسلام زمانه پیداکړی وه اوټولوهجرت کړی وو، ابن هشام وایې چی دنبی ﷺ ځوی ابراهیم دحضرت ماریه قبطیه څخه وو چی دادنبی ﷺ مینځه وه، دمصردبادشاه مقوقس دانبی ﷺ ته په هدیه کی ورکړی وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوی تعمیر دخانه کعبی

روایت ذکرکړی دی ابن اسحاق: چی کله دنبی ﷺ عمر مبارك (۳۵) کاله سونوپه دغه کال باندی قریشو دخانه کعبی دنوی تعمیرپه باره کی اراده وکړه، چی دانوی جوړه کی اونوی چت پرواچوی مگر په دوی کی هیڅ څوك داسی نه وو چی دخانه کعبی دیوالونه شهیدکی، اودا دیوالونه قریشو ځکه لوړوله چی مخکی به دخانه کعبی دیوالونه کوچنی وه نوپه هغه کی چی کمه خزانه پرته وه هغه چاپټه کړی وه اودهغه څخه ماسوا نور سامانونه هم ځینی ورك سوی وه چی بیا دویك په نامه یوغلام سره گیر سوی وه، ابن هشام وایې چی ددی غلا په وجه ددی غلام لاسونه کټ سوی وه اوبیا دتعمیر په باره کی قریشو دکښتی دتختی استعمالولوپه باره کی سوچ کوی اوداکښتی دجده دساحل څخه پیداسوی وه چی دکم رزمی سوداگری کښتی وه اودهغوی څخه غرقه سوی وه، اوقریشوددی کښتی تختی دخانه کعبی په چت کی لگول غوښتل، اودوی ته یوترکان هم ورکول سوی وو چی هغه ویلی وه چی دخانه کعبی چت به زه تیاروم، نوقریش په دی کشمکش کی وه چی خانه کعبه څه رکم شهیده سی نودومره جرات په چاکی دی چی خانه کعبه شهیده کړی اوهسی نه چی الله ﷻ ناراضه نسی؟ اوپه دی دوران کی یو عجیبه غیبی مدد وسو هغه داچی په خانه کعبه کی یوه تِه خانه جوړوه چی په هغه کی کم نذرونه دخلگو پراته وه هلته یومارو چی دعادت مطابِق به کله کله دباندی راوتی اودخانه کعبی پردیوالونو باندی گرزیدی نودهغه دبیری به څوك هم خانه کعبی ته نه نژدی کیدی نویوه ورځ دامار ووتی اوحسب عادت په دیوالونو باندی گرځیدی چی په دی دوران یوه مرغی راله اودامارېي لوړ کی اودځان سره یې یو وړی، نوقریشو چی داکار ولیدی نونور هم مطمئن سوه اودوی وویل چی داسی لگیږی چی الله ﷻ زموږ ددی کار څخه راضی دی، ولی چی زموږ دلاری څخه یې مضرشی لیری کی او موږته یې ټول اسباب هم تیارکړه اوکاریگرهم موجود وه، آخرداچی ټول ودریده اوځانونه یې دخانه کعبی دجوړولو دپاره تیارکړه، اوپه دی کی یوسړی چی ابووهب بن عمر بن عائد بن عمران بن مخدوم نوم یې وو دی ودریدی اودخانه کعبی ددیوال څخه یې یوه خښته را جلا کړه نوهغه خښته دده دلاس څخه ووتل اوبیرته په خپل ځای باندی ولگیده نوده مخ دقریشو خواته واړوی اوقریشوته یې خطاب وکی چی تاسی ددی خبری ډیرلحاظ کوی چی په دی کی صرف خپل حلاله پیسه ولگوی اوحرامه پیسه په کی مه لگوی لکه دسود پیسه سوه اوډظلم پیسه سوه داپه دی کی مه لگوی، بعضی کسان داخطاب دولید بن مغیره خوا ته منسوب کوی، اوابو وهب دنبی ﷺ خپل وو یعنی دنبی ﷺ دوالدی ماما وو اونهایتی بزرگ انسان وو اوشریف انسان وو چی عرب دده په صفت کی اودده په تعریف کی ډیری قصیدی بیانوی، غرض داچی دخانه کعبی هرطرف دټولو قبیلو په سرباندی تقسیم سو څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصه په کی دیوې قبیلی په غاړه وه اوڅه حصه یې دبلی قبیلی په غاړه وه، سره ددی چی کارهم په قبیلو باندی تقسیم سو بیاهم چا داهمت نه سوکولی چی خانه کعبه شهیده کړی، تردی چی دوی ولیدته وویل چی هغه دا اقدام وکی نودهغه طبیعت خراب وو نودوی وویل که چیری سهارته دولید طبیعت صحیح وو نوموږ ته به معلومات وسی چی الله ﷻ زموږ ددی کار څخه راضی دی اوکه ولیدته په نن شپه کی څه تکلیف یاڅه آفت ورسیدی نوموږ ته به معلومه سی چی الله ﷻ زموږ په دی اقدام باندی راضی نه دی، نوپه دغه شپه ټولو الله الله کوی تردی چی سهارسو نودوی ګوری چی ولید روغ جوړدی نوددوی په زړونوکی همت پیداسو اوټولو دخانه کعبې په شهیدولو باندی شروع وکړه اودخانه کعبی دیوالونه یې شهید کړه تردی چی دابراهیم ﷺ تربنیادونو پوری ورسیدل نوچی هغه یې هم وکینده نوپه مکه کی یوبدحال سو نودوی وویل چی بس دی ددی څخه نور کښته مه کیندی نوکله چی دوی دیوالونه ختم اونوی دیوالونه یې ووهل نوهری یوی قبیلی ځان ځان ته جلا جلا کاڼی راواخسته اوهریوې ویل چی ددی خانه کعبی آخری کاڼی به زموږ په لاس باندی لګیږی اوتکمیل به یې موږکوو، تردی چی ددی فضیلت حاصلولو دپاره دقبیلو په منځ کی خونریز جنګونه وسوه تردی چی بنی عبدالدار قبیلی والاوو دوینی څخه یوه پیاله ډکه کړه اوپه منځ کی یې کښېښوولہ اوټولو په کی ګوتی لندی کړی اوقسمونه یې واخسته چی موږ به خپل ځانونه قربان کو خودا فضیلت به دلاسه نه ورکوو.

نودارکم ډیروخت په دغه جنګ کی تیرسو، آخرداچی نبی ﷺ ددوی فیصله وکړه، په داسی طریقی سره چی په دغو ورځوکی په دوی کی بزرګ ترین انسان ابوامیه بن المغیره بن عبد الله بن عمر بن مخدوم وو دی وویل چی ای قریشو تاسی داسی وکی چی دخانه کعبی دغه دروازی ته ګوری چی څوك اوس رادننه سو نوهغه به ستاسی ثالث وی اوستاسی فیصله به وکی نودټولو دافیصله خوښه سوه نودقدرت کاروو چی په دغه وخت کی نبی ﷺ رالی نو قریشو چی نبی ﷺ ولیدی نوډیر خوشحاله سو اوټولو داوویل چی داډیر امانت داردی او ډیرښه فیصله کونکی دی نوټول دهغه فیصلی ته کښېښسته، نونبی ﷺ په دغه وخت کی یو څادر واخستی اوبیانبی ﷺ په خپلو مبارکو لاسونوسره حجر اسود لوړکی اوپه هغه څادر کی یې کښېښووی اوهریوې قبیلی ته یې دهغه یوه یوه څنډه ورکړه اونبی ﷺ په خپلو مبارکو لاسونو حجر اسود دخانه کعبی په دیوال کی ولګوی نودټولو دزړه ارمانونه هم پوره سو چی دافضیلت یې حاصل کی اوجنګونه ددوی په منځ کی هم ختم سو، اوکله چی حجر اسود کښېښوول سو نودهغه څخه وروسته نور تعمیر پوره سو.

نبی ﷺ ته درسالت زیری ورکول

روایت ذکر کړی دی ابن هشام: چی نبی ﷺ ته درسالت ورکول کیدو څخه مخکی دنصاړی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیهودو علماوو دابیانونه کول دخپلو کتابونوڅخه اوجادوګرانوبه په خپل جادو سره داوینا کوله چې داسې شخصیت به په مکه کې پیداکیږي اوهغه ته به رسالت ورکول کیږي هرڅه چې یهود اونصاراٰ وه نوهغوی به داخبره دخپلو کتابونو څخه کول اوهرڅه چې جادوګران وه نوهغوی داخبره دشیطانانو په ذریعه کول چې په دغه وخت کې پرشیطانانو باندې دآسمان تګ نه وو بندسوی اوبیاچې کله نبی ﷺ ته رسالت ورکول سو نوبیاپه آسمان کې شهاب ثاقب ایښوول سوی وو چې کله به دوی ورتله نودوی به په شهاب ثاقب سره به ویشتل کیدل، اوبیادوی ته ژر ترژره دحقیقت معلومات ورته وسو چې نبی ﷺ ته رسالت ورکول سوی دی، عبدالله بن کعب وایې چې حضرت عمر رضی الله عنه په خپل دور دخلافت کې یوه ورځ وفرمایل: زمادې په هغه رب باندې قسم وي چې زه یوه ورځ په خانه کعبې کې ناست وم دیوبت خواته چې په موږ کې یوسړي دبت په نامه باندې حلاله کړې وه اوموږ دهغه دتقسیم په انتظار وو چې ددې تقسیم وسې نوپه دغه دوران کې ماددې بت څخه یواواز واوریدی چې دې بت وویل، یوسړی دی چې ډیره صفا وینا کوي اوهغه (لاالٰه الاالله) وایې. اودا واقعه دظهور اسلام څخه یوه میاشت مخکې سوې وه.

په بعثت دنبی ﷺ باندې دیهودو عقیده

روایت ذکرکړی دی ابن اسحاق: چې عاصم بن عمر ویلې دي چې دنبی ﷺ دبعثت څخه مخکې دیهودو اودنصاراو به هروخت جنګونه وه اویهودیانو به ویل چې اوس په دې نژدې وختونوکې به یوپیغمبر راښکاره کیږي چې موږ به دهغه سره یوځای کیږو اوتاسې ته به شکست درکوو بیاچې کله دنبی ﷺ پیدائش وسو نودوی ځینې منکره سوه دحسد دوجې څخه. ابن اسحاق وایې په نقل کولو سره دسلمه بن قش څخه چې دایوصحابي دی دی وایې چې: زموږ سره نژدې یویهودي اوسیدی چې عبد الاشهل نوم یې وو اوځوان هلك وو اویو څادر به یې پرځان پیچلی وو، یوه ورځ رالی اودجهنم اودجنت تذکره یې کوله اودقیامت دحساب اوکتاب تذکره یې هم کوله نوخلکو ځینې پوښتنه وکړه چې دغه به څه علامه وي نودې یهودي وویل چې ددې علامه داده چې یوپیغمبر به راځي نودې خلګو وویل چې کله به رازي نودا راوي وایې چې زماخواته یې اشاره وکړه چې داماشوم که ژوندی وي نودی به یې ووینې. بیادغه یهودي هم ژوندی وو چې نبی ﷺ دپیغمبرۍ اعلان وکی، نوموږ په نبی ﷺ باندې ایمان راوړی اودې یهودي ته ماوویل چې موږ خو ستا په ویناپه دې پیغمبر باندې ایمان راوړی دی نوته ولې ایمان نه راوړې نودې یهودي وویل چې صحیح ده مګر دا هغه پیغمبرنه دی، غرض داچې دبنې اسرائیلو دنبی ﷺ په پیغمبرۍ باندې مکمل یقین خو وو خودوی دانه غوښته چې داشرافت ددوی څخه واخستل سې اوعربوته ورکول سې نو دضد اوحسد دوجې به یې ایمانونه نه راوړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنبی ﷺ دنبوت ابتداء

روایت ذکرکړی دی محمد بن اسحاق دی وایې: کله چې دنبی ﷺ عمر مبارك څلویښتو کالوته ورسیدی نوالله ﷻ دټولی دنیا دپاره رحمت اودخلګو دپاره زیری ورکونکی راولیږی اوالله ﷻ دټولو پیغمبرانو څخه داوعده اخستی وه چې کم کم یودنبی ﷺ په وخت کی ژوندی وی نوهغه به دنبی ﷺ اطاعت اونصرت کوی اودنبی ﷺ په امت کی به شمارل کیږی اوهرنبی ته داویل سوی وه چې دخپل امت څخه داوعده واخلي چې: که دنبی ﷺ په دور کی څوك وو ددوی دامتیانو څخه نوپه نبی ﷺ باندی به ایمان راوړی، لکه څه رکم چې دا الله ﷻ په خپل عزیزکلام کی فرمایلی دی. (یقینًا موږ اخستی دی وعده دټولو انبیاوو څخه چې کم ته موږ کتاب اوحکمت ورکړی دی بیاچې ستاسی خواته یوپیغمبر راسی اودهغه سره کتاب وی نوتاسی به دهغه تصدیق کوی اوپه هغه باندی ایمان راوړی).

ابن اسحاق وایې چې دنبی ﷺ اولنی میوه دنبوت داوه چې نبی ﷺ به خوبونه لیدل اوکم خوب به چې نبی ﷺ ولیدی نوهغه به په صبا ورځ کی په حقیقت باندی بدلیدلی، اودنبوت څخه مخکی نبی ﷺ خلوت یعنی یوائی والی ډیر محبوب وو ددی وجی څخه به نبی ﷺ په غارِ حراکی یوازی کښېنستی، ابن اسحاق په یوبل روایت کی وایې چې دنبی ﷺ یو کرامت داوو چې نبی ﷺ به دکمی درختی یاکاڼی په څنګ تیریدی نوهغه درختی اوکاڼی به خبری کولی، اونبی ﷺ ته به یې ویل ای دالله ﷻ رسوله په تا باندی دی دالله ﷻ سلام وی، نبی ﷺ به یوی خوا اوبلی خواته نظروکی خوهیڅ به نه ښکاره کیده ماسوا ددرختو او کاڼو څخه، نبی ﷺ ته به داسی معجزی اوکرامات مخ ته کیدل تردی چې نبی ﷺ په غارِ حراکی وو اوالله ﷻ ورته جبرایل ﷺ راولیږی چې درمضان المبارك ورځی وی.

ابتداء دوحی

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (١) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (٢) اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (٣) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (٤) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ . (سورة العلق ۱\۵).

ابن اسحاق وایې په نقل کولو سره دقتاده لیثی څخه چې دی نقل کوی دعبیده بن عمیر څخه دی نقل کوی دعبدالله بن زبیر څخه دی وایی چې: موږ عبید بن عمیر ته وویل چې موږ ته بیان وکی چې نبی ﷺ ته ابتدایې وحی څه رکم وسوی؟ نوعبیده بن عمیر داواقعه بیانول شروع کړه په داسی حال کی چې عبدالله بن زبیرهم مخامخ ناست وو اوداراوی وایې چې زه هم په دغه وخت کی وم: نبی ﷺ به په کال کی یوه میاشت په غار حراء کی دخلوت دپاره تشریف وړی اوکله به چې کم مسکین دنبی ﷺ خواته راتلی نونبی ﷺ به ډوډی په وخوړل اوکله به چې میاشت پوره سوه نواول به خانه کعبی ته نبی ﷺ تشریف فرماسو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووه واره به یې طواف وکی اوبیا دهغه څخه وروسته به یې کورته تشریف وی وړی په دی وار کی دهغه مبارکه میاشت درمضان المبارك راله. اوهغه عظیمه شپه هم راله په کم کی چی نبی ﷺ ته نبوت ورکول کیدی نوجبرایل ؑ رالی اودهغه سره دوریښمو په کپړه کی یوکتاب وو چی په هغه کی پیچل سوی وو اوبیایې نبی ﷺ ته وفرمایل چی (اقرء) یعنی ووایه! نونبی ﷺ ورته وفرمایل چی زه قاری نه یم یعنی مطلب داچی زه نه سم ویلی په دی کی جبرایل ؑ بیانبی ﷺ دخپل سینی مبارکی سره ولګوی اوورته یې دوباره وویل چی (اقراء) نونبی ﷺ ورته وفرمایل چی زه څه ووایم نوجبریل ؑ ورته لوړ آیتونه وویل، چی ترجمه یې داده: (ووایه په نامه دخپل رب سره هغه رب چی انسان یی دمنجمدی وینی څخه جوړ کړی دی اوستارب لوړ شان والادی هغه ذات چی په قلم سره یې ښوونه کړیده (او) انسان ته هغه خبری ښیی چی هغه ته معلومی نه وی دهغه په باره کی).

بیانبی ﷺ په رعب کی سو او وبیریدی او دحضرت خدیجی رضي الله عنها خواته رالی اوپوره واقعه یې ورته وفرمایل چی داسی کار وسو نوحضرت خدیجی رضي الله عنها دځان سره نبی ﷺ دورقه بن نوفل خواته بوتلی، کله چی هغه داخبره واوریده نویوه چیغه یې ووهل (القدوس القدوس) اوبیایې وویل چی بی شکه داهغه ملایکه ده چی موسیٰ ؑ ته به راتله اوبیایې دی حضرت خدیجی رضي الله عنها ته وویل چی نبی ﷺ ته ووایه چی خپل قدمونه مضبوط کړی ولی چی دی پیغمبر دی.

نزول دقرآن کریم

روایت ذکرکړی دی ابن اسحاق چی وایې: دقرآن ابتدایې نزول په رمضان المبارك کی سوی دی، لکه څه رکم چی الله ﷻ په خپله فرمایلی دی: شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ، (سورة البقره\۱۸۵) درمضان میاشت هغه میاشت ده چی په دی کی قرآن نازل سوی دی داسی قرآن کریم چی په دی کی دخلګو راهنمایې سویده اودهدایت کتاب دی اوپه دی کی ښکاره نښانی ذکر سوی دی اوقرآن کریم حق اوباطل سره جلا کوی.

اوپه بل ځای کی په سورة القدرکی هم داذکر سوی دی چی دهغه مضمون هم داجوړیږی، اوداسی په نورو ځایونو کی هم اٰیتونه ذکردی چی دټولو څخه دامعلومیږی چی په رمضان المبارك کی دقرآن کریم دنازلیدلو ابتداء سویده.

بیا دوحی سلسله ترډیری مودی پوری بنده وه چی په هغه سره نبی ﷺ ته ډیر غم ورسیدی اوکافرانو په نبی ﷺ پوری قسم قسم خبری اوخنداګانی وکړی اوهرقسم اعتراضونه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه چې ددی په وجه نبی ﷺ ډیر غمګین سو نوالله ﷻ دوهم وار وحی شروع کړی چې په هغه کی اول وار سورة الضحٰی نازله سوه.

هغه کسان کمو چې اول اسلام قبول کی

داښکاره خبره ده چې دټولو څخه اول اسلام راوړونکی ښځه حضرت خدیجة الکبرٰی رضي الله عنها ده اوبیادجنس په اعتبارسره ابن اسحاق ویلی دی چې اول علی رضي الله عنه ایمان راوړی دی په داسی حال کی چې دده عمر (۱۰) کاله وو، بیا دهغه څخه وروسته زید بن حارث بن شرحبیل بن کعب بن عبدالعزی بن لوی القیس کلبی اسلام راوړی دی اوقبول کړی یې دی اودی دنبی ﷺ غلام وو، بیادده څخه وروسته ابوبکر بن ابی قحافه رضي الله عنه اسلام راوړی دی چې دابوبکر رضي الله عنه خپل نوم (عتیق) وو خوپه اسم کنیه سره مشهوره سوی وو او دده دوالد صاحب نوم عثمان بن عامر بن کعب بن سعد بن ثیم بن مره بن کعب بن لوی بن غالب بن فهر وو، خودابن هشام په روایت سره دابوبکر رضي الله عنه خپل اسم مبارك عبدالله وو اوعتیق نوم په روایت دابن اسحاق کی ذکرسوی دی.

بیاحضرت ابوبکر الصدیق په خپلو هم مجلسو کی داسلام متعلق خبره وغوړول چې په هغه سره ډیر کسان په اسلام کی داخل سوه چې دهغوی نومونه دادی (عثمان بن عفان رضي الله عنه، زبیر بن عوام رضي الله عنه، عبدالرحمٰن بن عوف رضي الله عنه، سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه، طلحه بن عبیدالله رضي الله عنه) اوداټول صحابیان په عشره مبشره کی داخل دی کمو ته چې په دنیاکی دجنت زیری ورکول سوی دی پنځه کسان دااودری مخکنی دوی ټولوبه دنبی ﷺ سره یوځای لمونځونه اداء کول اوبیا ددوی څخه وروسته ابوعبیده هم اسلام قبول کی اوداهم په عشره مبشره کی شامل دی، اوبیا دا انداز دالله ﷻ په مدد اونصرت سره روان وو اواسلام په خپل غیږ کی خلګ راټولول.

داسلام ښکاره اعلان

الله ﷻ نبی ﷺ ته فرمایلی دی: فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ. (سورة الحجر\۹۴) یعنی الله ﷻ نبی ﷺ ته خطاب وکی چې تاته کم حکم درکول کیږی ته به په هغه سره دحق اوباطل فرق کوی او دمشرکانو څخه اعراض کوه هغوی چې په تاپسی څه وایې اویا تاته مخامخ څه وایې نوته دهغوی په خبروپسی مه ګرزه اوزمادحکم مطابق کارکوه. ابن اسحاق وایې چې تردرو کالو پوری اسلام پټ وو، کله چې داذکر سوی اٰیت اودا ایت هم نازل سو: وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ، نوکله چې دااٰیت نازل سوپه دی کی صراحةً حکم وو چې داسلام ښکاره اعلان وسی. اوڅه رکم چې اسلام پټ وو نو دارکم یې مخالفت هم پټ کیدی اوچې دکله څخه ښکاره سو نوبیاښکاره مخالفت شروع سونوټول قریش په نبی ﷺ پسی ولګیدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اونبی ﷺ ته یې په مختلفو طریقو باندی لالچ ورکوی اوکله چې دوی ته معلومه سوه چې نبی ﷺ داخپله طریقه نه پریږدی نوبیایې نبی ﷺ ته تکلیفونه رسول، ابواسحاق وایې چې بیا ورځ په ورځ په اسلام کی ترقی کیدلی اوخلګ به په اسلام کی داخلیدل، اوحال داوو چې قریشوبه هرممکن کوشش کوی چې خلګ په اسلام کی داخل نه سی. ابن اسحاق وایې په نقل کولوسره دابن عباس څخه دی وایې چې یووار دقریشو ټول سرداران یوځای سوه چې دانومونه یې دی (عتبه بن ربیعه، شیبه بن ربیعه، ابوسفیان بن حرث، نصر بن حرث، اسود بن مطلب بن اسد، زمعه بن اسود، ولید بن مغیره، ابوجهل بن هشام، عبدالله بن امیه، عاص بن وائل، نبیه بن حجاج، منبه بن حجاج، امیه بن خلف) اودارکم نورسرداران هم ددوی سره وه،داټول یوه ورځ دخانه کعبی سره راټول سوه اومحمد ﷺ یې راغوښتی اوټولو ورته په یووخت کی وویل: ای محمد (ﷺ) ته موږ راغوښتی یې دخبرو اترو دپاره، ولی چې زموږ دی قسم وی په الله ﷻ باندی موږ عرب قوم یو اوموږنه دی لیدلی داسی ښارچی هغه په داسی آفت کی واقع سوی وی لکه څه رکم چې تاموږ واقع کړی یو، زموږپه پلرونو پسی بدی وایې اوزموږ معبودانو ته ښکنځل کوی اوزموږ جماعت دی ټکری ټکری کی، داسی یوه خرابی پاته نه ده چې تاپه موږکی نه وی کړی، بس دی اوزموږ داخبره واوره، که دپیسو دپاره داکار کوی نوموږ به تاته دومره پیسی درکو چې دټولو څخه به زیات مالداره ته یې، اوکه ته وایې چې موږ تاخپل مشرکو نوموږ ستامشری پرځانونو باندی منو، اوکه ته وایې چې مابادشاه کړی نوموږ تاته بادشاهی درکوو، اوکه پرتاباندی څه پیریان رازی نوموږ خبر کړه چې موږ ستاعلاج وکی. نونبی ﷺ په جواب کی دوی ته وویل. داکمی خبری چې تاسی وکړی نوپه دی کی زه ستاسی څخه هیڅ نه غواړم، نه زه ستاسی څخه سلطنت غواړم اونه زه ستاسی څخه مال اودولت غواړم، بلکی زه الله ﷻ تاسی ته پیغمبر رالیږلی یم اوپه ماباندی یې خپل کتاب نازل کړی دی، اوماته یې حکم کړی دی چې ددی خلګو دپاره زیری ورکونکی اوبیره ورکونکی جوړسم، اوکه تاسی داخبره قبلوی نوپه دواړو جهانونو کی به کامیاب سی، اوکه تاسی دانه قبلوی نوزه به ترهغه وخته پوری انتظار کوم ترکم وخت پوری چې الله ﷻ زما اوستاسی په منځ کی فیصله وکی.

هجرت دحبشي

بیادی کافرانو پرمسلمانانو باندی ډیر ظلمونه شروع کړه اودوی ته یې مصیبتونه ورکول. محمد بن اسحاق وایې: کله چې نبی ﷺ دامصیبتونه په مسلمانانو باندی ولیدل نوخپلو صحابوو ته یې امروکی چې دحبشي خواته هجرت وکی، ولی چې دابه تاسی ته ښه وی، او په هغه ځای کی یوبادشاه دی چې ډیر منصف بادشاه دی په چا باندی ظلم اوزیاتی نه کوی او درښتینوالی مزکه ده، اوتاسی په حبشي کی اوسیږی ترهغه وخته پوری چې زموږ څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تکلیفونه لیری سی، بیاصحابه روان سوه اودحبشی خوا ته یې هجرت وکی اودا اولنی هجرت وو په اسلام کی، په دوی کی سرفهرست عثمان رضی الله عنه وو، چی په ده باندی دنبی عليه السلام لور واده وه، اوپه دوی کی جعفر بن ابی طالب هم وو، دوی ټول (۸۳) کسان وه ماسوا دماشومانو څخه، اوحضرت عمار بن یاسرهم غالبًا په دوی کی وو، بیاقریشو په دی باندی هم صبرونه کی اوخپله یوه قافله یې په نجاشی بادشاه پسی ولیږل چی هغه هم دوکه کړی ددوی په باره کی چی په هغه کی خاص عمر بن العاص اوعبدالله بن ربیعه وه مګر ددوی په مقابله کی جعفر رضی الله عنه داسی زبردست بیان دنجاشی مخ ته وکی چی دهغه په اوریدلو سره نجاشی وژړل اوبیایې وویل چی ستاسی خبری ټولی حق دی اوقریش یې بیرته نامراده واستول.

هجرت دمدینی

روایت ذکرکړی دی ابن اسحاق: بیاهم په دی مکه کی نبی عليه السلام ته دمعراج واقعه پیښه سوه چی په دغه وخت کی په قریشو کی اوپه مکه کی په څه ځایونوکی اسلام غوړول سوی وو، اوبیادهغه څخه وروسته نبی عليه السلام چی دخپل صحابوو تکلیفونه وکتل نوهغوی ته یې امر وکی په هجرت کولو سره مدینی ته اوپخپله نبی عليه السلام دځان په باره کی منتظر وو چی الله جل جلاله ورته څه حکم ورکوی، ابن اسحاق وایې چی عائشه رضی الله عنها فرمایلی دی: چی نبی عليه السلام به دابوبکر رضی الله عنه خواته سهار یاماښام ضرور راتلی نویوه ورځ دماپښین په وخت کی نبی عليه السلام حاضرسو نوابوبکر رضی الله عنه ته معلومات وسو چی نن څه ضروری خبره سته، نوعائشه رضی الله عنها وایې چی: زه اوزما خور موږ دواړه په دغه ځای کی ولاړ وو نونبی عليه السلام زما والد صاحب ته وفرمایل چی دوی لیری کی چی زه تاته څه خبره کوم، نوابوبکر رضی الله عنه نبی عليه السلام ته وویل چی دازما خوندی دی اوددی څخه څه خطره مه کوه، نونبی عليه السلام ابوبکر رضی الله عنه ته وفرمایل چی ماته دهجرت اجازه راکول سوه، دنبی عليه السلام په دی خبره باندی ابوبکر الصدیق رضی الله عنه دومره خوشحاله سو چی دخوشحالی دلاسه په ژړا سو اونبی عليه السلام ته مخاطب سو چی ددی ورځی دپاره مادوه اوښان ساتلی دی، نوپه مکه کی دنبی عليه السلام دهجرت څخه هیڅ څوک خبرنسو ماسوا دابوبکر رضی الله عنه دکور والاو څخه اودعلی رضی الله عنه څخه، اوعلی رضی الله عنه نبی عليه السلام دامانتونو داداء کولو دپاره په مکه کی پریښی وو، بیانبی عليه السلام دخپل کور دشاتنی کړکی څخه ووتی دابوبکر الصدیق رضی الله عنه سره اوپه غارِ ثور کی تم سو اوابوبکر رضی الله عنه خپل ځوی عبد الله ته وویل چی ته اوره چی خلګ زموږ په باره کی څه وایې، اوخپل غلام ته یې وفرمایل چی ته دشپی پسونه څروه اوزموږ خواته یې راوله چی موږ یې شیدی وڅښو، او حضرت اسماء چی دابوبکر رضی الله عنه لور وه دی به ډوډی تیاروله اوبیابه یې دوی ته راوړله هم دارکم دری ورځی نبی عليه السلام اوابوبکر الصدیق رضی الله عنه په دی غارکی تیری کړی، اوپه مکه کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قریشو ډیر تب اوتالاش وکی دنبی ﷺ خوپیدا نسوه ورته اوبیایې سرِ عام اعلان وکی چی ثوك موږ ته دمحمد په باره کی خبر راکړی نوموږ به ورته سل اوښان په انعام کی ورکوو. خوبیاهم دوی ته نبی ﷺ ورنه کول سو اوپه دریمه ورځ نبی ﷺ دابوبکر الصدیق سره روان سو په خوا دمدینی باندی.

دنبی ﷺ مدینه منورې راتلل

روایت ذکرکړی دی ابن اسحاق چی رسول الله ﷺ په قباء کی ترڅلورو ورځو پوری پاته سوه دوشنبه، سه شنبه، چارشنبه، پنج شنبه، (ګل، شروع، نهی، اوزیارت) داڅلور ورځی نبی ﷺ په قباء کی تیری کړی اوپه دی ځای کی یې جماعت تعمیر کی بیاددی ځای څخه روان سوه بنی سالم بن عوف ته اوهلته یې په وادی رانوناء کی یوجماعت جوړکی اوهلته نبی ﷺ اولنی جمعه وویل. اوبیا نبی ﷺ مدینی ته روان سو اوپه لاره کی نبی ﷺ دډیرو قبیلو سره ولیده اودډیرو سردارانو سره یې خبری اتری وکړی، تردی چی دنبی ﷺ اوښه مدینی منوری ته ورسیده اونبی ﷺ اوښه په خپلی مرضی باندی پریښوولِه چی په کم ځای کی کښینی نوپه هغه ځای کی به دنبی ﷺ کور اوجماعت وی نودنبی ﷺ اوښه ددوو یتیمانو په مزکه باندی کښښسته چی دهغو دواړونومونه سهل اوسهیل وو، اودوی دواړه دمعاذ بن عفراء زیر تربیت وه چی دهغه سره به په کورکی پاته کیده، نونبی ﷺ داوښی څخه کښته سو نو اوښه بیا ولاړه سوه اوروانه سوه اوبیا بیرته راله اوپه هغه ځای کی کښښسته اوپه دی ځای کی دابو ایوب الانصاری کور نژدی وو نوهغه دډیری خوشحالی څخه په ځان نه پوهیدی په دی اندازی ډیر خوشحاله وو اوډیر خلګ په دغه ځای کی ولاړ وه اودټولو داطمع وه چی دده په مزکه باندی کښښنی نوابو ایوب الانصاری داوښی سامان په خپل کور کی کښیښووی اونبی ﷺ دهغه په کورکی ارام وکی.

غزا دبدر

ابن هشام په خپل سیرت کی ذکر کړیدی چی دحضرت ابن اسحاق څخه نقل دی چی: نبی ﷺ ته اطلاع وسوه چی دابوسفیان غټه قافله دتجارت دشام څخه راروانه ده چی په هغه کی دیرش څلویښت کسانو ډیرمال دځان سره راروان کړی دی نونبی ﷺ صحابووته دجنګ دتیاری اطلاع وفرمایله نودی خلګو فوراً خپل قاصد مکی ته ولیږی اواطلاع یی دجنګ ورسوله اودقریش سرداران یې خبرکړه نودقریشو غټ لښکر داسلحو سره رالی، اودی خوا ته نبی ﷺ خپله قافله برابره کړه اودځان سره یې روانه کړه اونبی ﷺ ته دقریشو دلښکر دروانګی معلومات وسو، نودارکم دقریشو دوی ډلی سوی یوه دجنګ اویوه دمال، نوپه دی وخت کی الله ﷻ دوی ته خطاب وکی په دی قول سره: وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

(c) ketabton.com: The Digital Library

فَاتَّقُوا اللهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۱۲۳) إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ، الله ﷻ داټول صورت حال دبدر متعلق بیان کړی دی چی په دی کی اصل مقصد داوو چی الله ﷻ دمومنانو په لاس باندی دکافرانو یوی ډلی ته شکست ورکوی، اوالله ﷻ دمومنانو سره داوعده کړی وه چی دوی ته به فتحه ورکوی دکافرانو په یوی ډلی باندی اوداهغه غزاوه چی الله ﷻ په کی ملائکی دمومنانو دمدد دپاره رالیږلی وی اوپه دی غزاکی دقریشو اکثره سرداران مړه سوه اودایوه عظیمه کامیابی وه دمومنانو دپاره، په دی غزاکی دمسلمانانو تعداد (۳۱۰) کسان وو یاڅه لوړ وو، اوکافران د(۹۰۰) څخه زیات وه، په دی کی دقریشو دمشرانو څخه دعتبه بن ربیعه ځوی ولیدبن عتبه اودده ورور شیبه بن عتبه راووتی اودریم عتبه په خپله راووتی نودوی اواز وکی چی آیا زموږ دمقابلی دپاره څوك سته نودومومنانو څخه عوف رضی الله عنه اومعوذ رضی الله عنه اویو دریم سړی چی شاید عبدالله بن رواحه وو دوی راووتل نودی سردارانو دقریشو ځینی پوښتنه وکړه چی تاسی څوك یاست نودوی وویل چی موږ انصار یو نوعتبه په کی وویل چی ای محمد ﷺ موږ ته دخپل قوم څخه کسان راوباسه نونبی علیه السلام شیرِ خدا علی رضی الله عنه ته اوسید الشهداء حمزه رضی الله عنه او عبیده رضی الله عنه ته امروکی نودوی دری واړه لکه زمریان میدان ته یې راودانګل نوعتبه ځینی پوښتنه وکړه چی تاسی څوك یاست نودوی ورته وویل چی موږ مهاجرین یو نوعتبه وویل چی اوس برابری وسوه نوعلی رضی الله عنه خوپه اول وار باندی دولید څخه سرپری کی اوپه خاورو کی یې غرور اوتکبر ور وغورځوی اودی نور دوو صحابوو ته په مخه عتبه اوشیبه دواړه ورغله نوحمزه رضی الله عنه هم دعتبه څخه سرپرې کی اوعبیده رضی الله عنه دشیبه دلاسه څخه زخمی سو اودی هم زخمی سو نودکافرانو ټول لښکر ددرد څخه ډك وو په دی کی دواړی ډلی دیوبل سره په جنګ ومښتی نوپه دی دوران کی نبی علیه السلام دعاکوله چی لوړ یې وکتل نوجبرایل علیه السلام دخپل لښکرسره راروان وو نونبی علیه السلام ډیر زیات خوشحاله سو، اوپه دی جنګ کی ابوجهل دوو ماشومانو چی معاذ اومعوذ وو ددوی په لاس باندی الله ﷻ جهنم ته واصل کی اودده څخه ماسوا دکافرانو نور هم غټ سرداران مړه سوه اودکافرانو مړی هری خوا ته په ډیری ډیری باندی پراته وه. اوبیا دالله ﷻ په فضل اوکرم سره داسلام جنډه نوره هم لوړه سوه تر دی چی مکه هم فتحه سوه، اودهغه څخه وروسته دحجة الوداع واقعه رامخ ته سوه.

بیان دحجة الوداع

دحج تیاري: روایت ذکر کړی دی ابن اسحاق چی کله دذیقعده میاشت راله نونبی علیه السلام دحج تیاری وکړه اوخلګو ته یې هم دتیاری امر ورکی حضرت عائشه رضی الله عنها فرمایې چی نبی علیه السلام دذیقعده په پنځه ویشتم باندی حج ته په سفر باندی روان سو، او په مدینه کی یې ابو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجانه ساعدی اوپه بل قول سره سباع بن عرفطه غفاری حاکم مقررکی.

(دحضرت عائشه رضي الله عنها مناسک حج)

حضرت عائشه رضي الله عنها فرمايې چی موږ کله دسرف مقام ته ورسيدو نونبی عليه السلام وفرمایل چی دچاسره قربانی نه وی نوهغه دی دعمری په نیت سره احرام وتړی اوپه دی ځای کی عائشه رضي الله عنها فرمايې چی ماته ناجوړی دښځو راله نونبی عليه السلام زماخواته رالی اوماژړله نونبی عليه السلام ماته وفرمایل چی ای عائشه ته ولی ژاړی؟ ولی په تا باندی ناجوړی راله؟ نو عائشه رضي الله عنها فرمايې چی ماوویل نبی عليه السلام ته چی، هو، نوعائشه رضي الله عنها فرمایی چی ماپه دغو ورځوکی وویل: کاشکی چی زه دنبی عليه السلام سره په دی سفرکی نه وای راغلی، نو نبی عليه السلام وفرمایل چی داسی مه وایاست، څه چی حاجی کوی هغه ته هم کوه مګرته دبیت الله طواف مه کوه، کله چی موږ خانه کعبی ته رالو نوعمرو والا عمری وکړی اواحرامونه یې خلاص کړه اودنبی عليه السلام بیبیانو هم احرامونه خلاص کړه.

بیاچی کله دقربانی ورځ راله نوعائشه رضي الله عنها فرمايې چی زماکورته ډیره غوښه راله نوما پوښتنه وکړه نوماته خبر راکول سو چی نبی عليه السلام دخپلو بیبیانو څخه هم قربانی کړی وه بیاچی کله دحج شپه وه نونبی عليه السلام په ماپسی زما ورور عبدالله راولیږی اوزه مقام نعیم سره وم دعمری دپاره یې په ماپسی رالیږلی وو، داعمره په ځای دهغه عمری کی وه کمه چی زما څخه پاته سوی وه، حضرت حفصه رضي الله عنها بنت عمر رضي الله عنه بن الخطاب فرمايې چی نبی عليه السلام په خپلو ټولو بیبیانو باندی عمره وکړه اوپه ټولو باندی یې احرامونه خلاص کړه، نوما نبی عليه السلام ته وویل چی تاسی ته څه مانع دی چی تاسی داحرام نه کښته کوی نونبی عليه السلام وفرمایل چی مادځان سره دقربانی حیوان راوړی دی هغه چی کله حلال کم نوبیابه احرام خلاص کم.

دادنبی عليه السلام اولنی اواخرنی حج وو نوځکه ورته حجة الوداع ویل کیږی اوددی څخه یوڅو ورځی وروسته نبی عليه السلام ددی دنیا څخه په رحلت سو، دهغه څخه وروسته دخلافت په باره کی دمهاجرینو اودانصارو اختلاف واقع سو مهاجرینو به ویل چی خلاف زموږ حق دی او انصارو به ویل چی زموږ حق دی ولی چی موږ دنبی عليه السلام میلمستیا کړیده اوموږ انصار یو دنبی عليه السلام بالآخر ابوبکر الصدیق رضي الله عنه اول خلیفه مقرر سو اودهغه څخه وروسته عمر رضي الله عنه خلیفه مقررسو اودهغه څخه وروسته عثمان رضي الله عنه مقررسو چی دده رضي الله عنه په دور کی فتنې را ښکاره سوی اودی شهیدسو، اوبیا دده څخه وروسته علی رضي الله عنه خلیفه سوچی ددوی په دور کی خوارج راووته اوقتل اوقتال ډیرسو اوبلی خواته معاویه رضي الله عنه پرخلاف ودریدی چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته یې ښځه وه چې الله پیدا کړې وه دده د پوښتۍ څخه، نوآدم ؑ ورڅخه پوښتنه وکړه چې ته څوك یې هغه وویل چې زه ښځه یم نوآدم ؑ ورته وویله چې ته څنګه پیدا سوی یې ؟ نودی ورته ویله ددی د پاره چې ته ماته راحت پیداکې نوپوښتنه وکړه ملائکو دآدم ؑ څخه ددی وجې چې دده دعلم اندازه ولګیږی ددی نوم چشی دی ؟ نوآدم ؑ وفرمایل حواء بیایې پوښتنه وکړه چې دی ته حواء ولې ویل کیږی ؟ نوآدم ؑ وویله ځکه چې دا دژوندی شی څخه پیدا سویده، اوذکر کړی دی محمد ابن اسحاق دابن عباس څخه چې دا پیدا سویده دچپه پوښتۍ دآدم ؑ څخه اودا نرم اوپوست ځای دغوښې دی او مصداق ددی په دی قول دالله ﷻ کې ذکر دی : يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً، (النساء ۱).

اوپردی باندی به بحث کوو وروسته انشاء الله تعالی، اوپه صحیحینوکی یوبل زائد حدیث ذکر دی دمیسره الاشجعی څخه دی نقل کوی دابی حازم څخه هغه دابی هریره ﷺ څخه چې درسول الله ﷺ څخه نقل کوی چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی (نصیحت کوی خپلو ښځو ته دخیر ولې چې دا پیدا سویده دچپه پوښتۍ څخه اوډیر کوږ ځای په پوښتۍ کی لوړ ځای دی، که ته چیری وغواړې چې سیده کړې دا پښتۍ نوماته به یې کړې اوکه هم داسی یې پریږدی نوکږه به پاته سی نو پس وصیت کوی خپلو ښځو ته په خیر سره دا لفظ دبخاری (۱) دی.

اواختلاف کړی دی مفسرینو په دی آیت کی (وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ) چاویلی دی چې دادرخته دانګورو وه اوابن عباس اوسعید بن جبیر اوالشعبی اوجعده بن هبیره او محمد بن قیس او السدی په روایت دابن عباس کی اوابن مسعود اویوه ډله دصحابه وو ویلی دی: چې ګمان کوی یهودیان چې دا دغنمو وه او وهب وایی چې: میوه ددی ډیره خوندوره وه اونرمه وه ترکوچو.

اوویلی دی امام الثوری په نقل کولو سره دابی حصین څخه چې هغه نقل کوی دابی مالك څخه (وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ) چې دادرخته دخرما وه او ابن جریج دمجاهد څخه نقل کوی چې دادرخته دانځیر وه اوپه دی سره قول کړی دی قتاده اوجریج، او ابو العالیه وایی چې دا داسی بوټی دی چې چا ددی څخه خوراك وکی نوهغه به قضایی حاجت کوی اوپه جنت کی قضایی حاجت کول نسته. اودا ډیر نازك اختلاف دی، اوالله ﷻ هم دا درخته نه ده ذکر کړې چې دا دڅشی درخته ده اوکه چیری په ذکر ددی درخته کی زموږ مصلحت وای نو الله ﷻ به

(۱). دا حدیث متفق علیه دی ددې تخریج کړیدی امام بخاری په کتاب النکاح ، باب الوصیة بالنسآء کی، ۱۸۶\۹ او مسلم په کتاب الرضاع، باب الوصیة بالنسآء کی، ۵۸\۱۰ ، په روایت دابی هریرة رضی الله عنه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه دعثمان رضی الله عنه بدله غوښتله اوعلی رضی الله عنه فرمایل چی وخت دفتنو دی اوداکارپه دی وخت کی ښه نه وو، اوبیا دهغه څخه وروسته ډلی جوړی سوی، لکه دولة الایوبیة سو او دولة العباسیه سو او دوی به بیاپه خپله کی جنګیدل دبادشاهی دپاره اوبیاپه منځ منځ کی پر مسلمانانو باندی ډیر تکالیف راله اوډیر ظلمونه په مسلمانانو باندی وسوه.

السبت، ۰۲ ذو الحجة، ۱۴۲۸

پای

بحمدالله تم

کمپوزنګ:
الحافظ نور احمد الحقانی (سلمه الصّمد)
العلم کمپیوټرز ، کوئټه
03218016371 :

ناشر:
مکتبه رحمانیه، کاسی روډ، کوئټه
03337806049 :

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library